

Giới thiệu *Sử Thượng Tội Cường Chí Tôn Convert*

Võ đạo, võ đạo, luyện được là võ, tu chính là nói.

Một cái thiếu niên ở sơn thôn, mang theo thần bí cảnh trong mơ, dứt khoát mà nhưng bước vào võ đạo.

Theo hấn quật khởi, đủ loại bí mật dần dần trời lên mặt nước.

Vạn năm lúc trước cường giả một tên tiếp theo một tên trở về, Cường võ thời đại triệt để hàng lâm.

Võ đạo hội trên kinh điểm toàn trường, luân hồi cảnh trung quét ngang Tứ Phương.

Lúc hấn Đăng Lâm đỉnh phong, kiếm chí ần tộc, ngạo nghễ nói: ần tộc, ta đã trở về!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: Thiếu niên ở sơn thôn

Mặt trời chiều ngã về tây, hồng nhuận ánh sáng tàn rơi đại địa, tại một mảnh tươi tốt trong rừng rậm, một thiếu niên đang lẳng lặng nằm sấp, mắt nhìn phía trước, rất là chuyên tâm.

Chỉ thấy tiền phương của hấn cách đó không xa, có một cái nhanh chóng thỏ đang tại gặm ăn lấy cỏ xanh, thỉnh thoảng ngẩng đầu quan sát lấy bốn phía. nhanh chóng thỏ là một loại cấp thấp Man Thú, thể tích tương đương với một cái trường thành lớn nhỏ, nó thịt tiên mỹ vô cùng, là đám thợ săn yêu nhất, thể nhưng nhanh chóng thỏ trời sinh tính cẩn thận, động tác vừa nhanh Nhược thêm điện, cho nên rất khó phát hiện.

Thiếu niên ngừng thở, từ trên lưng bao đựng tên trong rút ra một mũi tên, khoác lên dây cung, chậm rãi kéo thành trăng rằm hình dáng, thừa dịp nhanh chóng thỏ cúi đầu gặm ăn cỏ xanh trong chớp mắt, ngón tay của hấn mãnh liệt buông lỏng.

Bá

Một đạo kịch liệt tiếng xé gió vang lên, mũi tên nhọn thoát dây cung, trực tiếp bắn thẳng nhanh chóng thỏ cổ họng, mang theo vài tia huyết hoa mũi tên nhọn Dur thể không dừng lại, hung hăng đâm tại một khóa trống kiện trên đại thụ, đuôi tên rung động không thôi. Nhất này tiễn lực đạo, vậy mà như thể hung mãnh, đây cũng không phải là đồng dạng thợ săn có thể làm đến.

Thiếu niên đứng dậy mà đứng, đem trong tay trường cung bị thua đến sau lưng, bước nhanh đi thẳng về phía trước, trời chiều ánh sáng tàn xuyên thấu qua xanh um tươi tốt lá cây rơi ở trên người hấn, chỉ thấy hấn ước chừng mười tám mười chín tuổi, dáng người thon dài, hai mắt chiếu sáng rạng rỡ, một khuôn mặt cực kỳ thanh tú, chỉ từ bề ngoài nhìn lại, hiển lộ có chút gầy yếu, làm cho người rất khó tin tưởng lúc trước kia lực đạo mười phần một mũi tên là hấn phát ra.

Thiếu niên này tên là Ứng Vô Ngân, chính là Lâm gia thôn thôn dân, từ nhỏ học tập đi săn, mười hai tuổi thời điểm đã có thể một mình săn thú, hơn nữa mỗi một lần thu hoạch đều so với bình thường thợ săn nhiều hơn.

Ứng Vô Ngân tiện tay đem trên người cỏ dại đập rơi, nhìn nhìn đã ngã xuống đất không nổi nhanh chóng thỏ, thanh tú trên mặt lộ ra nụ cười, vì này nhanh chóng thỏ, hấn thể nhưng là tại trong bụi cỏ trợn nằm sấp một cái buổi chiều a.

"Này nhanh chóng thỏ không nhỏ a, hôm nay thu hoạch không sai."

Ứng Vô Ngân thấp giọng lầm bầm, lập tức đem lớn như vậy nhanh chóng thỏ khiêng trên vai, liền quay người rời đi. này nhanh chóng thỏ ít nhất cũng có 200~300 cân, nhìn nó nhẹ nhõm thân thái, hiển nhiên cũng không tổn sức. phần này khí lực, không khỏi có chút kinh người.

"Lâm thúc gần đây thân thể không tốt lắm, buổi tối làm cho một ít nhanh chóng thịt thỏ cho hấn bồi bổ thân thể."

Ứng Vô Ngân nội tâm âm thầm suy tư về, nghĩ đến đây, bộ pháp không khỏi lại tăng nhanh vài phần.

Hành tẩu ước chừng đại sau nửa canh giờ, một cái thôn xóm hình dáng dần dần đập vào mi mắt, Ứng Vô Ngân đưa tay lau đi mồ hôi trên mặt, thanh tú trên mặt lộ ra vẻ tươi cười, khiêng mấy trăm cân nhanh chóng thỏ hành tẩu lâu như vậy, hấn cũng khó tránh khỏi có chút hết sức cảm giác.

"Ồ, đây không phải Ứng Vô Ngân nha, hôm nay vận khí không tệ a, vậy mà cho người săn được một cái nhanh chóng thỏ."

Một giọng nói đột nhiên vang lên, Ứng Vô Ngân quay đầu nhìn lại, nhìn thanh người tới tướng mạo, hấn không khỏi lộ ra một tia cổ quái tiểu ý, nói: "A Đại, người tới thật đúng lúc, giúp ta đem nhanh chóng thỏ khiêng quay về thôn đi thôi."

Tên là A Đại chính là một thiếu niên, thân hình cao lớn, một thân khối cơ thịt để cho hấn hiển lộ cực kỳ cường tráng, nhìn nó tuổi tác, hấn là cùng Ứng Vô Ngân không kém nhiều, chỉ thấy hấn lung lay nắm tay, nói: "Giúp người khiêng trở về cũng được, bắt quá người đến đánh trước bại ta."

"Người hôm nay là muốn lòng loẹt gân cốt a."

Ứng Vô Ngân cười lớn, tiện tay đem trên vai nhanh chóng thả ném ở một bên, lớn như vậy nhanh chóng thả đập xuống đất, nhất thời kích thích một hồi bụi đất tung bay.

A Đại hừ một tiếng, nói: "Thiếu đắc ý, hôm nay ta nhất định đánh nằm sấp người." lời tuy như thế, nhưng lại không hiểu làm cho người ta cảm giác không nắm chắc, không biết trước khi cảm giác.

Ứng Vô Ngân thanh tú trên mặt đều là nụ cười, nói: "Được a, người nếu có thể đánh thắng ta, này nhanh chóng thả liền về người rồi."

"Đây chính là người nói, đừng hối hận."

A Đại trên mặt hiện lên một tia vui mừng, lập tức hét lớn một tiếng, cường tráng thân thể hướng phía Ứng Vô Ngân thẳng tắp phóng đi.

Ứng Vô Ngân trong mắt có vẻ dăm chiêu, nhìn nhìn khí thế hung hung A Đại, không lùi mà tiến tới, trực tiếp đưa tay bắt lấy người sau đai lưng, một cái lưu loát ném qua vai, A Đại nhất thời bước chân bất ổn, chật vật ngã xuống đất.

Ứng Vô Ngân đại cười ra tiếng, trêu ghẹo nói: "Để cho ta suy nghĩ, đây là lần thứ mấy sao? dường như là một trăm lần a?"

A Đại đứng dậy mà đứng, đung đưa đầu, hiển nhiên là roi không nhẹ, chỉ thấy hấn tức giận nói nói: "Phải dùng tới nói ra nha, người cái tên này, một ngày nào đó ta sẽ hung hăng đánh người một hồi."

Ứng Vô Ngân lơ đãng, hướng phía một bên chép miệng, nói: "Thật sự là ngu gât tới đưa gối đầu a, kia nhanh chóng thả liền giao cho người rồi." tiếng nói hạ xuống, liền mặc kệ A Đại phản ứng như thế nào, phối hợp xoay người rồi đi.

"Chết tiệt, biết rõ đánh không lại hấn, còn đưa tới cửa cho hấn sai sử, ta đây không phải rồi rắm nha."

A Đại tít lăm lăm, đem nhanh chóng thả chống đỡ trên bờ vai, liền đi theo Ứng Vô Ngân sau lưng, hai người không nhanh không chậm hướng phía thôn trang đi đến.

A Đại tên đầy đủ Lâm A Đại, là thôn trưởng Lâm thúc nhi tử, tính tình chất phác, từ nhỏ cùng Ứng Vô Ngân cùng nhau lớn lên, tình cảm của hai người cực kỳ càng tốt. về phần Lâm A Đại tại sao phải tìm Ứng Vô Ngân đánh nhau, cái này muốn từ bọn họ khi còn bé nói đến.

Hai người bọn họ tuổi nhỏ thời điểm, Lâm A Đại cùng Ứng Vô Ngân phát sinh tranh chấp, kết quả hai người vung tay đánh nhau, nhắc tới cũng kỳ quái, Lâm A Đại từ nhỏ khổ người liền so với bạn cùng lứa tuổi lớn hơn, mà Ứng Vô Ngân từ nhỏ liền hiển lộ gầy teo yếu ớt, hai người nói đến đánh nhau, theo lý mà nói, thua hấn là Ứng Vô Ngân mới đúng.

Nhưng kết quả lại là hoàn toàn tương phản, Ứng Vô Ngân thân thể tuy hiển lộ gầy yếu, khí lực lại là không nhỏ, đơn giản chỉ cần đem Lâm A Đại đánh khóc lớn. từ nay về sau, Lâm A Đại liền thề, một ngày nào đó muốn đem Ứng Vô Ngân cho đánh khóc, này mười mấy năm qua, hấn cũng một mực hướng phía cái mục tiêu này nỗ lực, đến hôm nay thôi, hấn đã là một trăm lần khiêu chiến Ứng Vô Ngân, cũng là bị Ứng Vô Ngân một trăm lần đánh nằm sấp.

"Uy, Vô Ngân, cha ta nói, Kiểm Tông sứ giả ngày mai sẽ đến Lâm gia thôn."

Ứng Vô Ngân bước chân dừng lại, xoay thân thể lại, mặt hướng Lâm A Đại, ngưng thần hỏi: "Kiểm Tông sứ giả? hấn làm sao có thể tới Lâm gia thôn?"

"Nghe nói là Kiểm Tông muốn chiêu mộ mới đệ tử, phái sứ giả đến tất cả các địa phương chọn lựa có tu võ tư chất người."

Lâm A Đại trên mặt có vẻ mong đợi vẻ, lập tức ngừng khí chần chờ mà hỏi: "Vô Ngân, người xem ta có tu võ tư chất sao?"

Ứng Vô Ngân nhìn nhìn có chút lo lắng Lâm A Đại, vừa cười vừa nói: "Nhìn người kia khổ người, liền biết người khẳng định có tu võ tư chất, đừng mò mẫm lo lắng."

Nghe được Ứng Vô Ngân nói như vậy, Lâm A Đại phương mới lộ ra nụ cười, nói: "Vậy là đương nhiên, hai người chúng ta cùng nhau gia nhập Kiểm Tông, một ngày nào đó, ta nhất định sẽ đánh nằm sấp người."

"Tốt, chỉ sợ người nào đó hay là tổn công vô ích, đừng quên, cho tới bây giờ thôi, người thế nhưng là bị ta đánh nằm sấp một trăm lần."

Ứng Vô Ngân cười lớn, lập tức quay người hướng phía thôn trang rất nhanh chạy tới.

Lâm A Đại trên mặt dâng lên vẻ tức giận, mở ra bộ pháp, đuổi sát tại Ứng Vô Ngân sau lưng, hô lớn: "Hỗn đản, cũng nói không muốn nói ra, Ứng Vô Ngân, ta muốn khiêu chiến người, đứng lại cho ta."

Ứng Vô Ngân bước chân liên tục, thỉnh thoảng xoay người đùa lấy Lâm A Đại, hai người một đuổi một chạy hướng phía thôn trang chạy trốn mà đi.

"Kiếm Tông, thật tốt quá, rốt cục có bước vào võ đạo cơ hội."

Ứng Vô Ngân rất nhanh chạy vội, bước chân nhẹ nhàng, chiếu sáng rạng rỡ trong hai tròng mắt tuôn động lấy vẻ hưng phấn, bước vào võ đạo, trở thành võ giả, đây chính là giấc mộng của hắn.

Hai người một đường cãi nhau ầm ĩ, về đến trong nhà, Ứng Vô Ngân đem nhanh chóng thò hai cái chân trước cất xuống, để cho Lâm A Đại mang về nhà, người sau cũng không có khách khí, sáng khoải tiếp nhận, dặn dò Ứng Vô Ngân ngày mai nhất định phải tham gia Kiếm Tông sứ giả chọn lựa, liền quay người rời đi.

Ứng Vô Ngân rửa sạch hai tay, tại một chỗ linh bài trước đốt một nén nhang, hai chân quỳ trên mặt đất, thấp kêu lên: "Gia gia, Kiếm Tông sứ giả ngày mai sẽ đến Lâm gia thôn, ngân Nhi nhất định phải bắt lấy cơ hội lần này, kính xin gia gia phù hộ ngân Nhi thuận lợi thông qua chọn lựa."

Hắn chỗ tế bái người đứng là hắn đã mất đi gia gia — Ứng Thái Cực.

Ứng Vô Ngân là một đứa cô nhi, Ứng Thái Cực ngẫu nhiên gian nhặt đến hắn, lại còn đưa hắn mang về Lâm gia thôn, tại hắn tám tuổi thời điểm, Ứng Thái Cực thân nhuộm bệnh nặng, buông tay rời đi nhân thế, từ kia, Ứng Vô Ngân liền một người sinh hoạt, Lâm gia thôn dân phong thuần phác, thôn dân thương tiếc hắn, luôn luôn cho hắn đưa tới cái ăn, cho nên, Ứng Vô Ngân có thể nói là ăn Bách gia cơm mà lớn lên.

Màn đêm buông xuống, Ứng Vô Ngân lẳng lặng ngồi ở phía trước cửa sổ, ngửa đầu nhìn qua sao lốm đốm đầy trời thiên không, khuôn mặt thanh tú trên có một luồng vẻ suy tư.

Hắn muốn bước vào võ đạo, thực sự không phải là không có bất kỳ nguyên nhân. từ lúc còn rất nhỏ bắt đầu, hắn liền lập lại làm lấy đồng dạng một giấc mộng, tại trong mộng, trên người hắn áo bào trắng bị Huyết nhuộm đỏ, cầm trong tay trường kiếm, cùng chín cái khoắc lên áo choàng màu đen nhân sinh tử tướng đập, Không Gian nô tung, đại sơn nghiêng sập, trong hư không đột nhiên xuất hiện Nhất cái bàn tay khổng lồ, đưa hắn trực tiếp trấn áp, cuối cùng hình ảnh là thân thể của hắn triệt để mất đi, tán thành quang điểm, tại trong thiên địa tiêu thất, có một đạo không cam lòng thanh âm tại đây phiến thiên địa không ngừng quanh quẩn: "Ta không phục, ta không phục a, tu võ mấy vạn năm, lại rơi vào một cái đã chết vô tiêu kết cục. ần tộc, các người bọn này không dám lấy bộ mặt thật kỳ nhân bại hoại, đợi ta trở về, tất đem bọn người nhỏ tận gốc, một tên cũng không để lại."

"ần tộc? trong mộng người kia thật sự là ta sao?"

Ứng Vô Ngân khẽ nhủ mảy, ngay từ đầu, hắn cũng chỉ cho là cái tâm thường cảnh trong mơ mà thôi, chỉ là một cái lập lại làm hơn mười năm cảnh trong mơ, để cho hắn vô pháp không thêm nghĩ nữa, hơn nữa, cảnh trong mơ quá mức chân thật, mỗi lần tỉnh lại, móng tay của hắn đều là thật sâu hãm vào trong lòng bàn tay, kia từng sợi máu tươi nhắc nhở lấy hắn, đây tuyệt đối không phải là một cái phổ thông Mộng.

"Mà thôi, đợi ta bước vào võ đạo, một ngày nào đó, có thể biết được hết thấy."

Ứng Vô Ngân than nhẹ một tiếng, tản đi trong đầu hỗn loạn suy nghĩ, hai mắt tuôn động lấy kiên định vẻ, thấp giọng thì thầm: "Kiếm Tông, chỉ có gia nhập Kiếm Tông, trở thành võ giả, ta mới có cơ hội đi tìm kiếm cô quái Mộng."

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 2: Khảo thí

Ngày kế tiếp sớm, Ứng Vô Ngân sớm liền chạy tới trong thôn trang quảng trường nhỏ, nguyên bản hắn cho là mình khẳng định là người thứ nhất đến, rốt cuộc bây giờ sắc trời mới lộ ra một tia trắng, đợi hắn đi đến thời điểm, đập vào mắt tình cảnh nhất thời để cho hắn mất choáng váng, quảng trường nhỏ lần trước thì cũng sớm đã kín người hết chỗ.

Lâm gia thôn tổng cộng có hơn 100 gia đình, nghe nói Kiếm Tông sứ giả mong muốn tới đây chọn lựa đệ tử, thôn dân sớm liền đem nhà mình hải tử mang ở đây, hy vọng có thể may mắn bái nhập Kiếm Tông, như vậy liền có thể sửa vận mệnh, trở nên nổi bật, không cần cả đời đều ở chỗ này cái nhỏ nhỏ trong thôn trang.

"Vô Ngân, nơi này nơi này, mau tới."

Ứng Vô Ngân đang chuẩn bị tìm cái đất trống thời điểm, bên tai đột nhiên truyền đến một đạo quen thuộc thanh âm, quét mắt một phen bốn phía, liền trông thấy Lâm A Đại xếp bằng ở cách đó không xa, hướng hắn dùng sức vẫy tay.

Ứng Vô Ngân mỉm cười, hướng về Lâm A Đại phương hướng đi đến, người sau di chuyển cường tráng thân hình, cho hắn nhường ra một vị trí.

"Người này thật là quá nhiều, sợ là trong thôn tất cả mọi người tới a."

Ứng Vô Ngân sau khi ngồi xuống, đánh giá lần này khó gặp cảnh tượng, không khỏi có chút thần phục.

Lâm A Đại cười hắc hắc, nói: "Đó là đương nhiên, có thể có cơ hội tập võ, kẻ đàn mới có thể bỏ qua nha."

Ứng Vô Ngân gật gật đầu, đối với Lâm theo như lời A Đại rất là tán đồng, Thần Châu võ phong cường thịnh, có thể trở thành một người võ giả, đây chính là lớn lao vinh quang.

Vây Tụ tại quảng trường nhỏ trên thôn dân ba năm thành chồng chất, từng người tán gẫu, bất quá nói gần nói xa đều không có ly khai Kiếm Tông, sư giả, chọn lựa những chữ này mắt, hiển nhiên là đối với nhà mình hài tử có thể hay không thông qua chọn lựa rất là lo lắng.

Thời gian như thời gian qua nhanh, rất nhanh liền đi qua một canh giờ, sắc trời lúc này đã toàn bộ thả Bạch, lúc này vẫn còn sáng sớm, ẩm ướt thoáng có một chút trọng, thế nhưng tất cả mọi người không có lộ ra một tia vẻ không kiên nhẫn, tất cả đều thần sắc thành kính, như hành hương.

"Mau nhìn, thôn trưởng tới, bên cạnh hắn người kia chỉ sợ sẽ là Kiếm Tông sư giả a?"

Trong đám người không biết là ai hô lớn một tiếng, Ứng Vô Ngân quay đầu nhìn lại, quả nhiên trông thấy Lâm thúc thân ảnh, tại nó bên cạnh còn có một cái khí thế bất phàm trung niên nhân.

Lâm thúc đi đến quảng trường nhỏ, mở miệng hô: "Các vị, vị này chính là Kiếm Tông sư giả, lăng trường sinh đại nhân."

Nghe được người này quả nhiên là Kiếm Tông sư giả, quảng trường nhỏ bữa nay thì vang lên một mảnh tiếng hoan hô.

Lăng trường sinh hơi hơi phát phát tay, nguyên bản ồn ào quảng trường nhất thời an tĩnh lại, chỉ thấy hắn mở miệng nói: "Chắc hẳn các vị đã biết được, bốn tọa hôm nay đến đây mục đích, hiện tại thỉnh xếp thành hàng ngũ đến đây tiếp nhận khảo thí."

Lăng trường sinh thanh âm cũng không lớn, nhưng toàn trường có thể nghe, Ứng Vô Ngân nhìn thấy một màn này, đồng tử hơi hơi co rụt lại, hắn tâm tế như phát, tự nhiên phát hiện này không chỗ tầm thường.

"Bốn tọa sự tình tuyên bố trước, mười hai tuổi phía dưới cùng mười tám tuổi trở lên giả liền không cần khảo thí, nếu là có người nghĩ đục nước béo cò, tự gánh lấy hậu quả."

Tiếng nói hạ xuống, lăng trường sinh từ trong cửa tay áo lấy ra lớn chừng quả trứng suốt viên cầu, nói: "Tham dự người khảo thí, chỉ cần bình tâm tĩnh khí, đưa tay đặt ở này khóa linh nguyên trên là được rồi."

Các vị thiếu niên sắc mặt thấp thỏm, rất nhanh liền dấy nổi lên một đầu dài Long, Ứng Vô Ngân cùng Lâm A Đại xếp hạng cuối cùng.

Xếp hạng đệ nhất thiếu niên đi đến lăng trường sinh trước người, đưa tay đặt ở linh nguyên, lại là cái gì cũng không có phát sinh.

Lăng trường sinh nhìn thoáng qua, lạnh nhạt nói: "Tu võ tư chất là không, lui ra đi."

Thiếu niên kiêu thượng mang đầy thất vọng, theo lời lui xuống.

Khảo thí tốc độ rất nhanh, liên tiếp hơn mười thiếu niên đều là không có tu võ tư chất, còn lại còn chưa khảo thí các thiếu niên đều là khuôn mặt lo lắng, xem ra tu võ tư chất cũng không phải mỗi người đều có a.

Lại là một người thiếu niên tiến lên khảo thí, Nhất này lần kia linh nguyên rốt cục phát sinh biến hóa, chỉ thấy nguyên bản trong suốt linh nguyên dần dần sáng lên hoàng sắc hào quang.

Lăng trường sinh ồ lên một tiếng, sắc mặt có chút vui mừng, nói: "Tu võ tư chất trung đẳng ừ, ngươi trước đứng ở đẳng sau ta."

Gã thiếu niên này thần sắc hưng phấn, quay người hướng phía một bên cùng chờ đợi cha mẹ phát phát tay, sau đó theo lời đứng ở lăng trường sinh sau lưng.

Nguyên gốc mặt thấp thỏm Lâm A Đại nhìn thấy một màn này, trên mặt lộ ra một tia tự tin, thấp kêu lên: "Vô Ngân, liền ngay cả Lâm tiểu Phi cái kia người nhất gan đều có tu võ tư chất, chúng ta khẳng định không có vấn đề."

"Mới vừa rồi còn khăn trương như vậy, người này tâm tình chuyển biến rất nhanh đó a."

Ứng Vô Ngân khuôn mặt thanh tú trên đeo đầy tiểu ý, cũng không phản bác Lâm lời của A Đại, mặc dù hắn cảm thấy tính cách cùng tu võ tư chất thật sự kéo không hơn cái gì quan hệ.

Lâm A Đại nghe vậy thần sắc thẹn thùng, thầm nói: "Đây không phải khăn trương sao? lúc trước nhiều như vậy cá nhân cũng không có thông qua chọn lựa."

Ứng Vô Ngân nghe vậy cười cười, Lâm A Đại nói cũng đúng sự thật, liền khi bọn hắn nói chuyện công phu, lại có hơn mười tên thiếu niên tiếp nhận khảo thí, đều không ngoại lệ, đều là bị lăng trường sinh đánh giá vì không có tu võ tư chất.

Ứng Vô Ngân đánh giá một chút, phát hiện chưa tiếp nhận khảo thí thiếu niên bao gồm mình tại bên trong hoàn hữu chín cái. cộng thêm lúc trước đã khảo nghiệm qua ba mươi sáu tên thiếu niên, Nhất này lần tham dự khảo thí tổng cộng có bốn mươi lăm người. cho tới bây giờ, chỉ có một người thông qua khảo thí, điều này không khỏi làm hắn âm thầm tức giận.

"Ừ, tu võ tư chất hạ đẳng, ngươi cũng đứng ở đẳng sau ta."

Lăng trường sinh nhìn một cái tân ra lam sắc quang mang Linh Môi, hướng lên trước mặt thiếu niên nói.

Tên thiếu niên kia Ứng Vô Ngân cũng là nhận thức, tên là Lâm Thanh, lúc bình thường trầm mặc ít nói, không nghĩ tới cũng có được tu võ tư chất.

Rất nhanh, liền đến phiên Lâm A Đại, tại lúc trước hắn khảo thí thông qua cũng cũng chỉ có Lâm tiểu Phi cùng Lâm Thanh hai người mà thôi. Lâm A Đại thần sắc khẩn trương, bình thường có chút trầm ổn lúc này vậy mà hơi hơi run rẩy, run rẩy đưa tay phóng tới Linh Môi.

Linh Môi đột nhiên phóng xuất ra nồng đậm tử sắc quang mang, kia sắc thái làm cho người hoa mắt thần mê, lăng trường sinh trọn mắt há hốc mồm nhìn này bức tình cảnh, lên tiếng kinh hô: "Cao đẳng tu võ tư chất."

Lâm A Đại mình cũng bối rối, bất quá đang nghe lăng trường sinh theo như lời, nhất thời thần sắc hưng phấn hướng phía Ứng Vô Ngân giả giả quả đắm.

"Ngươi tên là gì?"

Lăng trường sinh tựa hồ là cảm thấy chính mình có chút thất thố, vội vàng khôi phục thái độ bình thường, chỉ là trong mắt sắc mặt kinh hi lại làm thế nào cũng dấu không lẫn át được.

Lâm A Đại cao giọng đáp: "Sứ giả đại nhân, ta là Lâm A Đại."

"Hào, hảo. A Đại, ngươi trước ở một bên chờ."

Lăng trường sinh gật đầu, nụ cười trên mặt thật lâu không tiêu tan, nguyên bản tại loại này vắng vẻ thôn trang nhỏ có thể tìm được một hai cái có tu võ tư chất cũng không tệ rồi, không nghĩ tới lần này vậy mà đào được bảo, cao đẳng tu võ tư chất, kia tại cực hạn tông môn trung cũng không thường thấy a. nghĩ đến đây, lăng trường sinh tâm tình thật tốt, mắt nhìn một bên đang chờ khảo thí Ứng Vô Ngân, cười nói: "Chỉ còn ngươi rồi, tới, bình tâm tĩnh khí, đưa tay thả trên Linh Môi."

Ứng Vô Ngân hít sâu một hơi, tiến lên một bước, trực tiếp đưa tay thả trên Linh Môi, một lát sau, làm cho người kinh ngạc một màn phát sinh.

Chỉ thấy Linh Môi cũng không có phát ra cái gì hào quang, chỉ là nguyên bản trong suốt Linh Môi, lúc này lại là trở nên đen kịt vô cùng, đó là một loại cực hạn ám, làm cho người nhìn thậm chí có một chút choáng váng cảm giác.

Này tính là gì? Ứng Vô Ngân nhìn nhìn một màn này, khẽ nhíu mày, chờ lăng trường sinh đánh giá.

"Tu võ tư chất, ừ, hạ đẳng."

Lăng trường sinh ngữ khí có chút chán chờ, hắn cũng từ trước đến nay chưa bao giờ gặp loại tình huống này, thông thường mà nói, tử sắc vì thượng đẳng, hoàng sắc vì trung đẳng, còn lại nhan sắc tất cả đều vì hạ đẳng. chỉ là loại này cực hạn hắc sắc hắn còn là lần đầu thấy, không có bất kỳ hào quang, hiện lộ cực kỳ nội liễm, Linh Môi trung tựa hồ mơ hồ có một đạo lóe xoáy, đem Linh Môi trung ánh sáng tất cả đều mất đi.

Mà thôi, đợi trở lại tông môn về sau lại bẩm báo Tông chủ là được, lăng trường sinh suy tư một lát, liền không tại suy nghĩ, hướng phía quảng trường nhỏ trung người nói: "Khảo thí chấm dứt, ngoại trừ bốn người thông qua khảo thí, những người khác có thể trở về đi."

Khảo thí không có thông qua thiếu niên đều là mặt mũi tràn đầy thất vọng, theo cha mẹ rời đi quảng trường nhỏ. đợi người chung quanh tản đi, lăng trường sinh quét mắt liếc một cái Ứng Vô Ngân bốn bốn người, nói: "Cho các ngươi Nhất cái canh giờ, chuẩn bị cho tốt về sau liền theo ta đi đến Kiểm Tông tham gia thí luyện. thí luyện thông qua là được chính thức trở thành Kiểm Tông đệ tử, nếu là không có thông qua, ta sẽ đưa hắn trả lại."

Ứng Vô Ngân bốn người hai mặt Tương dòm, Lâm A Đại nghi ngờ hỏi: "Sứ giả đại nhân, chúng ta bây giờ vẫn không thể gia nhập Kiểm Tông sao?"

Lăng trường sinh cười cười, nói: "Nếu là có được tu võ tư chất liền có thể gia nhập Kiểm Tông, kia Kiểm Tông đệ tử không khỏi cũng quá không đáng giá. các ngươi phải thông qua thí luyện, như vậy mới có thể chân chính bái Kiểm Tông làm thầy."

Đối với thuyết pháp, Ứng Vô Ngân ngược lại là cũng không có cảm thấy bất ngờ, nghĩ đến cũng đúng, tu võ tư chất thế nào hi hữu, một trăm người bên trong ít nhất cũng có một cái có được tu võ tư chất a. nếu là phải có được tu võ tư chất liền có thể bái nhập Kiểm Tông, kia đệ tử của kiểm tông sợ là có đại lan tràn.

Lăng trường sinh khoát tay, nói: "Các ngươi đi thôi, nhớ kỹ, một canh giờ về sau ở chỗ này tập hợp, không cần thiết làm thời cơ."

Ứng Vô Ngân bốn người lên tiếng, Lâm A Đại đột nhiên kéo lại đang chuẩn bị rời đi Ứng Vô Ngân, sắc mặt có một tia chán chờ.

"A Đại, làm sao vậy?"

Ứng Vô Ngân nhìn nhìn mặt mũi tràn đầy do dự Lâm A Đại, cảm giác có chút khó hiểu.

Lâm A Đại do dự chỉ chốc lát, dứt quãng nói: "Cái kia, Vô Ngân, tu võ tư chất hạ đẳng đã đi xuống các loại, ta tin tưởng ngươi, coi như là hạ đẳng tư chất, ngươi cũng nhất định có thể trở thành võ giả."

Ứng Vô Ngân ngạc nhiên không thôi, lập tức cười ra tiếng, nội tâm nổi lên một tia ám áp, nói "Nguyên lai ngươi nói cho đúng là a, yên tâm đi, cho dù ngươi là hạ đẳng tư chất, ta như cũ có thể đánh nằm sấp ngươi."

Lâm A Đại nghe vậy thở ra một hơi, cười hắc hắc vài tiếng, nói: "Thiếu đắc ý, về sau ai đánh ai còn không biết nha."

"Người nào đó ngày hôm qua còn bị ta đánh nằm, một trăm lần ư."

Ứng Vô Ngân duỗi ra ngón trở lung lay, lập tức quay người chạy vội rồi đi, hần thê nhưng là biết Lâm A Đại giọng to lớn, quả nhiên, tại hần chạy trốn xuất một đoạn khoảng cách, một đạo gào thét vang vọng lên: "Ứng Vô Ngân, ngươi là tên khốn kiếp, về sau xem ta không đánh chết ngươi."

Ứng trên mặt của Vô Ngân đeo đầy nụ cười, Lâm A Đại an ủi có chút vụng về, nhưng để cho hần rất là ám áp. đối với tu võ tư chất là thượng đẳng hay là hạ đẳng, hần ngược lại là cảm thấy không sao cả, chỉ cần có thể có được tu võ tư chất là được rồi, hần vẫn chưa quên gia gia dạy bảo lời của hần, ném trái trong khổ đau, mới là người trên người.

Tư chất hạ đẳng thì như thế nào, chỉ cần ta khắc khổ tu luyện, chung quy sẽ vượt qua những cái kia tư chất thượng đẳng người.

Ứng Vô Ngân khỏe môi hơi hơi nhấc lên, lộ ra một tia tràn ngập tự tin tiếu ý, kia Trương khuôn mặt thanh tú, tại dưới ánh mặt trời ám áp, hiển lộ cực kỳ chói mắt.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Kiếm Tông

Một canh giờ, Ứng Vô Ngân bốn bốn người đứng giờ trở lại quảng trường nhỏ, lúc này quảng trường nhỏ Tụ đầy thôn dân, bọn họ đều là để đưa tiễn.

"Tội mất dịch, đều phải cố gắng a."

"Nhất định phải trở thành võ giả a, như vậy Lâm gia chúng ta thôn liền không còn sợ thú triều."

Ứng Vô Ngân nhìn nhìn bốn phía những cái này quen thuộc gương mặt, nội tâm hơi ám, tuy từ mười hai tuổi bắt đầu, hần liền có thể một mình tiến hành săn bắn, không cần lại dựa vào các thôn dân cứu tế, thế nhưng qua nhiều năm như vậy, nhận được bọn họ chiếu cố thật sự quá nhiều, này là một đám khả ái người, mặc dù hần nhóm đại tự không nhìn được, không hiểu võ học, nhưng tâm địa thiện lương, chất phác thuần phác.

Một bên, Lâm thúc đang đang thấp giọng dặn dò lấy Lâm A Đại, ly biệt sắp tới, mặc dù Lâm A Đại thần kinh không ổn định, lúc này cũng không khỏi rùng rùng mắt đỏ hoe.

Lâm thúc mang theo Lâm A Đại đi đến Ứng Vô Ngân trước người, nói: "Vô Ngân, các ngươi lần này đi đến Kiếm Tông, nếu là có thể thông qua thí luyện, kia tự nhiên là tốt nhất. nếu là thí luyện thất bại, kia cũng không sao, ngàn vạn không muốn nhụt chí, Lâm gia thôn vĩnh viễn là nhà của các ngươi, tùy thời hoan nghênh các ngươi trở về."

Ứng Vô Ngân gật đầu cười, nói: "Lâm thúc, yên tâm đi. ngươi gần đây thể cốt không tốt lắm, không muốn quá mức mệt nhọc."

Lâm thúc khoát tay, thán kêu lên: "Hảo tại lần này có ngươi cùng nhau tiến đến, nếu là chỉ có A Đại một người, ta thật sự không yên lòng, đứa nhỏ này quá mức lỗ mãng rồi."

Nếu như là tại bình thường, Lâm thúc nói như vậy, Lâm A Đại nhất định sẽ tức giận không thôi, hần lúc này lại là cúi đầu, không nói câu nào.

"Lâm thúc, chúng ta nhất định sẽ lẫn nhau chiếu cố, đợi tin tức tốt của chúng ta a."

Ứng Vô Ngân cười, đưa tay vỗ vỗ Lâm bờ vai A Đại, trêu chọc nói: "Ồ, lớn như vậy người, lại vẫn khóc nhè, thực mất mặt."

Lâm A Đại tức giận đẩy ra Úng tay của Vô Ngân, đỏ mặt tia tai quát: "Hỗn đản, ai khóc nhè, chỉ là, chỉ là Phong, con mắt tiến vào hạt cát. đúng, chính là con mắt tiến vào hạt cát."

Úng Vô Ngân cười ha hả, cũng không lại tiếp tục trêu ghẹo Lâm A Đại, lần này là bọn họ lần đầu tiên rời đi Lâm gia thôn, không chỉ là Lâm A Đại bằng hoàng không liệu, hẳn lúc này trong lòng cũng là có chút thương cảm, từ nhỏ liền sinh hoạt tại Lâm gia thôn, lần này rời đi, nếu là có thể thuận lợi bái nhập Kiếm Tông, không biết muốn tới khi nào mới có thể trở về.

Một mực đứng yên ở một bên lăng trường sinh đột nhiên lên tiếng: "Được rồi, thời cơ không sai biệt lắm. các ngươi Nhược là thông qua thí luyện, đã trở thành Kiếm Tông đệ tử, tùy thời đều có thể trở về."

Úng Vô Ngân bốn người nghe vậy đại hỉ, nguyên bản còn tưởng rằng đã trở thành Kiếm Tông đệ tử về sau liền không được tùy ý cách tống, lại không nghĩ rằng Kiếm Tông cũng không có trong tưởng tượng như vậy nghiêm khắc.

Lăng trường sinh ý bảo Lâm thúc mang theo thôn nhân thối lui một đoạn khoảng cách, đợi tiểu trên không quảng trường ra Nhất mảnh lớn, lập tức lăng trường sinh lấy ra một cái đầu ngón tay lớn nhỏ Ngọc trạm canh gác, phóng tới bên miệng, nhẹ nhàng thổi chỉ chớp lát.

Úng Vô Ngân hơi có vẻ nghi hoặc nhìn qua một màn này, hẳn cũng không nghe được có trạm canh gác vang lên, không khỏi âm thầm kỳ quái không thôi, không rõ lăng trường sinh đây là cái gì.

Lê-eeee-eezz~!

Một đạo thanh thúy tiếng kêu to vang vọng phía chân trời, Úng Vô Ngân nghe tiếng nhìn lại, chỉ thấy trên bầu trời Nhất đạo cự đại bóng đen tới lúc gấp rút nhanh chóng Phi rơi xuống.

Phanh

Vật nặng rơi xuống đất tiếng ầm vang mãnh liệt vang lên, mọi người đưa mắt nhìn lại, đều là hít vào một hơi khí lạnh, trong ánh mắt tràn ngập vẻ sợ hãi.

Đây là Man Thú? Úng Vô Ngân nhìn qua lên trước mắt đại gia hỏa, hai mắt hơi hơi tỏa sáng, gia gia khi còn sống thường xuyên nói chút kỳ văn dị sự, hẳn nhớ mang máng, trước mặt đại gia hỏa này cùng gia gia miêu tả ngũ giai Man Thú Phong ung thú không kém nhiều.

Chỉ thấy quảng trường nhỏ, lúc này đang đứng vững vàng một cái to lớn Man Thú, một thân hắc sắc lông vũ bóng loáng tỏa sáng, một đôi như đèn lồng con mắt lộ ra một cổ hung hãn, uy phong凛凛.

"Đi, đi đến Kiếm Tông."

Lăng trường sinh tay áo vung khê, một cổ nhìn không thấy lực lượng bao vây lấy Úng Vô Ngân bốn người theo hần lướt lên Phong ung thú.

Lâm A Đại sắc mặt trắng bệch, nắm thật chặt Úng Vô Ngân, đập đầu đập đầu ba ba nói: "Vô Ngân, này, này, ta sợ cao."

Úng Vô Ngân phì cười không thôi, không nghĩ tới bình thường cao lớn thô kệch Lâm A Đại, vậy mà hội sợ cao.

"Các vị, bốn tọa chắc chắn hộ đến bọn họ chu toàn, xin chớ lo lắng."

Tiếng nói hạ xuống, lăng trường sinh bước chân nhẹ nhàng đạp mạnh, Phong ung thú nhất thời lăng không bay lên, hướng phía phương đông cấp tốc lao đi, tung hoành tứ phía, tầng mây trực tiếp bị kia song to lớn vũ dực thiết cát mà tán.

Úng Vô Ngân đánh giá một phen, phát hiện Phong ung thú phần lưng thật là rộng lớn, sợ là đủ để dung nạp hơn mười người mà không hiện chen chúc.

Ồ, kỳ quái. Úng Vô Ngân nội tâm nổi lên một tia nghi hoặc, đây chính là tại vạn trượng trên cao, làm sao có thể một chút Phong cũng không có?

Suy tư một lát, Úng Vô Ngân đem tầm mắt rơi vào lăng trường sinh trên người, chỉ thấy người sau trước người có một đạo che chắn, kia che chắn tản ra nhàn nhạt ánh sáng nhạt, nếu không phải nhìn kỹ, căn bản không phát hiện được, chính là đạo này che chắn, đem mãnh liệt vòi rồng ngăn trở bên ngoài.

Đây là võ học sao? thật thần kỳ. Úng Vô Ngân hai mắt sáng lên, nội tâm dâng lên một tia hưng phấn Chi Ý.

Lâm A Đại mặt không có chút máu, hướng phía lăng trường sinh hỏi: "Sứ giả, sứ giả đại nhân, chúng ta hoàn hữu bao lâu đến Kiếm Tông a."

Lăng trường sinh xoay người, nhìn thấy Lâm A Đại này bức thần thái, không khỏi có chút ngạc nhiên, nói: "Lên đi Kiếm Tông có vạn dặm xa, lấy Phong ung thú tốc độ, đại khái ngày mai là được đến."

"Minh, ngày mai?"

Lâm A Đại tròn mắt há hốc mồm, nguyên bản hẳn cho rằng chỉ cần mấy canh giờ thuận tiện, lại không nghĩ rằng trọn vẹn muốn một ngày.

Úng Vô Ngân vỗ vỗ Lâm bờ vai A Đại, nói: "A Đại, không cần khủng hoảng, có sứ giả, không có việc gì."

Lâm A Đại nghe vậy gật gật đầu, chỉ là trong hai mắt như cũ có vẻ sợ hãi.

Lăng trường sinh nhìn chăm chú vào Ứng Vô Ngân, trong mắt có vẻ tán thành, thiếu niên này tướng mạo thanh tú, bề ngoài xuất chúng, càng khó đến chính là tâm tính thượng giai, từ đầu đến cuối, thần thái một mực sảng lớn không sợ, hi vọng hắn có thể thuận lợi thông qua thí luyện, bất quá, vừa nghĩ tới Ứng Vô Ngân tu võ tư chất có thể là hạ đẳng, hắn không khỏi thầm than một tiếng, đáng tiếc.

Đối với lăng trường sinh suy nghĩ, Ứng Vô Ngân tự nhiên là không thể nào biết được, hắn lúc này đang tò mò đánh giá bốn phía, lần đầu tiên trèo lên không trung, đập vào mắt từng màn cảnh sắc, để cho hắn thần phục không thôi.

Thời gian như trôi đi, trải qua hơn mười canh giờ phi hành, Lâm A Đại rốt cục có chỗ thích ứng, sắc mặt không hề khó coi như vậy.

Nguyên bản đang tại cấp tốc phi hành Phong ung thú đột nhiên ngừng lại, vũ dục hơi hơi huy động, dần dần rơi xuống, đang nhắm mắt nghỉ ngơi Ứng Vô Ngân phát giác được tình huống này, không khỏi mở hai mắt ra.

Đưa mắt nhìn lại, chỉ thấy trước mắt chính là một mảnh cực kỳ rộng rãi tràng địa, màu xanh hoa cỏ Nhân Nhân, trong sân vụn vặt lẻ tẻ có mấy chục đầu Phong ung thú.

"Nơi này chính là Kiếm Tông Man Thú đài."

Lăng trường sinh vừa cười vừa nói, lập tức tay áo huy động, mang theo Ứng Vô Ngân bốn người lướt xuống Phong ung thú, đúng vào lúc này, một người mặc bạch sắc quần áo và trang sức thiếu niên đi tiến lên đây, hướng phía lăng trường sinh cúi người hành lễ nói: "Lăng Sư Huynh, ngài đã về rồi."

"Ừ."

Lăng trường sinh tùy ý lên tiếng, trực tiếp mang theo Ứng Vô Ngân bốn người đi về phía trước đi, thấy được Ứng Vô Ngân trên mặt nổi lên vẻ nghi hoặc, lăng trường sinh cười nói: "Vừa rồi cái đó là ký danh đệ tử, phụ trách trông giữ Phong ung thú."

Ứng Vô Ngân nghi ngờ hỏi: "Ký danh đệ tử? đệ tử hoàn hữu phân ra đẳng cấp sao?"

Lăng trường sinh cười cười, đối với Ứng Vô Ngân hắn rất có hảo cảm, kiên nhẫn nói: "Đệ tử của kiếm tông cũng không có đẳng cấp chi phân, có ít người, chẳng quản thí luyện thất bại, thế nhưng cầu võ chí tâm cũng rất kiên định. Kiếm Tông liền đem những người này thu làm đệ tử ký danh, nếu là trong ba năm có thể tấn chức Hóa Linh cảnh hậu kỳ, liền có thể trở thành đệ tử chính thức."

Thì ra là thế này, Ứng Vô Ngân âm thầm gật đầu, lập tức tựa như nghĩ đến cái gì, hỏi: "Sư giả đại nhân, chúng ta bây giờ là muốn đi tham gia thí luyện a?"

Lăng trường sinh gật gật đầu, nói: "Ta hiện tại mang bọn người đi lên trời đường, nếu là người nhóm có thể leo lên bốn mươi giai, liền có thể chính thức bái nhập Kiếm Tông."

Lên trời Đường? nghe ngược lại là rất có ý tứ, Ứng Vô Ngân âm thầm cân nhắc, lăng trường sinh nhìn thấy Ứng Vô Ngân thần thái, không khỏi cười nói: "Cũng thế, ta hiện tại liền cùng các người nói nói. lên trời Đường tổng cộng có chín mươi chín giai, từ kiếm tông lập tông đến nay, từ trước đến nay không người có thể trèo lên đỉnh. phải leo lên bốn mươi giai, liền có thể trở thành Kiếm Tông đệ tử, nếu là có thể leo lên 60 giai, sợ là Tứ đại phong chủ đều cướp thu làm đồ đệ."

"Tứ đại phong chủ?"

"Đúng vậy, Kiếm Tông tổng cộng có tứ phong, lấy Ngạo Tuyệt phong cầm đầu, nó hạ hoàn hữu Lạc Thần phong, hời chiến phong, Vô Song phong."

Lăng trường sinh từ từ giải đáp, sắc mặt không có nửa phần không kiên nhẫn, nụ cười trên mặt không chút nào giảm.

Ngay tại mấy người vấn đáp, đã là đi tới lên trời đường, Ứng Vô Ngân nhìn quét bốn phía, thần sắc thần phục, ngược lại không phải là bởi vì cảnh tượng hùng vĩ, mà là vì người thật sự là rất nhiều.

Nhìn qua bốn phía rậm rạp chằng chịt đám người, Ứng Vô Ngân âm thầm cảm khái, không hổ là Kiếm Tông, nhìn bộ dạng này tình cảnh, trước tới tham gia thí luyện sợ là có mấy ngàn người a, chính là không biết cuối cùng thông qua thí luyện có thể có mấy người.

"Đây là các người có được tu võ tư chất bằng chứng."

Lăng trường sinh lấy ra bốn tờ cỡ lòng bàn tay bài, phân cho Ứng Vô Ngân bốn người, liền chỉ vào một cái phương hướng nói: "Cầm lấy cái này, các người đi nhận lấy Hào Bài, dựa theo trình tự tham gia thí luyện là được."

Ứng Vô Ngân nhìn một chút, phát hiện mình bài chính là hắc sắc, mà Lâm A Đại ba người theo thứ tự là tử sắc, hoàng sắc, lam sắc. xem ra này bài nhan sắc là đối ứng lấy khảo thí thời điểm Linh Môi phát tán nhan sắc.

Lăng trường sinh khoát tay, nói: "Được rồi, các người đi thôi."

Ứng Vô Ngân bốn người theo lời rời đi, một lát sau, đi tới nhận lấy Hào Bài, Lâm A Đại đánh giá bốn phía, tròng lớn hai mắt, bất đắc dĩ nói: "Đây, đây tới khi nào a?"

Ứng Vô Ngân cũng là cười khổ không thôi, chỉ thấy nhận lấy Hào Bài địa phương đây lấy mấy cái hàng dài, liếc nhìn lại, thậm chí có điểm vô biên vô hạn cảm giác.

"Điều này cũng không có biện pháp, ý muốn gia nhập Kiếm Tông có thể xa xa không chỉ mấy người chúng ta a."

Ứng Vô Ngân than nhẹ một tiếng, lập tức mang theo ba người xếp hạng cuối cùng, đúng lúc này, hần đột nhiên nghe được Lâm tiểu Phi tiếng kêu sợ hãi, không khỏi vội vàng quay người, đập vào mi mắt tình cảnh để cho hần một mực mang cười khuôn mặt trong chớp mắt âm trầm xuống.

"Uy, nơi nào đến ở nông thôn tiểu tử, cũng dám xếp hạng phía trước bốn thiếu gia, muốn chết phải không."

Một cái cảm y đai lưng ngọc thiếu niên mặt mang mĩa mai, mà Lâm tiểu Phi đang ngã ngồi ở một bên, thần sắc kinh khủng, trên quần áo có một cái dấu chân, hết sức rõ ràng.

Lâm Thanh đem ngã xuống đất Lâm tiểu Phi nâng dậy, Lâm A Đại vẻ mặt tức giận, nói: "Hỗn đản, ngươi là muốn bị đánh không thành."

"Chỉ bằng ngươi? đừng làm cho người cười đến rụng răng" thiếu niên mặt lộ vẻ khinh thường.

Lâm A Đại giận tím mặt, xoa tay muốn tiến lên, lại phát hiện có người kéo lại chính mình, quay đầu vừa nhìn, nói: "Vô Ngân, thả ta ra, để ta đánh từ tên khốn kiếp này."

"Ta."

Vô cùng đơn giản hai chữ, lại là để cho Lâm A Đại yên tĩnh trở lại, không có ai so với hần rõ ràng hơn Ứng Vô Ngân thực lực, hần thế nhưng là bị Ứng Vô Ngân trợn đánh năm một trăm lần a.

Ứng Vô Ngân khẽ nhủ mảy, thiếu niên ở trước mắt vậy mà cho hần một loại cực đoan cảm giác nguy hiểm, hần quanh năm săn bắn, đối với loại nguy hiểm này cảm giác tia không xa lạ chút nào, trực giác nói cho hần biết, thiếu niên này, tuyệt đối không đơn giản.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Lên Trời Lộ

"Các ngươi bốn cái hay là cùng lên đi." thân mặc cảm y đai lưng ngọc thiếu niên ngoắc ngón tay, mang trên mặt mĩa mai tiểu ý.

Ứng Vô Ngân đồng tử co rút lại, đưa tay ý bảo Lâm A Đại không nên vọng động, thiếu niên này như thế không có sợ hãi, khẳng định có chỗ dựa vào, bằng không thì sao hội lớn lỗi như thế.

"Nếu là ngươi dám ở Kiếm Tông động thủ giường oai, ta cũng không phải chú ý phụng bồi đến cùng."

Ứng Vô Ngân ngữ khí trầm thấp, ánh mắt trong chớp mắt trở nên cuồng dã, muốn thiếu niên này xuất thủ trước, hần nhất định sẽ bắt kẻ giả lớn trực tiếp giết hần, rừng nhiệt đới pháp tắc dạy cho hần một cái đạo lý, ngàn vạn không thể đối với dưới tay địch nhân lưu tình, bằng không thua thiệt nhất định là chính mình, trên lưng kia đạo vết thương chính là chứng kiến, đó là tại một lần săn bắn, hần có tâm thả Man Thú một mảnh sinh mệnh, lại bị Man Thú gây thương tích, suýt nữa đã chết.

Thiếu niên ồ lên một tiếng, từ Ứng trên người Vô Ngân hần vậy mà cảm thấy một tia như thực chất sát ý, điều này không khỏi làm hần biến sắc, không có trải qua cuộc chiến sinh tử người tuyệt đối không có khả năng có được loại khí thế này, chẳng lẽ hần nhìn lầm sao? không đúng a, từ đối phương trên người hần căn bản không phát hiện được tu vi tồn tại, đây cũng chính là nói, đối phương chỉ là không hiểu võ học người bình thường mà thôi, chỉ là, người bình thường có thể có cỗ khí thế này sao?

Ứng Vô Ngân cũng nặc kệ đối phương là như thế nào nghĩ, lúc này hần hít một thở trong đó cực kỳ chậm chạp, ánh mắt chăm chú, chăm chú nhìn chăm chăm thiếu niên ở trước mắt, đây là hần quanh năm săn bắn mang đến đích thói quen.

"Tiểu tử, lần này tạm thời buông tha ngươi, nếu là ngươi vận khí thật tốt, có thể bá nhập Kiếm Tông, chúng ta sớm muộn có chạm mặt một ngày, đến lúc sau, xem ta Công Tôn Liệt như thế nào trừng trị ngươi."

Tên là Công Tôn Liệt thiếu niên do dự chỉ chốc lát, quẳng xuống vài câu ngoan thoại, trực tiếp quay người rời đi, đi đến một nửa thời điểm, đột nhiên quay người nói: "Bất quá, các ngươi là tuyệt đối không có khả năng thông qua Kiếm Tông thí luyện, cho nên, sẽ không kỳ. ha ha ha."

Dứt lời, Công Tôn Liệt liền nghênh ngang rời đi.

Ứng Vô Ngân âm thầm thở ra một hơi, tên là Công Tôn Liệt thiếu niên cho áp lực của hắn đủ để sánh ngang tam giai Man Thú.

Lâm A Đại ở một bên bất mãn nói lầm bầm: "Vô Ngân, làm gì vậy thả tên hỗn đản kia rời đi, liền cái kia phó thể cốt, căn bản không có khả năng là đối thủ của ngươi nha."

Ứng Vô Ngân lắc đầu, tầm mắt rơi vào Công Tôn Liệt rồi đi phương hướng, nói: "A Đại, vừa rồi hắn là cố ý muốn chọc giận chúng ta, để cho chúng ta ra tay với hắn. nếu như ta không có đoán sai, muốn là chúng ta động thủ trước, nhất định sẽ bị thủ tiêu thí luyện tư cách. hơn nữa, cho dù động thủ, chúng ta chỉ sợ cũng không phải là đối thủ của hắn."

Lâm A Đại không dám tin lên tiếng kinh hô: "Điều này sao có thể, gỗ hắn thể cốt yếu như vậy, ta một chương liền có thể lật tung hắn."

Ứng Vô Ngân tức giận trắng mặt nhìn Lâm A Đại liếc một cái, nói: "Ngươi thể cốt Cường? còn không phải bị ta đánh nằm một trăm lần."

Lâm A Đại nói lầm bầm: "Ngươi là ngươi, hắn là hắn, tên hỗn đản kia làm sao có thể cùng ngươi so với."

Ứng Vô Ngân âm thầm thở dài một hơi, không để ý tới nữa thần kinh không ổn định kẻ hàng, đối phương có thể cho hắn mãnh liệt như thế áp lực, vậy cũng chỉ có một cái khả năng, đó chính là Công Tôn Liệt rất có thể đã là một cái võ giả, nhìn nó ăn mặc, hiển nhiên là xuất thân bất phàm, có thể trước thời gian tiếp xúc đến võ học cũng không phải cái gì kỳ quái sự tình.

"Tiểu Phi, ngươi không sao chứ."

Ứng Vô Ngân tản đi trong nội tâm suy tư, quay người hướng phía Lâm tiểu Phi quan tâm mà hỏi.

Lâm tiểu Phi vội vàng đóng cửa lấy hai tay, thấp giọng nói: "Ứng đại ca, cảm ơn ngươi, ta không sao."

Ứng Vô Ngân gật gật đầu, thấy được Lâm tiểu Phi trên mặt chưa rút đi vẻ sợ hãi, nội tâm thầm than, loại này nhất gan sợ phiền phức tính cách, coi như là thông qua Kiểm Tông thí luyện, tại võ đạo trên cũng sợ là khó có thể có chỗ thành tựu. tuy hắn cũng chưa có tiếp xúc qua võ học, thế nhưng gia gia đã từng nói, võ giả, là thiên địa sùng nể, có thể cường hoành thiên địa linh lực cho mình dùng, cho nên, thân là võ giả, nhất định phải có ngạo khí, thả bị gây chứ không chịu công ngôn nghênh.

Kế tiếp ngược lại là sóng yên biển lặng, Ứng Vô Ngân bốn người rất là thuận lợi nhận lấy đến Hào Bài, cấp cho Hào Bài Kiểm Tông đệ tử ý bảo Ứng Vô Ngân đám người trước ở một bên chờ đợi, đến lúc đó tự nhiên sẽ có người thông báo bọn họ tham gia thí luyện.

Lâm A Đại thần sắc hưng phấn, nói: "Vô Ngân, tiểu Phi, Lâm Thanh, chúng ta nhất định phải thông qua thí luyện a, đến lúc sau, Lâm gia chúng ta thôn liền có bốn người võ giả."

Lâm tiểu Phi cùng Lâm Thanh hai người đều là mắt hèm chờ mong gật gật đầu.

Ứng Vô Ngân cũng không lên tiếng, mà là nhìn về phía trước một đạo cánh cổng ánh sáng, trong mắt có vẻ suy tư, hắn phát hiện thường cách một đoạn thời gian liền có một người Kiểm Tông đệ tử tuyên đọc Hào Bài, bị thét lên người đều là tiến nhập đạo kia cánh cổng ánh sáng bên trong.

Xem ra, đó chính là thí luyện nhập khẩu, Ứng Vô Ngân âm thầm gật đầu.

"Tám một tám, tám một cửu."

Đúng vào lúc này, một người Kiểm Tông đệ tử cao giọng hô.

"Ứng đại ca, niệm đến chúng ta Hào Bài. chúng ta đi trước."

Lâm tiểu Phi cùng Lâm Thanh Hào Bài chính là Kiểm Tông đệ tử tuyên đọc dãy số, Ứng Vô Ngân gật gật đầu, cười nói: "Cố gắng lên, không muốn quá mức khấn trương."

Lâm tiểu Phi hai người lên tiếng, liền tiến lên phía trước, tại Kiểm Tông đệ tử ý bảo, tiến nhập cánh cổng ánh sáng bên trong.

Lâm A Đại trên mặt có một tia lo lắng, nói: "Vô Ngân, ngươi nói hai người bọn họ có thể thông qua thí luyện sao?"

Ứng Vô Ngân lắc đầu, nói: "Đợi lát nữa sẽ biết."

Sau một nén nhang, Lâm tiểu Phi thân ảnh của hai người xuất hiện ở cánh cổng ánh sáng lúc trước, Ứng Vô Ngân tiến ra đón, nhìn nhìn hai người mồ hôi đầm đìa bộ dáng không khỏi kinh ngạc hỏi: "Các ngươi đây là?"

"Ứng đại ca, chúng ta không thể thông qua thí luyện."

Lâm tiểu Phi cúi đầu, thất lạc nói, một bên Lâm Thanh cũng là mặt mũi tràn đầy vẻ không cam lòng.

Đối với cái này, Ứng Vô Ngân cũng không biết muốn nói cái gì đó, chỉ có thể vỗ vỗ bả vai của hai người, hai người bọn họ vô pháp trở thành võ giả cũng chưa hẳn là một chuyện xấu, gia gia đã từng nói, võ giả nhìn như phong quang vô hạn, kỳ thật thường thường cùng với hung hiểm, vô đạo chi lộ, hơi không cẩn thận, chính là đã chết kết cục.

Lâm A Đại ở một bên nói: "Hai người các ngươi yên tâm đi, ta cùng Vô Ngân nhất định sẽ thông qua thí luyện."

"Tám hai lẻ, tám hai Nhất." một người Kiểm Tông đệ tử tuyên đọc nói.

Ứng Vô Ngân hít sâu một hơi, cùng Lâm A Đại liếc nhau một cái, liền hướng cánh cổng ánh sáng vị trí đi đến, Lâm tiểu Phi tại sau lưng đột nhiên hô: "Ứng đại ca, cái kia, cái kia thí luyện có chút quỷ dị, các ngươi phải cẩn thận a."

Ứng Vô Ngân xoay người, cười hướng Lâm tiểu Phi hai người phát phát tay, liền cùng Lâm A Đại đi vào cánh cổng ánh sáng bên trong, một lát sau, thân ảnh của hai người đã là biến mất.

Ứng Vô Ngân nhìn trước mắt cảnh tượng, trong mắt tuôn động lấy vẻ khiếp sợ, vừa rồi hắn đi vào cánh cổng ánh sáng, liền cảm thấy một đạo chói mắt bạch quang sáng lên, qua trong giây lát đã là xuất hiện ở nơi này.

Chỉ thấy chung quanh đều là trắng xoá một mảnh, phía trước có một mảnh thẳng vào tầng mây bậc thang, bậc thang toàn thân hiện ra thanh sắc, phẳng phất là dùng tới hào ngọc thạch chế tạo mà thành.

"Thí luyện bắt đầu, leo lên bốn mươi giai giả là được bái nhập Kiểm Tông Môn xuống."

Một đạo thanh âm uy nghiêm vền vền vang vọng lên.

Ứng Vô Ngân đánh giá bốn phía, lại không có phát hiện bất cứ người nào ảnh, không khỏi âm thầm khiếp sợ không thôi, võ học, quả nhiên thần kỳ.

"Vô Ngân, đó chính là lên trời đường a. ta lên trước a, ngươi có thể ngàn vạn đừng thua cho ta."

Lâm A Đại ngược lại là không có bất kỳ vẻ kinh dị, chỉ chỉ phía trước bậc thang, liền về mặt hưng phấn chạy về phía trước.

Ứng Vô Ngân mỉm cười, đối với Lâm A Đại kia đại điều thần kinh, hắn cũng sớm đã miễn dịch.

"Đây là lên trời Đường sao?"

"Liền để cho để ta xem một chút đến cùng có gì ngạc nhiên chỗ."

Ứng Vô Ngân hít sâu một hơi, hai mắt tràn ngập kiên định vẻ, mở ra bộ pháp đi về phía trước.

Đi đến bậc thang trước, Ứng Vô Ngân ánh mắt chớp lên, lập tức trực tiếp cất bước mà lên.

"Cổ này lực áp bách, thật kỳ quái."

Ứng Vô Ngân kinh ngạc không thôi, tại bước trên bậc thang trong nháy mắt đó, hắn vền vền cảm giác thân thể trầm xuống, một cổ không hiểu áp lực không ngừng hướng hắn áp bách lấy.

Suy tư một lát, Ứng Vô Ngân ngừng đầu nhìn lại, chỉ thấy đi tại phía trước Lâm A Đại bộ pháp cực nhanh, tựa hồ không có phát hiện cái gì chỗ không ổn, trong mấy hơi thở, cũng đã đi trên hơn hai mươi giai.

"Cái này khờ hàng."

Ứng Vô Ngân âm thầm cười khổ, lập tức hít sâu một hơi, kiên định cất bước mà lên, tốc độ không nhanh, nhưng cực kỳ vững vàng, một bước đón lấy một bước, rất nhanh liền đi trên 29 giai.

Tại đi trên thứ ba mươi giai thời điểm, Ứng Vô Ngân ánh mắt trầm xuống, cổ này không hiểu lực áp bách dường như vền vền trở nên mạnh mẽ gấp mấy lần, đưa mắt nhìn lại, liền thấy được nguyên bản bộ pháp cực nhanh Lâm A Đại thả chậm bước chân, chính bản thân vị trí 38 trên bậc, nhìn nó mồ hôi đầm đìa bộ dáng, phẳng phất hành tẩu cực kỳ khó khăn.

Quả nhiên, đến nhất định bậc thang mấy, áp lực sẽ tăng cường sao? Ứng Vô Ngân khòe miệng hơi hơi nhấc lên, khuôn mặt thanh tú trên lộ ra mỉm cười, nhẹ giọng nói ra: "Có ý tứ."

Lúc này Kiểm Tông bên trong một tòa cung điện trong, đang ngồi lấy ba nam một nữ, trong đại sảnh hiện ra một vòng rung động, Ứng Vô Ngân cùng Lâm A Đại thân ảnh của hai người rõ ràng hiện ra tại kia đoàn rung động trung tâm.

"Hai cái này tiểu gia hỏa là trường sinh mang về, đáng người tương đối cường tráng cái kia gọi Lâm A Đại, người kia kêu là Ứng Vô Ngân, theo trường sinh nói, Lâm A Đại có được thượng đẳng tu võ tư chất."

Một người mặc áo bào màu vàng, đầu đội kim quan uy nghiêm nam tử nhìn nhìn rung động trung cảnh tượng, lạnh nhạt lên tiếng.

"Thượng đẳng tu võ tư chất? trường sinh lần này ngược lại là tìm một cái hào hạt giống, nếu là kẻ này có thể đi trên 60 giai, kia liền để cho hắn bái nhập hội chiến phong a." một người thân cao gầy, khí thế bất phàm trung niên nhân hướng phía lúc trước người lên tiếng nói: "Tông chủ, ngươi nói tốt chứ? dù sao Lạc Thần phong tuyển nhận nữ đệ tử, mà Phong Hành sư đệ luôn luôn chẳng muốn tuyển nhận mới đệ tử, cho tới bây giờ, không trên hai vú cũng cũng chỉ có ba người đệ tử mà thôi."

Thân mặc áo bào màu vàng uy nghiêm nam tử đương nhiên đó là Ngao Tuyệt phong phong chủ, đồng thời cũng là Kiếm Tông Chúa Tể Giả — Hàn Thiên hữu. mà trả lời người chính là hội chiến phong phong chủ — Lý Thừa Can.

Chỉ thấy hắn mỉm cười, từ chối cho ý kiến nói: "Nếu là Phong Hành sư đệ không có ý kiến, kia theo ý ngươi nói chính là."

Lý Thừa Can nghe được Hàn Thiên hữu như thế trả lời, không khỏi đem tầm mắt hướng về một người mặc áo bào hồng, tóc tai bù xù nam tử trên người, trong mắt có một tia hời hợt.

Tên nam tử kia dung mạo bị mất trật tự sợi tóc che dấu, làm cho người ta nhìn không đúng cái, trên người áo bào hồng có nhiều chỗ nếp uốn, một ít địa phương càng là có thêm một ít vết bẩn, hiển nhiên là hồi lâu chưa từng thanh tẩy. làm cho người ta thấy, không khỏi có chút lười nhác cảm giác. thế nhưng thân phận của hắn, tuyệt đối là chói mắt vô cùng, hắn chính là Vô Song phong phong chủ — Sở Phong Hành, càng là có thêm Kiếm Tông đệ nhất nhân danh xưng, một thân tu vi thâm bất khả trắc, liền ngay cả Lý Thừa Can đều tự nhận không phải là đối thủ của hắn.

Sở Phong Hành tùy ý khoát tay, nói: "Dạy đồ đệ loại phiền não này sự tình liền miễn đi, ngươi muốn cầm lấy chính là." thanh âm khàn giọng, lộ ra mấy phần tang thương cảm giác.

"Chúng ta Lạc Thần phong cũng không phải là nhất định phải tuyển nhận nữ tử a. nếu là kẻ này có thể leo lên 60 giai, Lạc Thần phong vì kia phá một lần lệ lại có làm sao."

Người lên tiếng chính là cô gái kia, chỉ thấy nàng cười nhẹ nhàng, trong giọng nói có một tia trêu chọc. mặc dù đã đi vào trung niên, nhưng nhìn nó tư thái, hoàn hữu kia giáo xinh đẹp dung nhan, chắc hẳn lúc còn trẻ, tất nhiên là một cái mỹ nhân tuyệt sắc. nàng chính là Vô Song phong phong chủ — Thanh Trúc.

"Sư muội chớ để nói đùa."

Lý Thừa Can cười ha ha, lập tức chỉ vào kia vòng rung động nói: "Chúng ta trước nhìn nhìn biểu hiện của bọn hắn như thế nào."

Mọi người cười một tiếng, không lên tiếng nữa, tầm mắt đều là hướng về kia vòng rung động vị trí.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: cảnh trong mơ tái hiện

Kiếm Tông lên trời trên đường, lúc này có hai đạo thân ảnh đang tại khó khăn leo, mồ hôi thấm ướt xiêm y của bọn hắn, hiển nhiên là mệt mỏi không nhẹ.

"Vô Ngân, ta, ta không được."

Lâm A Đại thở hổn hển, hướng phía một bên Ứng Vô Ngân nói. tiếng nói vừa mới rơi xuống, liền đặt mộng ngồi ở trên bậc thang, trên mặt mặc dù có một ít vẻ không cam lòng, thế nhưng thần thái lại là cực kỳ buông lỏng, hắn hiện tại ngồi lên bậc thang, thế nhưng là lên trời Đường thứ sáu mươi giai, đã sớm xa xa vượt qua nhập môn tiêu chuẩn bốn mươi giai.

"Ta hẳn là còn có thể lại hướng lên một chút."

Ứng Vô Ngân tiện tay đem mồ hôi trên mặt lau đi, ngừng đầu quan sát tựa hồ không có phản cuối lên trời đường, mỉm cười, tiếp tục mở ra bộ pháp.

Lâm A Đại nhìn nhìn Ứng Vô Ngân bóng lưng, trong mắt tràn ngập kính nể, này lên trời Đường chỗ đáng sợ, hắn thế nhưng là hiểu rất rõ, tại thứ sáu mươi giai hắn cũng đã không chịu nổi, không nghĩ tới Ứng Vô Ngân truy cập kịp hắn, hoàn hữu dư lực hướng lên leo.

Ứng Vô Ngân lúc này hô hấp mất trật tự, khuôn mặt thanh tú trên mồ hôi gần không được chảy xuống, mỗi một lần cất bước, đều tựa hồ đã dùng hết khí lực toàn thân.

Này lên trời Đường mỗi qua thập giai, áp lực sẽ tăng gấp đôi, thứ sáu mươi giai qua đi, càng trở nên dị thường khủng bố, cổ này lực áp bách, tựa hồ muốn đem người nghiền nát.

"Nơi này, tuyệt đối không phải là cực hạn của ta, tuyệt đối không phải."

Ứng Vô Ngân thở hồng hộc, nhìn nhìn gần trong gang tấc thứ bảy mươi giai, trong mắt tràn ngập như bàn thạch kiên định, giò chân lên bước, hung hăng đập mạnh.

Kiểm Tông bên trong chỗ cung điện

"Kẻ này nghị lực cực kỳ khủng bố." Lý Thừa Can trong mắt có vẻ hoảng sợ, thân là Kiểm Tông tứ phong một trong phong chủ, lên trời Đường trung ảo diệu, hẳn tự nhiên cực kỳ rõ ràng.

Đang mặc áo bào màu vàng Hàn Thiên hữu ánh mắt ngưng trọng, thán kêu lên: "Lên trời đường, lên trời đường, võ đạo như lên Thiên. kẻ này có được đại nghị lực, chỉ tiếc tu võ tư chất hạ đẳng, sợ là khó có thể Đăng Lâm võ đạo đỉnh phong, trở thành tuyệt thế cường giả."

Hạ đẳng tu võ tư chất?

Lý Thừa Can cùng trên mặt của Thanh Trúc đều có lấy ngạc nhiên, nhìn qua kia vòng rung động trong hai mắt, có một tia tiếc hận. võ đạo chi lộ, vền vền có được nghị lực thế nhưng là không đủ, tư chất lại càng là trọng yếu nhất. lớn như vậy một cái Thần Châu, chưa bao giờ Tăng xuất hiện qua hạ đẳng tu võ tư chất tuyệt thế cường giả.

"Tư chất hạ đẳng thì như thế nào? đứa nhỏ này, Vô Song phong muốn." tóc tai bù xù Sở Phong Hành đột nhiên lên tiếng, thanh âm khàn khàn trung lộ ra một tia ngạo nghễ.

"Phong Hành sư đệ, ngươi."

Hàn Thiên hữu ba người hai mặt Tương dòm, có chút khó tin, trăm năm qua, Sở Phong Hành chỉ lấy ba cái đồ đệ, mà này ba cái đồ đệ đều không ngoại lệ, đều là tuyệt thế thiên tài tu. Ứng Vô Ngân tuy nói có được đại nghị lực, nhưng tu võ tư chất lại là hạ đẳng, nghị lực có thể hậu thiên bồi dưỡng, thế nhưng tu võ tư chất, đó là từ vừa ra sinh ra được đã định trước, ai cũng không cải biến được.

Sở Phong Hành lạnh nhạt nói: "Liên quyết định như vậy, kẻ này liền bái nhập Vô Song phong."

Hàn Thiên hữu gật gật đầu, thán kêu lên: "Kẻ này phúc duyên thâm hậu, có thể được Phong Hành sư đệ dạy bảo, tương lai chưa hẳn không thể danh chấn Thần Châu."

Lý Thừa Can nhìn nhìn kia vòng rung động, nói: "Nếu như Phong Hành sư đệ đã quyết định, vậy không cần nói nhiều, chúng ta trước đến xem kẻ này dừng bước tại bậc thứ mấy a. bảy mươi giai qua đi, có thể liền không phải chỉ bằng vào nghị lực liền có thể thừa nhận xuống."

Ứng Vô Ngân vừa bước trên thứ bảy mươi giai, còn chưa chờ hắn đứng vững thân thể, liền cảm giác trước mắt bạch quang lóe lên, đợt bạch quang tàn đi, đập vào mi mắt cảnh tượng, không khỏi làm sắc mặt của hắn đại biến.

"Đây, nơi này, là cái kia trong mộng cảnh cảnh tượng?"

"Ta không phải là tại lên trời trên đường sao?"

Ứng Vô Ngân đánh giá bốn phía, quen thuộc cảnh tượng để cho hắn lên tiếng kinh hô, đối mặt một màn quý dị này, hắn vền vền cảm thấy có dừng khí âm thầm sợ hãi.

"Chỉu chết đi."

Âm lãnh tiếng quát khê vang lên, trong hư không vền vền xuất hiện cửu đạo thân ảnh, hướng Ứng Vô Ngân phát động công kích mãnh liệt.

Ứng Vô Ngân kinh ngạc nhìn nhìn này chín cái người mặc áo choàng màu đen, thấy không rõ diện mạo người thần bí, đối với này bức tình cảnh, hắn thế nhưng là quá quen thuộc, thế nhưng là, bọn họ hiện giờ chỗ công kích đối tượng, thế nào lại là chính mình.

Ứng Vô Ngân tựa như nhớ ra cái gì đó, mãnh liệt cúi đầu vừa nhìn, thấy mình một thân áo bào trắng khắp nơi nhuộm máu, trên tay một thanh trường kiếm sát khí tràn ra bốn phía, nhìn nhìn đây hết thấy, Ứng Vô Ngân nhất thời ngốc trệ, chính mình hóa thân trở thành trong mộng cảnh người kia?

Đang tại Ứng Vô Ngân ngăn người thời điểm, thân thể của hắn vền vền không bị khống chế bắt đầu chuyển động, trường kiếm coi thường, kiếm khí hoành không, lẫm lẫm cực kỳ kiếm khí phá toái hư không, hướng phía chín cái Hắc bào nhân cuốn mà đi.

Mảnh không gian này khi bọn hắn kịch liệt trong lúc giao thủ, rạn nứt vô số đạo khe hở, đang lúc Ứng Vô Ngân chiếm được thượng phong, mong muốn nhất cử đem chín cái Hắc bào nhân giết chết thời điểm, Nhất cái bàn tay khổng lồ từ trong hư không vền vền xuất hiện, lấy không thể địch nổi xu thế hướng phía tình trạng kiệt sức Ứng Vô Ngân trấn áp mà đến.

"Ta không phục, ta không phục a, tu võ mấy vạn năm, lại rơi vào một cái đã chết vô tiêu kết cục. ắt tộc, các ngươi bọn này không dám lấy bộ mặt thật kỳ nhân bại hoại, đợi ta trở về, tất đem bọn ngươi nhỏ tận gốc, một tên cũng không để lại."

Quen thuộc lời nói từ Ứng Vô Ngân trong miệng phát ra, thanh âm thê lương, cổ này không cam lòng Chi Ý làm này phiến thiên địa đều vền vện tối om om

"Ta đây là muốn chết phải không?"

Ứng Vô Ngân thì thảo tự nói, khóe mắt rơi xuống một giọt nước mắt, đỏ tươi như máu, lập tức trước mắt tối sầm, ý thức tiêu tán ra.

"Ta đây là, ở nơi nào?"

Ứng Vô Ngân chậm rãi mở hai mắt ra, đập vào mắt là cảnh tượng để cho trong lòng của hắn trầm xuống, chẳng quan tâm thân thể đau buốt nhức không chịu nổi, cẩn thận đứng dậy mà ngồi.

Chỉ thấy đây là một cái bố trí cực kỳ đơn giản nhà gỗ, trong phòng ngoại trừ một giường lớn, một cái bàn ghế dựa, liền không có vật gì khác.

Kết..

Nhà gỗ cửa phòng vền vền mở ra, một cái hình thể hơi mập thiếu niên đi vào nhà bên trong, thấy được ngồi ở trên giường Ứng Vô Ngân, thần sắc của hắn cứng sờ, lập tức cao hứng cười nói: "Tiểu sư đệ, ngươi rốt cục tỉnh rồi."

Tiểu sư đệ? Ứng Vô Ngân nội tâm nổi lên một tia nghi hoặc, nhìn nhìn hơi mập thiếu niên kia vẻ mặt thiện ý cười, căng thẳng thân thể không tự chủ buông lỏng xuống.

Hơi mập thiếu niên thấy Ứng Vô Ngân vẻ mặt thờ ơ, không khỏi vỗ vỗ trán, nói: "Ngươi thông qua Kiểm Tông thí luyện, đã bị sư tôn thu làm môn hạ, cho nên, ngươi bây giờ đã là Vô Song phong đệ tử."

Ứng Vô Ngân trong nội tâm nhất thời thoải mái, sau đó tại hơi mập thiếu niên tự thuật, rốt cục rõ ràng sự tình đầu đuôi.

Ngày ấy lên trời trên đường, hắn đi trên bảy mươi giai liền hôn mê bất tỉnh, Vô Song phong chủ Sở Phong Hành đưa hắn mang về Vô Song phong, đến hôm nay thôi, hắn đã trọn hôn mê nửa tháng.

Ứng Vô Ngân thở ra một hơi, nói: "Đa tạ sư huynh đoạn này thời gian chăm sóc, Vô Ngân vô cùng cảm kích."

Hơi mập thiếu niên khoát tay, trên mặt có chút không vui, nói: "Không cần như vậy xa lạ, chúng ta Vô Song phong cũng không hưng."

Thấy được hơi mập thiếu niên tựa hồ có chút không thích, Ứng Vô Ngân cười cười, nói: "Sư huynh cũng biết ta kia mấy người đồng bạn hiện giờ thế nào."

Hơi mập thiếu niên nghĩ nghĩ, nói: "Cùng với ngươi thông qua thí luyện cái kia, đã bị hội chiến phong thu làm đệ tử. về phần mặt khác kia hai cái thí luyện thất bại, lãng trưởng sinh sư huynh đã đem bọn họ đưa trở về."

Ứng Vô Ngân gật gật đầu, nhìn lên trước mặt hơi mập thiếu niên, không khỏi cười cười, nội tâm ám niệm, gia gia, ngân Nhi đã trở thành Kiểm Tông đệ tử.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Vô Song Phong

"Sư tôn đã thông báo, nếu là ngươi tỉnh, liền dẫn ngươi đi gặp hắn. ngươi bây giờ cảm giác như thế nào đây? còn có chỗ nào không thoải mái sao?" hơi mập thiếu niên ngữ khí có chút chần chờ, trên mặt có một ít quan tâm về.

Ứng Vô Ngân khóe miệng hơi hơi nhấc lên, sư huynh ngược lại là cái thật sự người, cười nói: "Ta không sao, cái này theo sư huynh đi bái kiến sư tôn."

Tiếng nói hạ xuống, Ứng Vô Ngân liền đứng dậy mà đứng, đây cũng không phải hấn cậ mạnh, hiện tại hấn ngoại trừ thân thể có chút đau buốt nhức ra, cũng không có cái khác không thoải mái cảm giác.

Hoi mập thiếu niên gật gật đầu, nói: "Sur tôn bình thường đều đứng ở Từ Trúc Lâm, ta hiện tại dẫn ngươi đi."

Ứng Vô Ngân thuận theo đi ra nhà gỗ, phóng tầm mắt nhìn lại, thấy bọn họ hiện giờ địa phương, chính là một ngọn núi đỉnh núi, thiên không xanh thẳm, mây trắng Đóa Đóa, cùng với từng đợt gió mát, làm cho người có dũng khí vui vẻ thoải mái cảm giác.

Ứng Vô Ngân nhắm mắt lại, hít sâu một hơi, nói: "Sur huynh, Vô Song phong Nhất này lần tuyển nhận ít nhiều đệ tử?"

Hoi mập thiếu niên nghe vậy bước chân một hồi, quay đầu nhìn nhìn Ứng Vô Ngân, biểu tình giống như cười mà không phải cười, nói: "Ngươi đoán thử coi?"

Ứng Vô Ngân hơi sững sờ, trong đầu hiện ra ngày đó tham gia thí luyện thì đã chứng kiến cảnh tượng, nói: "Ít nhất cũng có hơn mười danh đệ tử gia nhập Vô Song phong a."

Hoi mập thiếu niên lắc đầu, xòe bàn tay ra khua một chút, còn hướng phía Ứng Vô Ngân chớp hai mắt.

"Bốn cái?" Ứng Vô Ngân gật gật đầu, thí luyện như vậy nghiêm khắc, thông qua người số không nhiều, như thế tại hợp tình lý.

"Sai." hoi mập thiếu niên như trước lắc đầu, sau đó cười nói: "Ý của ta là, chúng ta Vô Song phong tổng cộng chỉ có bốn người đệ tử, hơn nữa, cái này còn cần tính cả người."

"Tứ, bốn cái? cộng thêm ta Vô Song phong chỉ có bốn người đệ tử?" Ứng Vô Ngân trông mắt lú lười, điều này thật sự là có chút bất khả tư nghị, lớn như vậy một cái sơn phong, cộng thêm mình mới chỉ có bốn người đệ tử, này cũng không tránh khỏi quá ít điểm a. chẳng lẽ, tại Kiếm Tông tứ phong bên trong, Vô Song phong là kém nhất sao?

Tựa như nhìn thấu Ứng Vô Ngân trong nội tâm suy nghĩ, hoi mập thiếu niên lung lay đầu, nói: "Ngươi cũng không nên đoán mò, Kiếm Tông tứ phong cũng không có rất xấu chi phân. Vô Song phong đệ tử sở dĩ ít như vậy, hoàn toàn là bởi vì vi sư tôn quá lười, bình thường sư tôn luôn là làm bận dạy đồ đệ quá mệt mỏi."

Ứng Vô Ngân âm thầm cười khò, bái nhập kia ngọn núi hấn cũng không thêm đề ý, dù sao cũng có thể tu luyện võ học, do đó bước vào võ đạo.

Hoi mập thiếu niên mang theo Ứng Vô Ngân hướng về dưới đỉnh đi đến, nói: "Yên tâm đi, vào Vô Song phong, ngươi tuyệt đối sẽ không hối hận. tuy chúng ta sư tôn lười là lười một chút, thế nhưng sư tôn tu vi rất cao, càng là có thêm Kiếm Tông đệ nhất nhân danh xưng."

Nghe đến đó, Ứng Vô Ngân không khỏi kinh ngạc không thôi, nội tâm đối với còn không thấy mặt đích sư tôn, mơ hồ có thêm vài phần chờ mong, Kiếm Tông đệ nhất nhân, thật là là có thêm như thế nào tuyệt thế phong thái nhân vật.

"Sur huynh, kia còn lại hai vị sư huynh hiện giờ cũng ở không trên hai vú sao?" Ứng Vô Ngân hỏi.

Hoi mập thiếu niên cười cười, nói: "Ngươi lại nói sai rồi, còn lại hai cái, một cái là Đại sư huynh Thất Dạ, còn có một cái là Nhị Sư Tỷ sóng gợn không yêu, bọn họ bình thường cũng đều là đứng ở Từ Trúc Lâm. đợi lát nữa ngươi liền có thể nhìn thấy bọn họ."

Nguyên lai còn có một cái sư tỷ, Ứng Vô Ngân nghĩ nghĩ, lập tức hướng phía hoi mập thiếu niên hỏi: "Vậy sư huynh ngươi gọi gì vậy?"

Hoi mập thiếu niên thân thể một hồi, cười ha ha, đưa tay hướng mặt trước chỉ, nói: "Đến, sư tôn bọn họ đang ở bên trong, chúng ta vào đi thôi."

Ứng Vô Ngân hơi sững sờ, theo hoi mập thiếu niên chỉ phương hướng nhìn lại, thấy phía trước là Nhất mảnh lớn rừng trúc, mỗi một khóa Trúc Từ trên đều mơ hồ có từ quang lưu chuyển.

Một đường đi thẳng về phía trước, một lát sau, vài tòa toàn thân dùng Trúc Từ che thành phòng ốc xuất hiện trong tầm mắt, hoi mập thiếu niên mang theo Ứng Vô Ngân đi đến trung tâm này tòa phòng trúc trước, cao giọng hô: "Sư tôn, tiểu sư đệ tới."

"Béo đôn a, cho ngươi tiểu sư đệ vào đi." một đạo tràn ngập tang thương cảm giác khàn giọng âm thanh vang lên.

Béo đôn? Ứng Vô Ngân nhìn qua bên cạnh sắc mặt đỏ lên hoi mập thiếu niên, không khỏi buồn cười, khó trách lúc trước hỏi sư huynh gọi cái gì hấn muốn xóa mờ chủ đề.

Hoi mập thiếu niên, ừ, hiện tại hấn là hô nó béo đôn, chỉ thấy hấn trừng mắt liếc Ứng Vô Ngân, ác hung hấn nói: "Không cho cười, ta mà là ngươi Tam sư huynh."

Ứng Vô Ngân gật gật đầu, nghẹn lấy cười, nói: "Tam sư huynh, ta đi trước thấy sư tôn."

Ứng Vô Ngân trong mắt tiểu ý tự nhiên chạy không thoát béo đôn con mắt, chỉ thấy hấn thở dài một hơi, vô lực phát phát tay, nói: "Đi thôi."

Ứng Vô Ngân hít sâu một hơi, trong mắt hiện lên vẻ mong đợi, nhẹ nhàng đẩy cửa vào, chỉ thấy phòng trúc bên trong có lấy một đạo ngồi xếp bằng thân

ảnh, không cần nghĩ, đó chính là Vô Song phong phong chủ, cũng liền là sư tôn của mình.

Bước nhẹ về phía trước, Ứng Vô Ngân quỳ trên mặt đất dập đầu ba cái, nhẹ giọng nói ra: "Đệ tử Vô Ngân, bái kiến sư tôn."

"Không cần như thế câu nệ, buông lỏng chút." thanh âm trước sau như một khàn giọng, Sở Phong Hành đứng dậy mà đứng, tiện tay nâng dậy Ứng Vô Ngân.

Ứng Vô Ngân tầm mắt rơi ở trên người Sở Phong Hành, thần sắc hơi sững sờ, người sau tóc tai bù xù, làm cho người ta nhìn không rõ diện mạo, mặc trên người áo bào hồng cũng là ban dấu vết (tích) điểm một chút, hiển nhiên hồi lâu chưa từng thanh tẩy qua, này cũng khó trách Tam sư huynh nói sư tôn lười.

"Như thế nào? có chút thất vọng rồi? người Tam sư huynh khẳng định sau lưng nói ta nói vậy a." Sở Phong Hành hai tay thả lỏng phía sau, chẳng quản mất trật tự sợi tóc che dấu diện mạo của hắn, thế nhưng cặp mắt của hắn lại là lộng lẫy người.

Ứng Vô Ngân trên mặt lướt qua một tia thẹn thùng, cung kính nói: "Sư tôn phong thái tuyệt thế, Vô Ngân làm sao có thể thất vọng nha."

"Lời này nghe êm tai, sư huynh của người sư tỷ, đối với ta cũng không có khách khí như vậy." Sở Phong Hành cười khẽ một tiếng, nói: "Người nếu như nhập môn hạ của ta, ta tự nhiên sẽ tại võ đạo chỉ lộ trên vì người hộ giá hộ tống, người có thể từng nghĩ tới muốn tu luyện cái gì loại hình công pháp?"

Ứng Vô Ngân rất là rất nghiêm túc suy tư một phen, nhớ tới cái kia cổ quái trong mộng cảnh, tay mình cầm trường kiếm, mỗi một lần huy kiếm, đều làm Không Gian nổ tung, thiên địa biến sắc. nghĩ tới đây, không khỏi thốt ra: "Đệ tử muốn tu luyện kiếm pháp."

"Kiếm pháp? Kiếm Tông không thiếu nhất chính là tu kiếm pháp môn." Sở Phong Hành mỉm cười, cúi đầu trầm tư một lát, lập tức thủ chương nhẹ trở mình, một chuỗi cổ xưa trường kiếm nhất thời xuất hiện ở nó trong tay.

"Từ hôm nay trở đi, người liền dùng chuỗi kiếm này mỗi ngày chém Nhất cây trúc tia trở về. chờ người có thể một kiếm liền chặt đứt trúc tia thời điểm, ta liền dạy người kiếm pháp." Sở Phong Hành tiện tay đem trường kiếm đưa cho Ứng Vô Ngân.

"Mỗi ngày chém Nhất cây trúc tia?" Ứng Vô Ngân tiếp nhận trường kiếm, nội tâm nổi lên một tia nghi hoặc, yêu cầu này cũng quá thấp điểm a, mặc dù mình hiện tại không có tu luyện qua bất kỳ võ học, thế nhưng chém lòi của Trúc Tử, một ngày trên trăm cây cơ bản không có vấn đề.

Sở Phong Hành hơi có vẻ thần bí cười cười, nói: "Không muốn ngại ít, chờ người có thể làm được rồi nói sau."

Sư tôn cũng không tránh khỏi quá coi thường người a, Ứng Vô Ngân âm thầm cười khò, lập tức cung kính hướng phía Sở Phong Hành thi lễ một cái, nói: "Đệ tử kia hiện tại liền đi chém Trúc Tử."

"Ừ, đi thôi." Sở Phong Hành trên mặt có một tia nghiêng ngẫm tiểu ý, chỉ là này tiểu ý bị mất trật tự sợi tóc che dấu, lập tức tựa như nhớ ra cái gì đó, hướng phía đang chuẩn bị rời đi Ứng Vô Ngân nói: "Đúng rồi, bên phải nhất này tòa phòng trúc chính là người Tam sư huynh vì người che, sau này Vô Song phong sẽ là của người nhà."

Ứng Vô Ngân thân thể có chút dừng lại, hướng phía Sở Phong Hành cung kính thi lễ một cái, theo sau đó xoay người rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7: Trúc tia

Nửa tháng sau

Kiếm Tông không trên hai vù, tại kia một mảnh Tử Trúc Lâm, mỗi ngày đều có được Nhất đạo thân ảnh tại bận rộn, mặt trời mọc mà hiện, mặt trời lặn mà hơi thở.

Keng, keng, keng

Từng đạo kim minh thanh tại mảnh không gian này vang vọng lên, Ứng Vô Ngân hướng phía một khỏa trúc tia không ngừng xuất kiếm, thu kiếm, động tác phảng phất đã diễn luyện trăm ngàn lượt, thuần thục đến cực điểm, giống như nước chảy mây trôi đồng dạng, kỳ quái là, hắn mỗi một lần xuất kiếm đều chỉ có thể ở trúc tia trên lưu lại một cực mỏng bạch ấn, đừng nói chém đứt trúc tia, liền ngay cả trúc tia da cũng không thể phá vỡ.

Hồ

Ứng Vô Ngân chậm rãi phun ra một ngụm trọc khí, thu kiếm mà đứng, nhìn nhìn trước người viên kia trúc tía, không khỏi âm thầm cười khổ không thôi, này kia là cái Trúc Tử gì, quả thật so với sắt thép còn muốn cứng rắn, mỗi một lần huy kiếm chém vào trúc tía, đều có một cỗ lực phản chấn truyền đến, nếu là hơi có sơ sẩy, trường kiếm sẽ rời khỏi tay.

Ngay từ đầu, đối với Sở Phong Hành yêu cầu, Ứng Vô Ngân trong lòng thực có chút không cho là đúng, mỗi ngày chém Nhất cây trúc tía, này dưới cái nhìn của hắn, thật sự là đơn giản vô cùng.

Lúc hắn chân chính bắt đầu chém trúc tía thời điểm, hắn mới hiểu được, Sở Phong Hành yêu cầu đầu là đơn giản, này căn bản là ép buộc nha.

Ngày đầu tiên, hắn Nhất cây trúc tía cũng không có chém đứt, ngược lại cổ tay của mình sưng vù, miệng hồ xé rách. loại tình huống này một mực tiếp tục đến ngày thứ bảy, hắn mới rốt cục chém đứt Nhất cây trúc tía, hoàn thành Sở Phong Hành mỗi ngày chém Nhất cây trúc tía yêu cầu.

Ứng Vô Ngân huy động cổ tay, để hóa giải trên cổ tay truyền đến đau buốt như cảm giác, đúng lúc này, một giọng nói từ phía sau vang lên.

"Tiểu sư đệ, nên ăn cơm đi."

Nghe được này thanh âm quen thuộc, Ứng Vô Ngân xoay người lại, khuôn mặt thanh tú trên đeo đầy tiểu ý, mỗi đến giờ cơm thời điểm, Tam sư huynh béo đôn chung quy sẽ đưa tới đồ ăn.

Đi qua đoạn này thời gian ở chung, Ứng Vô Ngân đối với hơi mập Tam sư huynh, sớm đã là quen thuộc cực kỳ, Tam sư huynh không thương võ học, thích nhất là mỹ thực, theo bản thân hắn nói, hắn lý tưởng lớn nhất là lúc Nhất đầu bếp nổi danh từ, lúc trước nhất thời thèm ăn, bị Sở Phong Hành dùng Nhất chuỗi đường hồ lô cho dụ dỗ lên Vô Song phong, từ đó ngăn ngại chính là mười năm.

Về phần Đại sư huynh Thất Dạ cùng Nhị Sư Tỷ sống gọn không yêu, Ứng Vô Ngân chưa gặp qua, theo Tam sư huynh béo đôn theo như lời, Đại sư huynh là một cái yêu tử thành cuồng tử si, Nhị Sư Tỷ là một cái vũ si, hai người thần long thấy đâu không thấy đuôi, mười ngày nửa tháng không thấy được bọn họ, đây là thuộc về bình thường hiện tượng.

"Tam sư huynh, hôm nay lại làm cái gì tốt ăn?" Ứng Vô Ngân vẻ mặt tươi cười, không thể không nói chính là, Tam sư huynh béo đôn thiếu ra đồ ăn, đúng là mỹ vị vô cùng, làm cho người khẩu vị mở rộng ra.

Béo đôn thần bí cười cười, tùy ý ngồi dưới đất, đem trên tay hộp cơm mở ra, đặc ý nói: "Hôm nay ngươi thể nhưng là có lộc ăn, nhanh chóng thịt thỏ, tươi sống măng, uy, tiểu tử ngươi, . . ., đoạt cái gì, cho ta chứa chút."

Béo đôn đang tại dương dương đặc ý giới thiệu thời điểm, Ứng Vô Ngân đã sớm kim nén không được bắt đầu hồ nuốt Lang món (ăn), nhìn trước mắt một màn này, béo đôn gấp sắc mặt đỏ lên, lập tức hỗn hển gia nhập chiến trường.

Hai người như Phong Quyển Tàn Văn đem trong hộp cơm đồ ăn hế quét là sạch.

"Tam sư huynh, phân lượng không đủ a, lần sau làm nhiều điểm." Ứng Vô Ngân đập vào ợ một cái, thanh tú trên mặt có một tia tiếc nuối.

Béo đôn tròn trắng mắt, tức giận nói: "Ngươi cho ta không muốn a, thế nhưng là chúng ta sư tôn ngoại trừ lười ra, còn là một ăn nhiều hàng, có thể cho chúng ta chứa chút súp ngon nguồn, ngươi liền thấp nhang thơm cầu nguyện a."

"Cẩn thận bị sư tôn nghe được, phạt ngươi ba ngày không cho phép ăn cơm." Ứng Vô Ngân cười ra tiếng, Vô Song này phong đúng là thú vị cực kỳ, thấy trò trong đó phảng phất người nhà đồng dạng, không có chút nào ngăn cách, hắn thể nhưng là gặp qua Tam sư huynh béo đôn cùng sư tôn Sở Phong Hành hai người nước miếng tung bay, măng to xuất khẩu, suýt nữa bóp khung cảnh tượng.

Béo đôn chẳng hề để ý lung lay đầu, đặc ý nói: "Sẽ không đâu, thực có can đảm phạt ta, lão nhân gia ông ta đã có thể không có cơm ăn."

Ứng Vô Ngân cười nói: "Vậy cũng được, nói lại, sư tôn không phải là muốn tìm cái đầu bếp, mới đem ngươi mang lên Vô Song phong a?"

Béo đôn hơi sững sờ, lập tức vỗ vỗ đầu, nói: "Ta như thế nào không nghĩ tới, đến lúc sau ta đến hỏi một chút sư tôn."

Ứng Vô Ngân ngạc nhiên không thôi, lập tức cười ra tiếng, hắn chỉ là thuận miệng vừa nói, không nghĩ tới béo đôn tưởng thật, tuy béo đôn không che giấu miệng, thế nhưng hắn lại có thể cảm giác được, béo đôn trong lòng là rất tôn kính Sở Phong Hành.

Béo đôn tầm mắt rơi vào có lưu vết kiếm viên kia trúc tía, nhú nhú mảy, nói: "Tiểu sư đệ, xem ra ngươi đoạn này thời gian tiến bộ quá mức bé nhỏ a."

"Ừ, này trúc tía quá mức cổ quái, chẳng những cứng cỏi vô cùng, càng là có thêm Nhất cỗ quý dị lực phản chấn." Ứng Vô Ngân gật gật đầu, cũng không giải thích. đối với không trên hai vú trúc tía, hắn thật sự là có một loại vô lực cảm giác, mỗi ngày không nên mệt đến tình trạng kiệt sức thời điểm tài năng chém đứt một khóa.

Béo đôn đứng dậy mà đứng, thuận miệng nói: "Tới, thanh kiếm cho ta."

Ứng Vô Ngân hơi sững sờ, nội tâm có một tia nghi hoặc, theo lời đem trường kiếm đưa cho béo đôn.

Béo đôn kéo một cái kiếm hoa, nói: "Loại này trúc tía cũng không phải là bình thường Trúc Tử, Vô Song phong linh lực nồng đậm, ngay tiếp theo những trúc này cũng sinh ra dị biến, người sở dĩ sẽ cảm thấy có lực phản chấn, chính là vì trúc tía trên quần quanh linh lực."

Thì ra là thế này, Ứng Vô Ngân búng tỉnh đại ngộ, khó trách sẽ như thế khó có thể chém đứt.

"Thế gian vạn vật, bất kể như thế nào hoàn mỹ không tỳ vết, chỉ cần tỉ mỉ quan sát, đều có thể tìm được sơ hở. người mà lại nhìn được rồi" béo đôn ánh mắt trầm xuống, Nhất đạo hàn mang trong chớp mắt sáng lên, trúc tía hét lên rồi ngã gục, đứt gãy chính tề bóng loáng.

Ứng Vô Ngân thần sắc chấn động, nội tâm có vẻ hoảng sợ, trúc tía trình độ bền bỉ, hần thế nhưng là hiểu rất rõ, không có nghĩ đến cái này bình thường như thường nhân Tam sư huynh một kiếm liền đem trúc tía chặt đứt.

"Tam sư huynh, người bây giờ là cái gì võ giả?" Ứng Vô Ngân nhìn chăm chăm béo đôn, trong mắt có một tia hiếu kỳ, hần tuy cũng chưa có tiếp xúc qua võ học, nhưng là biết được võ giả là có đẳng cấp chi phân.

Béo đôn cười đắc ý cười, nói: "Đừng có đoán mò, vừa rồi một kiếm kia, ta có thể không có sử dụng nửa phần linh lực. về phần tu vi của ta nha, bây giờ là Hóa Linh cảnh hậu kỳ."

"Hóa Linh cảnh?" béo đôn không có sử dụng linh lực liền chặt đứt trúc tía tuy để cho Ứng Vô Ngân chấn kinh, thế nhưng hiện tại hần càng hiếu kỳ béo đôn theo như lời Hóa Linh cảnh.

Béo đôn một lần nữa ngồi trên trên mặt đất, đem trường kiếm đưa cho Ứng Vô Ngân, ngẩng đầu quan sát thiên không, nói: "Dù sao hiện tại thời cơ còn sớm, ta liền muốn nói với người đạo nói."

Theo béo đôn từ từ nói tới, võ giả thần bí khăn che mặt rốt cục kéo ra, cũng làm cho Ứng Vô Ngân đối với võ giả có một cái toàn bộ nhận thức mới.

Võ giả võ giả, dùng võ thành đạo, võ đạo bên trong, lại càng là tích chứa Nghịch Thiên Cải Mệnh ý tứ.

Thiên địa có linh khí, võ giả cướp đoạt thiên địa linh khí nhập vào cơ thể, luyện tinh phạt tủy, gột rửa thân thể, xưng là Hóa Linh cảnh.

Đem làm cái gì thân thể gột rửa hoàn mỹ, là được ở đan điền vị trí ngưng tụ linh lực lốc xoáy, từ còn chân chính chương không linh lực, tiện tay có thể Đoạn đá nứt bẻ. Nhất này cảnh xưng là Tụ Linh cảnh.

Về phần đẳng sau cảnh giới phân chia, béo đôn cũng là biết không rõ, chỉ là ngẫu nhiên nghe sư tôn nhắc tới qua, Tụ Linh qua đi chính là Thuế Phàm, vừa vào này cảnh, là được tăng trưởng ngàn năm tuổi thọ, lãng không phi hành, như lục địa thần.

Võ giả, nguyên đến như vậy phấn khích. Ứng Vô Ngân hai mắt vi lượng, béo đôn một phen, để cho hần nhận thức được một cái toàn bộ thế giới mới, đối với béo đôn theo như lời Thuế Phàm, hần lại càng là hơi bị hướng tới, ngàn năm tuổi thọ, lãng không phi hành, kia là như thế nào một phen cảnh tượng, chỉ là ngấm lại để cho hần hưng phấn không thôi.

Ứng Vô Ngân mặt mũi tràn đầy tò mò hỏi: "Tam sư huynh, người biết sư tôn là tu vi gì võ giả sao?"

Béo đôn suy tư một lát, nói: "Cái này ta cũng không phải rõ ràng, bất quá Đại sư huynh đã từng nói, hần đối mặt sư tôn, căn bản không có dũng khí xuất thủ."

"Vậy Đại sư huynh là tu vi gì?" Ứng Vô Ngân hỏi.

Béo đôn cười hắc hắc, nói: "Đại sư huynh là Tụ Linh cảnh hậu kỳ võ giả."

"Tụ Linh cảnh, hậu kỳ." Ứng Vô Ngân thần sắc chấn động, nội tâm nổi lên một tia kinh hãi, Tụ Linh cảnh hậu kỳ Đại sư huynh liền ngay cả ra tay với Sở Phong Hành dũng khí cũng không có? kia Sở Phong Hành chẳng phải là Thuế Phàm cảnh tu vi à.

Béo đôn quay đầu đánh giá một phen bốn phía, sau đó thần thần bí bí thấp kêu lên: "Ta cho người biết a, tại không trên hai vú người nào cũng có thể gây, chính là ngàn vạn đừng chọc giận Nhị Sư Tỷ."

"Nhị Sư Tỷ?" Ứng Vô Ngân đầy trán sương mù, nhìn nhìn béo đôn trong mắt vẻ sợ hãi, không khỏi âm thầm nghi hoặc, Nhị Sư Tỷ có đáng sợ sao như vậy?

Béo đôn thấp kêu lên: "Ừ, không trên hai vú tu vi kinh khủng nhất đệ tử không phải là Đại sư huynh, mà là Nhị Sư Tỷ, vũ si cái ngoại hiệu này cũng không phải là tùy tiện Khởi. có một lần, sư tôn không biết là bởi vì chuyện gì chọc giận Nhị Sư Tỷ, bị Nhị Sư Tỷ cầm kiếm truy sát trọn một tháng, cuối cùng sư tôn cho phép rất nhiều chỗ tốt, rồi mới lãng lại lửa giận của Nhị Sư Tỷ."

Ứng Vô Ngân nghe trống mắt lú lười, thật cường hần Nhị Sư Tỷ, vậy mà truy sát Sở Phong Hành một tháng, không trên hai vú còn có thể lại hiếm thấy một chút sao? lời thôi lách thép, lời thôi lách thép đích sư tôn Sở Phong Hành, thích rượu như mạng Đại sư huynh Thất Dạ, cầm kiếm truy sát sư tôn Nhị Sư Tỷ sống gọn không yêu, không thích võ đạo một lòng nghĩ trở thành một người đầu bếp Tam sư huynh.

Béo đôn vỗ vỗ Ứng bờ vai Vô Ngân, cười tùm tùm nói: "Không trên hai vú có rất nhiều chuyện lý thú, người tuyệt đối sẽ không hối hận trở thành Vô Song Phong đệ tử."

Ứng Vô Ngân không hiểu rùng mình một cái, âm thầm cười khổ không thôi, hẳn có loại cảm giác, hảo như chính mình là vào ổ sói.

Béo đôn đứng dậy mà đứng, cười hắc hắc nói: "Tiểu sư đệ, ta đi về trước. sư tôn cho ngươi tới chém trúc tía, thực sự không phải là không có có nguyên nhân, chính ngươi hảo hảo cân nhắc."

Tiếng nói hạ xuống, béo đôn tiện tay nhắc tới trên mặt đất hộp cơm, quay người rời đi.

Ứng Vô Ngân thân thể Nhất nằm, trực tiếp nằm ngửa trên mặt đất, lẳng lặng nhìn trời xanh mây trắng, khuôn mặt thanh tú trên lộ ra một tia buồn lòng nụ cười.

"Vô Song phong, thật là một cái không tệ địa phương a. gia gia, ngươi nhìn thấy không? ngấn Nhi hiện tại rất vui vẻ."

Ứng Vô Ngân thấp giọng thì thào, lập tức hai mắt nhắm lại, bên tai truyền đến trúc tía lay động sần sật thanh âm, cùng với từng trận gió mát, bất tri bất giác, liền ngủ đi.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8: Một kiếm

"Không xong, ta như thế nào ngủ đi qua."

Ứng Vô Ngân nhìn lên trời biên tức sẽ biến mất trời chiều, trên mặt để trần nở một nụ cười khổ, vốn chỉ là nghỉ ngơi một chút, lại không nghĩ rằng một giấc ngủ đến trời chiều rồi xuống.

"Đã xong, hôm nay sợ rằng vừa muốn tay không mà về."

Ứng Vô Ngân nhìn qua xung quanh Nhất mảnh lớn trúc tía, có một chút bất đắc dĩ, tiếp qua một canh giờ, màn đêm đánh đến nơi, như vậy chút thời gian, căn bản vô pháp chém đứt một khóa trúc tía.

"Đúng rồi, Tam sư huynh lúc trước nói qua, sư tôn để cho ta tới chém trúc tía là hữu dụng ý?"

Nhìn chằm chằm bên cạnh một khóa trúc tía, Ứng Vô Ngân trầm tư một lát, trong đầu vền vền hiện ra béo đôn một kiếm Đoạn trúc một màn kia.

"Thế gian vạn vật, đều có lấy sơ hở. nếu là ta có thể tìm tới những cái này trúc tía sơ hở, tất nhiên cũng có thể một kiếm Đoạn trúc."

Ứng Vô Ngân hai mắt sáng ngời, ôm một tia thăm dò tâm lý, trường kiếm trong tay coi thường, hít sâu một hơi, thuận thực đến cực điểm vung ra một kiếm.

Keng

Một cỗ lực phản chấn bỗng nhiên truyền đến, Ứng Vô Ngân thu hồi trường kiếm, thủ chương truyền đến đau buốt như cảm giác không khỏi làm hắn nhăn lại lông mày, quả nhiên vẫn chưa được sao?

Ánh mắt ngưng lại, Ứng Vô Ngân nhìn nhìn trước người trúc tía, trong nội tâm âm thầm suy tư, phải như thế nào tài năng tìm được những cái này trúc tía sơ hở?

"Đúng rồi, Tam sư huynh nói qua, những cái này trúc tía sơ hở dĩ cứng cỏi vô cùng, chính là là vì không trên hai vú nồng đậm linh khí cổ, như vậy nói cách khác, những cái này trúc tía sơ hở liền là linh khí."

Một đạo ánh sáng trong đầu chợt lóe lên, Ứng Vô Ngân trong nội tâm vui vẻ, lập tức trên mặt lại lộ ra một nụ cười khổ, cho dù trúc tía sơ hở thật sự là linh khí, vậy mình cũng không có biện pháp gì a, bản thân bây giờ căn bản sẽ không võ học, linh khí lại càng là cảm ứng không được.

"Không đúng, Tam sư huynh lúc trước cũng là không có sử dụng linh lực, khẳng định có biện pháp."

Ứng Vô Ngân thì thào tự nói, tầm mắt rơi trước người trúc tía, cẩn thận quan sát đến, chỉ thấy trúc trên người có nhân nhạ từ quang lưu chuyển. vền vền, lưu chuyển từ quang giống như bị gãy một đoạn, Nhất này mặc không khỏi làm Ứng Vô Ngân đồng tử co rút lại, lại nhìn đi, vừa rồi kia quái dị một màn đã là biến mất, phảng phất chỉ là lỗi của hắn cảm giác.

"Vừa rồi tuyệt đối không phải lỗi của ta cảm giác, ta hiểu được, trúc tía thượng lưu chuyển từ quang liên là linh khí, linh khí tại trúc trên người lưu chuyển thời điểm, hội ngắn ngủi đình trệ. lúc này, chính là một kiếm Đoạn trúc thời cơ."

Ứng Vô Ngân đại cười ra tiếng, thanh tú trên mặt tuôn động lấy hưng phấn nụ cười, vì nghiệm chứng ý nghĩ trong lòng, trường kiếm trong tay nhẹ nhàng giờ lên, nháy mắt một cái cũng không nháy mắt nhìn chăm chăm trúc tía.

"Ngay tại lúc này."

Ứng Vô Ngân ánh mắt ngưng tụ, trường kiếm trong tay lấy nhanh như chớp xu thế vung ra.

Keng

Trường kiếm trực tiếp phá vỡ trúc tía da, nhập trúc ba phần.

"Quả nhiên không sai."

Ứng Vô Ngân thu hồi trường kiếm, nhìn trước mắt có một cái cực sâu vết kiếm trúc tía, trong mắt tuôn động lấy vẻ hưng phấn, sở dĩ không có một kiếm Đoạn trúc, đây là bởi vì lực đạo chưa đủ nguyên nhân.

Tìm được một cái không đương, Ứng Vô Ngân lần nữa vung ra một kiếm, lần này, trúc tía hét lên rồi ngã gục.

"Thật tốt quá, rốt cục có thể tu luyện võ học."

Ứng Vô Ngân đại cười ra tiếng, khuôn mặt thanh tú trên đeo đầy nụ cười, Sở Phong Hành lúc trước từng nói qua, lúc hắn làm được một kiếm Đoạn trúc thời điểm, liền truyền thụ hắn kiếm pháp. nghĩ tới đây, Ứng Vô Ngân nội tâm không khỏi có chút không thể chờ đợi được.

"Lúc trước lực đạo không đủ, không có làm được một kiếm Đoạn trúc, ta thử lại lần nữa."

Hưng phấn sau một lát, Ứng Vô Ngân phục hồi tinh thần lại, hít sâu một hơi, cẩn thận quan sát đến trúc tía.

"Cho ta Đoạn."

Ứng Vô Ngân quát khẽ một tiếng, một đạo hàn quang trên không trung lóe lên rồi biến mất, trúc tía hét lên rồi ngã gục, đứt gãy chính tề vô cùng, cùng béo đôn lúc trước làm hoàn toàn giống nhau.

"Trở thành, cái này trở về tìm sư tôn." Ứng Vô Ngân đem đoạn tuyệt trúc tía khiêng trên vai, hướng về Tử Trúc Lâm chỗ sâu trong đi đến, khuôn mặt thanh tú trên đeo đầy hưng phấn nụ cười.

Một lát sau, vài toà phòng trúc đã là xuất hiện ở trong tầm mắt. Sở Phong Hành lúc này đang tại trúc trước nhà trên một cái ghế nằm, một bên không xa bếp lò, béo đôn đang tại bên rón nhóm lửa nấu cơm.

"Sư tôn."

Đi đến Sở Phong Hành trước người, Ứng Vô Ngân tiện tay đem trúc tía ném ở một bên, cung kính hướng phía Sở Phong Hành thi lễ một cái.

Sở Phong Hành như cũ là kia phó tóc tai bù xù bộ dáng, nhìn trên mặt đất trúc tía liếc một cái, có chút kinh ngạc nói: "Đứt gãy chính tề, xem ra ngươi là thành công một kiếm Đoạn trúc."

"Này còn phải đa tạ Tam sư huynh chỉ điểm, bằng không thì đồ nhi cũng không cách nào trong thời gian ngắn như vậy thành công làm được một kiếm Đoạn trúc." Ứng Vô Ngân tầm mắt rơi vào bếp lò vị trí béo đôn trên người, trong mắt có một tia cảm kích.

Sở Phong Hành khoát tay, nói: "Béo đôn là của ngươi Tam sư huynh, chỉ điểm ngươi là điều nên làm. Vô Ngân, ngươi cũng biết ta cho ngươi đi chém trúc tía dụng ý?"

Ứng Vô Ngân cúi đầu suy tư một lát, có chút không xác định nói: "Sư tôn là muốn mượn chém trúc tía một chuyện, để cho đồ nhi minh bạch thể gian vạn vật đều có sơ hở có thể tìm ra."

Sở Phong Hành gật gù đầu, lại lắc đầu, trầm giọng nói: "Ta cho ngươi đi chém trúc tía nguyên nhân có hai, này hơn nửa tháng, ngươi mỗi ngày huy kiếm vạn lần, chắc hẳn hiện giờ có thể làm được Kiếm như cánh tay khiến a, đây là thứ nhất. thứ hai nha, ta là muốn cho ngươi minh bạch, sau này mặc kệ mặt ngươi đối với như thế nào cường địch, đều muốn ôm một kiếm phá tâm tính, thân là võ giả, muốn không có địch tín niệm."

"Đồ nhi ghi nhớ sư tôn dạy bảo." Ứng Vô Ngân bừng tỉnh đại ngộ, Sở Phong Hành nói không sai, từ vừa bắt đầu cầm kiếm thời điểm tay chân vụng về, cho tới bây giờ như cánh tay sai sử, đích thực là tiến bộ quá nhiều.

"Sư tôn, có thể ăn cơm." béo đôn từ một bên đã đi tới, mắt nhìn trên mặt đất trúc tía, hướng phía Ứng Vô Ngân chớp hai mắt, cười nói: "Tiểu sư đệ, không sai a."

Ứng Vô Ngân đồng dạng cười hướng hấn chớp hai mắt, nói: "Cái này còn cần may mắn Tam sư huynh chỉ điểm công a."

Béo đôn cười đắc ý nói: "Hiện tại cảm nhận được ta anh minh vĩ đại a."

Sở Phong Hành tức giận hừ lạnh một tiếng, đứng dậy đi về hướng trong nội viện bày đặt đồ ăn trúc bàn, nói: "Vô Ngân, ăn cơm trước, không cần để ý tới người Tam sư huynh, sau đó ta truyền thụ cho người kiếm pháp."

Béo đôn nụ cười trên mặt cứng đờ, lập tức nổi giận đùng đùng ngăn ở trước người Sở Phong Hành, cắn răng nói: "Cái gì gọi là không cần để ý tới người Tam sư huynh, sư tôn, người ngược lại là nói cái rõ ràng."

"Tự biên tự diễn bốn sự cang tiến triển a, nhập phong mười năm, cho tới bây giờ mới là Hóa Linh cảnh hậu kỳ tu vi, mất hết Vô Song phong thể diện." Sở Phong Hành hai tay thả lỏng phía sau, thanh âm khàn khàn trong cổ lấy một tia trào phúng.

Béo đôn sắc mặt đỏ lên, lập tức như là đã trút giận bóng da đồng dạng, vô lực nói: "Thiếu cảm tu vi nói sự tình, ta vốn không muốn học võ."

Tiếng nói vừa mới rơi xuống, béo đôn tựa như nhớ ra cái gì đó, hướng phía Sở Phong Hành hồ nghi hỏi: "Sư tôn, người ban đầu là không phải là nhìn trúng ta có làm đầu bếp thiên phú, mới dụ dỗ ta tới Vô Song phong."

Sở Phong Hành thân thể chấn động, lập tức khoát tay, nói: "Không có chuyện này, ta là nhìn trúng người tu võ thiên phú, lại không nghĩ rằng người vậy mà như thế không tiến triển." lời tuy như thế, thế nhưng giọng nói kia trung qua loa lại là ai cũng nghe ra.

Béo đôn gào thét gào thét kêu to, mãnh liệt bỏ nhào vào trên người Sở Phong Hành, quát: "Không nghĩ tới tiểu sư đệ nói quả nhiên là thật, người, người đã đoạn ta làm đầu bếp mộng tưởng a, hỗn đản, ta bóp chết người."

Ứng Vô Ngân nhìn trước mắt này buồn cười một màn, đưa tay vỗ trán một cái, nội tâm nổi lên một tia bất đắc dĩ, nửa tháng này, loại tình cảnh này hấn thể nhưng là không có hiếm thấy, cũng sớm đã chết lặng.

"Không biết Đại sư huynh cùng Nhị Sư Tỷ như thế nào người."

Nhìn nhìn xé rách cùng một chỗ Sở Phong Hành cùng béo đôn hai người, Ứng Vô Ngân trong mắt lộ ra mỉm cười, đối với chưa gặp qua Thất Dạ cùng sóng gợn không yêu, nội tâm không khỏi có một chút hiếu kỳ.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 9: Truyền thụ

Vô Song phong

"Vô Ngân, đi theo ta." sau khi cơm nước xong, Sở Phong Hành thân nhiên đứng dậy mà đứng, hướng phía Ứng Vô Ngân nói.

Ứng Vô Ngân trong mắt lướt qua một tia hưng phấn, hướng phía mặt mũi tràn đầy oán niệm béo đôn trừng mắt nhìn, theo Sở Phong Hành đi vào phòng trúc.

Tiến nhập phòng trúc, Sở Phong Hành trầm giọng nói: "Vô Ngân, võ đạo chi lộ, hung hiểm dị thường, hơi không cẩn thận, liền có thể đã chết vô tiêu, người có thể đã suy nghĩ kỹ?"

Ứng Vô Ngân hít sâu một hơi, kiên định nói: "Sư tôn, ta muốn nhìn xem Thiên này đến cùng có bao nhiêu, địa đến cùng có bao nhiêu lớn, mặc dù vĩnh viễn rơi luân hồi, cũng không oán không hối."

"Đã như vậy, ta liền truyền thụ cho người (thần lôi dẫn) tâm pháp cùng (trời cao thần kiếm quyết)."

Sở Phong Hành gật gật đầu, ngón trỏ phải nhẹ nhàng khẽ điểm, một đạo hoa mỹ hào quang bỗng nhiên tại trên đầu ngón tay sáng lên, một lát sau, hào quang từ trên đầu ngón tay bay vút lên lên, trực tiếp chui vào Ứng Vô Ngân cái trán.

Theo Sở Phong Hành động tác, Ứng Vô Ngân đột nhiên cảm giác trước mắt tối sầm, từng đoạn tối nghĩa câu trong đầu hiển hiện, thật lâu, Ứng Vô Ngân rồi mới đưa bọn chúng chính lý lưu loát.

(thần lôi dẫn), Địa giai cao cấp tâm pháp, tổng cộng phân ra sáu tầng, vừa tới tầng ba đối ứng lấy Hóa Linh cảnh, bốn bề giáp giới sáu tầng, đối ứng lấy Tự Linh cảnh, đem này tâm pháp tu luyện đến Đại viên mãn, là được rút đi Phàm thân, trở thành Thuế Phàm cảnh vô già.

(trời cao thần kiếm quyết), Địa giai cao cấp kiếm pháp, tổng cộng có bảy thức, toàn bộ đều là lăng lệ cực kỳ sát chiêu, không có một chiêu là dùng tại phòng thủ.

(thần lôi dẫn) tâm pháp có thể dẫn động thiên địa Lôi Đình nhập vào cơ thể, sau đó dùng (trời cao thần kiếm quyết) trung kiếm chiêu đem Lôi Đình lực lượng phóng thích, để mà đối địch, hai môn võ học phối hợp sử dụng, uy lực bằng thêm gấp mấy lần.

Qua hồi lâu, Ứng Vô Ngân phương mới hồi phục tinh thần lại, kiểm chế ở hưng phấn trong lòng, hướng phía Sở Phong Hành cung kính thi lễ một cái, nói: "Đa tạ sư tôn."

Sở Phong Hành khoát tay, nói: "Võ học bí điển chia làm Thiên Địa Nhân tam giai, mỗi giai lại phân ra tam đẳng, tại (thần lôi dẫn) cái này tâm pháp phối hợp, (trời cao thần kiếm quyết) đều để bộc phát ra ánh sáng Thiên giai sơ cấp võ học uy lực. Vô Ngân, sau này ngươi muốn dùng điểm tâm tư tu luyện, chớ lười biếng."

"Đồ nhi cần tuân sư tôn dạy bảo." Ứng Vô Ngân cung kính đáp, nhớ tới theo như lời Sở Phong Hành võ học cấp bậc, không khỏi tò mò hỏi: "Sư tôn, nói như vậy tới, Thiên giai cao cấp võ học liền là lợi hại nhất đúng không?"

Sở Phong Hành lắc đầu, trầm giọng nói: "Nếu là đặt ở vạn năm lúc trước, Thiên giai võ học nhiều nhất chỉ có thể tính trung đẳng mà thôi. không tính là lợi hại nhất. cho dù là hiện giờ, Thiên giai võ học phía trên còn có Vương cấp võ học."

Ứng Vô Ngân tâm niệm vừa động, tại cái đó thần bí trong mộng cảnh, Bạch y nhân tiện tay một kiếm liền làm Không Gian toái liệt, thiên địa biến sắc, nghĩ tới đây, không khỏi hướng phía Sở Phong Hành hỏi: "Sư tôn, một kiếm liền làm hư không phá toái võ học là cái gì cấp bậc?"

Sở Phong Hành cúi đầu trầm tư một lát, nói: "Đây cũng không phải là chỉ bằng vào võ học là được làm được, muốn làm được một kiếm toái hư không, vậy cần có được Đẳng Phong Tạo Cực tu vi."

Có lẽ từ trong miệng Sở Phong Hành có thể biết một ít cái kia thần bí cảnh trong mơ lai lịch, nghĩ tới đây, Ứng Vô Ngân nói: "Sư tôn, đồ nhi có một việc muốn thỉnh giáo."

Sở Phong Hành cười nói: "Cứ nói đừng ngại."

Ứng Vô Ngân đem cái kia thần bí cảnh trong mơ tất cả đều nói ra, nghe xong theo như lời hắn, Sở Phong Hành trầm mặc không nói, sau một lúc lâu, phương mới mở miệng nói: "Theo như lời ngươi nói, trong mộng cảnh Bạch y nhân chính là có được đại tu vi đỉnh cao cường giả, hiện giờ ta chưa đến cái tầng thứ kia, trong chuyện này nguyên nhân, hay là cần chính ngươi ngày sau đi thăm dò."

Nghe được Sở Phong Hành nói như vậy, Ứng Vô Ngân trên mặt khó nén vẻ thất vọng, hắn có loại cảm giác, thần bí cảnh trong mơ cùng hắn có quan hệ sâu đậm, đã trải qua lên trời Đường, hắn càng khẳng định, trong chuyện này rất có thể liên lụy đến thân thể của hắn. điều này không khỏi làm hắn bức thiết nghĩ muốn cởi bỏ cái kia thần bí cảnh trong mơ.

Sở Phong Hành vỗ vỗ Ứng bờ vai Vô Ngân, nói: "Vô Ngân, chỉ cần ngươi có thể đạt tới trong mộng Bạch y nhân kia tu vi tầng thứ, tự nhiên có thể cởi bỏ cái kia cảnh trong mơ. hiện giờ kiếm pháp đã truyền cho ngươi, sau này càng tốt sinh tu luyện, đi thôi."

Ứng Vô Ngân trong mắt lộ ra một cổ như bàn thạch kiên định Chi Ý, nội tâm âm thầm thề, một ngày nào đó, hắn sẽ đạt tới trong mộng cảnh Bạch y nhân kia tu vi, thậm chí còn vượt qua hắn. đến lúc sau, hắn cũng không tin không giải được thần bí này cảnh trong mơ.

Chậm rãi phun ra một ngụm trọc khí, Ứng Vô Ngân đem tâm tình bình phục, tầm mắt rơi ở trên người Sở Phong Hành, nhìn nhìn người sau trên người xiêm y, trong mắt xẹt qua mỉm cười, nhẹ giọng nói ra: "Sư tôn, y phục của ngươi, ách, phá."

Sở Phong Hành nghe vậy sững sờ, cúi đầu nhìn một chút, quả nhiên thấy y phục vật áo có một đạo cự đại khe nứt, không khỏi ngừng khí biến đổi, ảo ảo nói: "Nhất định là mới vừa rồi bị béo đôn kia tiểu hồn đản cho kéo tới, đây chính là ta thích nhất một bộ y phục, lần trước bị không yêu cái tiểu nha đầu kia cho tìm vô số đạo lỗ hỏng, hại ta làm rất lâu mới khe hở hảo, đáng giận a."

Ứng Vô Ngân trông mắt liu lười nhìn nhìn một màn này, nội tâm không khỏi nổi lên một nụ cười khổ, xem ra Nhị Sư Tỷ sống gọn không yêu truy sát Sở Phong Hành chuyện này là thật.

Thích nhất một bộ y phục? Ứng Vô Ngân nhìn nhìn Sở Phong Hành, trong mắt có một tia quái dị, này vết bản loang lỗ, tản ra một chút mùi lạ áo bào hồng, vô luận như thế nào nhìn, đều làm cho người ta một loại không đành lòng nhìn thẳng cảm giác.

"Sư tôn, đồ nhi cáo lui trước." Ứng Vô Ngân nhẹ giọng nói ra.

Sở Phong Hành phối hợp đầm ngực dậm chân, cũng không để ý tới Ứng Vô Ngân, nhìn thấy bức này tình cảnh, Ứng Vô Ngân cũng chỉ có thể bất đắc dĩ cười khô một tiếng, quay người bước nhẹ rời đi.

Ngay tại Ứng Vô Ngân thân ảnh đi ra phòng trúc, Sở Phong Hành vờ vờ trầm mặc lại, trong phòng tới lui bước chân đi thông thả, thanh âm cực thấp nói: "Chẳng lẽ Vô Ngân cũng là thiên táng giả? không nghĩ tới ta Sở Phong Hành phí thời gian cả đời, vậy mà có thể thu đến hai cái thiên táng giả làm đồ đệ, ông trời thật đúng là đối đãi ta không tệ a."

Một màn này, Ứng Vô Ngân tự nhiên là không thể nào biết được, hán lúc này đang tại thuộc về mình kia một tòa phòng trúc trung ngồi xếp bằng lấy.

Dựa theo (thần lôi dẫn) tâm pháp trên chỗ thuật, mong muốn thành công phá vỡ mà vào Hóa Linh cảnh, từ còn chân chính trở thành võ giả, đầu tiên muốn làm chính là cảm ứng thiên địa linh khí.

Hiện tại liền tới thử xem, Ứng Vô Ngân trong lòng có quyết định, sau đó hai mắt nhắm lại, điều chỉnh hô hấp, cũng không nhúc nhích, hai tay dựa theo tâm pháp trên chỗ miêu tả kết thúc một cái ấn ký, nỗ lực muốn cảm ứng được linh khí trong thiên địa.

Nửa nén hương qua đi, Ứng Vô Ngân vền vẹn cảm giác được ý thức trầm xuống, lập tức hán phảng phát thấy được đang tại ngồi xếp bằng chính mình, tâm niệm vừa động, phòng trúc ngoại tình cảnh nhất thời hiển hiện trong đầu, chỉ thấy béo đôn đang nằm tại trên ghế trúc nằm ngáy o..o... Lấy.

Trừ đó ra, cả phiến thiên địa cùng dĩ vãng đã chứng kiến đại hữu bất đồng, chỉ thấy từng khỏa trong sáng tinh lạng bạch sắc quang điểm trời nổi ở trong hư không, hiển lộ cực kỳ huyền lệ.

"Đây là linh khí?"

Ứng Vô Ngân trong lòng dâng lên một cỗ hưng phấn, đang chuẩn bị nhìn cái tí mĩ thời điểm vền vẹn trước mắt tối sầm, loại kia cảm giác kỳ diệu trong chớp mắt biến mất.

Chậm rãi mở hai mắt ra, Ứng Vô Ngân trong mắt có một tia vui mừng, vừa rồi kia cảm giác kỳ diệu sở dĩ lại đột nhiên tiêu thất, chính là bởi vì hán trong nội tâm nổi lên tạp niệm, tu luyện tâm pháp thời điểm, phải tâm không nhiễu loạn.

"Gia gia, ngân Nhi có thể cảm ứng được linh khí, rất nhanh, liền có thể chân chính trở thành võ giả."

Ứng Vô Ngân nhẹ giọng thì thào, sơ bộ tiếp xúc đến võ đạo, loại kia cảm giác kỳ diệu để cho hán muốn ngừng mà không được, võ đạo, đó là một cái hoàn toàn khác nhau thế giới.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10: Hóa Linh

Vô Song phong phòng trúc bên trong, Ứng Vô Ngân ngồi xếp bằng, khuôn mặt thanh tú trên mang theo nhàn nhạt tiểu ý, hai mắt nhắm nghiền, một hít một thở trong đó tựa hồ dẫn dắt loại nào đó thần bí năng lượng, từng đạo hơi yếu hào quang thỉnh thoảng tại quanh người hán nổi lên.

Dựa theo (thần lôi dẫn) trên chỗ miêu tả phương pháp, yên lặng vận chuyển, tồn tại ở ở giữa thiên địa linh khí tựa hồ nghe đến loại nào đó kêu gọi đồng dạng, chậm rãi hướng phía phòng trúc bên trong dừng mãnh lao tới, theo thời gian trôi qua, từng đạo linh khí chui vào Ứng Vô Ngân trong cơ thể, tại trong kinh mạch chậm rãi lưu chuyển lên.

Theo linh khí nhập vào cơ thể, đau đón mãnh liệt cảm giác bỗng nhiên tới, Ứng Vô Ngân kêu lên một tiếng khó chịu, lại không có đình chỉ tâm pháp vận chuyển, hán biết này là linh khí tại vì chính mình gột rửa thân thể, cô đọng kinh mạch.

Từng đợt cảm giác đau đón giống như thủy triều đồng dạng, tuân hướng tất cả xương cốt tứ chi, Ứng Vô Ngân cắn chặt hàm răng, hai hàng lông mày chặt chẽ nhăn lại, khuôn mặt thanh tú trên chảy ra mồ hôi lạnh, sắc mặt do hồng nhuận chuyển hướng trắng xám, mặc dù như thế, thân thể của hán lại là không có chút nào run rẩy, kết thành ấn ký hai tay lại càng là vững như bàn thạch, chưa từng lay động mảy may.

Theo thời gian trôi qua, cảm giác đau đón dần dần giảm bớt, cho đến hoàn toàn biến mất không thấy, một cỗ vô cùng nhẹ nhõm cảm giác hàng lâm toàn thân, Ứng Vô Ngân nhú chặt hai hàng lông mày giãn ra, không dám phân tâm, tiếp tục cố gắng vận chuyển (thần lôi dẫn), dẫn dắt linh khí tại kinh mạch trong cơ thể chậm rãi lưu chuyển lên, cuối cùng hóa thành linh lực, nhét vào đan điền.

Màn đêm thối lui, sắc trời dần dần sáng lên, sơ dụng sáng sớm đệ một luồng dương quang xuyên thấu qua phòng trúc khe hở, rải tại đạo kia ngồi xếp bằng thân ảnh.

Ứng Vô Ngân chậm rãi mở hai mắt ra, cảm nhận được vùng đan điền tuần động linh lực, nội tâm không khỏi hưng phấn không thôi, hướng phía không trung tùy ý vung ra hai quyền, theo động tác của hán, hai đạo thanh thúy tiếng xé gió bỗng nhiên vang lên.

Lực lượng ít nhất tăng cường gấp mười, Ứng Vô Ngân nhãn tình sáng lên, chỉ là vừa vừa bước vào Hóa Linh cảnh giai đoạn trước, khác biệt liền to lớn

như thế, điều này làm cho hắn không khỏi trầm ngâm, võ giả cùng phạm nhân chênh lệch quá xa.

Còn không có bước vào Hóa Linh cảnh lúc trước, hắn khí lực tại trong phạm nhân đã xem như cực kỳ mạnh mẽ rồi, thuận thực sẵn bản kỹ xảo hắn, dựa theo rừng nhiệt đới địa hình cùng cung tiễn, càng là có thể cùng tam giai Man Thú độ sức, tam giai Man Thú thể nhưng là tương đương với võ giả Hóa Linh cảnh hậu kỳ. điều này cũng làm cho hắn lúc trước sinh ra một cổ ảo giác, nhận thức vì thực lực của mình ít nhất sẽ không thấp hơn Hóa Linh cảnh võ giả.

Hiện giờ chân chính đã trở thành một người võ giả, hắn mới biết được, lúc trước ý nghĩ, thật sự là có chút ngây thơ. có thể cùng tam giai Man Thú độ sức, cũng không thể nói rằng hắn có thể cùng Hóa Linh cảnh võ giả chống lại. cấp thấp Man Thú cũng không có trí tuệ, chỉ là dựa vào thú tính bản năng mà thôi, cả hai cây vốn không thể so sánh.

Ứng Vô Ngân đột nhiên nhớ tới lên trời Đường thí luyện mới bắt đầu, gấp cái kia cảm y đai lưng ngọc thiếu niên Công Tôn Liệt, lúc trước nếu là thật sự động thủ, e rằng chính mình thật sự chưa chắc là Công Tôn Liệt đối thủ. thành công bước vào Hóa Linh cảnh, hắn có thể 100% đích xác định, Công Tôn Liệt tuyệt đối là một người võ giả, lúc trước hắn cho nên sẽ có thật lớn nguy hiểm cảm giác, đang là vì Công Tôn Liệt trên người phát tán linh lực ba động.

Võ đạo chi lộ, hung hiểm dị thường, hiện giờ ta mới vừa vặn bước vào Hóa Linh cảnh, mạnh mẽ hơn ta chỗ nào cũng có, mọi sự đều cần cẩn thận đối đãi, thể nhưng cũng không thể bởi vậy liền trong lòng còn có sợ hãi, người không phạm ta ta không phạm người, người nếu phạm ta, tất chém. Ứng Vô Ngân trong mắt hiện ra không hiểu hào quang, khóe miệng hơi hơi giơ lên, khuôn mặt thanh tú trên đều là tự tin thần thái.

Mười hai tuổi bắt đầu liền xâm nhập đại sơn, cùng người khác hơn Man Thú sinh tử đánh đấm, vô số lần ngay sát kinh nghiệm dạy cho hắn một cái đạo lý, kẻ yếu đảo thái, cường giả sinh tồn. đạo lý này tại võ giả trung đồng dạng áp dụng, hắn chưa bao giờ cho là mình sẽ là kẻ yếu, trong lòng của hắn, một mực có loại nào đó thần bí tâm tình, hắn từ nhỏ nên là như vậy cường giả, áp đảo vạn vật phía trên cường giả.

Trầm mặc hồi lâu, Ứng Vô Ngân phương mới hồi phục tinh thần lại, bình phục tâm tình hưng phấn, hắn đột nhiên nghe thấy được một loại quái dị hương vị, khê nhủ mây, đánh giá một phen bốn phía, cũng không phát hiện cái gì không đúng, tựa như nghĩ tới điều gì, cúi đầu vừa nhìn, không khỏi sửng sốt, lập tức cười khổ không thôi.

Chỉ thấy trên thân thể của hắn, có một ít hắc sắc sền sệt vật, loại kia gay mũi khó nghe mùi lạ chính là những vật này phát ra.

Nhìn tới đây chính là trong cơ thể tạp chất, trải qua linh lực gột rửa, bài xuất bên ngoài cơ thể, lúc trước bởi vì quá mức hưng phấn, thể cho nên không có chú ý tới. Ứng Vô Ngân khê cười khổ, chợt đứng dậy mà đứng, hoạt động một phen thân thể, nhẹ nhàng vô cùng cảm giác không khỏi làm hắn lộ ra nụ cười.

Đi trước thanh tẩy một phen, sau đó bắt đầu tu luyện (trời cao thần kiếm quyết). Ứng Vô Ngân tâm niệm vừa động, liền đã có quyết định, chợt cảm lên một bộ tắm rửa quần áo, trực tiếp đẩy cửa mà ra.

Nhìn nhìn dần dần dâng lên nắng ấm, Ứng Vô Ngân hít sâu một hơi, thành công tấn chức Hóa Linh cảnh, toàn bộ thể giới phảng phất đều không giống với lúc trước, lúc trước còn không biết là, hiện giờ hắn có thể rõ ràng cảm giác được, không trên hai vũ tràn ngập nồng đậm đến cực điểm linh khí.

"Tiểu sư đệ, chào buổi sáng nè." béo đôn đang tại bếp lò vị trí bận rộn, hướng phía Ứng Vô Ngân phát phát tay, vền vền, béo đôn biến sắc, kinh ngạc nói: "Hóa Linh cảnh, này, tiểu sư đệ, ngươi trở thành võ giả?"

Béo đôn trong lời nói kinh ngạc, Ứng Vô Ngân tự nhiên là đã hiểu, khóe miệng hơi hơi giơ lên, cười nói: "Tam sư huynh, ngươi cũng nên cẩn thận, ngàn vạn không nên bị ta vượt qua a."

Béo đôn nghe vậy giương lên nỗi mũi, làm bộ dục vọng đánh, tức giận nói nói: "Hừ hừ, đừng quá thần khí rồi, mới Hóa Linh cảnh giai đoạn trước mà thôi, sư huynh của ngươi ta thể nhưng là thật Hóa Linh cảnh hậu kỳ, trừng trị ngươi dư xài."

Ứng Vô Ngân mỉm cười, hắn biết béo đôn cũng không phải thật là tức giận, Tam sư huynh tuy không che đậy miệng, thể nhưng lòng dạ rất là rộng lớn.

"Ha ha, đó là, Tam sư huynh, ta đi trước tẩy tước một phen, này mùi lạ thật sự là có chút tra tấn người." Ứng Vô Ngân đại cười ra tiếng, chợt hướng phía một bên bước nhanh tới, tại Tử Trúc Lâm đằng sau, có một chỗ thủy đàm, Ứng Vô Ngân ngày bình thường đều là đi vào trong đó tắm rửa.

"Kỳ quái, tiểu sư đệ tu võ tư chất không phải là hạ đẳng sao? làm sao có thể một buổi tối liền thành công dẫn linh nhập vào cơ thể sao? xem ra thật sự muốn nỗ lực tu luyện một phen, nếu như bị tiểu sư đệ vượt qua, ta đây này sư huynh cũng đem làm cái gì cao thật mất mặt."

Béo đôn thì thảo tự nói, gãi gãi đầu, nhìn nhìn Ứng Vô Ngân dần dần bóng lưng biến mất, chợt tựa như nhớ ra cái gì đó, sắc mặt vền vền biến đổi, trong mắt lộ ra một tia vui sướng trên nỗi đau của người khác thần sắc.

Ứng Vô Ngân cực kỳ rất nhanh xuyên qua Tử Trúc Lâm, thấy được dần dần xuất hiện trong tầm mắt thủy đàm, nét mặt biểu lộ vẻ tươi cười, rất nhanh sức chạy, tiện tay đem trong tay quần áo ném ở một bên, chợt bước chân trùng điệp đập mạnh, thân thể bay lên lên, trên không trung kéo ra một đạo đường cung, trực tiếp đã rơi vào trong đầm nước.

"Phanh "

Một đạo cự đại bọt nước mãnh liệt tách ra ra, Ứng Vô Ngân tại trên mặt nước nhô đầu ra, vền vền biến sắc, kinh ngạc nhìn về phía trước.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Mệnh

Trong đầm nước có một đạo tuyệt mỹ bóng hình xinh đẹp đang đang tắm, vốn là như tuyết trắng da thịt tại sơ dụng sáng sớm dưới ánh mặt trời ẩm áp hiển lộ càng thêm làm cho người ta hoa mắt thần mê, một túm như ty đoạn bàn mái tóc bị thủy ướt nhẹ, nghịch ngợm dán tại trên mặt lưng ngọc, đầm nước khắp đến thất lưng, một vòng làm cho người kinh tâm động phách độ cong như ẩn như hiện.

Ứng Vô Ngân ánh mắt ngốc trệ, trong đầu một mảnh hỗn loạn, nơi này không phải là Vô Song phong sao? tại sao có thể có một nữ tử ở chỗ này?

Một đạo ánh sáng trong đầu mãnh liệt chợt lóe lên, Ứng Vô Ngân biến sắc, chẳng lẽ, nữ tử này là nàng?

"Nhìn đủ chưa?" trong trẻo nhưng lạnh lùng thanh âm vền vền vang lên.

Đang ngẩn người Ứng Vô Ngân mãnh liệt một cái giật mình, chợt cực kỳ rất nhanh xoay người sang chỗ khác, xấu hổ nói: "Cái kia, cái kia, ta không phải là cố ý."

'Rầm Áo Áo'

Bọt nước âm thanh vang lên, đã chờ đợi hồi lâu, cũng không nghe được nữ tử thần bí bất kỳ đáp lại, Ứng Vô Ngân nội tâm không khỏi thấp thỏm không thôi, đang lần nữa lên tiếng thời điểm, trong nội tâm vền vền dâng lên một cỗ cảm giác nguy cơ, sắc mặt trong chớp mắt biến đổi, nhiều năm săn bắn kiếp sống, để cho hắn đối với nguy hiểm cảm giác cực kỳ mẫn cảm, tâm niệm vừa động, trong tay linh lực tuôn động, hung hăng vỗ mặt nước, thân thể dựa thể lên, trực tiếp một cái trở mình, lướt lên thủy đàm biên.

Phanh

Ngay tại hắn vừa mới đứng vững, lúc trước chỗ của hắn mãnh liệt muốn nổ tung lên, một cỗ to lớn bọt nước bay lên không.

Ứng Vô Ngân thần sắc chấn động, nhìn nhìn không trung bắn tung toé bọt nước, không khỏi toát ra một tia mồ hôi lạnh, vừa rồi nếu là tránh né không kịp, e rằng mặc dù bất tử, cũng phải bản thân bị trọng thương.

"Ồ, phản ứng không sai." trong trẻo nhưng lạnh lùng trong thanh âm mang theo một tia kinh ngạc.

Ứng Vô Ngân theo thanh âm nhìn lại, một người mặc thanh y váy dài tuyệt mỹ nữ tử xuất hiện trong tầm mắt, người sau lúc này đang băng lãnh nhìn chăm chú vào hắn.

Chỉ thấy cô gái này lông mày dài nhỏ, giữa lông mày một chút chu sa đỏ tươi bằng thêm một tia quyền rũ Chi Ý, hai con ngươi như sao Thần Hạo Nguyệt lộ ra một cỗ như trên chín tầng trời cao quý, má phấn bởi vì vừa mới tắm rửa quan hệ mà hiển lộ hơi hơi phiếm hồng, mái tóc ẩm ướt, giọt nước không ngừng từ lông tóc vị trí nhỏ xuống, tình nghịch trượt xuống tại kia tuyệt mỹ trên dung nhan, thoáng hiển lộ có chút ẩm ướt xiêm y dính sát lấy lấy thân thể mềm mại, uyển chuyển mảnh khảnh đáng người hiển lộ không bỏ sót.

"Lớn lên thật là tốt nhìn." Ứng Vô Ngân thì thào tự nói, trong mắt có kinh diễm vẻ, hắn chưa bao giờ biết, một nữ nhân vậy mà có thể mỹ đến loại tình trạng này.

Tuyệt mỹ nữ tử hai con ngươi băng lãnh, cặp môi đỏ mọng khẽ mở: "Tiểu sư đệ, lần đầu gặp nhau, là được rình coi sự tình, là gan không nhỏ a."

Ứng Vô Ngân nghe vậy phục hồi tinh thần lại, cười cười xấu hổ, đối với thân phận của cô gái không còn hoài nghi, dung nhan khuynh thành tuyệt mỹ nữ tử chính là Nhị Sư Tỷ của hắn, sóng gợn không yêu.

"Nhị Sư Tỷ, ta không phải là cố ý, hôm nay vừa đột phá Hóa Linh cảnh, tới đây là muốn tẩy đi một thân dơ bẩn, lại không nghĩ rằng mạo phạm sư tỷ." Ứng Vô Ngân liên tục khoát tay, khuôn mặt thanh tú trên tràn ngập vẻ xấu hổ.

Sóng gợn không yêu tướng một luồng tán mát mái tóc dừng bên tai: "Đã như vậy, ngươi liền tiếp ta một kiếm, tiếp nhận, việc này ta liền không truy cứu nữa, nếu là tiếp không dưới, vậy ngươi cũng chỉ có thể tự nhận xui xẻo."

Ứng Vô Ngân mặt lộ vẻ sầu khổ, sóng gợn không yêu thế nhưng là truy sát Sở Phong Hành trọn một tháng người, như thế buu hãn chiến tích để cho trong lòng của hắn âm thầm nhút nhát, là chuyện này đúng là chính mình đuối lý trước đây, chỉ có thể kiên trì nói: "Vậy thì mời Nhị Sư Tỷ xuất kiếm a."

"Ồ, ngược lại là có vài phần cốt khí, điểm này so với người Tam sư huynh béo đôn mạnh hơn nhiều."

Sóng gợn không yêu trong hai tròng mắt có một tia kinh dị, cặp môi đỏ mọng phác họa ra một vòng động lòng người độ cong, chột bàn tay trắng nõn nhẹ giờ lên, cũng chỉ làm kiểm, trên đầu ngón tay quán quanh lấy một đạo mắt thường có thể thấy linh lực.

"Đừng nói không để cho người cơ hội, ta chỉ biết dùng tới Hóa Linh cảnh thực lực, nếu chỉ có vậy đều tiếp không dưới, vậy người hay là sớm làm xuống núi, tránh ngày sau rơi Vô Song phong thể diện." sóng gợn không yêu đầu ngón tay điểm nhẹ, linh lực nhất thời tắt Xa, ở trong hư không hóa thành một đạo bóng kiếm hướng phía Ứng Vô Ngân gào thét mà đi.

Chỉ dùng Hóa Linh cảnh thực lực? Ứng Vô Ngân thần sắc chấn động, trong mắt xẹt qua vẻ vui mừng, nếu như sóng gợn không yêu toàn lực xuất thủ, hẳn tự nhận tiếp không dưới một kiếm, rốt cuộc, có được lấy tuyệt mỹ dung nhan Nhị Sư Tỷ, rất có thể là một cái đã rút đi Phàm thân Thuế Phàm cảnh vô giá. nếu là chỉ dùng Hóa Linh cảnh thực lực, vậy khác thì đừng nói tới, ngang nhau tu vi, Ứng Vô Ngân tự hỏi sẽ không thua kém bất luận kẻ nào.

Ứng Vô Ngân tầm mắt khóa chặt tại đạo kia bóng kiếm, đang nên xuất thủ ngăn cản thời điểm, nơi khoe mắt ngắm đến mấy khối cự thạch để cho trong lòng của hắn khẽ động, một cái ý nghĩ trong đầu hiện hiện mà ra.

Nhanh chóng hướng phía cự thạch đá ra mấy cước, tam khối ước chừng trăm cân trọng cự thạch nhất thời bay lên trời, đánh lên tắt Xa mà đến bóng kiếm.

Oanh, oanh, oanh

Tam khối cự thạch lên tiếng bạo liệt ra, toái liệt thành vô số hòn đá nhỏ khối, tán mất đầy đất.

Ứng Vô Ngân đồng tử co rút lại, nội tâm âm thầm cười khổ, ở nơi này là Hóa Linh cảnh thực lực, sóng gợn không yêu rõ ràng là tại lừa dối người. may mà đạo kia bóng kiếm trải qua ba đạo cự thạch chặn đường, thể công giảm bớt không ít, đã không có trước lúc trước cái loại này lăng lệ bức người cảm giác.

Hít sâu một hơi, Ứng Vô Ngân đem vùng đan điền linh lực tất cả đều rút ra, giờ tay nghiêng hướng đạo kia bóng kiếm, trên bàn tay quán quanh lấy hơi yếu hào quang, đó là hắn một thân linh lực biến thành.

Phanh

Bóng kiếm tại Ứng Vô Ngân ngăn trở, vùng vẫy một lát, liền tiêu tán ra, mà Ứng Vô Ngân thì là tại cổ này xung lực lượng, đứng không vững, không ngừng sau này lui về bộ pháp.

Trộn vụn lui tứ bước, Ứng Vô Ngân phương mới đứng vững thân thể, lắc lắc có chút tê dại cánh tay, âm thầm thở ra một hơi, hảo lúc trước cẩn thận, trước lấy cự thạch chặn đường, đem bóng kiếm uy lực hạ thấp, bằng không, dù cho tiếp nhận một kiếm này, cũng tránh không được chịu lấy bị thương.

Ứng Vô Ngân đang cảm thán đạo này bóng kiếm uy lực đồng thời, tránh không được có chút tức giận, tầm mắt rơi vào sóng gợn không yêu trên người, nói: "Nhị Sư Tỷ, không phải nói chỉ dùng Hóa Linh cảnh thực lực sao?"

"Không sai, bất quá, ta cũng không có nói chỉ dùng Hóa Linh cảnh sơ kỳ thực lực." sóng gợn không yêu trên môi đỏ mọng Dương, lộ ra một tia cực kỳ động lòng người tiểu ý, trong hai tròng mắt có một luồng ý vị sâu xa sắc thái.

"Này" Ứng Vô Ngân tức cười mà chống đỡ, sóng gợn không yêu lời để cho hắn không thể nào giải thích, chỉ có thể trách chính mình quá mức khinh thường, may mà đây đủ cẩn thận, bằng không liền muốn chịu thiệt thòi lớn.

Sóng gợn không yêu cặp môi đỏ mọng khẽ mở: "Được rồi, lần này niệm tình người chính là vô tâm qua, ta liền không truy cứu nữa, Nhược có lần sau, ta tất sát người." trong trẻo nhưng lạnh lùng trong thanh âm, lộ ra một cổ phảng phất bẩm sinh cao ngạo.

Tiếng nói hạ xuống, sóng gợn không yêu lăng không lên, hóa thành một đạo tàn ảnh, bay thẳng đến phía nam lao đi, trong chớp lát, đã là tiêu thất tại phía chân trời.

"Lăng không phi hành, Nhị Sư Tỷ quả nhiên là Thuế Phàm cảnh tu vi."

Ứng Vô Ngân đồng tử co rút lại, tuy đã sớm mơ hồ đoán được kết quả này, thế nhưng tận mắt thấy sóng gợn không yêu lăng không phi hành thuật, trong lòng vẫn là khiếp sợ không thôi, Thuế Phàm cảnh, kia có thể là cường giả chân chính a, cho dù là tại mệnh môn Thần Châu, cũng có thể trôi qua tự nhiên.

"Rút đi Phàm thân thể, lăng không phi hành, ngao du tại ở giữa thiên địa, trong mộng cảnh Bạch y nhân kia, cũng là như Nhị Sư Tỷ như vậy lăng không hư lập, nếu là ta có thể trở thành Thuế Phàm cảnh, có lẽ liền có thể cởi bỏ cảnh trong mơ." Ứng Vô Ngân thì thảo tự nói, trong mắt lộ ra một cổ kiên định.

Chương 12: bắc yêu

Đem trên người dơ bẩn rửa sạch sẽ, Ứng Vô Ngân nhảy lên bờ, trong nội tâm mừng thầm, lúc trước chiến đấu may mắn không có lan đến gần đề ở một bên quần áo, bằng không hẳn hiện tại chỉ sợ cũng không có y phục có thể thay đổi.

"Hiện giờ linh lực cũng quá ít, không có vài cái liền dùng đã xong."

Cảm nhận được trong cơ thể hiện giờ trống rỗng, Ứng Vô Ngân không khỏi lắc đầu cười khổ, cũng khó trách, rốt cuộc chỉ là Hóa Linh cảnh sơ kỳ mà thôi, linh lực suy nhược chút, vẫn có thể lý giải.

"Xem ra phải nhanh lên một chút đem tu vi tăng lên a, tuy hiện giờ tại phổ thông người bên trong xem như một cường giả, thế nhưng tại võ giả, Hóa Linh cảnh cũng chẳng qua là kẻ cuối tồn tại mà thôi."

Ứng Vô Ngân thì thảo tự nói, một bên suy tư về, một bên mở ra bộ pháp, hướng phía chỗ ở phương hướng đi đến.

Đang lúc sắp đến phòng trúc thời điểm, đột nhiên thoát ra một đạo thân ảnh, chợt, vang lên một đạo tràn ngập kinh ngạc thanh âm.

"Tiểu sư đệ, ngươi như thế nào một chút việc cũng không có?"

Ứng Vô Ngân quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Tam sư huynh béo đôn đang đứng ở một bên, tràn ngập kinh ngạc mục quang đang không ngừng quét mắt chính mình.

Thấy được này bức tình cảnh, Ứng Vô Ngân giật mình, tức giận nói: "Tam sư huynh, ngươi có phải hay không đã sớm biết Nhị Sư Tỷ tại thủy đàm bên kia tắm rửa?"

"Ha ha, tiểu sư đệ, hôm nay khí trời tốt a."

Béo đôn thần sắc cứng đờ, cười ha ha, cười nói: "Cái kia, cháo còn trong nồi đấy, ta phải đi xem một chút hỏa hầu." tiếng nói hạ xuống, liền vội vàng xoay người rời đi, phảng phất đằng sau có mãnh quỷ.

Ứng Vô Ngân không lời vỗ vỗ cái trán, nội tâm âm thầm cười khổ không thôi, béo đôn cử động rõ ràng cho thấy giấu đầu lòi đuôi, hẳn quả nhiên sớm đã biết, là cố ý không tự nói với mình mà thôi, chỉ sợ là nghĩ để mình xuất một chút khúu.

Này sư huynh đem làm cái gì thật đúng là không xứng chức, Ứng Vô Ngân thầm than một tiếng, chợt đi về hướng thuộc về mình cái gian phòng kia phòng trúc, tại tiến nhập phòng trúc lúc trước, Ứng Vô Ngân hướng phía cách đó không xa liếc trộm chính mình béo đôn nói: "Tam sư huynh, điểm tâm không cần bảo ta."

Béo đôn gật gật đầu, nhìn nhìn Ứng Vô Ngân tiêu thất tại phòng trúc bên trong, sờ lên bóng loáng cái cằm, thấp giọng thì thầm: "Chẳng lẽ tiểu sư đệ không có gặp gỡ Nhị Sư Tỷ? không đúng a, tiểu sư đệ rõ ràng là đã biết Nhị Sư Tỷ tại thủy đàm tắm rửa. kỳ quái, Nhị Sư Tỷ lúc nào trở nên tốt như vậy tán khí? ai, sớm biết, ta cũng đi nhìn một cái, chắc chắn, Nhị Sư Tỷ tính tình tuy kém một chút, bắt quả kia tướng mạo, kia tư thái, thế nhưng là không thể chê."

Nếu Ứng Vô Ngân nghe được lời nói này, nhất định sẽ trợn mắt há hốc mồm nói không ra lời, một này nghĩ thầm đem làm cái gì đầu bếp nổi danh từ Tam sư huynh, lại còn là một cái chính cống sắc phôi.

"Trước đem linh lực khôi phục, sau đó lại bắt đầu tu luyện (trời cao thần kiếm quyết)."

Ứng Vô Ngân khoanh chân mà ngồi, hai mắt nhắm nghiền, hai tay kết thúc một cái ấn ký, một lát sau, liền tiến nhập tu luyện trạng thái, một tia hơi yếu hào quang tại hân quanh thân lóe ra.

Hóa Linh cảnh sơ kỳ có khả năng dự trữ linh lực cực kỳ có hạn, ngắn ngủn thời gian một nén nhang, cũng đã khôi phục không sai biệt lắm. cảm nhận được nguyên bản trống rỗng đan điền một lần nữa tràn ngập linh lực, Ứng Vô Ngân tâm niệm vừa động, đang muốn rời khỏi trạng thái tu luyện thời điểm, vền vền ý thức trầm xuống.

"Đây là nơi nào?"

Bốn phía một mảnh hắc ám, không thấy được một chút ánh sáng, Ứng Vô Ngân cúi đầu vừa nhìn, lại phát hiện lúc này chính mình căn bản không có thân

thế, chỉ là một cái tàn ra yếu ớt hào quang quang đoàn mà thôi, hần có thể cảm giác được chính mình đang tại về phía trước không ngừng bay.

Đang lúc Ứng Vô Ngân thói quen cổ này Hắc Âm Chi Hậu, một cái tàn ra thanh sắc quang mang cự đỉnh vền vện xuất hiện ở trong tầm mắt.

"Cái này đỉnh, thật cổ quái."

Ứng Vô Ngân người nhẹ nhàng tiến lên, vòng quanh cự đỉnh dạo qua một vòng, cự đỉnh ước chừng mười trượng lớn nhỏ, đỉnh trên có khắc vẽ lấy một cái có được to lớn hai cánh cổ quái cự thú, mặc dù vền vện chỉ là một cái đồ án, cũng có thể thấp thoáng nghe được cự thú tiếng gầm gừ, hoàn hữu cổ này như hủy thiên diệt địa đồng dạng kinh sợ người khí thế.

Chỉ là nhìn mấy lần, liền có một loại tựa hồ muốn bị thôn phệ cảm giác, Ứng Vô Ngân vội vàng thu hồi ánh mắt, nội tâm kinh hãi không thôi, đây là cái gì cự thú, chỉ là một cái đồ án liền có như thế uy lực, nếu như là nó chân thân hàng lâm, kia lại là kinh khủng cỡ nào?

"Ồ, cái đỉnh này cũng không giống như hoàn chỉnh, thiếu năm cái góc?"

Ứng Vô Ngân phát hiện cự đỉnh đỉnh miệng, có năm cái lỗ hổng, hiển lộ cực kỳ quái dị, tò mò, hần không khỏi phiêu hướng một cái trong đó lỗ hổng, đang muốn tỉ mỉ xem xét thời điểm, một cổ vô cùng cuồng bạo hấp lực vền vện truyền đến.

Ứng Vô Ngân kinh hãi không thôi, lại phát hiện căn bản cũng không có sức phản kháng, trong chớp mắt đã bị kia cổ cuồng bạo hấp lực kéo nhập trong đỉnh.

"Ha ha, một vạn năm, ta trọn đã chờ đợi một vạn năm, ngươi rốt cuộc đã tới."

Một giọng nói bỗng nhiên vang lên, trong thanh âm tràn ngập tang thương, mơ hồ còn lộ ra vài phần ngạo nghễ.

Ứng Vô Ngân chẳng quan tâm kinh hãi trong lòng, theo thanh âm nhìn lại, chỉ thấy một đạo thân ảnh đứng chấp tay, nó mục quang đang lẳng lặng nhìn chăm chú vào chính mình.

"Là ngươi? ngươi cuối cùng à?"

Ứng Vô Ngân lên tiếng kinh hô, đạo này thân ảnh hần quá quen thuộc, kia cương quyết bướng bỉnh thần thái, kia lộ ra ngạo ý tuần lã khuôn mặt, cùng trong mộng cảnh Bạch y nhân giống như đúc.

"Ha ha ha, ta là à?" Bạch y nhân cuồng thanh cười to, ánh mắt đột nhiên biến đổi, một cổ ngạo thị thiên hạ khí tức mãnh liệt nhập vào cơ thể mà ra: "Vạn năm lúc trước, ta danh bắc yêu."

Ứng Vô Ngân kinh ngạc nhìn trước mắt tên là bắc yêu Bạch y nhân, không biết vì cái gì, hần đột nhiên có một loại muốn rơi lệ xúc động: "Vì cái gì nghe được tên của ngươi, ta sẽ như vậy lòng chua xót? giữa ngươi và ta, đến cùng có quan hệ gì?"

Bắc yêu nghe vậy vền vện trầm mặc xuống, thật lâu về sau mới vừa nói nói: "Chúng ta quan hệ trong đó, ngày sau ngươi thì sẽ biết được. ngươi chỉ cần biết, ta sẽ không hại ngươi chính là."

Bắc yêu, tựa hồ có một loại ma lực, để cho Ứng Vô Ngân không hiểu an tâm: "Ta từ nhỏ đến lớn một mực lập đi lập lại Mộng, đây là bởi vì nguyên nhân của ngươi sao?"

"Vậy là thuộc về ngươi chấp niệm."

Ứng Vô Ngân do dự chỉ chốc lát, nói: "Ta rất muốn biết, cái kia cảnh trong mơ cùng ta trong đó, đến cùng có cái gì liên quan? ta bước trên vô đạo, liền là vì cời bỏ cái kia cảnh trong mơ."

Bắc yêu thờ dài một hơi, trong mắt lộ ra một cổ hoài niệm: "Nhược là thực lực của ngươi đầy đủ, tự nhiên sẽ biết được hết thảy tiền căn hậu quả. nếu là thực lực không đủ, vậy làm cái người bình thường a."

Ứng Vô Ngân kiên định nói: "Ta không thích làm phức tạp, nếu như cảnh trong mơ cùng ta có liên quan, ta đây liền nhất định phải cời bỏ nó."

Bắc yêu gật gật đầu: "Đóng cảnh trong mơ, ta vô pháp vì ngươi giải đáp, thế nhưng ta sẽ tương trợ ngươi đề thăng tu vi, cho đến ngươi tìm đến đáp án."

"Ta cũng cần đạt tới tu vi gì mới có thể tìm được đáp án?"

"Thiên nhai, vô đạo kiếp."

"Thuế Phàm cảnh đằng sau cảnh giới sao?"

"Thuế Phàm cảnh? vạn năm lúc trước, Thuế Phàm cảnh chỉ là kiến hôi mà thôi. Thuế Phàm phía trên có Thần Thoại, Thần Thoại phía trên mới là Thiên nhai, hơn nữa Thiên nhai phân ra tam đẳng, thân kiếp, tâm kiếp, vô đạo kiếp. mỗi qua một kiếp, đều phải bị nghiệp hỏa đốt cháy, Thiên Lôi oanh đỉnh."

Ứng Vô Ngân nghe vậy trầm mặc không nói.

"Như thế nào? không có lòng tin?" bác yêu nhẹ giọng mở miệng, ngữ khí cũng không mang theo trào phúng, giống như bình thường.

Ứng Vô Ngân cười nói: "Không, ta chỉ là đang nghĩ, vạn năm lúc trước ngươi là tu vi gì võ giả. hơn nữa, ngươi nói tên của ngươi gọi bác yêu, nếu là ta không có đoán sai, ngươi là yêu."

Bác yêu hai mắt có một vẻ kinh ngạc: "Vạn năm lúc trước, tu vi của ta đồng đẳng với võ đạo kiếp. về phần ta có phải hay không yêu, cái này cũng không trọng yếu, chỉ là ta rất muốn biết, ngươi làm sao có thể biết yêu?"

Ứng Vô Ngân nhẹ giọng nói ra: "Ông nội của ta đã từng nói cho ta biết, trong thiên địa, có một đám người được gọi là yêu, bọn họ có được viễn cổ yêu thú huyết mạch, có thể biến ảo thành yêu, trời sinh tu võ tư chất tuyệt đỉnh, từng cái yêu đều là vang dội cổ kim nhân vật cái thể."

"Có thể biết được yêu tồn tại, xem ra gia gia của ngươi cũng không phải người bình thường." bác Yêu Thần tình liền giật mình, toát ra một tia suy tư.

Ứng Vô Ngân cười nói: "Ngươi nói sai rồi, ông nội của ta chính là một cái bình thường lão nhân hiền lành, chỉ tiếc đã qua đời. không nói cái này, hôm nay có thể gặp nhau, chỉ sợ là ngươi tận lực hơi bị a?"

Bác yêu gật gật đầu, nói: "Tại vạn năm trong khi chờ đợi, ta một mực ở đang ngủ say, thẳng đến ngươi tu ra linh lực, bên ta mới phát giác tình. nếu như ngươi nghĩ coi bỏ cái kia cảnh trong mơ, tìm đến đáp án. như vậy ngươi liền nhất định phải tìm đến ngũ chuôi tôn giai thần binh."

Ứng Vô Ngân nghi ngờ nói: "Ngũ chuôi tôn giai thần binh?"

Bác Yêu Nhân trung lộ ra một cổ không hiểu sắc thái: "Ừ, cự đỉnh tên là Thần huyền đỉnh, chắc hẳn lúc trước ngươi cũng thấy đấy, Thần huyền đỉnh có năm cái lỗ hồng, kia vốn là đặt ngũ chuôi tôn giai thần binh, lúc ngươi làm cho đều, Thần huyền đỉnh phong ấn là được giải trừ, đến lúc sau, tất cả đáp án, ngươi đều biết được."

"Như thế nào mới có thể tìm được kia ngũ chuôi tôn giai thần binh?"

"Cái này ngày sau ta tự nhiên sẽ nói cho ngươi biết, ngươi bây giờ, tu vi quá thấp, cho dù là biết, cũng căn bản vô pháp đưa bọn chúng thu phục."

Đúng điểm này, Ứng Vô Ngân cũng không phản bác, hẳn cũng hiểu biết bác yêu nói chính là thật tình, Hóa Linh cảnh thực lực, đích thực là quá nhỏ yếu.

Bác yêu khẽ nhủ mảy, nói: "Có người tìm ngươi, ngươi đi về trước đi, nếu là muốn cùng ta đối thoại, chỉ cần tại trong lòng hô tên của ta là được."

Ứng Vô Ngân hơi sững sờ, chưa phản ứng kịp thời điểm, liền vèn vèn cảm thấy trước mắt tối sầm, phục hồi tinh thần lại thời điểm, đã là đang ở phòng trúc.

"Tiểu sư đệ, tiểu sư đệ." bang bang tiếng đập cửa cùng với béo đôn tiếng gọi âm ỉ.

Ứng Vô Ngân phun ra một ngụm trọc khí, lúc trước chỗ kinh lịch sự tình phảng phất là một giấc mộng đồng dạng, làm cho người ta một loại hư ảo cảm giác, bất quá trong lòng của hắn rất rõ ràng, vừa rồi hết thảy, cũng không phải Mộng, mà là quả thật phát sinh qua.

Đem mắt trật tự tâm trạng bình phục lại, Ứng Vô Ngân đứng dậy mà đứng, đem cửa phòng mở ra.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Lạc kiểm thức

"Tại sao lâu như thế mới mở cửa, tiểu sư đệ, ngươi không phải là tại làm chuyện xấu a." béo đôn tròn núc ních đầu dò xét đi vào, con mắt quét mắt trong phòng, tựa hồ muốn tìm được mảy thứ gì đó.

Ứng Vô Ngân có phần có chút im lặng nhìn qua tràng giang đại hải Tam sư huynh: "Vừa rồi đang tu luyện sư tôn truyền thụ cho tâm pháp, Tam sư huynh, có chuyện gì sao?"

Béo đôn thuận miệng nói: "Ngươi hiện giờ bước chân vào Hóa Linh cảnh, coi như là trở thành chính thức võ giả. sư tôn đề ta ngày mai mang ngươi tiến đến nhận lấy Kiểm Tông đệ tử quần áo và trang sức cùng với chọn lựa một bả vừa tay binh khí. ngày mai đúng lúc là tông môn cấp cho Huyền Linh Đan, thuận tiện cũng có thể cùng nhau nhận được."

Ứng Vô Ngân gật gật đầu, đối với béo đôn theo như lời Huyền Linh Đan, hẳn thật là hiểu rõ một ít.

Huyền Linh Đan chính là thiên địa linh khí thai nghén mà thành, bên trong ẩn chứa linh lực cực kỳ tinh thuần, võ giả nếu là có Huyền Linh Đan trợ giúp, đang tu luyện trên có thể đưa đến làm ít công to hiệu quả.

Kiểm Tông mỗi tháng đều cấp cho một ít Huyền Linh Đan cho đệ tử, trợ nó tu luyện. dựa theo tu vi cao thấp, mỗi người đệ tử có khả năng nhận lấy đến Huyền Linh Đan cũng là bao nhiêu không đồng nhất, tu vi người cao, có khả năng nhận lấy đến Huyền Linh Đan tự nhiên cũng thì càng nhiều.

"Vậy ngươi ngày mai cũng đừng Khởi quá muộn." béo đôn đánh giá hồi lâu, cũng không có phát hiện có cái gì không đúng chỗ, hồ nghi nhìn thoáng qua Ứng Vô Ngân, liền quay người rời đi.

Ứng Vô Ngân đóng cửa phòng, trở lại phòng trúc bên trong, tính thăm dò trong lòng hồ: "Bác yêu, bác yêu."

"Ừ, ta tại." một giọng nói vền vền tại trong lòng vang lên.

"Ngươi có cái gì không võ học cao thâm công pháp?"

Ứng Vô Ngân trong mắt lướt qua vẻ vui mừng, âm thầm thở ra một hơi, hẳn có chút sợ hãi lúc trước hết thấy chỉ là cảnh trong mơ, về phần tại sao sợ hãi, một ngày điểm liền bản thân hẳn cũng nói không rõ ràng.

"Ta chỗ nắm giữ công pháp không phải là ngươi bây giờ có khả năng tu luyện." bác yêu trong thanh âm tựa hồ có một tia khinh thường.

Ứng Vô Ngân cười cười xấu hổ, vậy thì, bác yêu thế nhưng là vạn năm lúc trước võ đạo kiếp cường giả, chỗ nắm giữ công pháp làm sao có thể là chính mình một nho nhỏ nơi tuyệt hảo võ giả có khả năng tu luyện.

Mặc dù như thế, Ứng trong lòng Vô Ngân hay là khó tránh khỏi có chút thất vọng.

Có lẽ là cảm giác được Ứng Vô Ngân thất vọng tâm tình, bác yêu nói: "Ta chỗ này có thiên công pháp Thuế Phàm cảnh là được tu luyện, chờ ngươi tu vi đạt tới Thuế Phàm cảnh, ta liền dạy ngươi."

Ứng Vô Ngân nghe vậy thần sắc vui vẻ, chợt âm thầm suy nghĩ, nếu như nói như vậy, hiện giờ cũng chỉ có thể chuyên tâm tu luyện (thần lôi dẫn) cùng (trời cao thần kiếm Bí Quyết) .

Nghĩ tới đây, Ứng Vô Ngân trực tiếp cầm lên chém trúc tia sử dụng cổ xưa trường kiếm, đẩy cửa, hướng về Tử Trúc Lâm ngoại vi đi đến.

Tìm một chỗ tương đối rộng rãi đất trống, Ứng Vô Ngân bình tâm tĩnh khí, trong đầu nhớ lại (trời cao thần kiếm quyết) trung chỗ thuật.

(trời cao thần kiếm quyết) thứ nhất tên là Lạc kiếm thức, chính là cực kỳ sức bật kiếm chiêu, Ứng Vô Ngân thử thăm dò huy vũ mấy Kiếm, lại thủy chung không bắt được trọng điểm, trường kiếm trong tay thủy chung vô pháp bộc phát ra kiếm quyết trung chỗ miêu tả uy lực.

"Ngươi đây cũng là luyện kiếm? mềm nhũn như bộ dáng gì nữa, liền ngay cả chợ bán thức ăn đồ tẻ đều so với ngươi còn mạnh hơn." bác yêu thanh âm vền vền tại trong lòng vang lên.

Ứng Vô Ngân sắc mặt đỏ lên, lại cũng không có phản bác, bác yêu mặc dù nói khoa trương chút, bất quá cũng là sự thật. rơi vào đường cùng, hẳn chỉ có thể hướng bác yêu miêu tả một lần (trời cao thần kiếm quyết), hy vọng có thể đến nó chi điểm.

Bác yêu trầm mặc một hồi, nói: "Xem ra sự phụ của ngươi đối với ngươi không kém, này thiên kiếm pháp tuy thô tục không chịu nổi, thế nhưng cũng miễn cưỡng xem như nhập lưu."

Ứng Vô Ngân cười khổ không thôi, (trời cao thần kiếm quyết) tại Sở Phong Hành trong miệng có thể là có thêm đánh giá rất cao, tại bác yêu nơi này, lại chỉ rơi vào cái thô tục không chịu nổi. bất quá suy nghĩ một chút bác yêu thân phận, đứng là có nói lời này tư cách.

Bác yêu nói tiếp: "Lạc kiếm thức chú ý chính là một cái Lạc, một tảng đá lớn từ không trung mà rơi, ngươi có từng gặp qua nó tại giữa không trung liền bộc phát ra lực lượng sao? chỉ có đụng chạm lấy mặt đất, nó mới có thể đột nhiên bạo phát. đem tất cả lực lượng ngưng tụ thành một cái, cái này chính là Lạc kiếm thức tinh túy, xuất kiếm phong đậm vân khinh, làm cho người ta nhìn không ra rõ ràng, Lạc Kiếm giống như mưa to gió lớn, gọi người khó lòng phòng bị."

Ứng Vô Ngân thần sắc chấn động, trong mắt giống như có điều ngộ ra, suy tư nửa ngày, điều động đan điền linh lực che kín thân kiếm, ần mà không phát, chợt hướng phía bên cạnh một tảng đá lớn hung hăng rơi xuống.

Oanh

Cự thạch lên tiếng vỡ ra, phân liệt thành vô số hòn đá nhỏ khối tàn mất đầy đất.

"Thành công?"

Ứng Vô Ngân hơi sững sờ, nhìn trước mắt đã toái liệt cự thạch, nội tâm có một tia vui mừng.

"Uy lực thì có, thế nhưng người xuất kiếm liền có như mưa to gió lớn, mười thành linh lực bị người lãng phí một cách vô ích sáu thành." Bắc yêu không chút khách khí răn dạy âm thanh vang lên.

Ứng Vô Ngân chau mày, quay về suy nghĩ một chút, phát hiện đúng như là bắc yêu theo như lời, xuất kiếm, hần vô pháp không chế được linh lực ẩn mà không phát, tại Lạc kiếm trong quá trình, linh lực tràn ra bốn phía, cuối cùng bộc phát ra linh lực, chỉ có tứ được không đến.

Bắc yêu nói: "Người phải nhớ kỹ, giấu dốt tại khéo léo, dùng hời mà Minh, ngu thanh tại trực [đục], lấy khuất vì duỗi."

"Giấu dốt tại khéo léo, giấu dốt tại khéo léo."

Ứng Vô Ngân thì thầm tự nói, ánh mắt sáng ngời, trường kiếm trong tay linh hoạt kéo một cái kiếm hoa, tầm mắt rơi vào cách đó không xa trên một tảng đá lớn, hít sâu một hơi, chợt bước chân đạp mạnh, thân thể tại trở mình đi một vòng, tới gần cự thạch thời điểm, tùy ý vung lên trường kiếm, chỉ từ thanh thể nhìn lại, so với lúc trước một kiếm, kém quá nhiều.

Phanh

Một tiếng trầm đục, chuyện quỷ dị tình phát sinh, chỉ thấy kia khối cự thạch tại Ứng Vô Ngân một dưới thân kiếm, biến thành bột phấn, bị gió thổi qua, trực tiếp tiêu tán ra, trên mặt đất dày đặc một tầng bạch sắc cực kỳ dễ thấy.

Ứng Vô Ngân sắc mặt trắng nhợt, nội tâm âm thầm tắc lưỡi một này kiếm uy lực, trong mắt có che dấu không được hưng phấn, coi như là đối mặt tam giai Man Thú, hần cũng có lòng tin dựa theo một này Kiếm Tướng chém giết.

Bắc yêu tán thưởng nói: "Đúng vậy, đây mới thực sự là Lạc kiếm thức. người muốn nhiều hơn luyện tập, ngày sau cùng người đối chiến thời điểm, đột nhiên sử dụng ra một chiêu này, có thể lấy đến thắng vì đánh bất ngờ hiệu quả."

Ứng Vô Ngân gật gù đầu, nội tâm cực kỳ đồng ý bắc yêu, Lạc kiếm thức xuất kiếm thời điểm cùng phổ thông công kích hoàn toàn giống nhau, nếu là cùng người chém giết, đích thực là làm cho người ta khó lòng phòng bị.

Thử lại lần nữa nhìn, Ứng Vô Ngân tâm niệm vừa động, đang muốn giơ lên trường kiếm, vền vền cảm giác trong tay chợt nhẹ, cúi đầu nhìn lại, đập vào mắt một màn không khỏi làm hần mắt choáng váng.

Chỉ thấy cổ xưa trường kiếm đã đứt gãy trở thành tam đoạn, trụ lùi chuôi kiếm nhìn qua có chút buồn cười.

"Đây chỉ là một chuôi trường kiếm bình thường, căn bản vô pháp thừa nhận Lạc kiếm thức uy lực, đứt gãy cũng thuộc bình thường." bắc yêu trong thanh âm không có chút nào kinh ngạc, phảng phất đã sớm biết kết quả này.

Xem ra chỉ có thể ngày mai chọn lựa một chuôi Kiếm về sau lại luyện tập. Ứng Vô Ngân bất đắc dĩ cười cười, chợt đem trên người trường bào cởi, đưa tay nhặt lên đứt gãy trường kiếm, đặt ở trường bào trung gói kỹ.

Bắc yêu tựa hồ có chút nghi hoặc, nói: "Phổ thông bình khí mà thôi, sau này người căn bản không dùng được, trực tiếp ném đi chính là."

Ứng Vô Ngân lắc đầu, khuôn mặt thanh tú trên có vẻ tươi cười: "Đây là sư tôn cho ta đệ nhất chuôi kiếm, dù cho về sau không thể dùng, ta cũng phải giữ cho kỹ lấy."

Bắc yêu trầm mặc không nói.

Ứng Vô Ngân thu thập xong kiếm gãy, liền hướng phòng trúc phương hướng bước đi, ngày xưa tiểu tiểu sơn thôn trung thiếu niên lang, hiện giờ nhìn qua, lại có một tia vô gia khí phách.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Lăng Vân Các

Ngày kế tiếp sớm, Ứng Vô Ngân cùng béo đôn hai người liền khởi hành xuống núi, đến không dưới hai vù, béo đôn dừng bước, tại Ứng Vô Ngân ánh mắt nghi hoặc, từ trong lòng ngực móc ra mấy cái tảng đá bộ dáng đồ vật loay hoay lại.

Nhìn nhìn béo đôn tại nơi này phối hợp bận rộn, Ứng Vô Ngân có chút khó hiểu: "Tam sư huynh, người đây là tại làm gì vậy?"

Béo đôn cũng không ngần đầu lên nói: "Kiếm Tông tứ phong trong đó cách xa nhau mấy trăm dặm, chúng ta cũng không phải Thuế Phàm cảnh võ giả, vô pháp lãng không phi hành, chỉ bằng lấy hai chân kia muốn đi đến khi nào? hay là dùng Truyền Tổng Trận thuận tiện một ít."

Ứng Vô Ngân kinh ngạc nói: "Truyền Tổng Trận?"

Béo đôn đứng người lên, vỗ vỗ hai tay, cười nói: "Làm xong, Kiếm Tông tứ phong trong đó đều có được Truyền Tổng Trận tương liên, chỉ cần mượn Huyền Linh thạch chi lực, liền có thể mở ra."

Ứng Vô Ngân gật gật đầu, Kiếm Tông cử động lần này chỉ sợ cũng là để cho tiện đệ tử cấp thấp, rốt cuộc tại không có tấn chức Thuế Phàm cảnh lúc trước, nhưng không có cách nào lãng không phi hành.

Cúi đầu nhìn lại, chỉ thấy trên mặt đất có một cái ước chừng ba trượng lớn nhỏ vòng tròn, nhân nhật hào quang lưu chuyển liên tục, trong vòng khắc lấy từng đạo cực kỳ phức tạp huyền ảo ẩn ký, làm cho người ta một loại thần bí cảm giác.

"Đi thôi." béo đôn đắc ý cười cười, trực tiếp lôi kéo Ứng Vô Ngân bước vào trong vòng, chỉ một thoáng, chói mắt hào quang đem thân ảnh của hai người nuốt hết, đạo hào quang thối lui, Ứng Vô Ngân cùng béo đôn thân ảnh của hai người đã biến mất.

Đây là một cái to lớn quảng trường, trên quảng trường người đến người đi, rất là náo nhiệt. mãnh mắt nhìn đi, liền sẽ phát hiện tại quảng trường này trên mỗi người đều là thân mặc áo bào trắng, lưng đeo trường kiếm, nghiêm nhiên là Kiếm Tông đệ tử trang phục.

Một tòa toàn thân hắc sắc Thạch Lâu sừng sững tại trong sân rộng, hiển lộ rất là chói mắt. Thạch Lâu trên có khắc lấy ba cái rồng bay phượng múa đại tự — Lăng Vân Các.

Lúc này quảng trường biên giới, bỗng nhiên sáng lên chói mắt hào quang, sau đó xuất hiện hai đạo thân ảnh, chính là Ứng Vô Ngân cùng béo đôn hai người.

Ứng Vô Ngân quét mắt bốn phía, trong mắt có một tia thán phục, Truyền Tổng Trận này quả thực xảo diệu, chỉ bất quá ngắn ngủn trong mấy hơi thở, liền từ Vô Song phong đi tới nơi này.

"Hắc hắc, nơi này chính là Lăng Vân Các." béo đôn một trương trên mặt tròn che kín nụ cười, hiển nhiên tâm tình không tệ, sau đó đánh giá một phen bốn phía, nói: "Tiểu sư đệ, hôm nay là cấp cho Huyền Linh Đan, một lát nữa e rằng người hội càng ngày càng nhiều, chúng ta nhanh hơn chút."

Vừa dứt lời, liền lôi kéo Ứng Vô Ngân vội vội vàng vàng hướng phía trong sân rộng này tòa hắc sắc Thạch Lâu đi đến.

Một lát sau, hai người liền đến Thạch Lâu trước.

Ứng Vô Ngân nhìn trước mắt một đầu dài Long, không khỏi âm thầm cười khổ, người này cũng quá nhiều, phải chờ tới chính mình nhận lấy Huyền Linh Đan, e rằng muốn mấy canh giờ về sau.

"Chết tiệt, sớm biết liền lại sớm một chút, những người này đều là không ngủ được sao, tới sớm như vậy." béo đôn thấp giọng mắng, một trương trên mặt tròn tràn ngập không cam lòng.

Ứng Vô Ngân không lời cười, bây giờ sắc trời mới vừa vãn thả lượng, lại sớm một chút, chỉ sợ là muốn sờ hắc tối. quay đầu nhìn một phen bốn phía, nội tâm âm thầm thán phục, Kiếm Tông quả nhiên là đệ tử đông đảo, lúc này chỉ là trên quảng trường, chỉ sợ cũng có gần ngàn người, đây vẫn chỉ là trong đó một bộ phận mà thôi.

Béo đôn chẳng quản nội tâm không cam lòng, nhưng vẫn là chỉ có thể quy củ xếp hàng, trợn vện qua hơn một canh giờ, rồi mới dãy đến hai người.

Cấp cho Huyền Linh thạch chính là là một người tóc bạc mặt hồng hào lão già, chỉ thấy hắn nhẹ nhàng thoáng nhìn hai người: "Hóa Linh cảnh hậu kỳ một người, Huyền Linh thạch ba mươi. Hóa Linh cảnh giai đoạn trước một người Huyền Linh thạch mười cái "

Tiếng nói hạ xuống, lão già vung tay áo bày, một đồng nhỏ đồng dạng lớn nhỏ Huyền Linh thạch nhất thời xuất hiện ở trước mặt hắn trên bàn đá.

Ứng Vô Ngân nội tâm thất kinh, lão già này vừa rồi nhìn qua thời điểm, chính mình thậm chí có một loại không chỗ ẩn núp cảm giác.

"Bất quá là nửa chân đạp đến tiền vào Thuế Phàm cảnh kiến hôi mà thôi." bác yêu thanh âm đột nhiên tại trong lòng vang lên, nghe nó ngữ khí, có nồng đậm khinh thường cảm giác.

Ứng Vô Ngân nghe vậy cười khổ, Thuế Phàm cảnh đối với bác yêu mà nói chỉ là kiến hôi, đối với hiện giờ chính mình mà nói, đây chính là một tòa sừng sững núi cao, mặc dù đối phương chỉ là nửa chân đạp đến tiền Thuế Phàm cảnh, vậy cũng Viễn không phải là mình bây giờ có thể chống lại, nhớ tới lúc trước tại trong đầm nước một màn, nội tâm không khỏi mừng thầm, may mắn ngày ấy Nhị Sư Tỷ hạ thủ lưu tình, bằng không chính mình sợ là muốn ăn một phen đau khổ.

Béo đôn đem trên bàn Huyền Linh thạch thu hồi, sau đó hướng lão già cung kính nói: "Long trưởng lão, đây là ta tiểu sư đệ, một mực ở không trên hai vú tu luyện, còn chưa nhận lấy quần áo và trang sức cùng binh khí."

Long trưởng lão nghe vậy đem tầm mắt rơi vào Ứng trên người Vô Ngân, nói: "Người chính là cái kia lên trời trên đường bước trên bảy mươi giai tiểu gia hỏa? ừ, không sai, gần gần một tháng, là được công lao phá cảnh."

Ứng Vô Ngân cười cười, chấp tay nói: "Long trưởng lão quá khen, Vô Ngân tư chất ngu dốt, đây đều là sư tôn dạy bảo công."

"Không kiêu không nóng nảy, rất tốt." Long trưởng lão trên mặt lộ ra nụ cười, sau đó vung tay áo bày, trên mặt bàn nhất thời xuất hiện hai bộ Kiếm Tông đệ tử bạch sắc Kiếm bào, một thanh trường kiếm, một bàn tay lớn nhỏ cái túi.

"Đây là Kiếm Tông đệ tử quần áo và trang sức, về phần binh khí, là Nhân giai trung cấp Phần Thủy Kiếm. cái túi tên là túi trữ vật, bên trong có một trọng Không Gian, người dùng linh lực là được mở ra." Long trưởng lão nhìn nhìn Ứng Vô Ngân, trên mặt có một tia hiền lành tiểu ý.

Ứng Vô Ngân đem cái kia cỡ lòng bàn tay túi trữ vật cầm lấy, thử đem linh lực đưa vào, nhất thời cảm giác được trong túi trữ vật lớn nhỏ xác thực như Long trưởng lão theo như lời, ước chừng có một trọng lớn nhỏ.

Đem trên bàn còn lại đồ vật tất cả đều chứa vào túi trữ vật, Ứng Vô Ngân hướng về Long trưởng lão chấp tay nói tạ: "Đa tạ Long trưởng lão."

"Ừ, đi thôi." Long trưởng lão phát phát tay, liền tiếp theo hướng đệ tử khác phân phát Huyền Linh Đan.

Đi ra Thạch Lâu, Ứng Vô Ngân nghiêng đầu nhìn lại, chỉ thấy béo đôn lúc này đang vẻ mặt vẻ quái dị nhìn mình, không khỏi có chút nghi hoặc: "Tam sư huynh, người như vậy xem ta làm gì vậy."

"Long trưởng lão là tối nghiêm khắc một cái trưởng lão rồi, tầm thường đệ tử lần đầu tiên nhận lấy binh khí chẳng qua là Nhân giai sơ cấp Liệt Sơn Kiếm, hơn nữa túi trữ vật chính là Hóa Linh cảnh hậu kỳ mới có tư cách nhận lấy." béo đôn không ngừng đánh giá Ứng Vô Ngân, chợt thì thảo tự nói: "Chẳng lẽ tiểu sư đệ so với ta soái? không có đạo lý a."

Ứng Vô Ngân nghe vậy nhất thời ngơ ngẩn, dựa theo béo đôn theo như lời, Long trưởng lão thế nhưng là đưa chính mình một phần đại lễ a, suy nghĩ hồi lâu, cũng không có nghĩ ra nguyên nhân gì, chỉ có thể nội tâm âm thầm cảm kích Long trưởng lão vài phần kính trọng.

"Tam sư huynh, Long trưởng lão là chuyên môn phụ trách phân phát Huyền Linh thạch?" Ứng Vô Ngân hỏi.

Béo đôn gật gật đầu: "Long trưởng lão là Ngạo Tuyệt phong trưởng lão một trong, kiêm quản mỗi tháng phân phát Huyền Linh thạch."

Ứng Vô Ngân hơi sững sờ, theo rồi nói ra: "Long trưởng lão là Ngạo Tuyệt phong trưởng lão?"

"Tiểu sư đệ người nhất định rất kỳ quái a? ngoại trừ Ngạo Tuyệt phong ra, Lạc Thần phong, hời chiến phong đều có mấy danh trưởng lão, dưới đỉnh đệ tử Thiên danh. có chúng ta Vô Song phong là một ngoại lệ, trừ chúng ta, sư tôn chính là một cái chỉ còn mỗi cái gốc tướng quân." béo đôn mặt mũi tràn đầy bất đắc dĩ, tựa hồ có chút hâm mộ cái khác tam phong.

Nguyên lai như thế, Ứng Vô Ngân âm thầm gật đầu, đối với mặt khác tam phong hẳn ngược lại là cũng không có hâm mộ cảm giác, dưới cái nhìn của hắn, Sở Phong Hành đối đãi chính mình rất tốt, hơn nữa tại không trên hai vú hắn trôi qua rất nhẹ nhàng, có gia cảm giác.

"Đúng rồi, Tam sư huynh, có thể hay không mang ta đi hỏi chiến phong?" Ứng Vô Ngân đột nhiên nhớ tới một tháng không thấy Lâm A Đại, không biết hắn đang hỏi chiến phong trôi qua như thế nào.

Béo đôn sững sờ, sau đó chợt nói: "Người là muốn đi xem người kia đồng bạn a, dù sao thời cơ còn sớm, ta hiện tại liền dẫn người đi."

Ứng Vô Ngân gật gật đầu, nhớ tới từ nhỏ bị chính mình đánh đến lớn Lâm A Đại, khoe miệng không khỏi hơi hơi hơi lên, cái kia khờ hàng có thể là cao đẳng tu võ tư chất, thật là có điểm hiếu kỳ tu vì bây giờ của hắn a.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15: quật cường Lâm A Đại

Kiếm Tông tứ phong, là thuộc về Ngạo Tuyệt phong đệ tử tối đa, hỏi chiến phong thứ hai, phía sau là Lạc Thần phong. Vô Song phong cũng không cần nói, từ bỏ Sở Phong Hành phong chủ ra, cũng cũng chỉ có bốn người đệ tử.

Ứng Vô Ngân hành tẩu đang hỏi chiến phong trên đường núi, nhìn nhìn lui tới thân mặc bạch sắc Kiếm bào hỏi chiến Phong đệ tử, trong mắt có một tia thân phục, tuy từ béo đôn trong miệng đã biết được hỏi chiến Phong đệ tử đông đảo, thế nhưng tận mắt chứng kiến, vẫn còn có chút chân kinh, cùng yên tĩnh Vô Song phong bất đồng, hỏi chiến trên đỉnh đệ tử thân ảnh tùy ý có thể thấy, hiển lộ rất là náo nhiệt.

"Đây mới là nhất lưu tông phái nên có cảnh tượng a, ai, so với chúng ta Vô Song phong, nơi này náo nhiệt nhiều." béo đôn ở một bên rung đùi đắc ý, một trương tròn mang trên mặt vẻ hâm mộ.

Ứng Vô Ngân mỉm cười, hẳn biết béo đôn chỉ là thuận miệng nói một chút mà thôi.

Tiền tay ngăn lại một cái hỏi chiến Phong đệ tử, Ứng Vô Ngân cười hỏi: "Vị sư huynh này, có thể muốn hỏi thăm người chuyện này?"

Tên đệ tử kia ước chừng ba mươi hứa, có chút hòa khí, hướng phía hai người đánh giá một phen rồi nói ra: "Không biết vị sư đệ này nghe ngóng chuyện gì?"

Ứng Vô Ngân cười nói: "Là như vậy, ta có một vị bằng hữu, tên là Lâm A Đại, tại một tháng trước gia nhập hỏi chiến phong, sư huynh có thể nhận thức?"

Tên đệ tử kia nghe vậy thân sắc biến đổi, nhìn nhìn hai người, thấp kêu lên: "Thỉnh sư đệ thứ lỗi, Lâm A Đại tên này ta chưa từng nghe nói qua." tiếng nói hạ xuống, liền vội vàng rời đi.

"Không biết cũng không biết, hà tất như vậy vội vàng? khi chúng ta là lấy mạng Diêm vương sao? hỏi chiến phong đệ tử thật là đủ cô quái." béo đôn ở một bên lăm bằm, sắc mặt có chút không cam lòng.

Ứng Vô Ngân nhìn nhìn tên đệ tử kia bóng lưng rời đi, trong nội tâm như có điều suy nghĩ, nhìn nó vừa rồi thân thái, hiển nhiên là biết được có Lâm A Đại một người như vậy. thế nhưng là hẳn tại sao phải phủ nhận đầu này? hơn nữa mới vừa nói Khởi Lâm A Đại ba chữ kia thời điểm, trong ánh mắt của hắn thậm chí toát ra một tia kinh khủng.

Ứng Vô Ngân khẽ nhíu mày, lần nữa ngăn lại một người hỏi chiến Phong đệ tử, kết quả đang nói xuất Lâm A Đại ba chữ kia, người này hỏi chiến Phong đệ tử lại càng là dứt khoát, trực tiếp xoay người rời đi, phảng phất sau lưng có mãnh thú đuổi theo.

Ứng Vô Ngân trong nội tâm máy động, liền tiếp hai lần đều là loại tình huống này, vậy cũng chỉ có một cái khả năng, Lâm A Đại nhất định là đã xảy ra chuyện.

Béo đôn hiển nhiên cũng đã nhận ra, một trương trên mặt tròn có chút ngưng trọng, do dự nói: "Tiểu sư đệ, người kia người bằng hữu, có thể là xảy ra chuyện gì."

Ứng Vô Ngân gật gật đầu, ánh mắt hơi hơi lóe lên, lần nữa ngăn lại một người hỏi chiến Phong đệ tử, một này lần hẳn cũng không có đề cập Lâm A Đại, chỉ hỏi thăm hỏi chiến Phong đệ tử chỗ ở phương vị.

Người kia hỏi chiến Phong đệ tử hồ nghi đánh giá một phen hai người, theo rồi nói ra: "Dọc theo này đường núi đi thẳng, tới gần đỉnh núi thời điểm có một mảnh mở rộng chi nhánh đường, tương đối nhỏ hẹp cái kia chính là đi thông đệ tử chỗ ở chỗ."

"Đa tạ." Ứng Vô Ngân chấp tay nói tạ, sau đó hít sâu một hơi, trực tiếp vận chuyển linh lực, hướng phía phía trước lao đi, béo đôn theo sát phía sau.

Nguyên bản một canh giờ lộ trình, hai người chỉ là bỏ ra thời gian nửa nén hương liền đã đến đạt, lúc này Ứng Vô Ngân khi tức thoáng có chút mất trật tự, trên trán chảy ra tí ti mồ hôi, hẳn hôm nay chỉ là Hóa Linh cảnh sơ kỳ mà thôi, linh lực nông cạn, một đường vận chuyển linh lực chạy tới nơi này, trọn vẹn tiêu hao hẳn gần bảy thành linh lực.

"Tiểu sư đệ, không thể rối loạn tâm thần." béo đôn thân sắc như thường, rốt cuộc tu vi của hắn chính là Hóa Linh cảnh hậu kỳ, một này trước mặt, chênh lệch quá nhiều.

Ứng Vô Ngân gật gật đầu, chợt hít sâu một hơi, hướng phía hỏi chiến Phong đệ tử chỗ ở phương hướng đi đến, trong cơ thể âm thầm vận chuyển (thần lôi dẫn), khôi phục hao tổn mất linh lực.

Một đường bước tới, từng tòa lấy cự thạch xây thành phòng ốc xuất hiện ở hai tầm mắt của người trong, Ứng Vô Ngân đang muốn người hỏi thời điểm, cách đó không xa vền vền truyền đến một hồi tiếng ồn ào.

Ứng Vô Ngân cùng béo đôn liếc nhau một cái, chợt đi thẳng về phía trước, một lát sau, chỉ thấy một đám thân mặc bạch sắc Kiếm bào hỏi chiến Phong đệ tử vây tại một chỗ, tựa hồ đang tại quan sát lấy cái gì.

Hai người chen đến trước đám người phương, phóng tầm mắt nhìn lại, hai đạo đối lập lấy thân ảnh nhất thời xuất hiện trong tầm mắt, Ứng Vô Ngân nhìn nhìn trong đó một đạo cực kỳ thân ảnh quen thuộc, đồng tử không khỏi hơi hơi co rụt lại.

"Công Tôn Liệt, chó ngoan không cần đường. cút ngay cho ta."

Một đạo trầm thấp nổi giận âm thanh bỗng nhiên vang lên, người lên tiếng chính là cùng Ứng Vô Ngân từ nhỏ cùng nhau lớn lên Lâm A Đại, chỉ thấy hắn lúc này mặt mũi tràn đầy nộ khí, hai tay nhanh nắm thành quyền hình dáng.

Cùng hán đối lập kia thân ảnh, rõ ràng là thí luyện mới bắt đầu thiếu niên kia, Công Tôn Liệt.

"Như thế nào? vội vã đi lĩnh Huyền Linh Đan? ha ha, có ta Công Tôn Liệt lúc này, ngươi hôm nay đừng hòng bước ra khỏi chiến phong một bước." Công Tôn Liệt mặt mũi tràn đầy giễu cợt, hai tay thả lỏng phía sau, một bộ cao cao tại thượng đáng đáp.

"Này Lâm A Đại cũng thật xui xẻo, không biết như thế nào mà đắc tội với Công Tôn Liệt."

"Ai nói không phải là đầu, cho dù Lâm A Đại là phong chủ thân điếm đệ tử, thế nhưng Công Tôn Liệt thế nhưng là Thái thượng trưởng lão thân tôn tử."

"Công Tôn này Liệt ngày bình thường quá mức bá đạo, nhất định sẽ bị Thiên Khiển."

"Xuyt, ngươi không muốn sống á..., lời này nếu như bị hán nghe được, ngươi liền chuẩn bị hậu sự a."

Đám người vây xem trung vang lên tiếng bàn luận xôn xao, Ứng Vô Ngân khẽ nhíu mày, từ nơi này chút vụn vặt trong lời nói, dần dần đem sự tình đầu đuôi chỉnh lý rõ ràng.

Nguyên lai Công Tôn này Liệt chính là hán chiến phong Thái thượng trưởng lão Công Tôn Hạ Vũ thân tôn tử, tính cách ngang ngược càn rỡ, ngày bình thường hoành hành ngang ngược, đối với đệ tử khác động một chút thì là hô quát đánh chửi, hán chiến Phong đệ tử là giận mà không dám nói gì, không nói Công Tôn Liệt gia gia chính là Thái thượng trưởng lão Công Tôn Hạ Vũ, đã nói Công Tôn Liệt bản thân tu vi cũng là không kém, Hóa Linh cảnh hậu kỳ tu vi đang hán chiến phong trong hàng đệ tử đủ để tính là đã trên trung đẳng.

Coi như là tu vi cao hơn hán hán chiến Phong đệ tử cũng là không dám làm tức giận hán, rốt cuộc Công Tôn Liệt thân phận còn ở đó, hán chiến phong Thái thượng trưởng lão Công Tôn Hạ Vũ là có danh bao che khuyết điểm, thật muốn lộng thương Công Tôn Liệt, tất nhiên sẽ làm tức giận Công Tôn Hạ Vũ, này đợi dưới tình huống, ai dám đối với Công Tôn Liệt bất kính?

Lâm A Đại bị hán chiến phong phong chủ Lý Thừa Can tự mình thu vào hán chiến phong, ngẫu nhiên đụng phải Công Tôn Liệt, Công Tôn Liệt tự nhiên không có quên Lâm A Đại, từ nay về sau, liền không ngừng tìm Lâm A Đại phiền toái, mà Lâm A Đại tu vô thời gian ngăn ngại, như thế nào là Công Tôn Liệt đối thủ? dù vậy, Lâm A Đại cũng thủy chung không chịu cúi đầu, dù cho nhiều lần bị Công Tôn Liệt đánh hôn mê đi, như cũ không chịu mở miệng cầu xin tha thứ.

Ngày hôm nay chính là Kiểm Tông cấp cho Huyền Linh Đan, Công Tôn Liệt sáng sớm liền ngăn chặn đường đi, mục đích chỉ là không cho Lâm A Đại thuận lợi nhận lấy đến Huyền Linh Đan.

"Công Tôn Liệt, ngươi tên khốn kiếp này."

Lâm A Đại tức giận nấc lên tiếng, trực tiếp hướng về Công Tôn Liệt vùng quyền công tới, quyền trên nhàn nhạt hào quang quán quanh, xem nó linh lực ba động, nghiễm nhiên đã là một cái Hóa Linh cảnh giai đoạn trước võ giả.

"Ngươi thật đúng là không nhớ lâu, ngu muội đến cực điểm, cùng ta động thủ, chỉ là tự chuốc khổ mà thôi."

Công Tôn Liệt cười lạnh không thôi, tùy ý duỗi ra một ngón tay, liền đem Lâm A Đại lớn như vậy nắm tay cho ngăn ở giữa không trung, chột đầu ngón tay hào quang lấp lánh, một cỗ hùng hậu linh lực hóa thành một cái quang đoàn, mãnh liệt bạo liệt ra.

Phanh

Một tiếng trầm đục, Lâm A Đại ống tay áo quá nứt ra, thân thể cao lớn như điều đứt dây đồng dạng, hướng về sau bay ngược, chột trùng điệp hạ xuống mặt đất, mang theo một hồi bụi đất tung bay.

Công Tôn Liệt mặt mang mỉa mai, chậm rãi đi thẳng về phía trước, vung tay áo bảo, đem Phi Dương bụi đất thổi tan, lúc đầu nói: "Quá yếu, thật sự là quá yếu. ngươi kia người bằng hữu đầu này? chỉ có một mình ngươi, ta thế nhưng là chơi chưa đủ nghiện a." dứt lời, hung hăng một cước dẫm nát Lâm ngực của A Đại.

Đang vùng vẫy muốn đứng lên Lâm A Đại nhất thời vô lực xụi lơ hạ xuống, khoe miệng tràn ra tí ti máu tươi, mặc dù như thế, Lâm A Đại hay là thấp giọng quát: "Ta nhỏ vào, ngươi tại trước mặt Vô Ngân, chính là một cái cặn bã, đối phó ngươi, ta như vậy đủ rồi."

"Có thể giẫm ngươi, ta liền có thể giẫm hán, ngươi là phế vật, hán cũng là phế vật. lời không phục, ngươi để cho hán qua, ta Công Tôn Liệt tùy thời đang chờ."

Công Tôn Liệt trên mặt lộ ra một tia nhe răng cười, giẫm lên Lâm A Đại ngực chân không khỏi vừa nặng thêm vài phần, người sau nhất thời phun ra một ngụm máu tươi.

Vây xem hán chiến Phong đệ tử nhìn nhìn ngã xuống đất Lâm A Đại, trong mắt đều là tuôn động lấy không đành lòng, có thể cuối cùng là không dám khuyên can, rất sợ làm tức giận Công Tôn Liệt, dẫn lửa thiêu thân.

"Phải không? ngươi đã muốn chết như vậy, ta đây sẽ thanh toán ngươi."

Một đạo âm thanh băng lãnh bỗng nhiên vang lên, chột một đạo thân ảnh tách ra đám người, trực tiếp đứng ở Công Tôn Liệt trước mặt.

"Người kia là ai? liên Công Tôn Liệt cũng dám gây, không muốn sống nữa sao?"

"Chưa thấy qua, cũng không có mặc đệ tử của kiếm tông quần áo và trang sức, e rằng cũng không phải hoi chiến Phong đệ tử."

Vậy xem hoi chiến Phong đệ tử mắt lộ dị sắc, nhìn nhìn đạo kia thân ảnh gầy gò, thì thắm to nhỏ lấy.

"Là người?"

Công Tôn Liệt cùng Lâm A Đại hai người đồng thời nghiêng đầu nhìn lại, nhìn thấy người tới thời điểm, đều là biến sắc, chỉ bất quá, phí trước là hưng phấn, người sau là lo lắng, đạo này thân ảnh, chính là Ứng Vô Ngân.

Lúc này Ứng Vô Ngân mặt không biểu tình, chưa từng nhìn Lâm A Đại liếc một cái, mà là mắt lộ sát cơ, tầm mắt chặt chẽ tập trung vào Công Tôn Liệt.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Ước chiến

Công Tôn Liệt giống như cười mà không phải cười nhìn nhìn Ứng Vô Ngân, nghiêng ngấm nói: "Người tới thật đúng lúc, đừng nói ta không để cho người cơ hội, chỉ cần người quý xuống dập đầu cầu xin tha thứ, ta liền tha ngu xuẩn, như thế nào đây?"

Lâm A Đại dùng sức ngẩng đầu lên, nhổ một bãi nước miếng mang Huyết nước bọt, cười to nói: "Ta nhỏ vào, Công Tôn Liệt người tạp chủng, muốn cho Vô Ngân quý xuống, nằm mơ. Lâm gia chúng ta thôn người chỉ hiểu được đứng tử, không hiểu được quỳ mà sống."

"Phải không? ta đây ngược lại muốn hảo hảo mở mang kiến thức."

Công Tôn Liệt vẻ mặt cười lạnh, khẽ hát cảm, hướng phía Ứng Vô Ngân nói: "Như thế nào đây? đã suy nghĩ kỹ sao?"

"Người nói nhảm rất nhiều."

Ứng Vô Ngân nhếch miệng lên, trong ánh mắt lộ ra một cổ giống như khinh thường ý vị, khuôn mặt thanh tú trên một mảnh băng lãnh. không Kiếm Tông lúc trước, hẳn vì sinh tồn, quanh năm xâm nhập đại sơn săn bắn, luật rừng Giáo hội hẳn một cái đạo lý, nếu không muốn trở thành là đồ ăn, vậy muốn làm tối cường cái kia.

Đang cùng các loại Man Thú chém giết, hẳn săn bắn kỹ xảo càng ngày càng tốt, cho đến trở thành Lâm gia thôn xuất sắc nhất thợ săn, hiện giờ bước vào võ đạo, tối cường tín niệm đã sớm lặng lẽ nảy sinh mọc rễ, để cho hẳn quỳ xuống? đây quả thực là nằm mơ, Lâm A Đại nói không sai, thà rằng đứng tử, cũng tuyệt không quỳ xuống sinh.

Công Tôn Liệt biến sắc, cười gằn nói: "Rất tốt, xem ra người cùng ngu xuẩn đồng dạng, ngu muội không chịu nổi. bất quá, như vậy mới càng có ý tứ, ha ha ha."

Ứng Vô Ngân không có động tĩnh, chậm rãi điều hoà lấy hô hấp, tay trái làm một cái hư cảm động tác, trong túi trữ vật Phần Thủy Kiếm trong chớp mắt xuất hiện ở nó trong tay, dùng sức nắm chặt lại, Phần Thủy Kiếm vô kiếm chính là dùng tới hảo Vũ Tâm mộc làm thành, trên vỏ kiếm điêu khắc một cái thác nước, thác nước từ trung mà Đoạn, tựa hồ ngụ ý Phần Thủy Kiếm sắc bén vô cùng, một kiếm có thể phân ra thủy.

Keng

Một đạo hàn quang hiện lên, thanh thủy kiếm ngân vang thanh âm, mãnh liệt vang vọng lên, Ứng Vô Ngân cầm trong tay Phần Thủy Kiếm, tay phải coi thường, Phần Thủy Kiếm thân kiếm tại nắng ấm chiếu xuống, tản ra tí ti hàn quang, hướng thể nhân bày ra lấy nó sắc bén.

Ứng Vô Ngân cũng không phải một cái thích kéo dài người, sở dĩ lúc trước không có lập tức xuất thủ, chỉ là bởi vì hao tổn linh lực còn chưa Tàng khôi phục, Công Tôn Liệt chính là thật Hóa Linh cảnh hậu kỳ võ giả, coi như là toàn thịnh thời kỳ hẳn, cũng không có chút nào nắm chắc có thể ngăn lại Công Tôn Liệt, huống chi là tại linh lực hao tổn hơn phân nửa dưới tình huống.

Lúc này Ứng Vô Ngân trong cơ thể linh lực đã khôi phục lại đỉnh phong thời kì, vẫn dấu kín tại trong lòng sát khí nhất thời bạo phát đi ra, ánh mắt lạnh như hàn băng, gọi người nhìn liền có một loại thân ở trời đông giá rét ảo giác.

"Có ý tứ, ngày ấy cảm giác của ta quả nhiên không có sai, trên tay của người lay dính huyết tinh."

Công Tôn Liệt trong mắt lộ ra một cổ mảnh liệt hưng phấn, chợt đem dưới chân Lâm A Đại hung hăng mà đá hướng một bên, hai tay duỗi thẳng, bày ra một cái tư thế.

Ứng Vô Ngân tầm mắt Lạc ở một bên, béo đôn thân ảnh xuất hiện tại nơi đó, đỡ dậy sắc mặt tái nhợt Lâm A Đại.

"Công Tôn Liệt, ngươi đối với A Đại làm, ta nhất định sẽ gấp bội muốn trở về."

Ứng Vô Ngân thu hồi ánh mắt, phun ra một ngụm trọc khí, bước chân trùng điệp đập mạnh, thân thể thuận thế mà động, một đạo hàn quang hiện lên, Phần Thủy Kiếm lấy một loại phong phạm vân khinh đáng đập quét ngang mà ra.

"Ta ngược lại muốn nhìn, chỉ bằng ngươi mới vừa vào Hóa Linh cảnh phế vật như thế nào thay cái kia ngu xuẩn xuất đầu."

Công Tôn Liệt khoe miệng kéo ra một tia chế nhạo, Ứng Vô Ngân vừa ra tay, trong cơ thể linh lực ba động liền vô pháp che dấu, Hóa Linh cảnh sơ kỳ tu vi lộ ra ngoài không thể nghi ngờ.

Tuy tương đồng Hóa Linh cảnh, thế nhưng giai đoạn trước cùng hậu kỳ khác biệt là vô pháp tưởng tượng, liền như trưởng thành cùng hài đồng, cây vông không thể so sánh, giữa các võ giả, mỗi chênh lệch một cái cảnh giới, kia đều là như trời với đất tính chất, muốn vượt qua cảnh mà chiến? vậy cũng chỉ có một cái biện pháp, đó chính là sở học công pháp cấp bậc vượt xa đối thủ, bất quá một này điểm tại Công Tôn Liệt trên người hiển nhiên là không thể nào, thân là hồi chiến phong Thái thượng trưởng lão thân tôn tử, sở học công pháp cấp bậc làm sao có thể hội thấp.

Công Tôn Liệt trên tay linh lực quán quanh, trên mặt lộ ra một tia khinh thường, chợt bấm tay thành chộp hình dáng, nhìn nó đáng đáp, dĩ nhiên là muốn bắt ở vượt qua quét tới Phần Thủy Kiếm.

"Nguyên bản còn tưởng rằng người này tu vi không tầm thường, không nghĩ tới chỉ là Hóa Linh cảnh sơ kỳ."

"Ai, đây không phải tự tìm đường chết nha."

Vây xem hồi chiến Phong đệ tử thở dài lên tiếng, Ứng Vô Ngân tán phát linh lực ba động, bọn họ tự nhiên cũng cảm nhận được, nhìn nhìn đạo kia thân ảnh gầy gò trong ánh mắt, đều có lấy một tia không đành lòng, bọn họ có thể tưởng tượng đến, Ứng Vô Ngân sẽ có như thế nào bị thảm kết cục.

Lâm A Đại kinh ngạc nhìn nhìn vì hấn ra mặt Ứng Vô Ngân, trong mắt có vẻ lo lắng, đã đã trở thành một cái võ giả hấn, rõ ràng biết Hóa Linh cảnh sơ kỳ cùng hậu kỳ chênh lệch. tuy trong lòng của hấn, vẫn cho rằng Ứng Vô Ngân là tối cường cái kia, thế nhưng lúc này trong nội tâm lo lắng, vẫn là vô pháp ức chế dâng lên.

Béo đôn kia Trương trên mặt tròn, đã không có lúc bình thường vui cười, mà là vẻ mặt nghiêm túc, trong cơ thể linh lực tuôn động, chuẩn bị tùy thời xuất thủ ngăn trở Công Tôn Liệt, nếu là Ứng Vô Ngân ở trước mặt hấn bị thương, vậy hấn sư huynh dứt khoát tìm một cái lỗ để chui vào được, hồi chiến phong Thái thượng trưởng lão tôn tử thì thế nào, Vô Song phong tuy chỉ có ba lượng người, thế nhưng béo đôn thế nhưng là biết nhà mình vị kia lời thời sư tôn bản tính, bản về bao che khuyết điểm, trong thiên hạ ai có thể so với qua được Sở Phong Hành?

Tại ánh mắt của mọi người nhìn chăm chú, Phần Thủy Kiếm bị Công Tôn Liệt chặt chẽ bắt lấy, không thể động đậy.

Ứng Vô Ngân nhếch miệng lên, nhẹ giọng quát: "Lạc kiếm thức."

Đang chuẩn bị châm chọc lên tiếng Công Tôn Liệt sắc mặt mãnh liệt biến đổi, cảm lấy tay của Phần Thủy Kiếm vội vàng buông ra, nhưng vẫn là đã chậm một bước, một cổ mảnh liệt linh lực tại Phần Thủy Kiếm trên thân kiếm mãnh liệt bộc phát ra, Công Tôn Liệt tại này cổ bỗng nhiên bạo phát lực lượng, thân thể ngăn không được lui về phía sau.

Một liên lùi lại bảy tám bước, mới đứng vững thân thể. cảm nhận được trên tay truyền đến cảm giác đau đớn, Công Tôn Liệt không khỏi cúi đầu nhìn lại, chỉ thấy thủ chương miệng hồ xé rách, từng sợi máu tươi không ngừng nhỏ xuống.

"Ha ha ha, ta muốn ngươi chết, ta muốn ngươi chết a."

Công Tôn Liệt khuôn mặt dữ tợn, như giống như điên điên cuồng hét lên lên tiếng, trước mắt bao người, hấn lại bị một cái nho nhỏ Hóa Linh cảnh sơ kỳ đã thương, là lan truyền ra ngoài, hấn Công Tôn Liệt chẳng phải là mất sạch thể diện.

Ứng Vô Ngân tiện tay kéo một cái kiếm hoa, nhìn như thư giãn thích ý, kì thực nội tâm trầm trọng vô cùng, vừa rồi một kiếm kia, hấn thế nhưng là trọn vẹn dùng tới ngũ thành linh lực, lại chỉ là để cho Công Tôn Liệt Hồ miệng xé rách mà thôi.

Chênh lệch so với chính mình tưởng tượng còn lớn hơn a! Ứng Vô Ngân trong nội tâm cười khổ, bất quá lại cũng không có chút nào ý sợ hãi, từ hấn xuất kiếm một khắc này, liền không có suy nghĩ qua thua sẽ như thế nào, hấn suy tính, là như thế nào mới có thể thắng, mặc dù cảnh giới chênh lệch lưỡng trọng, hấn cũng phải thắng, giống như theo như lời hấn, Lâm A Đại chỗ gặp, hấn công việc quan trọng tôn Liệt gấp bội trả trở về.

"Ta sẽ cho ngươi biết, đắc tội ta Công Tôn Liệt, hội có nhiều kết cục."

Công Tôn Liệt duỗi ra đầu lưỡi, liếm láp lấy trên bàn tay trượt xuống máu tươi, khuôn mặt vặn vẹo, hiển lộ rất là làm cho người ta sợ hãi. thân hình khế động, nhanh như tia chớp chạy về phía Ứng Vô Ngân, nồng đậm linh lực ba động nhất thời tràn ngập ra, tới gần thời điểm, một quyền hung hăng đánh ra, quyền trên hào quang lấp lánh, thế không thể đỡ.

Ứng Vô Ngân ánh mắt trầm xuống, hít sâu một hơi, đang muốn xuất kiếm thời điểm, một đạo thân ảnh quen thuộc vền vện xuất hiện ở trước người tự mình, đem Công Tôn Liệt công kích tất cả đều ngăn lại.

Phanh

Mãnh liệt đụng nhau tiếng vang triệt lên, Công Tôn Liệt chẳng quản trong nội tâm nổi giận đến cực điểm, lại cũng không có văng đầu, cảm giác được ngăn trở người tu vi cũng không thua kém chi mình, hơi hơi tụt hậu một đoạn khoảng cách, chợt tầm mắt rơi vào xuất thủ ngăn trở trên người người kia, nói: "Ngươi là người phương nào? dám ra tay với ta."

Xuất thủ người chính là Ứng Vô Ngân Tam sư huynh, béo đôn. hần lúc này sắc mặt trầm xuống, khẽ nói: "Ngươi là người phương nào liên quan gì ta, muốn ở trước mặt ta làm bị thương tiểu sư đệ, kia đến hỏi trước một chút ta có đồng ý hay không."

"Nguyên lai là Vô Song phong Vương béo đôn, đây là ân oán cá nhân, ngươi cũng phải nhúng tay hay sao?"

Công Tôn Liệt trong nội tâm trầm xuống, thân là Công Tôn Hạ Vũ tôn tử, hần tự nhiên sẽ hiểu Ứng Vô Ngân bị Sở Phong Hành thu vào không dưới hai vú tin tức, đối với Vô Song phong hần cũng có chỗ hiểu rõ, đại đệ tử Thất Dạ cũng sớm đã là Tụ Linh cảnh võ giả, Nhị Đệ Tử sóng gợn không yêu tuy là nữ tử chi thân, thể nhưng một thân thực lực lại là cực kỳ mạnh mẽ, nghe nói rất có thể đã là Thuế Phạm cảnh. mà ra tay ngăn trở chính mình chỉ là Hóa Linh cảnh hậu kỳ tu vi, không thể nghi ngờ, tất nhiên là không dưới hai vú tam đệ tử — Vương béo đôn.

Béo đôn Xùy~~ vừa cười vừa nói: "Ân oán cá nhân? Kiếm Tông quy định, đệ tử trong đó không thể một mình tranh đấu, bằng không hết thầy trực xuất Kiếm Tông. trái với tông quy, mặc dù gia gia của ngươi Công Tôn Hạ Vũ, cũng không giữ được ngươi."

Công Tôn Liệt sắc mặt biến ảo bất định, hần tự nhiên biết Kiếm Tông một này điều quy định, ngày bình thường đang hỏi chiến trên đỉnh thì cũng thôi, thế nhưng Ứng Vô Ngân là Vô Song Phong đệ tử, hai đỉnh núi đệ tử tư đấu, sự tình một vỡ lở ra, nhất định sẽ kinh động tông môn, đến lúc sau sợ là không tốt kết thúc, thế nhưng muốn hần như vậy dừng tay, hần lại không có cam lòng, lại càng là khó có thể xuống đài.

"Nửa tháng qua đi, Kiếm Tông luận võ đài, một quyết sinh tử."

Một mực lặng im không nói Ứng Vô Ngân đột nhiên lên tiếng, chợt Phần Thủy Kiếm vào vỏ, không để ý tới Công Tôn Liệt như thế nào phản ứng, trực tiếp quay người đi về hướng cách đó không xa Lâm A Đại.

Béo đôn nhìn nhìn Ứng Vô Ngân thân ảnh muốn nói lại thôi, trong ánh mắt có một chút bất đắc dĩ, tiểu sư đệ cao liêu lĩnh, lỗ mãng, xem ra việc này muốn bẩm báo sư tôn.

Kiếm Tông luận võ đài, chính là là vì giải quyết Kiếm Tông đệ tử ở giữa ân oán thiết lập, vừa lên luận võ đài, trừ phi một phương mở miệng nhận thua, bằng không liên muốn lấy sinh tử phân ra thắng bại.

"Luận võ đài? rất tốt, rất tốt, hôm nay tạm thời buông tha ngươi, sau nửa tháng, mạng của ngươi, ta nhận."

Công Tôn Liệt thấp giọng tự nói, ánh mắt hưng phấn, Ứng Vô Ngân cử động lần này hợp ý hần, vừa nghĩ tới nửa tháng sau có thể tự tay giết chết Ứng Vô Ngân, trong lòng của hần liền hưng phấn không thôi.

"Hần, hần điên rồi sao."

"Nửa tháng có thể làm cái gì, cảnh giới chênh lệch lưỡng trọng, hoàn toàn là chịu chết a."

"Ai nói không phải là đâu, Vô Song phong đệ tử đâu có vấn đề sao?"

Vậy xem hỏi chiến Phong đệ tử kinh hãi không thôi, tại Kiếm Tông, đệ tử trong đó trừ phi là có hóa không ra thù hận, bằng không đơn giản là sẽ không trên luận võ đài. Ứng Vô Ngân chẳng qua là Hóa Linh cảnh sơ kỳ mà thôi, liền trực tiếp ước chiến Hóa Linh cảnh hậu kỳ Công Tôn Liệt, dưới cái nhìn của bọn họ, loại hành vi này cùng chịu chết không khác.

Ứng Vô Ngân cũng không để ý tới bên cạnh ánh mắt của người, hần cũng không phải là không khôn ngoan người, sẽ làm ra loại này quyết định, chính là là vì bắc yêu, liền lúc trước, hần âm thầm hỏi bắc yêu, có cái gì không phương pháp có thể rất nhanh đề cao tu vi, bắc yêu trả lời thì là có, thể nhưng cần nửa tháng, cho nên hần mới có thể ước chiến Công Tôn Liệt, định nửa tháng sau kỳ.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Thần huyền đỉnh

"A Đại, không có sao chứ?" Ứng Vô Ngân đi đến Lâm A Đại bên cạnh, nhìn nhìn người sau đứng vững thân hình có chút lay động, vội vàng đem đỡ lấy.

Lâm A Đại nhếch môi cười cười, nói: "Không có gì đáng ngại, liền một chút thương da thịt, không chết được. ngươi làm sao có thể tới?"

Ứng Vô Ngân nghe vậy yên lòng, vỗ vỗ Lâm A Đại cánh tay, nói: "Hôm nay là nhận lấy Huyền Linh Đan, thuận đường tới xem ngươi."

Lâm A Đại sùng sờ một chút, vỗ trán một cái, gấp nói gấp: "Nguy rồi, ngươi không nói ta còn thiếu chút nữa đã quên rồi, ta đi trước đem Huyền Linh Đan lĩnh." dứt lời liền vội vội vàng vàng xoay người muốn đi gấp.

Ứng Vô Ngân một tay đem Lâm A Đại kéo lấy, cười khỏ nói: "Ngươi gấp cái gì, bây giờ còn không được giữa trưa, tối nay đi không có việc gì. ngươi gian phòng ở nơi nào?"

Lâm A Đại vừa nghĩ vậy thì, lập tức chỉ chỉ cách đó không xa một tòa nhà đá: "Vậy là phòng của ta."

Ứng Vô Ngân gật gật đầu, hướng một bên béo đôn phát phát tay, hai người đem Lâm A Đại diu vào trong nhà đá.

Công Tôn Liệt ánh mắt lạnh lùng âm hiểm nhìn một màn này, cho đến Ứng Vô Ngân ba người thân ảnh tiêu thất tại trong nhà đá, rồi mới hừ lạnh một tiếng, trực tiếp quay người rời đi.

Đồng đảo hồi chiến Phong đệ tử cuống quýt tránh ra một con đường, sợ chọc giận tới Công Tôn Liệt.

Công Tôn Liệt thân ảnh tiêu thất tại trong tầm mắt của mọi người, một ít thì thầm to nhỏ nhất thời tại mảnh không gian này truyền ra.

"Ta nhớ ra rồi, lúc trước Ứng đó nên chính là một cái Nguyệt trước vừa gia nhập Vô Song phong Ứng Vô Ngân."

"Là hắn? nghe nói lên trời trên đường hắn đi trên bảy mươi giai."

"Vậy thì như thế nào? tiềm lực cao hơn, nửa tháng sau cũng khó thoát khỏi cái chết."

"Ài, cao lỗ mãng, Công Tôn Liệt lại lớn lối, cũng quả quyết không dám trên lưng hai đỉnh núi đệ tử tư đấu tội danh, hà tất không nên ước chiến luận võ đài nha."

"Ngươi nói là, hồi chiến phong phong chủ, ngươi sư tôn Lý Thừa Can là Công Tôn Hạ Vũ đệ tử?" Ứng Vô Ngân vẻ mặt ngạc nhiên.

Lâm A Đại gãi gãi đầu, cười khỏ nói: "Hiện tại ngươi biết vì cái Công Tôn gì Liệt dám như vậy khoa trương a, hắn tìm ta phiền toái cũng không phải chuyện một ngày hai ngày, sư tôn tự nhiên không có khả năng không biết được, chỉ là trở ngại Công Tôn Hạ Vũ, hắn cũng không tiện ra mặt."

Ứng Vô Ngân gật gật đầu, lúc trước hắn còn âm thầm kỳ quái, Lâm A Đại là Lý Thừa Can thân điểm đệ tử, Công Tôn Liệt coi như là Thái thượng trưởng lão Công Tôn Hạ Vũ thân tôn tử, cũng hắn là không dám như thế khi dễ Lâm A Đại a, nguyên lai vấn đề là xuất ở chỗ này. xem ra, Công Tôn Hạ Vũ tại Kiếm Tông bối phận là đủ cao, liền ngay cả hồi chiến phong hiện giữ phong chủ Lý Thừa Can đều là đồ đệ của hắn, khó trách Công Tôn Liệt dám không kiêng nể gì như thế.

Lâm A Đại lung lay đầu, nói: "Không đề cập tới cái kia tạp chủng, ngươi tại Vô Song phong qua như thế nào đây?"

Ứng Vô Ngân nghe Lâm A Đại nhắc tới Vô Song phong, khuôn mặt thanh tú bữa nay thì nở một nụ cười, hướng Lâm A Đại nói một chút không trên hai vú đã phát sinh chuyện lý thú, nhắm trúng người sau vẻ mặt hâm mộ.

"Nghe ngươi vừa nói như vậy, ta thực hối hận chính mình không thể gia nhập Vô Song phong." Lâm A Đại gãi gãi đầu, vẻ mặt ảo não vẻ.

Ứng Vô Ngân cười cười, vỗ vỗ Lâm A Đại vai, nói: "A Đại, ở đâu cái phong cũng không trọng yếu, trọng yếu chính mình. chỉ cần chúng ta nỗ lực tu võ, cuối cùng có một ngày có thể trở thành cường giả, bao trùm trời cao."

Lâm A Đại mắt lộ ra kiên định gật đầu, hắn trời sinh chính là một cái phần tử hiếu chiến, tu luyện võ học, giống như đem hắn hiếu chiến bản tính hiển lộ không bỏ sót, liền ngay cả lựa chọn võ học, cũng là đại khai đại hợp, lực công kích cường悍 quyền pháp.

Hai người hơn tháng không thấy, lẫn nhau nói qua từng người một này tháng tới kinh lịch, béo đôn chỉ là lẳng lặng ngồi ở một bên, không phát một lời. Ứng Vô Ngân bởi vì hồi lâu không thấy Lâm A Đại nguyên nhân, cho nên cũng không lưu ý đến. mà Lâm A Đại vốn chính là một cái khờ hàng, càng sẽ không chú ý tới.

Hồi lâu sau, Ứng Vô Ngân đuổi cái lưng mệt mỏi, khuôn mặt thanh tú trên đều là vui vẻ nụ cười, đứng dậy nói: "Được rồi, ta trước hết quay về Vô Song ngọn núi, ngươi trước điều tức một chút, không cần phải gấp gấp lấy nhận lấy Huyền Linh Đan, chỉ cần trước khi trời tối đuổi qua là được rồi."

Lâm A Đại nghe vậy nhìn nhìn Ứng Vô Ngân, vẻ mặt do dự, tựa hồ muốn nói một ít gì. Ứng Vô Ngân vì hắn, nửa tháng sau liền muốn trên luận võ đài

cùng Công Tôn Liệt một quyết sinh tử, nhớ tới chuyện này, trong lòng của hắn liền có một loại mãnh liệt bất an, nếu là Ứng Vô Ngân chết ở luận võ trên đài, vậy hắn một cuộc đời cũng sẽ ở áy náy này trung vượt qua.

Ứng Vô Ngân nhìn nhìn Lâm A Đại trên mặt biểu tình, cười cười, nói: "Yên tâm đi, không có chuyện gì đâu." hai người từ nhỏ cùng nhau lớn lên, Ứng Vô Ngân tự nhiên sẽ hiểu Lâm A Đại muốn nói điều gì.

Lâm A Đại đồng dạng rõ ràng Ứng Vô Ngân bản tính, sau khi biết giả một khi quyết định kiện của người nào đó sự tình, như vậy vô luận là ai cũng đừng nghĩ ngăn cản.

"Đi."

Ứng Vô Ngân phát phát tay, chợt cùng béo đôn hai người đi ra nhà đá.

Lâm A Đại nhìn chăm chăm nhà đá đại môn ngăn người, nội tâm âm thầm làm một cái quyết định, nếu là Ứng Vô Ngân chết ở Công Tôn Liệt trên tay, vậy hắn nhất định sẽ không từ thủ đoạn, dùng hết sức phương pháp để cho Công Tôn Liệt chôn cùng.

"Tiểu sư đệ, ngươi cao lỗ mãng."

Hành tẩu đang hồi chiến phong trên đường núi, trầm mặc hồi lâu béo đôn vền vền lên tiếng, kia Trương trên mặt tròn lờ mờ có thể nhìn thấy vài phần tức giận.

Ứng Vô Ngân ngăn người, trái tim vền vền dâng lên một tia dòng nước ấm, khuôn mặt thanh tú trên không khỏi nở một nụ cười.

Béo đôn nhìn nhìn ý cười đầy mặt Ứng Vô Ngân, có chút hồ hển nói: "Ai, ta nói ngươi như thế nào còn cười ra tiếng, luận võ đài, ngươi biết cái gì là luận võ đài sao? lên luận võ đài, lấy Công Tôn Liệt cái kia tiểu tạp chủng tính cách, quả quyết sẽ không bỏ qua ngươi, đến lúc sau ngươi liền nguy hiểm."

Ứng Vô Ngân lắc đầu, cười nói: "Tam sư huynh, ngươi yên tâm đi. ta có biện pháp ứng phó."

Béo đôn cũng không để ý tới Ứng Vô Ngân cam đoan, mà là lôi kéo Ứng Vô Ngân, tăng nhanh bộ pháp, phối hợp nói: "Việc này phải để cho sư tôn ra mặt giải quyết, nếu là sư tôn không giải quyết việc này, về sau đừng hòng ta nấu cơm cho hắn ăn."

Ứng Vô Ngân mặt mũi tràn đầy cười khổ, tùy ý béo đôn lôi kéo chính mình một đường chạy như điên, lúc này trong lòng của hắn có âm áp cảm động, hắn biết béo đôn là quan tâm chính mình, bằng không thì cũng sẽ không vội vã như thế phát hỏa.

Bất quá, hắn trong lòng cũng là có một chút hiếu kỳ, đối với bác yêu, hắn cũng không có hoài nghi, chỉ là bác yêu đến cùng hội dùng loại phương pháp nào để mình tại ngân ngân trong nửa tháng, tu vi thác chạy lên tới Hóa Linh cảnh hậu kỳ đâu này?

Béo đôn lôi kéo Ứng Vô Ngân, vội vàng chạy về Vô Song phong, trở lại Từ Trúc Lâm bên trong Sở Phong Hành này tòa phòng trúc, liền cửa cũng không gõ, trực tiếp một cước đá văng.

"Sư tôn, sư tôn." béo đôn lên tiếng hô to, nhưng không nghe thấy bất kỳ đáp lại âm thanh.

Hai người nhìn khắp bốn phía, chỉ thấy phòng trúc bên trong không có một bóng người, béo đôn cúi đầu nghĩ nghĩ, chợt cười khổ nói: "Đã xong, đã xong."

Ứng Vô Ngân nhìn nhìn than thở béo đôn, không khỏi có chút nghi hoặc: "Tam sư huynh, cái gì đã xong?"

Béo đôn tức giận liếc mắt nhìn hắn, khó chịu kêu lên: "Sư tôn hàng năm lúc này đều thần bí biến mất một đoạn thời gian. Đại sư huynh thần long thấy đâu không thấy đuôi, Nhị Sư Tỷ lại xuất phong làm việc. cái này nên làm thế nào cho phải?" lúc này béo đôn nội tâm lần đầu tiên đối với thực lực có khát vọng, nếu là hắn có Nhị Sư Tỷ như vậy thực lực, lại không cần như thế lo nghĩ.

Ứng Vô Ngân hơi sững sờ, giờ mới hiểu được béo đôn là lo lắng mình và Công Tôn Liệt quyết đấu một chuyện: "Sư huynh, ngươi không cần lo lắng, ta thật sự có biện pháp đối phó Công Tôn Liệt?"

Nghe ra Ứng Vô Ngân trong lời nói khẳng định, béo đôn hồ nghi quét mắt Ứng Vô Ngân: "Ngươi có biện pháp?"

Ứng Vô Ngân gật đầu cười, béo đôn thờ dãi một hơi, vô lực nói: "Hi vọng sư tôn có thể tại ngươi quyết đấu lúc trước gấp trở về, nếu thật sự không được, ngươi liền bế phong không ra là được, hắn cũng cảm chúng ta không có biện pháp."

Ứng Vô Ngân nhịn không được cười lên, nhìn nhìn hơi có chút lo nghĩ bất an béo đôn, một tia cảm động trong lòng quanh quẩn, thật lâu không tiêu tan.

Tạm thời trước đáp ứng béo đôn đề nghị, Ứng Vô Ngân mới có thể thoát thân, trở lại thuộc về mình cái gian phòng kia phòng trúc, Ứng Vô Ngân thu liễm tâm thần, trong lòng nói: "Bác yêu, ngươi thật sự có biện pháp để ta nửa tháng ở trong trở thành Hóa Linh cảnh hậu kỳ vô giả?"

"Đương nhiên là có biện pháp, bất quá quá trình này sẽ phi thường thống khổ, ngươi muốn có chuẩn bị tâm lý." bác yêu ngữ khí cực kỳ khẳng định.

Ứng Vô Ngân lơ đãng nói: "Có thể đề cao tu vi là được, vô đạo vốn là như lên Thiên, lớn hơn nữa thống khổ ta cũng thừa nhận được."

Bác yêu than nhẹ một tiếng: "Không tích nũa bước không cứ thể ngăn dậm, không tích tiểu lưu không lấy thành Giang Hải. muốn rất nhanh đề cao tu vi, chỗ muốn thừa nhận thống khổ không phải là người có thể tưởng tượng. nguyên bản ta là ý định để cho chính người tu luyện tới Hóa Linh cảnh hậu kỳ, sau đó lại mượn từ cổ lực lượng này, nhất cử đột phá che chắn, tấn chức Tụ Linh cảnh. hiện giờ xem ra, cũng chỉ có thể sớm vận dụng cổ lực lượng này."

Ứng Vô Ngân có chút tò mò, hỏi: "Người rốt cuộc muốn dùng phương pháp gì giúp ta đề thăng tu vi?"

Bác yêu trầm mặc một hồi, nói: "Vạn năm lúc trước, Thần huyền đình trên ngũ chuôi tôn giai thần binh bị người lấy đại tu mà sống sinh đánh tan, mà Thần huyền đình cũng bị nó phong ấn. đi qua vạn năm tình duyên, cuối cùng là khôi phục một tia nguyên khí. lấy Thần huyền đình hiện giờ lực lượng, giúp người phá hai cảnh, hẳn là không có vấn đề."

Nghe xong bác yêu theo như lời, Ứng Vô Ngân nghi hoặc nói: "Thần huyền đình bị phong ấn, vậy sao người sẽ xuất hiện tại trong đình?"

Bác yêu lạnh nhạt nói: "Bởi vì người kia mục tiêu không chỉ là Thần huyền đình, còn có ta."

Ứng Vô Ngân nội tâm có chút chấn kinh, những ngày này đang cùng bác yêu trong khi chung, bác yêu mỗi tiếng nói cử động, không không lộ ra lấy ngạo thị thiên hạ, coi sinh linh như con kiến hôi khí thể. có loại khí thể này người, tu vi làm sao có thể thấp rồi, bác yêu mình cũng từng nói qua, vạn năm lúc trước, tu vi của hắn có thể so với võ đạo kiếp.

Như vậy, đến cùng là người nào có thể đem bác yêu trấn áp phong ấn? hơn nữa từ bác yêu trong lời nói để lộ ra, Thần huyền đình chính là thể gian tôn quý nhất thần binh một trong, Nhược lấy uy lực luận, tầm thường Thiên nhai, một kích là được giết chết.

Có thể đồng thời đem Thần huyền đình cùng bác yêu phong ấn, cái kia xuất thủ người, nên là kinh khủng cỡ nào?

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18: Bác yêu hiện thân

Vô Song phong trên đường núi, một cái vẻ mặt thanh tú thiếu niên đang tại cấp tốc sức chạy, trên người thiếu niên mặc một bộ ngăm đen Thiết Giáp, liền ngay cả cánh tay cùng trên mắt cá chân cũng phủ lấy vòng sắt, kia phần dày đặc cảm giác, làm cho người ta vừa nhìn liền biết phân lượng khẳng định không nhẹ.

Theo tại dưới trời chiều cấp tốc sức chạy, thiếu niên khuôn mặt thanh tú trên chảy ra tí ti mồ hôi, hơi có vẻ mất trật tự tiếng hơi thở, tựa hồ như nói thiếu niên mỗi một.

Thiếu niên này lang chính là Ứng Vô Ngân, lúc này cự ly ước chiến luận võ dài kỳ đã còn sót lại ba ngày. trở lại Vô Song phong, bác yêu ném cho hắn một kiện ngăm đen Thiết y, bốn cái vòng sắt, để cho hắn mỗi ngày mang theo những vật này tại không trên hai vú cuồng chạy.

Ứng Vô Ngân mặc dù có chút nghi hoặc, lại cũng không có mở miệng hỏi, hắn biết bác yêu để mình làm như vậy, luôn là có nguyên nhân. hắn dựa theo bác yêu theo như lời, mang lên Thiết y cùng Thiết vòng mấy lúc sau, lập tức rất là chấn kinh. không Kiểm Tông lúc trước, hắn liền có thể nhẹ nhõm khiêng cái mấy trăm cân nặng Man Thú, hiện giờ trở thành Hóa Linh cảnh sơ kỳ võ giả, khí lực lại càng là tăng trưởng không ít. dù vậy, vừa mặc vào Thiết y thời điểm, hắn thiếu một ít trực tiếp co quắp trên mặt đất.

Cái này ngăm đen Thiết y cùng bốn cái vòng sắt cũng không biết là dùng hạng gì chất liệu làm thành, phân lượng trọng dọa người, Ứng Vô Ngân xem chừng như thể nào cũng có tam nặng ngàn cân.

Ngày đầu tiên, Ứng Vô Ngân khoác lên những vật này, khó khăn tại không trên hai vú đi một ngày, mãi cho đến ngày thứ ba thời điểm, mới có thể miễn cưỡng sức chạy lên.

Vô Song phong trên đường núi để lại từng cái một hoặc sâu hoặc cạn dấu chân, hiển nhiên là Ứng Vô Ngân lưu lại ở dưới, trên người mang theo nặng như vậy đồ vật, căn bản vô pháp khống chế tốt lực đạo, hắn có khả năng làm, chính là trọn lực đứng vững thân thể, không dám chút nào buông lỏng, vừa để xuống từng (lông), chỉ sợ sẽ là trực tiếp té lún trên đất cục diện.

"Hô."

Ứng Vô Ngân thở hổn hển, thấy được đã dần dần xuất hiện ở trong tầm mắt đỉnh núi, trong mắt lướt qua một tia hưng phấn, chợt tăng nhanh sức chạy bộ pháp.

"Rốt cục, cuối cùng đã tới."

Ứng Vô Ngân mặt mũi tràn đầy mồ hôi đầy đầu, hơi hơi cúi người xuống, song tay đè chặt đầu gối, hô hấp mất trật tự. thật lâu, hần rồi mới đứng thẳng thân thể, khó khăn nâng lên tay phải, lau đi trên mặt mồ hôi, thân thể trực tiếp sau này khẽ đảo.

Phanh

Theo một hồi bụi đất tung bay, Ứng thân thể của Vô Ngân đã là nằm trên mặt đất, hần chỗ nằm vị trí, mặt đất hơi hơi hạ lõm, từ nơi này sẽ không khó coi xuất, Ứng trên người Vô Ngân mặc những vật kia đến cùng có nhiều nặng.

Cảm thụ được gió mát hơi hơi thổi qua thân thể, Ứng Vô Ngân hai mắt nhắm lại, khỏe miệng hơi hơi giờ lên, khuôn mặt thanh tú trên có một tia miễn nguyện. tuy không biết bắc yêu tại sao phải nhường chính mình sao làm, thể nhưng hần hiện tại ngược lại là có chút thích loại cảm giác này. ăn mặc những vật này chạy trốn đến tình trạng kiệt sức, thân thể sẽ truyền ra một tia tê dại cảm giác, làm cho người ta rất là thoải mái. nhất là là lần đầu tiên, rõ ràng nhất.

Ứng Vô Ngân điều hoà lấy hô hấp, trong lòng thấp kêu lên: "Bắc yêu, cách ước định kỳ chỉ còn ba ngày."

"Ừ, thời gian cấp bách, cũng chỉ có thể làm được loại trình độ này." bắc yêu trong thanh âm tựa hồ có một tia bất đắc dĩ.

Ứng Vô Ngân nhìn không được tò mò nói: "Hiện tại ngươi có thể nói cho ta biết tại sao phải làm những thứ này a?"

"Thần huyền đình mặc dù là ở vào phong ấn trạng thái, lực lượng chưa đủ toàn thịnh thời kỳ một phần vạn. cũng không phải ngươi có thể đơn giản thừa nhận." bắc yêu nhẹ nói, dừng một chút tiếp tục nói: "Vây kiện Thiết y cùng bốn cái vòng sắt chính là chọn dùng đình cấp Huyền Vũ Thiết rèn đúc mà thành, ngũ kiện chung vào một chỗ, tổng cộng có ba ngàn lượng trăm cân. đoạn này thời gian ta cho ngươi làm như vậy nguyên nhân chỉ có một, tận lực tăng cường khí lực, để đang tiếp thụ Thần huyền to lớn lượng thời điểm, có thể giảm bớt chút thống khổ."

Ứng Vô Ngân giờ mới hiểu được bắc yêu dụng tâm, không khỏi có chút cảm động nói: "Cảm ơn."

Bắc yêu chưa từng trả lời, Ứng Vô Ngân cũng không để ý, chậm rãi mở hai mắt ra, nhìn lên bầu trời trên nổi lơ lửng từng đóa từng đóa mây trắng, trong mắt có một tia không để cho dao động kiên định, ba ngày sau đó luận võ đài đánh một trận, hần nhất định phải thắng.

"Hôm nay tạm thời không phải về Tử Trúc Lâm, tại không trên hai vú tìm cái bí mật địa phương. đêm nay liền dùng thần Huyền đình lực lượng giúp ngươi đề thăng tu vi." bắc yêu thanh âm vền vền tại trong lòng vang lên.

Ứng Vô Ngân tuy nghi hoặc vì cái gì không có thể trở lại Tử Trúc Lâm, nhưng cũng không có hỏi, chỉ là nhận lời hạ xuống, trong đầu bắt đầu suy tư về không trên hai vú có nào bí mật địa phương.

"Có."

Ứng Vô Ngân ánh mắt sáng ngời, Vô Song phong ở giữa trên có một tòa thiên nhiên huyết động, cửa huyết động bị rậm rạp chằng chịt cây mây bao trùm lấy, nếu không tỉ mỉ tìm kiếm, căn bản không biết tại cây mây đằng sau còn có một tòa huyết động.

Sắc trời không sai biệt lắm muốn tối xuống, hiện tại liền đi qua. Ứng Vô Ngân đang muốn đứng dậy thời điểm, vền vền trầm xuống, lại trực tiếp trùng điệp nằm xuống, lúc này mới nhớ tới trên người mình còn ăn mặc Thiết y.

"Bắc yêu, bây giờ có thể đem Thiết y cùng vòng sắt cởi ra sao?" Ứng Vô Ngân trong thanh âm có vẻ mong đợi, rốt cuộc ăn mặc những vật này đã có mười ngày, thật sự là có chút hoài niệm một thân nhẹ cảm giác.

Bắc yêu nói: "Ừ, có thể."

Ứng Vô Ngân nghe vậy trên mặt lướt qua một tia hưng phấn, chợt khó khăn đem trên người Thiết y hoàn hữu bốn cái vòng sắt cởi.

"Hô, thân thể nhẹ nhàng quá."

Ứng Vô Ngân chậm rãi mở rộng một chút thân thể, chợt ở chỗ cũ nhảy lên, nhẹ nhõm cảm giác tràn ngập toàn thân, để cho hần không khỏi cười ra tiếng.

Buông lỏng hồi lâu, Ứng Vô Ngân đang muốn đem trên mặt đất Thiết y vòng sắt thu lại thời điểm, lại phát hiện căn bản tìm kiếm không được, nghĩ lại, liền biết hần là bị bắc yêu thu lại.

Ngẩng đầu quan sát sắc trời, thấy trời chiều tức sẽ tiêu thất mất dạng, Ứng Vô Ngân hít sâu một hơi, chợt mở ra bước chân, nhanh như tia chớp về phía trước lướt gấp mà đi.

Nghe bên tai vù vù tiếng gió, Ứng Vô Ngân trong mắt có một tia kinh hi, không nghĩ tới ăn mặc Thiết y cùng vòng sắt rèn luyện mười ngày, chẳng những khí lực trở nên mạnh mẽ, liền ngay cả tốc độ đều nhanh không chỉ một bậc.

Hần có loại cảm giác, nếu là mình hiện tại toàn lực chạy trốn, tốc độ so với trước ít nhất nhanh gấp đôi.

Ngay tại Hắc ám hàng lâm lúc trước, Ứng Vô Ngân đi tới kia vị trí bí ẩn huyết động nhập khẩu, nhặt đầy đủ cả đêm cần thiết củi khô, để vào túi trữ vật, Ứng Vô Ngân vén lên che kín cửa huyết động cây mây, trong huyết động thoáng có chút ẩm ướt, lại càng là đưa tay không thấy được năm ngón, Ứng Vô Ngân từ trong túi trữ vật lấy ra một bộ phận củi khô thả trên mặt đất, cong ngón búng ra, một luồng linh lực bay ra, trực tiếp đem trên mặt đất củi khô nhen nhóm.

Nguyên bản Hắc ám huyết động trong chớp mắt bị ánh lửa chiếu sáng, Ứng Vô Ngân đánh giá một phen, phát hiện cái huyết động này cũng không lớn, chỉ có ước chừng ba trượng lớn nhỏ.

"Cái chỗ này không sai."

Bắc yêu thanh âm vền vền trong huyết động vang vọng lên.

Ứng Vô Ngân mỉm cười, đang muốn lên tiếng thời điểm vền vền phản ứng kịp, vừa rồi bắc yêu thanh âm cũng không phải tại trong lòng vang lên, chẳng lẽ là? nghĩ tới đây, vội vàng quay đầu nhìn lại, quả nhiên trông thấy thân mặc một thân bạch y bắc yêu đang đứng tại chính mình bên cạnh.

Ứng Vô Ngân trông mắt liu lười, kinh ngạc nói: "Bắc yêu, ngươi, này."

Tựa hồ cảm thấy Ứng Vô Ngân phản ứng rất có thú, bắc yêu tuần lảng trên mặt có mỉm cười, nói: "Đây là võ nhận thức biến thành, cũng không phải ta chân thân."

"Võ nhận thức?" Ứng Vô Ngân khuôn mặt thanh tú trên có một chút nghi hoặc.

Bắc yêu lạnh nhạt nói: "Đi vào Thiên nhai, là được luyện liền võ nhận thức, ngươi có thể lý giải là một cái linh hồn của con người, chỉ cần võ nhận thức bất diệt, liền sẽ không từ vong."

Ứng Vô Ngân tắc lưỡi nói: "Vậy Thiên nhai không phải là tương đương với Trường Sinh Bất Lão nha."

Bắc yêu lắc đầu, nói: "Không có ngươi nghĩ đơn giản như vậy, Thiên nhai cường giả phải kinh thụ kiếp khảo nghiệm, độ không qua, võ nhận thức mất đi, đã chết vô tiêu. từng cái Thiên nhai, đều là tại cùng thiên địa làm đấu tranh, nghịch thiên mà đi."

Ứng Vô Ngân trong mắt có một tia hướng tới, chợt nghĩ đến bắc yêu không để cho mình quay về Từ Trúc Lâm đột phá, không khỏi có chút tò mò hỏi: "Vì cái gì mượn Thần huyền đình chỉ lực đề thăng tu vi muốn chọn một bí mật địa phương? sư tôn bọn họ hiện giờ không ở, không trên hai vũ chỉ có ta cùng Tam sư huynh mà thôi."

Bắc yêu vẻ mặt ngưng trọng nói: "Vô Ngân, ngươi mà lại nhớ kỹ, đóng Thần huyền đình cùng sự hiện hữu của ta, ngươi cũng không thể trước bất kỳ ai lộ ra, bằng không sợ là sẽ phải đưa tới họa sát thân."

Ứng Vô Ngân gật gù đầu, đối với bắc yêu, hẳn có hoàn toàn tín nhiệm, điểm này, hẳn cũng không biết nguyên nhân, có lẽ, là vì cái kia thần bí cảnh trong mơ.

"Được rồi, hiện tại liền bắt đầu a." bắc yêu tay áo vung lên, nhất tôn ước chừng một trượng cự đỉnh nhất thời xuất hiện trong huyết động, nó khổng lồ đè cạp, trọn vẹn chiếm cứ huyết động một phần ba vị trí.

Ứng Vô Ngân nhìn qua lên trước mắt chỗ này cự đỉnh, trong mắt có vẻ khiếp sợ, Thần huyền đình hẳn đã từng thấy qua một lần, thế nhưng lúc này lần nữa thấy được thời điểm, hẳn còn là nhìn không được chán kinh.

Vền vền chỉ là đứng ở Thần huyền đình bên cạnh, hẳn liền có một loại không rét mà run run rẩy cảm giác, một tia mang theo huyết tính sát khí tại Thần huyền đình xuất hiện thời điểm, liền che kín cả cái huyết động. làm cho người có dũng khí đang ở thì cốt khắp nơi chiến trường cảm giác.

Bắc Yêu Nhân thần ngưng tụ, cực nhanh kết thúc một cái phức tạp huyền ảo thủ ấn, chợt chói mắt hào quang tại nó trong tay tách ra, ở trong hư không biến ảo thành một cái huyền ảo trận pháp đồ án.

"Lấy ta bắc yêu chi mệnh, phong ấn nơi đây."

Bắc yêu khẽ quát một tiếng, hai tay vung lên, cái kia huyền ảo trận pháp lượn vòng gào thét hạ xuống, tại tiếp xúc đến mặt đất thời điểm, trong chớp mắt biến mất.

Tại bắc yêu làm xong một này cất, Ứng Vô Ngân rồi mới lên tiếng hỏi: "Bắc yêu, ngươi đây là làm gì vậy?"

Bắc yêu lạnh nhạt nói: "Thần huyền đình sát khí quá nặng, nếu không phải lấy trận pháp phong bế nơi đây, khí tức một khi tiết ra ngoài, chỉ sợ cũng muốn khiến cho phiên toái không cần thiết. được rồi, hiện tại liền bắt đầu a. có một chút ngươi phải nhớ kỹ trong lòng, đợi tí nữa ngươi chỉ cần vận hành (thần lôi dẫn), dù cho lớn hơn nữa thống khổ, cũng không thể đình chỉ vận hành, bằng không, muốn kiếm củi ba năm thiêu một giờ."

"Ta hiểu rồi."

Ứng Vô Ngân hít sâu một hơi, chợt ngồi xếp bằng, hai mắt nhắm lại, bình tâm tĩnh khí, yên lặng vận hành (thần lôi dẫn).

Bắc yêu tầm mắt rơi vào Thần huyền đình, trong mắt lướt qua một tia phức tạp, chợt một hồi tay áo, Thần huyền đình bỗng nhiên phát ra từng tiếng trầm

đục, một cổ sát khí nhất thời bộc phát ra, cổ sát khí kia như thực chất, hợp động nhỏ trong huyết vang lên từng tiếng tiếng kêu thảm, những cái này tiếng kêu thảm chọt xa chọt gần, làm cho người nghe xong có một loại da đầu run lên cảm giác.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tồi Cường Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Hóa Linh đại thành

Cổ này như như thực chất sát khí trong huyết động không ngừng tràn ngập, dần dần, ở trong hư không lượn vòng thành một vòng tròn hình dáng.

Bác Yêu Nhân thần ngưng lại, tay áo vung khẽ, thấp giọng quát nói: ""

Kia cổ sát khí phảng phất đã nghe được mệnh lệnh nào đó đồng dạng, gào thét hạ xuống, tất cả đều dừng mảnh vào Ứng thân thể của Vô Ngân, chỉ một thoáng, Ứng Vô Ngân vị trí, hư không hơi hơi có một tia vận vẹo hình dáng.

Ứng Vô Ngân tại sát khí tiến nhập trong cơ thể một khắc này, bình tĩnh thanh tú khuôn mặt bỗng nhiên biến đổi, hai hàng lông mày chặt chẽ nhăn lại, sắc mặt trong chớp mắt từ hồng nhuận trở nên trắng bệch như tờ giấy, cắn chặt hàm răng, tựa hồ tại thừa nhận cực đại thống khổ.

"Đến đây đi, đến đây đi, mới điểm này thống khổ, căn bản chưa đủ nhìn a."

Ứng Vô Ngân trong lòng lớn tiếng gào thét, hần lúc này, toàn thân đều đang run rẩy, duy chỉ có kia kết thành ấn ký một đôi tay, thủy chung vững vàng như núi, không chút nào Tăng dao động.

Sát khí nhập vào cơ thể, tựa hồ biến thành loại nào đó lực lượng thần bí, gia nhập vào (thần lôi dẫn) vận hành trung đi, kinh mạch trong cơ thể đau nhức kịch liệt vô cùng, kia một loại đau nhức, phảng phất sâu tận xương tủy đồng dạng, như địa ngục.

Nguyên bản chậm chạp vận hành (thần lôi dẫn), theo càng ngày càng nhiều sát khí nhập vào cơ thể, tốc độ càng đổi càng nhanh, nguyên bản nông cạn linh lực càng hùng hậu, cảm giác đau đớn bỗng nhiên tăng lên, phảng phất đâm vào sâu trong linh hồn.

Ứng sắc mặt của Vô Ngân càng trắng xám, từng sợi máu tươi từ khe miệng tràn ra, không chỉ như thế, toàn thân của hần trên dưới dần dần tràn ra từng sợi hồng sắc, theo thời gian trôi qua, hần mặc trên người quần áo tất cả đều nhuộm thành nhạt màu đỏ nhạt, một cổ nồng nặc mùi máu tươi trong huyết động tràn ngập ra.

"Nhìn xuống, vạn không được buông tha cho. nếu như liền điểm này nhỏ nhỏ cửa ải khó người bước không qua đi, tương lai có gì tư cách leo lên võ đạo chi đình." bác yêu lời nói như kinh lôi đồng dạng, tại Ứng trong lòng Vô Ngân đột nhiên vang lên.

Bác yêu nói cũng đúng, nếu như ngay cả điểm này thống khổ ta đều chịu không được, ta đây như thế nào trở thành một đỉnh phong võ giả. nếu như sẵn bản, ta có thể làm tới thợ săn tốt. như vậy võ đạo, ta cũng có thể làm tới cường cái kia. nguyên bản đang đứng ở bên bờ biên giới sắp sụp đổ Ứng Vô Ngân nội tâm hung ác, cắn chặt hàm răng, tiếp tục vận hành (thần lôi dẫn).

Nửa canh giờ, một canh giờ, hai canh giờ.

Đang lúc Ứng Vô Ngân dần dần thói quen cổ này đau đớn mãnh liệt cảm giác thời điểm, trong cơ thể vền vền truyền ra oanh một tiếng, nông cạn linh lực trong chớp mắt hùng hậu gấp mấy lần.

(thần lôi dẫn) tầng thứ hai, Ứng Vô Ngân nội tâm còn không kịp cao hứng, cảm giác đau đớn theo linh lực biến hóa bỗng nhiên tăng lên, làm đầu óc hần trầm xuống, kém một chút hôn mê đi, không chỉ như thế, hần cảm giác chính mình phảng phất là đi tới cái nào đó chiến trường, trên chiến trường tung hoành khe nứt, thi cốt khắp nơi, làm lòng người kinh hãi, tràn ngập trên chiến trường mùi huyết tinh hóa thành một mối cái khủng bố vô cùng giống hư không ảo ảnh, hướng hần mãnh liệt nhào mà đến.

Bác yêu lẳng lặng nhìn không ngừng run rẩy thân thể Ứng Vô Ngân, ánh mắt cực kỳ phức tạp, thấp kêu lên: "Vô Ngân, từ người quyết tâm bước trên võ đạo bắt đầu, chính là đứng ở thiên địa mặt đối lập. Thiên Mệnh, thiên mệnh khó trái a. thuận theo Thiên Mệnh già, đau buồn. chống đỡ nghịch thiên mệnh già, tử."

Bác yêu trong lời nói, lộ ra không hiểu bi thương, chỉ bất quá cổ này bi thương tại trong chốc lát, đã bị như bàn thạch kiên định thay thế: "Bất quá, ta bồi vũ tu, đang là vì chống đỡ nghịch thiên mệnh mà tồn tại. dù cho đã chết, cũng phải đánh vỡ Thiên Mệnh, nghiền nát gông cùm xiềng xích."

Ứng Vô Ngân lúc này đang cùng mùi huyết tinh chỗ hóa thành giống hư không chống lại, bác yêu một phen lời nói, hần tự nhiên là không có nghe thấy.

"Tới a, các ngươi không phải là muốn ăn ta sao? tới a."

Ứng Vô Ngân đã phân ra không rõ đây rốt cuộc là sự thật hay là hư ảo, hắn chỉ biết những Huyết Tinh Khí này hơi thờ chỗ biến ảo mà thành hư ảnh muốn ăn hắn, đối với địch nhân, hắn cũng không phải là nhân từ nương tay người, mạnh mẽ xuất thủ, đem mãnh liệt nhào mà đến huyết tinh ảo ảnh từng cái một xé rách thành mảnh vỡ.

Thời gian cứ như vậy lặng yên trôi qua, trong huyết động, Ứng Vô Ngân ngồi xếp bằng thân thể vên vện truyền ra từng tiếng trầm đục, những cái này trầm đục cực kỳ quái dị, như kim kêu.

Theo những cái kia quái dị kim kêu âm thanh vang lên thời điểm, một cỗ hùng hậu linh lực ba động từ Ứng Vô Ngân trong cơ thể mãnh liệt bộc phát ra, mà Ứng Vô Ngân run rẩy không chỉ thân thể dần dần khôi phục lại bình tĩnh, trắng bạch như tờ giấy thanh tú khuôn mặt cũng lặng yên xông lên một tia hồng nhuận.

Bác yêu trông thấy một màn này, tuần lăng trên mặt lộ ra vẻ tươi cười, trong ánh mắt, tựa hồ lộ ra một cỗ tán thưởng.

"Sát."

Ứng Vô Ngân một mực đóng chặt lại hai mắt vên vện mở ra, con mắt huyết hồng, phảng phất mong muốn nhắm người mà cần Hồng Hoang mãnh thú, nồng đậm vô cùng sát khí từ hắn quanh thân cuốn ra, ngồi xếp bằng thân thể đột nhiên nhảy lên, hướng phía trong huyết động bác yêu đánh ra một chưởng, hồn dầy vô cùng linh lực theo động tác của hắn mãnh liệt bạo phát, chói mắt hào quang trong chớp mắt chiếu sáng cả cái huyết động.

"Tĩnh lại."

Bác yêu quát khẽ một tiếng, tùy ý huy động tay áo, đem Ứng Vô Ngân công kích tất cả đều hóa giải.

Một kích không có đạt hiệu quả, Ứng Vô Ngân hạ xuống mặt đất, bác yêu tiếng quát khẽ đưa hắn tĩnh lại, nồng đậm sát khí chậm rãi thu liễm, trong hai mắt đỏ như máu dần dần rút đi, thật lâu, cặp mắt kia từ mê mang hình dáng khôi phục trở thành dĩ vãng linh động.

"Bác yêu, ta đây là."

Ứng Vô Ngân phảng phất đại Mộng mới tỉnh đồng dạng, đang thì thảo tự nói thời điểm, vên vện nghe thấy được một cỗ làm cho người buồn nôn mùi huyết tinh, cúi đầu nhìn lại, phát hiện cỗ này mùi vị khởi nguồn đúng là mình, không khỏi hơi sửng sốt, chợt, hồi ức giống như giống như thủy triều vọt tới.

"Tu vi của ta, (thần lôi dẫn) tăng thứ ba."

Ứng Vô Ngân hai mắt vi lượng, duỗi ra thon dài hai tay, nhìn nửa ngày về sau nhanh nắm thành quyền, từng tiếng kim kêu từ trong cơ thể truyền ra, nghe được loại này cỗ quái thanh âm, Ứng Vô Ngân không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, hắn thế nhưng là biết những cái này kim minh thanh đại biểu cho cái gì.

"Thân thể minh hưởng, Hóa Linh đại thành."

Ứng Vô Ngân đại cười ra tiếng, hùng hậu linh lực vừa phát lại thu, quanh thân một trượng bụi đất trong chớp mắt bị càn quét mà ra.

Bác yêu mỉm cười, nhìn nhìn hưng phấn không thôi Ứng Vô Ngân, đang muốn mở miệng lúc nói chuyện vên vện thân thể hơi hơi lay động, một tia trắng xám dần dần phù hiện tại hắn kia tuần lăng trên mặt.

Ứng Vô Ngân quay đầu đi, thấy được bác yêu này bức thần thái, không khỏi chấn động, vội vàng tiến lên đem đỡ lấy: "Bác yêu, ngươi không sao chứ?"

Bác yêu khoát tay, lạnh nhạt nói: "Ta không sao, Vô Ngân, Thần huyền đỉnh chính là lấy sát thành đạo thần binh, nhuộm máu vô số. nó trong sức mạnh cũng ẩn chứa kinh người sát khí, ngươi mượn Thần huyền đỉnh lực lượng đề thăng tu vi, khó tránh khỏi sẽ bị Thần huyền trong đỉnh sát khí làm ảnh hưởng. ngươi phải nhớ kỹ, ngàn vạn không nên bị nó chỗ khống chế, mà là muốn thử lấy đi khống chế nó, nếu như ngươi có thể chương khống cổ này sát khí, đối với tương lai ngươi có chỗ tốt rất lớn."

Ứng Vô Ngân gật gật đầu, thật sự là hắn phát hiện trong cơ thể linh lực tựa hồ có chút cỗ quái, bất quá tu vi bỗng nhiên phóng đại, tâm tình dưới sự hưng phấn cũng không có tỉ mỉ tra xét, nghĩ đến cũng là bởi vì linh lực lấy đỉnh Thần huyền đỉnh sát khí.

"Thần huyền đỉnh cùng ta có lấy cực sâu liên quan, lần này giúp ngươi đề thăng tu vi, tổn hao một phần lực lượng, ta cũng cần ngủ say một đoạn thời gian, trong khoảng thời gian này, chính ngươi muốn mọi sự cẩn thận." bác yêu sắc mặt càng trắng xám, lúc này liền ngay cả nói chuyện phảng phất đều cực kỳ hết sức.

Ứng Vô Ngân trầm mặc một lát, khuôn mặt thanh tú trên có một tia kiên định, trầm giọng nói: "Cảm ơn." bác yêu lại đột nhiên như vậy suy yếu, hoàn toàn là vì tương trợ chính mình đề thăng tu vi, mà chính mình có khả năng làm, chính là nỗ lực tu luyện, tương lai làm cho đều ngũ chuôi tôn giai thần binh, coi bỏ Thần huyền đỉnh phong ấn.

"Nếu là ngươi tấn chức Thuế Phàm cảnh về sau ta còn không có thức tỉnh, ngươi liền đi phía nam hải vực, ta có thể cảm ứng được, ngũ chuôi tôn giai thần binh bên trong Bạch Đế Kiếm ngay ở chỗ đó."

Vừa dứt lời, bắc yêu tính cả một bên Thần huyền đỉnh hóa thành hai cái quang đoàn, trực tiếp tiến vào Ứng Vô Ngân trong cơ thể.

Thuế Phàm cảnh? Hình như có chút dao viên a!

Ứng Vô Ngân hít sâu một hơi, trong mắt có một tia vẻ áy náy, quay người đi ra huyết động, tại vén lên cây mây, từng sợi ánh mặt trời chói mắt rải tại kia Trương khuôn mặt thanh tú.

"Bắc yêu, ngươi yên tâm đi! đáp ứng ngươi sự tình ta nhất định làm được."

Ứng Vô Ngân nhẹ giọng nhớ kỹ, trong giọng nói có không để cho dao động kiên định. chợt mở ra bộ pháp, hướng phía Tử Trúc Lâm phương hướng cấp tốc lao đi.

Đi đến Tử Trúc Lâm phía sau thủy đàm, Ứng Vô Ngân vận chuyển linh lực, trực tiếp đem trên người dính đầy máu tươi quần áo chấn thành mảnh vỡ, chợt thả người nhảy lên.

Băng lãnh đầm nước để cho Ứng Vô Ngân thoáng bình tĩnh trở lại, bắc yêu vì tương trợ hắn đề thăng tu vi mà hãm vào ngủ say, điều này làm cho trong lòng của hắn thủy chung có dừng khi cảm giác áy náy. thế nhưng là hắn lúc này lại cái gì cũng không làm được, hắn có khả năng làm chỉ có nỗ lực tu luyện.

Đem thân thể rửa sạch, Ứng Vô Ngân từ trong túi trữ vật lấy ra Kiếm Tông đệ tử bạch sắc Kiếm bào, một lát sau, một cái nhẹ nhàng tuyệt thế thiếu niên lang nhất thời xuất hiện ở thủy đàm biên.

Một thân bạch sắc Kiếm bào đưa hắn thon dài dáng người hoàn toàn bày ra, một đôi mày kiếm ở dưới hai mắt thanh tịnh như dòng suối, thanh tú vô cùng trên mặt có một tia không phù hợp tuổi tác ôn trọng, giờ lên khóa miệng có một vòng âm người nụ cười. Ứng Vô Ngân Nhược nói mình là thế gia đệ tử, người bên ngoài cũng tuyệt đối sẽ không hoài nghi. kia phần phảng phất bẩm sinh tôn quý khí chất, là tuyệt đối vô pháp bắt chước.

"Thuế Phàm cảnh, ta muốn tại thời gian ngắn nhất tấn chức Thuế Phàm."

Ứng Vô Ngân ánh mắt kiên định vô cùng, bước chân trùng điệp đập mạnh, thân thể nhanh như tia chớp cực nhanh, phương hướng chính là Tử Trúc Lâm bên trong chỗ ở vị trí.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Chi Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 20: Luận võ đài

Trở lại Tử Trúc Lâm, béo đôn đầm đầu đi tới, thấy được thân mặc bạch sắc Kiếm bào Ứng Vô Ngân, không khỏi hơi sững sờ, chợt chắc chắn gọi khen: "Tiểu sư đệ, ngươi này là chuẩn bị ra ngoài tai họa đảng hoàng thiếu nữ sao?"

Ứng Vô Ngân nghe vậy không khỏi có chút dờ khóc dở cười, Tam sư huynh một khi không nghiêm chỉnh lại, kia thật sự chính là làm cho không người nào so với đau đầu, ngay tại hắn muốn mở miệng thời điểm, béo đôn chợt thần sắc biến đổi, chợt tựa như phát hiện cái gì chuyện bất khả tư nghị đồng dạng, đưa tay chỉ vào hắn, dập đầu dập đầu ba ba nói: "Nhỏ, tiểu sư đệ. ngươi, tu vi của ngươi, chẳng lẽ, chẳng lẽ?"

Ứng Vô Ngân vừa đột phá Hóa Linh cảnh hậu kỳ, còn chưa kịp thuần thực chương không bỗng nhiên hùng hậu mấy chục lần linh lực, khó tránh khỏi có một tia khí tức tiết ra ngoài, béo đôn chính là Hóa Linh cảnh hậu kỳ võ giả, những cái này tràn ra khí tức tự nhiên không có tránh được hắn cảm ứng.

Nhìn trông mắt lú lười hình dáng béo đôn, Ứng Vô Ngân không vội nổi lên một tia nắm chặt tâm tư, giả bộ không giải thích được nói: "Chẳng lẽ cái gì?"

Béo đôn hít sâu vài khẩu khí, giả bộ trấn định nói: "Tiểu sư đệ, ngươi có thể đừng nói cho ta, ngươi bây giờ đã là Hóa Linh cảnh hậu kỳ tu vi."

Ứng Vô Ngân nín cười, cực kỳ khẳng định gật gật đầu: "Tam sư huynh, ta xác thực đã là Hóa Linh cảnh hậu kỳ võ giả, Nhược là không tin, ngươi đại có thể xuất thủ thử một lần."

Béo đôn một đôi mắt vền vền trừng căng tròn, một lát sau, đầm ngực dậm chân sói tru nói: "Không có thiên lý a, không có thiên lý a, ta vất vả khổ cực tu võ mười năm, lại bị tu võ một tháng ngươi cho vượt qua."

Ứng Vô Ngân cũng nhịn không được nữa trong nội tâm tiêu ý, đại cười ra tiếng, nói: "Tam sư huynh, cái gì vất vả khổ cực tu võ mười năm, ta xem ngươi là vất vả khổ cực nghiên cứu thực đơn mười năm a."

Béo đôn tức giận trợn trắng mắt, lập tức tò mò hỏi: "Tiểu sư đệ, người là làm thế nào? chẳng lẽ sư tôn cho người thiên vị sao?"

Ứng Vô Ngân không lời lắc đầu, thật sự là có chút bội phục béo đôn nhảy tư duy.

Béo đôn truy vấn: "Vậy sao người khả năng ngăn ngừa mười ngày liền ngay cả phá hai cảnh?"

"Tam sư huynh, người có thể lý giải là ta thiên phú dị bẩm."

Ứng Vô Ngân hướng phía béo đôn chớp hai mắt, chợt quay người đi về hướng thuộc về mình kia kiện phòng trúc.

"Thiên phú dị bẩm?" béo đôn kinh ngạc nhìn qua Ứng Vô Ngân bóng lưng, chợt thở dài một hơi: "Đã xong, về sau ta này sư huynh có thể như thế nào đem làm cái gì a, không được, tuyệt đối không thể để cho tiểu sư đệ vượt qua, hôm nay bắt đầu, thời gian tu luyện gấp bội, ta cũng không tin, lấy ta cao đẳng tu võ tư chất sẽ thua bởi cấp thấp tu võ tư chất tiểu sư đệ."

Trở lại phòng trúc, Ứng Vô Ngân âm thầm thở ra một hơi, khá tốt béo đôn không truy vấn tiếp, bằng không thì hẳn thật sự là không biết muốn giải thích thế nào tăng vọt tu vi. Bắc yêu đặc biệt đã thông báo, đóng hấn và Thần huyền đình hết thấy cũng không thể báo cho bất luận kẻ nào, chính mình có thể ngàn vạn không thể nói lời lỡ miệng.

"Cổ này linh lực, thật đúng là hùng hậu."

Ứng Vô Ngân hai mắt chớp lên, vươn ra trên bàn tay mới có lấy nắm thường có thể thấy linh lực tại lân cận, hung hăng địa nắm chặt, cuộn cuộn linh lực trong chớp mắt bùng nổ, trên không trung nhộn nhạo lên một vòng rung động.

Tấn thăng đến Hóa Linh cảnh hậu kỳ, Ứng Vô Ngân phương mới biết được ngày ấy đang hỏi chiến phong có nhiều may mắn, nếu như không phải là Công Tôn Liệt tự cao tự đại, căn bản cũng không có khả năng bị chính mình làm bị thương, Hóa Linh cảnh hậu kỳ cũng giai đoạn trước, hoàn toàn là như trời với đất.

Cảm thụ được vùng đan điền tuần động lấy linh lực, Ứng Vô Ngân mơ hồ có loại cảm giác, e rằng không cần quá lâu, hẳn liền có thể đánh vỡ che chắn, tấn chức Tụ Linh cảnh.

"Công Tôn Liệt, lần này người nhất định phải thua."

Ứng Vô Ngân trên mặt lộ ra vẻ tươi cười, đối với hai ngày sau đó quyết chiến, hẳn có lòng tin tuyệt đối, muốn biết rõ, hẳn hôm nay cũng không phải là phổ thông Hóa Linh cảnh hậu kỳ, mà là cự ly Tụ Linh cảnh chỉ có một bước ngắn Hóa Linh cảnh đại thành cảnh giới.

"Hoàn hữu hai ngày thời gian, nhất định phải mau chóng thuận thực chương không trong cơ thể linh lực."

Ứng Vô Ngân khoanh chân cố định, hai tay kết ấn, dẫn động lấy linh lực tại thể nội chậm rãi lưu chuyển lên.

Hai ngày sau

"Tiểu sư đệ, tuy nói người bây giờ cũng là Hóa Linh cảnh hậu kỳ tu vi, nhưng là hôm nay người hay là không muốn đi luận võ đài." béo đôn một trương trên mặt tròn che kín nghiêm túc.

Ứng Vô Ngân nghe vậy cười cười, trêu ghẹo nói: "Tam sư huynh, người đối với ta cứ như vậy không tin rằng sao?"

Béo đôn lắc đầu, nói: "Không phải là đối với người không tin rằng, người nghĩ a, Công Tôn Liệt thế nhưng là hỏi chiến phong Thái thượng trưởng lão Công Tôn Hạ Vũ duy nhất tôn tử, chịu định không có ai biết át chủ bài. tương đồng tu vi, liệu chính là công pháp, Huyền khí. công pháp phương diện, sư tôn chỗ truyền thụ cho chắc chắn sẽ không chênh lệch, thế nhưng Huyền khí đâu này? người có bất quá là Nhân giai trung cấp Phần Thủy Kiếm, Công Tôn Liệt khẳng định có được phẩm giai cực cao Huyền khí."

"Tam sư huynh, yên tâm đi! người sư đệ cũng không phải là quả hồng mềm, đi thôi."

Ứng Vô Ngân mở ra bộ pháp đi về phía trước đi, béo đôn nói cũng không sai, bất quá, này cũng không thể trở thành hấn phòng thủ mà không chiến lý do. mặc kệ Công Tôn Liệt cầm giữ có nhiều át chủ bài, vì Vô Song phong danh dự, vì Lâm A Đại chỗ bị thương, cũng vì, chính mình. một trận chiến này, hẳn không đi không được.

"Tiểu sư đệ, ai."

Béo đôn nhìn nhìn rồi đi Ứng Vô Ngân, không khỏi hung hăng dậm chân, bước nhanh đuổi theo.

Đi đến Vô Song phong chân núi, đám đầu đi tới một người, thân hình cao lớn khôi ngô, rõ ràng là Lâm A Đại.

Ứng Vô Ngân thấy được Lâm A Đại thân ảnh, không khỏi cười nói: "A Đại, sao người lại tới đây."

Lâm A Đại nhếch miệng cười nói: "Hôm nay là quyết chiến kỳ, ta đương nhiên muốn cùng đi với ngươi."

Béo đôn tròn trắng mắt, tiểu sư đệ tu vi tăng vọt, đối với nghênh chiến Công Tôn Liệt có thắng lòng tin, hẳn có thể lý giải. thế nhưng Lâm A Đại cũng không biết tiểu sư đệ tu vi vì đề thăng sự tình, lại đối với tiểu sư đệ có lòng tin như vậy, mười phần một cái khờ hăng a.

Ứng Vô Ngân gật đầu cười, vỗ vỗ Lâm bờ vai A Đại, nói "Đi thôi."

Lâm A Đại gật gật đầu, chọt theo Ứng Vô Ngân đi về hướng cách đó không xa Truyền Tống Trận, béo đôn bắt đắc dĩ thở dài một hơi, rầu rĩ đi theo phía sau hai người.

Một lát sau, một hồi chói mắt hào quang sáng lên, ba người thân ảnh nhất thời tiêu thất ở trong Truyền Tống Trận.

Kiểm Tông tứ phong vây quanh mà đứng, mà nói vô đài vị trí, ngay tại tứ phong trung tâm.

Trong ngày thường rất ít xuất hiện thân ảnh luận võ đài hôm nay lại là phi thường náo nhiệt, đầu người tích lũy động, hối hả. vô số thân mặc bạch sắc Kiểm bào Kiểm Tông đệ tử hoặc ngồi hoặc đứng, tầm mắt của bọn hắn đều là Lạc cùng tồn tại một cái phương hướng, đó chính là mảnh đất trồng này trung một chỗ đài cao, lúc này kia trên đài cao đang đứng vững vàng một đạo thân ảnh, mắt nhỏ, mắt hí nhìn lại, rõ ràng là Công Tôn Liệt.

Ngắn ngủn nửa tháng, Vô Song phong tân tiến đệ tử Ứng Vô Ngân ước chiến hỏi chiến Phong đệ tử Công Tôn Liệt tin tức liền truyền khắp Kiểm Tông tứ phong. Kiểm Tông đệ tử đều là hiểu kỳ không thôi, một cái Hóa Linh cảnh giai đoạn trước tu vi lại muốn khiêu chiến một cái Hóa Linh cảnh hậu kỳ tu vi, này là muốn chết sao?

"Cái kia Vô Song phong đệ tử như thế nào còn chưa tới, sẽ không phải là sợ rồi sao."

"Có lẽ a, rốt cuộc tu vi chênh lệch quá xa."

"Không thể nào, Vô Song phong trừ đi cái kia Vương béo đôn không nói chuyện, cái nào không là nhân vật thiên tài."

"Nói cũng đúng, không biết Vô Song đó phong tân tiến đệ tử có cái gì lực lượng, cũng dám vượt biên khiêu chiến."

Nhất thiết thì thăm âm thanh tại đông đảo Kiểm Tông trong hàng đệ tử lưu truyền ra.

"Có ý tứ, Phong Hành sư đệ mới thu tên tiểu tử kia dũng khí khá gia."

Trong hư không, có tam đạo thân ảnh lơ lửng không mà đứng, người lên tiếng thân mặc áo bào màu vàng, đầu đội kim quan, rõ ràng là Kiểm Tông Tông chủ, đồng thời cũng là quản lý Ngạo Tuyệt phong Hàn Thiên hữu, tại nó bên cạnh hai người chính là hỏi chiến phong phong chủ Lý Thừa Can, Lạc Thần phong phong chủ Thanh Trúc.

"Công Tôn Liệt tiểu tử kia tất cả hành động quả thật có chút quá mức, thế nhưng, ai."

Lý Thừa Can than nhẹ một tiếng, trong giọng nói tràn ngập bất đắc dĩ.

"Công Tôn trưởng lão duy nhất tôn tử, việc này ngược lại đích thực là làm khó ngươi rồi." Thanh Trúc cười khẽ một tiếng.

Hàn Thiên hữu thân nhiên nói: "Thừa Can sư đệ, thân là hỏi chiến phong phong chủ, đây là của ngươi này thất trách."

Lý Thừa Can hơi có vẻ xấu hổ nói: "Giáo chủ giáo huấn chính là."

"Ngươi khó làm, bản tọa cũng hiểu biết. Công Tôn Hạ Vũ cái kia lão thất phu nên thu liễm thu liễm, Kiểm Tông cũng không phải là họ Công Tôn. nếu là lại như thế trắng trợn, bản tọa không ngại xuất thủ cho hắn một bài học, chớ để ý vào bối phận liên cây gìa lên mặt."

Hàn Thiên hữu trong hai mắt tuôn động lấy một tia hàn mang, sau đó tựa như nghĩ tới điều gì việc hay, nhẹ giọng cười nói: "Bất quá, e rằng không cần bản tọa xuất thủ, nếu là Công Tôn Liệt tôn thượng đến tên tiểu tử kia, theo Phong Hành sư đệ bản tính, e rằng hội hủy đi ngươi hỏi chiến phong."

Lý Thừa Can liên tục cười khò, trên trán chảy ra tí ti mồ hôi lạnh, tính cách của Sở Phong Hành hẳn tự nhiên là lại hiểu rõ bất quá, lời thôi, lời thôi lếch thếch đồng thời lại cực kỳ bao che khuyết điểm, đối với kia lác đác vài người đệ tử nhìn so với điểm chí mạng (mệnh căn tử) còn trọng, này cũng thế mà thôi, hết lần này tới lần khác tu vi lại mạnh mẽ vô cùng. Kiểm Tông đệ nhất nhân danh xưng cũng không phải là không có lừa thì sao có khối.

Đã từng có một cái tin đồn, Vô Song phong đại đệ tử Thất Dạ ra ngoài du lịch, bị một cái nhị lưu tông phái gây thương tích, Sở Phong Hành biết được việc này, biến mất một tháng, một tháng sau, cái kia nhị lưu tông phái bị diệt tin tức liền truyền ra.

Lý Thừa Can lại là biết, căn bản cũng không phải tin đồn, mà là chân chân chính chính sự tình, cái kia nhị lưu tông phái tên là Kinh Thiên tông, Tông chủ chính là Thần Thoại cảnh sơ kỳ tồn tại, nó hạ Thuế Phàm cảnh tu vi trường lão mười mấy tên, lại bị Sở Phong Hành quét ngang, bởi vậy liền cũng hiểu biết Sở Phong Hành mạnh mẽ.

"Ồ, tên tiểu tử kia tới." Hàn Thiên hữu lên tiếng.

Lý Thừa Can vung tay áo xoa xoa mồ hôi lạnh trên trán, nhìn phía dưới một đạo thon dài thân ảnh, nội tâm âm thầm quyết định, tuyệt đối không thể để cho hắn bị thương, bằng không thì hời chiến phong có thể chịu không được Phong Hành sư đệ lửa giận.

"Nhìn, tới, hắn chính là Vô Song phong tân tiến đệ tử, Ứng Vô Ngân."

"Hắc hắc, có trò hay để nhìn."

Ánh mắt mọi người đều tụ tập tại đạo kia thon dài thân ảnh.

Ứng Vô Ngân không có động tĩnh, như cũ là nện bước nhẹ nhõm bộ pháp, đi đến nơi đài cao, quay đầu đối với Lâm A Đại hai người nói: "Tam sư huynh, A Đại, ta đi."

Tiếng nói hạ xuống, bước chân đạp mạnh, thân thể như Hùng Ưng bay lên, trực tiếp lướt lên đài cao.

"Ta còn tưởng rằng ngươi không dám tới, rất tốt."

Công Tôn Liệt chăm chú nhìn chằm chằm lướt lên đài cao Ứng Vô Ngân, trong hai mắt có một tia khát máu hào quang.

Ứng Vô Ngân cười lạnh nói: "Bớt sàm ngôn, ra tay đi."

Béo đôn hai hàng lông mày nhíu chặt, nhìn nhìn trên đài cao hết sức căng thẳng hai người, quay đầu đối với Lâm A Đại nói: "Ngươi làm sao lại không khuyên giải khích lệ tiểu sư đệ." trong lời nói, tràn ngập một ít bất mãn.

Lâm A Đại lắc đầu, cực kỳ rất nghiêm túc nói: "Ngươi không hiểu, tính cách của Vô Ngân so với ai khác đều quật cường, hắn quyết định sự tình, ai khích lệ cũng không có dùng, ngươi yên tâm đi, nếu như Vô Ngân thật sự chết ở Công Tôn Liệt cái kia tạp chủng trên tay, ta nhất định sẽ làm cho Công Tôn Liệt cho Vô Ngân chôn cùng."

Béo đôn không lời nhìn về mặt kiên quyết Lâm A Đại, không khỏi trùng điệp thở dài một hơi, quả nhiên là cái khờ hàng.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Chi Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Ma khí

"Mười chiêu ở trong, ta tất sát ngươi."

Trần ngập sát khí thanh âm tại luận võ trên đài vang lên, Công Tôn liệt thần tình kiệt ngạo, hắn nói vậy lời thực sự không phải là cho rằng Ứng Vô Ngân có thể tại trên tay mình sống quá mười chiêu, mà là hắn phải từ từ tra tấn Ứng Vô Ngân, nếu là một chiêu hiểu được, đây chẳng phải là cao không thú vị.

"Mười chiêu ở trong, ngươi phải thua không thể nghi ngờ."

Ứng Vô Ngân thanh âm rất nhẹ, nhưng lại có một tia chân thật đáng tin kiên định, chậm rãi duỗi ra tay trái, Phần Thủy Kiếm trong chớp mắt xuất hiện, tay phải rút kiếm ra khỏi vỏ, bước chân trùng điệp đạp mạnh, thân thể thuận thể mà động, nhanh như tia chớp thẳng đến Công Tôn Liệt, cả bộ động tác giống như nước chảy mây trôi, làm cho người ta một loại cảnh đẹp ý vui cảm giác.

"Mười chiêu ở trong ta phải thua? thiếu nói mạnh miệng." Công Tôn Liệt hừ lạnh một tiếng, thần sắc mang theo một tia khinh thường, hùng hậu linh lực bày kín toàn thân, lần trước bởi vì khinh địch, bị Ứng Vô Ngân cổ quái kiếm chiêu chỗ kích thương, lần này, hắn cũng sẽ không khinh thường nữa.

Ứng Vô Ngân mặt không biểu tình, Công Tôn Liệt quanh thân phát tán ra hùng hậu linh lực ba động, hắn tự nhiên là cảm ứng được, thế nhưng hắn cũng không có vì vậy mà thả chậm tốc độ.

Năm trượng, tứ trượng, cách Công Tôn Liệt chỉ có ba trượng Viễn thời điểm, một cổ không kém gì...chút nào Công Tôn Liệt linh lực ba động phóng lên trời, mà Ứng Vô Ngân tốc độ bỗng nhiên bạo tăng, trong chớp mắt, liền đã đi tới Công Tôn Liệt trước người.

"Trời cao thần kiếm quyết, Lạc kiếm thức."

Ứng Vô Ngân quát khẽ lên tiếng, một đạo hàn mang lóe lên rồi biến mất, Phần Thủy Kiếm lấy một loại cực kỳ xảo trá góc độ đâm về Công Tôn Liệt.

Công Tôn Liệt ánh mắt chấn kinh, Ứng Vô Ngân quanh thân chỗ tràn ngập linh lực ba động căn bản cũng không phải Hóa Linh cảnh giai đoạn trước, mà là thật Hóa Linh cảnh hậu kỳ. chấn kinh về chấn kinh, Công Tôn Liệt phản ứng cũng không chậm, trực tiếp xoay người một cái, trong lòng bàn tay linh lực tuôn động, hung hăng chụp về phía Phần Thủy Kiếm thân kiếm.

Ứng Vô Ngân nhếch miệng lên, chẳng những không có thu kiếm tránh né, ngược lại phải tay nhẹ vẫy, đem Phần Thủy Kiếm thân kiếm chủ động nghiêng hướng Công Tôn Liệt thủ chương.

Phanh

Một tiếng trầm đục tại luận võ trên đài vang vọng lên, Công Tôn Liệt sắc mặt đại biến, Phần Thủy Kiếm thân kiếm bộc phát ra một cỗ lực lượng kinh khủng, trực tiếp đưa hân tung bay mà đi, trên không trung liên tục mấy cái trở mình, rồi mới tan mất kia cỗ kinh khủng lực đạo.

"Cái gì Hóa Linh cảnh giai đoạn trước khiêu chiến Hóa Linh cảnh hậu kỳ, Vô Song phong cái kia tân tiến đệ tử Ứng Vô Ngân căn bản chính là Hóa Linh cảnh hậu kỳ nha."

"So với ta này càng hiểu kỳ hân vừa rồi sử dụng kiếm pháp, uy lực dường như thật lớn."

"Ừ, lấy Công Tôn Liệt Hóa Linh cảnh hậu kỳ thực lực cũng bị đánh bay, cái này kiếm pháp đẳng cấp tuyệt đối trên mặt đất giai trò lên."

Chúng đệ tử ánh mắt hoặc chấn kinh, hoặc hâm mộ. võ đạo công pháp cực kỳ trân quý, địa trên bậc công pháp giá trị tuyệt đối đến tu võ người tranh mua. tại Kiếm Tông, từ bỏ tứ phong thiên tài đệ tử, đệ tử còn lại chỗ tu luyện bất quá là Nhân giai công pháp mà thôi. trừ phi là đối với tông môn làm ra to lớn công hiến, rồi mới có cơ hội lấy được tông môn tứ hạ giai công pháp.

Hư không phía trên Hàn Thiên hữu mỉm cười, thấp kêu lên: "Xem ra Phong Hành sư đệ rất là coi trọng tiểu gia hỏa này a, liền ngay cả (trời cao thần kiếm quyết) đều truyền thụ cho hân."

Một bên Lý Thừa Can cùng Thanh Trúc gật gật đầu, Ứng Vô Ngân chợt thi triển kiếm pháp bọn họ tia không xa lạ chút nào, ngược lại rất là quen thuộc, nắm đó Sở Phong Hành chính là dựa theo bộ kiếm pháp kia, quét ngang cùng thế hệ người.

"Nếu là không có đoán sai, cùng kiếm pháp chỗ nguyên bộ (thần lôi dẫn) tâm pháp, Phong Hành sư đệ cũng dạy cho tiểu gia hỏa này."

Hàn Thiên hữu trong mắt như có điều suy nghĩ, đứng chấp tay, lẳng lặng nhìn luận võ trên đài đạo kia thon dài nhỏ nhò thân ảnh.

"Lần trước ngươi là có ý ẩn dấu thực lực?" Công Tôn Liệt vẻ mặt hung ác nham hiểm nhìn qua Ứng Vô Ngân.

Ứng Vô Ngân từ chối cho ý kiến, hân cũng không cho là chính mình có hướng Công Tôn Liệt giải thích tất yếu.

Không nghe được Ứng Vô Ngân trả lời, Công Tôn Liệt ánh mắt càng âm lãnh: "Không quan hệ, cho dù ngươi là che giấu thực lực, kết quả hay là đồng dạng, chính là chết ở trên tay của ta."

Tiếng nói hạ xuống, một cái bộ dáng quái dị cự trảo vền vền xuất hiện ở Công Tôn Liệt trên tay, theo cự trảo xuất hiện, một cỗ nồng đậm mùi máu tươi tràn ngập ra, đem luận võ chung quanh đài tầm hơn mười trượng tất cả đều bao trùm. chỉ một thoáng, mảnh không gian này tựa hồ vang lên quỷ dị tiếng kêu ré.

"Nguy rồi, nguy rồi, quả nhiên bị con quạ của ta miệng nói trúng rồi. sư tôn, Đại sư huynh, Nhị Sư Tỷ, các ngươi như thế nào vẫn chưa trở lại."

Luận võ dưới đài béo đôn nhìn thấy này bức tình hình, nhanh chóng dậm chân, quay đầu nhìn nhìn Lâm A Đại, không khỏi thàn than một tiếng, hân cũng không trông cậy vào khờ hăng có thể xuất cái gì chủ ý, từ Ứng Vô Ngân trên luận võ đài đến bây giờ, Lâm A Đại liền thần sắc chăm chú nhìn nhìn, liền ngay cả Ứng Vô Ngân bộc phát ra Hóa Linh cảnh hậu kỳ tu vi, thần sắc cũng không có thay đổi hóa, phảng phất hân đã sớm biết.

"Đây là cái gì quỷ đồ vật? hảo khí tức kinh khủng."

Vây xem Kiếm Tông chúng đệ tử thần sắc chấn kinh, này cự trảo vừa xuất hiện, trong cơ thể của bọn họ linh lực phảng phất đình trệ đồng dạng, vận hành cực kỳ khó khăn, quỷ dị này tình huống không khỏi để cho bọn họ kinh hãi gần chết.

Hư không phía trên Hàn Thiên hữu ánh mắt ngưng tụ, kinh ngạc nói: "Dĩ nhiên là Địa giai sơ cấp ma khí."

"Cao làm loạn, tiếp tục như vậy muốn gặp chuyện không may, Tông chủ, ta đi ngăn cản cuộc quyết đấu này."

Lý Thừa Can hai hàng lông mày nhăn thành một cái chữ Xuyên (川), ma khí kỳ thật cũng là Huyền khí, chỉ bất quá cùng bình thường Huyền khí bất đồng, ma khí nhuộm máu càng nhiều, uy lực liền càng mạnh, cho nên, tại tương đồng cấp bậc, ma khí so với đồng dạng Huyền khí, uy lực lớn hơn rất nhiều.

Mặc dù như thế, tu võ người lại là có rất ít người sẽ đi sử dụng ma khí, bởi vì ma khí chỗ nhiễm sát khí quá nặng, nếu là kiềm giữ người của nó ý chí không đủ kiên định, rất dễ dàng bị nó ảnh hưởng thần trí, biến thành một cái chỉ hiểu được giết người khôi lỗi.

Hàn Thiên hữu khoát tay, nói: "Do bọn họ đi thôi, nếu có ngoài ý muốn, bản tọa tự sẽ ra tay."

Lý Thừa Can nghe Hàn Thiên hữu nói như thế, chỉ có thể bất đắc dĩ thôi, bất quá vẫn là về mặt khẩn trương nhìn chăm chăm luận võ đài, hấn cũng không thể để cho Ứng Vô Ngân gặp chuyện không may, bằng không thì, hời chiến phong sẽ phải hồng bét.

Ứng Vô Ngân khẽ cau mày, Hàn Thiên hữu trên tay chỗ cầm lấy cự thảo, cho hấn một loại cực kỳ cảm giác nguy hiểm hơn nữa, theo cự thảo xuất hiện, trong cơ thể hấn tựa hồ có một loại đồ vật rục rịch, mong muốn phá thể mà ra.

"Kiệt kiệt, Ứng Vô Ngân, ta để cho ngươi chết cái minh bạch. đây là diệt hồn thảo, chính là Địa giai sơ cấp ma khí, uy lực so với tầm thường Địa giai trung cấp Huyền khí đều muốn Cường, có thể chết tại diệt hồn thảo, là vinh hạnh của ngươi."

Công Tôn Liệt điên cuồng cười lớn, thần sắc vận vẹo. theo diệt hồn thảo xuất hiện, hấn tựa hồ như là thay đổi một người, toàn thân tràn ngập nồng đậm sát khí, liền ngay cả hai mắt đều tràn ngập một chút đỏ như máu sắc.

Diệt hồn thảo? Địa giai sơ cấp ma khí? Ứng Vô Ngân ánh mắt chớp lên, chợt hít sâu một hơi, từ khi lấy ra diệt hồn thảo, Công Tôn Liệt cho hấn lực áp bách vền vền tăng cường vài lần, một loại tức đem từ vong cảm giác trong lòng của hấn lan tràn ra.

"Đi chết đi a." Công Tôn Liệt giống như điên cuồng mãnh liệt nhào mà lên, hướng phía Ứng Vô Ngân hung hăng địa vung ra một thảo, sắc bén đầu ngón tay hiện ra lạnh lùng hàn mang, ở trên quanh quần lấy nhàn nhạt hắc sắc hình dáng linh lực.

Ứng Vô Ngân đồng tử co rút lại, Phần Thủy Kiếm trong chớp mắt vung ra một cái Lạc kiếm thức, mong muốn đem diệt hồn thảo ngăn lại.

Keng

Một đạo thanh thúy kim kên giao kích tiếng vang triệt lên, Ứng Vô Ngân ngạc nhiên phát hiện Lạc kiếm thức chỗ bộc phát ra lực lượng vậy mà vô pháp ngăn cản diệt hồn thảo thể công, tâm niệm vừa động, lập tức bứt ra trở ra.

Xoẹt

Tuy Ứng Vô Ngân vừa phát hiện không đúng liền lập tức thoái lui, thế nhưng nó ngực vẫn bị diệt hồn thảo phá vỡ một đường vết rách.

"Kiệt kiệt, ta xem ngươi có thể tránh thoát mấy lần."

Công Tôn Liệt trong mắt tràn ngập khát máu hào quang, tiếp tục hướng phía Ứng Vô Ngân tấn công mạnh mẽ đi.

Ứng Vô Ngân không ngừng lách mình, tránh né lấy Công Tôn Liệt công kích, đồng thời trong đầu không ngừng nghĩ đến phá giải phương pháp.

"Ngươi còn có thể hướng đâu trốn?"

Công Tôn Liệt đem Ứng Vô Ngân bức đến luận võ trên đài một người chết góc, thần sắc hung ác nham hiểm hung hăng vung ra một thảo.

Nguy rồi, một này chiêu trốn không được. Ứng Vô Ngân đồng tử co rút lại, chợt cắn răng, nội tâm hung ác, trực tiếp đem vùng đan điền đại bộ phận linh lực quán thâm đến Phần Thủy Kiếm, một cái Lạc kiếm thức nghênh hướng diệt hồn thảo, Nhân giai trung cấp Phần Thủy Kiếm tựa hồ chịu không được như thế hùng hậu linh lực, thân kiếm rung động mãnh liệt không chỉ.

Phanh

Lạc kiếm thức ẩn chứa lực lượng mãnh liệt bạo phát, một trận cuồng phong bỗng nhiên dâng lên, hướng phía bốn phía cuốn ra, tản ra mùi huyết tinh diệt hồn thảo tại Lạc kiếm thức chỗ bạo phát lực lượng ngăn trở, hơi hơi đình trệ một lát, chợt trực tiếp đem ngăn trở lấy lực lượng xé rách, diệt hồn thảo mang theo nồng đậm từ vong khí tức, hướng phía Ứng Vô Ngân vung mạnh mẽ đi.

"Từ, đi chết đi, từ a!"

Công Tôn Liệt điên cuồng gào thét, nhìn nhìn diệt hồn thảo cách Ứng Vô Ngân càng ngày càng gần, ánh mắt của hấn cũng càng ngày càng hưng phấn, hấn lúc này đã có thể tưởng tượng ra Ứng Vô Ngân bị chia năm xẻ bảy cảnh tượng.

"Tiểu sư đệ."

Luận võ dưới đài béo đôn con mắt tròn trũng, Hóa Linh cảnh hậu kỳ linh lực không hề có giữ lại lan ra, bước chân đạp mạnh, đang muốn lên đài ngăn trở Công Tôn Liệt thời điểm, lại bị một bên Lâm A Đại gắt gao kéo lấy.

"Lâm A Đại, ngươi làm gì thế? buông tay, bằng không thì ta liền làm thịt ngươi." béo đôn biểu tình dữ tợn, hấn lúc này, căn bản nhìn không ra bình thường cái loại kia không có đang hình bộ dáng.

"Ngươi đi lên, Vô Ngân sẽ xảy ra khí, đây là thuộc về hấn chiến đấu." Lâm A Đại toàn thân run rẩy, trong ánh mắt che kín tơ máu.

Béo đôn dữ tợn biểu tình vền vền ở trên mặt ngưng kết, chợt như là đã trút giận bóng da đồng dạng, toàn thân vô lực co quắp ngã xuống đất, quanh thân tuần động lấy linh lực ba động cũng là từ từ tiêu tán.

"Tông chủ." hư không phía trên, Lý Thừa Can lo lắng hô to lên tiếng.

Hàn Thiên hữu ánh mắt ngưng lại, lắc đầu, lạnh nhạt nói: "Xem tiếp đi."

Lý Thừa Can nghe vậy, chỉ có thể trùng điệp hất lên tay áo bày, bắt đắc dĩ nhìn nhìn luận võ trên đài đã phát sinh hết thấy.

Ta muốn chết phải không? Ứng Vô Ngân nhìn nhìn cách mình càng ngày càng gần diệt hồn trảo, thần sắc gian lại là không có một tia sợ hãi, ngược lại, có một loại không hiểu cảm giác hưng phấn, trong lòng lặng yên lan tràn ra.

Không, ta sẽ không chết, vừa mới nhập võ đạo mà thôi, ta làm sao có thể ở chỗ này gục xuống, theo càng ngày càng gần diệt hồn trảo, Ứng Vô Ngân cũng càng ngày càng hưng phấn, chợt, trong óc của hắn vền vền truyền ra oanh một tiếng, một loại khát máu dục vọng tại toàn thân tràn ngập ra.

"Ồ?"

Công Tôn Liệt hưng phấn thần sắc vền vền ngưng kết, trong hai mắt có một tia không dám tin về. Địa giai sơ cấp diệt hồn trảo lại bị cản lại, hơn nữa, ngăn lại nó, là một cánh tay.

"Điểm này trình độ sát khí, chính là cho ta rách giầy cũng không xứng a!"

Lạnh lùng như hàn lời của Băng lời nói âm thanh vang lên, Ứng Vô Ngân hồn nhiên không để ý đang tại trời Huyết cánh tay, hẳn lúc này, con mắt huyết hồng, khuôn mặt thanh tú trên mang theo nụ cười quý dị, nụ cười này nhìn qua, vậy mà làm cho người ta một loại tà ác cảm giác.

"Không có khả năng, không có khả năng."

Công Tôn Liệt trong mắt hiện lên một tia kinh hãi, vội vàng bứt ra trở ra, trọn vẹn rời khỏi mùi tử vong Viễn, mới kinh nghi bất định nhìn về phía Ứng Vô Ngân. không có ai so với hắn rõ ràng hơn diệt hồn trảo uy lực, tầm thường Nhân giai Huyền khí cũng có thể trực tiếp chém đứt, chứ nói chi là người cánh tay, có thể là vừa vặn Ứng Vô Ngân đúng là dùng cánh tay cứng rắn cản lại diệt hồn trảo, điều này không khỏi làm hắn kinh hãi gần chết.

Ứng Vô Ngân nhếch miệng lên, lộ ra một tia cười tà, nhẹ giọng nói ra: "Hoan nghênh đi đến, Huyết thế giới."

Tiếng nói hạ xuống, một cỗ ngập trời sát khí lấy hắn làm trung tâm, cuồng bạo cuốn ra, chỉ một thoáng, mảnh không gian này phảng phất bị viễn cổ cự thú đè mất tới đồng dạng, luận võ chung quanh đài gần trăm trọng phạm vi, đều tràn ngập một loại cực độ áp lực quý dị cảm giác.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 22: danh chấn Kiếm Tông

"Thiên, trời ạ. Vô Song đó phong tân tiến đệ tử, thật đáng sợ."

"Ta, ta dường như không có thể động."

Kiếm Tông chúng đệ tử kinh hãi không thôi, tại này cổ khủng bố sát khí bao phủ xuống, bọn họ vậy mà như là mất đi thân thể quyền không chế, muốn đi động một bước đều khó như lên trời.

"Hào nồng đậm sát khí, vậy mà cự ly thực chất hóa chỉ có một bước ngắn, kẻ này, nhìn không thấu." hư không phía trên Hàn Thiên hữu thần sắc kinh ngạc.

Lý Thừa Can cũng là khiếp sợ không thôi, nói: "Đây, hẳn đến cùng sát nhiều hay ít người, vậy mà cô động xuất như thế ngập trời sát khí."

Một bên Thanh Trúc đôi mi thanh tú hơi nhíu, nói khẽ: "Đây không phải bản thân lực lượng."

Hàn Thiên hữu lắc đầu, hiển thị rõ uy nghiêm trên mặt lộ ra nụ cười, cực kỳ khẳng định nói: "Không, đây là bản thân lực lượng."

"Tông chủ, người nói là?"

Lý Thừa Can cùng Thanh Trúc liếc nhau một cái, chợt đồng thanh lên tiếng kinh hô: "Thiên táng giả."

Hàn Thiên hữu cười mà không nói, nội tâm lại là ở trong tối tự nói, Phong Hành sư đệ, khó trách ngươi coi trọng như vậy kẻ này, nguyên lai là thiên tăng già, Kiếm Tông xuống dốc gần vạn năm, rốt cục có tái hiện huy hoàng cơ hội.

"Không có khả năng, không có khả năng."

Công Tôn liệt thần sắc sợ hãi, dựa theo diệt hồn trảo, hắn luôn luôn là quét ngang Hóa Linh cảnh, liền ngay cả Tụ Linh cảnh giai đoạn trước xuất thủ, hắn cũng có thể dựa theo diệt hồn trảo chỉ uy chống cự một ít. thế nhưng là lúc này diệt hồn trảo vậy mà phát ra từng trận rung động mãnh liệt, nguyên bản hiện ra hàn mang đầu ngón tay cũng mờ đi.

"Từ đầu đến giờ, tổng cộng giao thủ bảy chiêu, hoàn hữu ba chiêu, ngươi, chuẩn bị xong chưa?"

Ứng Vô Ngân nhếch miệng lên, lộ ra một tia cười tà, tay phải coi thường, mũi kiếm trực chỉ Công Tôn Liệt. chợt bước chân đạp mạnh, thân ảnh nhất thời tiêu thất tại trong tầm mắt của mọi người, lại xuất hiện, đã cách Công Tôn Liệt chưa đủ ba trượng Viễn, phản này tốc độ, thật sự là có chút làm cho người ta sợ hãi.

"Ta tuyệt đối sẽ không thua ở ngươi, tuyệt đối sẽ không." Công Tôn liệt thần tình dữ tợn vô cùng, hung hăng vung ra trong tay diệt hồn trảo.

Ứng Vô Ngân mất lộ hàn mang, phải tay nhẹ vẩy, một tiếng Kiếm kêu bỗng nhiên vang lên, Phần Thủy Kiếm ở trong hư không kéo ra một đạo hàn mang, một cái Lạc Kiếm thức ngênh hướng diệt hồn trảo. Phần Thủy Kiếm thân kiếm che kín linh lực, linh lực trung còn mang theo làm cho người lạnh triệt nội tâm khủng bố sát khí.

Keng

Theo Phần Thủy Kiếm cùng diệt hồn trảo tấn công, một đạo to rõ kim minh thanh vang vọng lên.

"Nho nhỏ ma khí, cũng dám ngăn cản ta." Ứng Vô Ngân ánh mắt băng lãnh, nhìn nhìn diệt hồn trảo ngoan cường chống cự lại Lạc kiếm thức sức bật, không khỏi hừ lạnh một tiếng, tràn ngập sát khí phun ra một chữ: "Cút."

Diệt hồn trảo hình như có linh tính đồng dạng run rẩy không chỉ, tại Ứng Vô Ngân phun ra lần chữ, một tiếng rên rỉ, trực tiếp thoát ly Công Tôn Liệt nắm giữ, hướng một bên bay thấp mà đi.

Công Tôn Liệt song mắt lộ ra một tia tuyệt vọng, mắt đi diệt hồn trảo, hắn căn bản không thể nào là Ứng đối thủ của Vô Ngân.

Ứng Vô Ngân che kín huyết sắc hai mắt lạnh lùng Như Băng, tay trái nâng lên, hung hăng một chương chụp về phía Công Tôn Liệt ngực, trong lòng bàn tay tuôn động lấy hùng hậu linh lực, làm cho người ta một loại tràn ngập vạn cân chỉ lực cảm giác.

Phanh

Một tiếng vang thật lớn, Công Tôn Liệt như như điều đứt dây đồng dạng, bay ngược, bạch sắc Kiếm bào lồng ngực, tất cả đều bể thành mảnh vỡ, sau đó tại ánh mắt của mọi người trong cái nhìn chăm chú, hung hăng đạ rơi vào luận vô đài biên giới vị trí.

"Công, Công Tôn Liệt thất bại?"

"Thật cường hãn, đây quả thật là Hóa Linh cảnh võ giả chiến đấu sao?"

Kiếm Tông chúng đệ tử ngơ ngác nhìn trước mắt một màn này, trên nét mặt ngoại trừ sợ hãi hay là sợ hãi, Ứng Vô Ngân cùng Công Tôn Liệt chỗ thể hiện ra thực lực, e rằng so với tầm thường Tụ Linh cảnh giai đoạn trước võ giả đều muốn tới cường đại.

"Không có khả năng, một này cắt đều là Mộng, đúng đều là Mộng."

Công Tôn Liệt lung la lung lay đứng dậy, sắc mặt tro tàn, hai mắt tràn ngập vẻ tuyệt vọng, sau đó đại khẩu phun ra một ngụm máu tươi, vừa mới đứng vững thân thể cũng vô lực một lần nữa ngã rơi trên mặt đất.

Ứng Vô Ngân ánh mắt lạnh lùng, nắm lấy Phần Thủy Kiếm chậm rãi đi đến Công Tôn Liệt bên cạnh, lúc này người sau đang về mặt tuyệt vọng nhìn trời Không.

"Giết ta đi!"

Công Tôn Liệt chậm rãi hai mắt nhắm lại. đã chờ đợi hồi lâu, cũng không có cảm giác được có kiếm đâm nhập thân thể, không khỏi một lần nữa mở hai mắt ra, nhìn về phía Ứng Vô Ngân, luận vô trên đài phân ra sinh tử, trừ phi một người chủ động mở miệng nhận thua, bằng không chính là không chết không thôi, nhưng là muốn hắn Công Tôn Liệt nhận thua, kia tuyệt đối không có khả năng.

Lúc này Ứng Vô Ngân hai mắt huyết hồng, một tia như như thực chất sát khí tự quanh người hắn tràn ngập mà ra.

Giết hắn đi, giết hắn đi!

Tràn ngập khát máu dục vọng thanh âm tại Ứng trong lòng Vô Ngân không ngừng vang trở lại, giựt giây Ứng Vô Ngân xuất kiếm chấm dứt Công Tôn Liệt tánh mạng.

Muốn giết hay không, là ta nói tính, người tính toán thơn bơ vậy sao, cắt ra thân thể của ta. Ứng Vô Ngân trong lòng lớn tiếng gào thét, đem muốn xuất kiếm xúc động cường ép đè xuống, một lát sau, hấn trong hai mắt huyết sắc dần dần biến mất, tràn ngập mảnh không gian này không bố sát khí cũng lặng yên tiêu tán.

Thẳng đến lúc này, mọi người vây xem rồi mới thở ra một hơi, lúc trước cái loại này sát khí khắp nơi cảm giác, thật sự là làm cho người quá mức khó chịu.

"Người hấn là vui mừng chính mình là Kiếm Tông đệ tử, bằng không, ta tất sát người."

Ứng Vô Ngân hít sâu một hơi, tia không chút nào để ý Công Tôn Liệt hội làm Hà phản ứng, trực tiếp quay người lướt xuống luận võ đài. hấn không giết Công Tôn Liệt, cũng không phải là bởi vì nhất thời mềm lòng, mà là từ vừa mới bắt đầu, hấn lại không có muốn giết chết Công Tôn Liệt ý nghĩ. tuy nói tại luận võ trên đài giết đi Công Tôn Liệt cũng thuộc về danh chính ngôn thuận, thế nhưng Công Tôn Liệt bất kể thế nào nói cũng là hời chiến phong Thái thượng trưởng lão Công Tôn Hạ Vũ thân tôn tử, nếu là giết đi Công Tôn Liệt, tất sẽ mang đến cho Sở Phong Hành một ít phiền toái không cần thiết.

"Tam sư huynh, A Đại, chúng ta đi." Ứng Vô Ngân thân thể thoáng có chút lay động, khuôn mặt thanh tú trên cũng có được một tia trắng xám.

"Tiểu sư đệ, người không sao chứ?" béo đôn về mặt khăn trương tiến lên đỡ lấy Ứng Vô Ngân, một bên Lâm A Đại cũng là có một tia khăn trương.

"Ta không sao, chúng ta trở về."

Kia cô quý dị lực lượng tiêu thất, Ứng Vô Ngân liền có một loại cực kỳ suy yếu cảm giác, lúc trước tại luận võ trên đài cũng chỉ là Cường chịu đựng mà thôi, hiện giờ vừa để xuống từng (lông), trong đầu truyền đến từng đợt mê muội cảm giác.

"Hảo, hảo, chúng ta trở về." béo đôn trong mắt có một vẻ bối rối, tuy Ứng Vô Ngân nói mình không có việc gì, thế nhưng hấn có thể cảm giác được, hiện giờ Ứng Vô Ngân thân thể đang không ngừng run nhè nhẹ, suy yếu như một cái bệnh nặng người.

Tại béo đôn cùng Lâm A Đại hai người nâng, Ứng Vô Ngân ba người thân ảnh chậm rãi biến mất đang lúc mọi người trước mắt.

Hư không phía trên, Lý Thừa Can nhẹ nhàng thở ra một hơi, một mực dẫn theo tâm rớt cực để xuống, tán thán nói: "Phong Hành sư đệ lại thu một người đệ tử giỏi a."

Hàn Thiên hữu mặt mang tiểu ý, gật gật đầu, nói: "Từ lên trời Đường đến bây giờ, kẻ này biểu hiện ra đại nghị lực, tâm tính đoan chính. tuy xuất thủ nhìn như tàn nhẫn vô tình, lại có lưu một tia chỗ trống."

Hoàn hữu một câu hấn không nói ra, đó chính là với tư cách là một cái thiên táng giả, Ứng Vô Ngân nhất định sẽ trở thành một phương cự giơ cao.

Lý Thừa Can cùng Thanh Trúc hai người liên tiếp gật đầu, trong ánh mắt đều là tràn ngập tán thưởng.

Liền tại Thiên, Ứng Vô Ngân ba chữ kia triệt để truyền khắp toàn bộ Kiếm Tông, cứu chiêu đánh bại cùng cảnh giới Công Tôn Liệt, hơn nữa còn là tại Công Tôn Liệt có được Địa giai ma khí dưới tình huống, điều này không khỏi làm người khiếp sợ không thôi.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Thất Dạ

Vô Song phong Từ Trúc Lâm, một đạo thân ảnh ngồi xếp bằng, nó quanh thân nhộn nhạo từng đạo linh lực ba động, hiển nhiên là đang đứng ở tu luyện bên trong.

"Vẫn chưa được, đáng giận."

Ứng Vô Ngân mở hai mắt ra, khuôn mặt thanh tú trên có một chút vẻ không cam lòng.

Lúc này cự ly luận võ đài lần kia quyết đấu đã qua hơn một tháng, từ khi mười ngày trước dường tốt thương thế, Ứng Vô Ngân liền thử đột phá Hóa Linh cảnh, nhưng lại là tổng chênh lệch một tia. mỗi lần sắp đột phá thời điểm, trong cơ thể linh lực liền có một loại kẻ tục không còn chút sức lực nào cảm giác.

"Đúng vậy, nhập vô đạo không được ba tháng, cũng đã Hóa Linh đại thành rồi."

Một đạo âm thanh trong trẻo ở trong Từ Trúc Lâm vang lên.

"Ai?"

Đang tại âm thầm trầm tư Ứng Vô Ngân vèn vèn bưng tỉnh, theo thanh âm nhìn lại, chỉ thấy một cái ước chừng hơn hai mươi thanh niên đang dựa lấy một cây trúc tía, mục quang ôn hòa nhìn mình.

Người thanh niên này thân mặc Kiếm Tông đệ tử quần áo và trang sức, một thân bạch sắc Kiếm bào mặc ở trên người hắn, lại có một tia tiêu sái cảm giác, khuôn mặt tuấn lãng phi phàm, bên hông giắt một cái hồ lô rượu, để cho hắn bình thiem vài phần phóng khoáng.

Thanh niên cùng rộn ràng mà cười cười, nói: "Ta là ai? đối với người khác mà nói, ta chỉ là một cái hảo tửu mê rượu phổ thông vô giả, thế nhưng đối với người mà nói, ta là Đại sư huynh của ngươi."

"Ngươi là Đại sư huynh, Thất Dạ?"

Ứng Vô Ngân vẻ mặt kinh ngạc, này cũng khó trách, từ hắn gia nhập Vô Song phong bắt đầu, liền chưa từng gặp qua Đại sư huynh này, hôm nay bỗng nhiên gặp nhau, khó tránh khỏi có một chút chấn kinh.

"Như thế nào? không tin phải không? ta này hạng người vô danh, chẳng lẽ còn sẽ có người giả mạo hay sao?" Thất Dạ cười ôn hòa, đi đến Ứng Vô Ngân bên cạnh ngồi xuống.

Ứng Vô Ngân khoe miệng gió lên mỉm cười, nói: "Đại sư huynh nói đùa, chỉ là Đại sư huynh ngày bình thường thần long thấy đầu không thấy đuôi, hôm nay vẫn là lần đầu tiên thấy đến đại sư huynh bộ mặt thật."

"Ngươi mới tới Vô Song phong, ta liền đã gặp ngươi, chẳng qua lúc ấy ngươi đang hăm vào trong hôn mê. về sau bởi vì muốn làm một sự tình, cho nên kéo dài tới hôm nay rồi mới gặp nhau." Thất Dạ tuấn lãng trên khuôn mặt thủy chung mang theo như xuân phong cùng rộn ràng tiếu ý, từ từ giải thích, chột chuyển giọng, nói: "Tiểu sư đệ thế nhưng là mong muốn đột phá Hóa Linh thời điểm liền có linh lực bắt lực cảm giác?"

Ứng Vô Ngân gật gật đầu, có chút buồn rầu nói: "Đúng là như thế, hắn là linh lực của ta còn chưa đủ hùng hậu duyên cớ."

Thất Dạ cười cười, đưa tay cỡi xuống bên hông giắt hồ lô rượu, hướng phía Ứng Vô Ngân ném đi, nói "Tiểu sư đệ có thể hội uống rượu?"

"Chưa từng uống qua, cho nên sẽ không."

Ứng Vô Ngân đưa tay tiếp được hồ lô rượu, nội tâm có chút nghi hoặc, không rõ Thất Dạ tại sao lại hỏi như vậy.

Thất Dạ đưa tay chỉ hồ lô rượu, sắc mặt hàm chứa một tia lực lượng thần bí nói: "Vậy tiểu sư đệ hôm nay có thể thử một chút tửu hương vị như thế nào."

Ứng Vô Ngân nội tâm càng nghi hoặc, nhìn nhìn trên tay hồ lô rượu, chột vệt ra hồ lô tắc, một cổ nồng đậm mùi rượu nhất thời tràn ngập ra, chỉ một thoáng, khắp Từ Trúc Lâm tựa hồ cũng tràn ngập nhàn nhạt mùi thơm ngát.

Ứng Vô Ngân nhãn tình sáng lên, trước kia tại Lâm gia thôn thời điểm, hắn không phải là không có ngửi qua tửu hương vị, những cái kia tửu phát tán hương vị đều có chút sắc mùi, chính là bởi vì như thế, cho nên cho tới bây giờ, hắn cũng không Tăng uống qua tửu. thế nhưng này trong hồ lô tửu, lại là hoàn toàn bất đồng, cổ này nhàn nhạt mùi rượu làm cho người có dừng khí vui vẻ thoải mái cảm giác, sẽ không chút nào cảm thấy khó nghe.

Thất Dạ tuấn lãng trên khuôn mặt mang theo cười ôn hòa ý, lặng lẽ nhìn Ứng Vô Ngân.

Ứng Vô Ngân nhẹ nhàng gió lên hồ lô rượu, một chút tửu thủy hỗn hợp có mùi thơm ngát trực tiếp đổ vào trong miệng.

"Mùi vị kia."

Ứng Vô Ngân con mắt càng sáng ngời, tửu thủy nhập hầu, như một đoàn hỏa diễm đồng dạng, để cho cả người đều tràn ngập tình cảm ấm áp, toàn thân cao thấp lỗ chân lông tựa hồ cũng mở ra đồng dạng, cực kỳ thoải mái.

"Đại sư huynh, rượu này..."

Ứng Vô Ngân đang muốn lên tiếng tán thưởng thời điểm, vèn vèn biến sắc, theo tửu thủy vào bụng, một cổ khổng lồ linh lực bỗng nhiên bắn ra, kinh mạch trong cơ thể tựa hồ cũng có chút không chịu nổi cổ này linh lực, có một ít sắp đứt gãy cảm giác, điều này không khỏi làm hắn kinh hãi không thôi.

Bối rối, Ứng Vô Ngân chẳng quan tâm nói chuyện, hai tay tương hợp, kết xuất một cái ấn ký, toàn lực vận hành (thần lôi dẫn), muốn đem cổ này không hiểu xuất hiện khổng lồ linh lực luyện hóa.

"Không phải sợ, ngưng thần tĩnh khí, đem linh lực luyện hóa, là được đột phá Hóa Linh cảnh."

Bên tai vang lên Thất Dạ ôn hòa thanh âm, nghe được Thất Dạ nói như thế, Ứng Vô Ngân không khỏi yên lòng, cổ này không hiểu xuất hiện khổng lồ linh lực, hắn là rồi mới uống xong tửu thủy làm ra.

Theo thời gian trôi qua, Ứng Vô Ngân dần dần đem cỗ này không lồ linh lực luyện hóa làm bản thân lực lượng, trong đầu nhớ tới Thất Dạ theo như lời, không khỏi trầm xuống tâm, thử đột phá Hóa Linh cảnh.

Chỉ một thoáng, lấy Từ Trúc Lâm làm trung tâm, phương viên trăm trượng thiên địa linh lực tựa hồ bị cái gì hấp dẫn đồng dạng, điên cuồng hướng Từ Trúc Lâm dũng mãnh lao tới, không được thời gian một nén nhang, Từ Trúc Lâm trên không liền hội tụ không thể tính toán linh lực, những linh lực này quá nồng đậm, làm cho mảnh không gian này đều đã có một tia vận vẹo hình dạng.

Thất Dạ khẽ ngẩng đầu, cảm ứng đến này thiên địa linh lực rung chuyển, kinh ngạc thấp kêu lên: "Ồ, dẫn động trăm trượng linh lực, đây là tuyệt phẩm linh mạch, tiểu sư đệ căn bản cũng không phải hạ đẳng tu võ tư chất, mà là tuyệt các loại."

Lúc này Ứng Vô Ngân đang chân kinh nhìn nhìn trong cơ thể biến hóa, chỉ thấy đan điền của hắn vị trí yên yên hình thành một cái lỗ xoáy, lỗ xoáy này không ngừng xoay tròn lấy, tốc độ do chậm đến nhanh, toàn thân linh lực tựa hồ không bị khống chế đồng dạng tất cả đều bị lỗ xoáy hút vào.

"Đây là linh lực lỗ xoáy?"

Ứng Vô Ngân nội tâm lâm lâm, linh lực lỗ xoáy chính là Tụ Linh cảnh võ giả đặc hữu tiêu chí, ở đan điền vị trí lấy linh lực hóa thành lỗ xoáy, liên tục không ngừng dẫn dắt thiên địa linh lực nhập vào cơ thể.

Đây cũng là Tụ Linh cảnh cùng Hóa Linh cảnh lớn nhất khác biệt, Tụ Linh cảnh võ giả bởi vì có linh lực lỗ xoáy tồn tại, linh lực tốc độ khôi phục cùng với hùng hậu trình độ đều xa xa vượt qua Hóa Linh cảnh võ giả.

Theo Ứng Vô Ngân trong cơ thể biến hóa, hắn ngồi xếp bằng thân thể yên yên phát ra một cỗ mạnh mẽ hấp lực, chiếm giữ trên Từ Trúc Lâm trông không linh lực nhất thời bay vọt hạ xuống, điên cuồng tràn vào trong cơ thể của hắn.

Chỉ một thoáng, Ứng Vô Ngân quanh thân ba trượng phạm vi cuồng phong gào thét, từng khóa trúc tia uốn lượn đứt gãy, bị này cỗ cuồng phong thổi hướng xa xa, mà Thất Dạ cũng là người nhẹ nhàng rời khỏi mười trượng.

"Sư tôn lần này ngược lại là nhất được bảo, còn lại tam phong thật sự là mất bị mù, ha ha, e rằng sư tôn sớm liền nhìn ra tiểu sư đệ tu võ tư chất a." Thất Dạ mất mạng nụ cười nhìn nhìn ngồi xếp bằng Ứng Vô Ngân.

Trộn vụn qua đại sau nửa canh giờ, Từ Trúc Lâm vừa mới khôi phục bình tĩnh.

Một mực ngồi xếp bằng Ứng Vô Ngân yên yên mở hai mắt ra, một tia hàn mang tại trong mắt lóe lên tức thì, chợt một tia hưng phấn hiển hiện tại trong hai mắt.

"Cỗ lực lượng này, thật mạnh, so với trước ít nhất mạnh mẽ mấy chục lần."

Ứng Vô Ngân cảm thụ được trong cơ thể mãnh liệt mệnh môn linh lực, khuôn mặt thanh tú trên đều là hưng phấn nụ cười. lúc này trong cơ thể hắn linh lực lỗ xoáy đang tại chậm rãi xoay tròn lấy, không ngừng phát ra một tia linh lực rèn luyện lấy kinh mạch. đây cũng là linh lực lỗ xoáy diệu dụng, ngoại trừ gia tăng bên ngoài tốc độ tu luyện, còn có thể không có lúc nào tự hành rèn luyện kinh mạch.

Thất Dạ lướt thân đến Ứng Vô Ngân bên cạnh, ôn hòa cười nói: "Tiểu sư đệ, chúc mừng đột phá Hóa Linh cảnh."

"Đa tạ Đại sư huynh, nếu như không phải là Đại sư huynh hỗ trợ, ta làm sao có thể nhanh như vậy đã đột phá."

Ứng Vô Ngân nội tâm có một tia cảm kích, hắn sở dĩ có thể đột phá Hóa Linh cảnh, hoàn toàn là bởi vì hồ lô rượu kia trung từ thủy làm ra, rượu kia không biết là dùng cái gì nhượng thành, vậy mà ắn chứa không lồ như vậy linh lực.

Hồ lô rượu từ lúc Ứng Vô Ngân đột phá mới bắt đầu, đã bị Thất Dạ xuất thủ thu hồi, lúc này Thất Dạ lắc hồ lô rượu, cười nói: "Không cần cảm ơn ta, nếu như tiểu sư đệ không phải là cách Tụ Linh chỉ có nửa bước xa, lửa này linh từ cũng không cách nào cho ngươi đột phá Hóa Linh cảnh."

"Nguyên lai rượu này tên gọi hỏa linh tử, Đại sư huynh, đây là dùng cái gì nhượng thành, vậy mà ắn chứa không lồ như vậy linh lực."

Ứng Vô Ngân nhìn chằm chằm Thất Dạ rượu trong tay hồ lô, nhớ tới hỏa linh tử hương vị cùng công hiệu, yết hầu không khỏi sự trượt vài cái.

Thất Dạ nhìn thấy Ứng Vô Ngân biểu tình, vội vàng đem hồ lô rượu chặt chẽ thất ở trên đai lưng, động tác trong đó, thậm chí có một vẻ bối rối cảm giác, sau đó thân thể nửa chuyển, để cho hồ lô rượu tiêu thất tại Ứng Vô Ngân trong tầm mắt về sau mới vừa nói nói: "Rượu này là chọn dùng hỏa linh hầu huyết dịch nhượng thành, hỏa linh hầu chính là thất giai Man Thú, tương đương với võ giả chúng ta Thuế Phàm cảnh, nó trong máu tự nhiên ắn chứa không lồ linh lực."

Ứng Vô Ngân tròn mắt há hốc mồm nhìn qua Thất Dạ lần này động tác, sau đó có chút dở khóc dở cười cảm giác, béo đôn thường nói Đại sư huynh Thất Dạ thích rượu như mạng, hôm nay xem ra, quả nhiên là như vậy. bất quá, Thất Dạ lần này làm về ta đây, cũng làm cho Ứng Vô Ngân cảm giác thân cận không ít.

Ứng Vô Ngân lắc đầu cười khổ nói: "Đại sư huynh, người không cần cất giấu, ta lại sẽ không xuất thủ cướp đoạt, cho dù ta nên xuất thủ, cũng không phải là đối thủ của người a."

Thất Dạ tuần lẳng khuôn mặt vền vền đỏ lên, nói: "Cái kia, tiểu sư đệ không được trách móc, rượu này thật sự là không nhiều lắm, ngày sau ta lại nhường tạo một ít phân ra cùng tiểu sư đệ."

Ứng Vô Ngân ánh mắt sáng ngời, cười nói: "Đại sư huynh, đây chính là người nói a, ta có thể nhớ kỹ."

Lời tuy như thế, Ứng Vô Ngân nhưng cũng là biết, lửa này linh tửu e rằng đến từ không dễ, hỏa linh hầu chính là thất giai Man Thú, tốc độ lại càng là nhanh như thiểm điện, hơn nữa số lượng thừa thớt, muốn phát hiện tuyệt không phải chuyện dễ, huống chi, hỏa linh hầu còn có không kém hơn Thuế Phàm cảnh võ giả thực lực.

"Nếu như đã đáp ứng tiểu sư đệ, ta tự nhiên sẽ làm được." Thất Dạ cực kỳ rất nghiêm túc gật gật đầu, sau đó nói tiếp: "Tiểu sư đệ, người cũng đã biết bản thân tu võ tư chất?"

Ứng Vô Ngân sững sờ một chút, nói: "Tu võ tư chất? nhập tông lúc trước đã từng khảo nghiệm qua, chính là hạ đẳng tu võ tư chất."

Thất Dạ lắc đầu, cười nói: "Sai rồi, Nhược tiểu sư đệ là hạ đẳng tu võ tư chất, đột phá thời điểm, làm sao có thể dẫn động trăm trọng linh lực nhập vào cơ thể."

Ứng Vô Ngân nghi hoặc không thôi, sau đó tại Thất Dạ giải thích, mới hiểu được Thất Dạ theo như lời ý tứ.

Tu võ tư chất chẳng những quan hệ lấy tốc độ tu luyện tốc độ, lại càng là quan hệ lấy linh mạch mạnh yếu, bước vào Tụ Linh cảnh, trong đó sai biệt càng thêm rõ ràng.

Linh lực lóc xoáy lại xưng là linh mạch, tu võ tư chất càng tốt, hình thành linh mạch tự nhiên cũng liền càng tốt.

Hạ đẳng tu võ tư chất võ giả đang đột phá Hóa Linh cảnh thời điểm, tạo thành linh mạch chỉ có thể dẫn động quanh thân mười trọng thiên địa linh lực nhập vào cơ thể. trung đẳng tu võ tư chất ba mươi trọng, thượng đẳng tu võ tư chất 60 trọng.

Mà có được tuyệt đối tu võ tư chất võ giả, đột phá Hóa Linh cảnh, trong cơ thể tạo thành linh mạch chân có thể đủ dẫn động phương viên trăm trọng thiên địa linh lực nhập vào cơ thể, mà một này chủng linh mạch, cũng được xưng là tuyệt phẩm linh mạch.

Mà điều này cũng làm cho đại biểu cho, hiện giờ Ứng Vô Ngân trong cơ thể linh lực so với hạ đẳng tu võ tư chất Tụ Linh cảnh võ giả, trọn vẹn nhiều hơn gấp mười.

Võ đạo vô tình, từ bước vào Tụ Linh cảnh bắt đầu, võ giả cao thấp đã rõ ràng thể hiện ra, càng về sau, chênh lệch càng lớn. từ xưa đến nay, có thể đứng trên võ đạo đỉnh phong cường giả, không có chỗ nào mà không phải là người mang tuyệt phẩm linh mạch.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 24: Tâm động

"Đa tạ Đại sư huynh giải thích nghi hoặc." Ứng Vô Ngân chậm rãi phun ra một ngụm trọc khí, cho tới nay, hắn đều cho là mình là hạ đẳng tu võ tư chất, không nghĩ tới cũng không phải là như thế.

Thất Dạ khoát tay, sang sảng cười nói: "Này có cái gì tốt tạ, tiểu sư đệ, võ đạo nhiều hiểm trở, chớ cho là mình có được tuyệt phẩm linh mạch liền lười biếng hạ xuống."

"Vô Ngân tự nhiên ghi nhớ sư huynh dạy bảo." Ứng Vô Ngân ôm quyền nói, thần sắc trong đó cực kỳ chăm chú.

Thất Dạ gật gật đầu, ôn hòa nói: "Nhị sư muội hôm nay cũng trở về tông, Vô Song phong cũng nên náo nhiệt náo nhiệt."

Nhị Sư Tỷ cũng trở về rồi? Ứng Vô Ngân trong đầu hiện ra đạo kia tuyệt mỹ thân ảnh, hoàn hữu kia Trương khuynh thành cao ngạo dung nhan.

"Đi thôi, chúng ta trở về. có Đoạn thời gian không có nếm đến Tam sư đệ đích tay nghề." Thất Dạ phui phui tay áo bày, thần nhiên xoay người mà đi.

Ứng Vô Ngân áp trong nội tâm nổi lên khinh niệm, đuổi theo Thất Dạ mà đi.

Hai người trở lại phòng trúc, bèo đôn đang tại bếp lò vị trí bận rộn, thấy được thân ảnh của hai người, không khỏi giương lên trong tay nôi muôi, cười to

nói: "Đại sư huynh, từ khi tiểu sư đệ nhập phong đến nay, hôm nay là chúng ta Vô Song phong lần đầu tiên đệ tử tề tụ, nhìn ta hôm nay thi thố tài năng, cho các người làm chút tuyệt đỉnh mỹ thực xuất ra."

Thất Dạ sang sảng cười nói: "Vậy là không thể tốt hơn, có Tam sư đệ làm rau nhắm rượu, kia thật đúng là nhân sinh một đại mỹ sự tình."

Béo đôn nghe vậy cười đắc ý cười, đang muốn khoe khoang hai câu thời điểm, vền vền ngẩn người, chợt ngơ ngác nhìn Ứng Vô Ngân, từ Ứng trên người Vô Ngân hẳn có thể cảm giác được một tia cảm giác áp bách, không khỏi trống mắt lú lười lên tiếng kinh hô: "Tiểu sư đệ, người thành công đột phá?"

Ứng Vô Ngân gật gù đầu, cười nói: "May mắn mà có Đại sư huynh hòa linh tửu trợ giúp, mới có thể thuận lợi đột phá."

Béo đôn trong tay giờ nôi muối trực tiếp mất Lạc trên mặt đất, hẳn còn giống không tự chủ lắm bậm nói: "Đây, này hoàn hữu thiên lý sao? hòa linh tửu, đúng rồi, hòa linh tửu, Đại sư huynh, Đại sư huynh."

Từ Ứng Vô Ngân đối với béo đôn nói ra đột phá toàn bộ nhờ hòa linh tửu thời điểm, Thất Dạ cũng đã biến mất không thấy, thời điểm này, béo đôn đầu còn có thể tìm tới thân ảnh của hắn.

"Quá không công bình, chỉ cấp tiểu sư đệ uống, cũng không cho ta uống, ta cũng là Hóa Linh cảnh hậu kỳ a." béo đôn như chịu tức giận vợ bé đồng dạng, mặt mũi tràn đầy ủy khuất hình dáng.

Ứng Vô Ngân cố hết sức nhịn xuống muốn cười to xúc động, hẳn sợ dĩ hội báo cho béo đôn đột phá toàn bộ nhờ hòa linh tửu, liền là muốn thấy được này bức cảnh tượng, thích rượu như mạng Đại sư huynh Thất Dạ, đoán chừng thật đúng là sợ béo đôn biết lái miệng đòi hỏi, bằng không thì cũng sẽ không vô thanh vô tức biến mất.

"Đã xong, ta này sư huynh tôn nghiêm khó giữ được a, cái gì yêu nghiệt, mới tu võ hơn hai tháng, liền trở thành Tụ Linh cảnh võ giả." béo đôn vẫn thấp giọng oán trách.

Ứng Vô Ngân trong mắt đều là tiểu ý, đi về hướng tiến đến, cười nói: "Tam sư huynh, bằng không thì ta giúp người đi về phía Đại sư huynh đòi hỏi hòa linh tửu tốt chứ?"

Béo đôn nhìn nhìn Ứng Vô Ngân, tức giận nói: "Miễn đi, lấy tính cách của Đại sư huynh, sẽ không cho ta nha. cũng không biết Đại sư huynh hôm nay kia gân đáp sai rồi, lại đem coi như sinh mệnh hòa linh tửu cho người uống."

Ứng Vô Ngân lơ đãng cười cười, hẳn biết béo đôn tuy ngoài miệng tại oán trách, thế nhưng nội tâm chỉ sợ cũng tại vì chính mình đột phá Hóa Linh cảnh mà cao hứng lấy. nếu như béo đôn thật sự chú trọng võ đạo tu vi, nhập phong mười năm, cũng sẽ không cho tới hôm nay mới vừa rồi là một cái Hóa Linh cảnh hậu kỳ võ giả.

Tựa như nghĩ tới điều gì, béo đôn vền vền biến sắc, nói: "Tiểu sư đệ, thiếu chút nữa quên báo cho người rồi, sư tôn từng có nói rõ, cho người sau khi trở về đi Từ Trúc Lâm thủy đàm tìm hắn."

"Sư tôn trở về sao?"

Ứng Vô Ngân sững sờ một chút, đoạn này thời gian, Sở Phong Hành thủy chung không có xuất hiện, theo béo đôn theo như lời, Sở Phong Hành hàng năm đoạn này thời gian đều thần bí tiêu thất, tính ra lấy, ít nhất còn muốn hơn nửa tháng mới có thể trở về, hiện giờ như thế nào sớm trở về.

Béo đôn thần sắc nghiêm túc nói: "Ừ, sư tôn dường như có chuyện quan trọng muốn cùng người nói, mau đi đi."

Ứng Vô Ngân gật gù đầu, quay người hướng phía thủy đàm phương hướng đi đến, nội tâm có một chút nghi hoặc, không biết Sở Phong Hành tìm chính mình có cái gì chuyện quan trọng.

Béo đôn nhìn nhìn Ứng Vô Ngân bóng lưng rời đi, một trương hơi mập trên mặt tròn, tràn ngập trò đùa dai nụ cười. chỉ là một màn này, Ứng Vô Ngân lại là không nhìn thấy.

"Tam sư đệ, người lại làm ầu." theo trong sáng thanh âm vang lên, Thất Dạ thân ảnh xuất hiện ở béo đôn bên cạnh.

Béo đôn cười hắc hắc nói: "Ai bảo tiểu sư đệ tu vi vượt qua ta, trong lòng của ta đương nhiên không công bằng, Đại sư huynh, hòa linh tửu cho ta uống mấy ngụm a." nói qua liền đưa tay vươn hướng Thất Dạ bên hông giặt hồ lô rượu.

Thất Dạ cực kỳ tùy ý xoay người một cái, trực tiếp tránh thoát béo đôn tặc tay, sau đó ôn hòa cười nói: "Tiểu sư đệ đã đến thân thể minh hưởng, Hóa Linh đại thành cảnh giới, ta mới đưa hòa linh tửu phân ra cùng hắn uống. nếu người là cũng có thể đạt tới thân thể minh hưởng, ta một này hồ lô hòa linh tửu đều cho người lại có làm sao?"

Béo đôn nhếch miệng, thu tay lại rồi nói ra: "Coi như hết, nếu như những năm nay không phải là sư tôn làm cho nhanh, ta cũng sẽ không có Hóa Linh cảnh hậu kỳ tu vi. đối với ta mà nói, võ đạo một chút lực hấp dẫn cũng không có. tự mình làm xuất thế gian tuyệt đỉnh mỹ thực, trở thành một nhắc lên nổi tiếng đầu bếp, đó mới là giấc mộng của ta."

"Như thế rất tốt, ta hòa linh tửu cũng tránh cho người chà đạp."

Thất Dạ cùng rộn ràng mà cười cười, trong sáng trên khuôn mặt lộ ra một cổ ấm nhân tâm phi ôn hòa tiểu ý.

Ứng Vô Ngân đi đến thủy đàm, lại không có phát hiện Sở Phong Hành thân ảnh, không khỏi âm thầm nghi hoặc không thôi, đang muốn quay người rời đi thời điểm, một hồi sóng nước âm thanh vền vền vang lên.

Ứng Vô Ngân sững sờ một chút, chợt theo tiếng đi tới, đập vào mắt một màn để cho hấn trong chớp mắt ngốc trệ.

Chỉ thấy trong đầm nước, một cái có được khuynh thành dung nhan nữ tử đang tại nhìn qua hấn, hai con ngươi lạnh lùng như hàn băng, mái tóc bị đầm nước thấm ướt, mấy sợi tóc dãn thật chắc tại trên gương mặt của nàng, giữa lông mày một chút chu sa lộ ra một cổ mị hoặc, tinh xảo xương quai xanh, đứng thẳng lấy hai luống ôn nhuận như ngọc rất tròn. một này lần hương điểm cảnh tượng, tràn ngập vô hạn hấp dẫn, làm cho người hoa mắt thần mê.

Ứng Vô Ngân ngờ ngác nhìn qua trong đầm nước nữ tử, kim lông không được nuốt nuốt nước miếng, người này tuyệt mỹ nữ tử không phải người khác, rõ ràng là Nhị Sư Tỷ của hấn — sóng gọn không yêu.

Phanh

Sóng gọn không yêu đầu ngón tay vỗ nhẹ, đầm nước nhất thời cuộn đảo lên, hóa thành một mảnh to lớn thủy mảnh vải, mang nàng tuyệt mỹ thân ảnh tất cả đều che dấu, một lát sau, thủy mảnh vải bùng nổ, hóa thành đầy trời giọt nước, Ứng Vô Ngân trốn không kịp, nhất thời toàn thân đều bị xối, khuôn mặt thanh tú trên tí ti giọt nước trượt xuống, lộ ra một cổ chật vật cảm giác.

"Lần trước ta nói, ngươi còn nhớ đến?" trong trẻo nhưng lạnh lùng trung lộ ra một chút cao ngạo thanh âm vang lên.

Ứng Vô Ngân tiện tay lau đi trên mặt giọt nước, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy sóng gọn không yêu thân mặc một bộ thanh y váy dài, đang hai con ngươi băng lãnh nhìn nhìn hấn.

"Cái kia, Tam sư huynh nói là sư tôn ở chỗ này chờ ta, cho nên ta mới..." Ứng Vô Ngân vội vàng giải thích, bất quá trong thanh âm ít nhiều có chút cảm giác vô lực, lần trước đã trong lúc vô tình mạo phạm Nhị Sư Tỷ, lần này e rằng không có dễ dàng như vậy liền lãng lại lửa giận của Nhị Sư Tỷ, huống hồ, một này lần hay là chính diện thấy được Nhị Sư Tỷ ngọc thể.

"Vương béo đôn." sóng gọn không yêu đôi mi thanh tú hơi hơi nhú một cái, một cổ mệnh mông cảm giác áp bách nhất thời tràn ngập ra.

Ứng Vô Ngân thần sắc chấn động, trong nội tâm rất là kinh hãi, lúc này sóng gọn không yêu, vậy mà cho hấn một loại tiện tay có thể lấy tính mệnh của hấn cảm giác, chỉ một thoáng, thân thể đều trở nên có chút cứng ngắc, nơi lòng bàn tay che kín mồ hôi, dung nhan khuynh thành Nhị Sư Tỷ, thực lực vậy mà khủng bố như vậy.

Sóng gọn không yêu tràn ngập hấn ý hai con ngươi nhàn nhạt nhìn Ứng Vô Ngân liếc một cái, chợt trực tiếp quay người lướt tiến Từ Trúc Lâm, phương hướng rõ ràng là phòng trúc vị trí.

Thẳng đến sóng gọn không yêu bóng hình xinh đẹp hoàn toàn biến mất, Ứng Vô Ngân rồi mới thật dài thở ra một hơi, trong nội tâm âm thầm thán phục, Nhị Sư Tỷ này thực lực thật sự là quá mức kinh khủng chút, bất quá, Nhị Sư Tỷ thật sự rất đẹp a.

Nghĩ tới đây, Ứng Vô Ngân trong đầu không khỏi lại hiện ra lúc trước thấy một màn, chợt Ứng Vô Ngân dùng sức lung lay đầu, đem trong đầu mê người hình ảnh xua tán, khuôn mặt thanh tú trên mơ hồ có một tia hồng nhuận.

"Lại bị Tam sư huynh lừa gạt rồi."

Ứng Vô Ngân nghĩ đến béo đôn vẻ mặt nghiêm túc để mình tới nơi này, không khỏi lắc đầu cười khổ không thôi, bất quá, vừa nghĩ tới sóng gọn không yêu rồi mới phương hướng ly khai, khoe miệng không khỏi hơi hơi giơ lên, Tam sư huynh một này lần e rằng muốn hồngбет, thật sự là tự gây nghiệt không thể sống a.

Dù sao đã đi tới thủy đàm, hơn nữa trên người Kiểm bảo cũng bị dính ướt, Ứng Vô Ngân dứt khoát nhảy vào thủy đàm trung tắm rửa một phen. chờ hấn thay xong y phục trở lại phòng trúc, đập vào mắt một màn không khỏi làm hấn thiếu chút nữa cười ra tiếng.

Trong sân trúc đài, Đại sư huynh Thất Dạ đang ngồi ngay ngắn ở trên ghế trúc, dương dương tự đắc uống vào hòa linh tửu, Nhị Sư Tỷ sóng gọn không yêu ngồi trên một bên đang dùng com, mà Tam sư huynh béo đôn thì là đứng thẳng kéo cái đầu, không ngừng đem thức ăn bung lên trúc đài, ngẫu nhiên ngẩng đầu, lộ ra kia Trương mặt mũi bầm dập hơi mập mặt tròn.

Thất Dạ thấy được Ứng Vô Ngân thân ảnh, sang sang hô: "Tiểu sư đệ, Tam sư đệ hôm nay làm đồ ăn quả thực không sai, mau tới đây nếm thử."

Ứng Vô Ngân gạt đầu cười, đi đến trúc đài vị trí, nhìn nhìn sóng gọn không yêu, chỉ thấy người sau một trương tuyệt mỹ trên mặt không thấy mây may dị sắc, điềm nhiên như không có việc gì cái miệng nhỏ đang ăn com.

"Thất thần làm cái gì, nhanh chóng ăn com." Thất Dạ vẻ mặt ôn hòa nói.

Ứng Vô Ngân thu hồi ánh mắt, theo lời ngồi xuống, không biết vì cái gì, tại sóng gọn không yêu trước mặt, hấn luôn là có một loại không thả ra tay chân cảm giác.

Một bữa cơm ăn cực kỳ trầm mặc, Thất Dạ phối hợp uống vào hỏa linh tửu, Ứng Vô Ngân thì là ngồi nghiêm chỉnh, béo đôn trên đã xong thức ăn, liền cúi đầu đứng ở một bên, một bộ muốn ngồi lại không dám ngồi thần thái, làm cho người ta nhìn có chút buồn cười.

Thật lâu về sau

"Ta ăn đủ rồi." sóng gọn không yêu buông xuống bát đũa, đứng dậy đi về hướng thuộc về của nàng kia gian phòng trúc.

Thấy được sóng gọn không yêu kia tuyệt mỹ bóng hình xinh đẹp tiến nhập phòng trúc, Ứng Vô Ngân thật dài phun ra một ngụm trọc khí, một bên béo đôn lại càng là trực tiếp ngồi liệt tại trên ghế trúc, tràn đầy vết thương trên mặt tròn uồn ẻo trở thành mướt đấng hình dáng.

Ứng Vô Ngân nín cười, nói: "Tam sư huynh, người đây là đặc biệt hóa trang sao?"

Béo đôn vô lực hừ hừ vài tiếng, ủy khuất nói: "Cũng không phải ta phá vỡ Nhị Sư Tỷ tắm rửa, như thế nào quang đánh ta không đánh tiểu sư đệ, thế đạo này, không có cách nào khác sống."

Thất Dạ đại cười ra tiếng, chỉ vào béo đôn cười mắng: "Người à, nếu không phải người lừa gạt tiểu sư đệ, làm sao có thể bị loại này tội, theo ta thấy a, người đây là tự tìm, đáng đời."

Béo đôn tự biết đuối lý, đứng thẳng kéo cái đầu, không lên tiếng nữa.

Ứng Vô Ngân buông xuống bát đũa, về mặt thành thật nói: "Tam sư huynh, kỳ thật người này trang hóa không sai, chỉ là hai con mắt có chút không đối xứng a, nếu không, người lại đi để cho Nhị Sư Tỷ bỏ hạ trang?"

Sau khi nói xong, Ứng Vô Ngân cũng nhịn không được nữa trong nội tâm tiểu ý, trực tiếp ôm bụng cười cười to, béo đôn lúc này bộ dáng, thật sự là thú vị nhanh a, bên trái hốc mắt đen nhánh một mảnh, hết lần này tới lần khác bên phải hốc mắt không hư hao chút nào, thấy thế nào đều có một loại vui mừng cảm giác.

Béo đôn tức giận trắng mặt nhìn Ứng Vô Ngân liếc một cái, cũng không đáp lời, phối hợp ngồi liệt, trên mặt ngẫu nhiên run rẩy vài cái.

Ứng Vô Ngân nhìn nhìn béo đôn này bức thảm trạng, cũng không hề mở miệng trêu ghẹo, quay đầu nhìn qua sóng gọn không yêu này tòa phòng trúc, trong đầu không khỏi hiện ra lúc trước kia phó hương điểm hình ảnh, một tia rung động trong lòng lan tràn ra, lạnh yên nảy sinh mọc rễ.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25: Kiểm Tông thi đấu

Thời gian như thời gian qua nhanh, trong nháy mắt đã đã hơn một tháng, đoạn này thời gian Vô Song phong so với dĩ vãng náo nhiệt không ít. kia mảnh Từ Trúc Lâm, thường thường có thể nhìn thấy Thất Dạ ý trúc uống rượu thân ảnh, béo đôn cùng dĩ vãng đông dạng, đối với tu luyện không chút nào để tâm, mỗi ngày vất óc tìm mưu kế muốn đề thăng trừ nghệ. mà sóng gọn không yêu thì là rất ít xuất hiện ở trước mặt mọi người, ngoại trừ mỗi ngày lúc ăn cơm sẽ xuất hiện, còn lại phần lớn thời giờ đều đứng ở thuộc về của nàng kia gian phòng trúc bên trong.

Bất quá, Ứng Vô Ngân lại là tại ngẫu nhiên, phát hiện sóng gọn không yêu tại Vô Song phong đỉnh núi luyện kiếm, tuyệt mỹ dáng người bông bênh Nhược, mỗi một lần xuất kiếm đều làm đến phong vân biến sắc, mệnh mệnh uy áp đem trọn cái đỉnh núi bao trùm, kiếm khí đan xen, liền ngay cả hư không phẳng phát đều không chịu nổi, nhộn nhạo xuất mất thường có thể thấy từng đạo rung động, kia lần cảnh tượng cực kỳ khủng bố, làm cho người kinh hãi không thôi.

Ứng Vô Ngân ngồi trên mặt đất, dựa lưng vào một khóa đại thụ che trời, khuôn mặt thanh tú trên có vẻ suy tư,

Từ khi lần kia trong lúc vô tình thấy được sóng gọn không yêu luyện kiếm tình cảnh, Ứng Vô Ngân ngoại trừ chán kinh ra, càng là có thêm bị đá kích cảm giác. hẳn đi vào võ đạo mấy tháng, tu vi liên tháo chạy Thăng đến Tụ Linh cảnh, lại càng là người mang tuyệt phẩm linh mạch, một thân thực lực tại cùng tuổi bên trong tuyệt đối xếp hạng trước nhất liệt, thiếu niên tâm tính cho phép, đề cho hẳn hoặc nhiều hoặc ít (*) có chút kiêu ngạo cảm giác, thế nhưng là sóng gọn không yêu lại là đem trong lòng của hắn kia tia kiêu ngạo triệt để nghiền nát, liền một tí cặn đều chưa từng lưu lại.

"Vô đạo như đi ngược dòng nước, không tiến tức thoái. kiêu ngạo tự mãn chi tâm không thể có, sau này ta tự nhiên cần thủ bản tâm, như thế mới có hi vọng Đẳng Lâm tuyệt đỉnh."

Ứng Vô Ngân thấp giọng lầm bầm, sau đó hít sâu một hơi, trong hai mắt tuôn động lấy kiên định về. hấn vốn là cũng không phải là tâm trí không kiên người, đem vấn đề suy nghĩ mình bạch, khuôn mặt thanh tú trên cũng lộ ra nụ cười nhẹ nhõm.

"Nhị Sư Tỷ chính là Thuế Phàm cảnh tu vi, luyện kiếm có thể có kia lần cảnh tượng cũng đúng là bình thường."

Ứng Vô Ngân trong đầu nhớ lại sóng gợn không yêu luyện kiếm tình cảnh, đối với Thuế Phàm cảnh không khỏi có một tia hướng tới, bất quá hấn cũng biết, hiện giờ có thể có được Tụ Linh cảnh tu vi, tuyệt đại bộ phận hay là dựa vào Thần huyền đỉnh lực lượng, vì thế, bắc yêu còn lâm vào ngủ say, đến nay chưa từng thức tỉnh.

Đang lúc Ứng Vô Ngân hăm vào trầm tư thời điểm, một đạo âm thanh trong trẻo đưa hấn tỉnh lại.

"Nơi đây phong cảnh quá mức mỹ, tiểu sư đệ hảo không có phúc hậu, vậy mà một thân một mình thưởng thức cảnh đẹp."

Âm thanh này Ứng Vô Ngân quá quen thuộc, căn bản không cần ngừng đầu liền biết người đến là ai.

"Đại sư huynh, không có phúc hậu chính là nguoi a!"

Thất Dạ trong tay cầm hồ lô rượu, liền tiếp Ứng Vô Ngân ngồi xuống, giờ tay uống một ngụm rượu, cười nói: "Chỉ giáo cho?"

Ứng Vô Ngân chớp hai mắt, đưa tay chỉ hồ lô rượu, nói: "Đại sư huynh lúc trước nói hóa linh tửu đã không nhiều lắm, thế nhưng là một này cái nhiều tháng qua, nguoi thế nhưng là mỗi ngày tại uống a, như thế có thể xem như phúc hậu sao?"

Thất Dạ nghe vậy sang sảng cười to, trực tiếp đem trong tay hồ lô rượu đưa cho Ứng Vô Ngân, nói: "Như thế ngược lại hiển lộ ta này làm sư huynh hẹp hòi, hôm nay ta liền mặc nguoi uống, nguoi có thể uống bao nhiêu liền uống bao nhiêu."

Ứng Vô Ngân hơi sững sờ, hấn chỉ là thuận miệng vừa nói như vậy mà thôi, không nghĩ tới thích rượu như mạng Đại sư huynh thật sự là đem hồ lô rượu đưa qua.

Bất quá, không uống ngu sao mà không uống, hóa linh tửu công hiệu còn không nói đến, chính là kia phần hương vị, cũng đủ để làm cho nguoi ta thù tiên tam xích (*thèm chảy nước miếng) .

Ứng Vô Ngân trực tiếp giờ lên hồ lô rượu, hướng trong miệng ngược lại một miệng lớn tửu thù, bất quá, một giây sau hấn liền trực tiếp đem trong miệng tửu thù tất cả đều phun ra.

"Thật cay."

Ứng Vô Ngân đại khẩu hô hấp lấy, rượu này nóng bỏng sắc mũi, căn bản cũng không phải hóa linh tửu, khó trách Thất Dạ hội hào phóng như thế.

Thất Dạ mắt mang nụ cười nhìn nhìn một màn này, nói: "Ta cuối cùng ba năm, rồi mới nhường xuất nửa hồ lô hóa linh tửu, những này qua đến nay, ta uống có thể vẫn luôn là liệt hỏa thiêu."

Ứng Vô Ngân cười khò đem hồ lô rượu còn cấp cho Thất Dạ, nói: "Vậy Đại sư huynh nói thẳng chính là, hà tất không nên xem ta xuất khứu đầu này?"

Thất Dạ ôn hòa nói: "Nếu không cho nguoi tự mình hưởng qua, nguoi làm sao biết ta nói đến cùng là thật hay giả."

Ứng Vô Ngân mặt mũi tràn đầy cười khò lắc đầu, Đại sư huynh bề ngoài tao nhã nho nhã, lại cũng hội thỉnh thoảng trên chọc chính mình. bất quá, Đại sư huynh này thực lực đến cùng đến loại tình trạng nào, hấn lại là một chút cũng không biết, đối với Tam sư huynh béo đôn theo như lời, Đại sư huynh chính là Tụ Linh cảnh hậu kỳ võ giả thuyết pháp, hấn lại là ôm thái độ hoài nghi. có thể nhào ở thất giai Man Thú nhường rượu Đại sư huynh, làm sao có thể là Tụ Linh cảnh võ giả.

Nghĩ tới đây, Ứng Vô Ngân chần chờ một lát, hay là nhịn không được tò mò hỏi: "Đại sư huynh, nguoi tu vi hiện tại đến một bước kia sao?"

Thất Dạ ngửa đầu uống một ngụm rượu, tùy ý nói: "Tu vi sao? hấn là xem như Thuế Phàm cảnh a."

Thuế Phàm cảnh? Đại sư huynh thật sự là Thuế Phàm cảnh võ giả?

Ứng Vô Ngân hít vào một hơi khí lạnh, tuy trong nội tâm đã mơ hồ đoán được, thế nhưng nghe được Thất Dạ chính miệng theo như lời, hấn còn là bị chấn làm kinh sợ.

Võ đạo, Thuế Phàm cảnh là một cái thật lớn cánh cửa, vượt qua, là được rút đi Phàm thân, do đó tuổi thọ tăng nhiều, càng là có thể lãng không phi hành, ngạo du thiên địa, cho dù là tại mệnh môn Thần Châu, cũng có thể cũng coi là một người cường giả. hơn nữa, Thần Châu trung một ít tam lưu tông phái Tông chủ, cũng chỉ là Thuế Phàm cảnh võ giả mà thôi.

Ứng Vô Ngân trong đầu vền vền hiện ra đạo kia tuyệt mỹ bóng hình xinh đẹp, không khỏi mở miệng hỏi: "Đại sư huynh, nguoi cùng Nhị Sư Tỷ ai hơn Cường?"

Thất Dạ uống rượu động tác một hồi, cúi đầu trầm tư sau một lát nói: "Nếu như chỉ là tỷ thí, Nhị sư muội không bằng ta. nếu như sinh tử chém giết, ta không bằng Nhị sư muội."

Ứng Vô Ngân sững sờ một chút, sau đó cười khổ không thôi, đây coi như là cái gì đáp án.

Có lẽ là đoán được Ứng Vô Ngân trong nội tâm suy nghĩ, Thất Dạ cùng rợn rợn giải thích nói: "Ta mặc dù là một cái võ giả, cũng không vui mừng tranh đấu. Nhị sư muội cùng ta bất đồng, trong lòng của nàng ngoại trừ võ đạo, không có vật khác."

Nghe đến đó, Ứng Vô Ngân có chút không hiểu hỏi: "Vậ Đại sư huynh tu võ ước nguyện ban đầu là cái gì?"

Thất Dạ trầm mặc hồi lâu, thán kêu lên: "Giống như Tam sư đệ đồng dạng, ta cũng có được giấc mộng của mình. làm gì được vận mệnh trên người, ta tuy không thích võ đạo, lại thiên đi võ đạo đường, này chưa từng không là một loại châm chọc."

Thất Dạ theo như lời, Ứng Vô Ngân cũng không phải hoàn toàn minh bạch, thế nhưng Thất Dạ trong giọng nói bất đắc dĩ, hẳn lại là nghe ra. bất quá, hẳn lại là có chút nghi hoặc, Tam sư huynh béo độn mộng tưởng là trở thành một nhấc lên nổi tiếng đầu bếp, kia Đại sư huynh Thất Dạ đâu này?

Thấy được vẻ mặt cô đơn Thất Dạ, Ứng Vô Ngân đem nghĩ còn muốn hỏi xúc động áp hạ xuống, không biết vì cái gì, trực giác nói cho hẳn biết, vấn đề này, không thể hỏi.

Hai người lần lượt không nói gì, thật lâu, Thất Dạ nói: "Tiểu sư đệ, còn một tháng nữa, chính là Kiếm Tông thi đấu ngày, đoạn này thời gian, ngươi có thể phải nắm chặt tu luyện." tuần lễ trên mặt khôi phục ngày xưa ôn hòa nụ cười.

"Kiếm Tông thi đấu?" Ứng Vô Ngân hơi sững sờ.

Thất Dạ gật gật đầu, nói: "Kiếm Tông thi đấu hàng năm tổ chức một lần, tứ Phong đệ tử đều có thể tham gia, Top 10 danh đệ tử có thể đạt được một quyền Địa giai công pháp, cộng thêm một vạn khóa Huyền Linh thạch."

Một vạn khóa Huyền Linh thạch? Ứng Vô Ngân trong nội tâm âm thầm tắc lưỡi, hẳn đã từng nhận lấy qua Huyền Linh thạch, bất quá ít đến thương cảm, chỉ có mười khối mà thôi, cũng sớm đã tiêu hao không còn. dựa theo hẳn hiện giờ Tụ Linh cảnh tu vi, nếu là dựa vào Huyền Linh thạch tu luyện, một ngày ít nhất cần tiêu hao gần trăm khóa.

Nếu như có thể tiến nhập Top 3, đạt được một vạn khóa Huyền Linh thạch, đầy đủ chèo chống chính mình tu luyện mấy tháng. nghĩ tới đây, Ứng Vô Ngân trong nội tâm không khỏi có chút hưng phấn cảm giác. Huyền Linh thạch công hiệu, hẳn thế nhưng là hiểu rất rõ, nếu là có đầy đủ Huyền Linh thạch cung cấp nó tu luyện, hẳn có lòng tin tuyệt đối trong thời gian ngắn nhất đột phá đến Tụ Linh cảnh hậu kỳ.

"Nếu là có Tụ Linh cảnh hậu kỳ tu vi, như vậy cách Thuế Phàm cảnh liền không xa. Kiếm Tông thi đấu, Top 10 danh ngạch, ta tình thế bất buộc."

Ứng Vô Ngân trong nội tâm làm bầm, khuôn mặt thanh tú trên che kín kiên định, chỉ cần có Thuế Phàm cảnh tu vi, hẳn liền có thể đi đến hải vực, tương trợ bác yêu tìm kiếm đệ nhất chuỗi Tôn Cấp thần binh.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 26: Kinh biến

Một tháng sau, Kiếm Tông thi đấu đúng hạn tới, một ngày này, toàn bộ Kiếm Tông sôi sôi trào dâng, tính bằng đơn vị hàng nghìn Kiếm Tông đệ tử chen chúc đến Ngạo Tuyệt dưới đình, trên mặt đất giai công pháp cùng một vạn khóa Huyền Linh thạch dưới sự kích thích, để cho bọn họ trên mặt của mỗi người đều tràn đầy hưng phấn cùng chờ mong.

"Mau nhìn, Vô Song phong người."

"Thất Dạ, sóng gợn không yêu, Vương béo độn, ồ, mặt khác cái kia chính là đồn đại cửu chiêu đánh bại Công Tôn Liệt Ứng Vô Ngân?"

"Đúng, không sai, chính là hẳn, kia một hồi quyết đấu ta cũng nhìn, mặc dù chỉ là Hóa Linh cảnh tu vi, thế nhưng thực lực trực bức Tụ Linh cảnh a."

Ánh mắt mọi người lấp lánh, nhìn nhìn xa xa mà đến tứ đạo thân ảnh, theo bản năng tránh ra một con đường.

Tứ đạo thân ảnh, sóng gợn không yêu đi ở đằng trước liệt, tuyệt mỹ đáng người, khuyên thành dung nhan, hoàn hữu kia ngạo thị chúng sinh khí thế, làm

lòng người sinh ái mộ đồng thời lại làm cho người kính nể. béo đôn chặt chẽ đi theo tại sóng gợn không yêu bên cạnh, một trương trên mặt tròn che kín nụ cười, làm thế nào nhìn đều có điểm cáo mượn oai hùm hương vị.

Ứng Vô Ngân nhìn nhìn bốn phía kia người ta tấp nập cảnh tượng, nội tâm không khỏi có một chút chấn kinh, tuy đã sớm biết Kiếm Tông đệ tử đông đảo, nhưng là thấy đến này vạn người tề tụ tình cảnh, vẫn còn có chút rung động.

Béo đôn đứng thẳng lên lưng, lặng lẽ kêu lên: "Nhìn, chúng ta Vô Song phong nhân số tuy ít, thế nhưng mỗi cái lấy một chống trăm."

Thất Dạ nghe vậy cười nói: "thật sự của chúng ta miễn cưỡng có thể lấy một chống trăm, thế nhưng Tam sư đệ ngươi, có chút treo a."

Béo đôn tròn trắng mắt, nói lầm bầm: "Đại sư huynh, lời này của ngươi đã có thể nói sai rồi, chúng ta Vô Song phong là nhất vinh câu vinh, nhất tôn câu tôn a! các ngươi càng mạnh, cũng liền đại biểu cho ta càng mạnh, rất đạo lý đơn giản nha."

Ứng Vô Ngân nhẹ giọng mà cười cười, theo tại Vô Song phong dạo chơi một thời gian càng lâu, hẳn liền càng thích Vô Song phong, tao nhã nho nhã thế nhưng ngẫu nhiên cũng sẽ trêu chọc người Đại sư huynh Thất Dạ, không có đang hình thường thường sai bảo Tam sư huynh béo đôn, hoàn hữu cái kia dung nhan khuynh thành, thực lực cao thâm mặc trác Nhị Sư Tỷ sóng gợn không yêu. nghĩ tới đây, hẳn không khỏi đem tầm mắt Lạc trước người đạo kia bóng hình xinh đẹp, trong mắt có bản thân hẳn cũng không biết sắc thái.

Ngao Tuyệt dưới đỉnh đứng vững vàng tam đạo thân ảnh, mặc dù chỉ là lẳng lặng đứng ở nơi đó, lại có một cỗ mệnh mông uy áp cảm giác đập vào mặt.

Béo đôn thấp kêu lên: "Nhìn, cái kia thân mặc áo bào màu vàng chính là chúng ta Kiếm Tông Tông chủ Hàn Thiên hữu, bên cạnh là hoi chiến phong phong chủ Lý Thừa Can hoàn hữu Lạc Thần phong phong chủ Thanh Trúc."

Ứng Vô Ngân gật gật đầu, từ khi gia nhập Kiếm Tông, hẳn còn chưa bao giờ thấy qua Kiếm Tông Tông chủ, không khỏi có chút tò mò nhìn về phía thân mặc áo bào màu vàng Hàn Thiên hữu. người sau giống như có cảm giác, mục quang nhìn quét mà đến, sau đó hướng hẳn mỉm cười.

Ứng Vô Ngân trên mặt bất động thanh sắc, nội tâm lại là nổi lên sóng to gió lớn, Hàn Thiên hữu mục quang như một chuỗi ra khỏi vỏ tuyệt thế thần kiếm, lẳng lẽ cực kỳ, làm hắn lông tơ lóc sáng, sau lưng mơ hồ truyền đến một cỗ cảm giác mát.

Thất Dạ đi đến Hàn Thiên hữu trước người, hơi hơi khom người nói: "Thất Dạ ti lệ Vô Song phong chúng đệ tử, bái kiến Tông chủ."

"Sư diệt không cần đa lễ, nhiều ngày không thấy, tu vi lại tăng lên, không sai."

Hàn Thiên hữu hai tay thả lỏng phía sau, đang nói thời điểm, vền vền biến sắc, hai hàng lông mày nhíu chặt, ngẩng đầu nhìn về phía hư không. một bên Lý Thừa Can cùng Thanh Trúc đồng dạng giống như có cảm giác, vẻ mặt vẻ mặt ngưng trọng.

Ứng Vô Ngân không hiểu nhìn qua một màn này, đang tại âm thầm kỳ quái thời điểm, một giọng nói vền vền vang vọng lên.

"Hàn Tông chủ, nhiều năm không thấy, còn nhớ đến bốn tọa."

Hư không nổ tung, một đạo thân ảnh cất bước, sừng sững ở trong hư không. theo đạo này thân ảnh xuất hiện, một cỗ ngập trời khí thế tràn ngập ra.

Hàn Thiên hữu hai mắt lạnh lùng, hừ lạnh một tiếng: "Doãn Tinh hà, ngươi không hảo hảo đứng ở Lăng Tiêu tông làm tông chủ của ngươi, tới ta Kiếm Tông làm chi?"

Doãn Tinh hà một đầu tóc trắng, một khuôn mặt lại cũng không già nua, như hơn hai mươi thanh niên đồng dạng, chỉ thấy hắn mỉm cười, nói: "Vô sự không lên diện tam bảo, bốn tọa hôm nay đến đây, chính là chỉ điểm quý tông mượn kiếm dùng một lát."

"Mượn kiếm?" Hàn Thiên hữu sắc mặt băng hàn, nhìn nó thần thái, tựa hồ đối với doãn Tinh hà cũng không có hảo cảm.

Doãn Tinh hà cười nhạt nói: "Bốn tọa đồ nhi Đế Phi Tuyết, Thiên Tung tư, chỗ đi vô đạo, chính là Lôi một trong mạch, quý tông lôi kiếp bị long đông vạn năm, mong rằng Hàn Tông chủ giúp người hoàn thành ước vọng, cũng tốt để cho lôi kiếp tái hiện vạn năm lúc trước uy danh."

Hàn Thiên hữu nghe vậy sắc mặt đại biến, chợt vẻ mặt xanh mét nói: "Doãn Tinh hà, lôi kiếp chính là ta Kiếm Tông trấn tông chi bảo, muốn từ Hàn mỗ trong tay lấy đi lôi kiếp, ngươi đây là nằm mơ."

Doãn Tinh hà khoát tay, nói: "Hàn Tông chủ, ngươi trước không vội lấy cự tuyệt, bốn tọa cũng không phải là cường đoạt người. lôi kiếp chính là tôn giai thân binh, bốn tọa nguyện ý dùng một tòa cao cấp Huyền Linh thạch mô tới trao đổi."

Hàn Thiên hữu trừng điệp hất lên tay áo bày, lạnh kêu lên: "Chớ nói ngươi cầm một tòa cao cấp Huyền Linh thạch mô tới trao đổi, chính là mười ngọn trăm tòa, Hàn mỗ cũng tuyệt đối sẽ không gạt đầu."

Ứng Vô Ngân đem một này mặc nhìn ở trong mắt, hướng phía Thất Dạ thấp giọng hỏi: "Đại sư huynh, doãn theo như lời Tinh hà cao cấp Huyền Linh thạch mô vậy là cái gì?"

Thất Dạ thần sắc mặt ngưng trọng vô cùng, nhẹ giọng nói ra: "Thần Châu, có một chút son mạch hấp thu trong thiên địa linh lực, dần dần, liền hình thành Huyền Linh thạch mô. thông thường mà nói, một tòa cao cấp Huyền Linh thạch mô, đủ để đào lấy ra mười tỷ Huyền Linh thạch."

Ứng Vô Ngân nghe xong âm thầm tắc lưỡi không thôi, mười tỷ Huyền Linh thạch, đó là nhiều đến trình độ nào.

Doãn Tinh hà lắc đầu, nhẹ giọng thờ dãi: "Hàn Tông chủ, bốn tọa tiên lễ hậu binh, nếu là người không chịu đáp ứng, đừng trách bốn tọa xuất thủ vô tình."

Hàn Thiên hữu nghe vậy cuồng tiếu không thôi, hai mắt triệt để lạnh lùng hạ xuống, một cổ mạnh mẽ vô cùng linh lực ba động phóng lên trời, chỉ một thoáng, trong thiên địa vang lên từng đạo đỉnh tai nhức óc Lôi Đình tiếng sét đánh, vô số Lôi Vân hiển hiện, ngăn ngừa mấy hơi, liền đem Ngạo Tuyệt phong tất cả đều che dấu.

Hàn Thiên hữu quanh thân Lôi Đình vây quanh, thân thể lơ lửng mà lên, lạnh kêu lên: "Doãn Tinh hà, thiếu nói mạnh miệng. lấy tu vi của ngươi bắt quả cùng ta ngang hàng mà thôi, xuất thủ vô tình? Hàn mỗ ngược lại thực muốn mở mang kiến thức."

Doãn Tinh hà phong đạm vân khinh đưa tay một chút, trên không trung mới xuất hiện chỗ có dị tượng tất cả đều tiêu tán, liền ngay cả Hàn Thiên hữu trên người chỗ vây quanh Lôi Đình, hào quang đều âm đạm xuống.

Hàn Thiên hữu sắc mặt đại biến, trong mắt có một tia không dám tin về, kinh sợ kêu lên: "Vạn kiếp không tới người, doãn Tinh hà, ngươi vậy mà bước chân vào Thiên nhai."

"May mắn đột phá mà thôi, Hàn Tông chủ, bốn tọa hiện giờ đã là Thiên nhai, nếu nghĩ diệt người Kiếm Tông, tuyệt đối không phải là việc khó. bốn tọa cuối cùng hỏi ngươi một lần, cho hay là không để cho?" doãn Tinh hà sắc mặt hiển thị rõ bề ngỗ vênh, hiện giờ hiển lộ ra thực lực hấn liền từ có thể thay thế cho nhau đều không nói nữa, trực tiếp hỏi có cho hay không.

Hàn Thiên hữu sắc mặt biến ảo bất định, đem lời kiếp giao ra, vậy hấn liền biến thành Kiếm Tông tội nhân, ngày sau có gì thể diện đi gặp Kiếm Tông tiền bối. thế nhưng không để cho, doãn Tinh hà là tuyệt đối sẽ không bỏ qua, tuy nói hấn là Thần Thoại cảnh hậu kỳ tu vi, cự ly Thiên nhai cũng chỉ có một bước ngắn, thế nhưng một bước này, liền như một đạo Thiên Hồng khe nứt đồng dạng, ở trên trời nhai trước mặt, cường đại hơn nữa Thần Thoại cảnh cũng chỉ có thức thù chịu trời phạt. Thiên nhai, đây chính là đã bắt đầu đối kháng thiên địa cảnh giới, trong đó thủ đoạn, không phải người thường có khả năng tưởng tượng.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Lôi kiếp cùng Lăng Tiêu Điện

"Lôi kiếp chính là ta Kiếm Tông lập tông căn bản, doãn Tinh hà, đều muốn lấy đi lôi kiếp, hỏi trước một chút bốn tọa có đồng ý hay không."

Ngay tại Hàn Thiên hữu thể khó xử thời điểm, một đạo khàn giọng thế nhưng bá khí mười phần thanh âm vang vọng lên.

"Sư tôn."

Ứng Vô Ngân mấy người nghe được này thanh âm quen thuộc, nhất thời lên tiếng kinh hô.

Bá

Cùng với kịch liệt tiếng xé gió, một thân áo bào hồng Sở Phong Hành xuất hiện ở trước mặt mọi người, chỉ thấy Sở Phong Hành như trước cùng ngày xưa đồng dạng, đầu đầy tóc đen xõa, gọi người nhìn không rõ ràng lắm dung mạo của hấn.

"Sở Phong Hành, chớ cho rằng dựa theo ngươi cuồng nhân danh tiếng liền có thể ngăn lại bốn tọa."

Doãn Tinh hà cũng không vì Sở Phong Hành xuất hiện mà có chỗ động dung, như cũ là phong đạm vân khinh hình dạng.

"Cho dù Kiếm Tông nghiêng sập, lôi kiếp cũng tuyệt đối sẽ không giao cho ngươi."

Sở Phong Hành hừ lạnh một tiếng, ngữ khí chém đinh chặt sắt. một thân áo bào hồng không gió mà bay, liền ngay cả một mực xõa tóc cũng bay múa, lộ ra một mực che dấu dung mạo, góc cạnh kiên cường, tuy chưa nói tới tuấn lãng, lại hết sức có hương vị, nhất là giữa lông mày một đạo vết kiếm, bình thêm vài phần bá khí.

"Hò đồ ngu xuẩn mất linh, đã như vậy, đừng trách bốn tọa xuất thủ vô tình."

Doãn Tinh hà sắc mặt trầm xuống, tiện tay đánh ra một chương, trong thiên địa linh lực bỗng nhiên rung chuyển, một cái cự đại kim sắc thủ ấn ở trong hư

không cô đọng thành hình, bay thẳng đến Ngao Tuyết phong bao trùm hạ xuống, theo thủ ấn rơi xuống, một cỗ mệnh mông như thiên địa uy áp tràn ngập ra.

"Chư vị, mời theo ta đồng loạt ra tay."

Sở Phong Hành khàn giọng nói, sau đó xung trận ngựa lên trước, Thần Thoại cảnh hậu kỳ tu vi không hề có giữ lại bạo phát đi ra, vô số đạo lăng lệ cực kỳ kiếm khí phát ra.

Hàn Thiên hữu, Lý Thừa Can, Thanh Trúc ba người cũng là toàn lực xuất thủ, ở trên trời nhai vỡ giả trước mặt, nếu không phải liều mạng, hôm nay Kiếm Tông sợ là thực muốn tiêu diệt tông.

Trong chớp mắt, này phiên hư không lấp lánh Khôi vô số đạo nhan sắc khác nhau lăng lệ hào quang, dung hội thành từng đạo linh lực tâm lựa, tất cả đều hướng phía kim sắc thủ ấn dũng mãnh lao tới.

Oanh, oanh, oanh.

Từng tiếng nổ mạnh đình tai nhức óc, kim sắc thủ ấn tại Sở Phong Hành bốn người ngăn trở, tốc độ giảm xuống, nhưng vẫn là chậm rãi hướng phía Ngao Tuyết phong rơi xuống.

"Thiên nhai hạ đều kiến hôi, chỉ bằng các nguoi, cũng muốn ngăn trở bốn tọa." doãn Tinh hà ánh mắt lộ ra một tia vẻ trào phúng, chợt thủ chương hung hăng hướng phía dưới chúi xuống, kim sắc thủ ấn nhất thời bộc phát ra một đạo quang mang chói mắt, đem Sở Phong Hành đám người ngăn trở tất cả đều tan tành, .

"Kiếm Tông cũng không phải là chỉ có mấy vị phong chủ, hoàn hữu lão phu." theo thanh âm già nua vang lên, một cái thân hình cao lớn lão nhân phá không mà đến, thủ chương huy động, ngưng tụ lại từng đạo linh lực tâm lựa hướng phía kim sắc thủ ấn cuốn mà đi.

"Công Tôn Hạ Vũ." Thất Dạ thấp giọng thì thào.

Ứng Vô Ngân nghe vậy thần sắc chấn động, tầm mắt hướng về cái kia thân hình cao lớn lão nhân, hẳn chính là Công Tôn Liệt gia gia, Công Tôn Hạ Vũ?

"Kiến hôi tới nhiều hơn nữa, cuối cùng chỉ là kiến hôi mà thôi." doãn Tinh hà trong mắt có nồng đậm vẻ trào phúng.

Công Tôn Hạ Vũ công kích căn bản vô pháp ngăn trở kim sắc thủ ấn, thậm chí một chút gọn sóng cũng không có nổi lên, đã bị kim sắc thủ ấn nghiền nát, Thiên nhai vỡ giả một chương chỉ uy, vậy mà khủng bố như vậy, mấy vị Thần Thoại cảnh vô giả cũng không thể ngăn cản.

Ứng Vô Ngân trơ mắt nhìn một màn này, nội tâm lần đầu tiên cảm giác mình là như thế nhỏ yếu. không đơn thuần là hấn, tề tụ Ngao Tuyết phong vạn Danh Kiếm tông đệ tử đều là vẻ mặt trắng xám, trong mắt đều là tuyệt vọng. tại doãn Tinh hà khủng bố khí thế bao phủ xuống, bọn họ liền chạy trốn tâm tư cũng không thể dâng lên.

Sở Phong Hành nhìn chăm chú vào kim sắc thủ ấn, hai mắt hơi hơi nheo lại, nói: "Tông chủ, nhanh chóng suất lĩnh chúng đệ tử tránh lui, Kiếm Tông vạn năm truyền thừa, không thể hủy ở trong tay chúng ta, này tặc, bốn tọa để ngăn cản."

"Phong Hành sư đệ, không thể. chúng ta đồng loạt ra tay, còn có thể có nửa phần phần thắng, nếu là phân tán ra, hôm nay Kiếm Tông sợ là thực muốn tiêu diệt tông." Hàn Thiên hữu lắc đầu, chẳng những không có lui về phía sau, ngược lại dẫn đầu phóng tới kim sắc thủ ấn.

"Tông chủ."

Lý Thừa Can cùng Thanh Trúc nhìn nhìn Hàn Thiên hữu trực tiếp phóng tới kim sắc thủ ấn, không khỏi lên tiếng kinh hô, chợt hai người liếc nhau, hung hăng cắn răng một cái, theo sát Hàn Thiên hữu mà đi. Công Tôn Hạ Vũ cũng ở giữa không trung cùng bọn họ tụ hợp, bốn người mang theo đầy trời linh lực, cùng nhau xuất thủ, đem kim sắc thủ ấn ngăn trở ở giữa không trung, bất quá, lại là vô pháp đánh tan kim sắc thủ ấn, trong lúc nhất thời, lâm vào giằng co trạng thái.

"Mà thôi, hôm nay nếu là Thiên muốn vong ta Kiếm Tông, kia liền nhận." Sở Phong Hành hai mắt chặt chẽ nhắm lại, nhẹ giọng thở dài một hơi, theo hấn lại lần nữa mở hai mắt ra, một chuỗi từ sắc trường kiếm nhất thời xuất hiện ở trước mặt hấn. theo từ sắc trường kiếm xuất hiện, một cỗ khổng lồ uy áp bỗng nhiên hàng lâm, thân kiếm bắn ra lấy phích lịch tia chớp, từng đạo ngón út kích thước Lôi Đình bao quanh thân kiếm, không ngừng du động lấy.

Doãn Tinh hà một mực phong phạm vân khinh thần sắc mãnh liệt biến đổi, tia không chút nào để ý phóng tới kim sắc thủ ấn Hàn Thiên hữu đám người, ngưng trọng nói: "Lôi kiếp nguyên lai ở trên người nguoi."

"Lôi kiếp, thỉnh hữu ta Kiếm Tông, tru sát này tặc." Sở Phong Hành giữa lông mày vết kiếm mờ hồ sung huyết, tay phải trực tiếp nắm lấy lôi kiếp chuỗi kiếm, theo Sở Phong Hành đem lôi kiếp nắm ở trong tay, một cỗ khổng lồ linh lực ba động phóng lên trời, mà Sở Phong Hành khí thế cũng một đường tăng vọt, trong chớp lát, xem khí thế của nó, vậy mà không chút nào kém cỏi hơn Thiên nhai cảnh giới doãn Tinh hà.

"Phong Hành sư đệ." Hàn Thiên hữu bốn người cảm ứng được Sở Phong Hành vền vẹn tăng vọt khí thế, đối mắt nhìn nhau, trong mắt đều là xông tới một tia hi vọng.

Sở Phong Hành nhìn kim sắc thủ ấn liếc một cái, vền vẹn bạo lướt lên, lôi kiếp huy động, một đạo kéo dài qua phía chân trời kiếm khí ngưng tụ thành hình, trực tiếp đem kim sắc thủ ấn chém vỡ, Dư thể chưa giảm kiếm khí, trực tiếp chém về phía doãn Tinh hà.

Oanh

Kiểm khí không chút trở ngại trực tiếp đánh trúng doãn Tinh hà, bộc phát ra một tiếng vang thật lớn, một cỗ sóng xung kích mãnh liệt khuếch tán ra, làm cho hư không hơi hơi vặn vẹo.

"Thắng? không đúng, doãn Tinh hà khí tức vẫn còn ở."

Hàn Thiên hữu đám người đồng tử một hồi co rút lại, bình tĩnh nhìn qua phía trước.

Theo hư không khôi phục thái độ bình thường, doãn Tinh hà thân ảnh cũng là lại lần nữa xuất hiện ở trước mặt mọi người, chỉ thấy doãn Tinh hà không hư hao chút nào, liền ngay cả quần áo cũng không Tang mất trật tự, nhìn thấy một màn này, Hàn Thiên hữu đám người trên mặt không khỏi lộ ra một tia tuyệt vọng.

"Thiên nhai võ giả, vạn kiếp không tới người. dù cho người có lời kiếp tương trợ, cũng đồng dạng không làm nên chuyện gì." doãn Tinh hà ánh mắt bề ngoài, nhẹ giọng đến: "Sở Cuồng người, lấy người Thần Thoại cảnh tu là gốc rễ vô pháp phát huy ra lời kiếp uy lực, bốn tọa hiện tại để cho người xem một chút, chân chính tôn giai thần binh."

Theo doãn lời nói của Tinh hà rơi xuống, một tòa trăm trượng lớn nhỏ nguy nga cung điện vẹn vẹn xuất hiện trong hư không, nguy nga cung điện tản ra cỗ xưa mà uy nghiêm khí tức, làm cho người nhìn liền có chùng quỳ bái xúc động.

"Tôn giai thần binh, Lăng Tiêu Điện."

Sở Phong Hành nội tâm trầm xuống, cảm lấy lời kiếp tay càng dùng sức, trên mu bàn tay từng đạo gân xanh khuếch lên, hiển lộ nội tâm của hắn không bình tĩnh.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28: Kiếm Tông, diệt

"Kiếm Tông kể từ hôm nay, xoá tên."

"Lăng Tiêu Điện, trấn áp vạn vật,."

Doãn Tinh hà trong mắt lướt qua một tia sát khí, Lăng Tiêu Điện bộc phát ra từng đạo chói mắt hào quang, mang theo không thể địch nổi khủng bố khí thế, hướng phía Ngạo Tuyệt phong trấn áp hạ xuống.

Phốc

Lăng Tiêu Điện chưa cận thân, sừng sững ở trong hư không Hàn Thiên hữu đám người liền như bị sét đánh, đại khẩu phun máu tươi, thân thể cũng vô lực từ trong hư không rơi xuống.

"Lời kiếp, hữu ta Kiếm Tông, a." Sở Phong Hành hai mắt trợn trừng, nắm lấy lời kiếp, hướng phía Lăng Tiêu Điện bạo lướt mà đi, không vài đạo kiếm khí đan xen, không ngừng đập nện trên Lăng Tiêu Điện.

Oanh, oanh, oanh.

Lăng Tiêu Điện đỡ đòn không vài đạo kiếm khí, tốc độ rơi xuống không giảm trái lại còn tăng.

Phốc

Sở Phong Hành vẹn vẹn sắc mặt đỏ lên, phun ra một ngụm máu tươi, lời kiếp rời khỏi tay, hướng phía doãn Tinh hà tạt bắn đi, lại là muốn đánh chết doãn Tinh hà.

"Hừ, tại bốn tọa trước mặt, không được phép người làm càn." doãn Tinh hà hừ lạnh một tiếng, tay không đem lời kiếp tiếp được, lời kiếp tại doãn Tinh hà trên tay phát ra một tiếng không cam lòng kiếm ngân vang thanh âm, chột hào quang ảm đạm xuống.

Mất đi lời kiếp Sở Phong Hành tại trước mặt Lăng Tiêu Điện, căn bản cũng không có sức phản kháng, trực tiếp bị Lăng Tiêu Điện oanh hạ hư không.

Phanh

Thân thể của Sở Phong Hành trùng điệp té rớt tại Ứng Vô Ngân đám người trước mặt.

"Sur tôn."

Ứng Vô Ngân trong nội tâm trầm xuống, đem Sở Phong Hành thân thể từ trên mặt đất nâng dậy. Thất Dạ, béo đôn, sóng gọn không yêu cũng quây quanh tại Sở Phong Hành bên cạnh.

Khục, khục khục...

Sở Phong Hành đại khẩu ho ra máu, nhìn bên cạnh tứ người đệ tử, trong mắt lướt qua một tia vui mừng.

"Kiếm Tông hôm nay chạy trời không khỏi nắng, Vô Ngân, vi sư từng nói qua, nên vì người võ đạo chi lộ giá hộ tổng, hiện giờ xem ra là không làm được, đừng trách sư tôn." Sở Phong Hành nhìn chằm chằm Ứng Vô Ngân, trong giọng nói đã bao hàm một tia áy náy.

"Sư tôn, người nhất định sẽ không có chuyện gì đâu, không nên nói lung tung." nhìn nhìn khí tức uest oải Sở Phong Hành, Ứng Vô Ngân nội tâm tuôn động lấy vô tận chua xót, đối mặt với trấn áp hạ xuống Lăng Tiêu Điện, trong lòng của hắn cũng không có chút nào ý sợ hãi, chỉ là hối hận tu vi của mình quá mức nhỏ yếu, vậy mà cái gì đều không làm được, trở mặt nhìn Sở Phong Hành ngược lại tại trước mặt của mình.

Béo đôn trên mặt che kín nước mắt, Thất Dạ tuần lảng trên mặt đã không còn dĩ vãng cùng rộn ràng nụ cười, sóng gọn không yêu mặt không biểu tình, bất quá một đôi tròng mắt, lại hơi hơi phiếm hồng.

"Kiếm Tông truyền thừa không thể diệt, vi sư có thể vì các người làm, chính là bảo trụ tánh mạng của các người, một ngày kia, nhất định phải Dương ta Kiếm Tông uy danh, nhớ lấy, nhớ lấy."

Sở Phong Hành trên mặt lộ ra mỉm cười, chợt hung hăng đẩy ra Ứng Vô Ngân: "Hư không, toái!"

Trong hư không vền vền nứt ra một đạo khe hở, làm xong đây hết thấy, Sở Phong Hành nguyên bản liền uest oải khí tức càng thêm suy yếu, tựa hồ tùy thời đều mất đi.

"Các người, đi nhanh." Sở Phong Hành quay đầu, cuối cùng nhìn thoáng qua chính mình bốn người đệ tử, chợt làm việc nghĩa không được chùn bước bạo lướt lên, trực tiếp phóng tới trấn áp hạ xuống Lăng Tiêu Điện.

"Không, ta không đi, ta không đi a." Ứng Vô Ngân mục thừ muốn nứt, lớn tiếng gào thét, thân hình khê động, liền muốn lao tới sắp đề xuống Lăng Tiêu Điện, lại bị bên cạnh Thất Dạ một phát bắt được.

"Tiểu sư đệ, đi, bằng không thì liền không còn kịp rồi. đừng quên sư tôn theo như lời, Kiếm Tông truyền thừa không thể diệt, miễn là còn sống, thì có hy vọng."

Thất Dạ vẻ mặt nghiêm nghị, chợt đem Ứng Vô Ngân hung hăng vung hướng trong hư không đạo kia khe nứt: "Nhị sư muội, Tam sư đệ, các người cũng đi, nhanh."

Vô số Kiếm Tông đệ tử tại Lăng Tiêu Điện trấn áp hạ thân thể tan vỡ, tuyệt vọng rống lên một tiếng, tê tâm liệt phế tiếng la khóc, tại mảnh không gian này không ngừng vang lên, cuối cùng hóa thành một nhiều tiếng kêu thảm thiết.

Ứng thân thể của Vô Ngân trực tiếp đã rơi vào trong cái khe, nhìn nhìn một này từng màn như Như Địa Ngục cảnh tượng, một tia huyết lệ từ nơi khóe mắt trượt xuống.

Doãn Tinh hà nhìn nhìn trong hư không đạo kia khe nứt, ánh mắt lộ ra một tia trào phúng, thủ chương vung lên, một đạo khung bố linh lực tầm lựa nhất thời hướng phía khe nứt cuốn mà đi, linh lực tầm lựa tung hoành tứ phía, hư không toái liệt.

Mất thấy linh lực tầm lựa muốn đánh trúng trong khe nứt Ứng Vô Ngân thời điểm, một đạo tuyệt mỹ bóng hình xinh đẹp vền vền xuất hiện, hướng phía linh lực tầm lựa vung ra một kiếm, lại không có cách nào rung chuyển linh lực tầm lựa mây may, ngược lại nâng trường kiếm trong tay từng khúc đứt gãy, mà thân thể của nàng, cũng bị đạo này tầm lựa trực tiếp đánh rơi tiến trong cái khe, cùng Ứng Vô Ngân hung hăng đụng vào nhau.

"Nhị Sư Tỷ." Ứng Vô Ngân ôm thật chặt trong lòng thân thể mềm mại, vừa mới ra tay ngăn trở chính là sóng gọn không yêu, lúc này sóng gọn không yêu vẻ mặt trắng xám, tuyệt mỹ trên mặt không còn nửa ngày xưa hồng nhuận, lại càng là miệng nhỏ đích phun máu tươi.

"Liền muốn chết phải không?"

Ứng Vô Ngân lẳng lẳng nhìn càng ngày càng gần linh lực tầm lựa, nhưng trong lòng không có một tia ý sợ hãi, là có thêm vô tận hối hận, hận hận doãn Tinh hà, thế nhưng hận càng hận chính mình, hận thực lực của chính mình quá mức nhỏ yếu, nếu là mình có thực lực cường đại, so với doãn Tinh hà càng thực lực cường đại, kia hôm nay Kiếm Tông lại về phần như thế.

Một đạo hơi mập thân ảnh vền vền xuất hiện ở Ứng Vô Ngân trước người, như một tòa núi lớn đồng dạng, đem Ứng Vô Ngân cùng sóng gọn không yêu

hai người chặt chẽ bảo vệ.

Oanh

Một hồi kịch liệt tiếng nổ vang lên triệt lên, khủng bố sóng xung kích khuếch tán mà khai mở. Ứng Vô Ngân trước mắt tối sầm, nhất thời hôn mê đi, trước khi hôn mê đã chứng kiến từng màn, lại làm cho hắn chảy ra liên tiếp huyết lệ.

Đó là ai... đó là Công Tôn Liệt... hắn đang làm gì thế... hắn làm sao có thể giúp mình ngăn cản đạo kia linh lực tẩm lụa... ồ, hắn đã chết lại vẫn đối với ta cười, đây là vì cái gì?

Đó là ai... đó là Tam sư huynh... ta nói Tam sư huynh... người mới Hóa Linh cảnh tu vi a... tại sao phải ngăn tại trước mặt của ta, vì cái gì, vì cái gì ta sẽ khóc.

A Đại... đó là Lâm A Đại... hắn cũng đã chết... hắn... chết rồi.

Đại sư huynh đâu này? hắn ở nơi nào, ồ, Đại sư huynh như thế nào phóng tới Lăng Tiêu Điện, Đại sư huynh, chính người nếu như không đi, vì sao không cho ta một chỗ lưu lại đâu này?

Lăng Tiêu tông, doãn Tinh hà, ta Ứng Vô Ngân kiếp này cùng các người không chết không thôi, bắt từ... không ngớt...

"Há? lại bị bọn họ chạy thoát." doãn Tinh hà khẽ nhủ mảy, nhìn thoáng qua đã khép lại khe nứt hư không, "Mà thôi, dù sao chỉ là mấy cái kiến hôi mà thôi."

Nhìn nhìn dưới thân đang gãy dựa Kiếm Tông mọi người, doãn Tinh hà thủ chương hung hăng cúi xuống, chỉ một thoáng, đại địa sụp đổ, Kiếm Tông đệ tử tất cả đều mất mạng, liền ngay cả Hàn Thiên hữu, Sở Phong Hành đám người cũng ở Lăng Tiêu Điện trấn áp phía dưới đã chết vô tiêu.

"Kiếm Tông, sau này sẽ không còn tồn tại." doãn Tinh hà nhân nhật nhìn thoáng qua, thủ chương nhẹ áp, Kiếm Tông tứ phong nhất thời nghiêng sập hạ xuống, một lát sau, toàn bộ Kiếm Tông bị san thành bình địa, từng đạo khe rãnh ngang dọc giao thoa, làm cho người nhìn mà giật mình.

Làm xong một này cắt, doãn Tinh hà đem Lăng Tiêu Điện thu hồi, nhìn trong tay lời kiếp liếc một cái, khẽ nhủ mảy nói: "Lời kiếp vậy mà không có khí linh, khó trách uy lực như thế nhỏ yếu."

"Ồ, đó là?"

Kiếm Tông trong phế tích, mơ hồ truyền ra một hồi không hiểu ba động, doãn Tinh hà ánh mắt lấp lánh, người nhẹ nhàng hạ xuống, đi tới tàn mát ra ba động vị trí, thủ chương vung khẽ, một đạo tàn ra nhân nhật hào quang quang đoàn nhất thời xuất hiện ở nó trong tay.

Doãn Tinh hà đánh giá sau một lát, cuồng cười ra tiếng nói: "Đây là Thiên đều hữu đồ nhi ta a."

Tiếng nói hạ xuống, doãn Tinh hà tay không xé rách hư không, chợt, thân ảnh của hắn trong chớp mắt liền biến mất vô tung.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Vong tình Thành

Vong tình Thành tọa lạc tại Thần Châu tây, là một tòa nhân khẩu thưa thớt xa xôi tiểu thành, vong tình Thành trước kia cũng không phải là gọi vong tình Thành, mà là Thiên Hoa Thành. đồn đại Thành chủ tại còn trẻ thời điểm, cùng một nữ tử nên nhau mấy năm, kết làm vợ chồng, thế nhưng tiệc vui chóng tàn, nàng kia thân hoạn bệnh nặng, thuốc và kim châm cứu không cứu, như vậy hóa thành một sợi Phương hồn. Thành chủ thương tâm gần chết, cả ngày tinh thần sa sút, cũng đem Thiên Hoa Thành đổi tên vong tình Thành.

Vong tình Thành trung một chỗ không tầm thường trong sân, một thiếu niên cầm trong tay một vỏ liệt hỏa thiêu, đang tại đại khẩu uống vào, nó bên cạnh tàn mát đầy đất bình rượu, nhìn thiếu niên này bộ dáng, thanh thanh tú tú, từ lượng lại khủng bố như thế, liệt hỏa thiêu thế nhưng là trong rượu mạnh rượu mạnh, người tầm thường có thể uống cái nửa vỏ liền tính từ lượng thượng giai.

Trong phòng cho ra một cốc được lấy khuyên thành dung nhan tuyệt mỹ nữ tử, thấy được thiếu niên không ngừng hưởng trong miệng rót rượu, nàng đôi

mỉ thanh tú không khỏi hơi hơi nhăn lại, chợt đi đến thiếu niên bên người đem vỏ rượu đoạt được, nhẹ giọng nói ra: "Đừng uống."

Vỏ rượu bị nữ tử đoạt đi, thiếu niên cũng không giận, chỉ là hai mắt sưng mù nói: "Nhị Sư Tỷ, không uống trong nội tâm của ta khó chịu, quá, dễ chịu chút."

Thiếu niên này cùng nữ tử chính là Ứng Vô Ngân cùng sóng gợn không yêu hai người, Ứng Vô Ngân thức tỉnh, cũng đã đang ở chỗ này trong sân, đối với tại sao lại ở chỗ này, Ứng Vô Ngân cũng không có hỏi, chắc là sóng gợn không yêu mang chính mình.

Tuy nói một lần tìm được đường sống trong chỗ chết, thế nhưng Ứng trong lòng Vô Ngân lại không có chút nào điểm cao hứng cảm giác. sóng gợn không yêu vì tương trợ chính mình ngăn cản đạo kia linh lực tẩm lụa, bản thân bị trọng thương, đến nay chưa từng phục hồi như cũ, nguyên vốn đã là Thuế Phàm cảnh năng, cũng bởi vì vì lần này bị thương, tu vi rơi xuống Tụ Linh trung kỳ. hoàn hữu Tam sư huynh béo đôn, lại càng là...

Sóng gợn không yêu tuyệt mỹ trên mặt mơ hồ có chút tái nhợt, trong đôi mắt hiện lên vẻ thất vọng, đem vỏ rượu nhét vào Ứng trong lòng Vô Ngân, lạnh kêu lên: "Nếu như uống rượu liền có thể giải quyết tất cả vấn đề, vậy người cứ tiếp tục uống."

Ứng Vô Ngân sững sờ một chút, chợt phối hợp cử đàn uống rượu, sóng gợn không yêu trông thấy một màn này, không khỏi hừ lạnh một tiếng, trực tiếp quay người đi vào nhà bên trong.

Ứng Vô Ngân quay đầu lại, hướng trong phòng nhìn thoáng qua, khẽ thở dài: "Ai... Nhị Sư Tỷ, ta cũng không phải là ý chí tinh thần sa sút, chỉ là, mấy ngày nay, liền mấy ngày nay, cho ta làm cần một phen."

"Tứ đệ, Tứ đệ, người xem ta đều mua một ít gì trở về." một đạo hơi mập thân ảnh hấp tấp lao đến, trong tay còn mang theo một cái rau cái giò.

Ứng Vô Ngân nhìn trước mắt người này, trong mắt tuôn động lấy bị thương vẻ, cường tự cười nói: "Tam ca, sáng sớm người liền chạy ra ngoài, nguyên lai là đi mua thức ăn a."

Trong miệng hần Tam ca rõ ràng là Vương béo đôn, Ứng Vô Ngân thức tỉnh, sóng gợn không yêu nói cho hần biết, béo đôn đem đạo kia linh lực tẩm lụa hơn phân nửa uy lực một mình thừa nhận hạ xuống, tuy tánh mạng không lo, nhưng lại tu vi mất hết, lại càng là mất đi ký ức, quên Kiếm Tông hết thảy, đã quên hần sinh sống mười năm Vô Song phong.

Hần hôm nay, chỉ nhớ rõ chính mình gọi Vương béo đôn, thích nấu đồ ăn, mộng tưởng là lúc một danh nhắc lên nổi tiếng đầu bếp.

Sóng gợn không yêu báo cho béo đôn, Ứng Vô Ngân là hần Tứ đệ, mà mình là hần Nhị tỷ, bọn họ còn có một cái đại ca, ra ngoài đi xa đi.

Nhắc tới cũng kỳ, mất đi ký ức béo đôn trở nên dị thường chất phác, đối với sóng gợn không yêu theo như lời không có chút nào hoài nghi, Ứng Vô Ngân trong lúc hôn mê, hần lại càng là cẩn thận chiếu cố, y như thật đem Ứng Vô Ngân trở thành thân đệ đệ.

"Buổi sáng rau tươi mới nhất, thân thể người còn chưa khỏe, muốn ăn điểm hảo. Nhị tỷ thể cốt cũng có chút yếu, phải hảo hảo bồi bổ."

Béo đôn như như thao thao nói qua, còn mở ra rau cái giò lộ ra đều mua cái gì rau, một trương trên mặt tròn tràn đầy nụ cười hạnh phúc, "Ta đi trước đem rau rửa, lập tức liền nấu cơm, Tứ đệ, người thiếu uống chút rượu, cho Nhị tỷ thấy được, nàng hội mất hứng."

Ứng Vô Ngân gật đầu cười, nhìn nhìn béo đôn đi về hướng phòng bếp thân ảnh, nội tâm lâm lâm, có lẽ, Tam sư huynh hiện giờ như vậy chưa chắc là một chuyện xấu, hần có thể hoàn thành giấc mộng của mình, làm một cái nhắc lên nổi tiếng đầu bếp, mà Kiếm Tông thù, Vô Song phong thù, do ta một mình gánh chịu chính là.

Béo đôn rất nhanh đốt đi thêm vài bản tinh xảo ăn sáng, lại còn nhìn một nồi cháo gạo, tuy mất đi ký ức, một của hần tay trù nghệ lại là không có chút nào lui bước. nấu, tạc, xào, chưng, muện, mọi thứ sở trường, làm cho người ta ăn khen không dứt miệng.

Ba người ở trong viện bên cạnh cái bàn đá ngồi xuống, trong bữa tiệc ngoại trừ béo đôn lái nhai nói bên cạnh Lâm nãi nãi ôm cháu, trước phó Triệu Nhị mặt rõ cười vợ các loại việc vặt ra, Ứng Vô Ngân cùng sóng gợn không yêu hai người đều là lặng im không nói, chỉ là lẳng lặng nhìn mặt mũi tràn đầy hạnh phúc thân sắc béo đôn.

Có lẽ là phát giác được bầu không khí có chút quái dị, béo đôn gãi gãi đầu, nói: "Nhị tỷ, Tứ đệ, các người như thế nào không ăn a? có phải hay không ta hôm nay hâm thức ăn không hợp khẩu vị? đúng vậy rồi ta một lần nữa thiêu thêm vài bản."

"Tam ca hâm thức ăn làm sao có thể không hợp khẩu vị đâu, Nhị tỷ, ăn cơm." Ứng Vô Ngân cầm lấy bát đũa, đại khẩu hướng trong miệng bới cơm.

Sóng gợn không yêu hai con người trầm tĩnh như nước, khẽ thở dài một tiếng, miệng nhỏ đích đang ăn cơm rau.

Thấy được Ứng Vô Ngân cùng sóng gợn không yêu đều động đũa, béo đôn nhất thời cười nở hoa, không ngừng hướng hai người gấp thức ăn bỏ vào chén, một bên còn không ngừng nói qua, ăn nhiều một chút, ăn nhiều một chút.

Mấy người sau khi ăn xong, béo đôn đang đang thu thập bát đũa, chỗ cửa lớn vền vền truyền đến một tràng tiếng gõ cửa.

"Ai a?" béo đôn tiến lên phía trước, đem đại môn mở ra, gõ thanh người tới, sắc mặt nhất thời biến đổi, giận dữ hét: "Trình Hàn Lâm, lại là người, nhanh chóng rút cho ta, cóc ghè mà đòi ăn thịt thiên nga, liền người còn muốn lấy nhà của ta Nhị tỷ."

Tiếng nói hạ xuống, béo đôn hưng hăng một tay đem đại cửa đóng lại, trong miệng còn vẫn mắng: "Này ranh con, chẳng phải có cái võ giả lão ba sao? dám đánh Nhị tỷ chủ ý, chộc giận ta, ta lấy đem dao phay chặt hẳn."

Ứng Vô Ngân khoe miệng hơi hơi giờ lên, lúc này béo đôn như một cái bao che cho con gà mẹ đồng dạng, chẳng quản trí nhớ của hắn đã không ở, thể nhưng hắn đối với chính mình cùng sống gọn không yêu bảo vệ, không chút nào không thua gì lúc trước. về phần béo đôn trong miệng theo như lời trình Hàn Lâm, Ứng Vô Ngân cũng là biết một ít.

Ba người bọn họ đi đến vong tình Thành cũng ít ỏi tháng, sống gọn không yêu có một lần trên đường phố thời điểm, vừa lúc bị trình Hàn Lâm thấy được, người sau thấy được sống gọn không yêu, nhất thời giật nảy mình, đi theo làm tùy tùng đưa ân cần, đoạn thời gian trước, còn tìm một cái bà mối đến cửa cầu hôn, làm cho người không biết nên khóc hay cười.

Phanh

Đang lúc Ứng Vô Ngân hăm vào trầm tư thời điểm, đại môn bị người một cước đá văng ra, sau đó một cái quý công tử cách ăn mặc người trẻ tuổi đi đến, nó sau lưng còn theo sau hai cái khôi ngô đại hán.

"Sống gọn không yêu, ta kiên nhẫn đã đến cực hạn, hôm nay ta là tới báo cho ngươi, mặc kệ ngươi gả hay không gả, ta lên một lượt định ngươi rồi." trình Hàn Lâm vênh vao tự đắc cao giọng nói qua, một đôi mắt cá chết lộ ra tí ti thâm tà, không ngừng quét mắt sống gọn không yêu thân thể mềm mại.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 30: Trình Dục Thăng

Một lúc mới bắt đầu, trình Hàn Lâm giả trang ra một bộ biết sách đạt lễ bộ dáng, thể nhưng là sống gọn không yêu thủy chung không có con mắt nhìn qua hắn, từ lâu rồi, luôn luôn hoành hành ngang ngược đã quen trình Hàn Lâm Tự Nhiên kim nén không được, còn đồ bản tính lộ ra ngoài không thể nghi ngờ.

Béo đôn nét mặt đầy vẻ giận dữ, cắn răng nói: "Trình Hàn Lâm, ngươi này ranh con là thiếu nợ thu thập." nói qua liền mở ra bước chân, đại đuổi tay ra, hướng phía trình Hàn Lâm chớp tới. béo đôn tuy tu vi mất hết, thể nhưng nó thoắt có chút béo phì thân thể so với thường nhân tới tăng lên không ít.

Trình Hàn Lâm vốn là cái bọc mủ, ý vào phụ thân của mình là một người võ giả, tại vong tình Thành làm mưa làm gió đã quen, hiện giờ thấy được béo đôn mục thử muốn nứt hướng phía chính mình bắt tới, nội tâm không khỏi phát lạnh, vội vàng hướng phía sau lưng hai người đại hán hô: "Nhanh, bắt được hắn, đừng làm cho hắn tới gần ta."

Này hai người đáng người đại hán khôi ngô chính là trình Hàn Lâm phụ thân Trình Dục Thăng thuê hộ vệ, đối với trình Hàn Lâm bản tính, làm vì phụ thân Trình Dục Thăng tự nhiên lại rõ ràng bất quá, sợ nhà mình duy nhất hương khói xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, Trình Dục Thăng không tiếc hoa số tiền lớn thuê này hai người đại hán. tuy nói này hai người đại hán cũng không phải là võ giả, nhưng đều là trải qua chiến trường binh sĩ, thân thủ tự nhiên không kém, tâm thường Hóa Linh cảnh giai đoạn trước võ giả đều có khả năng không phải là đối thủ của bọn họ.

Hiện giờ đã không có tu vi béo đôn tự nhiên không phải là này hai người đại hán đối thủ, trong chốc lát đã bị chế trụ. may mà này hai người đại hán cũng không phải là tâm ngoan thủ lạt người, chỉ là đem béo đôn chống chọi, không có thương hại đến hắn.

Béo đôn vùng vẫy một lát, hai người đại hán lại không chút sứt mẻ, không khỏi cao giọng nổi giận mắng: "Trình Hàn Lâm, có bản lĩnh liền một đối một, bao cò chính là bao cò, sẽ dựa vào người khác."

Thấy được béo đôn bị nhà mình hộ vệ chế trụ gãy dựa không ra, trình Hàn Lâm thần sắc hơi định, tiếp tục khôi phục lớn lối đáng đáp, nói: "Ta nhờ vào, kẻ dân mới với ngươi một đối một, ngươi là tốt rồi hảo ở lại đó a, về sau ta chính là tỷ tỷ của ngươi phụ, đối với ta tốt nhất cung kính một ít."

Béo đôn nghe vậy giận tím mặt, lại làm gì được bị hai người đại hán chế gắt gao, chỉ có thể không ngừng giơ chân mắng to lấy.

"Ồn ào đã đủ rồi? ồn ào đã đủ rồi liền rút ra ngoài cho ta." lạnh lùng thanh âm vang lên, Ứng Vô Ngân tầm mắt rơi vào trình Hàn Lâm trên người.

Trình Hàn Lâm ngậy ra một lúc, chợt đại cười ra tiếng: "Ta tưởng là ai đâu, nguyên lai là bình rượu Ứng Vô Ngân a, yên tâm, đợi ta cưới ngươi Nhị tỷ, về sau rượu ngon quần đủ, ngươi muốn uống bao nhiêu liền uống bao nhiêu."

"Không có lỗi tai dài sao? ta kêu ngươi rút ra ngoài." Ứng Vô Ngân ánh mắt trong chớp mắt lạnh lùng hạ xuống, một cổ mạnh mẽ khí thể vừa phát lại thu.

Hai người đại hán sắc mặt vền vền biến đổi, lẫn nhau liếc nhau một cái, đối với Ứng Vô Ngân phát tán ra khí thế, bọn họ tự nhiên quá quen thuộc, đó là thuộc về võ giả mới có khí thế.

Trình Hàn Lâm trong nội tâm không hiểu phát lạnh, lúc này Ứng Vô Ngân cho cảm giác của hắn, thậm chí có chút như phụ thân của hắn Trình Dục Thăng, đều là cao như vậy không thể leo tới, không khỏi làm trong lòng của hắn có chút sợ hãi. bất quá, thấy được đứng lặng ở một bên sóng gợn không yêu, kia tuyệt mỹ tư thái, khuynh thành dung nhan, không một không kích thích lấy hắn.

Bất quá chính là một cái thích rượu như mạng bình rượu mà thôi, sợ hắn làm cái gì. trình Hàn Lâm trong nội tâm an ủi chính mình, mở miệng nói: "Ứng Vô Ngân, ngươi không muốn rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt, cha ta có thể là võ giả, ngươi Nhị tỷ có thể gả cho ta, là các ngươi gia đã tu luyện mấy đời phúc khí."

Ứng Vô Ngân khẽ nhún mày, trực tiếp đứng dậy đi về hướng trình Hàn Lâm. đối với loại hàng này, nếu như cảnh cáo sẽ vô dụng thôi, vậy cho hắn biết thế nào là lễ độ nhìn một cái, tránh thời gian qua không yên ổn.

Thấy được Ứng Vô Ngân hướng phía chính mình đi tới, trình Hàn Lâm không khỏi sắc mặt tái nhợt, không ngừng sau này lui về, dập đầu dập đầu ba ba nói: "Ngươi, ngươi muốn làm gì, đừng, đừng tới đây!"

Hai người đại hán nhìn thấy một màn này, trực tiếp buông ra béo đôn, chắn trình Hàn Lâm trước người.

Ứng Vô Ngân bước chân liên tục, tới gần hai người đại hán thời điểm, đầu ngón tay bắn ra hai đạo linh lực, trực tiếp đem hai người đại hán kích ngã xuống đất.

"Linh lực, ngươi, ngươi là võ giả." thấy như vậy một màn trình Hàn Lâm ánh mắt kinh khủng, thân thể run rẩy không thôi.

Thật sự là một cái kinh sợ hàng, Ứng Vô Ngân trong mắt lướt qua một tia trào phúng, trực tiếp xách ở trình Hàn Lâm cổ áo, đem ném ra ngoài cửa, "Nhị tỷ, ba cái, ta trước đi ra ngoài một chuyến, đợi lát nữa liền trở về."

"Nhị tỷ, Tứ đệ là võ giả?" béo đôn về mặt chắn kinh.

"Ừ." sóng gợn không yêu khẽ gật đầu, hai con ngươi nhìn lướt qua nằm trên mặt đất hai người đại hán, Ứng Vô Ngân xuất thủ lực đạo nắm chắc vừa vặn, tại không bị thương đến hai người dưới tình huống lại để cho bọn họ tạm thời vô pháp động dậy.

Sóng gợn không yêu ồng tay áo vung khẽ, một cổ linh lực nhất thời hướng phía hai người đại hán cuốn mà đi, đem hai người vung ra đại môn bên ngoài.

Béo đôn há to miệng, nói lắp bắp: "Hai, Nhị tỷ. ngươi, ngươi..."

Ngươi rồi nửa ngày cũng không nói xuất cái như thế về sau, sóng gợn không yêu lạnh nhạt nói: "Không sai, ta cũng là võ giả."

Béo đôn dờ dẫm gật gật đầu, đối với tại chuyện đã xảy ra hôm nay tình hình thật sự là có chút phản ứng không kịp.

Ứng Vô Ngân kéo lấy trình Hàn Lâm một đường bước tới, phương hướng rõ ràng là trình Hàn Lâm gia, Trình phủ.

"Ồ, đây không phải là Trình gia thiếu gia trình Hàn Lâm sao? như thế nào bị người kéo lấy đi."

"Cái kia là Vương béo đôn Tứ đệ? Oh my gosh!(OMG) hắn đây là muốn làm gì vậy?"

"Phương này hướng, bọn họ đây là muốn đi Trình phủ, có nào nhiệt nhìn, chúng ta mau đi xem một chút."

Vong tình Thành vốn cũng không đại, trình Hàn Lâm tại vong tình Thành tự nhiên là mọi người đều biết, chỉ bất quá mọi người sợ dĩ biết hắn, tất cả đều là bởi vì hắn phong lưu sự tình.

Càng ngày càng nhiều người đi theo tại Ứng Vô Ngân sau lưng, hiển nhiên là muốn đi theo nhìn một cái nào nhiệt, đối với cái này, Ứng Vô Ngân cũng không để ý tới, nửa nén hương, Trình phủ đại môn xuất hiện ở trước mắt.

"Làm càn, nhanh chóng buông ra thiếu gia nhà ta."

"Lớn mật, thiếu gia nhà ta phụ thân có thể là võ giả Trình Dục Thăng đại nhân, ngươi muốn chết phải không?"

Trình phủ chỗ cửa lớn vài người hộ vệ thấy được bị Ứng Vô Ngân kéo lấy trình Hàn Lâm, không khỏi sắc mặt đại biến, rút ra gươm ở bên hông trường đao, như lâm đại địch vây quanh Ứng Vô Ngân.

Ứng Vô Ngân không có động tĩnh, bước chân như trước chưa từng dừng lại, ngón tay gảy nhẹ, mấy đạo linh lực tạt Xa, ngăn ngừa trong mấy hơi thở, Trình gia hộ vệ liền tất cả đều té trên mặt đất, không thể động dậy.

"Trời ạ, đây là cái gì tình huống?"

"Vừa rồi, vừa rồi đó là linh lực? Vương béo đôn Tứ đệ dĩ nhiên là cái võ giả."

Mọi người lên tiếng kinh hô, thần sắc kinh hãi nhìn nhìn Ứng Vô Ngân đi vào Trình phủ, bọn họ cũng không dám như Ứng Vô Ngân như vậy trực tiếp vọt vào, Trình Dục Thăng tại vong tình Thành thế nhưng là một phương bá chủ, bọn họ nếu lèn nhèm nhưng xâm nhập Trình phủ, sau này còn không biết muốn lọt vào cái gì trả thù nha.

Ứng Vô Ngân kéo lấy trình Hàn Lâm, một đường bước tới, trên đường đụng phải Trình phủ hạ nhân thấy như vậy một màn, tất cả đều thần sắc đại biến hướng phía nội viện chạy đi, chắc là đi thông báo Trình Dục thăng lên.

Tiến nhập nội viện, một cái tuổi chừng bốn mươi hứa trung niên hán tử đang lẳng lặng đứng ở nơi đó, thấy được Ứng Vô Ngân trên tay kéo lấy trình Hàn Lâm, trung niên hán tử ánh mắt trầm xuống, mắt lộ ra sát khí chăm chú nhìn Ứng Vô Ngân.

Hóa Linh cảnh hậu kỳ. Ứng Vô Ngân liếc thấy trung niên hán tử tu vi thực lực, tại Trình phủ chỉ có một người là võ giả, không cần suy nghĩ nhiều, người này hẳn là Trình Dục thăng lên.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 31: Ứng Vô Ngân ý định

Trình Dục Thăng ánh mắt băng lãnh, nói: "Vị bằng hữu kia, không biết tiểu nhi nơi nào đắc tội ngươi rồi, cần ngươi như vậy đến cửa hỏi tội?"

"Hôm nay đến đây, kỳ thật là tới tìm ngươi."

Ứng Vô Ngân khoe miệng hơi hơi giơ lên, trực tiếp đem trình Hàn Lâm vung hướng một bên, chưa tính hồn trình Hàn Lâm một đường té chạy đến Trình Dục Thăng bên người, run rẩy nói: "Cha, hửn, hửn là võ giả."

Trình Dục Thăng ánh mắt ngưng tụ, hướng phía Ứng Vô Ngân đánh giá một phen, lại phát hiện mình căn bản nhìn không ra trên người thiếu niên này có linh lực ba động, sẽ xuất hiện loại tình huống này không ở ngoài liên hai nguyên nhân, một, thiếu niên này chỉ là người bình thường, hai nha, thiếu niên này cảnh giới so với chính mình cao hơn.

Nếu như nhà mình nhi tử cũng nói thiếu niên này là cái võ giả, kia đệ một nguyên nhân dĩ nhiên là có thể quảng đi, nói như vậy, thiếu niên này là Tụ Linh cảnh trở lên võ giả? nghĩ tới đây, Trình Dục Thăng trong nội tâm không khỏi trầm xuống, trẻ tuổi như vậy Tụ Linh cảnh, rất có thể là cái nào đó tông phái đệ tử.

Trình Dục Thăng thần sắc biến ảo bất định, chợt tựa như hạ xuống quyết định gì đồng dạng, hướng phía trình Hàn Lâm hung hăng quăng một chưởng, quát: "Nghịch tử, cút cho ta đi qua nhận lỗi bồi thường."

Trình Hàn Lâm bùm lấy bị đánh khuôn mặt, tựa hồ không có phản ứng kịp, trực tiếp ngã người ở chỗ cũ.

"Nhận lỗi bồi thường liền miễn đi, hôm nay đến đây, ta là muốn cùng ngươi làm một bút giao dịch."

Ứng Vô Ngân mắt lạnh nhìn một màn này, trong nội tâm thầm than gừng càng già càng cay, Trình Dục Thăng đây rõ ràng là làm cho mình nhìn, đoán chừng tu vi của mình hẳn nhìn không thấu, không dám lấy thân phạm hiểm.

Trình Dục Thăng trong nội tâm thở ra một hơi, sắc mặt hàm chứa một tia cung kính nói: "Vị bằng hữu kia có việc cứ việc phân phó, chỉ cần Trình mỗ có thể làm được, tự nhiên là nghĩa bất dung từ."

"Trình Dục Thăng, từ nhỏ sanh ra ở vong tình Thành, vốn chỉ là bên đường một buôn bán, ngẫu nhiên nhặt đến võ học công pháp, từ nay về sau cần luyện không ngừng, có thể bước vào võ đạo." Ứng Vô Ngân nhìn chằm chằm Trình Dục Thăng, không nhanh không chậm nói: "Ta nói đúng không?"

"Không sai."

Trình Dục Thăng ánh mắt biến ảo bất định, chính mình nhặt đến võ học công pháp chuyện này rất ít người biết, về mặt thanh tú thiếu niên vậy mà biết rõ ràng như vậy, vậy đại biểu đối phương điều tra qua chính mình, có thể là mình bất quá là một cái nho nhỏ Hóa Linh cảnh võ giả, lấy đối phương kia Tụ Linh cảnh tu vi, tại sao lại chú ý chính mình một Hóa Linh cảnh võ giả?

"Ngươi không cần đa nghi, ta cũng không có hại lòng ngươi. lúc trước ta đã nói qua, hôm nay ta chỉ là tới cùng ngươi làm giao dịch, một cái đối với ngươi trăm lợi ích mà không một làm hại giao dịch." Ứng Vô Ngân khoe miệng khê nhếch, nói: "Ngày gần đây ta sẽ rời đi vong tình Thành, thế nhưng ta Nhị tỷ cùng Tam ca hội lưu ở nơi đây, tại ta sau khi rời khỏi, ta hi vọng ngươi có thể hộ đến bọn họ chu toàn, ngươi có thể chết, thế nhưng ta Nhị tỷ cùng Tam

ca không thể tổn thương, chỉ cần ngươi có thể làm được điểm này, ba năm, ba năm sau ta sẽ trở về, đến lúc đó trả lại ngươi một hồi đại tạo hóa."

Trình Dục Thăng thần sắc chấn động, chợt cúi đầu trầm tư không nói, trước mặt thanh tú thiếu niên hiện giờ mặc dù chỉ là Tụ Linh cảnh, nhưng thi đối với phương tuổi tác đến xem, ngày sau nếu không phải chết non, tất nhiên có thể trở thành một cường giả.

Ứng Vô Ngân cũng không có lại tiếp tục lên tiếng, chỉ là lẳng lặng đứng ở chỗ cũ, chờ Trình Dục Thăng trả lời.

Suy tư thật lâu, Trình Dục Thăng ngẩng đầu lên, trầm giọng nói: "Yêu cầu này, Trình mỗ đáp ứng, chỉ cần Trình mỗ bắt từ, ngươi Nhị tỷ cùng Tam ca liền nhất định sẽ bình yên vô sự."

"Cái này là dự đoán đưa cho ngươi thù lao, nhớ kỹ lời nói của ta, nếu là ngươi không có làm đến, mặc dù ngươi chạy trốn tới chân trời góc biển, cũng hẳn phải chết không thể nghi ngờ." Ứng Vô Ngân tiện tay ném ra một quyển giấy chất sách vở, trực tiếp quay người rời đi.

"Địa giai sơ cấp công pháp, (rất giống như Bí Quyết)."

Trình Dục Thăng lên tiếng kinh hô, chặt chẽ địa bùng lấy trong tay giấy chất sách vở, trong nội tâm hưng phấn không thôi, thiếu niên này tuyệt đối là cực hạn tông môn đệ tử hạch tâm, vậy mà tiện tay liền ném đi một quyển Địa giai công pháp cho mình, ba năm, đối phương hứa hẹn đại tạo hóa, kia lại nên là như thế nào một phen tình cảnh, Trình Dục Thăng trong thoáng chốc phảng phất thấy được trước mặt của mình có một mảnh kim quang đại đạo.

"Cha, hấn, hấn rất lợi hại phải không?" một mực ngây người ở một bên trình Hàn Lâm do dự mà hỏi.

"Hàn Lâm, chúng ta Trình gia quật khởi cơ hội tới, ngươi cho ta hảo hảo nhớ kỹ, bắt đầu từ hôm nay, tuyệt đối không thể lại đi mạo phạm hấn Nhị tỷ, bằng không, ta liền một chưởng đập chết ngươi." Trình Dục Thăng nạt lạnh nhìn trình Hàn Lâm, trong nội tâm không khỏi dâng lên một cỗ bất đắc dĩ, đứa con trai này trừ ăn ra uống chơi gái đánh bạc, đối với võ đạo một chút cũng không để tâm, Trình gia không người kế tục a.

Trình Hàn Lâm đánh cái ve mùa đông, ừ ừ nói: "Biết, về sau không dám."

"Nhìn, hấn ra."

"Ồ, vậy mà lông tóc không tổn hao gì, thật kỳ quái."

"Chẳng lẽ Vương béo đồn Tứ đệ là một so với Trình Dục Thăng còn lợi hại hơn võ giả?"

Một đám người vây quanh Trình phủ đại môn, thấy được đập cửa mà ra Ứng Vô Ngân, vội vàng tránh ra một con đường, sợ chọc giận tới rất có thể là một người võ giả thiếu niên.

Ứng Vô Ngân thần sắc bình tĩnh, tia không chút nào để ý người bên ngoài ánh mắt khác thường, trực tiếp hướng phía nhà mình viện lạc phương hướng đi đến.

Từ khi hấn thức tỉnh, hấn liền một mực ở mưu tìm, Kiếm Tông thù, Vô Song phong thù, chính mình tới chống đỡ là tốt rồi, để cho Nhị Sư Tỷ sống gọn không yêu cùng Tam sư huynh béo đồn tại vọng tình Thành qua chút bình tĩnh sinh hoạt. về phần tại sao sẽ tìm tới Trình Dục Thăng, vậy càng đơn giản, Trình Dục Thăng từ nhỏ ở vọng tình trường thành đại, bản thân lại là một cái võ giả, mặc dù chỉ là Hóa Linh cảnh hậu kỳ tu vi, thế nhưng tại nho nhỏ này vọng tình Thành, đủ để xưng bá.

Nhị Sư Tỷ sống gọn không yêu tuy tu vi cao thâm, thế nhưng Ứng Vô Ngân biết, sống gọn không yêu là một thích an tĩnh nữ tử, không thích việc vật vãn. có cái Trình Dục Thăng tại ngoại sáng, vọng tình Thành người tự nhiên không dám đi tìm sống gọn không yêu cùng béo đồn phiền toái, như vậy đã giảm bớt đi rất nhiều không tất yếu phiền não.

Về phần cấp cho Trình Dục Thăng kia bản địa giai công pháp, bất quá là lúc trước tại Vô Song phong thời điểm từ Đại sư huynh Thất Dạ chỗ đó lấy ra quan sát mà thôi, hiện giờ tặng cho đối phương, cũng tốt để cho Trình Dục Thăng tập trung tinh thần bảo vệ tốt sống gọn không yêu cùng béo đồn.

Một lát sau, Ứng Vô Ngân đi tới viện lạc Môn Khẩu, vừa vừa bước vào trong sân, béo đồn liền tiến lên đón chào, ân cần hỏi han: "Tứ đệ, không có sao chứ? ngươi như thế nào một người bỏ chạy đi Trình phủ, nhiều như vậy nguy hiểm a."

"Tam ca, ta không sao." Ứng Vô Ngân cười cười, chợt đem ánh mắt chuyển qua trong sân đạo kia tuyệt mỹ bóng hình xinh đẹp, chỉ thấy người sau tuyệt mỹ trên mặt không có chút nào biểu tình, hơi hơi nhìn chính mình liếc một cái về sau liền quay người tiến nhập trong phòng.

"Không có việc gì là tốt rồi, không có việc gì là tốt rồi. Tứ đệ a, ta và ngươi nói, về sau không thể như vậy lỗ mãng, cái kia trình Hàn Lâm mặc dù là cái tạp chủng, thế nhưng hấn lão tử Trình Dục Thăng thế nhưng là một cái hàng thật giá thật võ giả, Tam ca biết được ngươi cũng là võ giả, thế nhưng cũng không thể như vậy lèm nhèm nhưng liền xông tới nhà người khác trong đi a, nếu xuất ngoài ý muốn thế nào?" béo đồn một bên nói, một bên vỗ Ứng Vô Ngân xiêm y.

"Tam ca, yên tâm đi. ta có chừng mực."

Ứng Vô Ngân hướng phía béo đồn cười cười, chợt hướng phía trong phòng đi đến, nói: "Tam ca, ta đi trước tìm Nhị tỷ thương lượng chút chuyện."

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 32: bước trên hành trình

Ứng Vô Ngân đi vào trong phòng, chỉ thấy sóng gợn không yêu trong trẻo nhưng lạnh lùng hai con người Lạc ở trên người hắn, cặp môi đỏ mọng khẽ mở: "Khi nào thì đi?"

Ứng Vô Ngân nghe vậy sững sờ, chợt trong nội tâm âm thầm than nhẹ, xem ra sóng gợn không yêu sớm liền biết mình quyết định, bất quá hắn vốn chính là muốn đem sự tình đầu đuôi báo cho sóng gợn không yêu: "Ngày mai liền khởi hành, Nhị Sư Tỷ, Tam sư huynh còn muốn làm phiền người chiếu cố."

"Béo đôn chính mình có tay có chân, không cần muốn ta chiếu cố?"

Sóng gợn không yêu tuyệt mỹ trên mặt vẻn vẹn dâng lên vẻ tươi cười, trong chớp mắt, trong phòng tươi đẹp như xuân, như trăm hoa đua nở.

Ứng Vô Ngân khẽ nhú mày, nói: "Nhị Sư Tỷ lời ấy ý gì?"

Sóng gợn không yêu đầu ngón tay khẽ nâng, đem tán lạc tại khuôn mặt một sợi tóc dừng bên tai, nói: "Ý của ta là, ngày mai ta với người một chỗ khởi hành."

Ngữ khí tuy nhẹ, nhỏ, lại có một cỗ chân thật đáng tin kiên định Chi Ý.

Ứng Vô Ngân than nhẹ một tiếng, khuyên: "Nhị Sư Tỷ, người hiện giờ có tổn thương trên người, Tam sư huynh lại là này dạng một bức tình huống, nếu là chúng ta hai người đều rời đi, Tam sư huynh ra ngoài ý muốn thế nào?"

Sóng gợn không yêu trán hơi lắc, hai con người sáng ngời trong như gương, nói: "Đừng cho là ta không biết được người hôm nay tiến đến Trình phủ mục đích, về phần thương thế của ta, không cần người lo lắng."

Ứng Vô Ngân cười khổ không thôi, đang muốn mở một lần nữa khuyên bảo thời điểm, sóng gợn không yêu đôi mắt kia vẻn vẹn lạnh lùng hạ xuống, chăm chú nhìn chăm chăm Ứng Vô Ngân, lạnh kêu lên: "Mặc kệ người nói cái gì, ta cũng sẽ không lưu ở vong tình Thành, nếu như người cố ý muốn cho ta lưu lại, có thể, đánh bại ta, chỉ cần người đánh bại ta, ta liền tất cả nghe theo người."

Đánh bại sóng gợn không yêu? Ứng Vô Ngân khẽ nhú mày, nội tâm âm thầm cười khổ, hắn có thể không phải người ngu, sóng gợn không yêu lúc trước thế nhưng là có được Thuế Phàm cảnh tu vi võ giả, tuy nói hiện giờ bản thân bị trọng thương, tu vi rơi xuống Tụ Linh trung kỳ, nhưng mình cũng tuyệt đối không phải là đối thủ của nàng. chẳng quản sóng gợn không yêu tu vi rơi xuống, thế nhưng kia phần nhãn lực cùng thủ đoạn nhất định là vượt xa Tụ Linh cảnh võ giả, chính mình lấy cái gì liều? thật muốn động thủ, chính mình hoàn toàn không có phần thắng.

"Không nói? đã như vậy, ta liền lúc người là đồng ý." nhìn nhìn thật lâu không nói Ứng Vô Ngân, sóng gợn không yêu tuyệt mỹ trên mặt kia một vòng lạnh lùng hơi trì hoãn.

Ứng Vô Ngân cười khổ nói: "Sư tỷ đều nói đến nước này, ta còn có thể nói cái gì, e rằng ta đồng ý hoặc là không đồng ý, tại sư tỷ nội tâm, đều không có bất kỳ ước thúc lực a."

Kỳ thật từ vừa mới bắt đầu, Ứng Vô Ngân liền biết sóng gợn không yêu chỉ sợ sẽ không an tĩnh đứng ở vong tình Thành, tuy cùng nàng ở chung thời gian cũng không dài, thế nhưng Ứng Vô Ngân có thể cảm giác được, đây là một cái nữ tử hiếm thấy. dung nhan khuynh thành, một lòng Hướng Vũ, Đại sư huynh Thất Dạ đã từng nói, sóng gợn không yêu trong nội tâm chỉ có vô đạo.

Không bị thương trước sóng gợn không yêu thế nhưng là áp đảo hư không phía trên Thuế Phàm cảnh võ giả, nàng làm sao có thể Hội An tâm đứng ở nhỏ nhỏ vong tình Thành đâu này? võ giả tụ tập Thần Châu, đó mới là thế giới của nàng. hướng hồ, sóng gợn không yêu từ nhỏ bị Sở Phong Hành thu vào Vô Song phong, có thể nói Vô Song phong chính là nàng gia, hiện giờ nhà của nàng bị người phá hủy, trong lòng của nàng liền không có chút nào hận ý sao? điều này hiển nhiên là không thể nào.

Sóng gợn không yêu trên mặt lạnh lùng vẻ tan hết, mang theo sơ qua tiểu ý nói: "Coi như người thông minh. về phần béo đôn, người cứ yên tâm đi, vong tình Thành chính là xa xôi tiểu thành, tuyệt đại bộ phận võ giả đều rất ít tới đây, hướng hồ còn có trình Hàn Lâm âm thầm chăm sóc, không có việc gì."

Việc đã đến nước này, Ứng Vô Ngân cũng chỉ có thể gạt đầu bắt đầu dĩ, sau đó trong nội tâm nghĩ tới một chuyện, hướng phía sóng gợn không yêu hỏi: "Sư tỷ, người cũng hiểu biết sản rất già?"

Sóng gợn không yêu nhẹ giọng nói ra: "Săn rất giả? ta này đương nhiên biết. võ giả cũng không phải là đều là tông môn người, những cái kia dựa vào tự học hoặc là gia truyền võ giả, vì duy trì chỉ tiêu, càng thêm đề thăng tốc độ tu luyện, liền chọn đi liệt sát cao đẳng giai Man Thú, dùng cái này để đổi lấy Huyền Linh thạch. người êm đẹp hỏi cái này làm cái gì?"

"Sư tỷ, ta muốn trở thành săn rất giả." Ứng Vô Ngân khoe miệng khê nhếch, ngữ khí kiên định vô cùng.

Sóng gợn không yêu đôi mi thanh tú hơi nhú, nhẹ giọng nói ra: "Muốn làm một cái săn rất giả ngược lại có thể khá, chỉ là người có thể có nghĩ qua hậu quả? cao đẳng giai Man Thú hung tàn vô cùng, săn rất giả tùy thời đều sẽ trở thành Man Thú đồ ăn."

"Võ đạo vốn là như lên Thiên. muốn rất nhanh đề thăng tu vi, chỉ có tại thời khắc sinh tử ma luyện mới có hi vọng làm được, sư tỷ, Vô Song phong thù, không thể đợi quá lâu."

Ứng Vô Ngân chậm rãi phun ra một ngụm trọc khí, quay người hướng phía phòng đi ra ngoài. Kiếm Tông bị diệt, hắn đã cũng không phải là ngày xưa ngày thơ thiếu niên. đoạn thời gian này, hắn âm thầm đã điều tra hỏi lâu, mặc dù chỉ là dò thăm một chút tin tức, thế nhưng cũng đủ làm cho hắn khiếp sợ không thôi.

Lớn như vậy một cái Kiếm Tông, trên Thần Châu cũng bắt quá chỉ có thể miễn cưỡng tính toán trên là nhất lưu tông môn, mà Lăng Tiêu tông, là Thần Châu tất cả tông môn trung cao cấp nhất tồn tại một trong. nghe nói Lăng Tiêu trong tông, chỉ là Thiên nhai cảnh giới võ giả liền có ba cái, đây vẫn chỉ là bên ngoài, hiện giờ Lăng Tiêu tông Tông chủ doãn Tinh hà cũng bước chân vào Thiên nhai, điều này cũng làm cho biểu thị lấy bây giờ Lăng Tiêu tông chỉ là thả tại ngoài sáng trên Thiên nhai võ giả, liền khoảng chừng bốn cái.

Muốn giết chết doãn Tinh hà, đập phá Lăng Tiêu tông, tối thiểu nhất phải có được Thiên nhai thực lực, muốn trong thời gian ngắn thành công báo thù, hiển nhiên là không thể nào. cho nên Ứng Vô Ngân ý định trước trở thành một săn rất giả, tranh thủ trong thời gian ngắn nhất tấn chức Thuê Phàm cảnh, đề đi đến hải vực tìm kiếm tôn giai thần binh — Bạch Đế Kiếm.

Chỉ cần bác yêu thức tinh, Ứng Vô Ngân liền có một ít lực lượng, rốt cuộc bác yêu thế nhưng là vạn năm lúc trước tuyệt thế cường giả, đến lúc sau tại nó chỉ đạo, hắn cũng không tin vô pháp tấn chức Thiên nhai.

Ứng Vô Ngân đập ra phòng ngoài, hơi hơi ngẩng đầu nhìn không trung, trong nội tâm lẩm bẩm nói: "Lăng Tiêu tông, doãn Tinh hà, chờ xem! đối đãi ta Ứng Vô Ngân thành tựu Thiên nhai, nhất định cầm kiếm giết lên Lăng Tiêu tông, đem bọn người sát một tên cũng không để lại."

Nghĩ tới đây, Ứng Vô Ngân ánh mắt trong chớp mắt lạnh lùng vô cùng, một tia như thực chất sát khí tràn ngập mà ra.

Sóng gợn không yêu lẳng lặng nhìn Ứng Vô Ngân bóng lưng, hai con ngươi vì lượng, lúc này Ứng Vô Ngân cùng ngày xưa rất không đồng nhất, loại kia lạnh lùng Như Băng sát khí, làm cho người có một loại hít thở không thông cảm giác.

Ngày kế tiếp sớm

"Tứ đệ, các người thật sự phi đi không thể sao?" béo đồn một trương trên mặt tròn đã không còn trước kia nụ cười, thần sắc gian trần ngập không muốn bỏ.

"Tam ca, ta cùng Nhị tỷ có chuyện quan trọng muốn làm, đợi làm xong sự tình về sau nhất định mau chóng gấp trở về."

Ứng Vô Ngân đang mặc một bộ hắc y, ngày xưa cái kia thanh tú không lo thiếu niên lang, hiện giờ vậy mà lộ ra một chút tang thương, không khỏi làm người có chút kinh ngạc.

Béo đồn gật gật đầu, không muốn bỏ nói: "Vậy người cùng Nhị tỷ muốn mọi sự cẩn thận."

"Tam ca, yên tâm đi!" Ứng Vô Ngân mỉm cười, hướng phía một bên sóng gợn không yêu nói: "Nhị tỷ, chúng ta đi thôi!"

Sóng gợn không yêu điểm nhẹ trán, nàng như cũ là đang mặc một thân lam sắc y phục, tuyệt mỹ trên mặt mang chút tiểu ý, dây thắt lưng bông bành phẳng phát hạ xuống thế gian trích.

Béo đồn nhìn qua hai người rồi đi thân ảnh, hốc mắt thoáng có chút ẩm ướt, cao giọng la lên: "Nhị tỷ, Tứ đệ, các người nhất định phải sớm một chút trở về a."

Ứng Vô Ngân thân thể vừa dừng lại, chợt phát phát tay, cũng không quay đầu lại hướng về phía trước lao đi.

Chương 33: Săn rất giả

Thần Châu trong có một nơi gọi là yên tĩnh chi sâm, bên trong chiếm cứ đại lượng Man Thú, tục truyền nghe thấy đã từng có võ giả gặp được mười hai giai tung tích của Man Thú, làm cho người rất là chấn kinh. đừng nói là mười hai giai Man Thú, đại đa số võ giả cuối cùng cả đời cũng khó khăn lấy nhìn thấy thập giai trở lên Man Thú, rốt cuộc mười hai giai Man Thú, đây chính là tương đương với Thần Thoại cảnh hậu kỳ võ giả, thực lực khủng bố đến cực điểm.

Mà ở đi thông yên tĩnh chi sâm trên đường, có một cái tiểu thành — phú quý Thành.

Nói là một cái tiểu thành, kỳ thật nghiêm khắc tính ra, chỉ là một cái hơi hơi lớn một chút rách nát thôn trang mà thôi, nơi này tụ tập đại lượng tán tu võ giả, bọn họ đều là vì liệt sát Man Thú mà đến, từ Hóa Linh cảnh đến Tụ Linh cảnh đều có, trong đó cũng không thiếu Thuế Phàm cảnh võ giả, nhưng là rất khó nhìn thấy thân ảnh của bọn hắn. rốt cuộc có được Thuế Phàm cảnh tu vi võ giả đã có thể tính là một người cường giả, muốn kiếm lấy Huyền Linh thạch cũng không chỉ là liệt sát Man Thú một này con đường tử.

Ứng Vô Ngân không nhanh không chậm tại phú quý Thành trung đi tới, sóng gọn không yêu rút lại phía sau hán nửa người, hai người dung mạo khí chất đều là không tầm thường, dẫn tới bốn phía võ giả liên tiếp nhìn qua.

"Cô gái này không sai a, đáng tiếc theo cái tiểu bạch kiếm. chúng ta đi lên trên chọc việc vui?"

"Xuyết, tới phú quý Thành kiếm com ăn cũng không phải quả hồng mềm, hai người kia tu vi ta có thể nhìn không thấu. ngươi muốn chết chính mình đi, đừng kéo lên ta."

"Nhìn người kia phò kinh sợ dạng, hai người này trẻ tuổi như vậy, có thể cao bao nhiêu tu vi."

Bốn phía nhất thiết thì thâm âm thanh cũng không có tránh được Ứng Vô Ngân lỗ tai, hán cười khổ lắc đầu, hướng phía bên cạnh sóng gọn không yêu nói: "Sur tỷ, xem ra có không ít người đối với chúng ta cảm thấy hứng thú nha."

"Rảnh rồi Ngôn tạp lời nói, không cần để ý tới." sóng gọn không yêu tuyệt mỹ trên mặt điềm tĩnh như lúc ban đầu, cũng không vì Ứng lời của Vô Ngân mà có chỗ động dung.

Ứng Vô Ngân mỉm cười, hán đương nhiên sẽ không đem những cái này hứa việc nhỏ để trong lòng, chỉ là thuận miệng nói một chút mà thôi. cùng sóng gọn không yêu đồng hành này hơn nửa tháng đến nay, người bên ngoài ánh mắt khác thường hán đã sớm quá quen thuộc. muốn trách cũng chỉ có thể quái sóng gọn không yêu quá mức hoàn mỹ, tất cả mọi người nhìn thấy nàng, đều là giật nảy mình, nàng liền như là một cái roi xuống phạm trần tử, không mang theo một tia khói lửa khí tức.

Đúng vào lúc này, phía trước đột nhiên truyền đến một hồi tiếng ồn ào, Ứng Vô Ngân nghe tiếng nhìn lại, chỉ thấy một trung niên nhân ngăn ở hai người thanh niên trước người.

"Đại võ, nghe nói các ngươi hai huynh đệ một này lần thu hoạch không nhỏ a, huynh đệ gần nhất trong tay túi quần, ngươi xem có phải hay không phải cứu trợ hạ?"

"Đồ lão tam, ngươi thiếu thả rắm thôi, những cái này đều là hai huynh đệ chúng ta lấy mạng liều trở về, dựa vào cái gì muốn cấp ngươi?"

Tên là đại võ chính là một cái ước chừng hơn hai mươi thanh niên, mang một cái trụi lủi đầu, rất là dễ làm người khác chú ý. tự mắt phải đến má trái gò má có một cái kéo màn vết thương, bình thường mấy phần dừng mảnh khí tức. hán lúc này đang khiêng một cái vải thô bao tải, mặt mũi tràn đầy vẻ giận dữ trừng mắt lúc trước nói chuyện người kia.

"Cũng không thể nói như vậy, bằng hữu gặp nạn, lẽ ra tương trợ không phải sao?" Đồ lão tam tướng mạo làm cho người ta thật sự không dám lấy lòng, một đôi mắt tam giác hiện ra như độc xà đồng dạng ánh sáng lạnh, trên mặt che kín vết thương, lá gan hơi nhỏ hơn người, e rằng liền nhìn không dám nhìn hán.

Đại võ trừng điệt xì một tiếng khinh miệt, nói: "Ai cùng ngươi là bằng hữu, thiếu loạn trèo quan hệ, cút nhanh lên, bằng không thì liền đừng trách chúng ta không khách khí."

Nghe được đại võ ngữ khí kiên quyết như thế, Đồ lão tam thần sắc nhất thời âm trầm xuống, lạnh kêu lên: "Đại võ, ngươi hay là thức thời điểm. huynh đệ các ngươi hai người vừa mới săn thú trở về, một thân thực lực e rằng giảm bớt đi nhiều a?"

Đại Vũ Thần tình biến đổi, Đồ lão tam nói không sai, nếu là bình thường, huynh đệ bọn họ hai người liên thủ, tự nhiên không sợ Đồ lão tam, chỉ bất quá vừa vận dụng phải một cái tứ giai Man Thú, hai người huynh đệ đi qua thăm thiết chém giết, mới đưa nó bị mất mạng, hiện giờ một thân thực lực mười đi bảy tám, e rằng thật sự là không phải là trước mắt Đồ lão này tam đối thủ.

Thấy được đại võ không nói gì, Đồ lão tam đắc ý nói: "Ta Đồ lão tam cũng không phải không nói đạo lý người, như vậy, một này lần thu hoạch chia cho ta phân nửa là tốt rồi, như thế nào đây?"

Đại võ cắn răng, chột như là có quyết định, đem trên vai vài thô bao tải ném về phía bên cạnh thanh niên, nói: "Tiểu Vũ, ngươi lấy trước lấy Man Thú đi đổi lấy Huyền Linh thạch, tạp chủng để ta chặn lại lấy."

Tên là tiểu Vũ thanh niên lắc đầu liên tục, nói: "Ca, một mình ngươi đánh không lại hắn."

"Ít nói nhảm, ta gọi ngươi đi ngươi liền đi, nhanh." đại võ trầm mặt, ánh mắt hung ác nhìn chăm chăm Đỗ lão tam, vây quanh quanh thân linh lực ba động đưa hắn Hóa Linh cảnh hậu kỳ tu vi lộ ra ngoài không thể nghi ngờ.

Tiểu Vũ nắm thật chặt vài thô bao tải, bước chân lại là không nhúc nhích, hiển nhiên là không muốn độc tự rời đi.

Đỗ lão tam cười lạnh nói: "Đại võ, ngươi có thể nghĩ kỹ? nếu là bình thường, ta tự nhiên không dám mạo phạm hai người các ngươi huynh đệ, hiện giờ nha, các ngươi tốt nhất hay là thức thời điểm."

Đang lúc chiến đấu hết sức căng thẳng thời điểm, một giọng nói vền vện vang lên.

"Các hạ không khỏi khinh người quá đáng."

Ba người đều là cả kinh, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một cái thiếu niên mặc áo đen mang theo một cái xinh đẹp như là người trong bức họa Nhi đồng dạng nữ tử đã đi tới.

"Hừ, vừa nhìn liền biết ngươi là lần đầu tới phủ quý Thành, tiểu tử, Tam gia hảo tâm báo cho ngươi, tại phủ quý Thành, không ai chớ mồm vào, bằng không, kết cục nếu mà biết thì rất thê thảm" nhìn thấy tới chính là một cái thanh thanh tú tú thiếu niên lang, Đỗ lão tam nhất thời yên lòng, tầm mắt đảo qua thiếu niên bên cạnh nữ tử, một đôi mắt tam giác nhất thời sáng ngời, cười hắc hắc nói: "Vị cô nương này, hà tất đi theo loại này miệng còn hôi sữa tiểu thí hài tử đâu, đi theo Tam gia bảo đảm ngươi toàn được nhậu nhẹt ăn ngon."

Ứng Vô Ngân khề lắc đầu, trong mắt có một tia thương cảm, Đỗ lão này tam e rằng muốn đã xong.

Sóng gợn không Yêu Thần tình lạnh lùng Như Băng, bàn tay trắng nõn nhẹ giơ lên, một chuỗi do linh lực hình thành bỏ túi tiểu Kiếm nhất thời tắt Xạ, mục tiêu rõ ràng là Đỗ lão tam.

Đỗ lão tam sắc mặt đại biến, đang nên xuất thủ ngăn cản thời điểm, bỏ túi tiểu Kiếm đã từ bờ vai của hắn vị trí xuyên qua, mang theo liên tiếp huyết hoa.

"Tiền bối tha mạng, tiền bối tha mạng a." Đỗ lão tam mặt không có chút máu, quỳ trên mặt đất không ngừng dập đầu cầu xin tha thứ, liền ngay cả đang đang chảy máu bờ vai cũng không dám đi để ý tới. thân sắc trong đó tràn ngập kinh khủng.

Sóng gợn không yêu xuất thủ, kẻ đàn cũng biết dung nhan khuynh thành tuyệt mỹ nữ tử, chính là là một người hàng thật giá thật Tụ Linh cảnh võ giả, cổ này không lồ linh lực ba động, cho dù là Tụ Linh cảnh trung kỳ, e rằng cũng không thể mà so sánh với nhau.

Sóng gợn không yêu nhìn nhìn quỳ trước người Đỗ lão tam, trong hai tròng mắt lướt qua một tia chán ghét, lạnh kêu lên: "Cút."

"Đứng, đứng, trẻ cái này lăn, cái này cút." Đỗ lão tam như được đại xá, té hướng về xa xa chạy tới.

Ứng Vô Ngân nhìn nhìn Đỗ lão tam thân ảnh, trong nội tâm thâm than, đây là võ giả thế giới, mạnh được yếu thua, cùng Man Thú pháp tắc hoàn toàn giống nhau. muốn không bị khi dễ, vậy cũng chỉ có trở thành tối cường kia một cái.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 34: đại võ tiểu Vũ

"Đa tạ hai vị xuất thủ cứu giúp, tại hạ vô cùng cảm kích." đại Vũ triều lấy Ứng Vô Ngân ôm quyền nói.

Ứng Vô Ngân vừa cười vừa nói: "Hai vị không cần phải khách khí, chỉ là tiện tay mà thôi mà thôi."

Đại võ lắc đầu, kiên quyết nói: "Đối với ngươi mà nói chỉ là tiện tay mà thôi, thế nhưng đối với tại huynh đệ chúng ta hai người mà nói, đây là đại ân. ngày sau chỉ cần là huynh đệ chúng ta hai người có thể giúp được việc, cứ mở miệng."

Ứng Vô Ngân cười cười, cũng không tiếp tục ở đây cái chủ đề trên đây đưa, hẳn sẽ ra tay cũng là thấy được hai người này cũng không phải là ác đồ, cần bản cũng không có nghĩ tới muốn làm cho đối phương báo ân.

Đại võ nhìn nhìn một bên sóng gọn không yêu, trong mắt hiện lên một tia kinh diễm, nói: "Ta là đại võ, này là đệ đệ của ta tiểu Vũ, hai vị hẳn là lần đầu tiên tới phú quý Thành a?"

Ứng Vô Ngân gật gật đầu, nói: "thật sự của chúng ta là lần đầu tiên tới phú quý Thành, tại hạ Ứng Vô Ngân, đây là ta Nhị tỷ sóng gọn không yêu."

Hắn sờ dĩ có thể nói như vậy, hoàn toàn là muốn tránh phiền toái không cần thiết. nếu là hắn xưng sóng gọn không yêu là sư tỷ, tất sẽ khiến người hoài nghi. đại bộ phận tông môn đệ tử là sẽ không dựa vào liên sát Man Thú đi đối lấy Huyền Linh thạch, bọn họ có tông môn dựa, chỉ cần chăm chỉ tu luyện là được, tông môn tự nhiên sẽ cung cấp Huyền Linh thạch trợ giúp hắn nhóm tu luyện. có hay không tông môn tán tu, mới có thể liên sát Man Thú, đối lấy Huyền Linh thạch tu luyện.

Đại võ trên mặt hàm chứa vẻ vui mừng, đập đầu đập đầu ba ba nói: "Cái kia, nếu như hai vị không chê, hai huynh đệ chúng ta nguyện ý đi theo hai vị, mỗi lần săn bắn thu hoạch chúng ta chỉ cần một thành là tốt rồi."

Ứng Vô Ngân sững sờ một chút, đại võ ý tứ trong lời nói hắn tự nhiên minh bạch, rất nhiều săn thú giả đều kết bạn săn bắn, như vậy hệ số an toàn chẳng những trên phạm vi lớn đề thăng, liền ngay cả thu hoạch cũng sẽ tăng nhiều không ít, rốt cuộc nhiều người lực lượng lớn.

Thật lâu không nghe được Ứng Vô Ngân đáp lại, đại võ không khỏi có chút thất vọng, thán kêu lên: "Hai vị tu vi cao tuyệt, ta cùng tiểu Vũ đích xác rất khó giúp được việc bận rộn, người không cần làm khó, là ta si tâm vọng tưởng."

Ứng Vô Ngân vừa cười vừa nói: "Ta có thể không có nói không được a."

Đại võ ngây ra một lúc, phản ứng kịp về sau cuồng hí nói: "Nói như vậy, người là đồng ý?"

Ứng Vô Ngân gật đầu cười, đại võ cùng tiểu Vũ tu vi như thế nào, hắn cũng không coi trọng. hiện giờ hắn mới tới phú quý Thành, rất nhiều chuyện tình đều là kiến thức nửa vơi, nếu có này hai người huynh đệ cùng một chỗ, tuyệt đối sẽ nhẹ nhõm không ít.

"Thật tốt quá, người yên tâm, ta cùng tiểu Vũ tuy tu vi không cao, thế nhưng nhất định sẽ tận tâm tận lực." đại võ vẻ mặt hưng phấn, sau đó nói tiếp: "Phú quý Thành trong có cái nhất phẩm lâu, các người trước tiên có thể đi vào trong đó hơi hơi nghỉ ngơi, ta cùng tiểu Vũ đi trước đối lấy Huyền Linh thạch, sau đó liền đi."

Đạt được Ứng Vô Ngân cho phép, đại võ hai người huynh đệ khiêng vải thô bao tải, rất nhanh hướng phía một bên chạy tới.

Sóng gọn không yêu nhẹ giọng nói ra: "Người nghĩ tiến hành sinh tử tôi luyện, lấy này hai người huynh đệ tu vi chẳng những giúp không được gì, ngược lại sẽ là một vương vùi."

Ứng Vô Ngân nhìn nhìn đại võ hai người huynh đệ bóng lưng rời đi nói: "Hai người này bản tính không xấu, chúng ta mới đến, có cái kinh nghiệm phong phú người, hội thuận tiện không ít."

Sóng gọn không yêu hiển nhiên cũng biết Ứng Vô Ngân nói không sai, cũng không có tiếp tục ra âm thanh phản đối, chỉ là nhẹ giọng nói ra: "Cái kia đại võ cự ly Tụ Linh cảnh chỉ có nửa bước xa, cái kia cái đệ đệ tiểu Vũ tuy cũng là Hóa Linh cảnh hậu kỳ tu vi, thế nhưng khí tức cực chưa vững chắc, e rằng chỉ là vừa tấn chức không bao lâu mà thôi."

Ứng Vô Ngân gật gật đầu, lấy hắn hiện giờ tu vi nhân lực, tự nhiên đã sớm nhìn ra, này hai người huynh đệ chỉ là một kẻ tán tu, tuổi tác chỉ bất quá cũng mới hơn hai mươi, cũng đã là Hóa Linh cảnh hậu kỳ tu vi, điều này cũng đủ để chứng minh hai người này tư chất có chút không tầm thường. hắn hội đáp ứng mang lên hai người, cũng có chút ít nguyên nhân này, đợi một thời gian, này hai huynh đệ chưa hẳn không thể trở thành một cái trợ lực.

"Đi thôi, chúng ta đi trước nhất phẩm lâu."

Ứng Vô Ngân cùng sóng gọn không yêu hai người mở ra bước chân, hướng phía phía trước bước đi, không bao lâu, một tòa thoáng có chút tan hoang quán rượu xuất hiện trong tầm mắt.

Ứng Vô Ngân đáp cửa mà vào, chỉ thấy quán rượu trong đại sảnh ngồi đầy người, mỗi cái khí tức lộ ra ngoài, hiển nhiên đều là võ giả, nhìn thấy hai cái khuôn mặt xa lạ người tiến nhập quán rượu, nguyên bản âm ỉ đại sảnh nhất thời yên tĩnh trở lại, thấy được như từ đồng dạng sóng gọn không yêu, trong đại sảnh nhất thời vang lên các loại khó nghe thanh âm.

"Ai, vị cô nương kia, qua cùng gia uống một chén như thế nào đây?"

"Cô bé, đến gia bên này, đem gia hầu hạ được rồi, muốn bao nhiêu Huyền Linh thạch liền cho người ít nhiều Huyền Linh thạch."

"Ha ha, Mã lão tài, thiếu nói mạnh miệng a, người muốn thực có nhiều như vậy Huyền Linh thạch, còn có thể ở chỗ này chúng địa phương khi gió."

Ứng Vô Ngân ánh mắt trong chớp mắt lạnh lùng hạ xuống, cuồng bạo khí tức nhập vào cơ thể, lấy hắn gấp mười tại phổ thông Tụ Linh cảnh sơ kỳ võ giả linh lực, cổ hơi thở này lực áp bách như đại sơn đồng dạng, bao phủ toàn bộ đại sảnh.

Những cái kia đang tại mở miệng trêu chọc người nhất thời im tiếng, ánh mắt kinh hãi nhìn qua thanh tú thiếu niên, một tia mồ hôi lạnh từ trên trán của bọn

hắn trượt xuống, thiếu niên này cho cùng bọn họ lực áp bách, không kém gì...chút nào lực giai Man Thú.

Một cái khoác lên Bạch áo khoác gã sai vặt chạy tới, cúi đầu khom lưng nói: "Vị gia này, ngài đừng nóng giận, đây đều là một đám Đại lão thô, nói chuyện miệng không có ngăn cản, ngài trên lầu thỉnh."

Ứng Vô Ngân lạnh lùng quét mắt một lần đại sảnh, chợt cùng sóng gợn không yêu tại gã sai vặt dưới sự dẫn dắt, đi đến lầu hai.

Đội Ứng Vô Ngân thân ảnh của hai người biến mất, trong đại sảnh vang lên từng đạo thì thầm âm thanh.

"Thật là khủng khiếp thiếu niên."

"Trẻ tuổi như vậy, tu vi cũng đã Tụ Linh, hắn làm thế nào tu luyện?"

"Nói lại, vừa rồi cái kia xinh đẹp hư không tưởng nổi nữ tử, các người nhìn ra tu vi của nàng sao?"

Mọi người nghe vậy đều là lắc đầu, chợt lẫn nhau đối mặt, hít vào một hơi khí lạnh, tới phú quý Thành làm sao có thể sẽ là một người bình thường, bọn họ nhìn không ra nữ tử kia tu vi, kia đã nói lên, nữ tử kia tu vi tuyệt đối không tại cái đó thanh tú thiếu niên phía dưới.

Đại sảnh một cái góc nhỏ, đang ngồi lấy ba người, lúc này bọn họ tại nhỏ giọng nói vậy.

"Hai người kia lạ mặt nhanh, sợ là vừa tới phú quý Thành. có muốn hay không thông báo đội trưởng? miễn cho bị những tiểu đội khác chiêu dụ."

"Ừ, các người thủ tại chỗ này, ta đi báo cáo đội trưởng."

Một lát sau, một thân ảnh lặng lẽ từ quán rượu cửa sau chuồn ra, trong chớp mắt, đã biến mất.

Quán rượu hai tầng trong rạp, sóng gợn không yêu đôi mi thanh tú hơi nhíu, nhẹ giọng nói ra: "Lúc trước người trong đại sảnh cử động, e rằng muốn chiêu mộ tới một chút phiền toái. theo ta quan sát, trong đại sảnh chỉ ít có năm cái Tụ Linh cảnh tu vi võ giả."

Ứng Vô Ngân nhẹ nhàng giơ lên rượu trên bàn chén, đem rượu trong chén thủy một hơi uống cạn, cười nói: "Đây chính là ta muốn, sẵn rất giả thế giới, cùng tông phái không đồng nhất. lúc trước trong đại sảnh, mỗi người đều là khí tức lộ ra ngoài, không chút nào không rõ ràng thực lực của mình. ở chỗ này, cường giả vi tôn, muốn đứng vững gót chân, vậy muốn áp đảo bọn họ."

Ứng Vô Ngân ánh mắt kiên định, rừng nhiệt đới pháp tắc hắn so với ai khác đều hiểu, hiện giờ Kiếm Tông bị diệt, ẩn núp trong hắn tâm chỗ sâu đã tỉnh, đang từng giọt từng giọt lặng yên phục hồi lấy.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: tối cường tiểu đội

Ứng Vô Ngân đang tại trong rạp uống rượu thời điểm, đại võ tiểu Vũ gấp vội vàng đẩy cửa vào, sắc mặt cuống quýt nói: "Vừa, mới vừa rồi là không phải là chuyện gì xảy ra?"

Ứng Vô Ngân nhìn nhìn không kịp thở đại võ, nhíu mày nói: "Đừng hoảng hốt, từ từ nói."

Đại võ nuốt nước miếng một cái, ánh mắt có chút sợ hãi nói: "Phú quý Thành trung bốn cái tối cường tiểu đội đều hướng nơi này tới."

Ứng Vô Ngân ánh mắt lóe lên, nói: "Bốn cái tối cường tiểu đội?"

Đại võ gật gật đầu, nói: "Rất nhiều võ giả đều cấu thành từng cái một tiểu đội đi liên sát Man Thú, phú quý Thành trong có bốn cái cực kỳ nổi danh người, theo thứ tự là bản Phi kều, Tiết đang kì, thương Tu Văn, mực man linh. bọn họ thu nạp một đám Tụ Linh cảnh võ giả, liên sát Man Thú không hướng mà bất lợi, được gọi là phú quý Thành trung bốn cái tối cường tiểu đội. trong đó lấy mực man linh nổi danh nhất, nàng không khỏi dung nhan tuyệt mỹ, lại càng là tâm ngoan thủ lạt, đặc tội người của nàng không có một cái có kết cục tốt, phú quý Thành trung người cho nàng nổi lên cái ngoại hiệu, gọi Diêm vương."

"Một nữ tử lại bị chụp mũ Diêm vương xung hô, ngược lại thật sự là muốn mờ mang kiến thức." Ứng Vô Ngân nhẹ giọng tự nói, sau đó đứng dậy hướng phía dưới lầu đi đến, nói: "Đi thôi, chúng ta đi nhìn xem."

Sóng gợn không yêu nhẹ nhàng bước liên tục, theo sát tại Ứng Vô Ngân sau lưng, đại võ tiểu Vũ lẫn nhau liếc nhau một cái, đều nhìn ra đối phương trong mắt vẻ sợ hãi, cười khổ một tiếng, hai người mở ra bộ pháp theo sát mà đi.

Vừa ra quán rượu Môn Khẩu, chỉ thấy trước mắt trùng trùng điệp điệp đứng vững gần trăm người, này gần trăm người chia làm bốn cái phương trận, từng phương trận trong đó cách mấy trượng cự ly, rõ ràng không phải là thuộc về đồng nhất cổ thể lực.

Từng phương trận phía trước nhất đều đứng vững vàng một đạo thân ảnh, hiển nhiên là những người này thủ lĩnh.

Đại võ ở một bên nhỏ giọng nói: "Bên trái nhất chính là bàn Phi kêu, bên cạnh là Tiết đang kì, cái đó là thương Tu Văn, về phần còn dư lại cái kia, chính là mực man linh."

Ứng Vô Ngân tầm mắt đảo qua, bàn Phi kêu là cái trung niên trắng hán, khuôn mặt Lạc Tai Hồ, hiển lộ có chút phóng khoáng. Tiết đang kì thân hình gầy gò, lại là cực cao, làm cho người ta một loại rất không cân đối cảm giác. thương Tu Văn một bộ thư sinh cách ăn mặc, ngược lại là hiển lộ có chút tao nhã.

Về phần cái kia mực man linh, Ứng Vô Ngân tầm mắt Lạc ở trên người nàng, trong mắt lướt qua một tia kinh diễm vẻ, chỉ thấy mực man linh đúng như là đại võ theo như lời, dung nhan tuyệt mỹ, một đầu mái tóc đen nhánh tùy ý quần quýt, một thân áo đen căn bản vô pháp che đầy kín nàng kia hóa bạo mê người dáng người.

Bốn người này tuy bên ngoài hai bên đều không cùng, nhưng lại có một cái điểm giống nhau, đó chính là quanh thân bao quanh cường đại khí tức, trong đó lấy mực man linh nhất không lồ, cô này lực chân nhiếp, làm cho người có dũng khí đối mặt Thuế Phàm cảnh võ giả ảo giác.

Ứng Vô Ngân ánh mắt hơi hơi lóe lên, cười nói: "Các vị như thế huy động nhân lực, vì chuyện gì?"

Bốn người đồng bộ đi lên trước, bàn Phi kêu cười to nói: "Chắc hẳn ngươi chính là cái kia mới tới rồi, phú quý Thành có cái quy củ, phàm là Tụ Linh cảnh trở lên võ giả đều muốn tại chúng ta bốn người trong tiểu đội chọn một gia nhập. chúng ta ý đồ đến ngươi hẳn là hiểu được a?"

"Ứng nào đó tu vi thấp, thực muốn gia nhập các vị tiểu đội, sợ là không giúp đỡ được cái gì." Ứng Vô Ngân sắc mặt như thường, không có chút nào bởi vì trước người bốn người tán phát cường đại khí tức mà thay đổi cho.

Bàn Phi kêu bọn họ mưu tính, Ứng Vô Ngân ít nhiều đoán được một chút. nguyên bản hắn còn đang kỳ quái phú quý Thành trung như thế nào gần như nhìn không đến Tụ Linh cảnh võ giả thân ảnh, nguyên lai tất cả Tụ Linh cảnh võ giả cũng bị bốn người bọn họ qua phân, điều này cũng đầy đủ nói rõ, trước mắt bốn người này, chẳng những tu vi cao tuyệt, tâm tư lại càng là kín đáo. muốn đem phú quý Thành trung Tụ Linh cảnh võ giả tụ tập lại, nếu là không có hơn người thủ đoạn, căn bản vô pháp làm được.

"Thiếu lái nhai, đây là quy củ, ngươi nhất định phải lựa chọn một cái, bằng không chính là cùng chúng ta bốn người tiểu đội là địch." thân cao gầy Tiết đang kì, tính tình lại là dị thường hòa bạo, một đôi mắt chăm chú nhìn Ứng Vô Ngân, đại có một loại nếu không đáp ứng liền xuất thủ tư thế.

Mực man linh nhõng nhẽo cười liên tục, nói: "Ta nói xưng sùn, ngươi cũng không nên hù đến vị tiểu huynh đệ này, có lời không thể hảo hảo nói sao?" thanh âm kiều mị, làm cho người nghe xong xưng cốt đều có chút mềm yếu cảm giác, chỉ từ bề ngoài nhìn lên, rất khó tin tưởng kiều diễm nữ tử, vậy mà sẽ là tối cường tiểu đội một trong người cầm đầu.

Thư sinh cách ăn mặc thương Tu Văn, ngữ khí cũng vô cùng ôn hòa: "Tiểu huynh đệ, ngươi tới phú quý Thành chắc hẳn cũng là vì liệt sát Man Thú để đổi lấy Huyền Linh thạch tu luyện, liệt sát Man Thú tính nguy hiểm ngươi khẳng định cũng hiểu biết, không cần phải ta nhiều lời, gia nhập chúng ta tiểu đội, mỗi tháng cũng có thể dựa theo bản thân công hiến nhận lấy Huyền Linh thạch, này chẳng những đã giảm bớt đi rất nhiều nguy hiểm, cũng tương đối ổn định rất nhiều, ngươi xem thế nào?"

Ứng Vô Ngân mặt mang tiểu ý, thông dong nói: "Đa tạ hảo ý, các vị hay là mời trở về đi, Ứng nào đó cũng không có gia nhập tiểu đội ý nghĩ."

Nếu như gia nhập bọn họ tiểu đội, vậy khẳng định phải thu được ước thúc, đây cũng không phải là Ứng Vô Ngân mong muốn, hắn hiện giờ thậm nghĩ liệt sát đại lượng Man Thú, đổi lấy đến đủ nhiều Huyền Linh thạch, tranh thủ trong thời gian ngắn nhất bước vào Thuế Phàm cảnh, chỉ có bước chân vào Thuế Phàm cảnh, hắn có thể khởi hành đi đến hải vực tìm kiếm tôn giai thần binh — Bạch Đế Kiếm.

Hắn cũng không phải là không có nghĩ qua hiện tại sẽ lên đường đi đến hải vực, thế nhưng bắc yêu đã từng rất là ngưng trọng nói qua với hắn, tu vi không được Thuế Phàm cảnh, tuyệt đối không thể bước vào hải vực nửa bước, đối với bắc yêu, hắn tin tưởng không nghi ngờ, nếu như bắc yêu nói như thế, vậy khẳng định là có nó dụng ý.

"Tiểu tử, ngươi đừng rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt. thật đúng không gia nhập tiểu đội chúng ta?" Tiết đang kì cười lạnh liên tục, một đôi mắt tản ra ánh sáng lạnh.

"Mặc dù gia nhập tiểu đội, cũng sẽ không đi các hạ chỗ đó, ngươi có thể yên tâm."

Ứng Vô Ngân sắc mặt nhất thời trầm xuống, Tiết này đang kì mỗi lần mở miệng đều mang theo ý uy hiếp, hắn là thật coi hắn là quả hồng mềm không thành, hắn cũng không e ngại Tiết đang kì, lấy hắn hiện giờ tu vi mặc dù vô pháp thắng được Tiết đang kì, cũng đủ để cùng hắn đánh ngang, hắn chỗ bán khoản, chính là gần đây trăm tên Tụ Linh cảnh.

Tiết đang kỳ văn Ngôn nhất thời nổi trận lôi đình, mắng to: "Khốn nạn, người muốn tìm chết ta sẽ thanh toán người."

Dứt lời định nên xuất thủ, lại bị một bên mực man linh đưa tay ngăn cản, Tiết đang kì chẳng quản lửa giận khó tiêu, lại cũng không có cường ép xuất thủ, bởi vậy có thể thấy, đại võ theo như lời đích xác không sai, bốn người này, e rằng mực man linh mới là cường đại nhất cái kia.

Mực man linh một đôi mắt đẹp lẳng lẳng nhìn chăm chú vào Ứng Vô Ngân, cười duyên nói: "Tiểu huynh đệ, phú quý Thành quy củ cũng không thể phá. người xem như vậy vừa vặn, người gia nhập tiểu đội của ta, trừ phi chuyện trọng đại, bình thường thời điểm người chỉ cần làm chuyện của mình, hơn nữa, mỗi tháng ta còn hứa người 500 Huyền Linh thạch."

Mọi người một mảnh xôn xao, điều kiện này cũng thật tốt quá a, liền ngay cả đại võ trên mặt của tiểu Vũ đều tuân động lấy hàm mộ sắc thái. bọn họ liều chết liều sống, tiếp một tháng, cũng bắt quá chỉ có thể kiếm lấy hơn trăm khối Huyền Linh thạch mà thôi.

"Như thế nào đây?" mực man linh nhìn trước mắt thanh tú thiếu niên, trong hai tròng mắt tuân động lấy dị sắc, trực giác của nữ nhân nói cho hắn biết, thiếu niên này, tuyệt đối không đơn giản. nàng luôn luôn tin tưởng trực giác của mình, đây cũng là năng hội hứa lấy như thế điều kiện nguyên nhân.

Ứng Vô Ngân khoe miệng khê nhếch, cực kỳ kiên định nói: "Ta, không, nguyện."

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tồi Cường Chi Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: chiến Tiết chính kì

"Ta, không, nguyện."

Trần ngập tràn đầy kiên định Ý tứ thanh âm vang vọng lên, mọi người đều là vẻ mặt không dám tin nhìn nhìn này thanh tú thiếu niên. mực man linh ưng thuận điều kiện quả thực là hảo không thể tốt hơn, thiếu niên này lại vẫn cự tuyệt?

Lần này, liền ngay cả tính tình ôn hòa thương Tu Văn đều nổi giận khí, chỉ thấy hắn trầm giọng nói: "Tiểu huynh đệ, quy củ không thể phá, nếu không phải nghĩ dựa theo quy củ, có thể, điều kiện tiên quyết là đánh thắng chúng ta bốn người trung bất kỳ một cái nào."

"Như thế, xin chỉ giáo." Ứng Vô Ngân tay trái nhẹ giơ lên, Phần Thủy Kiếm trong chớp mắt xuất hiện ở nó trong tay, thương Tu Văn theo như lời hợp ý hắn, một chọi một, hắn cũng không e ngại trong bốn người này bất kỳ một cái nào.

"Để cho ta tới." mặt mũi tràn đầy vẻ giận dữ Tiết đang kì cất bước, hùng hậu linh lực nhập vào cơ thể, cổ này mạnh mẽ vô cùng khí thế làm ở đây tất cả mọi người động dung không thôi.

Ứng Vô Ngân ánh mắt ngưng lại, Tiết này đang kì tu vi quả thực không kém, thật Tụ Linh cảnh hậu kỳ, chính mình hiện giờ rồi mới Tụ Linh cảnh giai đoạn trước, tuy nói có được tuyệt phẩm linh mạch, tại linh lực hùng hậu trình độ trên hay là Viễn không kịp đối phương, muốn thủ thắng, e rằng không có dễ dàng như vậy a!

"Tiểu tử, để cho ta tới giáo giáo người, tới phú quý Thành, muốn thủ quy củ, bằng không thì đó là một con đường chết." Tiết đang kì trên mặt lộ ra một tia nhe răng cười, thân hình khẽ động, ngưng tụ hùng hậu linh lực thủ chương trực tiếp chụp về phía Ứng Vô Ngân, kia phần lẳng lẹ làm lòng người kinh sợ.

"Kia là quy củ của các người, cùng ta có quan hệ gì đâu?" Ứng Vô Ngân ánh mắt hàm chứa mỉa mai, Tiết này đang số là lần mở miệng uy hiếp, thật coi hắn giết chính mình hay sao? một vòng hàn quang sáng lên, Phần Thủy Kiếm trực tiếp ra khỏi vỏ, liền tiếp phát ra ba đạo Lạc Kiếm thức, tốc độ nhanh như một kiếm.

"Có ý tứ, Tụ Linh cảnh giai đoạn trước mà thôi, linh lực vậy mà như thế hùng hậu, xem ra thiếu niên này tu vi tư chất không thấp a!" mực man linh một đôi mắt đẹp trung dị sắc sóng gợn sóng gợn, nàng tư chất không tầm thường, có được thượng đẳng linh mạch, mặc dù như thế, tại nàng Tụ Linh cảnh giai đoạn trước thời điểm, linh lực căn bản không có đối phương hùng hậu. sẽ xuất hiện loại tình huống này, vậy cũng chỉ có một cái khả năng, kia chính là cái này thiếu niên có được tuyệt phẩm linh mạch.

Một bên bàn Phi kêu đại cười ra tiếng, phóng khoáng hô: "Xương sườn, người chó để cho đánh gục a, tiểu huynh đệ tiểu đội của ta muốn."

Nghe được bàn Phi kêu nói như vậy, Tiết đang kì sắc mặt trong chớp mắt trở nên xanh mét, nhìn nhìn hướng về Phần Thủy Kiếm của mình, trong mắt dâng lên một tia vẻ trào phúng, thân thể không lùi mà tiến tới, biến chương thành trào, nhìn kia tư thế, dĩ nhiên là muốn đem Phần Thủy Kiếm bắt lấy.

Ứng Vô Ngân không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, Lạc kiếm thức một này chiêu thật sự là có một chút âm hiểm, Tiết đang kỳ tuyệt không tầm thường phổ thông võ giả, nhưng cũng là nhìn không ra một này chiêu huyền diệu chỗ.

Dám đón đỡ Lạc kiếm thức, dù cho người là Tụ Linh cảnh hậu kỳ tu vi, cũng không dễ dàng như vậy. Ứng Vô Ngân khoe miệng hơi hơi hơi lên, Phần Thủy Kiếm lấy một loại phong phạm vân khinh gần buổi trưa Thiên đáng đáp nghênh hướng Tiết đang kì thủ chương.

Phanh, phanh, phanh.

Ba đạo nặng nề thanh âm vang lên, Tiết đang kì nguyên bản đầy mang trào phúng khuôn mặt trong chớp mắt đại biến, ba đạo mãnh liệt mệnh mông hùng hậu linh lực từ Phần Thủy Kiếm trên bộc phát ra, cầm lấy tay của Phần Thủy Kiếm chương trực tiếp bị cường chế tính chấn khai, gãy gò thân hình tức thì bị này ba đạo sức bật mười phần linh lực tung bay.

"Này?"

Còn tại cười to bàn Phi kêu trông thấy một màn này, nụ cười trực tiếp ngưng kết, kia che kín Lạc Tai Hồ thô kệch khuôn mặt, lúc này thoát nhìn có một chút buồn cười. không chỉ là hắn, ở đây tất cả mọi người, ngoại trừ sóng gợn không yêu ra, đều là một bộ trọn mắt há hốc mồm bộ dáng, liền ngay cả mực man linh cũng không ngoại lệ.

Dù cho Ứng Vô Ngân tư chất cao hơn, hiện giờ cũng chỉ là Tụ Linh cảnh giai đoạn trước mà thôi, Tiết đang kì thế nhưng là thật Tụ Linh cảnh hậu kỳ, hơn nữa tuyệt không phải những cái kia mới vào Tụ Linh cảnh hậu kỳ võ giả, Tiết đang kì thế nhưng là bước vào cảnh giới này nhiều năm, vậy mà hội không chịu nổi một cái Tụ Linh cảnh giai đoạn trước võ giả một kích?

Tiết đang kì đứng vững thân thể, cảm nhận được thủ chương truyền đến đau nhức kịch liệt cảm giác, không khỏi gào thét lên tiếng: "Khôn nạn, ta thế, người nhất định sẽ từ rất khó coi."

Lúc này Tiết đang kì thủ chương miệng hồ xé rách, từng sợi máu tươi nhỏ xuống, hiển nhiên là tại Ứng Vô Ngân dưới thân kiếm ăn không nhỏ thiệt thòi, tại trước mắt bao người, hắn lại bị một cái Tụ Linh cảnh giai đoạn trước thiếu niên gây thương tích, điều này làm cho hắn có chút mặt đại mất đích cảm giác.

Ứng Vô Ngân nhìn nhìn bị thương Tiết đang kì, trong nội tâm tràn ngập kinh ngạc, hắn cũng không nghĩ tới chính mình vậy mà có thể một kích liền làm bị thương đối phương, dù sao đối phương linh lực hùng hậu trình độ thế nhưng là vượt xa chính mình.

Chẳng lẽ đây là võ đạo công pháp chênh lệch? Ứng Vô Ngân trong lòng có một chút minh ngộ, tán tu võ giả cùng tông môn đệ tử không đồng nhất, thân là tán tu, trừ có hay không tài nguyên tu luyện ra, lại càng không có hảo võ đạo công pháp, cho nên bình thường mà nói, tương đồng cảnh giới tán tu võ giả cùng tông môn đệ tử, phí trước phần lớn đều thì không bằng người sau, này hoàn toàn là bởi vì công pháp phẩm giai chênh lệch quá nhiều nguyên nhân.

Nghĩ thông suốt tầng này, Ứng Vô Ngân lòng tin không khỏi tăng nhiều, từ hắn tu luyện võ học đến nay, một lần duy nhất cùng người đối chiến, vẫn là cùng Công Tôn Liệt. hắn mơ hồ có loại cảm giác, tánh khí táo bạo Tiết đang kì, trừ phi tu vi đột phá đến Thuế Phạm cảnh, bằng không không phải là đối thủ của mình.

"Chết cho ta." Tiết đang kì điên cuồng hét lên lấy nhào tới trước, đôi bàn tay liên tục đập rung, mang theo từng đạo hồn dầy vô cùng linh lực, cứ thế xoáy lên mấy đạo cuồng phong, bởi vậy có thể thấy thế công lăng lệ trình độ.

Thử một chút một chiêu kia, Ứng Vô Ngân tâm niệm vừa động, Phần Thủy Kiếm lấy một loại xảo trá góc độ vung hướng Tiết đang kì, càng thêm quỷ dị là tại đâm ra trong nháy mắt đó, Phần Thủy Kiếm vậy mà như biến mất đồng dạng, làm cho người ta thoát nhìn giống như là Ứng Vô Ngân tay không công hướng Tiết đang kì.

Tiết đang kì cũng không phải là kẻ ngu dốt, chẳng quản tràn ngập tràn đầy lừa gạt, thấy được một màn quỷ dị này, trong nội tâm cũng không khỏi cả kinh, nguyên bản không chết không lui khí thế hơi chậm lại, song chương cuồng vũ, tại quanh thân bày ra tầng tầng linh lực phòng tuyến.

Phanh

Theo bỗng nhiên vang lên đụng nhau thanh âm, biến mất Phần Thủy Kiếm cũng trọng mới xuất hiện tại trong tầm mắt của mọi người, chỉ thấy Phần Thủy Kiếm lẳng lặng đứng ở Tiết đang kì trước người, cự ly chưa đủ chỉ Viễn, đây là bị Tiết đang kì bố trí xuống linh lực phòng tuyến chỗ ngăn cản.

"Thật kỳ diệu kiếm pháp, lúc trước một kiếm phong phạm vân khinh, lại cất giấu khủng bố lực sát thương. một này Kiếm tốc độ nhanh cho ra kì, nếu là không có phòng bị, sợ là khó tránh khỏi bị nó gây thương tích." thương Tu Văn mặt sắc mặt ngưng trọng nhìn nhìn một màn này, đối với thanh tú thiếu niên, trong nội tâm vậy mà dâng lên một tia ý sợ hãi.

Mực man linh hai con người ngưng lại, nói: "Một kiếm này, nếu là ở không có phòng bị, các người có thể tiếp được sao?"

Thương Tu Văn cùng bàn Phi kêu lần lượt lắc đầu, sau đó ba người liếc nhau, đều là phát hiện đối phương trong mắt chỗ tuôn động lấy kinh hãi.

"Tiểu tử, người đây là cái gì kiếm pháp." Tiết đang kì nhìn nhìn ngừng trước người Phần Thủy Kiếm, sắc mặt có chút tái nhợt, trên trán chảy ra tí ti mồ hôi lạnh, lúc trước hắn nếu không phải đủ cẩn thận, một kiếm này chỉ sợ sẽ là trực tiếp đâm vào thân thể của hắn. cách thân thể của hắn chưa đủ chỉ Viễn Phần Thủy Kiếm, làm da của hắn đều cảm thấy một chút cảm giác mát, lòng to lóe sáng.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: ẩn kiếm thức

Ứng Vô Ngân thu kiếm mà đứng, bình tĩnh nói: "Vô Song Kiếm Pháp, ẩn kiếm thức."

"Vô Song Kiếm Pháp?" Tiết chính kì nhẹ giọng tự nói, trong mắt còn tồn lưu lại một tia chưa rút đi sợ hãi, ẩn kiếm thức, đích thực là chiêu như kỳ danh, xuất kiếm về sau như ẩn thân đồng dạng, làm cho người ta không thể thấy rõ.

Kỳ thật ở nơi này là cái Vô Song Kiếm gì Pháp, căn bản chính là trời cao thần kiếm quyết. Ứng Vô Ngân sở dĩ sẽ nói như vậy, hoàn toàn là bởi vì sở làm cho những người khác chú ý. trời cao thần kiếm quyết chính là Sở Phong Hành dựa vào thành danh kiếm pháp, nếu là lan truyền ra ngoài, nhất định sẽ kinh động doãn Tinh hà chú ý, hần hôm nay tại doãn trước mặt Tinh hà, hoàn toàn không có bất kỳ lực chống cự, vì cầu cẩn thận để đạt được mục đích, vẫn là đem kiếm pháp đổi lại danh tự tốt.

Trừ đó ra, đặt tên Vô Song, cũng là vì kỷ Niệm Vô Song phong, trong lòng hần, Vô Song phong chẳng khác nào là nhà của hần, một cái cấp cho hần ấm áp gia.

Về phần kiếm chiêu, hần ngược lại là không có lựa gạt Tiết chính kì, một này chiêu đích đích xác xác là ẩn kiếm thức, chính là trời cao thần kiếm quyết trung thức thứ hai, tại vong tình Thành tình dưỡng thời kỳ, hần cũng không phải là không thu hoạch được gì, một này chiêu ẩn kiếm thức chính là tại nơi này chỗ lĩnh ngộ. ẩn kiếm thức xuất kiếm tốc độ cực nhanh, phảng phát xuyên qua hư không, làm cho người ta căn bản vô pháp thấy được kiếm thân ảnh, làm cho người khó lòng phòng bị. tuy uy lực không có Lạc kiếm thức như vậy cường hần, thế nhưng thắng xuất hiện ở kì, bất luận kẻ nào tại đối mặt thấy không rõ công kích thời điểm, khó tránh khỏi đều có một loại vô lực cảm giác.

Ứng Vô Ngân tầm mắt đảo qua cách đó không xa mực man linh đám người, nói: "Chư vị, như vậy dừng tay như thế nào?"

Còn chưa chờ mực man linh đám người lên tiếng, Tiết chính kì liền lạnh kêu lên: "Tiểu tử, đừng quá qua đắc ý quên hình. muốn để cho chúng ta dừng tay, vậy đánh thắng ta."

Ứng Vô Ngân trong nội tâm than nhẹ, đám người này quả nhiên không có dễ dàng như vậy liền từ bỏ ý đồ, đã như vậy, vậy triệt triệt để để đánh bại Tiết chính kì.

Một cổ nồng đậm sát khí tự Ứng Vô Ngân quanh thân tràn ngập, phảng phát giống như thực chất đồng dạng, mọi người ở đây đồng thời đánh một cái lạnh run, nhìn về phía Ứng Vô Ngân trong ánh mắt, đều là mang lên một tia chấn kinh, quanh năm chạy tại bên bờ sinh tử bọn họ, đối với cổ hơi thở này tự nhiên không xa lạ gì, sát bao nhiêu Man Thú, tài năng có được như thế nồng đậm sát khí? hoặc là nói, muốn giết bao nhiêu người? nghĩ tới đây, mọi người trong ánh mắt tuôn động lấy kinh hãi, đối với cái này cái thanh tú thiếu niên lang, có một tia sợ hãi cảm giác.

Thương Tu Văn sắc mặt trở nên cực kỳ khó coi, đáng chết nói: "Ta có loại cảm giác, chúng ta không nên cùng thiếu niên này là địch."

Bản Phi kêu có chút trầm trọng gật gật đầu, hiển nhiên cực kỳ thương Tu Văn thuyết pháp.

"Có ý tứ, rất có ý tứ. nhìn tuổi của hần tuyệt đối sẽ không vượt qua mười tám, vậy mà có được khủng bố như thế sát khí, hần đến cùng đều đã trải qua một những chuyện gì?" mực man linh thì thảo tự nói, mỹ lệ trong hai tròng mắt có dấu không lẫn át được kinh ngạc, trong nội tâm lại càng là dâng lên lòng hiếu kỳ mãnh liệt.

"Tiểu tử, thiếu giả thần giả quỷ, chết cho ta." Tiết chính kì cảm nhận được cổ này nồng đậm đến cực điểm sát khí, trong mắt lướt qua một tia về sợ hãi, chột điên cuồng hét lên một tiếng, nhanh như tia chớp chạy gấp, mãnh liệt linh lực trên tay ngưng tụ, lấy một loại không thể ngăn cản xu thế hung hăng chụp về phía Ứng Vô Ngân.

"Có phải hay không giả thần giả quỷ, kia muốn thử qua mới biết được." Ứng Vô Ngân tay phải nhẹ giơ lên, Dương Kiếm nghênh tiếp, sắc mặt không có nửa phần về sợ hãi, hần phát tán ra sát khí, chính là Thần huyền đình vì hần đề thăng tu vi thì lưu lại ở dưới, một này Đoạn thời gian đến nay, hần thu hoạch lớn nhất cũng không phải lĩnh ngộ trời cao thần kiếm quyết thức thứ hai, mà là triệt để nắm trong tay này cổ cường đại sát khí vì chính mình sử dụng.

Sát khí vô hình vô chất, lại có thể đang cùng người đối chiến thời điểm, nhiễu địch tâm trí, cường đại tới trình độ nhất định, càng là có thể không chiến mà khuất người Bình, bởi vậy có thể thấy sát khí chỗ cường đại.

Phanh, phanh, phanh.

Hai người mỗi một lần giao thủ, đều cùng với một tiếng trầm đục, đó là linh lực va chạm thanh âm.

Ứng Vô Ngân mỗi một kiếm đều rơi vào Tiết chính kì tất cứu chỗ, góc độ xảo trá đến cực điểm, Tiết chính kì không có một thân hùng hậu vô cùng linh lực, lại có một loại hữu lực không có vị trí khiến cho cảm giác, làm hấn tức giận không thôi.

Lần nữa đem Ứng Vô Ngân công hướng Phần Thủy Kiếm của mình đẩy ra, Tiết chính kì giận dữ hét: "Tiểu tử, ngươi cũng chỉ hội mưu lợi sao? có bản lĩnh thì không muốn né tránh."

"VẬY NHƯ NGƯỜI MONG MUỐN."

Ứng Vô Ngân bình tĩnh mà nói qua, lúc trước một phen giao thủ, Tiết chính kì chỉ tiết bị hấn sờ cái rõ ràng ràng, không sai, Tiết chính kì linh lực hùng hậu trình độ đích xác vượt qua hấn quá nhiều, dù sao cũng là Tụ Linh cảnh hậu kỳ tu vi, so với hấn cao hơn chừng hai cái tiểu cảnh giới.

Chỉ bất quá, Tiết chính kì võ học công pháp thật sự là thô ráp đến cực điểm, hấn thật sự là có chút bội phục đối phương, tu luyện loại này thô ráp võ học công pháp, vậy mà có thể trở thành Tụ Linh cảnh hậu kỳ võ giả.

Ứng Vô Ngân cầm lấy tay phải của Phần Thủy Kiếm kéo một cái kiếm hoa, "Ấn kiếm thức." Phần Thủy Kiếm vền vẹn tại trong tầm mắt của mọi người biến mất vô tung, này bức cảnh tượng, cực kỳ quý dị.

Tiết chính kì thấy được Ứng Vô Ngân sử dụng ra kiếm chiêu, đồng tử co rút lại, chợt cười lạnh nói: "Hừ, ngươi một này Kiếm căn bản uy hiếp không được ta, liền ngay cả linh lực của ta phòng tuyến đều đột không phá được." tiếng nói hạ xuống, Tiết chính kì hai tay cuồng vũ, tại quanh thân bày ra từng đạo linh lực phòng tuyến.

"Phải không?" Ứng Vô Ngân khước miệng hơi hơi giơ lên, trong hai mắt có một tia đùa cợt, sau đó quát khê lên tiếng: "Lạc kiếm thức."

Tiêu thất tại trong tầm mắt mọi người Phần Thủy Kiếm bỗng nhiên hiện ra thân kiếm, nhanh như tia chớp một kiếm đâm về Tiết chính kì vai trái.

Tiết chính kì sắc mặt đại biến, vì ngăn lại Ứng Vô Ngân ấn kiếm thức, hấn đem linh lực phân tán, che kín toàn thân, một này hạ căn bản không kịp biến chiêu.

Oanh

Theo nặng nề thanh âm vang lên, Tiết chính kì vai trái tuôn ra một đoàn huyết hoa, trong chốc lát liền đem ống tay áo nhuộm đỏ, mà thân thể của hấn, lại càng là trực tiếp bay ngược, như như điều đứt dây đồng dạng, trực tiếp té rớt tại mực man linh đám người trước người.

"Thắng, thắng?"

Đại võ hai huynh đệ hai mắt nhìn nhau, chợt về mặt hưng phấn nhìn nhìn ngã xuống đất không nổi Tiết chính kì.

Bản Phi kêu cùng thương Tu Văn hai người mặt mũi tràn đầy ngưng trọng nâng dậy Tiết chính kì, người sau trực tiếp một bả bỏ qua bọn họ vịn hai tay của mình, một đôi mắt che kín tơ máu, hồn nhiên không để ý đang tại trôi Huyết bờ vai, tê kêu lên: "Xem như ngươi lợi hại, tiểu tử, phú quý Thành không có người nghĩ đơn giản như vậy, ngày sau chờ xem."

Sau khi nói xong, lão đạo bộ pháp, dẫn theo thuộc về mình kia một đội nhân mã rất nhanh rời đi, qua trong giây lát, tứ đội nhân mã đã qua thứ nhất.

Ứng Vô Ngân tầm mắt rơi vào Tiết chính kì rồi đi phương hướng, nghĩ đến đối phương cuối cùng nói câu nói kia, trong mắt như có điều suy nghĩ.

"Hảo thân thủ, lấy tiểu huynh đệ tu vi thực lực, đích xác không cần gia nhập đội ngũ chúng ta. bất quá nếu là có một Thiên tiểu huynh đệ cải biến chủ ý, hoan nghênh tới tìm ta bản Phi kêu." bản Phi kêu hai tay ôm quyền, thô kệch trên mặt có một chút phóng khoáng vẻ, "Cáo từ."

Kể Tiết chính kì rời sân, bản Phi kêu cũng là mang theo đội ngũ của mình rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 38: Tai họa ngầm

Mục man linh nhẹ bước bước liên tục, đi đến Ứng Vô Ngân trước người dừng lại, mỹ lệ hai con ngươi đảo qua, thấy được lẳng lẳng đứng lặng ở một bên sông gọn không yêu thời điểm, nao nao, lúc trước lực chú ý một mực đặt ở Ứng trên người Vô Ngân, cho nên cũng không có lưu ý đến sông gọn không yêu, lúc này thấy được một vị như thế khuynh thành tuyệt tục nữ tử, mặc dù nàng tương đồng nữ tử chi thân, trong nội tâm cũng nổi lên một tia kinh diễm.

"Tuổi còn nhỏ liền có được phần này thực lực, bên người càng có mỹ nhân làm bạn, diễm phúc sâu ồ." mục man linh che miệng cười khế, thần thái trong đó không có chút nào một tia câu thúc, phảng phất cùng Ứng Vô Ngân là nhận thức nhiều năm lão bằng hữu.

Ứng Vô Ngân hơi sững sờ, chợt có chút xấu hổ nói: "Mặc tiểu thư nói đùa, đây là ta Nhị tỷ sông gọn không yêu."

Sông gọn không yêu tuyệt mỹ trên mặt diễm tĩnh như lúc ban đầu, hướng về mục man linh nhẹ nhẹ gật gật đầu.

"Không cần như vậy khách khí, nếu là ngươi không ngại, gọi ta là một tiếng man linh tỷ là tốt rồi." mục man linh trong hai tròng mắt lướt qua một tia kinh ngạc, không nghĩ tới hai người dĩ nhiên là tỷ đệ quan hệ, theo nàng nhìn, hai người bên ngoài không khỏi chênh lệch quá lớn, tuy nói Ứng Vô Ngân bên ngoài cũng là phi thường xuất chúng, thế nhưng giữa hai người căn bản không có một chút chỗ tương tự.

Ứng Vô Ngân ngược lại không có nhãn nhó, mục man linh cho cảm giác của hắn cũng không không xong, "Man linh tỷ, ngươi không phải là còn muốn để ta gia nhập ngươi tiểu đội à?"

Mục man linh cười khế một tiếng, hàm chứa trêu chọc nói: "Tiểu đội của ta có thể thỉnh bất động ngươi này tôn đại thần, ta chỉ là phải nhắc nhở ngươi một chút, ngày sau phải cẩn thận chút, Tiết chính kì cũng không phải là cái dễ đối phó người."

Ứng Vô Ngân nghe vậy khẽ nhún mày, "Chỉ giáo cho?"

Mục man linh nhẹ nhàng kích thích lấy đen nhánh lộn tóc, nhẹ giọng nói ra: "Ngươi sẽ không cho rằng Tụ Linh cảnh võ giả chính là phú quý Thành trung nhân vật đứng đầu à?"

Ứng Vô Ngân trong nội tâm trầm xuống, quả là thế, lúc trước Tiết chính kì buông xuống kia lần ngoạn thoại thời điểm, hắn liền mơ hồ có loại cảm giác, e rằng Tiết chính kì sau lưng có một cỗ không giống tầm thường lực lượng.

Chưa từng rời đi thương Tu Văn vẫn đứng tại mục man linh bên cạnh thân, lúc này hắn mở miệng nói: "Phú quý Thành trung bốn cái tiểu đội tuy tổng cộng xưng tới cường tiểu đội, thế nhưng này tứ cỗ lực lượng trên thực tế phân thuộc tại bất đồng thế lực, Tiết chính kì tiểu đội danh tự kỳ thật là gọi độc xà tiểu đội, chân chính chương không giả chính là Thuế Phàm cảnh tồn tại, Tiết chính kì chỉ là bên ngoài đội trưởng mà thôi."

"Thuế Phàm cảnh tồn tại?" Ứng Vô Ngân hai mắt hơi hơi lấp lánh, tuy hắn đã sớm mơ hồ có cảm giác, thế nhưng nghe được thương Tu Văn chính miệng nói ra, trong nội tâm hay là khó tránh khỏi có chút trầm trọng cảm giác. hắn cũng không có tự đại đến không đem Thuế Phàm cảnh võ giả để vào mắt tình trạng. tại Thuế Phàm cảnh trước mặt, cường đại hơn nữa Tụ Linh cảnh cũng chỉ là kiến hôi mà thôi. như thế nào Thuế Phàm cảnh? đây chính là rút đi Phàm thân tồn tại, Thuế Phàm phía dưới đều kiến hôi, đây cũng không phải là một câu vui đùa.

"Theo ta lý giải, Tiết chính kì sau lưng vị nào, tính tình cũng không phải là đồng dạng chênh lệch, ngươi có thể muốn coi chừng chút." mục man linh nhẹ giọng cười, tuyệt mỹ trên mặt có một tia quyến rũ, "Được rồi, ta liền cáo từ trước, ngày sau hữu duyên hẹn gặp lại!"

Tiếng nói hạ xuống về sau liền trực tiếp quay người rời đi, thương Tu Văn theo sát phía sau.

Ứng Vô Ngân nhìn nhìn mục man linh bóng lưng rời đi, hồ: "Tại sao phải nói cho ta biết những cái này?"

Trong lòng của hắn thật sự là có chút nghi hoặc, hắn chẳng qua là lần đầu tới phú quý Thành mà thôi, cùng mục man linh cũng không có bất kỳ cùng xuất hiện, thế nhưng là mục man linh lại hảo tâm nói cho hắn biết những cái này.

Mục man linh ngoái đầu nhìn lại cười cười, trong chớp mắt phong tình quyến rũ Vô Song, "Nhìn ngươi thuận mắt, nhìn hắn không vừa mắt, rất đơn giản à?"

Ứng Vô Ngân ngẩn người, chợt âm thầm cười khổ không thôi, đây coi như là cái gì đáp án, bất quá, hắn có thể cảm giác được, mục man linh đối với hắn cũng không có cái gì ác ý.

Đội mục man linh hai người thân ảnh triệt để tiêu thất trong tầm mắt, Ứng Vô Ngân xoay người, tầm mắt rơi vào đại võ hai huynh đệ trên người, thần sắc mặt ngưng trọng mà hỏi: "Đại võ, các ngươi biết Tiết chính kì sau lưng vị kia là ai chăng?"

Đại võ tiểu Vũ hai huynh đệ đều là lắc đầu, vẻ mặt vẻ mờ mịt, "Ta cùng tiểu Vũ tại phú quý Thành ngọc lâu như vậy, còn chưa từng có nghe nói qua tới cường tiểu đội trong có Thuế Phàm cảnh võ giả tồn tại."

Ứng Vô Ngân than khế, nghĩ đến cũng đúng, lấy đại võ tiểu Vũ Hóa Linh cảnh tu vi, căn bản tiếp xúc không được Thuế Phàm cảnh loại kia tu vi tồn tại.

Một mực đứng yên ở một bên, chưa từng lên tiếng sông gọn không yêu đột nhiên nói: "Cái kia mục man linh, cách Thuế Phàm cảnh chỉ có nửa bước xa, nếu là không có gì bất ngờ xảy ra, trong một năm nhất định có thể thành tựu Thuế Phàm."

Ứng Vô Ngân thần sắc chấn động, hắn đương nhiên sẽ không hoài nghi sông gọn không yêu, tại đối mặt với mục man linh thời điểm, thật sự là hắn cảm giác được người sau không giống tầm thường, không nghĩ tới cái kia quyến rũ tuyệt sắc cô gái xinh đẹp, dĩ nhiên là cự ly Thuế Phàm cảnh chỉ có nửa

bước xa cường giả.

Một loại vô cùng lo lắng cảm giác trong lòng lặng yên sinh sôi, Ứng Vô Ngân thật sâu cảm giác được chính mình hiện giờ tu vi thật sự là quá mức nhỏ yếu, tổng có một loại bó tay bó chân cảm giác. đối với đề thăng tu vi ý nghĩ, càng ngày càng bức thiết.

Ứng Vô Ngân nhẹ nhàng mà phun ra một ngụm trọc khí, nói: "Đại võ, đối với yên tĩnh chi sâm, chắc hẳn các ngươi không xa lạ gì a?"

Một nói đến đây cái, đại Vũ Thần sắc nhất thời chấn động, vỗ bộ ngực nói: "Đây là đương nhiên, ta cùng tiểu Vũ tại phủ quý Thành gốc lâu như vậy, làm sao có thể không rõ ràng yên tĩnh chi sâm?"

Ứng Vô Ngân gật gù đầu, "Vậy ngươi cũng đã biết yên tĩnh chi sâm kia một chỗ chiếm cứ tối đa lục giai Man Thú."

"Biết là biết, bất quá ta cùng tiểu Vũ tu vi quá thấp, chưa từng có đi qua." đại võ sắc mặt thoáng có chút xấu hổ, chợt có chút do dự nói: "Lục giai Man Thú tương đương với vô giả Tụ Linh cảnh hậu kỳ, hơn nữa từ từ giai bắt đầu, Man Thú liền so với ngang nhau giai vô giả mạnh hơn xuất một bậc, ngươi xem có phải hay không?"

Còn dư lại lời đại võ tuy không có nói ra, bất quá Ứng Vô Ngân biết đại võ là lo lắng lấy hẳn Tụ Linh cảnh giai đoạn trước tu vi ứng phó không được, "Yên tâm đi, đối với Man Thú, theo ta hiểu rõ trình độ không cần ngươi thiếu."

Đại võ nghe vậy cũng không có lên tiếng nữa phản đối, rốt cuộc Ứng Vô Ngân lúc trước thể nhưng là đánh bại Tiết chính kì, hơn nữa là gọn gàng đánh bại.

Ứng Vô Ngân khẽ ngẩng đầu nhìn qua xanh thẳm thiên không, "Đêm nay mọi người nghỉ ngơi thật tốt, ngày mai sớm chúng ta liền khởi hành đi đến yên tĩnh chi sâm."

Đại võ cùng tiểu Vũ cực kỳ vang dội Ứng âm thanh là, kiến thức qua Ứng Vô Ngân thực lực, trong lòng của bọn hắn không khỏi càng ngày càng hưng phấn, Ứng Vô Ngân tu vi càng mạnh, vậy bọn họ nhỏ nhỏ đội ngũ về sau thu hoạch sẽ càng nhiều, vừa nghĩ tới ngày sau hội kiểm lấy đến lớn lượng Huyền Linh thạch, hai huynh đệ không khỏi lẫn nhau đối mặt, trong mắt che kín vẻ chờ mong.

Ứng Vô Ngân hai tay càng nắm càng chặt, trong mắt tràn ngập kiên định vẻ, sư tôn, Đại sư huynh, sẽ không để cho các ngươi đợi quá lâu, đối đãi ta bước vào Thiên nhai, chính là Lăng Tiêu tông diệt tông ngày, ta nhất định phải làm cho bọn họ toàn bộ tông phái cho các ngươi chôn cùng.

Tầm mắt một mực đặt ở Ứng trên người Vô Ngân sóng gọn không yêu nhẹ nhàng đôi mi thanh tú, trong hai tròng mắt có nhẹ nhàng vẻ lo lắng, không bị thương lúc trước nàng thể nhưng là hàng thật giá thật Thuê Phàm cảnh cường giả, hiện giờ tuy tu vi rút xuống, thể nhưng kia phản cảm ứng lực cũng không có yếu bớt mấy, Ứng Vô Ngân trong nội tâm cất dấu nồng đậm sát khí tự nhiên không có tránh được nàng cảm ứng.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 39: tịch tĩnh chi sâm

Từ đạo thân ảnh lấy tốc độ cực nhanh chạy vội, Ứng Vô Ngân xung trận ngựa lên trước, sóng gọn không yêu thoáng rút lại phía sau nửa người, trước mặt mà đến gió nhẹ lướt động lên góc áo của nàng, phác họa ra kia phó hoàn mỹ vô khuyết dáng người. đại võ tiểu Vũ theo sát phía sau, hai người sắc mặt đỏ lên, trên trán thấp thoáng có thể trông thấy mồ hôi, hô hấp có chút dồn dập.

Đây còn là Ứng Vô Ngân cùng sóng gọn không yêu hai người đặc biệt thả chậm tốc độ, nói cách khác, đại võ hai người huynh đệ căn bản theo không kịp bước tiến của bọn hắn. mặc dù thả chậm tốc độ, nhìn đại võ hai người huynh đệ thần thái, hiển nhiên rất là hết sức. vô giả mỗi chênh lệch một cái đại cảnh giới, kia đều là trời cùng đất khác nhau, từ nơi này liền có thể thấy một ít.

"Đây là tịch tĩnh chi sâm?"

Ứng Vô Ngân vén vạt dừng lại, nhìn qua lên trước mắt mờ mịt Lục Hải, trong mắt có một chút thần phục vẻ.

Tùng khóa cao vút trong mây cây cối cực kỳ dày đặc, so với thủ chương còn muốn lớn hơn không ít là cây tại trong gió nhẹ vũ động, mang theo một mảnh sần sật thanh âm, làm cho người sau khi nghe, có một tia an bình thanh tĩnh cảm giác.

Đại võ thở hỗn hển, hơi hơi cúi người xuống đại khẩu hô hấp lấy, đưa tay chỉ phía xa lấy phía trước, "Đội trưởng, chỗ đó chính là tịch tĩnh chi sâm biên giới, đi phía trước lại đi không sai biệt lắm mười dặm Địa liền sẽ bắt đầu xuất hiện tung tích của Man Thú."

Tối hôm qua thời điểm, đại võ tiểu Vũ hai huynh đệ lôi kéo Ứng Vô Ngân uống rượu, nói hiện giờ bốn người coi như là một tiểu đội ngũ, Ứng Vô Ngân lẽ ra đảm nhiệm chức đội trưởng. khi bọn hắn hai huynh đệ xem ra, Ứng Vô Ngân thực lực không thể nghi ngờ, rốt cuộc đánh bại dễ dàng Tiết chính kì chiến tích còn ở đó, tuy bọn họ không có kiến thức qua sông gọn không yêu thực lực, bất quá mặc dù sông gọn không yêu thực lực có mạnh hơn nữa, đó cũng là Ứng Vô Ngân Nhị tỷ, tuyệt đối là sẽ không không đồng ý nhà mình đệ đệ đảm nhiệm đội trưởng chính là.

Ứng Vô Ngân khởi điểm nguyên bản không đồng ý, dưới cái nhìn của hắn, hắn chỉ cần đem thực lực đề thăng đến Thuế Phàm cảnh liền sẽ rời đi, căn bản không có thành lập tiểu đội tất yếu. bất quá về sau nghĩ lại, chính mình thân phụ huyết hải thâm cừu, hơn nữa cừu nhân hay là cực hạn tông môn nhất tông chi chủ, đại võ tiểu Vũ hai huynh đệ tư chất không kém, đợi một thời gian, chưa hẳn không thể trở thành một cao thủ, chỉ cần hai huynh đệ có thể đem tu vi đề thăng đi lên, ngày sau nhất định sẽ có ích đến chỗ của bọn hắn.

Nghĩ như thế, Ứng Vô Ngân cũng đáp ứng, đại võ tiểu Vũ hai huynh đệ hưng phấn không thôi, trực tiếp đem xưng hô đổi thành đội trưởng.

Vỗ vỗ đại võ bờ vai, Ứng Vô Ngân trong mắt có một ít vẻ tán thành, hắn cố ý đem tốc độ thả chậm đến lớn võ hai huynh đệ cực hạn, mấy canh giờ chạy vội, đại võ hai huynh đệ đơn giản chỉ cần cần kiên trì được, bởi vậy có thể thấy này hai người huynh đệ kiên cường nghị lực. võ đạo chi lộ, võ giả trọng yếu nhất chính là tư chất cùng nghị lực, nếu hai thứ này đều đã có, chỗ chênh lệch chính là công pháp cùng tài nguyên.

Công lao lời của Pháp, hắn trong túi trữ vật còn có một ít, mặc dù chỉ là Địa giai sơ cấp phẩm giai, thế nhưng cũng đủ rồi. tài nguyên phương diện này, nếu không ngừng liệt sát Man Thú, căn bản cũng không thành vấn đề. Ứng Vô Ngân có lòng tin tuyệt đối, đem hai người huynh đệ tu vi đề thăng đi lên, Thuế Phàm cảnh không dám nói, thế nhưng Tụ Linh cảnh hậu kỳ là tuyệt đối không có vấn đề.

Ứng Vô Ngân vung tay lên, "Đi, từ hôm nay trở đi, chúng ta muốn ở chỗ này ngậy ngốc rất dài một đoạn thời gian." tiếng nói hạ xuống, đã về phía trước lao đi, tốc độ so với lúc trước mau hơn không ít.

Sông gọn không yêu một đôi mắt đẹp hơi hơi đảo qua đại võ tiểu Vũ hai huynh đệ, sau đó theo sát mà đi.

Đại võ tiểu Vũ hai huynh đệ lẫn nhau liếc nhau một cái, trong mắt tuôn động lấy tràn đầy kiên định vẻ, không để ý thân thể truyền đến mọi một cảm giác, mở ra bộ pháp, bước nhanh hướng phía trước chạy vội.

Vừa tiến vào tịch tĩnh chi sâm, một cổ râm mát khí tức trước mặt đánh tới, ánh sáng lại càng là tối xuống, bóng cây che trời, có một chút ánh sáng xuyên thấu qua lá cây gian thật nhỏ khe hở thấu đi vào.

Ừm... ừm... ồ... ồ... tiếng bò rống

Một đạo vang dội rống lên một tiếng vền vền vang lên, Ứng Vô Ngân bốn người trực tiếp ngừng bộ pháp, đại võ lắng nghe một lát sau, nói: "Dường như là hỏa tê giác thanh âm"

Ứng Vô Ngân trong nội tâm khẽ động, quay đầu nhìn lại, một đầu quái vật khổng lồ vền vền xuất hiện trong tầm mắt, khách không mời mà đến hình thể vô cùng to lớn, so với người trưởng thành cao hơn gấp đôi, đầu to lớn hai bên, mọc ra một đôi Trường Giác, sừng nhọn vô cùng sắc bén, hiện ra hơi hơi hàn mang, ở trên lại càng là quanh quẩn lấy một tia màu lửa đỏ hào quang.

chính là tứ giai Man Thú, hỏa tê giác. hỏa tê giác một đôi Trường Giác có thể phát ra linh lực công kích, nó thân thể lại càng là cứng rắn vô cùng, tại tứ giai Man Thú, cũng coi là cực hạn. cùng giai võ giả gặp được hỏa tê giác, trên căn bản là trực tiếp né ra, bởi vì thăng này chẳng những thực lực mạnh kính, tính tình lại càng là hòa bạo, chỉ cần nó thấy được người, sẽ liền lĩnh diên cuồng công kích.

Đại Vũ triều trước phóng ra một bước, tiểu Vũ rất là ăn ý theo sát phía sau, "Đội trưởng, thăng này để cho huynh đệ chúng ta hai người ứng phó." lời vừa nói chuyện, chỉ thấy một đạo thân ảnh nhanh như tia chớp cực nhanh mà ra.

Một đạo hàn quang hiện lên, hỏa tê giác phát ra một tiếng bi thảm gầm rú, thân thể khổng lồ vô lực ngã xuống, khoi dậy một hồi bụi đất tung bay.

Đại võ tiểu Vũ tiểu huynh đệ kinh ngạc nhìn nhìn cái kia cầm kiếm mà đứng thân ảnh, trong mắt hiện ra kinh hãi. tại tứ giai Man Thú trong đều cũng coi là cực hạn tồn tại hỏa tê giác liền như vậy chết? tuy hôm qua đã tận mắt chứng kiến Ứng Vô Ngân đánh bại Tiết chính kì cảnh tượng, nhưng là hôm nay thấy được Ứng Vô Ngân một chiêu đánh chết hỏa tê giác, hay để cho bọn họ chấn động vô cùng.

"Đừng ngăn người, vội vàng đem nơi này thu thập, tứ giai Man Thú có khả năng đối lấy Huyền Linh thạch tuy ít, nhưng là có chút ít còn hơn không." Ứng Vô Ngân thu hồi Phần Thủy Kiếm, khuôn mặt thanh tú trên mang theo tiểu ý, vừa rồi hắn dùng chiêu số chính là trời cao thần kiếm quyết bên trong Lạc kiếm thức, một chiêu liền trực tiếp làm vỡ nát hỏa tê giác nội tạng, hỏa tê giác thừa nhận như đòn nghiêm trọng này, tự nhiên trực tiếp bị mất mạng, liền liền một tí tia sức phản kháng cũng không có.

"A, ah." đại võ tiểu Vũ hai huynh đệ nghe tiếng bùng tỉnh, mặt mũi tràn đầy hưng phấn chạy lên tiến đến, cầm lấy một bả có chút sắc bén đoản đao, phá vỡ hỏa tê giác đầu, đào lấy chỉ chóc lát, từ bên trong lấy ra một khóa mượt mà như ngọc mảnh hạt châu nhỏ.

Đây là thú Ngọc, chính là Man Thú một thân tinh hoa chỗ, bên trong có đại lượng bễ bọn linh lực, cần đem bên trong tạp chất thanh trừ, mới có thể lấy ra hấp thụ tu luyện, bất quá tẩy luyện tạp chất có phần tốn thời gian, cho nên sẵn rất già đều là trực tiếp đem bán cho như ý lâu, để đối lấy Huyền Linh thạch.

Như ý lâu là một cái chuyên môn thu thú Ngọc tông phái, bọn họ đem thú Ngọc tạp chất tẩy luyện hoàn tất, lại đem nó bán ra, từ trung kiếm lấy chênh lệch giá.

Đại võ cầm lấy thú Ngọc đi đến Ứng trước mặt Vô Ngân, "Đội trưởng, cho."

Ứng Vô Ngân cũng không có tiếp nhận thú Ngọc, mà là quay người hướng phía sóng gợn không yêu nói: "Nhị tỷ, người chỗ đó có nhiều túi trữ vật sao? cho ta một cái."

Sóng gợn không yêu nhẹ nhàng gạt trán, Ngọc tay vừa lộn, một cái cổ lồng bàn tay túi trữ vật nhất thời xuất hiện ở nó trong tay.

Ứng Vô Ngân cầm qua túi trữ vật, trực tiếp ném cho đại võ, "Đây là túi trữ vật, các người nên biết dùng như thế nào a? sau này thu hoạch đều do các người tới đảm bảo."

Đại võ nhìn nhìn trong tay túi trữ vật, trong mắt có một tia không dám tin, hắn đương nhiên biết túi trữ vật, đối với tông phái đệ tử mà nói có lẽ túi trữ vật là cái rất bình thường đồ vật, thế nhưng đối với tán tu võ giả mà nói, đây chính là vô cùng trân quý, như ý lâu liền có bán túi trữ vật, bất quá một cái yết giá năm ngàn Huyền Linh thạch. cái giá này, đối với đại võ tiểu Vũ hai huynh đệ mà nói quả thực là cái thiên văn số tự, hiện giờ Ứng Vô Ngân vậy mà trực tiếp đưa một cái cho hắn, điều này làm cho hắn như thế nào không chấn kinh.

"Đội trưởng, này không thích hợp a!" đại võ hai tay bùng lấy túi trữ vật, lấp bắp nói.

Ứng Vô Ngân khẽ nhún mày, nói: "Cho người thu liền thu, Bạch dài quá lớn như vậy vóc đáng, như thế nào như thế nhần nhó."

Đại võ nghe được Ứng Vô Ngân nói như vậy, háo gât gât đầu. đem thú Ngọc để vào túi trữ vật, chột cẩn thận từng li từng tí đem túi trữ vật thu vào.

"Đội trưởng, người yên tâm, huynh đệ chúng ta hai người tu vi tuy không cao, nhưng là lúc sau việc vất vả, chúng ta đều bao hết, nhất định làm thỏa đáng." đại võ đem bộ ngực đập đương đương rung động, con mắt hơi hơi phiếm hồng, Ứng Vô Ngân không đơn giản đưa một cái túi trữ vật cho hắn, giống như đem về sau thu hoạch giao cho hắn đảm bảo, phần này tín nhiệm, không khỏi làm hắn cảm động không thôi.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 40: một năm

Tịch tĩnh chi sâm ngoại vì chỗ sâu trong, sinh trường cực kỳ Cao Tráng đại thụ, trên nhánh cây lá cây rậm rạp chẳng chặt, rất là tươi tốt, tại lá cây che thiên lấp địa bao phủ xuống, hết thảy ánh sáng phản phát bị chặt đứt đồng dạng, làm nơi này hiển lộ có chút u ám.

Oanh, oanh, oanh.

Nguyên bản cực kỳ an tĩnh rừng rậm ven vện vang lên từng đợt bạo vang, liền ngay cả đại địa đều có chút lay động, một lát sau, tam đạo thân ảnh phân biệt từ ba cái phương hướng bất đồng xuất hiện, sau lưng bọn họ, còn có một đầu hình thể khổng lồ Man Thú tại đuổi theo.

"Đội trưởng, tới tới, chuẩn bị cho tốt a!" cho dù là tại u ám trong rừng rậm, đại võ đầu trục đều rất là dễ làm người khác chú ý, hắn lúc này sắc mặt đỏ bừng, trên người xiêm y bị mồ hôi thấm ướt,

Bị Man Thú đuổi theo ba người rõ ràng là sóng gợn không yêu, đại võ cùng tiểu Vũ hai huynh đệ, ba người mang theo sau lưng Man Thú hướng tương đồng phương hướng chạy như điên, tại phía trước cách đó không xa, Ứng Vô Ngân lăng lăng cầm kiếm mà đứng, hùng hậu linh lực quán quanh quanh thân.

Lúc này cách bọn họ tiến nhập tịch tĩnh chi sâm, đã qua một năm thời gian, một này giữa năm, Ứng Vô Ngân đem thần lôi dẫn tu luyện tới tầng thứ năm, thành công đem tu vi tăng lên tới Tụ Linh cảnh hậu kỳ, không chỉ như thế, lại càng là linh ngộ ra trời cao thần kiếm quyết trung Phá Kiếm Thức, múa kiếm thức, sát kiếm thức. đối với tu vi đề thăng tốc độ, Ứng Vô Ngân ngược lại là thật hài lòng, rốt cuộc một năm thời gian thành công phá hai cảnh, tốc độ đã xem như rất nhanh rồi, duy nhất để cho hắn có chút tiếc nuối chính là bắc yêu đến nay chưa từng thức tỉnh.

Mà đại võ tiểu Vũ hai huynh đệ tại một này giữa năm cũng là thu hoạch xa xỉ, dựa vào Ứng Vô Ngân tặng cho Địa giai võ học công pháp, thành công bước vào Tụ Linh cảnh, hiện giờ đã là một người Tụ Linh cảnh giai đoạn trước tu vi võ giả. về phần sóng gợn không yêu, Ứng Vô Ngân ngược lại là có chút không rõ ràng lắm, một này giữa năm, sóng gợn không yêu cũng không có xuất thủ qua, bất quá Ứng Vô Ngân xem chừng, sóng gợn không yêu cho dù thương thế chưa từng hoàn toàn khôi phục, chỉ sợ cũng không kém là bao nhiêu, đặc biệt là gần Đoạn thời gian, sóng gợn không yêu khí chất càng ngày càng xuất trần, khí tức lại càng là càng không lộ lên.

Một lúc mới bắt đầu, Ứng Vô Ngân đối mặt một cái lục giai Man Thú, đều muốn dùng sức tất cả vốn liếng, ra sức chém giết, mới có thể đem nó đánh

gục, hiện giờ, nếu một mình một cái lực giai Man Thú xuất hiện, Ứng Vô Ngân có thể nhẹ nhõm giải quyết. nếu như một mình một cái lực giai Man Thú đối với hắn đã không có uy hiếp, vậy cũng chỉ có từ số lượng trên để đền bù, chính là bởi vì như thế, mới sẽ xuất hiện sóng gợn không yêu ba người từng người dẫn một cái Man Thú xuất hiện cảnh tượng.

Sóng gợn không yêu ba người lấy Ứng Vô Ngân làm trung tâm, giao nhau xuyên qua, ba con hình thể khổng lồ, toàn thân tản ra linh lực hào quang Man Thú rống lớn kêu, cự trào huy động, muốn đem trước mắt nhân loại nhỏ bé chụp chết.

Bá

Tiếng xé gió vang lên, Ứng Vô Ngân thân ảnh quỷ dị biến mất, ba con hình tượng khác nhau to lớn Man Thú hung hăng đụng vào nhau, từng người ngược lại lui lại mấy bước, ba con Man Thú từng người tức giận gầm rú, trong lúc nhất thời, tịch tĩnh u ám trong rừng rậm vang lên từng đạo to lớn rống lên một tiếng.

Ứng Vô Ngân thân ảnh vén vện xuất hiện ở ba con Man Thú phía trên, Phần Thủy Kiếm tại u ám trong rừng rậm hiện ra tí ti hàn quang, thân kiếm linh lực tuôn động, tản mát ra từng đợt tia sáng chói mắt.

"Múa kiếm thức."

Ứng Vô Ngân thấp giọng quát lạnh, Phần Thủy Kiếm theo âm thanh mà động, thân thể trên không trung xoay tròn lấy hướng ba con Man Thú rơi xuống, theo hắn xoay tròn, một cỗ cuồng phong bình địa dâng lên, chỉ một thoáng, vô số lá rụng bay tán loạn, từng đạo linh lực từ Phần Thủy Kiếm trên tạt Xạ, ba con Man Thú thân thể to lớn trên vền vện nứt ra vô số đạo thật nhỏ vết thương, máu tươi từ miệng vết thương tóe xuất, tung bay trên không trung.

Rống

Ba con Man Thú bị đau, cuồng bạo, phân ra phân phát xuất công kích, ba đạo tràn ngập thô bạo khí tức linh lực hiện ra hình tam giác, hướng phía Ứng Vô Ngân bao phủ mà đi.

Ứng Vô Ngân thân sắc bình tĩnh, ánh mắt lóe lên, xoay tròn xu thế đình chỉ, Phần Thủy Kiếm ở trong hư không liền chút ba cái, "Phá Kiếm Thức."

Phanh

Ba đạo tràn ngập bạo lực khí tức linh lực vén vện từ từ tiêu tán, phảng phất từ tới chưa từng xuất hiện qua, cực kỳ quỷ dị.

Đây chính là Phá Kiếm Thức xảo diệu chỗ, đem linh lực ngưng tụ mũi kiếm, tìm ra đối phương công kích yếu nhất một chút, trực tiếp bằng Cường đối với yếu nhất, tự nhiên có thể trong chớp mắt tan rã công kích của đối phương. mà lúc trước múa kiếm thức, thì là nhất thức quân công chiêu số, giống như cuồng phong quét lá rụng đồng dạng, trong chớp mắt vung ra mấy trăm, mấy ngàn Kiếm.

Sở Phong Hành còn trẻ thời điểm có thể xông ra lớn như vậy thanh danh, trời cao thần kiếm quyết không thể bỏ qua công lao, theo tu luyện càng lâu, Ứng Vô Ngân càng là có thể nhận thức xuất trời cao thần kiếm quyết xảo diệu.

Phá vỡ ba con Man Thú công kích, Ứng Vô Ngân ánh mắt lướt qua một tia lạnh lùng về, Phần Thủy Kiếm trên vền vện bộc phát ra một cỗ cường đại vô cùng sát khí ba động, trực tiếp hướng phía ba con Man Thú rơi xuống, "Lạc kiếm thức."

Man Thú tức giận rống lên một tiếng lập tức im bật, sau đó thân thể cao lớn vô lực ngã xuống, trực tiếp đem dày đặc một tầng lá rụng đập vụn.

Ứng thân thể của Vô Ngân tự không trung rơi xuống, đem Phần Thủy Kiếm thu vào trong trữ vật đại, nhìn nhìn đã không có mấy may khí tức ba con Man Thú, hắn nhủ may, hiện giờ đồng thời đối mặt ba con lực giai Man Thú, đã hoàn toàn đã không còn áp lực. xem ra, sau này Pháp này từ cũng không thể thực hiện được. bất quá lấy hiện giờ tu vi đối mặt thất giai Man Thú, thật sự là có chút không thực tế.

Hắn đã từng thử qua một lần, thiếu chút nữa chết ở thất giai Man Thú trào, thất giai Man Thú, đây chính là tương đương với Thuế Phàm cảnh võ giả, căn bản không phải hắn hôm nay có thể ứng phó.

Sóng gợn không yêu ba người hướng phía Ứng Vô Ngân vây qua, đại võ mặt mũi tràn đầy thán phục, duỗi ra ngón tay cái so đo, "Đội trưởng, người thật sự quá lợi hại, đây chính là ba con lực giai Man Thú a, nếu như nhẹ nhàng như vậy liền giải quyết xong."

Tiểu Vũ ở một bên cũng là gật đầu không thôi, khuôn mặt trên tràn đầy vẻ sùng bái, mặc dù lớn võ tiểu Vũ hai người là thân huynh đệ, thể nhưng hai người tính cách lại là như trời với đất, đại võ làm người hào sảng, tiểu Vũ thì là có chút ngại ngùng, bình thường lời cũng không nhiều, bất quá đối với Ứng Vô Ngân nói rõ chuyện kế tiếp tình, mỗi lần đều là cực kỳ rất nghiêm túc đi xong thành.

"Lực giai Man Thú đối với người hiện giờ tu vi mà nói, có chút không đủ, xem ra, người muốn mặt khác tìm cái biện pháp." sóng gợn không yêu nói trúng tim đen nói xảy ra vấn đề chỗ, dù sao cũng là Thuế Phàm cảnh võ giả, trực tiếp đem sự tình bản chất xem thấu.

Ứng Vô Ngân gật gật đầu, sắc mặt có chút buồn rầu về. trọn một năm, hắn cũng không có rời đi tịch tĩnh chi sâm, thu hoạch đến đủ nhiều thú Ngọc, hắn để cho đại võ hai huynh đệ quay về một chuyến phú quý Thành, đem thú Ngọc hối đoái thành Huyền Linh thạch lấy duy trì tu luyện cần thiết. kia Trương khuôn mặt thanh tú, bởi vì quanh năm chưa có tiếp xúc qua dương quang, hiển lộ rất là trắng xám, "Đại võ tiểu Vũ, đoạn này thời gian thu hoạch cũng không tệ lắm, các người xử lý xong này ba con Man Thú về sau trở về một chuyến phú quý Thành a."

"Biết, đội trưởng, người cứ yên tâm đi! liệt hỏa thiêu cũng nhanh không có, chính xong trở về cho người mang chút qua." đại võ tiểu Vũ hai huynh đệ cực

kỳ quen thuộc lấy ra đoản đao, phá vỡ thân thể của Man Thú, đem thú Ngọc lấy ra để vào trong túi trữ vật.

Hiện giờ Ứng Vô Ngân ngoại trừ liễu mạng tu luyện ra, cũng mê luyện lên uống rượu, đặc biệt là liệt hỏa thiêu, hẳn không biết mình mê muội chính là loại kia thân thể thiêu cháy cảm giác, hay là mê muội tại cái kia âm áp Vô Song phong, cái kia lời thôi lách thép lời thôi lách thép Sở Phong Hành, cái kia ôn hòa như dương Thất Dạ.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 41: như ý lâu

"Nhị tỷ, người theo giúp ta ở chỗ này trọn ở một năm, một này lần người cũng theo đại võ bọn họ quay về một chuyến phú quý Thành a!" Ứng Vô Ngân quay đầu nhìn nhìn bên cạnh cái kia tuyệt mỹ nữ tử, trong hai mắt lướt qua một tia cảm động, trọn một năm, sóng gợn không yêu đều bởi bạn tại chính mình bên cạnh thân, lần trước chính mình vô lễ, lèm nhèm nhưng tìm tới thất giai Man Thú, nếu không phải sóng gợn không yêu, có thể hay không đào tẩu đều là hai kiểu nói.

Sóng gợn không yêu đôi mi thanh tú nhẹ nhặn, một lúc sau rồi mới nhẹ nhàng gạt trán, "Vây người tự cẩn thận, lấy người trước mắt tu vi, tuyệt đối không phải là thất giai đối thủ của Man Thú, không muốn lại giẫm lên vết xe đổ."

Ứng Vô Ngân cười cười, ý bảo chính mình đã minh bạch, theo rồi nói ra: "Đại võ, tiểu Vũ, một này lần Nhị tỷ cùng các người một chỗ trở về, hai ngày sau ta ở chỗ này chờ các người trở về."

Đại võ cùng tiểu Vũ lại càng không có phản đối ý tứ, bọn họ luôn luôn là Ứng Vô Ngân nói như thế nào, bọn họ liền làm như thế đó. hai huynh đệ sẽ chết đi Man Thú xử lý tốt, phát phát tay, "Đội trưởng, vậy chúng ta hãy đi về trước, ba ngày sau thấy."

Và ba người thân ảnh tiêu thất tại trong rừng rậm, Ứng Vô Ngân quay người hướng phía chỗ rừng sâu đi đến, hiện giờ lục giai Man Thú đối với hắn đề thăng tu vi tương trợ cực kỳ bé nhỏ, thất giai Man Thú lại quá mức cường hãn, căn bản vô pháp ngang hàng, xem ra muốn hảo hảo tìm cái phương pháp mới được, theo tại Tụ Linh cảnh hậu kỳ đỉnh trệ càng lâu, trong lòng của hắn vô cùng lo lắng cảm giác càng cường thịnh.

"Nhị tỷ, người cùng đội trưởng một năm cũng không có xuất hiện tịch tĩnh chi tâm, một này lần trở về, có thể phải nghỉ ngơi cho thật khỏe xuống." đại võ đỡ đòn to lớn Quang Nảo, kiểm thượng mang đầy tiểu ý, theo ở chung thời gian tăng nhiều, đại võ hai huynh đệ dứt khoát đi theo Ứng Vô Ngân một chỗ hô sóng gợn không yêu Nhị tỷ, cũng mặc kệ sóng gợn không yêu có hay không so với tuổi của bọn hắn muốn tiểu.

Sóng gợn không yêu không có trả lời, chỉ là không ngừng hướng phía trước bay vút, tại tốc độ cực nhanh, dây thắt lưng bông bành, dung mạo tuyệt mỹ không có chút nào khuyết điểm nhỏ nhất, như họa nơ-tron.

Không nghe được sóng gợn không yêu trả lời, đại võ cũng không để ý, sóng gợn không yêu tính tình bọn họ sớm hiểu được, ngoại trừ tại Ứng trước mặt Vô Ngân hội ngẫu nhiên lộ ra khuôn mặt tươi cười, bình thường thời điểm lời nói rất ít, tại hai huynh đệ trong ấn tượng, sóng gợn không yêu nói chuyện với bọn họ số lần tuyệt đối sẽ không vượt qua năm lần.

Một đường trăm mặc không lời, ba người cực nhanh xuyên qua từng khóa chọc trời đại thụ, mấy canh giờ, rốt cục lướt đi tịch tĩnh chi tâm ngoại vi.

Vừa ly khai tịch tĩnh chi tâm, ôn hòa dương quang nhất thời rải tại ba người trên người, sóng gợn không yêu hai con người hít lại, tựa hồ có chút không quá thói quen bỗng nhiên xuất hiện ánh sáng, đây cũng quá khó, năng tại tịch tĩnh chi tâm trung trọn ở một năm, chỗ đó căn bản cũng không có dương quang, quanh năm u ám vô cùng.

Đại võ vươn ra hai tay, hai mắt nhắm nghiền, trên mặt lộ ra cực kỳ hưởng thụ thần sắc, "Thật sự là bội phục đội trưởng, đến nay cũng có thể dương dương tự đắc sống ở đó cái địa phương quý quái, đối thành người bình thường, chỉ sợ sớm đã nghẹn đến rồi."

"Đội trưởng không phải là người bình thường, sớm muộn có một ngày, hẳn hội trở thành một tuyệt thế cường giả." lời nói của tiểu Vũ cực kỳ kiên định, thần sắc gian xen lẫn sùng bái, khâm phục. hẳn thế nhưng là cực kỳ rõ ràng cái kia thanh tú thiếu niên tu luyện là như thế nào điên cuồng.

"Nói cũng đúng." đại võ mặt mũi tràn đầy vẻ tán đồng, sau đó lại tiếp tục hướng phía trước bay vút mà đi, "Đi thôi, tranh thủ tại mặt trời lặn trước chạy về phú quý Thành."

Theo thời gian trôi qua, ba người rốt cục tại màn đêm buông xuống lúc trước trở lại phú quý Thành.

"Nhìn, đây không phải là đại võ hai huynh đệ sao? Ồ, bọn họ bên cạnh cái kia tiểu nương tử là ai?"

"Ta xem một chút, nàng là? a, đúng rồi, ta nhớ ra rồi, hẳn là Ứng đó Vô Ngân Nhị tỷ."

"Chính là cái kia đánh bại Tiết chính kì Ứng Vô Ngân?"

"Nói nhảm, phú quý Thành trung hoàn hữu cái thứ hai Ứng Vô Ngân sao?"

Hiện giờ Ứng Vô Ngân ba chữ kia tại phú quý Thành trung thể nhưng là cực kỳ vang dội, lấy Tụ Linh cảnh giai đoạn trước tu vì đánh bại Tụ Linh cảnh hậu kỳ Tiết chính kì, để cho mọi người kinh hãi không thôi đồng thời, càng là đối với cái kia có được như thế buu hân chiến tích thanh tú thiếu niên dâng lên một tia kính nể chi tâm.

Đại võ cực kỳ hung ác trừng mọi người vây xem liếc một cái, sợ bọn người kia ăn nói bậy bạ mạo phạm sóng gợn không yêu.

Sóng gợn không yêu bình thân chịu đựng gian khổ, cũng không có để ý người khác ngôn ngữ, "Đi trước đổi lấy Huyền Linh thạch, ngày mai lại đi mua sắm chút đồ ăn."

Đại võ gật gật đầu, sau đó hai người huynh đệ dẫn sóng gợn không yêu hướng phía như ý lầu phương hướng đi đến.

"Chắc chắn, đại võ hai huynh đệ thực gặp may mắn, có thể đi theo Ứng Vô Ngân một chỗ liệp sát Man Thú, ngăn ngừa một năm, liền trở thành Tụ Linh cảnh võ giả."

"Đúng vậy, nghe nói Ứng Vô Ngân một mực đứng ở tịch tĩnh chi sâm diện cuồng liệp sát Man Thú, một mực còn chưa trở về. thường cách một đoạn thời gian, đều là đại võ hai huynh đệ trở về đổi lấy Huyền Linh thạch."

"Đồng nghiệp bất đồng mệnh a, chúng ta làm sao lại không có vận khí tốt như vậy."

Nhìn nhìn sóng gợn không yêu ba người bóng lưng rời đi, trong mắt mọi người tràn đầy thán phục cùng hâm mộ.

Như ý trong lầu, một cái như Phật Di Lặc trung niên mập mạp hứng thú hết thời uống nước trà, nghe được có người vào cửa tiếng vang, không đếm xỉa tới ngẩng đầu nhìn lên, thần sắc đầu tiên là khê giạt mình, sau đó kia trương bàn trên mặt cười nở hoa, trực tiếp đứng dậy đón chào, "Ta đã nói hôm nay thời tiết như thế nào tốt như vậy đâu, nguyên lai là có khách quý đến cửa a, hai người các ngươi huynh đệ một này lần lại săn giết ít nhiều Man Thú a?"

Đại võ chấp tay, cười to nói: "Cao lão ca từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ a!"

như Phật Di Lặc đại mập mạp chính là phú quý Thành trung như ý lầu chương quỹ — Cao Thái hoa, tuy nói cái tên mập mạp này tu vi bất quá là Hóa Linh cảnh hậu kỳ mà thôi, thể nhưng phú quý Thành trung thể nhưng là không người nào dám ở trước mặt hắn làm càn, liền ngay cả tối cường tiểu đội mực mạn linh đám người cũng không dám, rốt cuộc tu vi thấp mập mạp, thể nhưng là chương quản lấy phú quý Thành trung như ý lầu, nếu là chọc giận hắn, chẳng khác nào là đập phá chén cơm của mình.

"Năm lão đệ phúc, để cho lão ca ta công trạng phát triển không ngừng, thời gian này thể nhưng là so với trước kia sống khá giả nhiều." Cao Thái hoa trên mặt chất đầy tiêu ý, hắn nói như vậy thể nhưng cũng không phải lời khách sáo, như ý lầu trải rộng Thần Châu, hẳn chỉ là phú quý Thành một người trong phân ra lầu chương quỹ mà thôi, như ý trong lầu cạnh tranh kịch liệt, hàng năm đều thanh toán công trạng, nếu là công trạng không tốt, chương quỹ chức liền sẽ bị trực tiếp bãi miễn.

Đại võ hai huynh đệ tuy tới như ý lầu giao dịch lần số không nhiều, thể nhưng mỗi lần xuất thủ thú Ngọc đều là phẩm giai cực cao, hơn nữa số lượng to lớn đại, điều này làm cho Cao Thái hoa hận không thể đem hai huynh đệ cho cung phụng, mỗi ngày cho bọn hắn thấp hương.

Tầm mắt đảo qua đại võ hai người huynh đệ, sau đó rơi vào sóng gợn không yêu trên người, Cao Thái hoa nao nao, một đôi thật nhỏ trong ánh mắt có kinh diễm vẻ, "Vị này chính là?"

"Đây là chúng ta đội trưởng chính là Nhị tỷ." đại võ hơi hơi giới thiệu một phen, sau đó lấy ra túi trữ vật, đem bên trong thú Ngọc tất cả đều đổ ra, một lát sau, trên mặt đất liền chồng chất đại lượng thú Ngọc, "Cao lão ca, nơi này thú Ngọc ngươi cho tính toán, nhìn xem có thể hối đoái bao nhiêu Huyền Linh thạch."

Cao Thái hoa nhìn lên trước mặt chồng chất như ngọn núi thú Ngọc, một đôi mắt nhất thời lạng lạng dọa người, "Hảo, tốt, thật sự là quá tốt. hai người các ngươi huynh đệ thật đúng là lợi hại, ta cái này cho các ngươi tính, . . . A!"

Đại võ tiểu Vũ hai người nhìn nhau cười cười, những cái này thú Ngọc tuyệt đại bộ phận đều là công lao, bọn họ tại tịch tĩnh chi sâm chỗ liệp sát bất quá là tứ giai Man Thú mà thôi, hơn nữa số lượng cũng không có bao nhiêu. bất quá một này chút sự tình, hiển nhiên là không cần phải báo cho Cao Thái hoa.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Chi Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 42: Nguy cơ

Tính toán một lát sau, Cao Thái hoa vẻ mặt tươi cười nói: "Tứ giai thú Ngọc mười hai, ngũ giai thú Ngọc ba cái, lục giai thú Ngọc năm mươi chín cái, khá lắm, cảm tình các người chủ yếu liệt sát đối tượng đều là lục giai Man Thú a."

"Tổng cộng có thể hồi đoái 1,5 vạn 240 khóa Huyền Linh thạch, các người nhìn xem đúng hay không?"

"Cao lão ca tính toán làm sao có thể hội sai." đại võ tùy tiện nói, chớ nhìn hắn nói như vậy tùy ý, trên thực tế hắn đã sớm tính toán rõ ràng rồi, tứ giai thú Ngọc từng có thể đổi lấy 60 khóa Huyền Linh thạch, ngũ giai thú Ngọc từng có thể đổi lấy 120 khóa Huyền Linh thạch, cấp bậc mỗi cao nhất giai, có khả năng đổi lấy Huyền Linh thạch liền trở mình gấp đôi. tất cả thú Ngọc chung vào một chỗ, không nhiều không ít, đúng lúc là có thể hồi đoái 1,5 vạn 240 khóa Huyền Linh thạch.

Cao Thái hoa cười tùm tùm phát phát tay, trên mặt đất trong chớp mắt xuất hiện một đồng nhỏ Huyền Linh thạch, "Nơi này là Huyền Linh thạch, lão ca cho người gom góp cái cả, 1,5 vạn 500 khóa."

Đại võ tướng Huyền Linh thạch thu vào trong trữ vật đại, hơi hơi một cảm ứng, số lượng xác thực như Cao Thái hoa theo như lời, "Đa tạ Cao lão ca, chúng ta liền cáo từ trước."

Cao Thái hoa đem đại võ ba người tổng xuất như ý lâu, chấp tay hô: "Ngày sau lão đệ cũng đừng quên thường tới vào xem a."

Tiểu Vũ xì mũi coi thường nói: "Cái này Cao Thái hoa, diễn hình người làm ăn, trước kia chúng ta trên như ý lâu đổi lấy Huyền Linh thạch thời điểm, cũng không có nhiệt tình như vậy."

"Như ý lâu cái nào không phải là người làm ăn?" đại võ lắc đầu, sau đó hướng phía sóng gọn không yêu nói: "Nhị tỷ, chúng ta đi trước nhất phẩm lâu điền vào trong bụng tử a!"

Không đợi sóng gọn không yêu nói chuyện, một đạo bất thiện thanh âm vền vền vang lên, "Điền vào trong bụng tử? ta xem các người hay là điền mệnh a."

Đại võ theo tiếng nhìn lại, thấy rõ người tới, đồng tử không khỏi co rút lại, "Tiết chính kì, lời này của người là có ý gì?"

Người tới chính là một năm trước bại vào Ưng Vô Ngân trong tay Tiết chính kì, lúc này hắn mặt mang cười lạnh, suất lĩnh lấy hơn mười người đem sóng gọn không yêu ba người vây quanh, "Có ý tứ gì? muốn chính là mạng người ý tứ. bắt lại cho ta cái kia tiểu nương bì, về phần hai phế vật này, trực tiếp giết đi."

Đại võ tiểu Vũ hai người sắc mặt trầm xuống, một trước một sau đem sóng gọn không yêu bảo vệ, lạnh lùng quát: "Người dám, Tiết chính kì, người bắt quá là đội trưởng chính là bại tướng dưới tay mà thôi, sẽ không sợ đội trưởng của chúng ta quay lại tìm làm phiền người sao?"

"Ưng Vô Ngân bắt quá là cái không có chừng phé vật mà thôi, trọn một năm cũng không dám quay về phú quý Thành, nếu là hắn có gan trở về, vậy cũng chính như ta ý." thua ở Ưng Vô Ngân trong tay một mực bị Tiết chính kì coi là bình sinh đại nhục, lúc này nghe được đại võ nói lên việc này, không khỏi nổi trận lôi đình, hai tay gân xanh cổ động, "Lên cho ta."

Hơn mười người nghe tiếng mà động, hướng phía đại võ ba người bỏ nhào về phía trước mà lên, những người này tất cả đều là Tụ Linh cảnh giai đoạn trước võ giả, chỉ một thoáng, đủ mọi màu sắc linh lực hào quang sáng lên, thoát nhìn có chút hỗn loạn.

Đại võ hung hăng cắn răng, thấp kêu lên: "Nhị tỷ, những người này hai huynh đệ chúng ta chống đỡ, người tìm một cơ hội rồi đi nơi đây."

Sau đó cùng tiểu Vũ liếc mắt nhìn nhau, hai người huynh đệ trong mắt đều tuôn động lấy kiên định vẻ, cho dù là tử, cũng không thể khiến sóng gọn không yêu lâm bị thương mây may, bằng không thì bọn họ như thế nào có mặt đi gặp đội trưởng.

Đại võ tiểu Vũ hai huynh đệ đem Tụ Linh cảnh giai đoạn trước tu vi không hề có giữ lại phóng thích, đem hơn mười người công kích tất cả đều ngăn lại, dựa theo Địa giai võ học công pháp, trong lúc nhất thời ngược lại là không có rơi vào hạ phong.

Hung hăng một chưởng đập bay một người, đại võ quay đầu vừa nhìn, chỉ thấy sóng gọn không yêu còn đứng ở chỗ cũ, không khỏi quát ầm lên: "Nhị tỷ, đi a!"

Sóng gọn không yêu không có động tĩnh, hai con người hơi trầm xuống, tầm mắt rơi vào Tiết chính kì sau lưng.

"Quả nhiên không đơn giản, xem ra người so với Úng đó Vô Ngân muốn tới mạnh hơn nhiều." một cái thấp bé thân ảnh từ Tiết chính kì sau lưng chậm rãi đi ra.

Chỉ thấy người này thân cao chỉ có trưởng thành một nửa, như hài đồng, diện mạo lại là xấu xí dị thường, đồ đờn một đầu huyết hồng sắc tóc, làm cho người nhìn cực kỳ không thoải mái, nhất là cặp mắt kia, phảng phất Man Thú đồng dạng, lộ ra quỷ dị lực quang, làm cho người ta có dừng khí cảm giác không rét mà run.

"Cho các người làm mình bạch quỷ, bồn tọa Cổ Đạo kì, độc xà tiểu đội chân chính chương không giả." thấp bé xấu xí quái nhân cười hắc hắc, lộ ra hai hàng hiện ra hàn quang sắc bén hàm răng, mùi máu tươi mùi phần.

"Bằng người cũng muốn tự xưng bồn tọa?" sóng gợn không yêu nhân nhạt nói, đầu ngón tay nhẹ gợn lên, một chuỗi tinh xảo trường kiếm nhất thời xuất hiện ở nó trong tay, thân kiếm hơi hơi tỏa sáng, theo này thanh trường kiếm xuất hiện, một cổ khí thể bằng bạc phóng lên trời, đem mảnh không gian này tất cả đều bao phủ.

Cực kỳ tùy ý vung ra một kiếm, linh lực phát ra, hóa thành không vài đạo kiếm khí, đem vây công đại võ hai huynh đệ hơn mười người đều đánh bay, "Các người đi trước."

Đại võ hai người huynh đệ thần sắc chấn động vô cùng, ngờ ngác nhìn lúc này tản ra không lồ uy áp sóng gợn không yêu, này, đây là đội trưởng chính là Nhị tỷ? nguyên lai Nhị tỷ thực lực mạnh mẽ như vậy.

Thấy được đại võ hai người còn ngây người ở chỗ cũ, sóng gợn không yêu không khỏi đôi mi thanh tú nhẹ nhăn, "Còn chờ cái gì nữa, đi mau, đi tìm Vô Ngân."

Đại võ hai người liếc nhau, chợt tràn đầy không cam lòng gào thét một tiếng, "Tiết chính kì, người liền chờ đội trưởng của chúng ta lừa gạt a!" tiếng nói hạ xuống, hai người cũng không quay đầu lại bay vút mà đi, lấy huynh đệ bọn họ hai người tu vi, lưu ở nơi đây căn bản không giúp đỡ được cái gì, điểm này, bọn họ hiển nhiên cũng là rõ ràng vô cùng.

Thấy được đại võ thân ảnh của hai người tức sẽ biến mất, Tiết chính kì không khỏi gấp kêu lên: "Chủ nhân, để ta đi đưa bọn chúng giết đi a!"

Cổ Đạo kì kiệt kiệt cười quái dị vài tiếng, "Gấp cái gì, để cho bọn họ tự mình đem Úng Vô Ngân kéo cửa lên tới chẳng phải là tốt hơn."

"Chủ nhân anh minh." Tiết chính kì như bùng tình đại ngộ đồng dạng, miệng đầy lấy lòng thanh âm, kia phó làm về ta đây làm cho người nhìn có chút buồn nôn cảm giác.

"Phế nói hết lời sao? nói xong vậy tiếp chiêu a!" sóng gợn không yêu vung khê trường kiếm, từng đạo kiếm khí tạt Xa, kiếm khí những nơi đi qua, hư không phảng phất bị mở ra đồng dạng, nhộn nhạo xuất một vòng rung động.

Cổ Đạo kì nhếch miệng cười to, tay không đem công tới kiếm khí đập vỡ, "Người là Thuế Phàm cảnh võ giả không giả, bắt quá kiếm khí ngưng mà không Tụ, đây rõ ràng là thương thế chưa lành biểu hiện."

Sóng gợn không yêu thần tình lạnh nhạt, bàn tay trắng nõn coi thường, không lồ linh lực bộc phát ra, theo sau khi ngưng tụ thành một chuỗi tầm hơn mười trường kiếm khí hư ảnh, hướng phía Cổ Đạo kì trấn áp hạ xuống, theo không lồ kiếm khí hư ảnh tung tích, một đạo kịch liệt tiếng xé gió kích thích ở đây màng nhĩ của mọi người, kia phần thanh thế, quả nhiên là làm cho người ta sợ hãi cực kỳ.

Cổ Đạo kì giống như điên cuồng cười lớn, hai tay hư gợn lên, đem không lồ bóng kiếm cứng rắn tiếp được, sau đó hét lớn một tiếng, Thuế Phàm cảnh võ giả tu vi không hề có giữ lại cuốn tới, mệnh môn linh lực nhập vào cơ thể, đem không lồ bóng kiếm trực tiếp chấn vỡ, "Đồ có nó hình, như vậy điểm uy lực, liền Tụ Linh cảnh hậu kỳ cũng không bằng."

Sóng gợn không yêu tuyệt mỹ khuôn mặt vọt lên một vòng đỏ tươi, một lát sau, phun ra một ngụm nhỏ máu tươi, nguyên bản hồng nhuận tuyệt mỹ khuôn mặt trong chớp mắt trở nên trắng xám vô cùng.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tới Cường Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43: trước bão táp tịch

Cổ Đạo kì giống như quỷ mị đồng dạng trong chớp mắt xuất hiện ở sóng gợn không yêu sau lưng, cực kỳ hung ác đánh ra một chương.

Sóng gọn không Yêu Thần tình biến đổi, lúc trước đạo kia công kích để cho Cổ Đạo kì phá vỡ, để cho trong cơ thể nàng linh lực ở vào hỗn loạn trạng thái, lúc này cần bản trốn tránh không khỏi.

Phanh

Một này chương cứng rắn đánh trúng vào sóng gọn không yêu vai trái, lại lần nữa phun ra một ngụm nhỏ máu tươi, sóng gọn không yêu thân thể vô hướng một bên té rớt mà đi, liền ngay cả một mực nhanh nắm tại trường kiếm trong tay đều mất rơi trên mặt đất.

Cổ Đạo kì đưa tay hư nắm, rơi xuống trên mặt đất trường kiếm nhất thời bị hấp vào trong tay, chậm rãi mon trốn thân kiếm, thần sắc gian lướt qua một tia hưng phấn, "Dĩ nhiên là Thiên giai sơ cấp thần binh, ông trời đối đãi ta không tệ a!"

Sóng gọn không yêu thấy được chính mình trường kiếm rơi vào Cổ Đạo kì chi thủ, trong hai tròng mắt không khỏi hiện ra lạnh lùng vẻ.

"Xem ra các ngươi tỷ đệ lai lịch không nhỏ, không biết phẩm giai công pháp, Thiên giai sơ cấp thần binh, còn có bao nhiêu kinh hi chờ ta đâu này?" Cổ Đạo vị tướng hiểm thấy trường kiếm thu hồi, xấu xí đến cực điểm trên mặt tràn ngập hưng phấn vẻ, "Đem ngươi sở học công pháp giao ra đây, bốn tọa có lẽ có thể tha cho ngươi một mạng."

Sóng gọn không yêu nhìn chằm chằm Cổ Đạo kì trong hai tròng mắt không thấy mấy may e ngại, có chỉ là vô tận băng lãnh.

"Ngươi bây giờ không nói, không quan hệ, đợi bốn tọa đem Ứng Vô Ngân bắt lấy, đến lúc sau nhìn ngươi có nói hay không." Cổ Đạo kì lơ đãng, tùy ý phát phát tay, "Đem nàng giắt ở vón tòa trạch viện, Ứng Vô Ngân lúc nào, liền lúc nào thả nàng hạ xuống."

Mấy cái Tụ Linh cảnh giai đoạn trước võ giả tiến lên đem sóng gọn không yêu kéo tới chỗ chọi, Tiết chính kì tầm mắt đảo qua sóng gọn không yêu nhanh nhẹn hấp dẫn thân thể mềm mại, thấp kêu lên: "Chủ nhân, có thể hay không đem cái này tiểu nương bi ban cho tiểu nhân?"

Cổ Đạo kì vẫn Ngôn hung hăng hướng phía Tiết chính kì quăng một chương, "Làm càn, nàng này bốn tọa hoàn hữu trọng dụng, hơn nữa, Thuế Phàm cảnh võ giả há lại ngươi bức này kiến hội có thể nhúng chàm" bản thân hần thân là Thuế Phàm cảnh võ giả, cũng sớm đã không đem Thuế Phàm cảnh trở xuống võ giả để vào mắt, trong lòng của hắn, chỉ có Thuế Phàm cảnh trở lên võ giả mới là đồng loại của hắn. hiện giờ một con kiến hôi vậy mà muốn nhúng chàm đồng loại của hắn, để cho hắn há có thể không giận.

Tiết chính kì mặt mũi tràn đầy hoảng hốt vẻ, hai đầu gối quỳ xuống đất, không ngừng dập đầu lấy khấu đầu, "Đúng, đúng, thuộc hạ biết sai, thuộc hạ biết sai, chủ nhân bớt giận." hần lúc này, đầu hoàn hữu nửa phần tách khí táo bạo không ai bì nổi bộ dáng.

"Như có lần sau, coi chừng cái mạng nhỏ của ngươi khó giữ được." Cổ Đạo kì hừ lạnh một tiếng, sau đó trực tiếp quay người rời đi.

Thẳng đến Cổ Đạo kì thân ảnh triệt để biến mất, Tiết chính kì rồi mới dám đứng dậy, lau đi mồ hôi lạnh trên trán, tầm mắt đảo qua sóng gọn không yêu, trong mắt lướt qua vẻ không cam lòng, "Còn thất thần làm gì vậy? vội vàng đem này tiểu nương bi treo đến chủ nhân trong trạch viện."

Phú quý Thành trung một cái tinh xảo tiểu viện, có hai người đối lập mà ngồi, tại trong bọn họ, bày đặt một cái bàn cờ, quân cờ trên bàn cờ đen trắng từ chẳng chịt tự động, tại hai người bên cạnh thân, đứng một cái dung nhan tuyệt mỹ, lộ ra một cổ yêu mị khí tức nữ tử.

Khuôn mặt tuấn lãng thanh niên buông xuống một đứa con, "Dày đặc huynh, xem ra Cổ Đạo kì tên kia lại không an phận."

Bị hần xưng là dày đặc huynh thì là một vị toàn thân tản ra bá đạo khí tức trung niên nam tử, lúc này hần nhẹ gõ bàn cờ, nói: "Tên kia chính là người điên, gặp người liền cắn. bất quá, ta tò mò là mặt khác một cổ hơi thở, phú quý Thành trung lúc nào lại xuất hiện Thuế Phàm cảnh võ giả?"

Tuấn lãng thanh niên lắc đầu, ý bảo chính mình cũng không biết, sau đó quay đầu hướng kia yêu mị nữ tử từ hỏi: "Quán Quán cũng hiểu biết?"

Tên là Quán Quán yêu mị nữ tử tròn mắt nhìn tuấn lãng thanh niên liếc một cái, phong tình vạn chủng nói: "Tà Phi Vũ, đừng kêu thân thiết như vậy, chúng ta trong đó cũng không quen thuộc đến loại trình độ này."

Tà Phi Vũ cười khở lắc đầu, Quán Quán khẽ cười nói: "Ta cũng chưa từng nghe nói qua phú quý Thành trong có xuất hiện cái khác Thuế Phàm cảnh võ giả bóng dáng, bất quá, tại một năm trước, có một cái nữ tử đến chỗ này, ta Tăng âm thâm quan sát qua, chỉ bất quá, nhìn không thấu tu vi của nàng."

Trung niên nam tử nhíu nhíu mày, "Như thế xem ra, kia cổ hơi thở rất có thể chính là nữ tử kia rồi."

Quán Quán đầu ngón tay vuốt vuốt mái tóc lộn tóc, "Nữ tử kia các ngươi hẳn là cũng đã được nghe nói."

"Chúng ta cũng đã được nghe nói?" Tà Phi Vũ cùng trung niên nam tử liếc nhau một cái, chợt ánh mắt ngưng tụ, "Cái kia Ứng Vô Ngân Nhị tỷ?"

Quán Quán điểm nhẹ trán, cười duyên nói: "Xem ra có trò hay để nhìn, nếu là chúng ta không có cảm ứng sai, hiện giờ cái kia sóng gọn không yêu hẳn là bị Cổ Đạo kì chỗ bắt được. không biết cái kia gọi Ứng Vô Ngân tiểu gia hỏa phải làm sao đâu này?"

Bọn họ trong miệng thảo luận Ứng Vô Ngân, lúc này đang tại mấy chục đầu lục giai Man Thú bao vây bên trong.

"Múa kiếm thức."

Phản Thủy Kiếm trên phóng xuất ra vô số đạo linh lực, tại Man Thú thân thể cao lớn trên thiết cát xuất từng đạo miệng vết thương, "Lạc kiếm thức."

Giống như cuồng phong quét lá rụng đồng dạng, ngăn ngăn trong chốc lát, Ứng Vô Ngân liền đem mấy chục đầu Man Thú tất cả đều giết chết.

Thu hồi Phản Thủy Kiếm, Ứng Vô Ngân trong nội tâm âm thầm than nhẹ, trong mắt hiện ra một chút vẻ thất vọng, hấn hao hết tâm tư dẫn mấy chục đầu lục giai Man Thú, hiệu quả lại vẫn là cực kỳ bé nhỏ, hiện giờ lục giai Man Thú, dù cho số lượng nhiều hơn nữa, cũng không cách nào đối với chính mình sản sinh uy hiếp.

Đang muốn từ những Man Thú này trong cơ thể lấy ra thú Ngọc thời điểm, một hồi dồn dập yếu ớt tiếng cười vền vền truyền lọt vào trong tai, Ứng Vô Ngân hơi sững sờ, này tiếng cười hấn cũng không xa lạ gì, đây là bọn hấn tiểu đội ở giữa liên hệ phương pháp, biết cái này chỉ có bốn người bọn họ, đại võ ba người hôm qua mới phản hồi phú quý Thành, như thế nào nhanh như vậy sẽ trở lại sao? chẳng lẽ, xảy ra điều gì biến cố hay sao?

Nghĩ tới đây, Ứng Vô Ngân nội tâm không khỏi dâng lên một cỗ dự cảm bất tường, chẳng quan tâm còn không có lấy ra thú Ngọc, bay thẳng đến tiếng cười khỏi nguồn vị trí chạy như bay.

Bá

Kịch liệt tiếng xé gió vang lên, Ứng Vô Ngân tốc độ cực nhanh xuyên qua từng khóa đại thụ, tới gần tiếng cười khỏi nguồn vị trí thời điểm, đại võ huy nhđệ thân ảnh của hai người ánh vào tầm mắt.

Như thế nào chỉ có đại võ hai huy nhđệ? Ứng Vô Ngân trong nội tâm trầm xuống, chẳng lẽ thật sự là đã xảy ra chuyện? bằng không sóng gợn không yêu tại sao không có đồng thời trở về.

Đại võ thấy được vội vàng chạy tới Ứng Vô Ngân, vội vàng gỡ xuống trong miệng trúc tiêu, vẻ mặt vẻ lo lắng hô: "Đội trưởng, đã xảy ra chuyện."

Ứng Vô Ngân bay vút to lớn võ bên cạnh, sắc mặt trầm xuống, "Đừng hoảng hốt, Nhị tỷ người nàng đâu này?"

"Chúng ta tại phú quý Thành trung đụng phải Tiết chính kì, Nhị tỷ cản lại tất cả mọi người, để cho chúng ta đi trước." đại võ trên mặt có vẻ xấu hổ, cai đầu dài vui đến cực thấp, tựa hồ không dám nhìn thẳng Ứng Vô Ngân.

"Tiết chính kì?" Ứng Vô Ngân ánh mắt trong chớp mắt lạnh lùng, "Nhị tỷ mặc dù có tổn thương trên người, thế nhưng chỉ là một cái Tiết chính kì cây vốn không phải là đối thủ của nàng."

"Nhị tỷ có tổn thương trên người?" đại võ mãnh liệt ngẩng đầu, một bộ không dám tin vẻ, một bên tiểu Vũ cũng giống như thế. có tổn thương trên người còn có thể mạnh như vậy vượt qua?

Đại võ trong đầu vền vền nhớ tới cái kia thấp bé xấu xí Cổ Đạo kì, trong chớp mắt sắc mặt đại biến, "Không tốt, Nhị tỷ đã có tổn thương trên người, tuyệt đối không phải là Cổ Đạo kì đối thủ."

"Cổ Đạo kì? chẳng lẽ là Tiết chính kì sau lưng người kia?" Ứng Vô Ngân trong nội tâm trầm xuống, đạt được đại võ khẳng định trả lời, luống cuống tâm tình tại trong lòng trong chớp mắt tràn ngập ra.

"Các ngươi tạm thời lưu ở nơi đây, ta quay về phú quý Thành một chuyến."

Ứng Vô Ngân hít sâu một hơi, trong mắt ngưng tụ càng ngày càng mãnh liệt hàn mang, trực tiếp quay người hướng phía phú quý Thành phương hướng bay vút mà đi.

Cổ Đạo kì, mặc kệ ngươi có phải hay không Thuế Phàm cảnh võ giả, nếu là dám can đảm làm bị thương sư tỷ, ta liền đem ngươi băm thây vạn đoạn. Ứng Vô Ngân ánh mắt lạnh lùng, trước kia kia luôn là mang theo ôn hòa nụ cười thanh tú khuôn mặt, lúc này trở nên lạnh như hàn băng.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 44: sát khí ngập trời

Phú quý Thành trung một cái xa hoa trong trạch viện, lúc này chính tụ tập rất nhiều võ giả, quá tất cả đều là Tụ Linh cảnh, những võ giả này sao quanh trăng sáng đồng dạng vây quanh một cái xấu xí thấp bé quái nhân.

Trong sân mọc ra một khóa đại thụ, sóng gợn không yêu hai tay bị dây thừng chặt chẽ cột, treo ở đại thụ thân cành, bởi vì lúc trước bị Cổ Đạo kì kích thương cổ, nằng lúc này khí tức uể oải, tuyệt mỹ khuôn mặt trắng xám Nhục Tuyết, không có chút nào huyết sắc, khóe môi kia một tia máu cực kỳ dễ làm người khác chú ý, làm cho người ta nhìn có dũng khí ta thấy vừa yêu vừa thương cảm giác.

Tiết chính kì nhìn nhìn treo ở trong sân sóng gợn không yêu, hướng phía Cổ Đạo kì cực kỳ cung kính nói: "Chủ nhân, người nói Ứng Vô Ngân sẽ đến không?"

Cổ Đạo kì nhếch môi cười cười, "Nếu như Ứng Vô Ngân không phải là cái mềm trứng dái, liền nhất định sẽ, rốt cuộc hán Nhị tỷ thế nhưng là tại chúng ta trên tay."

Tiết chính kỳ vẫn Ngón trên mặt lộ ra một tia nhe răng cười, một năm trước bại vào Ứng Vô Ngân chỉ thủ để cho hán một mực không thể tiêu tan, hiện giờ rốt cục có cơ hội có thể rửa sạch trước hồ thẹn, hán nhất định phải làm cho phú quý Thành trung những người khác biết, đặc tội hán Tiết chính kì, tuyệt đối không có kết cục tốt.

"Cổ Đạo kì, ta Ứng Vô Ngân tới."

Một đạo ngậm lấy nồng đậm sát khí lạnh lùng tiếng vang triệt toàn bộ phú quý Thành.

"Hắc hắc hắc, tới ngược lại là rất nhanh." Cổ Đạo kì thần sắc hưng phấn, mạnh mẽ khí thế phóng lên trời, gần như đem trọn cái phú quý thành đô bao phủ ở trong, hán đây là nhắc nhở Ứng Vô Ngân mình ở tại phương vị.

Tịch tĩnh chỉ sâm cùng phú quý Thành trong đó cự ly tuy cũng không xa lắm, thế nhưng cũng tuyệt đối không tính gần, bình thường đại vô bọn họ từ tịch tĩnh chỉ sâm chạy về phú quý thành đô cần tiêu phí mấy canh giờ, mà Ứng Vô Ngân lại là tại một canh giờ không được trong thời gian đuổi ở đây.

"Tại nơi này."

Cảm nhận được cổ này cực kì mạnh mẽ khí thế, Ứng Vô Ngân ánh mắt hơi trầm xuống, thân hình khẽ động, bay thẳng đến khí thế ngọn nguồn bạo lướt mà đi, sư tử, người có thể ngàn vạn không cần có sự tình.

Hán sớm đã đem Vô Song phong trở thành nhà của mình, mà sóng gợn không chúng yêu người tức thì bị hán coi là người nhà, hiện giờ sóng gợn không yêu sinh tử chưa biết, để cho hán lòng nóng như lửa đốt. trong thời gian ngắn ngủi như thế chạy về phú quý Thành, dù cho tu vi của hán là Tụ Linh cảnh hậu kỳ, cũng khó tránh khỏi có một chút không chịu đựng nổi, hán lúc này hô hấp thoáng mất trật tự, khuôn mặt thanh tú trên thấp thoáng có thể thấy một chút mồ hôi.

Bá

Ứng Vô Ngân xuyên qua từng tòa viện lạc, như Đại Bàng giương cánh thả người nhảy lên, trực tiếp rơi vào Cổ Đạo kì này tòa xa hoa trong trạch viện.

Chẳng quan tâm trong trạch viện đông đảo Tụ Linh cảnh võ giả, Ứng Vô Ngân không ngừng quét mắt, thấy được bị treo móc ở giữa không trung sóng gợn không yêu thời điểm, đồng tử không khỏi co rút lại, chợt một cổ cuồng bạo sát khí lấy hán làm trung tâm, trắng trợn tràn ngập ra.

"Cổ Đạo kì, người nói, ta phải như thế nào báo đáp người đối với ta Nhị tỷ chiều cổ đầu này?"

Băng lãnh thanh âm đàm thoại từ Ứng trong miệng Vô Ngân phun ra, hán xoay người, tầm mắt trực tiếp rơi vào Cổ Đạo kì trên người, hán lúc này, trong hai mắt nhìn không đến một tia cảm tình ba động.

Cổ Đạo kì càn rỡ cười lớn, kia phò xấu xí đến cực điểm trên khuôn mặt hiển thị rõ dữ tợn, "Tiểu tử, chỉ cần các người đem sở học công pháp tất cả đều giao ra, bản tọa liền phát lần thiện tâm, tha các người một mạng."

"Chắc chắn, ta nói Cổ tên điên, người như thế nào càng lẫn lộn càng trở về, hiện giờ vậy mà lấy Thuế Phàm cảnh võ giả tu vi khi dễ Tụ Linh cảnh, cũng không sợ ném đi thân phận."

Theo thanh âm đàm thoại vang lên, tam đạo thân ảnh vền vền xuất hiện ở trong hư không, lẳng không hư lập, đây là Thuế Phàm cảnh võ giả mới có thể làm được sự tình.

Cổ Đạo kì khẽ ngẩng đầu, kiệt kiệt cười quái dị vài tiếng, "Tà Phi Vũ, mực Quán Quán, dày đặc Thiên hạo, bản tọa sự tình các người tốt nhất đừng nhúng tay, bằng không, tự gánh lấy hậu quả."

Theo một tháo chạy như chuông bạc tiếng cười duyên, mực Quán Quán ba người từ trong hư không rơi xuống, "Người rách rưới sự tình, chúng ta có thể không có hứng thú nhúng tay, chỉ là qua tham gia nào nhiệt mà thôi."

Ba người mới vừa ở trong sân đứng lại, vài đạo tiếng xé gió vền vền vang lên, sau đó lại có tam đạo thân ảnh lướt tiến trong nội viện, rõ ràng là mực mạn linh, thương Tu Văn cùng bàn Phi kưu.

Cổ Đạo kì cười quái dị một tiếng, xấu xí trên mặt không có bởi vì mực Quán Quán đám người đến mà có chút động dung, "Như thế tốt lắm, nếu là nhúng tay, đừng trách bản tọa trở mặt vô tình."

Ứng Vô Ngân tầm mắt đảo qua mực Quán Quán đám người, thấy được mực man linh ba người đứng sau lưng bọn họ, liền minh bạch này ba cái Thuế Phàm cảnh võ giả chỉ sợ sẽ là mặt khác ba cái tiểu đội chân chính chương khống người. tương đồng Thuế Phàm cảnh võ giả, Cổ Đạo kì đối với ba người này vậy mà như thế không khách khí, xem ra tại bốn người bọn họ, Cổ Đạo kì e rằng là lợi hại nhất kia một cái.

"Tiểu tử, suy tính như thế nào? giao ra sở học công pháp, bản tọa liền tha các ngươi rồi đi." thật lâu không nghe được Ứng Vô Ngân trả lời, Cổ Đạo kì tựa hồ có chút không kiên nhẫn, theo như lời hăn ngược lại cũng không phải là là lừa gạt Ứng Vô Ngân, vốn hăn chỉ là ngẫu nhiên gian dụng phải sóng gọn không chúng yêu người, Ứng Vô Ngân tại một năm trước đánh bại Tiết chính kì, rồi độc xà tiểu đội thể diện, hăn đối với nó tự nhiên là không có hảo cảm, dụng phải Ứng Vô Ngân đồng bạn, liền nổi lên sát tâm.

Không nghĩ tới sóng gọn không yêu vậy mà cũng là một người Thuế Phàm cảnh võ giả, chỉ là bản thân bị trọng thương, nhìn thấy sóng gọn không yêu chợt thì triển kiếm chiêu phẩm giai không thấp, hơn nữa nó binh khí lại càng là Thiên giai sơ cấp thần binh, điều này không khỏi làm hăn nổi lên lòng tham.

Võ giả tu võ, tư chất đích xác trọng yếu phi thường, thế nhưng công pháp cũng đồng dạng trọng yếu, một cái tư chất tuyệt đỉnh người, nếu là không có công pháp tốt, cũng không cách nào trèo lên võ đạo đỉnh phong. nếu là Ứng Vô Ngân chịu đem võ học công pháp giao ra, thả bọn họ, cũng không có cái gì, tại Cổ Đạo kì trong nội tâm, không có thiện ác chi phân, Thuế Phàm cảnh trở xuống võ giả, dưới cái nhìn của hăn, chỉ là kiến hôi mà thôi, ngẫu nhiên phóng sinh một lần, cũng là có thể.

"Cổ Đạo kì, bớt sàm ngôn, hôm nay không phải là ngươi chết, chính là ta vong."

Nồng đậm phảng phất giống như như thực chất sát khí tràn ngập, Ứng Vô Ngân tâm niệm vừa động, Phần Thủy Kiếm trong chớp mắt xuất hiện ở nó trong tay.

Keng

Một tiếng Kiếm minh hưởng Khởi Phần Thủy Kiếm cùng với hàn quang, dĩ nhiên ra khỏi vỏ, mũi kiếm đối với Cổ Đạo kì, Ứng Vô Ngân cảm kiếm tay phải vững như Thái Sơn, không có chút nào run rẩy, không hề linh lực trong chớp mắt bộc phát ra, Tụ Linh cảnh hậu kỳ tu vi không có chút nào giữ lại.

Không hề linh lực pha lấy nồng đậm sát khí, bao phủ viện lạc, liền ngay cả hư không phảng phất đều đã có một tia vận vẹo cảm giác, ngoại trừ Cổ Đạo kì này bốn cái Thuế Phàm cảnh võ giả, còn lại mọi người đều là rút lui ba bước, thần sắc kinh hãi nhìn qua cái kia như Tu La thân ảnh.

Tà Phi Vũ trong ánh mắt có một tia chấn kinh, "Này sát khí, so với Cổ tên điên chỉ có hơn chứ không kém a."

"Không chỉ như thế, ngươi chú ý tới không có, linh lực của hăn hùng hậu trình độ vượt xa phổ thông Tụ Linh cảnh võ giả." mực Quán Quán trong hai tròng mắt hiện ra dị sắc.

Dày đặc bất phẩm cùng Tà Phi Vũ liếc nhau một cái, thấp giọng hoảng sợ nói: "Tuyệt phẩm linh mạch."

Ba người bọn họ đều là thượng phẩm linh mạch, thế nhưng là tại Tụ Linh cảnh hậu kỳ thời điểm, linh lực hùng hậu trình độ hay là kém hơn Ứng Vô Ngân, như thế liền chỉ có một khả năng, đó chính là Ứng Vô Ngân chính là có được tuyệt phẩm linh mạch thiên tài.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 45: đối chiến Cổ Đạo kì

Vô tận sát khí lấy Ứng Vô Ngân làm trung tâm, mang theo khổng lồ linh lực trắng trợn cuồng quyền, vền vền, thân hình hăn khẽ động, lại không có hướng Cổ Đạo kì phát động công kích, mà là trực tiếp phóng tới bị treo móc ở đại thụ thân cành ở dưới sóng gọn không yêu, Phần Thủy Kiếm vung lên mà qua, buộc chặt lấy sóng gọn không yêu dây thừng phát ra một tiếng thanh thúy đứt gãy âm thanh.

Tiết chính kì nhìn thấy một này mạc sắc mặt không khỏi có chút bất mãn, "Chủ nhân, tiểu tử này quá mức làm càn."

"Do hăn đi, lượng bọn họ cũng trốn không thoát bản tọa lòng bàn tay." Cổ Đạo kì đối với cái này ngược lại là không sao cả, một cái Tụ Linh cảnh hậu kỳ võ giả mà thôi, tại hăn hàng thật giá thật Thuế Phàm cảnh trước mặt, có thể lật lên bao nhiêu sóng gió hoa?

Ứng Vô Ngân một bả ôm lấy sóng gọn không yêu eo nhỏ, cẩn thận từng li từng tí hướng về mặt đất, sợ chạm đến người sau miệng vết thương, "Nhị tỷ, ngươi không sao chứ?"

Từ Ứng Vô Ngân tới chỗ này bắt đầu, sóng gọn không yêu tầm mắt sẽ không rời đi hăn, lúc này sóng gọn không yêu nội tâm có một tia không hiểu xúc

động, trước mắt thanh tú thiếu niên vì mình, cũng dám trực tiếp đối mặt Thuế Phàm cảnh võ giả, hiện giờ Ứng Vô Ngân sớm phi lúc trước cái kia ngày thơ thiếu niên, Thuế Phàm cảnh võ giả khủng bố hẳn không có thể không biết, mặc dù như thế, hẳn như cũ vẫn là tới.

Thật lâu không nghe được sóng gọn không yêu hưởng ứng, Ứng Vô Ngân nội tâm không khỏi quỳnh lên, nắm cả sóng gọn không yêu tay trái rất nhỏ lung lay, "Nhị tỷ, người đừng làm ta sợ."

Sóng gọn không yêu bị Ứng Vô Ngân lo lắng tiếng gọi âm ỉ bừng tỉnh, cực kỳ nhỏ âm thanh ho khan vài cái, nhẹ giọng nói ra: "Yên tâm đi, ta không có gì lớn ngại."

"Vây hảo, vậy là tốt rồi." Ứng Vô Ngân thở dài một cái, lúc trước nóng vội, hẳn đều đã quên chính mình là một cái võ giả, lúc này phản ứng kịp, vội vàng vận chuyển linh lực kiểm tra rồi hạ sóng gọn không yêu thân thể, phát hiện xác thực như sóng gọn không yêu theo như lời, tuy nó trong cơ thể linh lực có chút hỗn loạn, thể nhưng cũng không đáng lo.

Ứng Vô Ngân đem sóng gọn không yêu ôm ngang lên, kia lần động tác cực kỳ nhỏ tâm, mở ra bộ pháp, đi đến mực man linh, "Man linh tỷ, thỉnh cầu trước chiếu cố ta Nhị tỷ một lát."

Mực man linh nghe vậy đem tầm mắt hướng về mực Quán Quán, đạt được người sau gật đầu cho phép qua đi, rồi mới tiếp nhận sóng gọn không yêu, kêu lên: "Không có vấn đề."

Ứng Vô Ngân gật gật đầu, trong hai mắt có một tia cảm kích, chợt hít sâu một hơi, đang muốn lúc xoay người lại bị sóng gọn không yêu hô ở, "Người, chính người coi chừng, nếu là đánh không lại, người liền tìm một cơ hội chạy trốn a! không cần để ý tới ta."

Sóng gọn không yêu thần sắc cực kỳ chăm chú, Ứng Vô Ngân nhìn qua kia Trương tuyết mỹ trắng xám khuôn mặt, khoe miệng hơi hơi giơ lên, "Nhị tỷ, trừ phi là ta chết đi, bằng không, bất cứ thương tổn gì đến người của người, ta cũng phải làm cho bọn họ chết không có chỗ chôn."

Một này lời nói nói cực kỳ kiên định, tiếng nói hạ xuống, hẳn trực tiếp quay người mặt hướng Cổ Đạo kì, đầy trời sát khí ngưng tụ lên, toàn bộ hướng phía Cổ Đạo kì đè xuống.

Cổ Đạo kì kia Trương xấu xí trên mặt lần đầu lộ ra một tia kinh ngạc, "Ồ, tuổi còn nhỏ, vậy mà ngưng tụ khủng bố như thế sát khí, không sai."

"Bất quá, nếu là cho rằng bằng này liền có thể chống lại Thuế Phàm cảnh võ giả, vậy người cũng không tránh khỏi quá mức ý nghĩ hảo huyền."

Lúc trước Ứng Vô Ngân thả ra sát khí quá phân tán, hiện giờ ngưng tụ lên, trực tiếp nhắm vào Cổ Đạo kì một người, mặc dù Cổ Đạo kì thân là Thuế Phàm cảnh võ giả, cũng cảm nhận được một tia áp lực cảm giác.

Ứng Vô Ngân ánh mắt lạnh lùng Như Băng, chẳng quản sóng gọn không yêu cũng không đáng lo, thể nhưng Cổ Đạo kì dám dẫm thương sóng gọn không yêu, này xúc phạm hẳn nghịch lân, trong lòng của hắn, Kiểm Tông không trên hai vú hết thầy, chiếm cứ không hề vị trí.

"Có phải hay không ý nghĩ hảo huyền, thử một chút chẳng phải sẽ biết." không có ẩn chứa mây may cảm tình ba động thanh âm đàm thoại từ Ứng Vô Ngân trong miệng phun ra, chợt một cỗ mạnh mẽ linh lực bộc phát ra, Phần Thủy Kiếm lấy một loại thể không thể đỡ đáng đáp trực tiếp đâm về Cổ Đạo kì, đi đến một nửa thời điểm, Phần Thủy Kiếm thân kiếm vền vền biến mất, "Vô Song Kiếm Pháp, ẩn kiếm thức."

Cổ Đạo kì không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, Ứng Vô Ngân một cái này ẩn kiếm thức dưới cái nhìn của hắn tuyệt đối sẽ không thấp hơn Địa giai cao cấp, này hai tỷ đệ quả nhiên người mang tuyệt thế công pháp, ông trời thật là đối đãi ta không tệ, nghĩ tới đây, Cổ Đạo kì kia Trương xấu xí trên mặt che kín hưng phấn tiếu ý, chợt cực kỳ tùy ý đánh ra một chương.

Phanh

Nhìn như tùy ý một chương, vậy mà trực tiếp vỗ trúng che dấu Khôi thân kiếm Phần Thủy Kiếm, theo chương kiếm gặp nhau, một tiếng vang thật lớn đồng thời, bình địa dâng lên một cỗ cuồng phong, lấy hai người làm trung tâm, hướng phía bốn phía cuốn ra.

Một bên xem cuộc chiến dày đặc bắt phàm sờ lên trần đầy râu ria cái cằm, "Có ý tứ, các người nói vậy cái tên là Ứng Vô Ngân thiếu niên có thể tại Cổ tên điên thủ hạ chống đỡ mấy chiêu?"

"Nếu là Cổ tên điên phát huy ra thực lực chân chính, thiếu niên này liền một chiêu đều chống đỡ không được, mặc dù hẳn có được tuyệt phẩm linh mạch." Tả Phi Vũ ngữ khí cực kỳ khẳng định, tại bốn người bọn họ, Cổ Đạo kì không khỏi tu vi cao hơn một bậc, lại càng là có một kiện bí bảo, đây cũng là Cổ Đạo kì tại mặt đối với ba người bọn họ thời điểm, dám như thế không khách khí nguyên nhân.

Mực Quán Quán đầu ngón tay vuốt vuốt một nắm lọn tóc, phủ Mị cười nói: "Ta xem chưa hẳn, thiếu niên này e rằng đối với người nhóm nghĩ đơn giản như vậy."

Dày đặc bắt phàm cùng Tả Phi Vũ nghe vậy không khỏi hướng phía mực Quán Quán quăng đi hỏi mực quang, mực Quán Quán nhẹ giọng cười cười, "Đây là một cái trực giác của nữ nhân."

Nghe được mực Quán Quán nói như vậy, dày đặc bắt phàm cùng Tả Phi Vũ hai người một hồi ngạc nhiên, chợt cười khò lắc đầu, một lần nữa đem lực chú ý đặt ở trong sân.

Tại ba người sau lưng, mực man linh chính vịn sóng gọn không yêu, "Các người tỷ đệ hai người thật đúng là thần bí, nghe tỷ tỷ của ta nói, người là một cái

Thuế Phàm cảnh võ giả, ngay từ đầu ta còn thực không thể tin được nha."

Sóng gợn không yêu cũng không có phản ứng mực man linh, tính tình của nàng luôn luôn có chút trong trẻo nhưng lạnh lùng, nàng lúc này đem toàn bộ lực chú ý đều đặt ở cái kia thanh tú thiếu niên trên người.

Thấy sóng gợn không yêu không có phản ứng chính mình, mực man linh kiều mị trên mặt đẹp không khỏi lướt qua một tia bất mãn vẻ, bất quá vừa nghĩ tới nó đệ đệ đang cùng Thuế Phàm cảnh võ giả giao chiến, cũng liền thích hoà. nhà mình đệ đệ ở vào trong nguy hiểm, tự nhiên là không thể nào có hảo tâm tình.

Nhìn nhìn trong sân kia kịch liệt giao chiến tình cảnh, mực man linh quay đầu hỏi: "Nếu là người đệ đệ tử tại cái người điên kia trong tay, người phải làm sao?"

"Ta sẽ thoát đi phú quý Thành, ngày sau đem lấy này tánh mạng người, tôi có quan hệ, một cái đều sống không được."

Một này lần sóng gợn không yêu không có lại trầm mặc, mà là cực kỳ bình thản nói ra như vậy một phen.

Mực man linh tâm trung không hiểu nổi lên một chút lãnh ý, sóng gợn không yêu kia Trương không có chút nào huyết sắc tuyệt mỹ trên mặt nhìn không thấy một chút tức giận, phẳng phất là đang nói một kiện không có quan hệ gì với nàng sự tình.

"Lạc kiếm thức."

"Múa kiếm thức."

Trời cao thần kiếm quyết trung kiếm chiêu không ngừng tại Ứng Vô Ngân trong tay thi triển, kiếm khí tung hoành, phổ có tốt nhất bàn đá xanh mặt đất bị lăng lệ kiếm khí kéo ra từng đạo khe nứt.

"Hảo kiếm pháp, chỉ tiếc tu vi của người thực sự quá nhỏ yếu, kiến hô chính là kiến hô, mặc dù có được cao hơn giai công pháp, cũng chung quy là một kiến hô."

Cổ Đạo kì càn rỡ cười lớn, hai tay liên tục huy động, không ngừng đem Ứng Vô Ngân kiếm chiêu đánh nát. trời cao thần kiếm quyết đích thực là xảo diệu vô cùng, thế nhưng hai người tu vi chênh lệch quá lớn, để cho này tinh diệu kiếm chiêu trở nên có chút vô dụng công lao. Cổ Đạo kì mỗi một lần đều là cứng đối cứng, dựa theo Thuế Phàm cảnh võ giả hùng hậu linh lực cứng rắn đánh tan Ứng Vô Ngân kiếm chiêu.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 46: sát kiếm thức

Cổ Đạo kì mang trên mặt giễu cợt thần sắc, lại là tùy ý vung ra một chiêu, Ứng Vô Ngân chợt thi triển trời cao thần kiếm quyết, trước mặt hắn năm, căn bản không có một chút uy hiếp lực, cho dù là lực phá hoại kinh người Lạc kiếm thức cũng giống như vậy, thường thường không đợi Lạc kiếm thức trung che dấu lực phá hoại triệt để bạo phát đi ra, hắn đã dùng khổng lồ vô cùng linh lực trực tiếp đem đập vỡ, đây là Thuế Phàm cảnh cùng Tụ Linh cảnh ở giữa kinh người chênh lệch.

"Múa kiếm thức."

Lấy thân thể vì trục, Ứng Vô Ngân đem trời cao thần kiếm quyết trung múa kiếm thức phát huy phát huy tác dụng vô cùng, Phần Thủy Kiếm theo sau thân thể, cực nhanh xoay tròn lấy, từng đạo cuồng bạo linh lực tạt Xạ, ngưng tụ thành không vài đạo kiếm khí, tất cả đều hướng phía Cổ Đạo kì vọt tới.

Cổ Đạo kì thần sắc nhẹ nhõm vung tay áo bảo, những cái này ẩn chứa kinh người lực phá hoại kiếm khí trong chớp mắt bị bắn ra, chỉ một thoáng, này trong sân bàn đá xanh mặt đất, nhiều hơn vô số đạo khe nứt, "Tiểu tử, đến đi đàm nhiệm hay không đàm nhiệm chức vụ này mấy chiêu? nếu là không có chiêu mới này, bốn tọa cũng sẽ không khách khí."

Từ đầu đến cuối, Cổ Đạo kì cũng không có phát huy ra thực lực chân chính, hắn lấy một loại miêu đùa giỡn con chuột tâm tính chơi đùa lấy Ứng Vô Ngân, chỉ cần muốn nhìn xem người sau kiếm pháp đến cùng có nhiều xảo diệu mà thôi.

Ứng Vô Ngân bứt ra trở ra, trong nội tâm cực kỳ không cam lòng gào thét, thế nào? tu vi chênh lệch thật sự quá lớn, đáng giận, chính mình cự ly Thuế Phàm cảnh đã cực kỳ tiếp cận, thế nhưng là tại chân chính Thuế Phàm cảnh võ giả trước mặt, hay là như thế vô lực sao?

Xem ra, chỉ có thể dùng một chiêu kia, Ứng Vô Ngân trong mắt hiện lên một tia kiên định, sau đó hít sâu một hơi, đem tàn mắt ra vô tận sát khí tất cả đều thu liễm, trong nháy mắt, nguyên bản sát khí tràn ngập viện lạc nhất thời trở nên sóng yên biển lặng.

Cổ Đạo kì trên mặt có chút vẻ kinh ngạc, "Như thế nào? bỏ qua? coi như ngươi thức thời, giao ra sở học công pháp, bổn tọa tha cho ngươi một mạng."

Ứng Vô Ngân ánh mắt lạnh lùng, không để ý đến Cổ Đạo kì, tay trái cực kỳ rất nhanh kết xuất một cái huyền ảo kiếm ấn, theo động tác của hắn, một cổ khí thể bằng bạc phóng lên trời, cổ khí thể này mạnh mẽ, vậy mà không chút nào kém cỏi hơn Thuế Phàm cảnh võ giả.

"Ồ, có chút ý tứ." Cổ Đạo kì trong mắt hiện lên một tia hưng phấn, cũng không có cắt đứt Ứng Vô Ngân động tác, người sau chợt thi triển xuất kiếm chiêu uy lực càng mạnh, hắn lại càng là vui mừng, nếu là có thể đạt được này tỷ lệ hai người sở tu công pháp, hắn tại vô đạo chi lộ trên nhất định có thể tiến thêm một bước.

Nguyên bản bị thu lại Khôi sát khí, theo Ứng Vô Ngân động tác, vền vền bộc phát ra, lần này, cũng không có nhằm vào bất kỳ người nào, mà là tất cả đều dùng mãnh vào Phần Thủy Kiếm, chỉ một thoáng, Phần Thủy Kiếm thân kiếm rung động không thôi, phát ra từng tiếng Kiếm kêu, Kiếm minh thanh thể lương vô cùng, trong đó tựa hồ ẩn chứa cực kỳ lực lượng kinh khủng.

Một này chiêu kiếm pháp, chính là trời cao thần kiếm quyết trung sát kiếm thức, bình thường thời điểm, Ứng Vô Ngân căn bản sẽ không đi sử dụng một này chiêu kiếm pháp, nguyên nhân chính là một này chiêu sát kiếm thức chính là thuộc về đã thương địch thủ một ngân, tự tổn 800 kiếm pháp. sát kiếm thức chỗ bộc phát ra lực lượng quá mức mạnh mẽ, không đã thương địch thủ trước, bản thân kinh mạch muốn trước thừa nhận này cổ cuồng bạo chi lực tra tấn, loại kia sâu tận xương tủy thống khổ, hắn thử qua một lần về sau đã lòng còn sợ hãi.

Sát kiếm thức danh như ý nghĩa, chính là lấy vô hình vô chất sát khí là chủ yếu lực lượng, đem tất cả sát khí hội tụ thân kiếm, sau đó ngưng tụ thành một chút, không khỏi có thể khiếp người tâm trí, càng là có thêm cực kì khủng bố lực sát thương.

Một bên xem cuộc chiến mực Quán Quán đám người đều là vẻ mặt vẻ mặt, Tà Phi Vũ lại càng là nhin không được thấp giọng kinh hô, "Đây, thiếu niên này quả đáng sợ."

Dày đặc bất phàm cực kỳ ngưng trọng nói: "Đâu chỉ là đáng sợ, quả thật chính là một cái yêu nghiệt. tại một này chiêu trước mặt, ta thậm chí có chừng vô pháp ngang hàng cảm giác, thiếu niên này bất quá chỉ là Tụ Linh cảnh tu vi mà thôi a."

Mực Quán Quán yêu mị trong hai tròng mắt dị sắc sóng gợn sóng gợn, "Tuyệt phẩm linh mạch, còn có được lấy có thể nói yêu nghiệt kiếm pháp, ta có cái ý nghĩ, các ngươi muốn nghe nghe sao?"

Tà Phi Vũ cùng dày đặc bất phàm liếc nhau, "Ngươi cũng không phải là muốn xuất thủ cứu hắn một mạng a?"

Mực Quán Quán gật gật đầu, nhẹ giọng nói ra: "Dệt hoa trên gấm Viên không bằng đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi, thiếu niên này chỉ cần không vẫn lạc, đợi một thời gian nhất định có thể trở thành danh chấn một phương tuyệt đỉnh cường giả."

Tà Phi Vũ hai người nghe vậy đều là trầm mặc không nói, trong mắt tuôn động lấy vẻ suy tư, mực Quán Quán trong lời nói ý tứ bọn họ tự nhiên minh bạch, bọn họ nếu là xuất thủ cứu giúp, thiếu niên này đối với bọn họ nhất định sẽ có mang cảm kích chi tâm, ngày sau đợi thiếu niên này Đăng Lâm đỉnh phong, bọn họ chỗ tốt nhưng là không cách nào đoán chừng.

Chỉ bất quá, Cổ tên diên cũng không phải là một cái dễ đối phó người a. vì một cái khả năng, đắc tội cái tên diên này, đến cùng có đáng giá hay không đến? nhìn nhìn cái kia tại trong sân cầm kiếm mà đứng thanh tú thiếu niên, Tà Phi Vũ cùng dày đặc bất phàm hai người thần sắc biến ảo bất định.

"Đệ đệ của ngươi thật là một cái yêu nghiệt, lấy hắn thực lực hôm nay, e rằng đủ để quét ngang cùng giai võ giả." mực man linh kia Trương xinh đẹp trên mặt che kín vẻ khiếp sợ, năng thế nhưng là nhớ rõ Ứng Vô Ngân tại một năm trước bất quá chỉ là Tụ Linh cảnh giai đoạn trước tu vi mà thôi, ngăn ngừa một năm phá hai tiểu cảnh không nói, thực lực còn xa vượt qua cùng giai võ giả, cái này căn bản là yêu nghiệt mới có thể làm được sự tình.

Sóng gợn không yêu môi mím thật chặt cặp môi đỏ mọng, hai con ngươi chỗ sâu trong có một tia lo lắng, Ứng Vô Ngân hiện tại chợt thi triển kiếm chiêu năng tuyệt không lạ lẫm, năng thế nhưng là thấy tận mắt qua Ứng Vô Ngân dùng ra một này chiêu về sau thăm trạng.

Theo càng ngày càng nhiều sát khí dùng mãnh vào Phần Thủy Kiếm, Kiếm minh thanh cũng càng dồn dập, ngăn ngừa trong mấy hơi thở, Ứng sắc mặt của Vô Ngân liền từ hồng nhuận chuyển hướng trắng xám, nếu là mắt nhỏ, mắt híp quan sát, liền sẽ phát hiện thân thể của hắn chính tại run rẩy không ngừng lấy.

Cổ nên trong cơ thể kinh mạch truyền đến đau nhức kịch liệt, Ứng Vô Ngân khẽ quát một tiếng, nắm lấy Phần Thủy Kiếm bạo lướt lên, mang theo phảng phất muốn thôn phệ thiên địa đồng dạng khủng bố khí thế, hướng phía Cổ Đạo kì phóng đi, "Vô Song Kiếm Pháp, sát kiếm thức."

Cổ Đạo kì cười quái dị một tiếng, song chưởng đánh ra, ở trên ẩn chứa linh lực cường đại đến cực điểm. lần này, hắn không hề có giữ lại bộc phát ra Thuế Phàm cảnh võ giả lực lượng, đối mặt Ứng Vô Ngân một này thức công kích, hắn hiển nhiên cũng không dám xem thường. rốt cuộc, một này chiêu thế nhưng là để cho tương đồng Thuế Phàm cảnh võ giả dày đặc bất phàm bọn người kinh hãi không thôi.

Oanh

Một cổ sóng khí tại trong sân mãnh liệt khuếch tán ra, Cổ Đạo kì một mực thông dong vô cùng xấu xí khuôn mặt trong chớp mắt thần sắc đại biến, lúc này hắn mới hiểu được vẫn là xem thường Ứng Vô Ngân chiêu kiếm pháp này uy lực, Phần Thủy Kiếm trên mang theo linh lực đối với hắn mà nói, cũng không có uy hiếp.

Để cho hấn sợ hãi chính là Phần Thủy Kiếm thượng truyền tới như thực chất sát khí, đạo này sát khí tinh thuần vô cùng, vậy mà muốn theo hai người tương giao, nhảy vào trong cơ thể của hấn. điều này làm cho hấn như thế nào không thần sắc đại biến? võ giả tuy khí lực mạnh mẽ, thế nhưng trong thân thể hay là cực kỳ yếu ớt, nếu để cho đạo này sát khí nhảy vào trong cơ thể, vậy cũng chỉ có một cái kết quả, chính là tử.

Muốn thành công? Ứng Vô Ngân trong mắt lướt qua vẻ vui mừng, vền vền, tại hấn cùng với Cổ Đạo kì trong đó xuất hiện một cái tám chấn bộ đáng quái dị đồ vật, đem sát kiếm thức tất cả lực lượng tất cả đều ngăn lại, sau đó từ trên tám chấn truyền đến một cỗ kinh khủng lực phản chấn.

Đột nhiên bị này biến, Ứng Vô Ngân căn bản phản ứng không kịp nữa, trực tiếp bị cỗ này lực phản chấn chỗ đánh bay, thân thể hướng về sau trượt xuống, sau khi rơi xuống đất rút lui trọn vẹn bảy bước, phương mới dừng thân hình.

Đây là cái gì quý đồ vật?

Ứng Vô Ngân trong nội tâm hiện ra mãnh liệt không cam lòng, mắt thấy sắp thành công, lại bị tám chấn bộ đáng quý đồ vật ngăn trở, không cam lòng tâm tình cộng thêm trong cơ thể kinh mạch bị hao tổn, không khỏi làm hấn liên tiếp phun ra mấy ngụm máu tươi.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tồi Cường Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: cưỡng ép đột phá

"Vậy tên diên lấy ra Long Tượng thuẫn, kết cục đã định." dày đặc bất phàm than nhẹ một tiếng, trong mắt có một tia tiếc hận, thanh tú thiếu niên đứng là cái yêu nghiệt, thế nhưng cùng Cổ tên diên so với, tu vi chênh lệch quá lớn, hơn nữa, kia tên diên hoàn hữu Long Tượng thuẫn hộ thân, căn bản không có một chút lo lắng.

Long Tượng thuẫn chính là một kiện Thiên giai sơ cấp phòng ngự thần binh, rèn đúc tài liệu lấy tự thập giai Man Thú Địa Long thú cùng hiện tượng thiên văn thú, này hai loại Man Thú tại thập giai Man Thú trung đều là cao cấp nhất tồn tại, mà bởi vậy rèn đúc xuất Long Tượng thuẫn, phòng ngự năng lực lại càng là đáng sợ dọa người, liên ngay cả Thuế Phàm cảnh võ giả cũng không thể đơn giản phá vỡ Long Tượng thuẫn phòng ngự. Cổ Đạo kì chính là mượn này thuẫn trợ giúp, mới hồn nhiên không đem ba người bọn họ để vào mắt.

Một bên Tả Phi Vũ tựa hồ làm xảy ra điều gì quyết định, trầm giọng nói: "Dày đặc huynh, đến lúc sau xuất thủ một lượt đi! tuy nói kia tên diên có Long Tượng thuẫn tương trợ, thế nhưng hợp ba người chúng ta chi lực, chưa chắc sẽ sợ hấn."

Dày đặc bất phàm về mặt kinh ngạc nhìn về phía Tả Phi Vũ, thật lâu, trùng điệp gật đầu một cái, "Nếu như liền người đều quyết định như vậy, dày đặc nào đó tự nhiên không thể quét hào hứng, cũng thế, đánh cuộc một lần cũng không sao."

Mục Quán Quán cười duyên một tiếng, quyến rũ hai con ngươi quét qua hai người, "Trực giác của nữ nhân thế nhưng là rất đáng sợ, ngày sau hai người các ngươi nhất định sẽ đối với đề nghị của ta vô cùng cảm kích. ít nói lời ơng tiếng ve, chúng ta tạm thời xem trước một chút, có lẽ thiếu niên này hoàn hữu thủ đoạn chưa từng thi triển nha."

Ba người một lần nữa đem tầm mắt phóng tới trong sân đi, lúc này bọn họ tuy thần sắc không khác, thế nhưng trong cơ thể đều là linh lực tuân động, chuẩn bị tại Ứng Vô Ngân hãm vào tuyệt cảnh thời điểm xuất thủ cứu giúp.

"Tiểu tử, bốn tọa Long Tượng này thuẫn uy lực như thế nào?" Cổ Đạo kì kiệt kiệt cười quái dị, cái kia tám chấn bộ đáng đồ vật phảng phất có linh tính đồng dạng, quây quanh tại hấn quanh thân, chậm rãi xoay tròn lấy.

"Long Tượng thuẫn?" Ứng Vô Ngân lau đi khóe miệng vết máu, nội tâm càng trầm trọng, vốn tưởng rằng dựa theo sát kiếm thức cường hấn uy lực, cho dù vô pháp đánh bại Cổ Đạo kì, cũng có thể khiến cho bị thương, không nghĩ tới Cổ Đạo kì vậy mà có được một món đồ như vậy kỳ bảo, đáng hận a!

"Đúng vậy, bằng vào này thuẫn, bốn tọa mặc dù đối mặt Thuế Phàm cảnh hậu kỳ võ giả, cũng có thể thành thạo, huống chi người Tụ Linh này cảnh kiến hôi!" Cổ Đạo kì cực kỳ tự phụ cười lớn, "Tiểu tử, bốn tọa kiên nhẫn đã mất, cuối cùng hỏi người một lần, sở học công pháp, trả phải không trao?"

"Cổ Đạo kì, thắng bại còn không có định, thiếu tại nơi này hồ nói mạnh miệng." Ứng Vô Ngân hung hăng cắn răng một cái, trong mắt vọt lên vẻ điên cuồng, hai tay mở rộng mà khai mở, "Thiên địa linh lực, hằng lâm thân ta, trợ ta đập phá cảnh tường ngăn cách, rút đi Phàm thân thể, thành tựu người."

Theo hấn tiếng nói hạ xuống, toàn bộ phú quý Thành trung linh lực bỗng nhiên bạo động, không chỉ như thế, phú quý Thành kéo xuất mấy trăm triệu linh lực đều là như thế, phảng phất bị vật gì dẫn dắt, hướng phía phú quý Thành chen chúc mà đi.

"Thật đáng sợ, đến tột cùng là ai? vậy mà lôi kéo nhiều như vậy linh lực, đây là người có thể làm được sao?"

Thành trung sẵn rất giả đều là bị này như thiên biến dị tượng làm chấn kinh đến, lúc này phú quý trên thành Không, tuân động lấy đại lượng linh lực, những linh lực này điên cuồng cuộn cuộn, chợt hướng phía phú quý Thành trung một phương nào hướng gào thét mà đi.

"Hắn điên rồi sao? đây là muốn cưỡng ép đột phá a, này, cao làm loạn." dày đặc bắt phàm sắc mặt đại biến, trong mắt đều là vẻ kinh hãi.

Muốn Đãng Lâm Thuế Phàm cũng không đơn giản như vậy, đầu tiên muốn đánh toái linh mạch, đem bề nát linh mạch ngưng tụ, ở đan điền vị trí hình thành Linh đan, một này quá trình hung hiểm vô cùng, nếu là hơi không cẩn thận, vô pháp ngưng tụ thành Linh đan không nói, liền ngay cả đánh nát linh mạch cũng không cách nào phục hồi như cũ, nếu là xuất hiện tình huống này, như vậy cũng chỉ có hai cái kết quả, một cái là đã chết vô tiêu, một người khác là tu vi mất hết, trở thành một triệt triệt đề phế vật, cả đời không cách nào nữa bước vào võ đạo.

Thần Châu phía trên Tụ Linh cảnh hậu kỳ võ giả như cá diếc sang sông (người mù quáng chạy theo mót), nhiều vô số kể. có thể thành tựu Thuế Phàm lại là ít lại càng ít, đây là vì cái gì? hoàn toàn là bởi vì đột phá thất bại giả lớn quá mức to lớn, nếu là không có làm tốt sách lược vẹn toàn, ai dám đơn giản thử đột phá? nếu là thất bại, nặng thì đã chết, nhẹ thì cả đời vô duyên cùng võ đạo chi lộ!

Tà Phi Vũ cùng mực Quán Quán hai người cũng là vẻ mặt chấn kinh, bọn họ cũng không nghĩ tới Ứng Vô Ngân lại dám như thế điên cuồng, đang đối chiến Thuế Phàm cảnh thời điểm cưỡng ép đột phá, chỉ là lúc này bọn họ lại là không có cách nào ngăn trở, võ giả đột phá Thuế Phàm cảnh thời điểm, thiên địa linh lực sẽ bảo hộ nó thân, cho dù là Thần Thoại cảnh xuất thủ, cũng không cách nào ngăn cản.

Ba người liếc mắt nhìn nhau, lông mày đều là nhíu chặt, đây hết thảy, đều chỉ có thể nhìn Ứng Vô Ngân chính mình rồi, đột phá thành công, đó là tốt nhất. nếu là thất bại, bọn họ cũng không có xuất thủ tất yếu, vì một cái vô duyên cùng võ đạo phế vật, tùy tiện đắc tội cái người điên kia, bọn họ nhưng không làm loại này thâm hụt tiền mua bán.

Mực man linh trống mắt liú lười nhìn nhìn một màn này, trong hai tròng mắt kinh hãi rõ ràng có thể thấy, tại nàng bên cạnh sóng gợn không yêu nhanh cắn chặt đôi môi mềm mại, đôi mi thanh tú chặt chẽ nhíu lại, một đôi tuyệt mỹ trong con ngươi, tuân động lấy nồng đậm lo lắng.

Dày đặc bắt phàm theo như lời bọn họ không có sai, Ứng Vô Ngân lúc này thật là tại cưỡng ép đột phá, một này cử động có nhiều nguy hiểm, hẳn tự nhiên trong lòng biết rõ ràng, thế nhưng là hẳn chỉ còn lại này cái cuối cùng phương pháp, nếu không phải cưỡng ép đột phá, lấy tu vi bây giờ của hắn, căn bản vô pháp ngang hàng Cổ Đạo kì, kết quả cũng là một người chết chử, hẳn có thể không tin Cổ Đạo kì sẽ bỏ qua chính mình. rơi vào đường cùng, chỉ có thể Bình đi hiểm chiêu, có thể hay không thành công, hẳn cũng không có chút nào nắm chắc.

Không thể tính toán không lồ linh lực từ trong hư không cuộn cuộn hạ xuống, tất cả đều tuân hướng Ứng Vô Ngân, tại hắn quanh thân, che kín linh lực khe hở, đây là thiên địa linh lực tại bảo hộ nó thân, bảo hộ hắn đột phá thời điểm không bị thương tổn.

"Linh mạch, cho ta toái." Ứng Vô Ngân nội tâm quát khẽ một tiếng, kiên quyết vô cùng. vùng đan điền đạo kia lốc xoáy theo thanh âm của hắn vền vền bùng nổ, lốc xoáy bên trong linh lực nhất thời như thoát khỏi cương Mustang bốn phía tán loạn.

Tiếp tục như vậy có thể không làm được, gây chuyện không tốt Linh đan còn không có ngưng tụ thành, chính mình sẽ bị những cái này tán loạn linh lực tra tấn mà chết rồi. Ứng Vô Ngân cố nén trong cơ thể truyền đến đau nhức kịch liệt, ngưng thần tinh khí chài vượt lấy tán loạn linh lực. theo càng ngày càng nhiều linh lực dừng mãnh vào trong cơ thể, Ứng thân thể của Vô Ngân trực tiếp bị banh ra một vòng, làm cho người nhìn qua cảm thấy quái dị vô cùng.

Cổ Đạo kì nhìn nhìn thân thể biến hình Ứng Vô Ngân, xấu xí trên mặt lộ ra một tia trào phúng, "Tự chuốc lấy khổ, Thuế Phàm cảnh há lại nguoi bức này kiến hôi nói đột phá liền có thể đột phá, không cần bồn tọa xuất thủ, nguoi muốn bạo thể mà chết."

Dày đặc bắt phàm ba người đều là than nhẹ một tiếng, trong mắt tràn ngập vẻ tiếc hận, như vậy yêu nghiệt một thiếu niên, hôm nay liền phải chết ở chỗ này.

Ứng Vô Ngân lúc này tình huống đích thực là vô cùng không xong, trong cơ thể hỗn loạn linh lực còn không có chài vượt hào, liền có một cỗ khác cưỡng bạo linh lực dừng mãnh vào, nếu là theo tình huống như vậy hạ xuống, không ra một nén nhang công phu, hẳn sẽ bị những cái này vô cùng to lớn linh lực cứng rắn chống đỡ từ.

Thế nào? chẳng lẽ ta hôm nay thật sự phải chết ở chỗ này sao? Ứng Vô Ngân nội tâm trầm xuống, một loại tuyệt vọng tâm tình lặng yên trong lòng sinh sôi, theo này tâm tình tràn ngập, hẳn chài vượt hỗn loạn linh lực động tác cũng không khỏi đến ngừng lại.

Đúng lúc này, một đạo dị thường thanh âm quen thuộc vền vền trong lòng hắn vang lên.

"Hừ, võ đạo vốn là nghịch thiên chi lộ, điểm này nho nhỏ ngăn trở nguoi bước không qua đây?"

Chương 48: Bắc Yêu thức tỉnh

Nghe kia thanh âm quen thuộc, Ứng Vô Ngân trong nội tâm kinh hỉ như điên, "Bắc Yêu, ngươi đã tỉnh?"

Từ lần trước dùng thần Huyền đình tương trợ hấn đề thăng tu vi qua đi, Bắc Yêu liền một mực ở vào ngủ say trạng thái. hấn thường xuyên hội tại trong lòng kêu gọi, chờ đợi Bắc Yêu có thể thức tỉnh. Kiểm Tông bị diệt, sư tôn Sở Phong Hành cùng Đại sư huynh Thất Dạ đã chết, để cho hấn cảm thấy tứ cố vô thân, nhất là cừu nhân hay là cực hạn tông môn Lăng Tiêu tông Tông chủ, trong một cường giả trước mặt, trong lòng của hấn mặc dù hận ý đầy trời, cũng chỉ có thể vô lực che dấu.

"Ngươi chỗ chuyện đã xảy ra, ta tất cả đều biết được, lúc này không phải là nói chuyện phiếm thời điểm, thu liễm tâm thần, ta giúp ngươi bước vào Thuế Phàm."

Theo Bắc Yêu thanh âm trầm thấp tại trong lòng vang lên, một đạo trần ngập sát lục khí tức lực lượng vền vền dừng mãnh vào trong cơ thể, đem bạo động linh lực tất cả đều trấn áp.

Ứng Vô Ngân vui mừng quá đổi, nguyên bản tuyệt vọng tâm tình theo Bắc Yêu thức tỉnh, trong chớp mắt biến mất vân tiêu. vội vàng dựa theo Bắc Yêu theo như lời ngưng thần tĩnh khí, một lần nữa chải vuốt Khôi trong cơ thể hỗn loạn linh lực, một lát cũng không dám trì hoãn.

"Ồ, đây là có chuyện gì?" Cổ Đạo kì thần sắc kinh ngạc, rồi mới Ứng Vô Ngân thân thể bị khổng lồ linh lực chỗ trần ngập, gần như biến hình làm cho người ta nhận không ra, đây rõ ràng là đột phá thất bại sắp bạo thể mà chết dấu hiệu, như thế nào cái này lại không có động tĩnh, bị linh lực chống đỡ phát triển lên thân thể cũng ở dần dần khôi phục nguyên trạng.

"Hảo tiểu tử, chỉ cần có thể đem linh lực khống chế được, hình thành Linh đan chỉ là vấn đề thời gian."

Dày đặc bất phàm ba người vẻ mặt sắc mặt vui mừng, nguyên bản bọn họ còn tưởng rằng Ứng Vô Ngân muốn lấy thất bại thu tràng, không nghĩ tới đột nhiên phong hồi lộ chuyển, nhìn nó tình hình bây giờ, rõ ràng là đã khống chế được trong cơ thể bỗng nhiên khổng lồ lên linh lực, đây là tấn chức Thuế Phàm cảnh khó khăn nhất một bước, tuyệt đại đa số võ giả đang đột phá thời điểm, đều không chịu nổi trong cơ thể bỗng nhiên khổng lồ lên linh lực, bị chống đỡ bạo thể mà chết, tình huống tốt hơn một chút chút cũng là tu vi quá phế, chỉ có rất ít người có thể sống qua, do đó tại thể nội hình thành Linh đan, tấn chức Thuế Phàm cảnh.

Chặt chẽ vịn sóng gọn không yêu mực man linh nhẹ nhàng thở ra một hơi, quay đầu nói: "Sóng gọn tý tý, hấn nhất định sẽ thành công, ngươi đừng lo lắng."

Nhìn nhìn Ứng Vô Ngân lấy Tự Linh cảnh tu vi trực diện Thuế Phàm cảnh cường giả mà mặt không đổi sắc, càng điên cuồng lâm trận đột phá, phần này bất khuất không buông tha tinh thần để cho nàng rung động không thôi, ngay tiếp theo đối với sóng gọn không yêu cũng tôn kính lại.

Sóng gọn không yêu nhẹ nhàng gạt trán, nhìn qua kia thanh tú thiếu niên trong hai tròng mắt tuôn động lấy không hiểu hào quang, võ giả coi như như thế, không sợ cường địch, không sợ tuyệt cảnh, đây mới là võ giả. sư tôn, Kiểm Tông báo thù có hi vọng rồi.

Chiếm giữ tại viện lạc phía trên linh lực bảo lốc giống bị lực lượng gì cho khống chế được đồng dạng, cực kỳ tự động hướng Ứng Vô Ngân dừng mãnh lao tới, sớm đã không còn mới bắt đầu cuồng bạo bộ dáng. thời gian từng giọt từng giọt trôi qua, Ứng Vô Ngân rút cục đem trong cơ thể hỗn loạn linh lực cho khống chế được.

"Vô Ngân, kế tiếp ngươi cần phải làm là đem linh lực rèn luyện càng thêm tinh thuần, chỉ có như vậy, tài năng hình thành Linh đan." Bắc Yêu thanh âm trước sau như một thông dong bình tĩnh.

Ứng Vô Ngân theo lời rèn luyện lấy linh lực, không ngừng loại bỏ linh lực trung tạp chất, theo động tác của hấn, vùng đan điền dần dần hình thành một cái vòng tròn, đốm không ngừng đưa hấn rèn luyện qua đi linh lực hấp nạp tiến vào.

Càng ngày càng nhiều bị loại bỏ tạp chất linh lực bị hấp nạp, đốm cũng từ hạt gạo biến lớn gấp mấy lần, biến thành một cái viên cầu bộ dáng Đan hình đáng vật thể, toàn thân trong sáng tinh lặng, tản ra vi lượng vàng sáng, trong đó, từng đạo phảng phất giống như như thực chất linh lực tại chậm rãi lưu chảy. này, chính là Thuế Phàm cảnh võ giả đặc hữu đồ vật, Linh đan. có được Linh đan, cũng liền đại biểu cho chân chính bước chân vào Thuế Phàm cảnh, từ đó ngưng được Long Môn, lăng không đứng vững, cùng lục địa thần hoàn toàn giống nhau.

Theo Linh đan hình thành, chiếm giữ tại viện lạc trên không linh lực bảo lốc nhất thời bạo phát đầu chuyển động, chen lẫn tuôn hướng Ứng Vô Ngân.

Lúc này Linh đan đã thành, Ứng Vô Ngân sớm đã không còn lúc trước cái loại này muốn bị rách ra cảm giác, ngược lại cảm thấy những linh lực này có chút thừa thớt, có chút không đủ cảm giác. hấn biết, này là bởi vì chính mình tấn chức Thuế Phàm cảnh nguyên nhân, Linh đan bên trong có khả năng cất giữ linh lực há lại Tự Linh cảnh có thể so sánh?

Trong chốc lát, cỗ này khổng lồ linh lực bảo lốc tất cả đều bị Ứng Vô Ngân thu vào trong cơ thể, trong hư không nhất thời khôi phục dĩ vãng sóng yên biển lặng.

Cổ Đạo kì thần sắc âm trầm vô cùng, trong mắt chớp động tàn nhẫn hào quang, tựa hồ đang tại mưu tính lấy cái gì, hẳn là Thuế Phàm cảnh võ giả, há lại không biết Ứng Vô Ngân đã đập phá tường ngăn cách, đưa thân Thuế Phàm các loại.

"Vô Ngân lão đệ quả nhiên là cái yêu nghiệt, lâm trận đột phá cũng có thể thành công." dày đặc bắt phàm thấp giọng than nhẹ, sắc mặt có kính nể vẻ. võ đạo chi lộ, đạt giả làm đầu, lúc trước Ứng Vô Ngân là Tụ Linh cảnh thời điểm, trong miệng hẳn chỉ là xưng nó thiếu niên, hiện giờ Ứng Vô Ngân thành công phá kính, bước vào Thuế Phàm cảnh võ giả các loại, trực tiếp đổi giọng lão đệ.

Tà Phi Vũ đồng dạng là vẻ mặt bội phục vẻ, "Cái này có trò hay dễ nhìn, Vô Ngân huynh đệ hay là Tụ Linh cảnh thời điểm liền có thể cùng Cổ tên điên đấu một trận, hiện giờ tấn chức Thuế Phàm, mặc dù Cổ tên điên có Long Tượng thuần tương trợ, chỉ sợ cũng vô pháp đơn giản chiến thắng Vô Ngân huynh đệ."

Cùng hai người bất đồng, mực Quán Quán kia Trương yêu mị trên mặt đẹp không có chút nào nhẹ nhõm thái độ, ngược lại là ngưng trọng vô cùng, "Các người đừng cao hứng quá sớm, đừng quên, tấn chức Thuế Phàm cảnh một bước cuối cùng sẽ xuất hiện Hà các loại tình huống."

Dày đặc bắt phàm thần sắc chấn động, trầm giọng nói: "Người nói là một bước cuối cùng rèn luyện thân thể?"

Tà Phi Vũ cũng phản ứng lại, "Thân thể rèn luyện hoàn tất về sau có thời gian một nén nhang hội ở vào linh lực khô kiệt trạng thái, nếu là Cổ Đạo kì thừa này công kích, Vô Ngân tiểu huynh đệ sợ là tính khó giữ được tánh mạng."

Ba người liếc mắt nhìn nhau, đều là gật gật đầu, trong cơ thể linh lực điên cuồng tuôn động, chuẩn bị tùy thời xuất thủ ngăn trở Cổ Đạo kì. Ứng Vô Ngân còn là Tụ Linh cảnh thời điểm bọn họ liền có tương trợ Chi Ý, huống chi hiện giờ Ứng Vô Ngân đã thành công phá kính, còn muốn kết xuống một phen thiện duyên.

"Buông ra, ta có thể chính mình đứng." sóng gợn không yêu nhẹ nhàng đẩy ra mực man linh vịn hai tay của mình, kia Trương tuyệt mỹ khuôn mặt mặc dù trắng xám vô cùng, cũng có được lấy khuyh thành cảm giác.

"Người" mực man linh về mặt kinh ngạc, thấy được sóng gợn không yêu kia phó kiên quyết thần thái, chỉ có thể bất đắc dĩ than nhẹ một tiếng.

Sóng gợn không Yêu Thần sắc ngưng lại, kéo lấy trọng thương thân thể mềm mại, ngạo nghễ đứng vững vàng, hơi yếu linh lực ba động tự nàng quanh thân tràn ngập, nàng đây là tại cường tự vận hành linh lực, đưa thân Thuế Phàm cảnh về sau một nén nhang suy yếu, nàng như thế nào không biết? chính là bởi vì như thế, nàng mới có thể đẩy ra mực man linh vịn hai tay của mình, để đến lúc sau có thể kịp thời xuất thủ cứu giúp.

Ngoại giới mỗi người động thái, Ứng Vô Ngân một mực không biết, hẳn lúc này chính nhìn mình trong cơ thể viên kia trong sáng tinh lạng Linh đan ngăn người, "Bác Yêu, ta thành công?"

"Còn kém một bước cuối cùng, nguyên bản ta còn có chút lo lắng, bất quá, lúc này xem ra không nên ta xuất thủ?"

Bác Yêu trong lời nói giống như có thâm ý, Ứng Vô Ngân nghe có chút mơ hồ, "Một bước cuối cùng?"

"Ừ, Thuế Phàm cảnh võ giả một bước cuối cùng chính là rèn luyện thân thể, từ đó rút đi Phàm thân thể, đưa thân chân chính võ giả các loại."

Bác Yêu lời nói vừa mới rơi xuống, một cổ đau đớn mãnh liệt cảm giác vền vền từ trong thân thể truyền đến, Ứng Vô Ngân trong nội tâm cả kinh, vội vàng ngưng thần quan sát, chỉ thấy Linh đan trung tinh thuần linh lực chen chúc, không ngừng mở rộng lấy kinh mạch, rèn luyện lấy trong thân thể tạp chất, thấy tình cảnh này, hẳn nhất thời yên lòng, về phần cổ này cảm giác đau đớn, chỉ cần có thể tấn chức Thuế Phàm cảnh, đừng nói là một chút đau đớn, cho dù là thân rơi xuống đất ngục, kia lại có làm sao?

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: tấn chức Thuế Phàm

Lúc này trong sân phát sinh có chút một màn quỷ dị, mà hết thảy này ngọn nguồn đều đến từ chính sừng sừng tại trong sân cái kia thanh tú thiếu niên, chỉ thấy thân thể của hắn chảy ra từng giọt một giọt mà huyết châu, theo huyết châu nhỏ xuống, một chút mùi máu tươi tại cái này trong sân tràn ngập ra.

"Buông lỏng thân thể, không muốn đi kháng cự linh lực cải tạo, bằng không rèn luyện hiệu quả liền giảm bớt đi nhiều."

Ứng Vô Ngân căng thẳng thân thể bởi vì Bác Yêu nhắc nhở buông lỏng xuống, nếu như không thể kháng cự, vậy cũng chỉ có thể cắn răng thừa nhận.

Theo trong cơ thể kinh mạch bị không ngừng mở rộng, cổ này cảm giác đau đớn cũng càng kịch liệt, kịch liệt đến để cho Ứng Vô Ngân có một loại thân thể sắp bị xé nát ảo giác.

Trong thân thể cốt cách tại linh lực rèn luyện, không ngừng cô đọng, cuối cùng vậy mà tản mát ra hơi yếu hào quang, giống như thần vật đồng dạng, Thuế Phàm cảnh, rút đi Phàm thân thể, chính là chỉ toàn thân tạp chất quá trừ, không còn một tia dơ bẩn, cùng người bình thường thân thể như trời với đất, hơn nữa bước chân vào Thuế Phàm cảnh, tuổi thọ sẽ đột nhiên tăng lên ngàn năm, sớm đã vượt ra khỏi người bình thường phạm trù.

Theo cuối cùng trong thân thể cuối cùng một tia dơ bẩn bị rèn luyện, những cái kia tinh thuần đến cực điểm linh lực tại kinh mạch chảy xuôi một vòng, cuối cùng trở về vùng đan điền, đem Linh đan chặt chẽ bao trùm.

"Bác Yêu, đây là cái gì?"

Nhìn qua lúc này trong cơ thể phát sinh một màn, Ứng Vô Ngân không khỏi có chút nghi hoặc.

Bác Yêu giải thích nói: "Người tại Tự Linh cảnh thời điểm có là tuyệt phẩm linh mạch, phá vỡ mà vào Thuế Phàm cảnh, Linh đan thay thế linh mạch, mà Linh đan này, tự nhiên cũng là tuyệt phẩm Linh đan."

Nghe được Bác Yêu nói như thế, Ứng Vô Ngân không khỏi cẩn thận quan sát đến Linh đan biến hóa, theo thời gian trôi qua, Linh đan trên vên vện nhiều chỗ một đạo tản ra yếu ớt hào quang ẩn ẩn, này ẩn ẩn tản ra nhạt nhạt kim sắc quang mang, tuy có chút ảm đạm, lại là cực kỳ chói mắt, làm cho người ta có một loại mâu thuẫn cảm giác.

Đang lúc Ứng Vô Ngân âm thầm nghi hoặc thời điểm, Bác Yêu giải thích âm thanh kịp thời vang lên, "Đây là [Linh Vân], hạ đẳng Linh đan một đạo [Linh Vân], dùng cái này suy ra, tuyệt đối Linh đan có được bốn đạo [Linh Vân]. [Linh Vân] càng nhiều, đại biểu Linh đan có khả năng cất giữ linh lực cũng thì càng nhiều."

Quả nhiên, Bác Yêu lời nói vừa mới rơi xuống, Linh đan trên [Linh Vân] vên vện gia tăng, hai đạo, ba đạo, đem làm cái gì đạo thứ tư [Linh Vân] xuất hiện, trong cơ thể linh lực cũng đúng lúc tiêu hao không còn.

"Tiểu tử, đừng tưởng rằng bước vào Thuế Phàm cảnh liền có tư cách cùng bản tọa chống lại, cho bản tọa chết đi."

Ngay tại [Linh Vân] hiện ra hoàn tất thời điểm, Cổ Đạo kì tàn nhẫn thanh âm vên vện truyền vào trong tai của hắn, trong nội tâm không khỏi cả kinh, vừa vừa bước vào chính mình tha thiết ước mơ cảnh giới, tâm tình dưới sự hưng phấn thiếu chút nữa đã quên rồi hiện giờ chính mình vẫn còn ở cùng người đối chiến.

Vội vàng mở hai mắt ra, Cổ Đạo kì mang theo khủng bố linh lực thân ảnh nhất thời xuất hiện ở trong mắt, thấy như vậy một màn, con người của hắn không khỏi co rụt lại, mong muốn nói khỏi linh lực ngênh địch, lại phát hiện trong cơ thể căn bản cũng không có một tia linh lực, tất cả linh lực sớm cũng bởi vì rèn luyện thân thể cùng sinh thành [Linh Vân] mà tiêu hao không còn.

Trong lòng của hắn trầm xuống, đang muốn kêu gọi Bác Yêu thời điểm, người sau thanh âm vên vện tại trong lòng vang lên, "Đừng hoảng hốt, có người hội xuất thủ tương trợ, người nhanh lên khôi phục linh lực."

Ứng Vô Ngân nghe vậy không khỏi hơi hơi yên lòng, đối với Bác Yêu, hắn không hoài nghi chút nào. nếu như Bác Yêu đều nói như vậy, vậy khẳng định không có việc gì.

Tại Cổ Đạo kì sắp tới gần hắn, quả nhiên có tứ đạo thân ảnh vên vện xuất hiện, đem chính mình ngăn cản sau lưng bọn họ, Ứng Vô Ngân ngưng thần nhìn lại, chỉ thấy ra tay trợ giúp chính mình rõ ràng là mực Quán Quán ba người, về phần một cái khác là Nhị Sư Tỷ của hắn, sóng gọn không yêu.

Dày đặc bắt phàm cũng không quay đầu lại đại cười nói: "Vô Ngân huynh đệ, người nắm chắc thời gian khôi phục linh lực, này tên điên chúng ta trước giúp người ngăn cản một lát."

Sóng gọn không yêu chỉ là hướng hắn nhẹ nhàng gật đầu, sau đó nhẹ nhàng bước liên tục, kia tuyệt mỹ thân ảnh đem Ứng Vô Ngân triệt để ngăn tại sau lưng.

"Đa tạ các vị, Ứng Vô Ngân ghi nhớ này ừ, ngày sau nhất định hậu báo."

Dày đặc bắt phàm ba người vậy mà hội ra tay trợ giúp chính mình, điều này thật sự là vượt quá dự liệu của hắn, mà sóng gọn không yêu lại càng là kéo lấy thân thể bị trọng thương, dứt khoát xuất thủ ngăn ở trước người tự mình, này phát sinh đủ loại, không khỏi làm hắn cảm động không thôi.

Hít sâu một hơi, Ứng Vô Ngân đem hỗn loạn tâm tình bình phục hạ xuống, nhắm chặt hai mắt, rất nhanh hút vào trong hư không linh lực, để khôi phục trong cơ thể mình hao tổn.

Thấy được dày đặc bắt phàm ba người ngăn tại Ứng Vô Ngân trước người, Cổ Đạo kì không khỏi dùng lại bộ pháp, xấu xí trên mặt tràn ngập nộ khí, "Dày đặc bắt phàm, các người ba người cho bản tọa cút ngay, bằng không, đừng trách bản tọa không nể mặt."

"Cổ tên điên, lâu như vậy cũng không có giao thủ qua, hôm nay liền để cho ba người chúng ta tới lãnh giáo một chút Long Tượng của người thuần." Tả Phi Vũ vẻ mặt thông dong, nếu là một chọi một, hắn tự hỏi không phải là Cổ Đạo kì đối thủ, đây cũng không phải hắn tu vi không bằng Cổ Đạo kì, mà là vì Long Tượng thuần tồn tại. tại Long Tượng thuần trước mặt hắn thật sự là có dũng khí cảm giác vô lực. như xác rùa đen phòng ngự, mặc dù hắn là Thuế Phàm cảnh võ giả, cũng không cách nào đem đơn giản đánh bại.

Chẳng qua hiện nay cũng không phải là chỉ có một mình hắn, cộng thêm dày đặc bắt phạm cùng mực Quán Quán, ba người bọn hắn Thuế Phàm cảnh mặc dù vô pháp chiến thắng Cổ Đạo kì, ngăn trở hắn một nén nhang hay là không có bất cứ vấn đề gì, chỉ cần đợi Ứng Vô Ngân linh lực khôi phục, bốn người cùng nhau xuất thủ, dù cho Cổ Đạo kì có được Long Tượng thuần tương trợ, cũng chỉ có nuốt hận đã chết kết cục.

Cổ Đạo kì ánh mắt hung hãn, kia Trương xấu xí khuôn mặt lại càng là vẩn vơ, "Các người đã chính mình tự tìm chết, bốn tọa sẽ thanh toán các người."

Tiếng nói hạ xuống, thân thể của hắn bạo lướt lên, mang theo đầy trời linh lực hung hăng áp hướng dày đặc bắt phạm ba người, Long Tượng thuần chặt chẽ theo sau hắn, tại hắn quanh thân không ngừng xoay nhanh lấy.

Dày đặc bắt phạm thấp giọng vừa quát, "Chúng ta đồng loạt ra tay, không cầu đã thương địch thủ, chỉ cần có thể ngăn chặn hắn một nén nhang, đến lúc sau đợi Vô Ngân huynh đệ khôi phục linh lực, này tên điên hắn phải chết không thể nghi ngờ."

Tả Phi Vũ cùng mực Quán Quán hai người trùng điệp gật đầu một cái, chợt ba người đồng thời xuất thủ, chỉ một thoáng, trong sân che kín bốn cái Thuế Phàm cảnh võ giả uy áp, độc xà tiểu đội mọi người đều là ngăn không được lui về phía sau, loại tu vi này đối chiến, đã không phải là bọn họ có thể nhúng tay.

"Đáng chết, đáng chết, Ứng này Vô Ngân đi cái gì chó vận, lại có thể đột phá trở thành Thuế Phàm cảnh võ giả." trốn ở một bên góc hẻo lánh Tiết chính kì thấp giọng mắng, lúc này cặp mắt của hắn trung tràn ngập ghen ghét cùng hận ý, khuôn mặt vẩn vơ nhìn nhìn bị đạo kia tuyệt mỹ thân ảnh ngăn ở phía sau thanh tú thiếu niên.

"Không được, tuyệt đối không thể để cho hắn thuận lợi khôi phục linh lực, tuyệt đối không thể." Tiết chính kì nhìn nhìn trong sân đang tại chiến đấu kịch liệt bốn người, ánh mắt khẽ nhúc nhích, nội tâm vẩn vơ làm một cái quyết định, cẩn thận từng li từng tí dọc theo tường viện vây quanh Ứng Vô Ngân sau lưng, sau đó từ từ dựa sát vào đi lên.

Lúc này trong sân mọi người đem lực chú ý đều là đặt ở bốn cái Thuế Phàm cảnh võ giả giao chiến, căn bản không có người chú ý tới Tiết chính kì mờ ám.

Cùng Ứng Vô Ngân cự ly chỉ còn lại một trượng thời điểm, Tiết chính kì vẩn vơ bạo khởi, ngưng tụ lại trong cơ thể tất cả linh lực, hung hăng một chưởng chụp về phía Ứng Vô Ngân phía sau lưng, "Tập chung, chết đi cho ta!"

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tồi Cường Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: thần lôi dẫn đại thành

Đang tại chiến đấu kịch liệt Cổ Đạo kì dày đặc bắt phạm đám người cảm ứng được Tiết chính kì vẩn vơ bạo phát linh lực ba động, không khỏi thoáng phân thần, quay đầu vừa nhìn phía dưới tất cả đều sắc mặt đại biến.

"Đáng chết, Tiết chính kì, mau dừng tay, bằng không ta nhất định cho ngươi chết không có chỗ chôn." dày đặc bắt phạm cao giọng rống giận, muốn bứt ra tiến đến ngăn cản, lại bị Cổ Đạo kì quán gắt gao, liền ngay cả mực Quán Quán hai người cũng là đồng dạng bị Cổ Đạo kì kiềm chế.

"Rất tốt, Tiết chính kì, giết chết tiểu tử kia, bốn tọa ký người một cái đại công." Cổ Đạo kì xấu xí trên mặt tràn ngập hưng phấn tiểu ý, lại càng là giống như điên cuồng liên tục xuất thủ, để cho dày đặc bắt phạm tam người không thể bứt ra trở ra. chỉ cần Ứng Vô Ngân chết ở Tiết chính kì thủ hạ, như vậy hắn lại không có nỗi lo về sau, dựa theo Long Tượng thuần chỉ uy, dày đặc bắt phạm ba người căn bản không làm gì được tự mình.

Nhìn nhìn bàn tay của mình dần dần tiếp cận Ứng Vô Ngân phía sau lưng, Tiết chính kì thần sắc hưng phấn, trong mắt lóe ra khát máu hào quang, "Chết đi, đi chết đi."

Phanh

Đúng lúc này, sóng gọn không yêu vẩn vơ xuất hiện ở Ứng Vô Ngân sau lưng, dùng chính mình trọng thương thân thể mềm mại cứng rắn thay Ứng Vô Ngân thừa nhận một kích này.

Phản ứng kịp mực man linh đám người vội vàng lướt thân qua, đem Ứng Vô Ngân cùng sóng gọn không yêu ngăn ở phía sau.

Mực man linh hai con người băng lãnh nhìn chằm chằm Tiết chính kì liếc một cái, sau đó xoay người, nhẹ giọng hỏi: "Sóng gọn tỷ tỷ, người không sao chứ?"

Sóng gọn không yêu chậm rãi lắc trán, đang muốn mở miệng nói chuyện thời điểm, một vòng đỏ tươi vền vền dâng lên, chợt phun ra một ngụm lớn máu tươi, đường cong mê người thân thể mềm mại bỗng nhiên hướng một bên ngược lại.

Lúc trước nàng chịu Tiết chính kì một kích toàn lực, đơn giản chỉ cần một bước không lùi, sợ đụng phải sau lưng Ứng Vô Ngân, vì thế trả giá cao đó là vô pháp tương tượng, nay đã thân mạng trọng thương nàng, hiện giờ tổn thương càng thêm tổn thương, nguyên bản sáng ngời hai con ngươi lúc này đã thoáng hiện lộ ảm đạm xuống, tựa hồ nhanh sẽ mất đi ý thức.

Một đôi không phải là mười phần cường tráng cánh tay đem sóng gọn không yêu ngã xuống thân thể mềm mại tiếp được, sau đó một đạo ôn hòa thanh âm vang lên, "Nhị tỷ, ngươi sao phải khờ vậy chứ? hiện giờ ta đã là Thuế Phàm, mặc dù trong cơ thể không có chút nào linh lực, cũng không phải Tụ Linh cảnh có thể tổn thương được."

Bản Phi kêu nhìn trước mắt thanh tú thiếu niên, đang muốn mở miệng hỏi nó tính danh thời điểm, vền vền vang lên thiếu niên này hiện giờ đã là Thuế Phàm cảnh võ giả, không khỏi đổi giọng nói: "Trước, tiền bối, ngươi khôi phục?"

Tiếp được sóng gọn không yêu thân thể mềm mại chính là Ứng Vô Ngân, lúc trước hắn mặc dù tại khôi phục linh lực trạng thái, ngoại giới chỗ chuyện đã xảy ra lại là tất cả đều biết được, lúc này hắn dù chưa hoàn toàn khôi phục linh lực, lại cũng chênh lệch không xa.

Sóng gọn không yêu hai con ngươi tuôn động lấy tí ti vui mừng, ho ra một ngụm nhỏ máu tươi, "Ngươi so với ta nhỏ hơn, chỉ cần ta, liền tuyệt sẽ không cho ngươi bị thương." bởi vì bị thương quan hệ, thanh âm của nàng rất là yếu ớt, thế nhưng trong đó kiên định lại là cho dù ai đều nghe ra.

Nhị Sư Tỷ, Ứng Vô Ngân trong nội tâm vọt lên một cỗ dòng nước ấm, nhẹ nhàng đem sóng gọn không yêu mất trật tự mái tóc Phủ Thuận, "Nhị tỷ, ngươi nghỉ ngơi trước một lát, này trò khôi hài, nên kết thúc."

Không cần Ứng Vô Ngân mở miệng, mực man linh liền đã đi qua, đem sóng gọn không yêu thân thể mềm mại đỡ lấy.

Ứng Vô Ngân khẽ gật đầu biểu thị cảm tạ, chợt ánh mắt trong chớp mắt trở nên lạnh lùng vô cùng, trực tiếp đem tầm mắt khóa chặt tại Tiết chính kì trên người, "Ngươi, đáng chết!"

Tại hắn như lưỡi đao mục quang nhìn chăm chú, Tiết chính kì thần sắc sợ hãi, vền vền quát to một tiếng, trực tiếp quay người bỏ chạy.

Ứng Vô Ngân mắt không biểu tình, tại Tiết chính cực nhanh muốn chạy ra viện lạc thời điểm, tâm niệm vừa động, trong chớp mắt đem Tiết chính kì ngăn lại, tốc độ nhanh như ma quỷ, làm cho người kinh hãi.

"Đừng, đừng giết ta. van cầu ngươi, đừng giết ta." Tiết chính kì vẻ mặt tuyệt vọng, không ngừng cầu xin tha thứ lấy. hắn lúc này trong nội tâm tràn ngập hối hận, không rõ mình tại sao dám trêu trên yêu nghiệt.

Ứng Vô Ngân cực kỳ bình tĩnh theo tay vung lên, một đạo do linh lực hình thành bóng kiếm nhất thời hiện ra, bay thẳng đến Tiết chính kì tạt bắn đi.

Phốc

Không có chút nào lo lắng, tại hiện giờ Ứng trước mặt Vô Ngân, Tiết chính kì căn bản không có một tia sức phản kháng, trực tiếp bị bóng kiếm một kiếm xuyên tâm, trong chớp mắt khí tức đều không có, đã chết không thể chết lại.

"Không giết ngươi, tại sao tiết mỗi hận trong lòng của ta."

Lần đầu tiên giết người, Ứng Vô Ngân lúc này trong nội tâm không có chút nào buồn nôn cảm giác, có chỉ là vô tận phần nộ, bởi vì hắn, sóng gọn không yêu bị Cổ Đạo kì gây thương tích, tức thì bị giết thị chúng, liền lúc trước, sóng gọn không yêu vì hắn, lại cứng rắn thừa nhận Tiết chính kì một kích, vốn liền trọng thương thân thể mềm mại, hiện giờ tổn thương càng thêm tổn thương, nghĩ đến những thứ này, trong lòng của hắn liền vô pháp ức chế vọt lên vô biên lửa giận.

Không hề nhìn đã khí tức đều không có Tiết chính kì, Ứng Vô Ngân quay đầu, đem tầm mắt rơi vào cùng dày đặc bắt phạm ba người giao chiến Cổ Đạo kì trên người, một tia Lãnh bên cạnh nội tâm sát ý tại trong mắt ngưng tụ, "Cổ Đạo kì, làm tổn thương ta Nhị tỷ, để mạng lại thường."

Tiếng nói hạ xuống, một cỗ kinh khủng uy áp tự Ứng Vô Ngân quanh thân tràn ngập ra, chợt, hắn tâm niệm vừa động, trực tiếp bạo lướt lên, tay phải duỗi thẳng, Phần Thủy Kiếm nhất thời xuất hiện ở nó trong tay, không lồ kiếm khí trên Phần Thủy Kiếm tạt Xa, hướng phía Cổ Đạo kì trấn áp mà đi.

Cổ Đạo kì điên cuồng cười lớn, tiện tay hướng phía kiếm khí chỉ, bay thẳng đến xoáy tại quanh người hắn Long Tượng thuần như đã nghe được mệnh lệnh đồng dạng hướng phía kiếm khí nghênh đón.

Phanh

Theo Long Tượng thuần cùng kiếm khí tương giao, một đạo cực kỳ nặng nề tiếng vang nhất thời tại trong sân truyền ra. cổ này không lồ kiếm khí tại Long Tượng thuần va chạm, vậy mà tất cả đều tiêu tán.

Thu hồi Long Tượng thuần, Cổ Đạo kì càn rỡ cười to nói: "Đừng tưởng rằng trở thành Thuế Phàm cảnh liền có thể cùng bốn tọa chống đỡ, có Long Tượng thuần tại bốn tọa trong tay, mặc dù mười cái ngươi, cũng khó tổn thương bốn tọa mây may."

Ứng Vô Ngân dừng thân lại, mặt không biểu tình nhìn chăm chăm Cổ Đạo kì, sắc mặt cũng không có bởi vì người sau theo như lời nói lời nói mà có chỗ động dung.

Mục Quán Quán ba người lướt thân đến Ứng Vô Ngân bên cạnh, dày đặc bắt phàm trầm giọng nói: "Vô Ngân huynh đệ, này tên điên có Long Tượng thuần tương trợ, đợi lát nữa chúng ta bốn người cùng nhau xuất thủ."

Ứng Vô Ngân hơi hơi lắc đầu, "Chư vị lần này xuất thủ tương trợ, Vô Ngân khắc trong tâm khảm. hiện tại, liền đem hết thầy đều giao cho ta a!"

Dày đặc bắt phàm biến sắc, đang muốn mở miệng khuyên bảo thời điểm, mục Quán Quán lại là đưa hấn ngăn cản, "Nếu như Vô Ngân đệ đệ đều nói như vậy, chúng ta tự nhiên là không có ý kiến. bất quá, nếu là tình huống nguy cấp, chúng ta vẫn sẽ xuất thủ."

"Đa tạ." Ứng Vô Ngân cực kỳ trình trọng gật gật đầu, sau đó đi phía trước bước ra một bước, tay phải coi thường, Phần Thủy Kiếm trực chỉ hư không, "Cổ Đạo kì, người tốt nhất cầu nguyện cái kia xác rùa đen chân thừa nhận được lửa giận của ta."

"Thiên địa Lôi, nghe ta hiệu lệnh, hàng lâm thân ta."

Theo lời của hấn rơi xuống, nguyên bản bình tĩnh hư không vền vền đại biến, đỉnh tai nhưc óc Lôi Đình tiếng vang thông thiên tế, vô số đạo Lôi Đình ở trong hư không hội tụ, sau đó hóa thành một cổ kinh khủng năng lượng, đáp xuống hạ xuống, theo Phần Thủy Kiếm, tất cả đều dừng mảnh vào Ứng thân thể của Vô Ngân.

Đây là chân chính thân lôi dẫn. theo hấn tu vi bước vào Thuế Phàm cảnh, thân lôi dẫn cũng thuận lợi đột phá đến tầng thứ sáu.

Một khi thân lôi dẫn đột phá đến tầng thứ sáu, liền có thể dẫn động trong thiên địa Lôi chi lực lượng, đây là thuộc ở thiên địa lực lượng, trong đó khủng bố tuyệt không phải người thường có khả năng tương đương.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tới Cường Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51: Lạc Ân Vũ Phá Sát

"Đây, là này Pháp tắc chi lực, không có khả năng, Thuế Phàm cảnh võ giả không có khả năng dẫn động thiên địa lực lượng."

Tiết Chính Kì sắc mặt đại biến, nguyên bản trắng trợn mục quang cũng trở nên sợ hãi không hiểu. hấn mặc dù chỉ là Thuế Phàm cảnh, kiến thức nhưng tuyệt không phải phổ thông Thuế Phàm cảnh võ giả có thể so sánh. trong thiên địa, đích xác có võ giả có thể dẫn động thiên địa lực lượng cho mình dùng, bất quá theo hấn biết, có thể làm được một này bước ít nhất đều là ngày chi nhai, nắm trong tay cổ lực lượng này võ giả đều đem nó xưng là Pháp tắc chi lực, ngụ ý thiên địa pháp tắc.

Lúc này Ứng Vô Ngân quanh thân bao quanh vô số Lôi Đình, từng đạo tia chớp phát ra, khiến cho từng đợt tiếng sét đánh, chớp nhìn hấn thân sắc nhẹ nhõm tự nhiên, phát động thân lôi dẫn thông khổ chỉ có hấn mới nhận thức đến, ngày lực lượng địa há lại tốt như vậy ư? mặc dù hấn hiện giờ bước vào Thuế Phàm cảnh, thân thể lại lần nữa trải qua rèn luyện, đạt tới hoàn mỹ vô cầu cảnh giới, thiếu chút nữa cũng bị những cái này khủng bố Lôi Đình chi lực sụp đổ.

"Tiết Chính Kì, từ kỳ của ngươi đến."

Ứng Vô Ngân ánh mắt băng lãnh, cổ nén thân thể truyền đến cảm giác đau đớn, một cổ kinh khủng khí cơ vền vền trên Phần Thủy Kiếm truyền đầy ra, vô số đạo Lôi Đình phảng phất nhận lấy trí mạng hấp dẫn đồng dạng, tất cả đều tuân hướng Phần Thủy Kiếm, ngăn ngừa một lát, Phần Thủy Kiếm đã bị vô số Lôi Đình bao trùm ở trong, như một chuỗi Lôi Đình chế tạo thân kiếm.

Tiết Chính Kì thân sắc lại biến, từ Phần Thủy Kiếm trên hấn vậy mà cảm thấy một tia mùi vị của tử vong, điều này không khỏi làm hấn có chút bối rối, từ khi đạt được Long Tượng thuần, cùng giai võ giả, căn bản vô pháp đối với hấn tạo thành uy hiếp, dần dần, hấn đều quên tử vong khí tức là như thế nào.

Ứng Vô Ngân lạnh lùng cười cười, giống như như lôi đình chế tạo Phần Thủy Kiếm vung lên, tuân động tại thân kiếm Lôi Đình vền vền bạo phát, ở trong hư không ngưng tụ thành một chuỗi tầm hơn mười trượng lớn nhỏ không lồ kiếm khí, "Lạc Ân Vũ Phá Sát."

Một thức này, chính là trời cao thân kiếm quyết trung thức thứ sáu, cũng là cuối cùng nhất thức. tại tịch tĩnh chi sâm thời điểm, Ứng Vô Ngân cũng đã đem nó lĩnh ngộ, chỉ bất quá thi triển một này chiêu có cái điều kiện tiên quyết, đó chính là cần dẫn động Lôi Đình lực lượng, đem phía trước thức cũng vì nhất thức, có thể nói là sát chiêu trung sát chiêu.

Mà một kiếm này, cũng là hần hiện giờ có khả năng phát động công kích mạnh nhất, nếu là đơn thuần linh lực thâm hậu, hần lúc này không thể nghi ngờ nếu so với Tiết Chính Kì tốt hơn, rất cuộc hần thể nhưng là có được tuyệt phẩm Linh đan, Tiết Chính Kì bất quá là thượng phẩm Linh đan mà thôi, thể nhưng là người sau có được Long Tượng thuần tương trợ, phổ thông công kích căn bản vô pháp đối với nó tạo thành tổn thương, như vậy biện pháp duy nhất chính là một chiêu quyết thắng thua. nếu như tối này mạnh nhất thức có thể đánh bại Long Tượng thuần, như vậy Tiết Chính Kì hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

"Bồn tọa sẽ không thể nào thua, có Long Tượng thuần trên tay, bồn tọa há sẽ thua bởi người mới vừa vào Thuế Phàm kiến hôi."

Tiết Chính Kì về mặt vận vẹo, như dã thú gào thét, không lồ linh lực từ nó trong tay phát ra, Long Tượng thuần bộc phát ra một hồi chói mắt thổ tia sáng màu vàng, trong chớp mắt biến lớn, đem thấp bé thân hình tất cả đều che đầy kín.

Lúc này trong sân mọi người đều là khiếp sợ không thôi, công kích mạnh nhất chống lại tối cường phòng thủ, đến cùng ai mạnh ai yếu?

Sâm Bất Phàm rút lấy khí lạnh, trong mắt che kín kinh hãi, "Vô Ngân huynh đệ sở học công pháp cuối cùng hạng gì phẩm giai, chỉ là nhìn nó tán phát uy thế, ta liền có một loại không chịu nổi cảm giác."

Tà Phi Vũ cười khỏ nói: "Đâu chỉ là không chịu nổi cảm giác? không sợ các người chê cười, tại một này thức, ta vậy mà nghĩ muốn chạy trốn. may mắn chúng ta cùng Vô Ngân huynh đệ là bạn không phải địch. bằng không..." không nói chuyện trong lời nói có một tia vui mừng ý vị.

"Mau nhìn, yếu quyết xuất thắng bại." Mặc Quán Quán trong hai tròng mắt thoáng hiện lấy dị sắc, thanh tú thiếu niên cho nàng quá nhiều kinh hỉ rồi. lúc trước hay là Tự Linh cảnh thiếu niên, hiện giờ chẳng những đã trở thành Thuế Phàm cảnh, thực lực lại càng là cường hãn rồi tình rồi nữa.

Oanh, oanh, oanh.

Một cổ sóng khí tại trong sân khuếch tán mà khai mở, không lồ kiếm khí bị Long Tượng thuần ngăn trở, cả hai trong đó bộc phát ra kịch liệt đụng nhau âm thanh.

Tiết Chính Kì nhìn nhìn vô pháp xuyên qua Long Tượng thuần không lồ kiếm khí, mặt mũi tràn đầy dữ tợn nói: "Tại Long Tượng thuần trước mặt, hết thấy công kích đều là vô dụng công lao, tiểu tử, người nhất định phải chết, mặc kệ người trao không giao ra sở học công pháp, bồn tọa đều muốn giết người."

Lúc này Tiết Chính Kì, trong nội tâm đối với Ứng Vô Ngân dâng lên nồng đậm kiêng kỵ, thiếu niên này quá yêu nghiệt, nếu là cho hần thời gian phát triển, ngày sau khẳng định phải bị họa sát thân, chỉ có đem giết chết, ngày sau tài năng an tâm.

"Hết thấy công kích đều là vô dụng công lao? là ai cho người sự tự tin như vậy?" Ứng Vô Ngân ánh mắt lạnh lùng, Tiết Chính Kì nếu là cho rằng Lạc Ân Vũ Phá Sát uy lực ven ven dừng ở này, kia đã có thể mười phần sai.

Lạc Ân Vũ Phá Sát, đem trời cao thần kiếm quyết phía trước thức cũng không nhất thức, phát ra công kích chia làm lục trọng, trùng điệp gia tăng, cuối cùng bộc phát ra uy lực cực kỳ khủng bố.

Tiết Chính Kì nghe vậy chính muốn lên tiếng trào phúng thời điểm, ven ven biến sắc, bị Long Tượng thuần chỗ ngăn trở không lồ kiếm khí vậy mà uy lực bạo tăng, Long Tượng thuần tại uy lực của nó, vậy mà có chút lay động, chẳng quản cực kỳ rất nhỏ, nhưng hần vẫn là thật sự cảm ứng được.

"Đây, không có khả năng, Long Tượng thuần làm sao có thể hội ngăn cản không nổi." Tiết Chính Kì khuôn mặt không dám tin, điên cuồng đem linh lực tuân hướng Long Tượng thuần, trong chốc lát, Long Tượng thuần ánh sáng phát ra rực rỡ, không lồ kiếm khí nhất thời vô pháp tiến thêm một bước.

"Không có gì không thể nào, Tiết Chính Kì, hôm nay người hẳn phải chết không thể nghi ngờ." Ứng Vô Ngân trong mắt lướt qua một tia trào phúng, hướng phía Tiết Chính Kì chỉ, "Lạc Ân Vũ Phá Sát, tru sát hết thảy địch."

Theo lời của hần âm thanh rơi xuống, không lồ kiếm khí ven ven lại lần nữa bộc phát ra một cổ lực lượng, này còn không dừng lại, mỗi một lần uy lực bạo tăng về sau ngay sau đó lại lần nữa bạo tăng, phảng phất vô cùng vô tận. cuối cùng, khoảng chừng lục trọng lực lượng chất chồng thêm, lúc này không lồ kiếm khí so với lúc trước, kinh khủng vô số lần.

Phanh

Tại uy lực bạo tăng không lồ kiếm khí, Long Tượng thuần phát ra một tiếng tương tự rên rỉ tiếng vang, tán phát tia sáng chói mắt trong chớp mắt âm đậm xuống, sau đó không bị Tiết Chính Kì không chế, trực tiếp hướng về mặt đất, trực tiếp đem trong sân bàn đá xanh đập ra một cái hố nhỏ.

Đã không còn Long Tượng thuần ngăn trở, không lồ kiếm khí mang theo khủng bố uy thế, đem Tiết Chính Kì triệt để trấn áp, người sau thân thể tại kiếm khí tàn sát bữa bãi, chia năm xẻ bảy, hóa thành đầy trời huyết vũ, tình cảnh cực kỳ huyết tinh, này còn không dừng lại, Tiết Chính Kì chỗ đứng lại địa phương lại càng là sụp đổ một mảnh lớn, như đã gặp phải thiên tai. một kiếm chỉ uy, vậy mà giống như Thiên Phạt, làm cho người kinh hãi vô cùng.

"Vậy tên điên, từ, đã chết?" Sâm Bất Phàm nhìn trước mắt một màn này, không dám tin xoa xoa hai mắt, sau đó nhìn về phía Tà Phi Vũ, lại phát hiện Tà Phi Vũ về mặt ngốc trệ, phảng phất ngơ ngẩn.

Ứng Vô Ngân thở ra một hơi, tuy đã sớm suy đoán Lạc Ân Vũ Phá Sát uy lực tuyệt không tầm thường, nhưng là chân chính thi triển ra, trình độ khủng bố làm hần cũng hiểu được khiếp sợ không thôi.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 52: thu hoạch

Bất quá, phát động một này chiêu giá lớn thế nhưng là tuyệt không nhẹ a! cảm thụ được thân thể truyền đến suy yếu cảm giác, Ứng Vô Ngân nội tâm cười khổ một hồi, nguyên vốn đã khôi phục hơn phân nửa linh lực lại lần nữa tiêu hao không còn, không chỉ như thế, kinh mạch trong cơ thể lại càng là mơ hồ làm đau, đối với tình huống như vậy, hẳn đã sớm có chuẩn bị tâm lý. Lạc Ân Vũ Phá Sát, lấy hắn hiện giờ tu vi, vèn vèn chỉ có thể một lần phát động, hơn nữa phát động qua đi, vô lực tái chiến. có thể nói, một này thức là một thanh kiếm hai lưỡi, không phải là địch tử, chính là mình vong.

Tầm mắt đảo qua viện lạc, chậm rãi đi đến Long Tượng thuần rơi xuống, lúc này Long Tượng thuần đã hóa thành nguyên hình, chỉ có một cỡ lòng bàn tay, đem nhặt lên, cảm nhận được Long Tượng thuần truyền đến cổ này dày đặc cảm giác, Ứng Vô Ngân trong mắt lướt qua một tia vui mừng, trực tiếp đem đề vào trong túi trữ vật, hẳn thế nhưng là tự mình lĩnh giáo qua Long Tượng thuần uy lực, mặc dù tại Lạc Ân Vũ Phá Sát một này thức, Long Tượng thuần cũng không hư hao chút nào, bởi vậy có thể thấy được rõ ràng.

Đang muốn quay người thời điểm, một cái sự việc vèn vèn khắc sâu vào tầm mắt, bước chân không khỏi có chút dừng lại, sau đó đem nhặt lên, dĩ nhiên là một cái túi trữ vật.

Ứng Vô Ngân hơi hơi một cảm ứng, khoe miệng không khỏi giờ lên, túi đựng đồ này hẳn là Tiết Chính Kỳ, trong đó có đại lượng Huyền Linh thạch, ước chừng có trăm vạn số lượng, trừ đó ra, còn có số ít kỳ trân dị bảo, xem ra đều là Tiết Chính Kỳ bình sinh đến.

"Trước, tiền bối, chúng ta chỉ là nghe lệnh làm việc, ngài, ngài đại nhân có đại lượng, làm cho chúng ta a!"

Ứng Vô Ngân đang tại âm thầm mừng rỡ thời điểm, một đạo run rẩy thanh âm vèn vèn truyền lọt vào trong tai, hơi khẽ cau mày, quay đầu đi, thấy được người lên tiếng chính là độc xà tiểu đội đội viên, lúc này những người này mặt không có chút máu, trong mắt tràn ngập sợ hãi.

"Ta cũng không phải là người hiếu sát, các ngươi đi thôi!" Ứng Vô Ngân tùy ý phát phát tay, hắn hiện giờ đã bước vào Thuế Phàm cảnh, ánh mắt lòng dạ đều có đề thăng, huống chi Tiết Chính Kỳ cùng Tiết Chính Kỳ hai cái này đầu sỏ gây nên đã đến tội, còn dư lại những người này, đã không còn Tiết Chính Kỳ này khóa đại thụ, cũng lật không nổi sóng gió gì.

"Đa tạ tiền bối ân không giết." nguyên vốn đã tuyệt vọng độc xà tiểu đội mọi người, nghe được theo như lời Ứng Vô Ngân, không khỏi kinh hi như điên nói lời cảm tạ, chột chen lẫn rời đi viện lạc.

Phục hồi tinh thần lại Sâm Bất Phàm đám người bước đi lên đến đây, "Vô Ngân huynh đệ chẳng những thực lực xuất chúng, tâm tính lại càng là rộng rãi, để cho dày đặc nào đó bội phục không thôi a."

Ứng Vô Ngân cười chấp tay, "Lần này đa tạ chư vị xuất thủ tương trợ, Vô Ngân vô cùng cảm kích."

Mặc Quán Quán đi lên trước, duỗi ra Thiên Thiên ngón tay ngọc, gât bộ ngực của hắn, kiều mị cười nói: "Vô Ngân đệ đệ nói như vậy có thể liền khách khí, đệ đệ sự tình không phải là chuyện của tỷ tỷ sao?"

Nữ nhân này trước mắt thật sự là yêu mị tới cực điểm, kia tuyệt mỹ khuôn mặt, hòa bạo đến cực điểm thân thể mềm mại, không một không thấu lấy một cỗ mê người hương vị, xin ý kiến phê bình Ứng Vô Ngân âm thầm xấu hổ thời điểm, Liên Bất Yêu đẩy ra mực man linh vịn hai tay của mình, trực tiếp đi đến bên cạnh của hắn, một đôi trong trẻo nhưng lạnh lùng con ngươi nhìn hắn một cái, sau đó chăm chú nhìn Mặc Quán Quán.

Trong lúc nhất thời, hai nữ trong mắt mùi thuốc súng, mọi người ở đây tất cả đều đều nghe thấy xuất ra.

Tà Phi Vũ cười ha ha, cười nói: "Vô Ngân huynh đệ chớ trách, Quán Quán tính tình chính là như thế, cũng không ác ý."

Mặc Quán Quán tức giận trắng mặt nhìn Tà Phi Vũ liếc một cái, hừ nói: "Tà Phi Vũ, chúng ta cũng không như vậy thân cận, bảo ta lúc trước, thỉnh mang lên dòng họ, Quán Quán không phải là người có thể gọi."

Tà Phi Vũ cười khổ lắc đầu không thôi, một bên Sâm Bất Phàm giống như là thường thấy bức này tình cảnh, thần sắc thông dong ở một bên nhìn nhìn náo nhiệt.

Ứng Vô Ngân không tự chủ được sờ lên cái mũi, trong nội tâm cố nén xấu hổ, "Quán Quán tỷ tính tình thẳng thắn, Vô Ngân không dám trách tội."

Nghe được hắn nói như vậy, Liên Bất Yêu tuyệt mỹ khuôn mặt không khỏi lạnh lẽo, Mặc Quán Quán ngược lại là triển khai cười cười, "Vô Ngân đệ đệ

hảo rất biết nói chuyện, ngày sau có việc cần tỷ tỷ giúp đỡ cứ mở miệng, tỷ tỷ nhất định cho người xử lý thỏa đáng."

Vẫn nhìn náo nhiệt Sâm Bất Phàm cười to nói: "Được rồi, được rồi. Vô Ngân huynh đệ cùng sống gọn cô nương theo này đại chiến, hay là sớm đi tỉnh dưỡng một phen, sống gọn cô nương lại càng là bản thân bị trọng thương, cần tỉnh dưỡng mới phải."

Tà Phi Vũ cực kỳ tán đồng nói: "Dày đặc huynh nói rất đúng, Vô Ngân huynh đệ, người hay là trước mang lệnh tỷ trở về điều dưỡng một phen, ngày sau chúng ta uống nữa tửu tâm tình."

Ứng Vô Ngân trong nội tâm sớm có ý đó, chỉ là một mực ở bị Mặc Quán Quán trêu chọc, trong nội tâm xấu hổ cứ thế không có mở miệng, lúc này Sâm Bất Phàm nói như vậy, ở giữa hấn hạ hoài, "Đa tạ chư vị, Vô Ngân ngày sau nhất định đến bái phỏng, lần này liền cáo từ trước."

Dứt lời, liền duỗi tay vịn Liên Bất Yêu, một lướt lên, bay thẳng đến nhất phẩm lầu phượng hướng bay đi, hiện giờ hấn đã tấn chức Thuế Phàm cảnh, lãng không phi hành như bầm sinh đồng dạng, không có chút nào mới lạ cảm giác.

Đội Ứng Vô Ngân hai người thân ảnh triệt để biến mất, Sâm Bất Phàm đại cười ra tiếng, "Cổ tên điên cũng có hôm nay, thật sự là hả hê lòng người a! hiện giờ kia tên điên vừa chết, độc xà tiểu đội bốn phần ngũ tán, hai vị, đối với cái này thấy thế nào?"

Mặc Quán Quán hai con người chớp động, vươn tứ cây Thiên Thiên ngón tay ngọc, "Độc xà tiểu đội lưu lại đội viên, ta muốn chiếm giữ tứ thành, lại còn ưu tiên chọn lựa."

Sâm Bất Phàm cùng Tà Phi Vũ liếc nhau, đều là cười khò nói: "Xuất thủ tương trợ ý tứ là người đưa ra, như thế cũng là nên. kia còn dư lại sáu thành hai người chúng ta chia đều chính là."

Theo ba người nhìn như nói chuyện phiếm lời nói, phú quý Thành bố cục nhất thời đại biến, hiện giờ độc xà tiểu đội chừng không già Tiết Chính Kì đã chết, tối cường tiểu đội chỉ còn thứ ba, Mặc Quán Quán ba người tiếp thu độc xà tiểu đội Tụ Linh cảnh võ giả, tiểu đội thực lực tất nhiên lại lần nữa tăng lên, tùy theo bọn họ thu hoạch lợi ích tự nhiên cũng sẽ tương ứng gia tăng.

Tại nhất phẩm lầu đỉnh hai cái gian phòng, Ứng Vô Ngân đem Liên Bất Yêu đỡ trở về phòng bên trong, vừa bước vào trong phòng, Liên Bất Yêu liền lạnh nhạt kêu lên: "Được rồi, người ra ngoài."

Ứng Vô Ngân hơi sững sờ, có chút không rõ Liên Bất Yêu như thế nào đột nhiên trở nên lạnh lùng như vậy, "Sur tỷ, người làm sao vậy?"

"Ta không sao, chỉ là cần tĩnh tâm điều tức, đoạn này thời gian, người chớ quấy rầy ta." Liên Bất Yêu đôi mi thanh tú hơi nhíu, thần sắc so với dĩ vãng bất cứ lúc nào đều muốn tới băng lãnh, một đôi tuyệt mỹ hai con người lại càng là hiện ra tí ti lãnh mang.

Nhìn nhìn vẻ mặt biểu tình Liên Bất Yêu, cảm nhận được nó trong giọng nói kiên quyết ý tứ, Ứng Vô Ngân chỉ có thể ngượng ngừng cười cười, quay người rời khỏi trong phòng, đóng kỹ cửa phòng, hấn không khỏi khẽ thở dài một hơi, lúc trước khá tốt hảo, nói như thế nào trở mặt liền trở mặt, hấn nhớ rõ chính mình thế nhưng là không có mạo phạm qua Liên Bất Yêu a, suy nghĩ hồi lâu cũng không thể nghĩ ra cái như thế về sau, chỉ có thể cố nén lấy nghi hoặc, cười khò lắc đầu, đi vào đó của mình gian phòng.

"Tiểu tử người là thật ngốc hay là giả ngốc?"

Vừa trong phòng ngồi xuống, Bắc Yêu lời nói liền tại trong lòng vang lên. Ứng Vô Ngân hơi sững sờ, mặt mũi tràn đầy nghi hoặc, "Bắc Yêu, lời này của người là có ý gì?"

Bắc Yêu tựa hồ bị hấn hỏi lại có chút dờ khóc dờ cười, trầm mặc thật lâu, rồi mới trả lời một câu, "Mà thôi, du mộc đầu, gỗ mục không thể điều đấy!"

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53: Ngũ Hành Bí Quyết

Ứng Vô Ngân nghe được Bắc Yêu phiến muộn ngữ khí, không khỏi càng thêm nghi hoặc, Liên Bất Yêu thái độ đột nhiên chuyển biến còn chưa tính, rốt cuộc tại Vô Song phong thời điểm, khiến hấn biết chính mình vị sư tỷ này tính tình cực kỳ trong trẻo nhưng lạnh lùng, hiện giờ như thế nào liền Bắc Yêu cũng trở nên là lạ.

Suy nghĩ một phen, thủy chung nghĩ mãi mà không rõ, hẳn cũng liền không hề xoắn xuýt vấn đề này, sau đó nghĩ đến lúc trước chính mình dẫn động thiên địa chỉ Lôi nhập vào cơ thể thời điểm, Tiết Chính Kỳ nói kia lời nói, "Bắc Yêu, Tiết Chính Kỳ theo như lời Pháp tắc chi lực là cái gì? là ta lúc trước dẫn động Lôi chi lực lượng sao?"

Bắc Yêu nói: "Ừ, nhưng không được đầy đủ nhưng là, người có thể dẫn động Lôi chi lực lượng, chính là thần lôi dẫn công, nghiêm chỉnh mà nói, cũng không tính thuần túy Pháp tắc chi lực. thần lôi dẫn phẩm giai quá thấp, có khả năng dẫn động Lôi chi lực lượng cực kỳ có hạn, liền một góc của băng sơn cũng không tính."

"Chi là một góc của băng sơn? Pháp tắc chi lực cuối cùng cái gì?"

Ứng Vô Ngân trong nội tâm âm thầm tắc lưỡi, mượn từ dẫn động Lôi chi lực lượng, phát ra Lạc Ân Vũ Phá Sát uy lực có nhiều khủng bố, hẳn thế nhưng là hiểu rất rõ, Bắc Yêu vậy mà nói đây chỉ là một góc của băng sơn, kia chân chính Pháp tắc chi lực có nhiều khủng bố? chỉ là ngấm lại, da đầu cũng có chút run lên cảm giác.

"Vô đạo, vô đạo, luyện chính là vô, tu chính là nói. Pháp tắc chi lực liền thuộc về đạo phạm trù. bình thường mà nói, võ giả có thể lĩnh ngộ một loại Pháp tắc chi lực là được hưởng thụ vô cùng, mà lĩnh ngộ đạo võ giả cũng được gọi là Vô Tôn. không này liên quan đến tu vi cao thấp, chỉ cần người lĩnh ngộ, là được đạt được Vô Tôn phong hào. bất quá, có thể lĩnh ngộ Pháp tắc chi lực quá tất cả đều là ngày chi nhai, từ không có người có thể tại không có thành tựu ngày chi nhai lúc trước liền trước lĩnh ngộ Pháp tắc chi lực."

Theo Bắc Yêu tự thuật, một đạo hoàn toàn mới đại môn trước mặt Ứng Vô Ngân từ từ mở ra.

Pháp tắc chi lực kỳ thật nói trắng ra là chính là thiên địa lực lượng, võ giả nếu là có thể lĩnh ngộ, là được đánh cắp cỗ lực lượng này cho mình dùng, lấy thiên địa lực lượng nghịch thiên chứng đạo. vô đạo ba ngàn, Pháp tắc chi lực cũng không chỉ một chủng, trong đó nổi danh nhất chính là quang cùng âm, này hai loại Pháp tắc chi lực bị võ giả tôn vì tối cường hai loại lực lượng, bất quá rất khó lĩnh ngộ, theo Bắc Yêu nói, tại nó trong ẩn tượng, chỉ có một võ giả nắm trong tay quang chi pháp tắc, về phần âm chi pháp tắc, chưa bao giờ từng có thấy người có thể đem lĩnh ngộ.

Thường thấy nhất quy tắc chi lực muốn thuộc về Ngũ Hành pháp tắc, Ngũ Hành pháp tắc bao gồm Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ.

Đại đa số võ giả lĩnh ngộ chính là Ngũ Hành pháp tắc, chỉ cần có thể lĩnh ngộ một loại, là được lấy được phong Vô Tôn danh xưng, bất quá, theo Bắc Yêu theo như lời, Ngũ Hành pháp tắc tại tất cả Pháp tắc chi lực, chính là thuộc về kẻ cuối tồn tại.

Trong đầu tưởng tượng thấy nắm trong tay Pháp tắc chi lực võ giả tung hoành thiên địa bộ dáng, Ứng Vô Ngân trong mắt tuôn động lấy hướng tới về, "Bắc Yêu, theo như lời người nói, ta chỉ có đem tu vi đề thăng Chí Thiên chi nhai, mới có cơ hội lĩnh ngộ Pháp tắc chi lực sao?"

"Vậy cũng chưa chắc, ta muốn người tìm kiếm Bạch Đế Kiếm chính là tôn giai thần binh trung cực hạn tồn tại, tự nó xuất thế, trời sinh liền chủng không thủy chi pháp tắc. người nếu là có thể đem tìm được, nhờ vào Bạch Đế kiếm lực lượng, tất nhiên có thể lĩnh ngộ thủy chi pháp tắc."

Ứng Vô Ngân trong nội tâm nổi lên một tia vui mừng, nguyên bản còn tưởng rằng muốn trở thành ngày chi nhai về sau tài năng tiếp xúc đến chân chính Pháp tắc chi lực, không nghĩ tới thậm chí có mảnh đường tắt, nghĩ tới đây, hẳn hẳn không thể lập tức khởi hành đi đến hải vực, "Đúng rồi, Bắc Yêu, người đã từng đã đáp ứng một của ta sự kiện còn nhớ rõ sao?"

"Ta đáp ứng người sự tình?" Bắc Yêu tựa hồ có chút nghi hoặc, sau đó tựa hồ nhớ ra cái gì đó, "Người nói là công pháp a!"

Ứng Vô Ngân trong mắt lướt qua vẻ mong đợi, Bắc Yêu đã từng nói, chỉ cần mình bước vào Thuế Phàm cảnh, sẽ cho mình một bộ công pháp. người sau chính là vạn năm lúc trước tuyệt thế cường giả, cảm xuất thủ công pháp tuyệt không tầm thường.

"Yên tâm đi! ta có đáp ứng người, tự nhiên sẽ không nuốt lời, hơn nữa, này vốn công pháp đối với người mà nói, cực là thích hợp."

Một quyển giấy chất sách vở vền vền cứ thế xuất hiện, rơi trong tay hắn, trang sách phiếm vàng, làm cho người ta một loại niên đại đã lâu cảm giác, hơi cúi đầu nhìn lại, chỉ thấy sách vở bìa mặt viết lấy ba cái thiếp vàng đại tự, hẳn không khỏi nhẹ đọc lên thanh âm, "Ngũ Hành Bí Quyết."

"Đúng vậy, chớ xem thường này vốn Ngũ Hành Bí Quyết, sáng tạo ra công pháp này người tuyệt đối là có một không hai cường giả, Nhược người có thể tu luyện thành công, vô đạo đỉnh phong, dễ như trở bàn tay."

Ứng Vô Ngân nuốt nhỏ nước miếng, Bắc Yêu cho kinh hi cũng quá lớn, tu luyện thành công là được Đăng Lâm vô đạo đỉnh phong? cái này vốn công pháp cuối cùng Hà phẩm giai? nghĩ tới đây, hẳn hẳn không được mà hỏi: "Vậy Ngũ Hành này Bí Quyết thuộc về cái gì phẩm giai công pháp?"

Bắc Yêu trầm giọng nói: "Phẩm giai không thể tra, ít nhất trong mắt của ta, đã vượt ra khỏi tôn giai phạm trù."

"Cái gì? so với tôn giai càng cao?"

Ứng Vô Ngân lên tiếng kinh hô, bất quá nhớ tới Bắc Yêu đã từng nói, không khỏi hỏi: "Người không phải nói ta hiện tại tu vi quá mức thấp, vô pháp tu luyện cao đẳng giai vô học công pháp sao?"

Bắc Yêu giải thích nói: "Ngũ Hành Bí Quyết cùng tầm thường vô học công pháp bất đồng, chỉ cần tu vi đạt tới Thuế Phàm cảnh là được bắt đầu tu luyện. bất quá người đừng ôm hy vọng quá lớn, sáng tạo ra này vốn công pháp người của phương pháp mặc dù là cái có một không hai cường giả, nhưng cũng là người điên, Pháp tắc chi lực thần bí khó lường, tầm thường võ giả nhiều lắm là lĩnh ngộ hai loại Pháp tắc chi lực, rốt cuộc người tinh lực có hạn, nếu là quá phẫn tán, tu vi đề thăng ngược lại càng thêm khó khăn. mà Ngũ Hành Bí Quyết trung chỗ thuật, nếu muốn đại thành, liền phải lĩnh ngộ ngũ chủng

Pháp tắc chi lực, Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ, thiếu một thứ cũng không được."

Ứng Vô Ngân thần sắc chấn động, "Vậy còn có võ giả tu luyện thành công qua?"

"Đến nay thôi, một cái cũng không có, bao gồm sáng tạo ra này vốn công lao người của phương pháp."

Nghe được Bắc Yêu chi tiết trả lời, hắn không khỏi âm thầm cười khổ, không có ai tu luyện thành công qua công pháp sao? nghĩ tới đây, hắn không khỏi hít sâu một hơi, "Bắc Yêu, nếu là đem Ngũ Hành Bí Quyết tu luyện đại thành, có thể tru diệt Lăng Tiêu tông?"

Bắc Yêu tựa hồ ngây ra một lúc, sau đó nghĩ khí tràn ngập khinh thường nói: "Chỉ là Lăng Tiêu tông, chỉ cần người lĩnh ngộ Ngũ Hành pháp tắc trung một loại, lại nhờ vào Bạch Đế Kiếm chi uy, liền có thể đem bị diệt."

"Lúc trước chỗ chuyện đã xảy ra, ta tất cả đều biết được, người không nên bị cửu hận phá hủy tâm trí, Kiếm Tông không có người nghĩ đơn giản như vậy, theo ta được biết, vạn năm lúc trước, Kiếm Tông chỉ là ngày chỉ nhai võ giả liền có chín cái. hiện giờ võ đạo thịnh thế tức sẽ hàng lâm, Lăng Tiêu tông, e rằng chọc tới đại phiền toái."

Bắc Yêu trong lời nói tựa hồ ẩn chứa thâm ý, hắn cũng không kịp nghĩ nhiều, lúc này trong đầu của hắn chỉ có một câu tại không ngừng quanh quẩn, "Lĩnh ngộ một loại Ngũ Hành Pháp tắc chi lực, lại nhờ vào Bạch Đế Kiếm chi uy, liền có thể bị diệt Lăng Tiêu tông."

Tựa hồ cảm nhận được Ứng Vô Ngân hiện giờ tâm tình, Bắc Yêu khẽ thở dài một hơi, sau đó không lên tiếng nữa. có một việc hắn không có báo cho Ứng Vô Ngân, Pháp tắc chi lực chính là thuộc với thiên lực lượng địa, như muốn lĩnh ngộ, cực kỳ khó khăn, huống chi là lĩnh ngộ hai loại Pháp tắc chi lực, lại càng là khó càng thêm khó.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54: chuẩn bị rời đi

Ứng Vô Ngân trong tay bưng lấy Ngũ Hành Bí Quyết công pháp trợn nhìn một buổi tối, cho đến hùng đông thời điểm rồi mới khép sách lại tịch, thờ dài một cái, trong nội tâm rung động thật lâu không tiêu tan.

Ngũ Hành Bí Quyết nghiêm chỉnh mà nói, cũng không thuộc về tâm pháp, cũng không thuộc về võ học chiêu số, nếu là thật sự muốn cấp nó phân loại, đó chính là Pháp tắc chi lực nhập môn pháp điển.

Trong đó nói kỹ càng sáng tỏ Ngũ Hành Pháp tắc chi lực cảm ngộ phương pháp, tổng cộng phân ra sáu cái văn chương, Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ, từng người chiếm giữ một thiên, cuối cùng thì là đem Ngũ Hành dung hợp văn chương.

"Sáng tạo ra Ngũ Hành Bí Quyết tiền bối thật là cao nhân, vậy mà có thể cách khác lối tất, lấy Pháp tắc chi lực trung uy lực kém nhất Ngũ Hành chứng đạo."

Ứng Vô Ngân trong mắt tuôn động lấy kính nể vẻ, theo Ngũ Hành Bí Quyết trung ghi lại, Ngũ Hành pháp tắc uy lực mặc dù tại quy tắc chi lực trung thuộc về kẻ cuối tồn tại, nhưng nếu là có người có thể đem Ngũ Hành tất cả đều lĩnh ngộ, đem dung hợp hội tụ, đến lúc đó chỗ bộc phát ra uy năng, tuyệt đối không thua gì Quang Âm pháp tắc.

Ngũ Hành trong đó Tương Sinh Tương Khắc, nếu là có thể đem dung hợp, liền có thể hình thành một cái hoàn mỹ đạo cái gì gọi là hoàn mỹ? chính là thế gian vạn vật tất cả đều bao hàm ở trong, như thế rồi mới cũng coi là hoàn mỹ.

Ứng Vô Ngân trong hai mắt tràn ngập kiên định, xem ra cuộc sống về sau nhất định vô cùng gian khổ, không cần Bắc Yêu nói, hắn cũng biết nghĩ phải lĩnh ngộ Pháp tắc chi lực tuyệt không phải chuyện dễ. bất quá chỉ cần vừa nghĩ tới đem Ngũ Hành hoàn mỹ dung hợp, Đăng Lâm võ đạo đỉnh phong cảnh tượng, lòng của hắn liền điên cuồng không thôi. ở sâu trong nội tâm mơ hồ có một thanh âm tại nói cho hắn biết, lấy Ngũ Hành chứng đạo, là này sứ mạng của hắn.

Trong phòng tĩnh tư thật lâu, Ứng Vô Ngân trong lòng nhẹ giọng nói ra: "Bắc Yêu, sư tỷ của ta thương thế người cũng hiểu biết, có biện pháp nào không có thể lệnh nó trong thời gian ngắn phục hồi như cũ?"

Bắc Yêu trầm ngâm một lát nói: "Sư tỷ của người thương thế chủ yếu nhất còn là tới từ ở Phong chi pháp tắc, nếu có thể đem trong cơ thể lưu lại Pháp tắc chi lực tiêu trừ, là được đơn giản phục hồi như cũ."

Nghe được Bắc Yêu theo như lời, trong lòng của hắn không khỏi khẽ động, "Sur ty trong cơ thể lưu lại Pháp tắc chi lực? ngươi nói là, Lăng Tiêu tông doãn Tinh hà?"

"Ừ, doãn Tinh hà cũng không phải một người đơn giản vật, mới vào ngày chi nhai, liền đem Phong chi pháp tắc lĩnh ngộ một thành, như thể thiên tư, mặc dù đặt ở vạn năm lúc trước, cũng thuộc về cực hạn các loại." Bắc Yêu ngữ khí dừng lại một chút, nói tiếp: "Lại nói tiếp, sur ty của ngươi ngày đêm gặp Phong chi pháp tắc tra tấn, vậy mà không chút nào lộ thanh sắc, như thể ngạo khí Vô Song, phần này khí độ không chút nào thua kém thế gian bất kỳ một người nam tử."

Ứng Vô Ngân nghe đến đó, nội tâm không hiểu đau xót, cái kia tuyệt mỹ như tiên nữ tử, kéo lấy thân thể bị trọng thương, thủy chung bồi bạn bên người tự mình, mà chính mình vậy mà đối với nó thương thể hoàn toàn không biết gì cả, còn ngây thơ cho rằng nàng đã hảo không sai biệt lắm, "Bắc Yêu, ngươi có biện pháp tiêu trừ sur ty trong cơ thể Pháp tắc chi lực, đúng không?"

Lúc này trong lòng của hắn tràn ngập cuồng bạo lửa giận, một này thiết thực đều là bài doãn Tinh hà ban tặng, đáng tiếc hắn tu vi thấp, căn bản vô pháp trợ giúp cho Liên Bất Yêu, hiện giờ, chỉ có thể hi vọng Bắc Yêu có thể có biện pháp.

"Nếu là ta toàn thịnh thời kỳ, tự nhiên tiện tay liền có thể giúp nó tiêu trừ, chỉ là hiện giờ ta rơi vào này bức ruộng đồng, ai..."

Ứng Vô Ngân nội tâm trầm xuống, đang muốn mở miệng thời điểm, Bắc Yêu vền vền chuyển giọng, "Bất quá, cũng không phải là hoàn toàn không có cách nào, chỉ cần ngươi có thể tìm được Bạch Đế Kiếm, dĩ nhiên là có thể tiêu trừ trong cơ thể năng lưu lại Pháp tắc chi lực."

Nghe được câu này, hắn rồi mới thở ra một hơi, chỉ cần có biện pháp là tốt rồi, mặc kệ có bao nhiêu khó khăn, hắn đều muốn trong thời gian ngắn nhất tìm được Bạch Đế Kiếm, để sớm ngày đem Liên Bất Yêu trong cơ thể lưu lại Pháp tắc chi lực tiêu trừ.

"Xem ra, hải vực hành trình, cấp bách a!" Ứng Vô Ngân nhẹ nói, chột thủ chương chặt chẽ nắm chặt, ánh mắt kiên định như bàn thạch. Liên Bất Yêu hiện giờ trở thành bộ dáng, lại nói tiếp hết thấy đều là bởi vì hắn, một ngày không đem trong cơ thể Pháp tắc chi lực tiêu trừ, hắn liền một ngày khó có thể an tâm.

Ba ngày

Ứng Vô Ngân tại nhất phẩm lầu thiết lập tiệc rượu, muốn mời Sâm Bất Phàm đám người đến đây gặp nhau, mà đại võ tiểu Vũ hai huynh đệ cũng vào ngày trước chạy trở về phú quý Thành.

"Thống khoái, quá thống khoái, Vô Ngân lão đệ tửu lượng kinh người a!" Sâm Bất Phàm thả ra trong tay đã uống vô ích vô rượu, lau một cái dính đầy tửu thủy chòm râu, cực kỳ hào sảng cao giọng cười.

Ứng Vô Ngân tiện tay cầm lấy một vô rượu, đem trực tiếp ném cho Sâm Bất Phàm, vừa cười vừa nói: "Lão ca tán dương, đâu có thể so sánh trên lão ca."

Một bên Mặc Quán Quán cười duyên nói: "Thật không rõ các ngươi những nam nhân này nghĩ như thế nào, không phải là chém chém giết giết, chính là uống rượu tụ đánh bạc."

"Quán Quán lời ấy sai rồi, hảo nam nhi liền nên đại khẩu uống rượu, đại khẩu ăn thịt. nhân sinh trên đời làm như vậy là vì cái gì? không chỉ vì một cái thư thái sao?" ngày bình thường hiển lộ cực kỳ Phong Nhã Tà Phi Vũ lúc này mất say lơ đãng sương mù, hơi có chút hào sảng thái độ.

"Không sai, Tà huynh nói rất đúng." Ứng Vô Ngân nghe vậy cười to, sau đó giơ lên một vô rượu, trực tiếp đem một hơi uống cạn, qua một năm này, hắn thường uống liệt hỏa thiêu, tửu lượng sớm đã phi ngày xưa có thể so sánh.

Đem vô ích vô rượu tùy ý để ở một bên, hắn cười cười, nói: "Kỳ thật hôm nay muốn mời chư vị qua, một là vì cảm tạ chư vị xuất thủ tương trợ, nhị là có chuyện muốn nhờ!"

Sâm Bất Phàm ba người nghe vậy liếc nhau một cái, nói: "Vô Ngân lão đệ có việc cứ mở miệng, chỉ cần dày đặc nào đó có thể làm được, nhất định cho ngươi xử lý thỏa đáng."

"Đúng vậy! Vô Ngân đệ đệ có thể dẹp yên tâm tình đừng nói câu chữ, như vậy hiển lộ quá mức mới lạ."

Ứng Vô Ngân gạt đầu cười, nội tâm có một chút cảm kích, "Ngày mai ta liền chuẩn bị rồi đi phú quý Thành."

"Rời đi phú quý Thành?" Sâm Bất Phàm khẽ nhíu mày, không rõ Ứng Vô Ngân tại sao lại làm ra quyết định này, về sau giả hiện giờ tu vi thực lực, tại phú quý Thành còn không phải hô phong hoán vũ sao, hơn nữa, tịch tĩnh chi sâm tài nguyên phong phú, chỉ cần tu vi đầy đủ, thu hoạch Huyền Linh thạch đủ để chèo chống tu luyện cần thiết.

Ứng Vô Ngân thấy Tà Phi Vũ cùng Mặc Quán Quán hai người đồng dạng có chút khó hiểu, về mặt nghĩ hoặc đang nhìn mình, không khỏi cười nói: "Ừ, có chút việc tư muốn đi xử lý, trong thời gian ngắn sợ là sẽ không trở về. chính là bởi vì như thế, ta nghĩ để cho chư vị giúp một việc, tại ta rời đi phú quý Thành, mong rằng nhiều chiếu cố một chút đại võ hai huynh đệ."

Đại võ cùng tiểu Vũ hai người ngồi ở tiệc rượu ghé chót, tại một đồng Thuế Phàm cảnh vô giả trước mặt, bọn họ hơi có chút không được tự nhiên, hiện

giờ nghe được Ưng Vô Ngân nói ra lời nói này, hai mắt không khỏi thoáng ẩm ướt, một này giữa năm, bọn họ cũng không có giúp đỡ đội trưởng gấp cái gì, thế nhưng là đội trưởng chẳng những đưa Địa giai công pháp cho bọn hắn, mỗi lần thu hoạch Huyền Linh thạch cũng chia cho bọn hắn ba thành.

Sâm Bất Phàm nhìn đại võ hai huynh đệ liếc một cái, sau đó cười nói: "Ta còn tưởng là chuyện gì đâu, Vô Ngân lão đệ cứ việc yên tâm, chỉ cần chúng ta ba cái tại phú quý Thành một ngày, đại võ hai huynh đệ liền tuyệt đối sẽ không xảy ra chuyện gì."

"Như thế, vậy cảm ơn nhé." Ưng Vô Ngân gật gật đầu, sau đó hướng phía đại võ hai huynh đệ cười cười.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 55: một lần nữa lên đường

Ngày kế tiếp sớm, Sâm Bất Phàm đám người đem Ưng Vô Ngân hai người tống xuất phú quý Thành.

Ưng Vô Ngân hoàn mất bốn phía, cười chấp tay nói: "Chư vị, sẽ đưa đến nơi đây a! ngày sau trở về, chúng ta lại không say không nghỉ."

Sâm Bất Phàm hào sảng cười nói: "Đây chính là ngươi nói a, Vô Ngân lão đệ ngày sau nếu là thành tựu vô thượng cường giả chi vị, cũng đừng quên chúng ta những cái này lão bằng hữu."

"Vô Ngân đệ đệ dẹp yên tâm tình trần quý, tỷ tỷ tại bậc này đợi ngươi trở về."

"Vô Ngân huynh đệ, nếu là gặp gỡ khó khăn, nhớ rõ thông báo một tiếng, chúng ta tuy tu vi không cao, nhưng tóm lại có thể giúp đỡ phía trên một chút bận rộn."

Mặc Quán Quán cùng Tả Phi Vũ hai người lần lượt lên tiếng, Ưng Vô Ngân gật đầu cười, nội tâm tuân động lấy một tia dòng nước âm, đang muốn quay người rời đi thời điểm, lại thấy đại võ hai huynh đệ đi lên trước, "Đội trưởng, ngươi yên tâm đi! huynh đệ chúng ta hai người nhất định sẽ nỗ lực tu luyện, chờ ngươi trở về thời điểm, phú quý Thành sẽ một lần nữa hiện ra Tử đại tối cường tiểu đội."

Đại võ trong lời nói có chút nghẹn ngào, tiểu Vũ ở một bên lặng yên không ra, chỉ là sắc mặt lại là một mảnh kiên định. cùng Ưng Vô Ngân ở chung một năm, bọn họ có thể cảm giác được, đội trưởng là một cái có chuyện xưa người, cho nên mới phải như vậy nỗ lực tu luyện, vì đề thăng tu vi, thậm chí nhiều lần suýt nữa chết ở Man Thú trong miệng.

Bọn họ hiện giờ có thể trở thành Tự Linh cảnh võ giả, hoàn toàn ý lại tại đội trưởng tặng cho đưa công pháp, còn có kia liên tục không ngừng Huyền Linh Đan. hai người huynh đệ đều là tính tình thật người, đại võ hào sảng không câu nệ, tiểu Vũ tuy ngại ngùng, nhưng cũng là boong boong Thiết cốt.

Từ đội trưởng nói ra đem muốn ly khai phú quý Thành thời điểm, hai huynh đệ liền làm một phen quyết định, lấy bọn họ hiện giờ tu vi, mặc dù đi theo tại đội trưởng bên người, cũng chỉ là cái liên lụy. đã như vậy, bọn họ còn không bằng liền lưu ở phú quý Thành.

Tịch tĩnh chi sâm tài nguyên phong phú, lấy hai người bọn họ huynh đệ hiện giờ tu vi, kiếm lấy đầy đủ tu luyện Huyền Linh thạch cũng không phải là việc khó. đội tu vi tăng lên, bọn họ liền xây dựng một cái chân chính tiểu đội, đợi đội trưởng trở về thời điểm, bọn họ sẽ tất trở thành đội trưởng sắc bén nhất một thanh kiếm, quét ngang hết thảy cường địch.

"Vô đạo chi lộ hung hiểm khó lường, hai người các ngươi nhất định phải cẩn thận một chút." Ưng Vô Ngân vỗ vỗ đại võ bờ vai, cùng này hai huynh đệ ở chung một năm, hắn biết rõ hai người huynh đệ bản tính, là một chơi được người, đại võ làm dễ dàng xuất hứa hẹn, để cho hắn có chút cảm động.

"Chư vị, sơn thủy có gặp lại, Vô Ngân như vậy cáo từ." Ưng Vô Ngân cực kỳ tiêu sái cười, sau đó vịn Liên Bất Yêu lưng không lên, hóa thành một đạo tàn ảnh, biến mất ở phía chân trời bên trong.

"Chúng ta quay về a, thật sự là chờ mong Vô Ngân lão đệ trở về thời điểm có thể có được hạng gì tu vi a!" Sâm Bất Phàm trong mắt có một chút vẻ chờ đợi, thanh tú yêu nghiệt thiếu niên để lại cho hắn cực sâu ấn tượng, đối với nó có thể trở thành hay không tuyệt thế cường giả, hắn hiện giờ không có chút nào hoài nghi, sau đó hắn đối với đại võ hai huynh đệ nói: "Nhị vị lão đệ, nếu là không chê, có thể tại ba người chúng ta trong tiểu đội chọn một gia nhập, đây đặc nào đó cái khác không dám cam đoan, tu luyện cần thiết Huyền Linh thạch quá đủ, như thế nào?"

Đại võ cùng tiểu Vũ liếc nhau một cái, sau đó trầm giọng nói: "Đa tạ các vị tiền bối hảo ý, chỉ là chúng ta huynh đệ hai người sớm đã có kế hoạch, hiện giờ đội trưởng đã rời đi phú quý Thành, huynh đệ chúng ta hai người lúc này liền muốn đi vào tịch tĩnh chi sâm, lấy cầu vô đạo trên có thể có chỗ đột phá."

Hai huynh đệ hướng phía Sâm Bất Phàm đám người thi lễ một cái, sau đó cũng không quay đầu lại hướng phía tịch tỉnh chỉ sâm phương hướng bước đi, bóng lưng trung lộ ra một cỗ kiên định ý tứ.

Nửa tháng sau, Ứng Vô Ngân hai người tới nam Cổ Thành.

Nam Cổ Thành ở vào Thần Châu cùng hải vực chỗ giao giới, cực kỳ phồn vinh, ở chỗ này, võ giả tùy ý có thể thấy, cho dù là bày quầy hàng người bán hàng rong, phần lớn cũng đều có được Hóa Linh cảnh tu vi.

Ứng Vô Ngân hành tẩu tại Thành trên đường, thấy được lui tới người gần như đều là võ giả, trong mắt không khỏi có một tia thán phục vẻ, quay đầu hỏi: "Sư tỷ, người đã từng đi qua hải vực sao?"

Đoạn này thời gian, đều là hắc mạng Liên Bất Yêu lãng không phi hành, người sau trải qua này hơn nửa tháng tĩnh dưỡng, khí sắc gian đã khôi phục như thường, bất quá, hắc lại là biết Liên Bất Yêu tuy sắc mặt đã không ngại bộ dáng, kỳ thật mỗi ngày đều tại thừa nhận Pháp tắc chỉ lực tra tấn đau khổ.

Một này điểm Liên Bất Yêu không có nói ra, hắc cũng không có mở miệng hỏi. mặc dù hỏi cũng vu sự vô bổ, hiện giờ chỉ có thể chờ đợi nhanh lên tìm được Bạch Đế Kiếm, thật sớm ngày tương trợ Liên Bất Yêu chân chính phục hồi như cũ.

"Hải vực ta cũng chưa từng đi qua, bất quá, hải vực cường giả đông đảo, Thuế Phàm cảnh cũng số lượng cũng không ít, hơn nữa, cũng không thiếu Thần Thoại cảnh cường giả." Liên Bất Yêu như cũ là một bộ thanh y váy dài, tuyệt mỹ dung nhan liên tiếp rước lấy người bên ngoài kinh diễm mục quang.

Ứng Vô Ngân nghe vậy trong nội tâm thán phục, đây mới là võ Giới a! cường giả tụ tập, xem ra mặc dù hiện giờ đã trở thành Thuế Phàm cảnh võ giả, hay là cần cẩn thận hành sự mới được, bằng không rước lấy Thần Thoại cảnh võ giả lửa giận, lúc này chính mình e rằng cần bản không có lực chống cự.

Bạch Đế Kiếm chính là tôn giai thần binh, nếu là hiện qua tung tích, nhất định sẽ tại giữa các võ giả truyền lưu. từ xưa đến nay, quán rượu chính là tin tức nhỏ nhỏ truyền lưu phổ biến nhất hiện địa phương một trong, nghĩ tới đây, Ứng Vô Ngân liền dẫn Liên Bất Yêu tìm một chỗ quán rượu.

Tìm một cái bàn trống ngồi xuống, Ứng Vô Ngân tiện tay ném ra một cái Huyền Linh thạch, "Tiểu nhị, một bình liệt hỏa thiêu, lại đến chút tinh xảo ăn sáng."

"Được rồi, tiền bồi chờ một chốc, tiểu nhân lập tức liền đem ngài muốn đồ vật dâng đủ." gã sai vặt bộ dáng điểm tiểu nhị mặt mày hớn hờ đem Huyền Linh thạch thu vào, theo sau đó xoay người thu xếp đi.

So với thể tục ngân lượng, Huyền Linh thạch hiển nhiên càng thêm lưu thông, bất kể là tại phổ thông người, vẫn là tại võ giả, cũng có thể trở thành tiền bạc sử dụng.

Ứng Vô Ngân hoàn mắt bốn phía, nội tâm âm thầm tán thưởng, không hổ là phồn hoa chi thành, lúc này trong tửu lâu chỉ là Tự Linh cảnh võ giả liền chiếm hơn nửa, không nói cái này, liền ngay cả lúc trước điểm tiểu nhị, chẳng quản nó mạo xấu xí, nhưng cũng là một cái hàng thật giá thật Hóa Linh cảnh võ giả.

Bất quá một lát, điểm tiểu nhị đã liền rượu và thức ăn đã bung lên, Ứng Vô Ngân tiện tay rót một chén rượu, trên mặt bất động thanh sắc, nhưng trong lòng thì âm thầm ngưng thần lắng nghe, hy vọng có thể thăm dò được một ít hữu dụng tin tức.

Đúng lúc này, một cái quý công tử bộ dáng thanh niên ngênh ngang đi vào quán rượu, bên cạnh đi theo mấy cái tùy tùng quá tất cả đều là Tự Linh cảnh võ giả.

Chỉ thấy người thanh niên này thân mặc bạch sắc đồ hộp cảm bào, bên hông bàn lấy Long Phượng văn kim mang, tướng mạo có chút không tầm thường, nghiêm nhiên một bộ thể gia công tử trang phục, chỉ là nó tuy tán ra Tự Linh cảnh khí tức, bước chân lại là cực kỳ phù phiếm, ánh mắt rất là hung ác nham hiểm, làm cho người ta một loại âm lãnh cảm giác.

Lúc này người thanh niên này lười biếng quét mắt một vòng, thấy được Liên Bất Yêu thời điểm, ánh mắt đột nhiên sáng ngời, sau đó đưa tay sửa sang lại quần áo, đi tới Ứng Vô Ngân trước mặt.

"Hai vị lạ mặt cực kỳ a! xem ra là lần đầu tới nam Cổ Thành a! tại hạ Nam Hàn Nguyên, không biết nhị vị xưng hô như thế nào?" tên là Nam Hàn Nguyên thanh niên không đợi Ứng Vô Ngân mở miệng, trực tiếp từ tới quen thuộc ngồi xuống, trong miệng tuy xưng hô hai vị, nó mục quang lại là thẳng tắp nhìn chăm chăm Liên Bất Yêu, một không có chớp mắt. căn bản không có để ý tới ý tứ của Ứng Vô Ngân.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Chi Tôn* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 56: Nam Hàn Nguyên

Nhìn nhìn không mời tự ngồi thanh niên, Ứng Vô Ngân thân nhiên nói: "Các hạ quấy rầy đến ta uống rượu."

Nam Hàn Nguyên lưu luyến đem ánh mắt từ trên người Liên Bất Yêu dời, thần sắc kiêu căng nói: "Tại nam Cổ Thành, ta Nam Hàn Nguyên chính là ngày, Hà tới quấy rầy mà nói?"

Ứng Vô Ngân nghe vậy thần sắc lạnh lẽo, Thuế Phàm cảnh võ giả uy thế không hề có giữ lại cuốn tới, trong chớp mắt đem trọn cái quán rượu bao phủ ở trong, cẩn thận hành sự cũng không có nghĩa là hấn hội sợ phiền phức, từ nơi này Nam Hàn Nguyên hiện ra sắc mặt không khó nhìn ra nó mục tiêu ở chỗ Liên Bất Yêu, dám đem chủ ý đánh tới hấn trên người Nhị Sư Tỷ, hấn há lại sẽ lùi bước?

Nguyên bản có chút ẩm ỉ quán rượu trong chớp mắt lặng ngắt như tờ, tất cả mọi người là thần sắc chấn động, thấy được cỗ khí thế này ngọn nguồn chính là Ứng Vô Ngân thời điểm, thần sắc càng trở nên kinh hãi vô cùng, nam Cổ Thành cũng không phải là không có Thuế Phàm cảnh võ giả, chỉ là thiếu niên này nhìn ngang nhìn dọc tuổi tác cũng sẽ không vượt qua hai mươi, trẻ tuổi như vậy đã thành tựu Thuế Phàm, là này nhà ai ra ngoài rèn luyện tông môn đệ tử?

"Nam Cổ Thành lúc nào ra như vậy một thiếu niên cường giả?"

"Chưa bao giờ thấy qua, hấn là mới tới nam Cổ Thành."

"Ồ, đó là nam công tử, thiếu niên này cực kỳ lỗ mãng, cũng dám cùng nam công tử đối nghịch."

"Tuổi còn trẻ đã tấn chức Thuế Phàm, ngươi làm sao biết hấn không có dựa vào?"

"Ai biết hấn có phải hay không như bề ngoài trên còn trẻ như vậy, các ngươi đừng quên, Thuế Phàm cảnh gần như mỗi cái đều là đã sống hàng trăm hàng ngàn năm yêu quái, nói không chừng chỉ là hấn trú nhan có công đầu này?"

Ứng Vô Ngân ánh mắt lạnh lùng, tia không chút nào để ý người bên ngoài tiếng bàn luận xôn xao, chỉ là lạnh lùng nhìn chăm chăm Nam Hàn Nguyên. người sau thần sắc trong đó có chút kinh ngạc, sau đó thái độ tới cái chín mươi độ đại chuyển biến, "Nguyên lai là Thuế Phàm cảnh võ giả, thứ cho tại hạ mất vụng về, chớ trách chớ trách!"

Ồ, người này, có chút cổ quái. Ứng Vô Ngân giật mình, tại chính mình tán mát ra khí thế, Nam Hàn Nguyên ngoại trừ thần sắc trong đó có chút kinh ngạc ra, cũng không có một tia e ngại tình cảnh. tu vi của đối phương trong mắt hấn căn bản không thể che giấu, chỉ là một cái Tụ Linh cảnh sơ kỳ võ giả mà thôi.

Người này nếu không phải tu vi vượt xa chính mình, chính là sau lưng có đại dựa vào. nghĩ tới đây, trong lòng của hấn không khỏi trầm xuống. có thể che dấu chân thật tu vi không dễ cho mình phát giác, trừ phi là Thần Thoại cảnh, khả năng này cực tiêu. hấn phải là người sau, Nam Hàn Nguyên sau lưng, hấn có lấy chân chính võ đạo cường giả nâng đỡ, bằng không không sẽ như thế lực lượng mười phần.

Không nghe được Ứng Vô Ngân đáp lại, Nam Hàn Nguyên cũng không để ý, chấp tay thi lễ một cái nói: "Lúc trước tại hạ thật thất lễ, trước tiên ở nơi này cùng cái không phải, mong rằng huynh đệ chớ trách! con người của ta không học vấn không nghề nghiệp, cuộc đời chỉ có hai cái yêu thích, một là yêu thích mỹ nhân, hai là kết giao tốt hữu." thần thái trong đó vậy mà cực kỳ bằng phẳng, không có chút nào lúc trước kia lần kiêu căng thái độ.

Người này ngược lại là có chút ý tứ. Ứng Vô Ngân nội tâm không hiểu cười, lại có thể đem chính mình không học vấn không nghề nghiệp nói như thế bằng phẳng, thật sự là cái hiếm thấy.

Đem Thuế Phàm cảnh võ giả khí thế vừa thu lại cạn sạch, Ứng Vô Ngân thân nhiên nói: "Tại hạ Ứng Vô Ngân, là này ta Nhị tỷ Liên Bất Yêu."

"Nguyên lai là Vô Ngân huynh đệ, lúc trước thấy được lệnh tỷ tuyệt sắc khuynh thành, kim lòng không được phía dưới thật thất lễ chỗ, mong rằng chớ trách, hắc hắc." Nam Hàn Nguyên cực kỳ thân thiết cười, phảng phất cùng Ứng Vô Ngân là nhiều năm lão hữu đồng dạng, không có một tia mới lạ cảm giác.

Tay không đánh người đang cười, Nam Hàn Nguyên lúc này đã vì lúc trước hành vi xin lỗi, hấn nếu là níu lấy không tha, ngược lại là hiển lộ hấn quá mức hẹp hòi, đang muốn mở miệng thời điểm, vền vền nghĩ đến Nam Hàn Nguyên hấn là nam Cổ Thành bản địa người, nói không chừng biết chút ít Bạch Đế kiếm tin tức, nghĩ tới đây, không khỏi nói: "Lúc trước sự tình, coi như là một hồi hiểu lầm chính là, nam huynh, ta có một chuyện hỏi."

Nam Hàn Nguyên nghe vậy sững sờ, sau đó cười nói: "Nếu là có đồng nam chuyện Cổ Thành, Vô Ngân huynh đệ ngược lại là hỏi đúng người, nhưng giảng không sao."

"Không biết nam huynh có thể từng nghe nói qua Bạch Đế Kiếm?" Ứng Vô Ngân nội tâm tuôn động lấy một chút hi vọng, hải vực to lớn vô cùng, nếu như mù quáng tìm kiếm Bạch Đế Kiếm, chẳng biết lúc nào tài năng tìm được. nếu là có thể tìm đến có quan hệ với Bạch Đế kiếm tin tức, tự nhiên có thể co lại phạm vi nhỏ, đạt tới làm ít công to hiệu quả.

"Bạch Đế Kiếm?" Nam Hàn Nguyên khẽ nhíu mày, suy tư chốc lát sau, vền vền nhãn tinh sáng lên, "Ngươi nói là thượng cổ thập đại thần binh một trong Bạch Đế?"

Thượng cổ thập đại thần binh một trong? Bắc Yêu cũng không đối với hắn đã nói như vậy. Ứng Vô Ngân sững sờ một chút, sau đó âm thầm trong lòng hỏi: "Bắc Yêu, Bạch Đế Kiếm là thượng cổ thập đại thần binh một trong?"

"Ừ, Bạch Đế kiếm xác thực tại thần binh trên bảng bài danh thứ chín."

Lấy được Bắc Yêu khẳng định trả lời, Ứng Vô Ngân nội tâm buồn lòng, hướng Nam Hàn Nguyên nói: "Chính là thượng cổ thập đại thần binh một trong Bạch Đế."

"Trương truyền thượng cổ thời điểm, có mười món thần binh lần lượt xuất thế, võ giả đến thứ nhất là được vấn đỉnh võ đạo đỉnh phong, toàn bộ bởi vì những cái này thần binh trời sinh có được quy tắc chỉ lực, có thể làm cho võ giả dễ như trở bàn tay chứng không quy tắc." Nam Hàn Nguyên thanh âm ếp tới rất thấp, sắc mặt có chút vẻ mơ ước.

Nghe đến đó, Ứng Vô Ngân giật mình, Nam Hàn Nguyên quả nhiên không đơn giản, liền quy tắc chỉ lực đều biết hiểu, đây cũng không phải là tầm thường Tụ Linh cảnh có khả năng hiểu rõ đến sự tinh.

"Bất quá rất tiếc, vạn năm lúc trước không biết xảy ra chuyện gì kinh thiên đại sự, mười món thần binh người cảm được tất cả đều vẫn lạc, mà những cái này thần binh cũng theo những cường đồ giả vẫn lạc mà biến mất vô tung." Nam Hàn Nguyên chậm rãi lắc đầu, trong lời nói có một tia tiếc hận, "Vô Ngân huynh đệ, việc này ta còn thật sự không giúp được người, từ khi thần binh sau khi biến mất, vạn năm đến nay, muốn tìm được chúng võ giả vô số kẻ, thế nhưng là chưa từng nghe qua có người thành công."

Quả nhiên, muốn tìm được Bạch Đế Kiếm tuyệt không phải chuyện dễ. Ứng Vô Ngân dè dặt nội tâm thất vọng, "Nam huynh không cần chú ý, ta cũng chỉ là thuận miệng vừa hỏi mà thôi."

Nam Hàn Nguyên cười nói: "Vô Ngân huynh đệ là từ Thần Châu mà đến?"

"Ừ, nam huynh, chúng ta có chuyện quan trọng bên người, liền cáo từ trước, ngày sau hữu duyên lại tụ hợp!" trong nội tâm ghi nhớ lấy thương thế của Liên Bất Yêu, Ứng Vô Ngân nội tâm có chút lo lắng khó có thể bình an, nếu như tại nam Cổ Thành vô pháp tìm được có quan hệ với Bạch Đế kiếm manh mối, vậy cũng chỉ có thể trước tiên khởi hành đi đến hải vực.

Tiếng nói hạ xuống, Ứng Vô Ngân hai người liền đứng dậy cáo từ rồi đi.

Nam Hàn Nguyên đứng dậy đưa tiễn, tràn ngập tiếc hận nói: "Vô Ngân huynh đệ lần đầu tiên tới nam Cổ Thành, vốn định giữ người một đoạn thời gian, các người đã tỷ đệ hai người có chuyện quan trọng bên người, nam nào đó cũng không nên giữ lại, lần sau tới nam Cổ Thành thời điểm, Vô Ngân huynh đệ tới phủ thành chủ là được tìm được ta."

Ứng Vô Ngân nội tâm có chút kinh ngạc, nam Cổ Thành, Nam Hàn Nguyên, nguyên lai là phủ thành chủ người, hơn nữa địa vị có vẻ như không thấp a!

"Đa tạ nam huynh hảo ý, lần sau tới nam Cổ Thành thời điểm, nhất định đến nhà báii phòng, cáo từ!" Ứng Vô Ngân chấp tay thi lễ một cái, sau đó cùng Liên Bất Yêu hai người hướng phía ra khỏi thành phương hướng bước đi.

Đội Ứng Vô Ngân thân ảnh của hai người triệt để tiêu thất, Nam Hàn Nguyên sau lưng một người tùy tùng đi lên trước, thấp kêu lên: "Công tử, vừa rồi thiếu niên kia dám can đảm mạo phạm ngài, vì sao không triệu tập trong phủ cao thủ, đem bắt giữ? hơn nữa, công tử ý định cứ như vậy buông tha cái kia cô gái tuyệt sắc sao?"

"Người biết cái gì, cái kia Ứng Vô Ngân tuyệt không phải trú nhan có công người, có thể lấy nhược quán chi linh thành tựu Thuế Phàm, làm sao có thể hội không có chút nào dựa vào. về phần nữ tử, Bốn công tử muốn cái gì dạng nữ nhân không có?" Nam Hàn Nguyên trong mắt tuôn động lấy về suy tư, lâm lâm: "Có ý tứ, hắn vậy mà nghe ngóng tin tức về Bạch Đế, chẳng lẽ trên tay hắn có Bạch Đế manh mối? từ Thần Châu mà đến, vậy hắn lần này chính là đi đến hải vực, xem ra, việc này muốn bẩm báo Cha Đại Nhân."

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 57: võ giả bên ngoài

"Cái kia Nam Hàn Nguyên cũng không đơn giản."

Đi ra nam Cổ Thành vài dặm, Liên Bất Yêu đột nhiên nói một câu nói như vậy.

Ứng Vô Ngân hơi sững sờ, thấy Liên Bất Yêu thần sắc trong đó cực kỳ chăm chú, không hề giống là vui đùa nói như vậy, "Người nói là hẳn đối với chúng ta có mang địch ý?"

"Ngược lại chưa chắc là có mang địch ý, chỉ là tại người nói ra Bạch Đế Kiếm thời điểm, thần sắc của hắn cực kỳ rất nhỏ biến ảo qua." Liên Bất Yêu đôi mi thanh tú nhẹ nhàn, quay đầu sang hỏi: "Người lần này đi đến hải vực, liền là muốn tìm kiếm Bạch Đế Kiếm?"

Ứng Vô Ngân gật gù đầu, đóng việc này mục tiêu hắn cũng không có hướng về phía Liên Bất Yêu đề cập qua, người sau cũng không có hỏi. vừa muốn mở miệng nói cái gì đó thời điểm, Bắc Yêu thanh âm đột nhiên tại trong lòng vang lên, "Người lịch duyệt hay là quá nông cạn, sự tỷ của người nói không sai, Nam Hàn Nguyên cho ta cảm giác cũng không đơn giản, trên người hắn ngoại trừ có võ giả linh lực ra, còn có mặt khác một cổ hơi thở, nếu là ta không có đoán sai, người này hẳn là cái đoán tạo sư."

"Đoán tạo sư?" Ứng Vô Ngân giật mình, đối với đoán tạo sư hắn từng tại Vô Song phong nghe Đại sư huynh Thất Dạ nhắc tới qua, trên thế giới này, không đơn giản có võ giả một này chủng lực lượng, bề ngoài còn có đoán tạo sư, Trận pháp sư, gọi Linh Sư cùng với Luyện Dược Sư.

Thượng cổ thời điểm, này ngũ chủng lực lượng tề tụ, tranh nhau đấu pháp. nếu chỉ độc lấy chiến lực luận, võ giả không hề có tranh luận đứng hàng đệ nhất. thế nhưng là cái này cũng không đại biểu còn lại bốn loại lực lượng không có có thể lấy chỗ.

Vô đạo chi lộ, vạn pháp không rời nó tông, đoán tạo sư cách khác lối tắt, lấy rèn đúc Huyền Bình ngộ đạo, chiến lực tuy không mạnh, nhưng là có thể rèn đúc xuất thần Binh tương trợ.

Trận pháp sư từng đề cho võ giả đều hơi bị sợ hãi, bọn họ không cần linh ngộ quy tắc chi lực, liền có thể khắc xuất thiên địa quy tắc, hình thành linh trận, lấy ngày lực lượng địa đối địch, uy lực thâm bất khả trắc.

Gọi Linh Sư không tu thân thể, chuyên tu tinh thần Hải, công kích phương thức quỷ dị vô cùng, làm cho người khó lòng phòng bị. Luyện Dược Sư thì là lấy luyện đan làm chủ, một ý niệm, có thể trị người, cũng có thể giết người.

Bất quá, này bốn loại lực lượng Tu Luyện Giả đều có một cái cộng đồng nhược điểm, đó chính là thân thể suy nhược, chỉ cần bị võ giả cận thân, liền khó thoát khỏi cái chết, đây cũng là vì cái gì võ giả có thể lực áp còn lại bốn loại lực lượng nguyên nhân.

Chỉ là, không biết bởi vì nguyên nhân gì, vạn năm lúc trước còn lại bốn loại lực lượng Tu Luyện Giả biến mất vô tung, mà pháp môn tu luyện cũng theo đó thất truyền, vạn năm đến nay, gần như không có người thấy còn lại bốn loại lực lượng Tu Luyện Giả, Bắc Yêu vậy mà nói Nam Hàn Nguyên là một cái đoán tạo sư? nếu thật sự là như thế, nếu như mình lúc trước xuất thủ, e rằng vô pháp đơn giản thoát thân a!

Nghĩ tới đây, trong lòng của hắn không khỏi rung mình, thế giới này mạnh mẽ hơn tự mình vô số kẻ, xem ra sau này nhất định phải cẩn thận một chút, vô đạo chi lộ gian nguy khó lường, hơi không cẩn thận, chính là chết kết cục.

Đang lúc hắn âm thầm trầm tư thời điểm, Liên Bất Yêu nhẹ giọng nói ra: "Bạch Đế Kiếm chính là thượng cổ thập đại thần binh một trong, mặc dù người có thể tìm được, cũng tất nhiên hội đưa tới rất nhiều võ giả cướp đoạt. lúc trước cái kia Nam Hàn Nguyên đặc biệt hỏi người có phải hay không từ Thần Châu, sợ là chúng ta việc này phương hướng đã bị hắn biết được."

Đối với Ứng Vô Ngân vì sao phải tìm kiếm Bạch Đế Kiếm, Liên Bất Yêu cũng không đề cập, nếu như Ứng Vô Ngân mục tiêu là Bạch Đế Kiếm, như vậy năng chỗ cần phải làm là toàn lực duy trì, bởi vì bọn họ đều là Vô Song phong đệ tử, trên người lưng đeo đồng dạng huyết hải thâm cừu.

"Binh tới tướng đỡ, nước tới đắp đất chặn. mặc kệ con đường phía trước có nhiều hiểm trở, ta tự lấy lực phá chi."

Ứng Vô Ngân hít sâu một hơi, ánh mắt kiên định vô cùng, mặc kệ Nam Hàn Nguyên ôm có ý kiến gì, nếu là dám can đảm trở ngại chính mình tìm kiếm Bạch Đế Kiếm, hẳn không ngại tới là địch. mặc kệ người sau dựa vào mạnh cỡ bao nhiêu, hắn đều đem tan tành.

Liên Bất Yêu trong trêu nhưng lạnh lùng trong hai tròng mắt có một tia vẻ tán thưởng, thân là võ giả, nên không sợ trước người gian nguy, như thế mới có cơ hội Đăng Lâm vô đạo đỉnh phong.

Hai người đi đến hơn mười dặm, Ứng Vô Ngân nhìn qua lên trước mắt mênh mông biển rộng, sợ hãi than nói: "Nơi này chính là hải vực biên giới."

Liên Bất Yêu nhìn lấy cảnh tượng trước mắt, tuyệt mỹ khuôn mặt khuôn mặt có chút động, tại đây mênh mông vô cùng nước biển trước mặt, nhân loại vậy mà hiển lộ như thế nhỏ bé.

"Chúng ta đi."

Ứng Vô Ngân hít sâu một hơi, tay áo bày vùng lên, dùng linh lực đem Liên Bất Yêu bao trùm, trực tiếp lẳng không lên, hướng phía hải vực bay đi.

CHỈU...U...U!

Một đường phi hành, bốn phía cảnh tượng đã hình thành thì không thay đổi, thâm lam sắc nước biển tựa hồ tản ra một loại thâm thúy mị lực, làm cho người ta không khỏi cảm thán thiên địa mênh mông.

Ứng Vô Ngân tốc độ cực nhanh, trong hải vực có một tòa Thiên Không thành, nghe nói này Thành chính là vô đạo cường giả xây dựng, chính tòa thành trì phù ở trong hư không, cực kỳ thần kỳ. mà hẳn việc này mục tiêu chính là Thiên Không thành, có lẽ tại nơi này có thể tìm đến có quan hệ với Bạch Đế

kiếm một ít dấu vết để lại.

"Bác Yêu, người có thể cảm ứng được Bạch Đế Kiếm tại hải vực, kia có thể hay không có lại nhỏ một chút phạm vi?" Ứng Vô Ngân trong lòng nhẹ giọng hỏi.

Bác Yêu thán kêu lên: "Vạn năm lúc trước, không chỉ ta bản thân bị trọng thương, liền ngay cả Thần huyền đình cùng ngũ chuôi tôn giai thần binh đều lọt vào trọng thương, hiện giờ ta chỉ có thể mơ hồ cảm ứng được Bạch Đế Kiếm tồn tại, muốn chính xác phạm vi, căn bản vô pháp làm được."

Tuy sớm có dự liệu, Ứng Vô Ngân trong lòng vẫn là khó tránh khỏi có chút thất vọng, vèn vèn trong đầu nghĩ tới một chuyện, "Bác Yêu, Bạch Đế Kiếm quý vì thượng cổ thập đại thần binh một trong, kia còn lại tứ chuôi tôn giai thần binh đâu này?"

"Thần huyền trong đình ngũ chuôi tôn giai thần binh quá tất cả đều là thượng cổ thập đại thần binh một trong." Bác Yêu trong thanh âm có một tia ngạo nghễ.

Ứng Vô Ngân nội tâm chấn động, sau đó âm thầm cười khổ không thôi, xem ra cuộc sống về sau không có tốt như vậy qua, trước mắt chỉ là tìm kiếm một chuôi Bạch Đế Kiếm đã khó khăn trùng điệp, huống chi đây chỉ là ngũ chuôi tôn giai thần binh trung một kiện.

Cho dù bị chính mình tìm kiếm được, e rằng ngày sau cũng không cách nào sống yên ổn, hẳn cũng không tin những võ giả khác có thể nhìn mình có được chí bảo.

Bất quá, trước mắt muốn những thứ này cũng vô dụng, hay là sớm ngày đem Bạch Đế Kiếm tìm được, đem thương thế của Liên Bất Yêu chữa cho tốt mới là hàng đầu. nghĩ tới đây, linh lực chấn động, phi hành tốc độ bỗng nhiên bạo tăng, liền như một khóa lưu tinh đồng dạng xẹt qua phía chân trời.

Nam Cổ Thành, phủ thành chủ.

"Người nói là thiếu niên kia mở miệng hỏi có quan hệ tin tức về Bạch Đế?" một người tướng mạo uy nghiêm bốn mươi hứa trung niên nhân đang mặc áo bào tím, hai tay thả lỏng phía sau, trong mắt có một tia suy tư. hẳn chính là nam Cổ Thành Thành chủ, nam Cửu Trọng.

Mà ở nam Cửu Trọng trước người, đứng vững một đạo thân ảnh, rõ ràng là cùng Ứng Vô Ngân từng có một phen nói chuyện với nhau Nam Hàn Nguyên.

"Đối với việc này, phụ thân đại nhân thấy thế nào?" lúc này Nam Hàn Nguyên sắc mặt đều là cung kính.

Nam Cửu Trọng trầm ngâm một lát sau nói: "Nhược quán chi linh là được liền Thuế Phàm cảnh, kẻ này cũng không phải cái đơn giản hạng người. nguyên nhĩ, người lập tức khởi hành đi đến hải vực, lặng lẽ đi theo đám bọn hắn là tốt rồi. nếu là thật sự có tin tức về Bạch Đế, đến lúc đó là cha tự có định đoạt."

"Hải nhi tuân mệnh." Nam Hàn Nguyên cung kính thi lễ một cái, sau đó lui thân rời đi.

"Có ý tứ, là này Bạch Đế muốn hiện thế dấu hiệu sao? xem ra ta Nam gia quật khởi thời cơ đến." nam Cửu Trọng thanh âm cực thấp tự nói, một đạo ánh sáng tự trong mắt lóe lên rồi biến mất.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 58: Vũ Văn sách

CHỈU...U...U!

Hai đạo thân ảnh cực nhanh trên không trung chợt lóe lên, mang theo kịch liệt Phong vang.

Này hải vực thật đúng là khá lớn, Ứng Vô Ngân nội tâm âm thầm cười khổ, hiện tại hắn mới hiểu được vì sao Bác Yêu nói đạt tới Thuế Phàm cảnh tài năng tới hải vực, chỉ có thành tựu Thuế Phàm cảnh, tài năng lãng không phi hành, vượt qua này mệnh mông hải dương, đến Thiên Không thành.

Ồ, phía trước có động tĩnh. trong hư không linh lực có chút dị động, chẳng quản rất nhỏ, lại còn không có tránh được hắn cảm ứng, quay đầu vừa nhìn, chỉ thấy Liên Bất Yêu thân sắc ngưng lại, hiển nhiên cũng phát hiện dị thường.

Hai người liếc nhau, chợt linh lực nhỏ, hướng phía truyền đến dị thường phương hướng lao đi.

Một lát sau, tứ đạo thân ảnh tiến nhập tầm mắt của bọn hắn.

Tam truy đuổi vừa trốn, mà chạy tháo chạy người thấy được thân ảnh của bọn hắn có chút dừng lại, sau đó bay thẳng đến bọn họ bay tới.

Ứng Vô Ngân khẽ nhíu mày, nhìn nhìn chạy thực mạng người ngừng ở trước người bọn họ, chỉ thấy người này dĩ nhiên là một cái hài đồng, nhìn qua chỉ có sáu bảy tuổi bộ dáng, phấn hồng điều Ngọc mài khuôn mặt nhỏ nhắn rất là nhận người thích.

"Ca ca tỷ tỷ, cứu mạng a! bọn họ là người xấu, muốn cướp tiểu sách bảo bối."

Tự xưng tiểu sách hài đồng thờ hồng học, trên khuôn mặt nhỏ nhắn đeo đầy mồ hôi, trong mắt xen lẫn một tia hoảng sợ.

Ứng Vô Ngân cùng Liên Bất Yêu liếc nhau, từ đối phương trong ánh mắt đều là thấy được một tia rung động, một cái nho nhỏ hài đồng vậy mà có được Thuế Phàm cảnh tu vi, điều này thật sự là quá mức bất khả tư nghị.

Đuổi theo hài đồng tam đạo thân ảnh đứng ở cách đó không xa, một cái trong đó hung ác nham hiểm lão già mở miệng nói: "Xin khuyên hai vị không muốn xen vào việc của người khác, kẻ này tuổi còn nhỏ, vậy mà học kia gả gáy chó trộm cừu chỉ, đem đồ đặc của chúng ta trộm đi, thật sự là không thể tha thứ!"

Nghe được đối phương mở miệng, Ứng Vô Ngân áp trong nội tâm rung động, tầm mắt rơi tại phía trước tam đạo thân ảnh, nói: "Có gì bằng chứng nói hắn trộm các ngươi rồi đồ vật? và lại, chư vị tuổi tác gia tăng đều vượt qua trăm tuổi, hà tất làm khó một cái nho nhỏ hài đồng?"

Hung ác nham hiểm lão già bên cạnh một cái trắng hán lên tiếng phản nộ quát: "Cút khai mở, chúng ta chính là triều Hải các người, như thế nào hành sự không cần phải ngươi tới nói, nếu là dám can đảm nhúng tay, chính là cùng triều Hải các là địch."

Ứng Vô Ngân thần sắc lạnh lẽo, này triều Hải các hán ngược lại là nghe nói qua, chính là một cái nhị lưu tông phái, Tông chủ quý vi Thần Thoại cảnh võ giả, nó hạ còn có hơn mười danh Thuế Phàm cảnh, mặc dù ở trong Thần Châu đều có chút danh tiếng, chỉ bất quá, người này khí lại là tiếng xấu. triều Hải các người chuyên môn đi kia cướp đoạt sự tình.

tông phái người tuy phẩm hạnh không đứng đắn, hành sự lại là cực kỳ cẩn thận, bọn họ tuyệt đối sẽ không đối với có hậu đãi hoặc là thực lực cao tuyệt võ giả xuất thủ, bình thường lọt vào bọn họ cướp đoạt đều là chút không có bối cảnh hoặc là thực lực không đủ võ giả, cho nên tông phái tài năng còn sống đến hôm nay.

"Đại ca ca, bọn họ nói dối, tiểu sách không có trộm đồ đặc của bọn hắn, là bọn hắn muốn cướp tiểu sách bảo bối." tên là tiểu sách hài đồng Phi tiến lên đây, vẻ mặt tỳ khuất lời kéo Ứng Vô Ngân tay áo bày.

"Yên tâm, có ta ở đây, bọn họ không gây thương tổn ngươi!" Ứng Vô Ngân đối với hài đồng cười cười, sau đó đem kéo đến phía sau mình.

Lúc trước gầm lên lên tiếng trắng hán nhìn thấy một màn này, trên mặt lộ ra một tia nhe răng cười, đối với hung ác nham hiểm lão già nói: "Đại ca, tiểu tử này chỉ là Thuế Phàm cảnh sơ kỳ mà thôi, ba cặp một, chúng ta ổn thắng, trực tiếp đem giết đi, cái kia tiểu nương tử dung nhan tuyệt sắc, vừa dễ dàng để cho ta Ca tam Nhạc a Nhạc a!"

Trần ngập sát khí trong lời nói lộ ra một tia dâm tà, trắng hán nhìn như đầu óc ngu si, lại là tâm tế như phát. sớm liền phát hiện Liên Bất Yêu là dựa vào lấy Ứng Vô Ngân tài năng lạng không hư lập, cho nên mới phải như vậy trắng trợn.

Hung ác nham hiểm lão già gật gật đầu, sau đó đằng đằng sát khí nói: "Nói có lý, , sát tiểu tử kia, bắt sống nữ cùng tiểu hài tử."

Tiếng nói hạ xuống, ba người từng người chiếm giữ một cái phương hướng, phát tay phát ra từng đạo công kích, tất cả đều đối hướng Ứng Vô Ngân.

Ứng Vô Ngân ánh mắt lạnh lùng, ba người này lúc trước nói những lời kia đưa hắn triệt để chọc giận, nếu như tự tìm chết, kia sẽ thanh toán các ngươi.

Tâm niệm vừa động, một cái tám chân bộ dáng đồ vật trong chớp mắt xuất hiện, đem ba người phát ra công kích tất cả đều chặn đường hạ xuống.

"Đáng chết, đây là vật gì, như thế nào cổ quái như vậy." hung ác nham hiểm lão già thần sắc biến đổi, trong giọng nói có một tia kiêng kỵ ý tứ, ba người bọn họ đánh hội đồng (hợp kích), cho dù là Thuế Phàm cảnh võ giả, cũng phải bản thân bị trọng thương, thế nhưng là tám chân bộ dáng sự việc chẳng những đem công kích của bọn hắn ngăn lại, còn truyền ra một cỗ lực phản chấn, lúc này hắn cũng còn có thể cảm nhận được trong cơ thể truyền đến chấn động cảm giác.

Hai người khác hiển nhiên cũng là như thế, lúc này ba người hiện ra sắc mặt đều là trở nên ngưng trọng vô cùng, liếc mắt nhìn nhau, sau đó ba người bỗng nhiên xuất thủ, mệnh môn linh lực đem mảnh không gian này đều chấn động nổi lên rung động, phía dưới nước biển lại càng là không gió mà bay, xoay tròn khời to lớn bọt nước.

"Triều Hải ẩn, trấn áp."

Ba người đồng thời gầm lên xuất thủ, phát ra công kích hội tụ thành một đạo cự đại ẩn ký, hướng phía Ứng Vô Ngân trấn áp mà đi.

Ứng Vô Ngân thần sắc bình tĩnh, lúc trước cái kia tám chấn bộ đáng đồ vật chính là Long Tượng thuần, lúc này hẳn sau đó vung lên, Long Tượng thuần trong chớp mắt biến lớn mấy chục lần, trực tiếp đem đạo kia trấn áp mà đến ấn ký ngăn lại.

Oanh, oanh, oanh.

Cứ thể vang lên mấy đạo nổ mạnh, một cỗ sóng khí lấy Long Tượng thuần làm trung tâm, khuếch tán mà khai mở. phía dưới nước biển nhất thời như là bị một cỗ lực lượng chỗ thúc đẩy đồng dạng, dâng xuất một vòng rung động.

Hung ác nham hiểm lão già ba người thần sắc đại biến, há miệng phun ra một ngụm máu tươi, sau đó ánh mắt kinh khủng hô: "Đáng chết, tiểu tử này có chí bảo hộ thân, chúng ta căn bản không tổn thương được hắn, chỉ có thỉnh Tông chủ xuất thủ mới được."

"Đi, quay về tông bẩm báo Tông chủ."

Tiếng nói hạ xuống, ba người chia làm ba phương hướng, quay người liền chạy. Ứng Vô Ngân nhìn nhìn một màn này, trong mắt nổi lên một tia sát ý, ba người này Linh đan bất quá trung phẩm mà thôi, linh lực hùng hậu trình độ xa kém hơn chính mình, huống chi, chính mình còn nắm giữ lấy có thể so với Thiên giai kiếm chiêu.

Ý bảo tiểu sách vịn Liên Bất Yêu, sau đó thân hình khẽ động, trực tiếp đuổi theo hung ác nham hiểm lão già, tâm niệm vừa động, Phần Thủy Kiếm trong chớp mắt xuất hiện ở nó trong tay, không lưu tình chút nào vung ra một cái roi kiếm thức.

"Không." hung ác nham hiểm lão già trốn tránh không kịp, cứng rắn thừa nhận một cái roi kiếm thức, tán ra về hoảng sợ hai mắt trong chớp mắt ảm đạm xuống, lẳng không Phi thân thể của đi trực tiếp rơi xuống phía dưới.

"Đại ca."

Hai người khác xoay đầu lại trông thấy một màn này, trong mắt vẻ sợ hãi càng lớn, tại ba người bọn họ, hung ác nham hiểm lão già tu vi tối cao, liền hắn cũng bị một kích giết chết, huống chi bọn họ? nghĩ tới đây, hai người bộc phát ra tất cả linh lực, liều mạng hướng phía trước bay vút lấy.

"Chạy? các ngươi chạy được không?" Ứng Vô Ngân khoe miệng nổi lên một tia cười lạnh, dám can đảm làm nhục Liên Bất Yêu, còn muốn chạy, nằm mơ. huống chi, mình tại sao có thể sẽ để cho bọn họ có cơ hội trở về mặt báo, thân hình khẽ động, ngăn ngừa trong chớp lát, trước sau đuổi theo hai người đem bị mất mạng.

Giải quyết xong ba người, Ứng Vô Ngân bay vút trở về, rơi vào Liên Bất Yêu bên cạnh.

Tiểu sách trong mắt tỏa ra hào quang, vẻ mặt vẻ sùng bái nói: "Đại ca ca, ngươi thật là lợi hại a!"

Ứng Vô Ngân cười cười, phất hồng điều Ngọc mai tiểu sách đích thực là có chút làm cho người ta triu mến, sờ lên tiểu sách cái đầu nhỏ, cười hỏi: "Ngươi còn như thể còn nhỏ, như thể nào một người chạy đến hải vực tới?"

Tiểu sách nghe vậy một trương khuôn mặt nhỏ nhắn nhất thời xụ xuống, đáng thương nói: "Phụ thân luôn là buộc tiểu sách tu luyện, không ai cùng tiểu sách chơi, cho nên tiểu sách liền chạy ra khỏi tới."

Nguyên lai là này cái rời nhà ra đi gấu hải tử a! Ứng Vô Ngân không khỏi cười cười, tiểu sách tuổi tác tuy nhỏ, tư duy lại là cực kỳ rõ ràng, bất quá một lát, liền đem sự tình chân tướng nói cái rõ rõ ràng ràng.

Tiểu sách tên đầy đủ gọi là Vũ Văn sách, nhà ở trên không trung Thành, chính là Ứng Vô Ngân việc này chỗ đi địa phương. theo tiểu sách theo như lời, hẳn là vì bất mãn phụ thân quá mức nghiêm khắc, mới phẫn mà rời nhà ra đi, lại không nghĩ rằng mới ra tới mấy ngày, đã bị lúc trước ba người dễ mất tới, này mới có về sau một màn. về phần tại sao sẽ bị lúc trước ba người chỗ dễ mất tới, tiểu sách ngược lại là có chút nói quanh co, bất quá Ứng Vô Ngân đối với cái này cũng không có hỏi kỹ.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 59: Thiên Không thành

Ba ngày

Tiểu Sách lôi kéo Ứng Vô Ngân tay áo bày, vẻ mặt đáng thương nói lầm bầm: "Đại ca ca, ta không muốn về nhà. các ngươi dẫn ta cùng nhau chơi đùa

được không?"

"Người tự tiện trộm chạy đến, phụ thân ngươi khẳng định rất sốt ruột, sao có thể không trở về nhà đâu này?" Ứng Vô Ngân nhéo nhéo Tiểu Sách phẩn hồng điều Ngọc mài khuôn mặt nhỏ nhắn, trong mắt ngậm lấy mỉm cười. trải qua mấy ngày nay ở chung, Tiểu Sách này gấu hời tử bản tính hiển lộ không thể nghi ngờ, cực kỳ nghịch ngợm, cái đầu nhỏ trong luôn là nhảy ra một ít mưu ma chước quỷ.

Thấy được Ứng Vô Ngân kia phó không có thương lượng ngữ khí, Tiểu Sách quay người đầu nhập Liên Bất Yêu ôm ấp hoài bão, "Tiểu tỷ tỷ, đừng làm cho ta về nhà đi! ta nghĩ cùng các ngươi cùng nhau chơi đùa."

Về phần vì sao phải gọi Liên Bất Yêu tiểu tỷ tỷ, theo Tiểu Sách theo như lời tự mình, là này cha hán cha dạy, cha hán cha nói số tuổi là nữ nhân kiêng kỵ, cho nên tại xưng hô phía trước thêm cái chữ nhỏ, có thể so với so sánh thảo nhân vui mừng. đối với loại này thuyết pháp, Ứng Vô Ngân thật sự là có chút không biết nên khóc hay cười, không khỏi có chút tò mò Tiểu Sách phụ thân cuối cùng cái hạng người gì, vậy mà hội đối với con trai mình nói ra những lời này.

Ngày bình thường cực kỳ trong trẻo nhưng lạnh lùng Liên Bất Yêu lúc này lại là ngậm lấy tiểu ý, đầu ngón tay hơi hơi vuốt ve Tiểu Sách cái đầu nhỏ, lẩm bẩm nói: "Không được, ca ca tỷ tỷ có chuyện quan trọng bên người, không thể mang theo người."

Tiểu Sách nghe vậy cúi đầu, vẻ mặt rầu rĩ không vui về phía trước phi hành.

Ứng Vô Ngân thấy được lần này tình cảnh về sau không khỏi cười cười, đang muốn mở miệng nói chuyện thời điểm, trước mắt vền vền xuất hiện một cái cự đại sự việc hình dáng, ngưng thần nhìn lại, chỉ thấy một tòa thành trì cứ thế trôi nổi ở trong hư không.

"Thiên Không thành đến."

Nhìn qua lên trước mắt tòa thành trì này, Ứng Vô Ngân trong mắt lướt qua một tia thán phục vẻ, chỉ thấy tòa thành trì này toàn thân do hắc sắc cự thạch chế tạo, hiển lộ vô cùng nghiêm túc.

Mang theo Liên Bất Yêu cùng về mặt buồn khổ Tiểu Sách, Ứng Vô Ngân đi tới Thiên Không thành cửa thành, vừa mới rơi vào Thành trên đường, một đạo trầm ổn thanh âm liền truyền lọt vào trong tai, "Người đến người phương nào?"

Ứng Vô Ngân giương mắt nhìn lên, chỉ thấy một người mặc Thiết Giáp, nắm lấy một chuỗi cự súng mặt đen trắng hán chính ngăn cản ở trước người tự mình.

"Dịch thúc thúc."

Không đợi Ứng Vô Ngân mở miệng nói chuyện, một cái thân thể nho nhỏ liền từ phía sau của hán thoát ra, trực tiếp đánh về phía mặt đen trắng hán.

Mặt đen trắng hán thân sắc biến đổi, quỳ một chân trên đất lôi kéo Tiểu Sách nói: "Thiếu chủ, nhiều ngày như vậy người đều đi nơi nào?"

Tiểu Sách chỉ vào Ứng Vô Ngân nói: "Ta xuất đi chơi vài ngày, trên đường đụng phải người xấu, còn hảo ca ca tỷ tỷ xuất thủ cứu giúp."

Mặt đen trắng hán nghe vậy đứng dậy mà đứng, hướng phía Ứng Vô Ngân hai người hành một cái cúi chào, lời nói mang cảm kích nói: "Đa tạ nhị vị, tại hạ Dịch Thiết Sinh, chính là Thiên Không thành thủ vệ đội dài."

"Dị đội trưởng không cần phải khách khí, tiện tay mà thôi mà thôi!"

Ứng Vô Ngân cười nhẹ một tiếng, tầm mắt đảo qua Tiểu Sách thân thể nho nhỏ, nội tâm âm thầm kinh ngạc, gấu hời tử thế nhưng là không có cùng mình nói qua thân phận của hán, liền cả thiên không Thành thủ vệ đội trưởng đều muốn hô nó Thiếu chủ, hán là Tiểu Sách phụ thân chính là Thiên Không thành Thành chủ?

Dịch Thiết Sinh trầm giọng nói: "Nhị vị nghĩa cử, thành chủ đại nhân chắc chắn ban thưởng. Thiếu chủ rời nhà nhiều ngày, thành chủ đại nhân đêm không thể ngủ, ăn không biết vị, tại hạ trước mang Thiếu chủ trở về, để giải Thành chủ trong nội tâm mối lo."

"Điều nên làm." Ứng Vô Ngân gật gật đầu, Dịch Thiết Sinh nói vừa vặn xác nhận trong lòng mình phỏng đoán, áp trong nội tâm kinh ngạc, sau đó ngồi xổm người xuống, hướng phía Tiểu Sách nói: "Về sau nghe lời một chút, đừng có lại tự tiện rời nhà."

Tiểu Sách giả làm cái một cái mặt quỷ, sau đó lôi kéo Ứng Vô Ngân nói: "Đại ca ca, ngươi cùng tiểu tỷ tỷ theo giúp ta một chỗ hồi phủ đi!"

Liên Bất Yêu ngồi xổm người xuống, nhẹ nhàng nhéo nhéo Tiểu Sách khuôn mặt, nhẹ giọng nói ra: "Người về trước đi, ca ca tỷ tỷ còn có chuyện muốn làm, đợi đem sự tình làm tốt, liền đi tìm ngươi chơi, được không?"

"Tốt! tiểu tỷ tỷ, đây chính là người nói, nhưng không cho gạt người, chúng ta ngoéo tay." Tiểu Sách trên mặt tràn đầy vui vẻ nụ cười.

Liên Bất Yêu cười nhẹ vươn ngọc thủ, cùng Tiểu Sách ngoéo tay thề.

"Nhị vị, tại hạ liền cáo từ trước." Dịch Thiết Sinh đem Tiểu Sách ôm lấy, hướng phía Ứng Vô Ngân gật gật đầu, sau đó trực tiếp quay người rời đi.

"Đại ca ca, tiểu tỷ tỷ, các ngươi nhất định phải tới tìm Tiểu Sách a!" Tiểu Sách dùng sức vung bàn tay nhỏ bé, sắc mặt đều là không muốn bỏ.

Đội thân ảnh của hai người sau khi biến mất, Ứng Vô Ngân quay đầu sang, nói: "Sur tỷ, vì sao bất hòa Tiểu Sách cùng nhau đi phủ thành chủ đầu này? có lẽ tại nơi này có thể tìm kiếm được có quan hệ với Bạch Đế kiếm tin tức."

"Tiểu Sách ngây thơ thiện lương không sai, thế nhưng là đối với kỳ phụ thân, Thiên Không thành Thành chủ, chúng ta lại là hoàn toàn không biết gì cả, hay là không nên tùy tiện đến nhà hảo, bằng không sợ có biến cố gì." Liên Bất Yêu trong trẻo nhưng lạnh lùng trong hai tròng mắt hiện ra hào quang.

Ứng Vô Ngân nghe vậy gật gù đầu, nhìn về phía Liên Bất Yêu trong mắt tràn ngập một tia kính nể vẻ. không nghĩ tới Nhị Sur Tỷ không khỏi tu vi cao tuyệt, dung nhan khuynh thành, tâm tư lại càng là kín đáo như sợi tóc. như thế nhân vật, tài năng gánh vác được yêu nghiệt danh tiếng a!

Suy tư một lát sau, Ứng Vô Ngân nói: "Chúng ta trước tìm một cái gian quán rượu ở lại, chuyện khác, ngày sau hãy nói."

Sau đó hai người tìm một chỗ quán rượu, lúc này ở đây. liên tục mấy ngày chạy đi, giữa đường còn bạo phát một trận chiến, mặc dù Ứng Vô Ngân trong cơ thể linh lực như cũ là dồi dào vô cùng, trên tinh thần lại vẫn là cảm nhận được vẻ uể oải.

Trải qua một ngày nghỉ ngơi, tinh thần rốt cục khôi phục bảo mãn trạng thái.

Trong đại sảnh tìm một chỗ bàn trống, hai người ngồi xuống về sau điểm một chút rượu và thức ăn, đúng lúc này, vài đạo cực thấp tiếng nghị luận truyền vào Ứng Vô Ngân trong tai.

"Các ngươi nghe nói không? hư thật điện vừa nhanh muốn mở ra."

"Hắc hắc, đến lúc sau liền náo nhiệt, lần trước hư thật điện mở ra, đạt được tối đa chỗ tốt chính là chúng ta Thành chủ a?"

"Ai nói không phải là đầu, trực tiếp thành tựu Thần Thoại cảnh hậu kỳ, kia lần cảnh tượng, ao ước sát người bên ngoài a!"

Hư thật điện? Ứng Vô Ngân thần sắc ngưng lại, đúng lúc lúc này điểm tiểu nhị đem rượu và thức ăn đã bùng lên.

Ứng Vô Ngân tiện tay ném ra mấy khối Huyền Linh thạch, thấp giọng hỏi: "Tiểu nhị, ngươi cũng biết hư thật điện?"

Điểm tiểu nhị đem Huyền Linh thạch thu vào trong ngực, hướng phía bốn phía đánh giá một phen về sau mới vừa nói nói: "Nghe nói hư thật điện là một cơ duyên chi địa, cách mỗi trăm năm mở ra một lần, chúng ta Thành chủ năm đó liền đi qua."

Ứng Vô Ngân lại thấp giọng hỏi thăm một phen, điểm tiểu nhị biết cũng không nhiều, ngoại trừ biết hư thật điện cách mỗi trăm năm mở ra một lần ra, nó một cửa hán khái đều là tin vĩa hè, tác dụng không lớn.

Đem chính mình trước người chén rượu rót đầy tửu, Ứng Vô Ngân nâng chén một hơi uống cạn, vừa cười vừa nói: "Sur tỷ, xem ra chúng ta muốn lên Thành phủ chủ một chuyến."

"Ngươi là muốn đi tìm Tiểu Sách phụ thân hỏi có quan hệ hư thật điện sự tình?" Liên Bất Yêu đôi mắt chớp lên, trực tiếp nói trúng tim đen điểm ra mục đích của Ứng Vô Ngân.

"Ừ, ta có loại cảm giác, hư thật điện e rằng cùng Bạch Đế Kiếm có cực sâu liên quan." Ứng Vô Ngân trong mắt hiện ra không hiểu hào quang, trong nội tâm tuôn động lấy một chút chờ mong.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 60: Vũ Văn Thác

Đi đến phủ thành chủ cửa, Ứng Vô Ngân đang muốn bước giai mà lên, hai cái thân mặc Thiết Giáp cầm trong tay trường thương Binh vệ vền vền xuất hiện, trường thương tương giao, trực tiếp đưa hán ngăn lại, "Phủ thành chủ trọng địa, người rảnh rồi không được tự ý nhập."

Hai người Binh này vệ khí tức hùng hậu, sát khí cô đọng, Thuế Phàm cảnh võ giả uy thế hiển lộ không bỏ sót, vừa nhìn chính là thân kinh bách chiến hạng người.

Không hổ là phủ thành chủ, liền ngay cả thủ vệ Binh vệ đều là Thuế Phàm cảnh tu vi, Ứng Vô Ngân trong nội tâm âm thầm tán thưởng, chấp tay nói: "Chúng ta là nhỏ sách bằng hữu, thỉnh cầu thay thông báo một chút."

"Thiếu chủ bằng hữu? các hạ xin chờ một chút một lát." một người Bình vệ thu hồi trường thương, trực tiếp quay người hướng phía trong phủ đi đến.

Một lát sau, một đạo thân ảnh cao lớn từ trong thành chủ phủ đi ra, đi đến Ứng Vô Ngân trước người chấp tay nói: "Hai vị, Thành chủ đã xin đợi đã lâu, xin mời đi theo ta." thanh âm trầm thấp hữu lực, rõ ràng là từng có gặp mặt một lần Dịch Thiết Sinh.

Ồ? Tiểu Sách phụ thân biết mình sẽ đến? Ứng Vô Ngân thần sắc ngưng tụ, cùng Liên Bất Yêu liếc nhau một cái, sau đó đi theo Dịch Thiết Sinh đi vào trong phủ.

Dịch Thiết Sinh trực tiếp mang theo bọn hắn xuyên qua phòng trước, đi tới hậu viện, lúc này một đạo thân ảnh chính phụ lấy hai tay sừng sững tại trong sân.

"Thành chủ, bọn họ tới." Dịch Thiết Sinh xoay người hành lễ, sắc mặt hiển thị rõ kính cẩn.

Đạo thân ảnh kia xoay người lại, phát tay nói: "Ừ, người đi xuống trước đi!"

Gỗ thanh người kia tướng mạo, Ứng Vô Ngân thần sắc chấn động, chỉ thấy người này vẻ mặt tuấn lãng phi phàm, giờ tay nhắc chân gian hiển thị rõ cường giả phong phạm, chỉ từ bề ngoài nhìn lại, nhiều lắm là chính là một cái thanh niên.

Bất quá, hẳn thế nhưng là biết người này có thể tuyệt đối không phải là một thanh niên, hư thật điện trăm năm mở ra một lần, trước mắt người này đã từng tiến nhập qua lần trước mở ra hư thật điện, bởi vậy là được biết được người này tuổi tác tuyệt đối vượt qua trăm tuổi.

"Tiểu hữu quả nhiên thiên tư trác tuyệt, chưa kịp nhuộc quán chi linh liền đã đưa thân Thuế Phàm các loại. bốn tọa chính là Thiên Không thành Thành chủ Vũ Văn Thác, cũng là Tiểu Sách phụ thân." tuấn lãng thanh niên nhìn nhìn Ứng Vô Ngân, ánh mắt lộ ra một tia tán thưởng, sau đó đem ánh mắt rơi ở trên người Liên Bất Yêu, thần thái nhất thời biến đổi, nhũn nhũn nói: "Pháp tắc chi lực."

Liên Bất Yêu khuôn mặt có chút động, sau đó lại khôi phục bình thường thời điểm trong trẻo nhưng lạnh lùng thần thái.

Ứng Vô Ngân đầu tiên là sững sờ, sau đó nội tâm vui vẻ, vội vàng hỏi: "Tiền bối, người có thể có biện pháp trục xuất ta Nhị tỷ trong cơ thể Pháp tắc chi lực."

"Khó." Vũ Văn Thác lắc đầu, thán kêu lên: "Pháp tắc chi lực này chủ nhân nếu so với bốn tọa cường xuất một bậc."

Ứng Vô Ngân nghe vậy vẻ mặt thất vọng, ngược lại là Liên Bất Yêu hồn nhiên không có để ý thần sắc.

"Bất quá, cũng chưa hoàn toàn không có cách nào." Vũ Văn Thác chuyển giọng, nói tiếp: "Bốn tọa tuy vô pháp tiêu trừ lệnh tỷ trong cơ thể Pháp tắc chi lực, nhưng lại có thể đem áp chế, để cho lệnh tỷ miễn đi tra tấn đau khổ."

"Như thế kính xin tiền bối xuất thủ, văn bối vô cùng cảm kích." Ứng Vô Ngân vẻ mặt mừng rỡ nói, để cho Liên Bất Yêu tạm thời miễn đi Pháp tắc chi lực tra tấn đau khổ, chờ mình tìm đến Bạch Đế Kiểm thời điểm, liền có thể đem trong cơ thể Pháp tắc chi lực tất cả đều tiêu trừ.

Vũ Văn Thác gật gật đầu, nói: "Ừ, các người cứu được Tiểu Sách, bốn tọa tự nhiên sẽ xuất thủ tương trợ, bất quá người phải nhớ kỹ, đây chỉ là trị phần ngọn không trị vốn, bốn tọa xuất thủ một lần, chỉ có thể áp chế lệnh tỷ trong cơ thể Pháp tắc chi lực ba ngày, đây cũng chính là nói, cách mỗi ba ngày, đều muốn tới trong phủ một lần, có thể làm được sao?"

Ứng Vô Ngân thần sắc khê biến, nếu là nói như vậy, căn bản vô pháp rời xa Thiên Không thành a! hiện giờ chỉ kè, chỉ có để cho Liên Bất Yêu tạm thời lưu lại trên không trung Thành, mà chính mình đi tìm Bạch Đế Kiểm. suy tư một phen, trầm giọng nói: "Tiền bối, thực không dám đầu đầu, văn bối có chuyện quan trọng bên người, vô pháp thời gian dài lúc này dừng lại, chẳng biết có được không để cho văn bối Nhị tỷ tại phủ thành chủ ở tạm?"

Hắn ý tứ trong lời nói, Vũ Văn Thác hiển nhiên là nghe rõ, "Tiểu hữu cứ việc yên tâm đi thôi! có bốn tọa, chắc chắn bảo vệ lệnh tỷ bình yên vô sự."

"Đa tạ tiền bối." Ứng Vô Ngân hàm chứa cảm kích cười cười, sau đó nhớ tới việc này tới mục đích, nói: "Tiền bối, văn bối lần này đến nhà báỉ phòng, là có một chuyện muốn hỏi."

Vũ Văn Thác hàm có thâm ý cười."Có hay không có đóng hư thật điện?"

Ứng Vô Ngân hơi sững sờ, "Tiền bối như thế nào biết được văn bối là muốn hỏi hư thật điện?"

"Bình thường thời điểm, Thiên Không thành cực ít có lạ lắm vô gia đến nơi, chỉ có hư thật điện mở ra chỉ kỳ tới gần thời điểm, mới có thể hiện lên rất nhiều từ bên ngoài đến vô gia." Vũ Văn Thác vừa cười vừa nói: "Nếu như tiểu hữu đối với Tiểu Sách có ân cứu mạng, bốn tọa chắc chắn đem biết hết thấy tất cả đều bảm bảo."

Sau đó tại Vũ Văn Thác tự thuật, hư thật điện chậm rãi kéo ra thần bí khăn che mặt.

Hư thật điện cách mỗi trăm năm mở ra một lần, bên trong có đại lượng bảo vật, thậm chí liền ngay cả đan dược cùng võ học công pháp cũng số lượng cũng không ít.

Điện phân ra tầng ba, càng là trở lên, bảo vật cũng càng là trân quý, chỉ là, những bảo vật này cũng không có tốt như vậy cảm đến.

Hư thật điện, điện như kỳ danh, bên trong có thật sự có giả, có hư có thực, che kín vô số cạm bẫy, hơi không cẩn thận, chính là đã chết kết cục.

Dù vậy, đám võ giả hay là chạy theo như vịt, thế nhưng hư thật điện có cái rất kỳ quái địa phương, đó chính là Thuế Phàm cảnh trở lên võ giả, mặc kệ làm ra cử động gì, cũng không thể tiến nhập hư thật điện.

Đã từng có một cái ngày chỉ nhai thân kiếp cảnh cường giả tự kiểm chế tu vi cao tuyệt, muốn xông vào hư thật điện, lại trực tiếp bị hư thật điện trấn sát. điều này làm cho đám võ giả chấn kinh đồng thời lại đang ám tự suy đoán hư thật điện cuối cùng thượng cổ kia một kiện thần vật.

Trong đầu chậm rãi chải vuốt lấy những tin tức này, Ứng Vô Ngân hít sâu một hơi, ánh mắt khẽ nhúc nhích, "Tiền bối tiến nhập hư thật điện về sau trực tiếp thành tựu Thần Thoại cảnh hậu kỳ, hiện giờ e rằng đã tấn chức ngày chỉ nhai a!"

Vũ Văn Thác gật gù đầu, cười nói: "May mắn bước vào thân kiếp cảnh."

Ứng Vô Ngân nội tâm nổi lên một tia hưng phấn, Vũ Văn Thác tiến nhập hư thật điện thì rồi mới Thuế Phàm cảnh tu vi, sau khi đi ra trực tiếp biến thành một cái Thần Thoại cảnh hậu kỳ võ giả, quả thật làm cho người khó có thể tin. có lẽ, thông qua hư thật điện, mình cũng có thể rất nhanh đề thăng tu vi. chỉ cần đem tu vi đề thăng Chí Thiên chỉ nhai, sẽ tìm tìm được Bạch Đế Kiếm, liền có thể bị diệt Lăng Tiêu tông.

"Còn có một việc, tiểu hữu dẹp yên tâm tình nhớ kỹ, hư thật điện chỉ tiếp thụ một trăm võ giả tiến nhập, Nhược là vượt qua, như vậy hư thật điện sẽ độn vào hư không, biến mất."

Vũ Văn Thác nhắc nhở lời nói truyền vào trong tai của hắn, để cho trong lòng của hắn rung mình, chỉ có thể có một trăm võ giả tiến nhập? xem ra, muốn đi vào hư thật điện không có có bản thân nghĩ đơn giản như vậy a! nở ra ngày, tất nhiên sẽ có rất nhiều Thuế Phàm cảnh võ giả chạy đến, rốt cuộc, hư thật điện thế nhưng là đại biểu cho vô đạo cơ duyên, ai không nghĩ có thể đem nắm chắc.

Ứng Vô Ngân hít sâu một hơi, trong ánh mắt lộ ra kiên định hào quang, bất kể như thế nào, đều nên nắm chắc ở cơ hội này, hiện giờ chính mình mặc dù chỉ là Thuế Phàm cảnh sơ kỳ, thế nhưng dựa theo tuyệt phẩm Linh đan, còn có có thể so với Thiên giai thần lôi dẫn cùng trời cao thần kiếm quyết, đủ để cùng Thuế Phàm cảnh hậu kỳ đánh một trận. huống chi, còn có Long Tượng thuần cái này lực phòng ngự kinh người chỉ bảo.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tới Cường Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 61: Băng Linh Kính

"Thành chủ, thủ vệ đội hai mươi tám danh Thuế Phàm cảnh đã tập kết hoàn tất." lúc trước rồi đi Dịch Thiết Sinh lần nữa đi tới trong sân.

Đang trầm tư trung Ứng Vô Ngân bị nó lời nói bừng tỉnh, hàm chứa kinh ngạc nói: "Tiền bối, người đây là?"

"Triều Hải các người càng ngày càng làm càn, lần này vậy mà dám can đảm đối với Tiểu Sách ra tay, nếu không phải đưa bọn chúng nhốt tận gốc, bốn tọa còn mặt mũi nào mà tồn tại?" Vũ Văn Thác trong mắt hiện lên một tia sát khí, thấp giọng nói: "Bốn tọa tu thân dưỡng tính gần trăm năm, những người kia thật coi bốn tọa sửa lại tính tình."

Ứng Vô Ngân giật mình, xem ra triều Hải các đối với Tiểu Sách ra tay khác xa biểu hiện ra đơn giản như vậy, bất kể thế nào nói, thân là thân kiếp cảnh Vũ Văn Thác tự mình xuất thủ, triều Hải các e rằng muốn lọt vào ngập đầu chi họa.

"Thiết sinh, người trước suất lĩnh hộ vệ đội đi đến triều Hải các, bốn tọa sau đó đuổi kịp." Dịch Thiết Sinh lĩnh mệnh thối lui, Vũ Văn Thác quay người nói: "Lần này tiến đến triều Hải các, tới lui cần mấy ngày, bốn tọa hiện tại trước vì lệnh tỷ áp chế một chút nó trong cơ thể Pháp tắc chi lực."

Ứng Vô Ngân gật gù đầu, ôm quyền thi lễ một cái, "Đa tạ tiền bối xuất thủ tương trợ."

"Không sao." Vũ Văn Thác khoát tay, sau đó lặng im không nói.

Nhìn nhìn Vũ Văn Thác đứng yên nửa ngày cũng không có xuất thủ dấu hiệu, Ứng Vô Ngân nội tâm không khỏi nổi lên nghi hoặc, đang muốn mở miệng hỏi thời điểm, một đạo nho nhỏ thân ảnh cực kỳ rất nhanh lướt tiến trong nội viện.

"Đại ca ca, tiểu tỷ tỷ, các người tới rồi!"

Nghe được này non nót giọng trẻ con, Ứng Vô Ngân không cần nhìn cũng biết người tới là người nào, nhìn nhìn trước người phấn hồng điều Ngọc mai

hài đồng, ôn hòa cười nói: "Đã đáp ứng Tiểu Sách sự tình, ca ca làm sao có thể quên đó!"

Vũ Văn Sách thân mật lôi kéo Liên Bất Yêu tay áo bày, trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy vui vẻ nụ cười, "Thật tốt quá, tiểu tỷ tỷ, các người liền lưu lại trong phủ a! Tiểu Sách mỗi ngày đều thật nhàn chán."

Vũ Văn Thác lộ ra một tia cung chiều thần sắc, vừa cười vừa nói: "Nhìn thấy ca ca tỷ tỷ, đều không để ý hội phụ thân sao?"

Vũ Văn Sách nhú nhú cái mũi nhỏ, hừ kêu lên: "Phụ thân là đại phiêu dân, mỗi ngày đều buộc Tiểu Sách luyện công, mới không để ý tới người nha."

Ứng Vô Ngân sau lưng vuốt ve Tiểu Sách cái đầu nhỏ, trong mắt có một tia thán phục, "Tiểu Sách mới thật sự là thiên tư trác tuyệt a! như thế còn nhỏ đã tấn chức Thuế Phàm cảnh, ngày sau định có thể Đẳng Lâm đỉnh phong, vẫn định cường giả các loại."

Vũ Văn Thác đầu tiên là sửng sốt, sau đó đại cười ra tiếng, Ứng Vô Ngân không rõ ràng cho lắm, chỉ có thể báo lấy về nghi hoặc.

Nở nụ cười thật lâu, Vũ Văn Thác phương mới dừng tiếng cười, "Xem ra tiểu hữu cũng bị đứa nhỏ này lừa gạt rồi."

Bị Tiểu Sách lừa? chẳng lẽ Tiểu Sách không phải là Thuế Phàm cảnh? Ứng Vô Ngân ngạc nhiên không thôi, sau đó ngưng thần quan sát Tiểu Sách khí tức trên thân, đúng là Thuế Phàm cảnh không có sai a! còn nữa nói, Tiểu Sách thể nhưng là có thể lãng không phi hành a! làm sao có thể không phải là Thuế Phàm cảnh?

"Bồn tọa từng tại hư thật điện trung đạt được một kiện chí bảo, đứa nhỏ này lên đi ra ngoài thời điểm, đem kia kiện chí bảo cũng cho mang đi." Vũ Văn Thác cười gỡ Tiểu Sách cái đầu nhỏ, dẫn người sau báo lấy ủy khuất thần thái.

Ứng Vô Ngân lúc này trong nội tâm chán kinh không hiểu, có thể khiến người trong chớp mắt có được Thuế Phàm cảnh tu vi chí bảo? này quá mức bất khả tư nghị.

Vũ Văn Thác vừa cười vừa nói: "Tiểu Sách, mang thứ đó còn cấp cho phụ thân a! phụ thân muốn dùng nó cho tiểu thư của người tỷ tỷ thương."

Nguyên gốc mặt không vui Vũ Văn Sách nghe được là muốn cho Liên Bất Yêu trị thương, vội vàng từ trong lòng ngực móc ra một cái tấm gương bộ dáng đồ vật, "Phụ thân, tiểu tỷ tỷ không phải là hảo hảo sao? làm sao có thể bị thương?"

"Tiểu tỷ tỷ không có chuyện gì đâu, yên tâm đi!" Vũ Văn Thác tiếp nhận kia gương soi mặt nhỏ, cũng không có quá nhiều giải thích, quay người hướng phía Ứng Vô Ngân nói: "Nếu muốn ngăn chặn lệnh tỷ trong cơ thể Pháp tắc chi lực, cần muốn nhờ Băng Linh Kính lực lượng, cho nên lúc trước ta mới có thể dùng võ nhận thức kêu gọi Tiểu Sách qua."

Nguyên lai như thế, Ứng Vô Ngân giờ mới hiểu được Vũ Văn Thác lúc trước vì sao yên lặng nửa ngày, nhìn nhìn người sau trên tay kia gương soi mặt nhỏ, lặng lẽ trong lòng hỏi: "Bắc Yêu, người biết Băng Linh Kính sao?"

"Băng Linh Kính, tôn giai phòng ngự thần binh một trong, dù chưa dãy tại thượng cổ thập đại thần binh các loại, nhưng là cũng coi là một kiện chí bảo. lúc trước ta còn kỳ quái đứa bé này trong cơ thể tại sao có thể có Pháp tắc chi lực ba động, nguyên lai là Băng Linh Kính lực lượng." Bắc Yêu trong thanh âm có một tia kinh ngạc, hiển nhiên cũng không nghĩ tới Vũ Văn Sách trên người vậy mà có mang như thế trọng bảo.

Ứng Vô Ngân gạt mình, "Người nói là Băng Linh Kính cùng Bạch Đế Kiếm đồng dạng, đều có Pháp tắc chi lực?"

"Người nói như vậy cũng không sai, bất quá, Băng Linh Kính chỗ có mang Pháp tắc chi lực bất quá chỉ có nửa phần thủy chi pháp tắc mà thôi, xa không bằng Bạch Đế Kiếm. Vũ Văn Thác này tuy có được thân kiếp cảnh tu vi, nhưng khí tức cũng không có pháp tắc ba động, nguyên lai là có Băng Linh Kính, khó trách dám khoe khoang khoáng lạc, giúp sự tỷ của người áp chế Phong chi pháp tắc."

Cảm nhận được Bắc Yêu trong giọng nói kia một tia rõ ràng khinh thường, Ứng Vô Ngân không khỏi khẽ cười khổ, xem ra chính mình đem Băng Linh Kính lấy ra cùng Bạch Đế Kiếm so sánh, khiến cho Bắc Yêu không thoải mái a! bất kể thế nào nói, chỉ cần có thể tạm thời áp chế Liên Bất Yêu trong cơ thể Phong chi pháp tắc là được rồi.

"Kính xin tiền bối hiện tại xuất thủ, vì ta Nhị tỷ áp chế trong cơ thể Pháp tắc chi lực." Ứng Vô Ngân hai tay ôm quyền, cực kỳ cung kính thi lễ một cái.

Vũ Văn Thác gật gật đầu, sau đó ánh mắt lóe lên, Băng Linh Kính tản mát ra nhạt thanh sắc quang mang, tự trong tay hắn chậm rãi dâng lên, một cỗ lực lượng thần bí trong chớp mắt tràn ngập ra.

Tại cỗ lực lượng này bao phủ xuống, Ứng Vô Ngân vậy mà cảm giác có lẽ không có cách nào động đậy, không khỏi ngạc nhiên không thôi, đây là Pháp tắc chi lực? vền vền nửa phần, liền một thành cũng chưa tới, liền có thể làm cho mình mất đi năng lực hành động, thật sự là đáng sợ.

"Nghe ta hiệu lệnh, trấn áp hết thầy kẻ thù bên ngoài."

Theo Vũ Văn Thác tiếng quát khê, Băng Linh Kính vền vền ánh sáng phát ra rực rỡ, tràn ngập trên không trung thủy chi pháp tắc tất cả đều dừng mảnh vào Liên Bất Yêu trong cơ thể, trong chớp mắt đem Phong chi pháp tắc ngăn chặn, khiến cho vô pháp ở trong cơ thể Liên Bất Yêu tàn sát bừa bãi.

Mất đi Phong chi pháp tắc trôi buồm, một cỗ áp đảo Thuế Phàm cảnh giai đoạn trước khí thế vền vền từ trên người Liên Bất Yêu bộc phát ra, trong sân cây cối tại cỗ khí thế này thúc đẩy, vậy mà truyền ra đứt gãy tiếng vang.

"Tuyệt phẩm Linh đan, Thuế Phàm cảnh trung kỳ." Ứng Vô Ngân trợn mắt há hốc mồm nhìn nhìn một màn này, hắn vẫn cho là Liên Bất Yêu cũng chỉ là Thuế Phàm cảnh giai đoạn trước mà thôi, không nghĩ tới dĩ nhiên là trung kỳ, hơn nữa cũng là có được lấy tuyệt phẩm Linh đan, linh lực hùng hậu trình độ vượt xa chính mình.

Liên Bất Yêu hai con ngươi vì lượng, sẽ bạo phát xuất khí thế vừa thu lại cạn sạch, hướng phía Vũ Văn Thác thi lễ một cái, nhẹ giọng nói ra: "Đa tạ tiền bối."

"Cô nương hảo tu vi, bốn tọa đều thiếu chút nữa nhìn lầm." Vũ Văn Thác trong mắt có một tia tán thưởng, lúc trước hắn cũng không mạnh tra, lúc này người sau trong cơ thể Pháp tắc chi lực bị áp chế ở, bộc phát ra tu vi để cho hắn cũng có mà thay đổi cho.

"Hai vị trước hết trong phủ ở tạm mấy ngày, nếu không ngoài ý muốn, bốn tọa ba ngày ổn thỏa trở về." Vũ Văn Thác quơ quơ tay áo bày, sau đó hướng phía Vũ Văn Sách nói: "Tiểu Sách, phụ thân ra ngoài làm ít chuyện, ngươi muốn nghe ca ca tỷ tỷ, đừng có lại chạy loạn."

Tiếng nói hạ xuống, Vũ Văn Thác bạo lướt lên, trong chớp mắt liền biến mất ở phía chân trời bên trong, tốc độ nhanh làm cho người ta sợ hãi.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 62: thiên táng người

Thiên Không thành, phủ thành chủ.

Ứng Vô Ngân một mình đứng ở trong sân, hai tay thả lỏng phía sau, một bộ hắc y để cho hắn trong bóng đêm hiển lộ cực kỳ an tĩnh, thon dài kiện trắng thân hình tản ra một cỗ lãnh lệ khí thế, như ra khỏi vỏ thần kiếm, phong mang tất lộ, sáng ngời như sao hai mắt lộ ra một cỗ rất mạnh lực áp bách, làm cho người không dám nhìn thẳng.

Ngày xưa thiếu niên ở sơn thôn, hiện giờ chẳng những đã trở thành một người võ giả, lại càng là quá khứ Phàm thân thể, thành tựu nhân tiên chi vị. kia non nốt thanh tú khuôn mặt, cũng bởi vì tuế nguyệt trôi qua mà hiển lộ thành thực rất nhiều.

Một hồi nhỏ vụn tiếng bước chân truyền đến, võ giả cảnh giác để cho Ứng Vô Ngân trong chớp mắt từ trong trầm tư phục hồi tinh thần lại, một cỗ quen thuộc mùi thơm cùng với gió nhẹ lướt qua chóp mũi, khoe miệng hơi hơi hơi lên, "Nhị Sư Tỷ, thân thể khá hơn chút nào không?"

Liên Bất Yêu kia tuyệt mỹ thân ảnh xuất hiện ở trong sân, an tĩnh đứng lặng tại Ứng Vô Ngân bên cạnh thân, "Ngươi một đã sớm biết trong cơ thể ta có Pháp tắc chi lực tồn tại?"

Nghe được này hỏi một đằng, trả lời một nẻo lời nói, Ứng Vô Ngân hơi sững sờ, sau đó quay đầu sang, đập vào mắt chính là kia song mang theo một chút rung động trong trẻo nhưng lạnh lùng hai con ngươi, tiện tay phui nhẹ bị gió nhẹ thổi tới lá rụng trên người, nói: "Tân chức Thuế Phàm cảnh về sau rồi mới biết được sự tỷ trong cơ thể còn có Pháp tắc chi lực."

"Ngắn ngủn hơn một năm thời gian, ngươi đã đột phá tường ngăn cách, rút đi Phàm thân thể, đưa thân Thuế Phàm võ giả các loại. bất quá, lấy tu vi của ngươi cùng kiến thức, chắc có lẽ không biết được Pháp tắc chi lực tồn tại mới đối với, xem ra sự tôn nói không sai, ngươi quả nhiên là Thiên Táng Giả."

Đã không còn Pháp tắc chi lực áp chế, Liên Bất Yêu kia tuyệt mỹ thân thể mềm mại tản ra một cỗ duy khí thế của ta, tuy thân là nữ tử chi thân, lại giống như quân lâm thiên hạ Đế vương.

"Thiên Táng Giả?" Ứng Vô Ngân tâm thần chấn động, không chỉ là bởi vì Liên Bất Yêu nói ra Thiên Táng Giả lạ lẫm từ ngữ, càng bởi vì hiện tại phát tán khí thế, lộ ra một cỗ khác thường mị hoặc, để cho lòng hắn nhảy đều nhanh rồi sở đập.

Liên Bất Yêu nhẹ nhàng sẽ bị gió nhẹ thổi loạn sợi tóc dừng bên tai, tuyệt mỹ khuôn mặt trầm tĩnh Như Nguyệt, nhẹ giọng nói ra: "Vạn năm lúc trước, Thần Châu trên phát sinh một kiện làm người nghe kinh sợ sự kiện. võ đạo kiếp cảnh giới tuyệt thể cường giả một tháng ở trong tất cả đều không hiểu vẫn lạc, không một may mắn thoát khỏi, thể nhân thấp thòm lo âu, xưng những cái kia võ đạo kiếp võ giả quá mức cường đại, cứ thế lọt vào thiên địa chi ghen, cho nên mới phải bị ngày nữa khiến."

"Cho nên Thiên Táng Giả chỉ chính là những cái này vẫn lạc tuyệt thể cường giả?" Ứng Vô Ngân biến sắc, một cỗ kinh hãi tâm tình nội tâm tràn ngập ra, một tháng trong đó, võ đạo kiếp cường giả tất cả đều vẫn lạc? bước vào võ đạo kiếp về sau nhưng là chân chính Vạn Cổ trường tồn, làm sao có thể có người có thể giết được bọn họ? chẳng lẽ thật sự là trời giáng sát cơ sao?

Liên Bất Yêu điểm nhẹ trán, mê người cặp môi đỏ mọng hơi hơi hơi lên, thần sắc trong đó mang theo một tia ngạo khí, "Có được võ đạo kiếp cảnh giới

võ giả, trải qua thiên kiếp, thân thể Bất Hủ, Chân Linh bất diệt. làm sao có thể dễ dàng như vậy liền mất đi. vạn năm lúc trước, ta Kiếm Tông liền có chín vị võ đạo kiếp tuyệt thế cường giả, trong đó một vị đã từng lưu lại câu tiếp theo, trời xanh bất công, không ngờ, bất bình, chúng ta tu võ người, vạn năm về sau nhất định trở về, đến lúc đó dốc hết tất cả, cũng phải đối đại đạo, còn thể nhân một cái ban ngày ban mặt."

"Trời xanh bất công, không ngờ, bất bình." Ứng Vô Ngân nhẹ giọng nhớ kỹ, trong mắt có một tia vẻ rung động, chỉ là nghe đoạn văn này, là có thể cảm nhận được một cỗ cực độ không cam lòng.

Yên lặng hồi lâu, Ứng Vô Ngân phương mới mở miệng nói: "Sur tỷ, ngươi nói là những cái này vạn năm lúc trước vẫn lạc tuyệt thế cường giả đều trở về? cái này cùng ta có cái gì liên quan?"

"Vẫn lạc võ đạo kiếp cường giả sẽ hay không trở về ta cũng không biết, chỉ bất quá sư tôn đã từng nói, những cái này vẫn lạc võ đạo kiếp cường giả nếu là trở về, chỉ có hai cái con đường, một là trọng quảng luân hồi, hai là đánh vỡ phong ấn." Liên Bất Yêu hai con người hiện ra cực lượng hào quang, "Mà ngươi, rất có thể là thuộc về loại thứ nhất."

Ứng Vô Ngân thần sắc đại biến, lên tiếng kinh hô, "Cái gì, ngươi, ngươi nói là ta là những cái kia võ đạo kiếp cường giả bên trong một thành viên?"

Liên Bất Yêu gật trán, nhẹ giọng nói ra: "Đã từng ta cũng không tin, chỉ là một này nhiều năm trong khi chung, ta lại là dần dần đã tin tưởng sư tôn theo như lời. sư tôn đã từng nói, trọng quảng luân hồi võ đạo kiếp cường giả sinh ra đã biết, năng lực lĩnh ngộ không phải người thường có thể so sánh, khí vận kinh người, tư chất lại càng là trong vạn người không có một. một này chút, ở trên người ngươi được nhận được xác minh. bằng không thì, người giải thích như thế nào ngươi vậy mà biết được Pháp tắc chi lực tồn tại?"

Ứng Vô Ngân hít sâu một hơi, chậm rãi vượt lên trong nội tâm rung động tâm tình, sinh ra đã biết? chính mình nơi đó có sinh ra đã biết bốn sự, nếu không phải có thể gia nhập Kiếm Tông, hiện giờ e rằng vẫn còn ở Lâm gia thôn bên trong làm cái săn bắn thiếu niên.

Có thể nhanh như vậy tấn chức Thuê Phàm cảnh, trong đó Bắc Yêu công lao chiếm hơn phân nửa, về phần Pháp tắc chi lực, lại càng là từ Bắc Yêu trong miệng mới biết hiểu. chỉ bất quá, Bắc Yêu tồn tại, hẳn lại là không thể nói với Liên Bất Yêu, cũng không phải là bởi vì không tín nhiệm người sau, mà là Bắc Yêu đã từng nói, đóng hãn và Thần huyền đỉnh tồn tại, tuyệt đối không thể để cho bên cạnh người biết được. hiện giờ, hẳn cũng chỉ có thể cam chịu (*mặc định) Liên Bất Yêu thôi.

Liên Bất Yêu bàn tay như ngọc trắng nắm chặt, tuyệt sắc khuynh thành trên mặt đều là chăm chú, nói: "Thiên Táng Giả theo tu vi khôi phục, ký ức cũng sẽ từ từ thức tỉnh, ta chỉ hy vọng, tại ngươi khôi phục ký ức, đừng quên Vô Song phong chi cừu, Lăng Tiêu tông, Doãn Tinh Hà, nhất định phải chết."

"Nhị Sư Tỷ, ngươi yên tâm đi! Lăng Tiêu tông một ngày bất diệt, Doãn Tinh Hà một ngày bất tử, lòng ta khó có thể bình an."

Ứng Vô Ngân cực kỳ kiên định nói, hẳn biết Liên Bất Yêu tại sao lại nói một này lời nói, Thiên Táng Giả hội theo tu vi khôi phục do đó ký ức thức tỉnh, mà mình bị nó ngộ nhận là Thiên Táng Giả, năng lực này sợ chính mình thức tỉnh ký ức, không hề đi để ý tới Vô Song phong chi cừu.

Kỳ thật, Liên Bất Yêu lo lắng dư thừa, không nói trước mình không phải là Thiên Táng Giả, cho dù thật sự là Thiên Táng Giả, Vô Song phong chi cừu hẳn cũng nhất định sẽ báo, Doãn Tinh Hà người này chưa trừ diệt, hẳn như thế nào không phụ lòng sư tôn Sở Phong Hành dạy bảo chi ân, như thế nào không phụ lòng Đại sư huynh Thất Dạ dốc lòng chiếu cố, như thế nào không phụ lòng đem mình làm đệ đệ mà hiện giờ mất đi ký ức Tam sư huynh béo đôn.

"Trong cơ thể ta Pháp tắc chi lực tuy bị áp chế ở, thể nhưng vô pháp lâu dài, cách mỗi ba ngày đều muốn Vũ Văn Thác tiền bối lần nữa xuất thủ. ngươi ngày mai liền rời đi a! ta trên không trung Thành chờ ngươi." Liên Bất Yêu trong giọng nói có một vòng nhẹ nhõm, theo sau đó xoay người rời đi, tuyệt mỹ thân ảnh dần dần tiêu thất tại trong sân.

Hồi chớp mũi quanh quẩn một luồng làn gió thơm, Ứng Vô Ngân trong nội tâm nổi lên một hồi không hiểu tâm tình, Liên Bất Yêu sao mà khéo hiểu lòng người, chính mình đêm nay ở trong viện độc lập, liền là đang nghĩ lấy tại sao cùng nàng mở miệng, để cho nàng lưu lại trên không trung Thành. lại chưa từng nghĩ chính mình còn chưa mở miệng, nàng liền đã hiểu tính toán của mình.

Nhìn qua lên trước mắt một cây kiêu diễm hoa thụ, Ứng Vô Ngân hơi hơi thất thần, tuyệt sắc khuynh thành Liên Bất Yêu, không khỏi tu vi có một không hai cùng thể hệ, lại càng là tâm tế như phát, kia băng lãnh dưới khuôn mặt ôn nhu, làm cho người ta hơi bị xúc động, thật không biết gia hỏa kia có thể vinh hạnh lấy nó làm vợ.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 63: Lăng Tiêu tông người, tử

CHÍU...U...U!

Một đạo thân ảnh phẳng phất lưu tinh đồng dạng xẹt qua, phía dưới nước biển theo nó thân ảnh, từ bên trong mà phân ra, kích thích to lớn sóng nước.

"Bác Yêu, vạn năm trước vẫn lạc cường giả đến cùng có bao nhiêu?" Ứng Vô Ngân một ít hắc y, tốc độ nhanh như thiểm điện.

Bác Yêu suy tư một lát sau nói: "Nếu như là dựa theo chí cường giả mà tính, chỉ có mười hai. nếu là đem võ đạo kiếp cảnh giới võ giả toàn bộ tính ở trong, không sai biệt lắm có gần tới một ngàn cái."

Ứng Vô Ngân trong mắt nổi lên một tia nghi hoặc, "Chí cường giả?"

"Võ đạo kiếp cảnh giới võ giả tất cả đều đều nắm giữ Pháp tắc chi lực, thế nhưng Pháp tắc chi lực chẳng những có sự phân chia mạnh yếu, càng là có thêm tiểu thành, đại thành, viên mãn, Đại viên mãn chi phân. chí cường giả đều là thuộc về đem Pháp tắc chi lực lĩnh ngộ đến đại viên đầy võ giả, là chân chính đứng hàng võ đạo đỉnh phong tồn tại. nói sao làm vậy, vạn võ tránh lui."

Ứng Vô Ngân nội tâm chấn động, không nghĩ tới dù cho tương đồng võ đạo kiếp cảnh giới võ giả, chênh lệch cũng có thể to lớn như thế, nghĩ đến Bác Yêu Ngạo Tuyệt đáng đáp, trong lòng của hắn không khỏi có chút tò mò, "Vậy người tại vạn năm trước thuộc về cái gì tầng thứ?"

"Pháp tắc chi lực ba phần vì tiểu thành, sáu phần vì đại thành, mười phần vì viên mãn, hoàn toàn vì Đại viên mãn. vạn năm trước ta miễn cưỡng xem như Đại viên mãn." Bác Yêu trong thanh âm có một tia dấu không lẫn át được cuồng ngạo.

Ứng Vô Ngân nghe xong âm thầm tắc lưỡi không thôi, nói như vậy, Bác Yêu tại vạn năm trước là thuộc về chí cường giả một này hàng ngũ, tại trong mộng cảnh, Bác Yêu kia tiện tay liền làm Không Gian sụp đổ uy thế, đích xác lúc đến trên chí cường giả danh tiếng, "Dựa theo sự tỷ theo như lời, người là thuộc về loại thứ hai đánh vỡ phong ấn trở về sao?"

Bác Yêu trầm mặc hồi lâu, rồi mới thở dài nói: "Có thể xem như thế đi! sự tỷ của người lời nói không ngoa, võ đạo kiếp cảnh giới võ giả không có dễ dàng như vậy vẫn lạc, chỉ cần Chân Linh bất diệt, là được lần nữa trọng sinh, không biết ngày xưa những cái kia lão bằng hữu, hiện giờ đều như thế nào."

"Không nói cái này, Ngũ Hành Bí Quyết người đã xem qua, chuẩn bị lúc nào bắt tay vào làm tu luyện? ta ngược lại là có chút chờ mong, nếu như người thật sự không đạt ngày chỉ nhai liền chừng không Pháp tắc chi lực, nên là như thế nào một phen cảnh tượng."

Nghe được Bác Yêu nói lên việc này, Ứng Vô Ngân bay vút thân hình có chút dừng lại, tốc độ chậm lại không ít, đoạn này thời gian, hắn cũng không phải là không có ném thử tu luyện qua Ngũ Hành Bí Quyết, chỉ là quá mức tối nghĩa khó hiểu, đừng nói tu luyện, liền ngay cả Pháp tắc chi lực tồn tại hắn cũng không thể cảm ứng được.

"Ngũ Hành Bí Quyết đích thực là vốn nghịch thiên phương pháp, ta vốn là muốn từ thủy chữ thiên vào tay, chỉ là lĩnh ngộ mấy ngày, cũng không thể cảm ứng được thủy chi pháp tắc tồn tại, có lẽ người nói đúng, cảnh giới không tới ngày chỉ nhai, căn bản vô pháp đem tu luyện thành công."

Nghe ra Ứng Vô Ngân trong lời nói uể oải, Bác Yêu không khỏi cất tiếng cười to, "Người à, đã biết chân a! hiện giờ người công kích có thần lôi dẫn cùng trời cao thần kiếm quyết, phòng ngự có Long Tượng thuẫn, cho dù là Thuế Phàm cảnh hậu kỳ, người cũng có sức đánh một trận. mặc dù đặt ở vạn năm trước, tại Thuế Phàm cảnh bên trong người cũng có thể xếp hạng cực hạn. lĩnh ngộ Pháp tắc chi lực gấp không đến, đã hiểu chính là đã hiểu, không hiểu chính là không hiểu, tâm tính phóng khoáng, nên người lĩnh ngộ thời điểm dĩ nhiên là lĩnh ngộ."

Ứng Vô Ngân mỉm cười, Bác Yêu nói không sai, chính mình đích thực là quá mức sốt ruột, nếu là Ngũ Hành Bí Quyết dễ dàng như thế liền có thể tu luyện thành công, đó mới là một kiện việc lạ, và lại nói, chỉ cần mình đem Bạch Đế Kiếm tìm được, dựa theo Bạch Đế Kiếm chi lực, tự nhiên có thể chừng không thủy quy tắc, hiện giờ chính mình muốn làm, chính là làm tốt hoàn toàn chuẩn bị, mà đối đãi ba tháng về sau hư thật điện mờ ra.

"Ồ, phía trước lĩnh lực khác thường."

Một đạo kịch liệt cuồng phong trước mặt mà đến, Ứng Vô Ngân ánh mắt ngưng tụ, theo tay vung lên, đem cuồng phong tiêu tán, là này lĩnh lực công kích tiêu tán sau hơn thế, phía trước đích thị là có võ giả đang tranh đấu.

Tâm niệm vừa động, tốc độ nhất thời bạo tăng, một tòa quy mô không đảo nhỏ tự dần dần hiện ra trong tầm mắt, Ứng Vô Ngân đem khí tức tất cả đều thu liễm, trên cao nhìn xuống hướng hòn đảo trông được đi, chỉ thấy một cái hòn nhiên dính đầy máu tươi thanh niên tại cùng vài tên võ giả không ngừng liều đấu lấy.

"Sở sư huynh vừa ý muội muội của người, đó là người muội muội vinh hạnh, người dám đi kia chuyện ám sát, lưu lại người không được." một người đứng ở bên cạnh quan sát trung niên nhân nhân nhợt mở miệng, ánh mắt tràn ngập xem thường.

Thanh niên phát tay đánh lui một người võ giả, tuấn dật khuôn mặt cực độ vận vẹo lên, tê kêu lên: "Phì, một đám cầm thú. lấy tá túc chi mệnh bá nhà của ta sản, còn muốn lần muội muội ta trong sạch, các người không xứng làm người."

Trung niên nhân cuồng cười ra tiếng, lấy một bộ cao cao tại thượng đáng đáp nói: "Nơi chật hẹp nhỏ bé người, quả nhiên đều là chút không kiến thức kẻ đáng thương. Sở sư huynh chính là Lăng Tiêu tông đệ tử thân truyền, muốn nhà của người sản, là người chi phúc, vừa ý muội muội của người, là người chi may mắn. người chẳng những không cảm ơn, lại vẫn muốn ra tay hành thích Sở sư huynh, quả thực là tự tìm chết."

"Các vị sư đệ, xuất thủ nhanh nhẹn, giải quyết xong tiểu tử này, Sở sư huynh sâu sắc có phần thưởng."

Theo trung niên nhân tiếng nói hạ xuống, vậy công thanh niên vài người võ giả thể công lại càng là lãng lệ thêm vài phần, thanh niên nhìn qua tựa hồ bị thương không nhẹ, tuy nói đã hết sức né tránh một ít trí mạng công kích, nhưng trên người là như cũ không thể tránh khỏi tăng thêm rất nhiều vết thương.

Bá

Ngay tại thanh niên sắp chết thời điểm, một đạo kiếm khí từ trên trời giáng xuống, xuyên qua một người võ giả cổ họng, mang theo một chuỗi huyết hoa đồng thời, trên mặt đất hạ để lại một đạo cực sâu khe nứt.

"Ai?" trung niên nhân sắc mặt đại biến, nguyên bản vậy công thanh niên vài người võ giả trong chớp mắt thu thân trở ra, vây quanh ở trung niên bốn phía, cẩn thận quan sát lấy bốn phía.

Ứng Vô Ngân từ không trung từ từ rơi xuống, chắn trước người thanh niên, thần sắc lạnh lùng nhìn qua trung niên nhân, trong mắt tràn ngập tí ti sát khí.

"Các hạ là ai? vì sao cản trở chúng ta làm việc?" trung niên nhân thanh sắc đều lệ, từ trên người Ứng Vô Ngân truyền đến to lớn cảm giác áp bách, còn có kia từ trong hư không bỗng nhiên rơi xuống cử động, không không biểu hiện lấy trước người thiếu niên mặc áo đen chính là là một người Thuế Phàm cảnh võ giả, bọn họ những người này bất quá đều là Tụ Linh cảnh hậu kỳ tu vi mà thôi, lần này hư thật diện mạo ra, bọn họ chỉ là theo sau Sở sư huynh đến đây hải vực mở mang tầm mắt, tại Thuế Phàm cảnh võ giả trước mặt, như thế nào không sợ?

Doãn Tinh Hà, lúc này ta tạm thời không làm gì được ngươi, nhưng là của ngươi môn nhân, đừng hòng từ ta dưới thân kiếm còn sống, một ngày nào đó, ta sẽ giết lên Lăng Tiêu tông, lấy ngươi mạng chó, diệt ngươi cả nhà. Ứng Vô Ngân thần sắc lạnh lùng, trong mắt lộ ra băng lãnh thấu xương sát ý, "Ta là ai? lấy các ngươi mệnh người mà thôi."

Tiếng nói hạ xuống, một cổ kinh khủng khí thế nhập vào cơ thể, đem trước người đám người tất cả đều bao phủ ở trong.

Trung niên nhân thân thể run lên, ánh mắt kinh khủng gào thét nói: "Đại, lớn mật, chúng ta chính là Lăng Tiêu tông đệ tử chánh thức, đồng thời lại càng là Sở sư huynh tùy tùng, Sở sư huynh chính là Thuế Phàm cảnh hậu kỳ cường giả, nếu ngươi là dám chúng ta một cộng tóc gáy, hẳn phải chết không thể nghi ngờ."

"Chính bởi vì các ngươi là Lăng Tiêu tông đệ tử, cho nên mới phải chết. về phần các ngươi Sở sư huynh, yên tâm, ta sẽ nhượng cho hắn cùng các ngươi cùng một chỗ khởi hành, sớm đi muộn đi mà thôi!"

Ứng Vô Ngân lạnh lùng cười cười, sau đó thân hình khẽ động, ngang nhiên xuất thủ, liền Phần Thủy Kiếm cũng chẳng muốn sử dụng, trực tiếp lấy chỉ thay Kiếm, trời cao thân kiếm quyết bên trong múa kiếm thức phát huy phát huy tác dụng vô cùng, chỉ một thoáng, kiếm khí tung hoành, tại mảnh không gian này tàn sát bừa bãi, trên mặt đất lại càng là để lại từng đạo thật nhỏ thế nhưng cực sâu vết kiếm.

"Ngươi sẽ chết, ngươi nhất định sẽ từ, Sở sư huynh hội cho chúng ta báo thù, ngươi nhất định sẽ từ a!"

Trung niên nhân thần sắc tuyệt vọng, tại Thuế Phàm cảnh võ giả trước mặt, bọn họ căn bản không có chút nào lực chống cự, tại múa kiếm thức, thân thể trực tiếp bạo liệt, không trung nhất thời huyết nhục văng tung tóe, tình cảnh cực kỳ huyết tinh.

Ứng Vô Ngân ánh mắt lạnh lùng, theo tay vung lên tay áo bầy, xoáy lên một đạo linh lực đem những người này gãy chi tàn thân thể tất cả đều ném vào trong biển.

Từ trung niên nhân trong miệng nói ra Lăng Tiêu tông thời điểm, đã đã định trước hẳn phải chết kết cục.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64: cứu người

"Văn bối Mộc Tử Hiên, đa tạ tiền bối xuất thủ tương trợ, kính xin tiền bối người tốt làm đến cùng, cứu cứu muội muội ta a!" bị thương rất nặng tuần lăng thanh niên quỳ một chân trên đất, không ngừng dập đầu lấy đầu, sắc mặt đều là cầu khẩn.

Ứng Vô Ngân đưa tay kéo Mộc Tử Hiên, ôn hòa nói: "Tử Hiên huynh không cần đi này đại lễ, ta là Ứng Vô Ngân, tuổi tác so với ngươi còn nhỏ, gọi ta là Vô Ngân chính là. về phần muội muội của ngươi sự tình, bao ở trên người ta."

Người này gọi Mộc Tử Hiên thanh niên, vì bảo vệ muội muội, lấy Tụ Linh cảnh tu vi có can đảm ám sát Thuế Phàm cảnh võ giả, trọng tình mà không sợ chết, không hổ là võ giả danh tiếng, lớn như thế hảo nam nhi, có thể giúp thứ nhất đem, có sao mà không làm đâu này? huống chi, chỉ cần là Lăng Tiêu

tông người, chính là hấn Ứng Vô Ngân cừu nhân, không chết không thôi.

Không để ý Ứng Vô Ngân ngăn trở, Mộc Tử Hiên một lần nữa quỳ ở trên mặt đất, thần sắc kiên định nói: "Đa tạ tiền bối, chỉ cần có thể liền xuất muội muội ta, vẫn bởi nguyện ý cả đời hầu hạ tiền bối."

Ứng Vô Ngân cười khổ không thôi, lắc đầu nói: "Tử Hiên huynh, muội muội của ngươi ta nhất định sẽ cứu, không muốn sẽ đi này đại lễ, Vô Ngân thật sự là không chịu nổi. cứu người quan trọng hơn, ngươi hay là trước cùng ta nói rõ chi tiết nói."

Mộc Tử Hiên nghe được lời nói này, rồi mới đứng người lên, không để ý thân thể trên đang tại trời huyết vết thương, đem sự tình tiền căn hậu quả tất cả đều nói ra.

Hòn đảo này tên là Lưu Li Đảo, Mộc Tử Hiên thay vì muội muội một thanh uyển từ nhỏ ở này lớn lên, đoạn trước thời gian có một chiếc thuyền tới gần đảo biên. Lưu Li Đảo bình thường ít ai lui tới, Mộc Tử Hiên tò mò liền tiến lên tra xét, liền gặp lúc trước người trung niên kia trong miệng Sở sư huynh, đối phương bảo là muốn đi đến Thiên Không thành, lặn lội đường xa dưới có chút mệt, phải ở này đảo tạm nghỉ mấy ngày.

Mộc Tử Hiên thấy đối phương bề ngoài tao nhã, khí độ phi phàm, không khỏi bị nó phong thái thuyết phục. liền muốn mời đối phương đi trong nhà mình ở tạm. ai ngờ cái kia Sở sư huynh lại là cái mặt người dạ thú, tại nhìn thấy một thanh uyển, bản tính tất lộ, mở miệng muốn nạp một thanh uyển làm tỳ, Mộc Tử Hiên hai huynh muội tự nhiên không chịu đáp ứng, đối phương trực tiếp trở mặt không nói, càng làm cho nó nanh vuốt giết chết Mộc Tử Hiên.

Này mới có lúc trước một màn kia, khá tốt Ứng Vô Ngân từ đó trải qua, bằng không lúc này Mộc Tử Hiên cũng sớm đã bị mất mạng.

Lăng Tiêu tông quả nhiên đều là chút bại hoại, Tông chủ như thế, môn hạ đệ tử cũng là như thế. loại này súc sinh, căn bản không xứng trở thành một người võ giả. Ứng Vô Ngân ánh mắt lạnh lùng Như Băng, trong nội tâm tràn ngập nồng đậm sát cơ, nói: "Ngươi bị thương rất nặng, hay là nhanh lên tìm an toàn chút địa phương điều tức dưỡng thương, ta đi trước cứu muội muội của ngươi, đến lúc sau lại đến cùng ngươi tụ hợp."

"Lưu Li Đảo trên có một cái bí ẩn huyết động, có chúng ta huynh muội hai người biết, vẫn bởi liền đi nơi đó chờ đợi." Mộc Tử Hiên rất là dứt khoát, hấn cũng biết mình tu vi thấp kém, hiện giờ lại càng là bản thân bị trọng thương, nếu như là theo chân tiến đến chẳng những giúp không được gì, ngược lại còn là một vướng víu.

Ứng Vô Ngân gật gật đầu, nói: "Ngươi nói với ta nói muội muội của ngươi địa phương phương lộ tuyến."

Mộc Tử Hiên rất là kỹ càng tự thuật một phen, sau đó kéo lấy trọng thương thân thể, lao đảo xoay người rồi đi, một lát sau, thân ảnh đã ẩn nhập vào trong rừng cây, biến mất.

Ứng Vô Ngân trong đầu phác họa ra một bộ địa đồ, sau đó thân ảnh lóe lên, cũng không có lăng không phi hành, mà là trực tiếp lọt vào rừng cây, hướng phía Mộc Tử Hiên theo như lời phương hướng chạy vội. trung niên nhân trước khi chết đã từng nói, cái kia Sở sư huynh là một Thuế Phàm cảnh hậu kỳ võ giả, nếu là trực tiếp lăng không phi hành, sợ là quá mức rêu rao, rất dễ dàng làm cho đối phương có rồi cảnh giác.

Từ nhỏ ở trong núi sâu lớn lên, rừng cây địa hình phức tạp căn bản không làm khó được Ứng Vô Ngân, hướng chỉ hiện giờ hấn đã phi ngày xưa thiếu niên bình thường, mà là có được Thuế Phàm cảnh tu vi võ giả.

Một gốc cây cái cây ở bên cạnh xẹt qua, Ứng Vô Ngân đem khí tức tất cả đều thu liễm, không lộ chút nào. hoàn toàn dựa vào thân thể lực lượng chạy vội, tốc độ nhanh như thiểm điện.

Theo thời gian trôi qua, một tòa có chút lịch sự tao nhã đình viện xuất hiện ở trong tầm mắt, Ứng Vô Ngân ánh mắt chớp lên, trực tiếp lách mình đến một gốc cây một đằng sau, ngừng thở, ngưng thần hướng phía phía trước đánh giá.

Trong đình viện có ngũ đạo thân ảnh, đều là Tự Linh cảnh hậu kỳ tu vi, Ứng Vô Ngân ánh mắt lộ ra vẻ suy tư, sau đó tâm niệm vừa động, thân hình lóe lên, trực tiếp vây quanh rồi phía sau, cẩn thận từng li từng tí lướt lên nóc nhà, vạch trần một mảnh gạch ngói, đập vào mắt một màn để cho trong lòng của hấn vui vẻ, xem ra vận khí không tệ, trực tiếp tìm được một thanh uyển gian phòng.

Chỉ thấy trong phòng một cô gái ăn mặc một bộ lam sắc y phục, tuy nhìn không rõ ràng lắm nó dung mạo, thể nhưng xem nó dịu dàng như nước khí chất, còn có kia đầy đủ thân thể mềm mại thon dài, nghĩ đến dung mạo cũng sẽ không chênh lệch đi nơi nào.

Bịch

Cửa phòng vền vền bị người đẩy ra, sau đó một cái hơn hai mươi thanh niên đi vào trong phòng, hướng phía nữ tử nói: "Uyển Thanh, ta Sở Thiên thịnh chính là Lăng Tiêu tông đệ tử thân truyền, làm Bốn công tử tỷ nữ có gì không tốt? vinh hoa phú quý hưởng dụng vô cùng, càng là có thể bảo vệ ngươi một đời không lo."

"Phi, đừng bày ra này bức nhân nghĩa gương mặt, ngươi đem ca ca ta thế nào?" Mộc Uyển Thanh thanh âm như nước như ca, cực kỳ êm tai. cho dù là quát lớn nói như vậy, cũng dấu không lẫn át được trong đó ôn nhuận.

"Mộc Uyển Thanh, ca ca ngươi lúc này e rằng đã bị mất mạng, mặc kệ ngươi nguyện ý hay không, đêm nay Bốn công tử đều muốn hái được hồng của ngươi hoàn, lấy giúp ta tu luyện thần công." Sở Thiên thịnh hừ lạnh một tiếng, trực tiếp phát tay áo rồi đi.

Mộc Uyển Thanh như gặp phải trọng kích đồng dạng xụi lơ trên mặt đất, một lát sau, truyền ra bi thương khóc rống âm thanh.

Ứng Vô Ngân tầm mắt quét qua, thấy được kia không có khép lại cửa sổ thời điểm, tâm niệm vừa động, trực tiếp trở mình hạ xuống nóc nhà, từ cửa sổ tung người mà vào.

Đang tại khóc rống Mộc Uyển Thanh trong chớp mắt bị kinh động, vội vàng nâng lên trán, thấy được Ứng Vô Ngân thời điểm, thần sắc không khỏi khẽ gạt mình, "Ngươi là ai?"

Ứng Vô Ngân lúc này rồi mới gỡ thanh dung mạo của đối phương, mặc dù hấn tâm vô tạp niệm, trong mắt cũng không khỏi lướt qua một tia kinh diễm về. chỉ thấy Mộc Uyển Thanh dung mạo không chút nào kém cõi hơn Liên Bất Yêu, một đầu như thác nước tóc đen vừa vắn đến eo, hai con ngươi tựa như Thu Thủy động lòng người, tuyệt mỹ trên mặt có hai chuỗi nước mắt dấu vết (tích), làm cho người ta không khỏi sinh ra lòng triu mến.

Ứng Vô Ngân làm một cái chó có lên tiếng thủ thế, sau đó thấp kêu lên: "Ta là tới cứu ngươi. ca ca ngươi cũng chưa chết, lúc này hấn đang tại các ngươi khi còn bé chơi đùa trong huyết động điều tức."

Mộc thanh uyển nghe vậy thần sắc vui vẻ, sau đó trực tiếp dựa đi tới, lôi kéo Ứng Vô Ngân ông tay áo nói: "Ca ca ta không chết? thật vậy chăng?"

Theo mộc thanh uyển tới gần, một luồng mùi thơm nhất thời bay vào trong mũi, nhìn nhìn tuyệt sắc khuynh thành, như thủy tổ đến đồng dạng nữ tử, Ứng Vô Ngân trong nội tâm hơi hơi xao động, đem cổ này khác thường tâm tình đè xuống, gạt đầu nói: "Ừ, là thực, ta cái này mang ngươi tiến đến tìm hấn."

Ứng Vô Ngân cũng không phải ý định buông tha Sở Thiên thịnh, mà là đối phương cũng là Thuế Phàm cảnh võ giả, tu vi lại càng là cao hơn tự mình rồi hai cái tiểu cảnh giới, nếu là đơn thương độc mã, hấn tự nhiên không sợ, chỉ là lúc này có Mộc Uyển Thanh, vì không phát sinh vấn đề, hay là trước đem Mộc Uyển Thanh thu xếp hảo, đến lúc đó lại đến tìm Sở Thiên thịnh cũng không muộn.

Ứng Vô Ngân đưa tay kéo Mộc Uyển Thanh, kia thủy đồng dạng xúc cảm để cho bàn tay hấn đều có chút tê dại cảm giác, người sau cũng không có kháng cự, chỉ là kia tuyệt mỹ khuôn mặt nổi lên rồi một chút đỏ tươi, bình thêm vài phần mê người hương vị.

Lấy lại bình tĩnh, Ứng Vô Ngân đang muốn mang theo Mộc Uyển Thanh từ đường cũ phản hồi thời điểm, một đạo âm trầm thanh âm vền vền vang lên, "Các hạ muốn tới thì tới, muốn đi thì đi, không khỏi rất không phải đem Bồn công tử để vào mắt rồi a!"

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 65: xuất thủ

"Các hạ muốn tới thì tới, muốn đi thì đi, không khỏi rất không phải đem Bồn công tử để vào mắt rồi a!"

Theo thanh âm rơi xuống, cửa phòng vền vền trực tiếp bùng nổ, lúc trước rồi đi Sở Thiên Thịnh đi vào trong phòng, sắc mặt tràn ngập hung ác nham hiểm.

Nghe được thanh âm thời điểm, Ứng Vô Ngân liền biết bị phát hiện rồi, trực tiếp đem mộc thanh uyển kéo ra phía sau, tầm mắt rơi vào Sở Thiên Thịnh trên người, ánh mắt ngưng lại, không hổ là Thuế Phàm cảnh hậu kỳ võ giả, cảnh giác vậy mà cao như thế, mình đã tận lực thu liễm khí tức, lại vẫn là chạy trốn không thoát đối phương cảm giác.

"Ta muốn tới thì tới, muốn đi thì đi, không cần đem ngươi để vào mắt?" Ứng Vô Ngân thanh âm lạnh lùng Như Băng, nếu không phải mộc thanh uyển tại sau lưng, hấn thật muốn đem những Lăng Tiêu này tổng tập chủng diệt cái không còn một mảnh. hiện giờ lại là không thể tùy tiện động thủ, Mộc Tử Hiên đã từng nói, mộc thanh uyển không hiểu võ học, lúc trước hấn phát hiện đúng là như thế, tại mộc thanh uyển trên người cũng không có chút nào linh lực ba động.

"Hảo, tốt! các hạ khẩu khí không nhỏ, Bồn công tử ngược lại muốn nhìn ngươi có gì bản sự." Sở Thiên Thịnh vỗ tay tán thưởng, trong mắt lại là lướt qua một tia sát ý, sau đó quát lạnh một tiếng: "Chư vị sư đệ, bắt lại cho ta người này, chết hay sống không cần lo."

"Cần tuân sư huynh lệnh."

Ngũ đạo thân ảnh vền vền xuất hiện ở trong phòng, rõ ràng là lúc trước tại đình viện thủ vệ người, lúc này năm người sát khí nghiêm nghị, từng người xoáy lên hùng hậu linh lực hướng về Ứng Vô Ngân vây công mà đi.

"Muốn thử ta tu vi, vì sao không chính mình tự mình xuất thủ? Lăng Tiêu tông quả nhiên đều là chút nhát gan con chuột nhắt." Ứng Vô Ngân cười lạnh một tiếng, chính mình thu liễm khí tức, Sở Thiên này thịnh nhìn không ra tu vi chi tiết, vậy mà để cho những Tự Linh này cảnh võ giả đến đây thử thủy, cũng thế, chính mình nguyên bản chính là lo lắng cùng Sở Thiên Thịnh động thủ, vô pháp phân tâm chú ý đến mộc thanh uyển, đến lúc đó năm người này

nếu là đúng mộc thanh uyển xuất thủ, chính mình căn bản sẽ không có giải cứu cơ hội, rốt cuộc Sở Thiên Thịnh thế nhưng là hàng thật giá thật Thuế Phàm cảnh hậu kỳ.

Hiện giờ Sở Thiên Thịnh thật ra khiến chính mình đã không còn sau này chú ý mỗi lo, trực tiếp trước đem năm người này giết chết, đến lúc sau chỉ còn lại Sở Thiên Thịnh một người, cũng không cần lại có vẻ chiếu cố, hoàn toàn có thể buông tay đánh một trận.

Có rồi sau khi quyết định, Ứng Vô Ngân ánh mắt trong chớp mắt lạnh lùng hạ xuống, tâm niệm vừa động, thu liễm khí tức mãnh liệt bộc phát ra, không lồ linh lực từ trong cơ thể nó cuốn tới, vượn tay phải ra, Phần Thủy Kiếm nhất thời xuất hiện ở trong tay, đối mặt năm người công tới thân ảnh, không lùi mà tiến tới, cực kỳ gọn gàng vung ra ngũ nhữ roi kiếm thức, từng chiêu không roi Không.

Phanh, phanh, phanh.

Liên tiếp ngũ âm thanh trầm đục, năm người kia thế công một hồi, sau đó trực tiếp phun ra một ngụm lớn máu tươi, ánh mắt tan rã, thân thể lại càng là bay ngược, trực tiếp đánh vỡ bằng gỗ vách tường, rơi vào trong đình viện, giống như tự tại trên co quắp vài cái, sau đó khí tức đều không có, hiển nhiên là đều đã chết.

Lấy Thuế Phàm cảnh tu vi phát ra roi kiếm thức há lại như vậy dễ đối phó, những Tự Linh này cảnh võ giả căn bản vô pháp thừa nhận roi kiếm thức quý dị sức bật, lực phù ngũ tạng trực tiếp bị chấn nát, không có chút nào lo lắng.

"Thuế Phàm cảnh." Sở Thiên Thịnh sắc mặt trầm xuống, Ứng Vô Ngân xuất thủ, kia cô động vô cùng linh lực ba động, đem Thuế Phàm cảnh tu vi lộ ra ngoài không thể nghi ngờ.

"Đã nhắc nhở qua ngươi, muốn thử ta tu vi, liền muốn đích thân xuất thủ, hà tất cho ngươi các sư đệ chịu chết."

Ứng Vô Ngân nhếch miệng lên, lộ ra một tia cười lạnh, tiện tay kéo rồi một cái kiếm hoa, trực tiếp đem mũi kiếm nhắm ngay Sở Thiên Thịnh, cuồng bạo sát khí nhập vào cơ thể, trực tiếp hướng về đối phương áp.

Chính nên xuất thủ thời điểm, sau lưng vền vền truyền đến một đạo như mặt nước thanh âm êm ái, "Công tử cẩn thận, ca ca ta đã từng nói, người này là cực hạn tông môn đệ tử thân truyền, có Thuế Phàm cảnh hậu kỳ tu vi."

Ứng Vô Ngân thân thể vừa dừng lại, hơi không thể tra gât gât đầu, hẳn biết là này mộc thanh uyển đang nhắc nhở chính mình, bất quá đối với Sở Thiên Thịnh tu vi chi tiết, Mộc Từ Hiên đã sớm đã nói với chính mình, Thuế Phàm cảnh hậu kỳ thì thế nào, chính mình chưa hẳn không có lực đánh một trận.

"Cho dù ngươi là là Thuế Phàm cảnh, cũng chỉ là giai đoạn trước mà thôi, Bốn công tử chính là là hậu kỳ tu vi, giết ngươi dễ như trở bàn tay."

Sở Thiên Thịnh lộ ra một tia trào phúng cười, sau đó thân thể chấn động, hồn dầy vô cùng linh lực phóng lên trời, liền ngay cả gian này nhà gỗ cũng không thể thừa nhận nó mạnh mẽ linh lực, trực tiếp sụp đổ toái liệt.

Ứng Vô Ngân nghiêng đi thân thể, đưa tay ôm lấy mộc thanh uyển eo thon, huy động Phần Thủy Kiếm, phát ra vài đạo kiếm khí, đem sụp đổ hạ xuống nóc nhà từ bên trong đánh rách tả tơi, trực tiếp lẳng không lên, lướt hướng về phía một bên rừng cây.

"Muốn chạy?" Sở Thiên Thịnh thấy được Ứng Vô Ngân cử động, trong mắt lướt qua một tia sát ý, theo sát mà lên.

CHỈU...U...U!

Hai đạo kịch liệt tiếng xé gió vang vọng lên, Ứng Vô Ngân cùng Sở Thiên Thịnh một trước một sau hướng về một mảnh trong rừng cây rậm rạp.

Đem mộc thanh uyển phóng tới một cái gốc cây, Ứng Vô Ngân nhẹ giọng nói ra: "Ngươi an tâm tại bậc này đợi, đợi ta đưa hân giải quyết, liền cùng đi với ngươi tìm ca ca ngươi."

"Đa tạ công tử cứu giúp, công tử muốn cẩn thận một chút, nếu là đánh không lại, chính mình đi trước chính là, không cần để ý tới thanh uyển." mộc thanh uyển tuyệt mỹ trên mặt còn có một tia chưa từng biến mất đỏ tươi, thanh âm thấp như muỗi kiến.

Ứng Vô Ngân lộ ra mỉm cười, mộc này thanh uyển tâm địa thiện lương, như khí chất của nàng đồng dạng, như nước ôn nhuận, "Yên tâm đi, mặc dù đánh không lại hân, hân cũng không cách nào làm tổn thương ta mấy may, ngươi nhất định sẽ An Nhiên vô sự."

Tiếng nói hạ xuống, Ứng Vô Ngân trực tiếp xoay người, Sở Thiên Thịnh lúc này vừa vịn từ trong hư không rơi xuống, cùng hân cách xa nhau chưa đủ mười trượng xa.

"Như thế nào? không chạy?" Sở Thiên Thịnh cười lạnh mở miệng, sắc mặt đều là khinh thường, dưới cái nhìn của hân, một cái Thuế Phàm cảnh giai đoạn trước, chính mình muốn giết chỉ thật sự là quá mức nhẹ nhõm.

"Chạy? chỉ là đang vì ngươi tuyển tốt điểm mộ địa mà thôi." Ứng Vô Ngân ánh mắt lạnh lùng Như Băng, sau đó giọng cao Phần Thủy Kiếm, thấp giọng quát nói: "Lôi Đình hàng lâm thân ta, thần lôi dẫn."

Ầm ầm . .

Nguyên bản trời quang vạn dặm thì khí trời vền vền biến đổi, từng đóa từng đóa Hắc Vân ngưng tụ lên, từ bên trong truyền ra đỉnh tai nhức óc Lôi Đình

thanh âm, thanh thế cực kỳ làm cho người ta sợ hãi.

Sở Thiên Thịnh thần sắc biến đổi, kinh nghi bất định nhìn qua Ứng Vô Ngân, có thể dẫn động thiên địa dị biến, là này cái gì phẩm giai công pháp?

Cờ-rắc

Một đạo Lôi Đình trực tiếp hướng về Phần Thủy Kiếm, trào vào Ứng Vô Ngân trong cơ thể, chỉ một thoáng, từng đạo chói mắt hồ quang điện tự quanh thân sáng lên, phát ra một chuỗi tiếng sét đánh.

Còn chưa đủ, còn chưa đủ nhiều, ta muốn càng nhiều Lôi Đình chi lực, Ứng Vô Ngân âm thầm cắn răng, chịu đựng lấy Lôi Đình nhập vào cơ thể đau nhức kịch liệt, quát lên điên cuồng lên tiếng: "Cửu thiên thần lôi, quá nghe ta lệnh, hàng lâm thân ta, a. . ."

Ầm ầm . .

Theo thanh âm rơi xuống, không trung Hắc Vân tất cả đều hóa thành Lôi Đình, như ong vỡ tổ dũng mãnh vào Ứng Vô Ngân trong cơ thể.

Một tia máu tươi từ khoe miệng tràn ra, Ứng Vô Ngân trên thân thể gân xanh tất lộ, toàn thân run rẩy không chỉ, hiển nhiên là tại chịu đựng lấy to lớn thống khổ.

Sở Thiên Thịnh chính là Thuế Phàm cảnh hậu kỳ võ giả, tu vi trọn vẹn cao hơn tự mình rồi hai cái tiểu cảnh giới, đối phương thân là cực hạn tông môn đệ tử thân truyền, công pháp phẩm giai khẳng định không thấp, chính mình linh lực hùng hậu trình độ vô pháp cùng đối phương so sánh, nếu là quần đấu nữa, căn bản không có mấy may phần thắng, như muốn giết chết, vậy cũng chỉ có một cái biện pháp, chính là phát động mãnh liệt nhất thể công, trong thời gian ngắn nhất chấm dứt chiến đấu.

Chính là bởi vì như thế, hắn mới có thể vừa ra tay liền dùng xuất thần Lôi dẫn, Sở Thiên Thịnh chính là Lăng Tiêu tông đệ tử, nhất định phải chết.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 66: liệt diễm kiếm pháp

"Giã thần giã quỷ, Bồn công tử ngược lại muốn nhìn ngươi này chỉ là Thuế Phàm cảnh giai đoạn trước võ giả, có thể lật lên bao nhiêu sóng gió hoa."

Lời tuy như thế, Sở Thiên Thịnh trong mắt lại là ngậm lấy một tia vẻ cẩn thận, có thể khiến cho thiên địa dị biến công pháp, tuyệt đối không thể coi thường.

"Có phải hay không giã thần giã quỷ, thử một lần liền biết." Ứng Vô Ngân tiện tay lau đi vết máu ở khoe miệng, ánh mắt lạnh lùng nói: "Ngươi yên tâm, lật lên bọt nước đủ để hủy diệt ngươi chiếc này rách rưới thuyền."

Tiếng nói hạ xuống, Lôi Đình âm thanh vền vền vang lớn, Ứng Vô Ngân như như thiểm điện bạo lướt lên, Phần Thủy Kiếm vung ra một cái roi kiếm thức, nhiều Lôi Đình chi lực roi kiếm thức, thoát nhìn thanh thế cực kỳ làm cho người ta sợ hãi, đã không còn loại kia phong phạm vân khinh đáng đáp, tuy mất đi làm cho người ta khó lòng phòng bị ý vị, uy lực lại là không thể so sánh nổi.

"Chẳng quân phóng ngựa qua, nhìn Bồn công tử như thế nào nghiền nát ngươi con kiến hôi này." Sở Thiên Thịnh hừ lạnh một tiếng, hào quang lóe lên, một chuỗi toàn thân đỏ choét trường kiếm nhất thời xuất hiện, Thuế Phàm cảnh hậu kỳ mạnh mẽ linh lực không hề có giữ lại cuốn tới.

Phanh

Hai kiếm chạm nhau, bộc phát ra một tiếng vang thật lớn, một cổ sóng xung kích nhất thời lan tràn ra, bốn phía cây cối nhao nhao truyền ra ùng ùng (*không dứt) đứt gãy âm thanh.

Đáng chết, đây là cái cớ gì quái công pháp. Sở Thiên Thịnh biến sắc, hai chân hăm sâu trong đất.

Roi kiếm thức chỗ bộc phát ra uy lực há lại đơn giản như vậy, sục sôi mãnh liệt linh lực như nổ tung đồng dạng, một tia ý thức theo hòa hồng sắc trường kiếm tuân hướng Sở Thiên Thịnh.

"Liệt diễm kiếm quyết, thiêu đốt địa phương."

Sở Thiên Thịnh một tiếng hét to, hỏa hồng sắc trường kiếm bộc phát ra mắt sáng hào quang, trực tiếp đem roi kiếm thức sụp đổ, sau đó một đạo kiếm khí thành hình, hướng phía Ứng Vô Ngân bắn mạnh tới, kiếm khí tản ra màu lửa đỏ hào quang, làm cho người ta một loại nóng bỏng khó nhận cảm giác, hiển nhiên uy lực không tầm thường.

Không hổ là Thuế Phàm cảnh hậu kỳ, như thế dễ như trở bàn tay liền phá roi kiếm thức, Ứng Vô Ngân ánh mắt ngưng lại, Phần Thủy Kiếm thẳng tắp đuổi ra, từng đạo Lôi Đình vây quanh ở trên, để cho Phần Thủy Kiếm hiển lộ giống như như lôi đình chế tạo.

"Phá Kiếm Thức."

Lôi Đình tại mũi kiếm ngưng tụ thành một chút, tản ra quang mang chói mắt.

Phanh

Hỏa hồng sắc kiếm khí tại Phá Kiếm Thức một kích, trực tiếp sụp đổ, hóa thành linh lực khí lưu, tứ tán mà khai mở. mà Ứng Vô Ngân cũng mượn phản xung lực, hướng lui về phía sau xuất một đoạn khoảng cách.

"Chút tài mọn, tu vi chênh lệch Bốn công tử lưỡng trọng, mặc kệ ngươi có cái gì nghịch thiên công pháp, cũng phải chết ở Bốn công tử dưới thân kiếm." Sở Thiên Thịnh lộ ra trào phúng nụ cười, hỏa hồng sắc trường kiếm vừa chuyển, một đạo trăm trọng lớn nhỏ kiếm khí hư ảnh nhất thời hiện ra ở trong hư không, "Liệt diễm kiếm quyết, Phần Thiên."

Trăm trọng lớn nhỏ kiếm khí vền vền ánh sáng phát ra rực rỡ, như thiêu đốt hỏa diễm đồng dạng, mang theo làm cho người ta sợ hãi nhiệt độ cao, này mảnh rừng cây cây cối hoa cỏ nhanh chóng héo rũ, phẳng phát tất cả hơi nước cũng bị bốc hơi đồng dạng, một kiếm chi uy, vậy mà như thiên kiếp, khủng bố đến trình độ như vậy.

Ứng Vô Ngân khẽ nhíu mày, quay đầu hướng mộc thanh uyển chỗ phương hướng nhìn thoáng qua, trong chớp mắt đồng tử co rút lại.

Thuế Phàm cảnh võ giả giao thủ chỗ lan đến phạm vi quá lớn, lúc này mộc thanh uyển một trương tuyệt mỹ khuôn mặt trắng bệch như tờ giấy, phẳng phát không thờ nổi đồng dạng, cả người xụi lơ trên mặt đất.

Đáng chết, Ứng Vô Ngân nội tâm thầm mắng một tiếng, đích thực là chính mình suy tính không đủ chu đáo, vốn cho là có thể rất nhanh giải quyết xong Sở Thiên Thịnh, không nghĩ tới đối phương sở tu công pháp phẩm giai cao như thế, lại có thể lan đến lớn như vậy phạm vi, trực tiếp tai họa đến mộc thanh uyển.

Thân ảnh khẽ động, trực tiếp đi đến mộc thanh uyển bên cạnh, vung ra một đạo linh lực bao trùm người sau, sau đó nhẹ giọng hỏi: "Ngươi không sao chứ?"

Tại Ứng Vô Ngân linh lực bao phủ xuống, mộc thanh uyển khuôn mặt tái nhợt dâng lên một tia hồng nhuận, như nước hai con ngươi có một tia vẻ áy náy, "Thanh uyển cho công tử thêm phiền toái."

"Không thể trách ngươi, là ta cân nhắc không chu toàn." Ứng Vô Ngân khẽ lắc đầu, thấy mộc thanh uyển thần sắc khôi phục như thường, trong nội tâm nhất thời thở ra một hơi.

"Sẽ chết người, vẫn còn có tâm tình cứu mỹ nhân." thấy như vậy một màn Sở Thiên Thịnh cất tiếng cười to, sau đó vung lên trường kiếm, trăm trọng lớn nhỏ kiếm khí nhất thời mang theo khủng bố uy áp, hướng phía Ứng Vô Ngân hai người trực tiếp đánh xuống.

"Ai chết ai sống, vậy cũng không nhất định." Ứng Vô Ngân lạnh lùng nhìn thoáng qua Sở Thiên Thịnh, sau đó nhẹ nhàng phun ra ba chữ, "Long, giống như, thuận."

Bá

Long Tượng thuận nhất thời xuất hiện, bộc phát ra một hồi mắt sáng hào quang, nghênh Không mà lên, hóa thành một mặt mấy trọng lớn nhỏ tám chân, làm cho người ta một loại không thể phá vỡ cảm giác.

Oanh, oanh, oanh.

Từng tiếng bạo vang truyền ra, vang vọng phía chân trời, hỏa hồng sắc kiếm khí bị Long Tượng thuận ngăn tại giữa không trung, vô pháp đáp xuống mây may.

Sở Thiên Thịnh biến sắc, hỏa hồng sắc kiếm khí chính là hần linh lực biến thành, cả hai trong đó tự nhiên có chỗ liên quan đến, lúc này một cỗ lực phản chấn từ Long Tượng thuận thượng truyền, để cho trong cơ thể hần linh lực sôi trào không thôi, này không khỏi làm hần kinh hãi không hiểu.

Là này cái quý gì đồ vật? Sở Thiên Thịnh chau mày, nhìn thoáng qua phong đạm vân khinh Ứng Vô Ngân, nếu là như vậy giằng co nữa, còn không có đánh tan Long Tượng thuận, hần muốn khí huyết sôi trào mà chết, nghĩ đến đây, Sở Thiên Thịnh chỉ có thể bất đắc dĩ chặt đứt cùng kiếm khí ở giữa liên quan.

Phanh

Mất đi Sở Thiên Thịnh linh lực trợ giúp hỏa hồng sắc kiếm khí, lại cũng không cách nào tiếp nhận được Long Tượng thuận lực phản chấn, trực tiếp hóa

thành linh lực từ từ tiêu tán.

Ứng Vô Ngân ánh mắt khẽ nhúc nhích, nội tâm âm thầm đưa thở ra một hơi, rồi mới hần chí là giả bộ nhẹ nhõm mà thôi, Long Tượng thuần tuy có thể phân chấn lực lượng của đối phương, nhưng là mình đồng dạng cũng sẽ phải chịu liên lụy, nếu là Sở Thiên Thịnh kiên trì, tiếp qua một lát, hẳn muốn thổ huyết để trần vùi lấp, lấy Thuế Phàm cảnh giai đoạn trước đối chiến Thuế Phàm cảnh hậu kỳ, thật sự là có chút quá mức miễn cưỡng, nếu là mình không đoán sai, đối phương võ học công pháp tuyệt đối không thua kém Thiên giai.

Tâm niệm vừa động, Long Tượng thuần hóa thành thủ chương cở, bao quanh thân không ngừng bay động lên, Ứng Vô Ngân nội tâm rất nhanh suy tư về đối sách, vốn là muốn mượn dựa theo thân lõi dẫn cùng trời cao thân kiếm quyết chỉ uy, rất nhanh giải quyết đối phương, hiện giờ xem ra e rằng là không thể nào, đối phương sở tu công pháp phẩm giai cũng không so với chính mình thấp, tu vi lại càng là cao hơn tự mình xuất hai cái tiểu cảnh giới, vô luận là tu vi, hay là công pháp, mình cũng không chiếm theo ưu thế.

Sở Thiên Thịnh trong mắt có một tia kiêng kỵ, nhìn nhìn không ngừng bay động lên Long Tượng thuần, cười lạnh nói: "Nguyên lai là ý có chí bảo tương trợ, mới dám lớn lối như vậy."

Ứng Vô Ngân nhìn đối phương trên mặt thần thái, tâm niệm vừa động, nhất thời nhất kế xông lên đầu, vây quanh trên thân thể Lôi Đình hào quang vền vện đại thịnh, tất cả Lôi Đình lực lượng tất cả đều tuân hướng Phần Thủy Kiếm.

"Có Long Tượng thuần trên tay, ta đã dựng ở thế bất bại, ngươi lấy cái gì giết ta?"

"Lúc trước tiếp ngươi một đạo kiếm khí, hiện giờ ngươi cũng tiếp ta một đạo thử một chút."

"Vô Song Kiếm phương pháp, Lạc Ân Vũ Phá Sát."

Ứng Vô Ngân khoe miệng nổi lên một tia cười lạnh, trực tiếp bạo lướt mà lên, Phần Thủy Kiếm mang theo khùng bố Lôi Đình uy áp hướng phía Sở Thiên Thịnh bổ tới, đi đến đối phương trước người thời điểm, thân kiếm lại càng là biến mất, chỉ có thể nhìn đến Lôi Đình chế tạo bóng kiếm.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tồi Cường Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 67: bức lui

Sở Thiên Thịnh sắc mặt đại biến, từ Lạc Ân Vũ Phá Sát một này thức, hẳn bản năng cảm thấy tử vong uy hiếp, đối phương xác thực không có nói sai, phòng ngự có kia kiện tám chấn chỉ bảo, hiện giờ càng là có thêm uy lực cường hãn như thế công kích. mặc dù chính mình so với đối phương tu vi cao hơn hai cái tiểu cảnh giới, cũng căn bản chiếm không được tiện nghi gì.

Hồn đản, một cái chỉ là Thuế Phàm cảnh giai đoạn trước mà thôi, vậy mà khiến cho chính mình chật vật như thế không chịu nổi. Sở Thiên Thịnh trong nội tâm tràn ngập đầy trời sát khí, nhưng cũng không dám đón đỡ Lạc Ân Vũ Phá Sát, mà là trực tiếp rút ra trở ra, sau đó lẳng không lên, rất nhanh biến mất ở phía chân trời bên trong, chỉ để lại rồi một câu ngoan thoại, "Bốn công tử nhớ kỹ ngươi rồi, lấy ngươi tu vi, nhất định sẽ đi hư thật điện, đến lúc sau Bốn công tử nhất định phải cho ngươi nhận hết tra tấn mà chết."

Đối đối phương thân ảnh hoàn toàn biến mất, Ứng Vô Ngân thở ra một hơi, thu hồi Long Tượng thuần, tản đi Phần Thủy Kiếm trên Lôi Đình chỉ lực, trực tiếp lấy kiếm chống đất, chèo chống lấy chính mình suy yếu thân thể, một tia máu tươi từ khoe miệng chậm rãi chảy ra. sớm lúc trước dùng Long Tượng thuần đón đỡ đối phương công kích thời điểm, hẳn liền chịu bị thương, chỉ là gương chống lấy không làm cho đối phương phát hiện mà thôi.

Lúc trước hẳn mở miệng lường gạt Sở Thiên Thịnh, may mà đối phương cẩn thận qua đầu, thấy mình phòng ngự có Long Tượng thuần, lại càng là có thể phát ra Lạc Ân Vũ Phá Sát loại uy lực này làm cho người ta sợ hãi công kích, do đó sinh lòng thoái ý. nếu là đúng phương biết mình chỉ có thể một lần phát động Lạc Ân Vũ Phá Sát, e rằng lúc trước coi như là liều mạng trọng thương cũng phải đón đỡ.

"Công tử, ngươi không sao chứ?"

Một hồi làn gió thơm truyền đến, một thanh uyển đưa tay đưa hẳn thân thể lão đạo muốn ngã đỡ lấy, Ứng Vô Ngân nhẹ nhàng lắc đầu, "Ta không sao, chỉ là có chút thoát lực, điều tức một phen là tốt rồi."

Đem Phần Thủy Kiếm thu vào trữ vật đại, Ứng Vô Ngân trực tiếp khoanh chân ngồi xuống, ngưng thần tĩnh khí vận hành khởi thân lõi dẫn, bốn phía linh lực nhất thời bị nó dẫn động, liên tục không ngừng dưng mãnh vào thân thể của hắn.

Một thanh uyển nhẹ nhàng ngồi dưới đất, hai tay ôm đầu gối, lẳng lặng nhìn trước mắt thiếu niên mặc áo đen.

Tuổi tác dường như so với ta còn nhỏ, cũng đã là Thuế Phạm cảnh võ giả, thật không biết hẳn làm thế nào tu luyện. một thanh uyển trong hai tròng mắt có một tia hiếu kỳ, nàng cùng Mộc Tử Hiên tuy từ nhỏ ở Lưu Li Đảo sinh hoạt, thế nhưng đối với ngoại giới nhận thức thế nhưng là một chút cũng không ít, tại trong ấn tượng của nàng, coi như là cực hạn tông môn thiên tài đệ tử, bước vào Thuế Phạm cảnh thời điểm cũng có hơn hai mươi tuổi, thế nhưng là trước mắt thiếu niên mặc áo đen tuổi tác tuyệt đối sẽ không vượt qua hai mươi.

Hắn cũng hẳn là cái nào đó tông môn thiên tài đệ tử a! một thanh uyển trong lòng nói như thế, ca ca của nàng Mộc Tử Hiên chính là tuyệt phẩm tu võ tư chất, tại các loại đan dược dưới sự trợ giúp, hiện giờ cũng chỉ là cái Tụ Linh cảnh hậu kỳ võ giả mà thôi.

Võ đạo chi lộ, công pháp cùng tài nguyên thật sự là quá mức trọng yếu, không có công pháp tốt cùng phong phú tài nguyên, cho dù tốt tư chất tu luyện như cũ là tiền cảnh chậm chạp, cho nên một thanh uyển mới có thể phán định Ứng Vô Ngân chính là cái nào đó cực hạn tông môn thiên tài đệ tử.

Hắn dường như rất hận Lăng Tiêu tông đệ tử, đây là tại sao vậy chứ? một thanh uyển lẳng lẳng nhìn Ứng Vô Ngân, nội tâm có nồng đậm nghi hoặc, nàng mặc dù không có mấy may tu vi, thế nhưng thân là nữ tử, tâm tế như phát, Ứng Vô Ngân tại đối mặt những Lăng Tiêu đó tông đệ tử thời điểm, trong mắt sát khí như thực chất, phảng phất cùng Lăng Tiêu tông có thù không đội trời chung, nếu như là đơn thuần chỉ vì cứu nàng, tuyệt đối sẽ không như thế mới phải.

Sắc trời dần tối, ba canh giờ đảo mắt tức qua, một thanh uyển một mực bảo trì ôm đầu gối tư thế, lẳng lẳng nhìn Ứng Vô Ngân, phảng phất trước mặt nàng, không phải là một người, mà là một bộ tuyệt mỹ họa đồng dạng, trăm xem không chán.

Hô

Ứng Vô Ngân thật dài thở một hơi, sau đó mở hai mắt ra, quay đầu vừa nhìn, chỉ thấy một thanh uyển chính nhìn mình ngẩn người, nhìn thấy một này mặc, hẳn không khỏi có chút bật cười, ôn nhuận như mặt nước nữ tử lúc này thân thái thậm chí có chút tính trẻ con.

Đưa tay trước mặt nàng quơ quơ, "Người làm sao vậy?"

Một thanh uyển trong chớp mắt đánh thức qua đi, nhìn nhìn mặt chứa ý cười Ứng Vô Ngân, tuyệt mỹ trên mặt không khỏi dâng lên hai đóa đỏ tươi, hơi thấp trán, như muỗi kiến nói: "Ta không sao."

Nhìn nhìn này bức thần sắc một thanh uyển, Ứng Vô Ngân hơi cảm thấy thú vị, vừa cười vừa nói: "Đi thôi! chúng ta đi tìm ca ca người. Tử Hiên huynh nói hẳn sẽ ở các người khi còn bé chơi đùa trong huyết động chờ đợi, người biết ở nơi nào a?"

"Ừ." một thanh uyển cũng không ngừng đầu lên, chỉ là cực kỳ thấp giọng trả lời một câu.

Ứng Vô Ngân khuôn mặt thanh tú trên trán ngập tiểu ý, trực tiếp đưa tay ôm lấy một thanh uyển eo nhỏ, dẫn tới người sau một tiếng duyên dáng gọi to.

"Sắc trời nhanh tối xuống, chúng ta hay là sớm một chút đuổi qua mới phải."

Ứng Vô Ngân nhẹ nhàng cười cười, sau đó trực tiếp lẳng không lên, để cho một thanh uyển chỉ dẫn lấy phương hướng, không ngừng bay vút lấy. trải qua ba canh giờ điều tức, trong cơ thể hẳn hao tổn mất linh lực đã khôi phục, chỉ là thân thể khó tránh khỏi có chút đau buốt nhức cảm giác, đây cũng không phải bị thương quá nặng, mà là thân lõi dẫn di chứng.

"Ngay ở chỗ đó." một thanh uyển chỉ phía xa lấy phía dưới nói.

Ứng Vô Ngân gật gật đầu, bay thẳng đến một thanh uyển chỉ phương hướng đáp xuống hạ xuống.

Chỉ thấy bốn phía đều là như người cao cổ xanh, quét mắt một phen bốn phía, Ứng Vô Ngân nội tâm nổi lên một tia nghi hoặc, nói: "Ca ca người theo như lời huyết động ngay ở chỗ này?"

"Ừ, chính là nơi này." một thanh uyển tuyệt mỹ khuôn mặt dâng lên một tia nụ cười ôn nhu, hướng phía Ứng Vô Ngân chớp chớp hai con ngươi, hiển lộ có chút nghịch ngợm.

Hơi hơi phân biệt rồi một chút phương hướng, một thanh uyển mang theo Ứng Vô Ngân trực tiếp xuyên qua những cái này cổ xanh, hành tẩu rồi sau một lát, nhẹ giọng nói ra: "Người xem, huyết động ở chỗ này."

Ứng Vô Ngân nghe vậy sững sờ, theo một thanh uyển chỉ phương hướng nhìn lại, cũng không có phát hiện cái gì huyết động, vèn vèn giật mình, trực tiếp tiến lên phía trước, đem rậm rạp cổ xanh quét ra, quả nhiên trông thấy một cái huyết động nhấp nháy.

"Quả nhiên đủ bí ẩn, nếu không phải người dẫn ta đến đây, ta còn thật sự vô pháp phát hiện cái huyết động này." Ứng Vô Ngân trong mắt có vẻ tán thán, cái huyết động này ẩn nấp ở một mảnh lớn cổ xanh địa, nếu không cẩn thận quan sát, người tầm thường căn bản phát hiện không được.

"Ta cùng ca ca cũng là khi còn bé đánh bậy đánh bạ mới tìm được cái huyết động này." một thanh uyển nhẹ giọng cười cười, sau đó hướng phía trong huyết động la lên: "Ca, người ở đâu?"

Tiếng nói hạ xuống, một đạo thân ảnh từ trong huyết động đi ra, chính là Mộc Tử Hiên.

"Thanh uyển, thật tốt quá, tiền bối thật sự đem người cứu ra, súc sinh kia không có đem người thế nào a?" Mộc Tử Hiên thần sắc nhìn qua tốt lên rất

hiều, đã không còn lúc trước cái loại kia suy yếu cảm giác, lúc này hẳn nhìn lấy An Nhiên vô sự mộc thanh uyển, tràn đầy vui vẻ nụ cười.

Mộc thanh uyển lắc đầu, nhẹ giọng nói ra: "Ta không sao, may mắn mà có vị công tử này xuất thủ cứu giúp."

Mộc Tử Hiên nghe vậy nhìn về phía một bên Ứng Vô Ngân, trực tiếp hai đầu gối quỳ xuống đất, dập đầu nói: "Tiền bối lúc trước cứu được vãn bối một mạng, hiện giờ lại cứu rồi thanh uyển, vãn bối nguyện ý làm tiền bối tùy tùng, cả đời hầu hạ tiền bối, không oán không hối."

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.